

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

1836 ז'יקוניה
1836 ז'יקוניה
מ-1966
38-1970

א/ו/ו/4/7

תיק מני

משרד

1961

שם תיק: ועדה ציבורית לענייני הקראים
מזהה פנימי: גל-2979/7 / 2979
מזהה פריט: 000hx05
כתובת: 2-105-5-6-3
תאריך הדפסה: 01/01/2018

הצעת חזכיר - הצעת חוק

א. שם החוק המוצע

חוק שיפוט בתי דין קראיים (נשואין וגרושין), תשכ"ט-1969

ב. עיקרי הוראות החוק המוצע

- (1) יורכב לצורך החוק בית דין קראי על ידי שר הדתות, לאחר שחתיץ עם המועצה הדתית העליונה של היהודים הקראים. הודעה על הרכבת בית הדין והרכבו תפורסם ברשומות.
- (2) בית הדין הקראי יהא מוסמך לדון בעניני נשואין וגירושין בין יהודים קראים בישראל, אורחי המדינה או תושביה.
- (3) לצורך חוק זה, יהודי-קראי הוא אדם שנולד להורים קראיים הצהיר על כך בפני בית הדין הקראי, והלה אישר הצהרתו כנכונה.
- (4) אם בית דין רבני מסוים הסכים לדון בעניני נשואין וגירו-סין בין יהודים-קראים, יהא מוסמך לכך, אם כל הצדדים הנוגעים בדבר הסכימו בכתב להחדיין בפני אותו בית דין רבני.
- (5) נישואין בין יהודים-קראים יהיו בעלי תוקף אם נערכו על ידי רשות רוסמת קראית או אושרו על ידי בית דין קראי, וכן אם נערכו על ידי רשות רוסמת רבנית או אושרו על ידי בית דין רבני.
- (6) אדם שנחמנה באיזור שר הדתות על ידי בית דין קראי לשם רשות רוסמת קראית, דינו כרשות רוסמת בהתאם לפקודת הניסוח-אין והגירושין (ריסום).
- (7) אדם שנחמנה באיזור שר הדתות על ידי מועצת הרבנות הראשית לשם רשות רוסמת רבנית, דינו כרשות רוסמת לפי פקודת הניסוח-אין והגירושין (ריסום).
- (8) נערכו נישואין בין קראים על ידי רשות רוסמת רבנית, או אושרו על ידי בית דין רבני, יהיו עניני הנישואין והגירושין של אותו זוג בשיפוטו הייחודי של בית דין רבני.
- (9) גירושין בין יהודים-קראים יהיו בעלי תוקף אם נעשו על פי הדין הקראי ואושרו על ידי בית דין קראי או על פי דין תורה ואושרו על ידי בית דין רבני.

./.

(10) נסואין או גירוסין בין יהודים-קראים שנערכו בהתאם להוראות חוק זה לפני החילת תוקפו, יראו אותם כניסוי-אין או כגירוסין שנערכו כדין.

(11) בחום ארכע חנים מיום פרסומו ברשומות, יפוג סאליו תקפו של חוק זה.

ג. מטרת החוק המוצע והצורך בו

כיום 1.7.66 מינה הר הדתות, כאישור המטלה, ועדה ציבורית בראשותו של מ"מ נחיא בית המשפט העליון, הפרופ" מ. זילברג, לבדוק את המצב המשפטי הקיים בתחום הדין בעניני נסואין וגירוסין בין קראים, חוק בירור יסודי של הדעות והרצונות השוררים בקרב כל חלקי ציבור הקראים, מינוי הועדה נעשה עקב מחסם גירוסין בין קראים שהתחיל בבית הדין הדתי של עדת היהודים הקראים בישראל ובסתים בבית המשפט הגבוה לצדק, שס נתברר שאין בית דין דתי קראי מוכר בחוק המוסמך לדון בעניני נסואין וגירוסין של קראים.

לאחר הקירה עדים רבים ודיון מעמיק בבעיה הקראית בישראל הגיש הפרופ" זילברג ייצג את דעה הרוב חוות דעת מפורטת לשר הדתות, בה המליץ על חקיקת חוק להקמת בית דין קראי מוסמך לדון בעניני הנסואין בין יהודים-קראים, סכלי לפגוע בסמכות בית הדין הרבני, במידה סכל הצדדים הנוגעים בדבר מסכימים להתדיין בפניו. החוק המוצע כולל את עיקר ההמלצות המצויות בחוות הדעת הנ"ל, והולך לפי רוחה גם במקום שהוא סומה ממנה בפרטים מסוימים.

ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

יהודים-קראים הנחונים לסיפוטו הייחודי בעניני נסואין וגירוסין. של בית הדין הרבני בהתאם לחוק סיפוט בחי דין רבניים (נסואין וגירוסין), חחי"ג-1953, יוכלו להתדיין בפני בית דין קראי, את רצונם בכך.

ה. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה

ייתכן ויהיה צורך להרחיב את תקציבי המחלקה לעניני קראים במסדר הדתות לכסות מטכורות ותשלומים אחרים לחברי בית הדין הקראי ורסות הרוסמת הקראית.

4. השפעה החוק המוצע על תקן המסרד הממונה על ביצועו

ייתכן ויהיה צורך ליצור תקן מיוחד עבור חברי בית הדין
הקראי, במסגרת תקן מסרד הדתות או להרחיב את תקן המחלקה לעניני
קראים במסרד הדתות.

ז. השפעת החוק המוצע על ההכנס המינהלי של המסרד הממונה על ביצועו

המחלקה לעניני קראים במסרד הדתות תצטרך לדאוג לנוהלי פיקוח
על פעולות בית הדין הקראי.

ח ו ת ד ע ת

הועדה לבדיקת המעמד האישי של הקראים.

אחרי הדברים האלה פנה הכעל לבית הדין הגבוה לצדק ובקש צו על הנאי נגד

4 מטיבים, ביניהם בית הדין הדתי של עדה היהודים הקראים בישראל אשר מלפניו יצא פסק הדין הנ"ל. טענתו העיקרית של העותר הייתה, כי לבית הדין לא הייתה כל סמכות לא למתן הצו ולא לבצועו.

הצו על הנאי ניתן, וביום שנבקע לטעמיה המטיבים הופיע סגן פרקליט המדינה ומסר הודעה בטם טר הדחות "כי הפסטים הנחזים להיות "פסק בירוטיין" - ו"העודה בירוטיין", אין להם כל נפקות מטפסיה, ומטרד הדחות מעולם לא התימר ולא החכוון לתת להם נפקות כזאת על פי דין כלשהו".

בנוסף לכך צוטט באותה הודעה סכתב של סגן המנהל הכללי של מטרד הפנים אל

הגב' מרווק, כה הוא סודיע לה על הודעתו של טר הדחות כי:

"העודה הנירוטיין מס. 16898 שהוצאה ע"י מי סמציגים את עצמם כבית דין של עדה הקראים כרמלה, ביום 9.9.65, אין לה נפקות מטפסיה, ומלכתחילה לא הייתה כל סמכות לבצע או לרטום את הנירוטיין".

על יסוד הודעות אלה הסכימו בא כח העותר ובא כח טר הדחות, כי הצו על הנאי

יבוטל והוא בוטל.

2. המאורע הנ"ל - להלן - מטפס מרווק - טימט "קטליזטור" למיבויה של הועדה

הנוכחיה. החלו להתעורר ספקות בלב אנטי מטרד הדחות ואנטי מטרד המטפסים, אם אמנם קיים

בארץ גוף מוסף לערוך את נטואיהם ובירוטייהם של היהודים הקראים בישראל. על מחותה של

הבעיה והסתעפיווחיה עוד ירובר להלן. כאן נציין רק כי ביום 1.7.66 טלה טר הדחות אל הח"מ

כתב-הסמכה שתוכנו הוא כדלקמן:

SECRET

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION

1. The purpose of this document is to provide information regarding the activities of the [redacted] in the [redacted] area. This information is being provided to you for your information and is not to be disseminated outside of your organization.

The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently active in the [redacted] area. It is believed that the [redacted] is involved in [redacted] activities and is a potential threat to the [redacted].

The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently active in the [redacted] area. It is believed that the [redacted] is involved in [redacted] activities and is a potential threat to the [redacted].

The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently active in the [redacted] area. It is believed that the [redacted] is involved in [redacted] activities and is a potential threat to the [redacted].

This information is being provided to you for your information and is not to be disseminated outside of your organization.

The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently active in the [redacted] area. It is believed that the [redacted] is involved in [redacted] activities and is a potential threat to the [redacted].

2. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently active in the [redacted] area. It is believed that the [redacted] is involved in [redacted] activities and is a potential threat to the [redacted].

לכבוד
הפרופ' מ. זילברג,
מ"מ נשיא בית המטפס העליון

ד"ר זילברג הנכבד,

הריני להודיעך שהמטלה יפה. את כוחי למנות ועדה ציבורית לכדיקה
בעיות הדיון בעניני המעמד האישי של ציבור הקראים בישראל בראשותך.

החברים האחרים של הועדה יהיו:

סגן טר הדתות ב. טחור
חבר הכנסת י. יטעיהו
חברת הכנסת א. הלמי
חבר הכנסת ג. האוזנר
פרופ' להיסטוריה ח.ה. בן שטון
ראש עיריית באר שבע א. נאוי

הועדה מתבקשת על ידי לבדוק את המצב המטפסי הקיים בחוגי הדיון
בעניני הניטואין והגירוסין בין הקראים, חוך בירור יסודי של הדעות והרצונות
הטוררים בקרב כל חלקי ציבור הקראים. אבקש להמליץ בפני עם חוג הבירור על
הצעדים המטפסיים והמינהליים טרצוי לנקוט בהם כדי לפתור לטובת ציבור הקראים
בישראל את בעיות הדיון בעניני הניטואין והגירוסין בין הקראים שנהעוררו
לאחרונה.

ברצוני להודיעך גם כן שהערתתי לרשותך ולרשות הועדה את מר דוד גלס,
מנהל המחלקה לקראים ולטורמונים במסדר הדתות, והוא יביט לך כל עזר חן בחומר
הן באינטרמציה והן מכל סוג אחר שחמצא לנכון לבקש ממנו.

בכבוד רב,

(-)
ז. ורהפטיג

פטוטו של כתב ההסמכה שלמד עליו, כי הכוונה היחה שהועדה תקיים את הדיון בעניני

ניטואין ובירוסין בין הקראים, בינם לבין עצמם, ולא בין קראים לבין רבניים. גם טחי
המלים "שנהעוררו לאחרונה" טכוונתן, כנראה כעליל, למטפס מרזוק, מצביעות על כך שטר
הדתות הסמיך אותנו לדון אך ורק בענינים אינטרה-קראיים.

ברט, חוך הקירת העדים וטמיעה דעותיהם הטונות, נפרצה כאילו מאליה מסגרת הדיון

ונחננו את דעהנו על הטאלה, אם אמנם קיימת אפשרות מעשית, כאן ועכטיו, לסדר "ניטואין
סעורבים" בין קראים ורבניים, ולטס כך שמענו גם את חזות דעתם של הרבנים הראשיים.
אבל עם כל אלה טיווינו לנגדנו חסיד כי עיקר מטימתנו הוא לדון ולהחליט בעניני הניטואין
והגירוסין בין הקראים; כי זו היא הבעיה החכופה והדחופה ביותר. לא ראינו עצמנו לא
מוסמכים ולא מוכשרים לפתור את הבעיה ההיסטורית הגדולה ולאחות את הקרע בין 1200 השנים
בין קראים ורבניים.

1947
March 10, 1947
The Honorable Earl Warren

Dear Mr. Chief Justice:

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

Very truly yours,

John F. Kennedy
John F. Kennedy
John F. Kennedy
John F. Kennedy
John F. Kennedy
John F. Kennedy

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

Very truly yours,

(2)
John F. Kennedy

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

I am writing you today to express my deep appreciation for the work you and your colleagues are doing in the Supreme Court. I believe that your decisions are of great importance to the people of this country.

3. הבעיה שלפנינו תיפרד לפני ראשית:

הבחינה המשפטית והבחינה ההלכית, וזו האחרונה תחלק טוב להלכה רבנית
והלכה קראית.

4. אשר לבחינה המשפטית:

בסעיף 2 של חוק שמוס בחי דין רבניים (ניטואין ובירוטיין), תשי"ג-1953 נאמר:
"ניטואין ובירוטיין של יהודים בישראל ייערכו על פי דין תורה".
"יהודים" כולל גם יהודים קראית, כי לית מאן דפליג, חוץ סמיעוטא דמיעוטא, שהקראים
הם בכלל ישראל.

"דין תורה" פרוטו: דין תורה על פי האינסטרומנטציה הרבנית, כי בעת הקמת החוק
כמעט שלא היו קראים בישראל, ואיט לא חשב אז על צורות קידוטיין ובירוטיין בנוסח הקראים.
ומכיוון שלפי ההלכה הרבנית, הניטיין שעורכים הקראים אינם כשרים, נמצא שקראי
אינו יכול להתגרס בפני בית דין קראי אפילו אם אשתו היא גם כן קראית (לדעה אחת גם
קדושי הקראים אינם קדוטיין, בטל מסול עדיהם, כפי שנראה להלן, ואם כך הדבר - הם לא
יוכלו להתחתן אפילו בינם לבין עצמם).

חסוה הדבר מאד כיצד לא הרגישו בכך כל השנים, אבל חסיחה זו אינה גורפת
מחומרת העניין. כי ברור הדבר שהחל משנת 1953 אין יהודי, ויהודי קראי בכלל, יכול
לערוך נטואין ובירוטיין אלא על פי ההלכה הרבנית.

כבר דבר זה, כשהוא לעצמו, חייב לדרכן אותנו, לשנות בכל המהירות האפשרית
אח חוק תשי"ג, ולתת לתקון זה זכות קדימה על פני היקון כל שאר הקטיים והליקוטיים
הקיימים בקרב הקראים.

5. ומכאן לבחינה ההלכית של הבעיה, ואדון בה תחילה מן הבחינה ההלכית-הרבנית.
איסור החיתון בין קראים ורבניים הוא, כמובן לכל, החייץ הגדול ביותר שהפריד בין שני
הסחנות. סיבת האיסור היא "כהררים הלויין בסערה", מקורו הוא בסינוי-הנוסח הקל בין
הגט הרבני והגט הקראי. קראית שנחברטה בגט קראי עדיין "אשה-איט" היא לפי התפיסה הרבנית,
ובניה טילדה סבעלה הטני ממזרים הם, הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות, ואם אמנם
במקרה הקונקרטי לא הוכח כוודאות כי קראי זה הוא מבני כניה של קראית שנחברטה וביטאה
טנית, הרי לפחות ספק הוא, וגם ספק ממזר אסור (מדרכנן) לבנא בקהל ישראל. הלא כה הם
דבריהם של אחרים מגדולי הפוסקים -

1. General Information concerning the subject matter of this report is as follows :-

2. The subject matter of this report is the study of the effect of the various factors on the growth of the plant and the yield of the crop under different conditions of soil and climate :-

3. The study was carried out in the field at the experimental station of the Department of Agriculture at the University of Madras :-

4. The study was carried out in the field at the experimental station of the Department of Agriculture at the University of Madras :-

5. The study was carried out in the field at the experimental station of the Department of Agriculture at the University of Madras :-

6. The study was carried out in the field at the experimental station of the Department of Agriculture at the University of Madras :-

7. The study was carried out in the field at the experimental station of the Department of Agriculture at the University of Madras :-

"הקראים אסור להתחתן בהם, וכולם הם יפק ממזרים, ואין מקבלים אותם אם רוצים לחזור"

(רמ"א אבן העזר סי' ד"ו, טעיף ל"ז).

"מפק ממזרים, לפי שיטת להם קידושיהם, ומברשים שלא כדת הורתנו, ונמצא בניהם ממזרים"

(מ"ז על סולחן ערוך אבן העזר טו).

"מצאתי כחוב כהטובה שהטיב רבינו מסמון על הקראים שאסור להתחתן בהן, לפי שנטוהיהם מקודשות להם בכסף או בביאה, ומברשים נטוהיהם שלא כדין ומטנים ממטעם שמבעו חכמים בניסיון וניסאור לאחרים בחיי הבעלים, ונמצא הבנים ממזרים טאסה-איט"

(בית יוסף על הסור, סי' ד" בסוף).

על סיבת פסולו של הגט הקראי עומד פוסק אחר - אגב: ראש הפוסקים המפורסם דווקא

אח החיתון עם הקראים, כפי שנראה להלן - הלא הוא הרדב"ז (רכינו דוד בן זמרא) בתשובותיו,

סי' תצ"ו:

"אני ראיתי וחראו לי גט (כלומר: גט קראי) כתוב לגרש בו אשה וראיתי אוחו שהוא פסול מן התורה, ואחר מן הפסולים שלו הוא שהוא כתוב בלשון אני פלוני בן פלוני ישריה וטבקה וחרוכיה וכל הגט היה כתוב טלא לנוכה ומספר לעדים מה טעמה ואני הוכחתי בתשובה אחרת שזה פסול מן התורה, דלמאיב וכתב לה ספר כריחה ונתן בידה, מטמע דטער הכורה יתן בידה ולא ספר הודאה ואני ברור אצלי שהגט היה פסול מן התורה איני רואה טום טעם להכסיר ביטיהן וכו'".

כבר רמזתי לעיל כי הרדב"ז הוא פראטי המדברים בהחרת החיתון בין רבניים וקראיים.

הרעיון, הגאוני והפשוט כאחד, שהוא נאחז בו הוא זה: אמנם הניסיון של הקראים הם פסולים,

אבל כשם שניסיהם אינם ביטין כך גם קידושיהם אינם קידושיהם - וזה מטום פסול העדים שלהם -

נמצא כי הקראים שנברטה בגט פסול, לאמיתו של דבר לא היחה נטואה מעולם, וטמילא אין כל

פסול ממזרות בילד שנולד לה מבעלה השני.

וכן כותב הרדב"ז בסי' ע"ג בתשובותיו:

"טאלת ממני אודיעך דעתי כאחד מבעלי שקרא (קראים) שקבל עליו דברי חברה להיות כאחד מהרבניים ולטמור כל מצוה דרבנן אם מותר להשיאו אשה, אם יט בהם חטט פסול מל:וא בקהל או לאו".

תשובה

כבר נסאלתי על זה פעמים אחרות והעליתי שהם מותרים לבוא בקהל אם היו (צ"ל אם יהיו) כמנו, והטעם טכל חק דושיהם שלהם בעדים פסולים מן התורה ואין כאן קידושיהם כלל, וחבא על אחת כנטוהיהם אינו כבא על אשה-איט, הלכך אף על פי שאין ביטין גט, אין טאן חטט ממזרות, טחרי אין איטוה שלהם איטוה"

(רזב"ז סי' ע"ג).

... ..

(... ..)

... ..

(... ..)

... ..

(... ..)

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

וכאן מהעוררת השאלה: הן בדור הראשון שבו נוצרה הקראות היו הנטיים הנשואות באותו הזמן נשואה כחוק לפי הדין הרבני, והניטין שניתנו לאחר מכן אינם גימין, נמצא שאותן הגרוטות - היינו גרוטות הדור הראשון - ניסאו סניה באיסור ובניהם ממזרים, ואם הם ממזרים - בניהם ובני בניהם עד עולם גם כן ממזרים, ואיך מותר לנו עכסיו לטאח נשים קראיות, הלא צריך לחוס טמא הוא מצאצאי גרוטות הדור הראשון?
 על כך עונה הרדב"ז ט"ז:

"..... לא חיטיבן לצדוק וביתוס (ראשי הצדוקים הנחטבים העצמי הרדב"ז למיסדי כה הקראים) טמא נשואים היו בעדים כסרים ואחד מהם גירט בגם פסול, או טמא אחד מהרבניים נחפכו איט ואסתו למינות ובגירט את אסתו בגם סלהם טאינו גם דאיכא כמה יסיקי, דאם המצי לומר שהם נשואים - טמא לא גירט אחד מהם את אסתו; ואם המצי לומר גירט - טמא בעדים כסרים ובגם כסר, גירט, שעדיין באותו הדור לא פקרו לגמרי; ואם המצי לומר בגם פסול, ועדים פסולים גירט - טמא אותה מגורטת לא ניסאה לאחר כללא דמילתא: הם פסולי עדות והקידוטיין בפני עדיהם אינן קידוטיין, ולפיכך אין בהם חטט ממזרות ומותרין לבוא בקהל.

וכן היה מעשה בסוף מחזור רט"ז וי"טחזרו קהל גדול מהקראים לדת האמה במצרים על ידי הנביא רבינו אברהם החסיד ז"ל, וקרוב הוא שהוא בנו של הרמב"ם** ועד היום מספחות הם ידועה במצרים מהם כהנים וישראלים מיוחסים ולא היה ארט פוצה פה עליהם. הילכך אם יטכינו עמי שניים טבעלי הוראה הנמצאים בזמן הזה, אני מחירט לבוא בקהל" (ט"ז).

ובחטובה אחרת של הרדב"ז, סי' הטצ"ו, של חלק שני, כחוב:

כללא דמילתא:

כיוון טאין האיטור ברור - אחזוקי איטורה לא מחזקינן, ואם היו מסכימים לטוב אלינו ולקבל דברי חכמה להיות כמונו, הנה מסטינא טיבא מסטורא (הבטוי הנה לקוח מסמכת הוריות, דף ג' ע"ב, ופרוטו הוא: הייתי מצטרף לאחרים ועושים כולנו יחד) להחירט לבוא בקהל".

דעתו של הרדב"ז, מחיר החיתון, מצאה לה מהלכים גם בדורות שלאחריו, ולמעשה כל מי שמחיר חיתון רבניים עם קראים מנסק את החיתור בטעמו של הרדב"ז. לא מביחי כאן אותה מיעוטא דמיעוטא של פוסקים, כמו, למשל, בעל סאילת יעבץ, חלק שני סי' קנ"ב, המתחירט את החיתון (לאחר גיור הקראי) מן הפעם שהקראים הם "גויים גמורים" ואין ממזרות בגור. דעה זו היא, כאמור, דעה מיעוט ואין חוטטים לה.

* מחזור הוא 19 שנה, ורט"ז (267) פעם 19 הוא 5073, היינו שנה ה' אלפים טבעים וטלס לבריאת העולם, שהיא שנה 1313 לספירה הנוצרית.

** כאן כנראה טעה הרדב"ז, ור" אברהם זה הוא נכדו של רמב"ם, כי הרמב"ם סת בשנה 1204, היינו למעלה מטאה שנים לפני שנה 1313.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..

אך כאן ראוי להעיר: גם הרב"ז המעיד את החיתון ומסיר מעל הקראים את כחם הממזרות, גם הוא מתנה חנאי אחד: "אם יהיו כמנונו" או "אם היו מסכימים לשוב אלינו ולקבל דברי חברות להיות כמנונו". בלעדי זאת גם הוא אינו מתיר, והטעם הוא כי דיני הקראים סוגים בהרבה מדיני הרבניים, ודברים הנחשבים בעיני הרבניים כעברות המורות, אינן נחשבים אצל הקראים כעברות כלל - למשל, אצל הקראים מותר לאכול בטר וחלב; מותר לאכול חמץ ביום האחרון של פסח; מועדיהם סוגים בהאריכיהם ממועדי הרבניים, וממילא הם אוכלים ושותים ביום כפור שאל להיות אצל הרבניים - לכן קיים החשש שהצד הקראי "יבטיל" את הצד הרבני בעברת המורה ויש צורך, מנקודת התקפתם של הרבניים, כי הקראי יקבל עליו דברי חברות לפני שהוא בא ליטא את הרבנית. היה זמן - במאה האחת עשרה - שלא היו חוששים כל כך להכשלה זו, אלא היו מתנים בכתובה מין "סודוס וויובדי", שבן הזוג האחד לא יכריח את בן הזוג השני לעבור על דתו הוא, אבל דבר זה שהיה קיים בדורות הראשונים, לפני הסחרסוה של חורת הקראים, נסתנה בדורות מאוחרים יותר, והרבניים - לפחות החל מהמאה השש עשרה - החלו לדרוש כי החתן הקראי או הכלה הקראית יקבלו עליהם דברי חברות.

6. ההלכת מן הבחינה הקראית

גם מן הבחינה ההלכית הקראית, ניטואיו של קראי עם רבני הם אסורים בהחלט. יחכן גם כי ה- *impedimenta matrimonii* הם אצלט עוד יותר גדולים. יען, כי מספר העריות לפי ההלכה הקראית הוא בהרבה יותר גדול מספר העריות הרבניות. הטיבה לכך היא, כי הקראים לומדים דיני עריות לא רק מן החורה הכתובה, אלא גם מן ה"היקס", דוגמא אחת הספיק לכך: בה אחותו היא מותרת לפי ההלכה הרבנית. אדרבא: אפילו מצוה היא לטא את בת אחותו (עיין סנהדרין, דף ע"ו, ע"ב, ורטי ט"ה ד"ה תקראן השוה גם רמב"ם הילכות אמורי ביאה, פרק ב', הלכה י"ד). אצל הקראים בת אחותו או בת אחיו היא ערוה גמורה והכן הנולד ממנה הוא ממזר. כן אין הקראים מכירים במעטה הגיור, וגוי שנחגייר עדיין גוי הוא שאטור להתחתן עמו. מוכן, איפוא, על טום מה הקראים - כוונתי כאן לקראים המחזיקים באמונתם הדתית - נמנעים מלהתחתן עם הרבניים.

1

Mr. [Name] [Address] [City] [State] [Zip]

[Faded, illegible text]

1. [Section Title]

[Faded, illegible text]

7. חומר העדויות

בהחילנו את עבודת הועדה פרסמנו מודעה בכל העיתונים העבריים, בה הודענו כי אנו מוכנים למוע כל איש או אשה אשר יבוא להעיד לפנינו בקשר עם העניינים טעוסקא בתח הועדה. נענו לנו 11 עדים ושמותיהם הם:

1. חיים לוי	2. יצחק אלגוזר
3. אברהם מורד	4. הרב עמנואל מטעודה
5. פרב אטלן	6. מוריס מרזוק
7. חיים כהן	8. ברקאח מורד
9. טטה מרוד	10. מוריס טמז
11. מנחם זקי	

חוץ מזה קבלנו המקור מאת הרב עובדיה מצליח, שמענו (פעמים) את מקירתו של טר הדחה, ושמענו את חוות דעתם של שני הרבנים הראשיים לישראל בטאלה איסור או היחר החיתוך בין קראי ורבני.

8. ניתוח העדויות

מתוך העדויות, בעל פה ובכתב, שמענו, צפו ועלו שלט דעה בנוגע לחיבורם של ענייני טעוסקא האיטי של הקראים.

הדעה האחת היתה, כי יש לכונן עדה קראית נפרדה, כדרך כל שאר העדות הדתיות הקיימות בישראל. הדעה השניה - הקיצונית לעבר השני - היתה כי יש למזג מזוג גמור את הקראים עם הרבניים, ולטע כן יש להחיר היחר גמור את הנטואין המעורבים. הדעה השלישית - המפסרת - היתה כי אמנם אין ליצור עדה קראית נפרדה אשר תעמיק את הקרע הקיים בין הרבניים ואחינו הקראים, אבל מכיוון שלעה עתה, ונכוח המצב הקיים בארץ, עדיין ישנן מחיצות טובות בין שני מלגי העם, וביחוד בענייני נישואין ובירושים, יש ליצור מוסדות קראיים, של מסדרי נישואין ובירושים ושל כמי דין, שיקבלו מאת החוקק הישראלי את המטכות החסרה להם על פי החוק הקיים.

1. THE SUBJECT

The subject of this report is the study of the effects of the various factors mentioned in the title. The purpose of the study is to determine the relationship between these factors and the results obtained. The study was conducted over a period of six months, during which time a large number of experiments were carried out. The results of these experiments are presented in the following sections.

- 1. Introduction
- 2. Materials and Methods
- 3. Results
- 4. Discussion
- 5. Conclusion
- 6. References
- 7. Appendix
- 8. Tables
- 9. Figures
- 10. Glossary

The first part of the report deals with the introduction and the statement of the problem. It is followed by a description of the materials and methods used in the study. The results of the experiments are then presented in a clear and concise manner. The discussion section follows, in which the results are interpreted and compared with those of other workers in the field. Finally, a conclusion is drawn from the results of the study.

The following table shows the results of the experiments carried out during the study. It is divided into two main sections, one for the first part of the study and one for the second part. The results are given in terms of the various factors mentioned in the title. It will be seen from the table that there is a clear relationship between the factors and the results obtained. This relationship is discussed in more detail in the discussion section of the report.

9. הדוגלים בדעה הראשונה

אלה היו הרב מצליח בתסקירו, העד פרב אסלן והעד חיים כהן:

"החוק במדינת ישראל גלוי וברור: חוק העדות הדתיות מטבח 1926, וחוק המעמד האישי מחייב כל עדה שתמצא הכרה רשמית וגם להוסיף את שמה לעדות המוכרות רשמית להחקיין הקנוה וכו'".

"אי אפשר למטלה או לכנסת להחליט על הקמת בית דין דתי למעמד אישי לעדה אם אין הכרה רשמית בעדה עצמה וסמך רשום ברשימת העדות הדתיות במדינה וכו'". (הרב מצליח בתסקירו).

"אנו עדה דתית צריכים לקרוא לנו הדת היהודית הקראית לא אגודה עותומנית אלא עדה אנו חייבים להתחיל מאפס יש עדה דתית ומבטחה הכרה יש נוצרים קתולים ופרוטסטנטים. יש יהודים 'בני ישראל', יש כתות של יהודים. יהודים זה הראש וסוזה יש כל מיני אברים אם יש הכרה בעדה - יש דבר רשמי. היהודים הם שני חלקים שלא יכולים להתמזג - הלמודיים ולא הלמודיים. אתה יכול לעשות מכל היהודים הלמודיים צד אחד, ומכל היהודים הלא-הלמודיים צד אחד, אבל אי אפשר למזג אותם".

(פרב אסלן, ישיבה 23.8.66)

העד חיים כהן נשאל ע"י היו"ר:

"האם אתה מזדהה עם הסקפותיו הפוליטיות (של הרב מצליח) בנוגע ליצירת עדה, או אי יצירת עדה? מה שאתה אומר לא מחייב הקמת עדה. אני מבין שאתה רוצה לטמור סקראי יתחנן עם קראית אצל רב קראי טיט לו ידע. אם יבידו לך טאפטר ליצור זאת בלי להקיס עדה אתה תסכים לכך?

והטובתו של העד היחה:

לא! אני דווקא בעד יצירת עדה. אתה מציע לי בנין בלי יסוד, תבוא רוח והעיף את הבנין.

(חיים כהן בישיבה הנ"ל).

10. הדוגלים בדעה הסנייה, הדיאמטרלית ההפוכה.

אלה היו העד בארקה מורד, והעד מוריס טמט -

"באנו ארצה לסט מטרה אחת: להחקרים כאן ולהיות במולדת ולחיות בכבוד. אם זו כוונתנו האמיתית אנו צריכים להתמזג עם יתר היהודים אם תקום עדה נפרדת זה יהיה מלוג, ולדעתי אין לזה טעם אני רוצה לדבר על קראי ורבני, אני לא יודע מניין המליט האלה, אפילו בחורה אין סמות כאלה. אני לא מוכן להיות עדה נפרדת ומיעוט. אם יהיה עוד מיעוט - כל העליה שלנו לארץ כאילו לטוא, אני נגד עדה נפרדת אני מדבר בטט אלה שלא רוצים (בעדה נפרדת). יש לי כח בה 12 רבן בן 10 שלא יודעים אפילו טהנת קראים, ומה פרוט הטלה "קראים" אם נהיה עדה נהיה מעוט. אז אין לנו מה לעשות בארץ. לכן אני נגד עדה נפרדת ... הגה

Wright and Wright

The Wright brothers, Orville and Wilbur, were the first to invent and build a successful airplane. They spent many years of their lives working on their invention, and their success was a major milestone in the history of aviation.

They first flew their airplane on December 17, 1903, at Kitty Hawk, North Carolina. This flight was a major achievement, and it paved the way for the development of modern aviation.

The Wright brothers' invention was a result of their hard work and dedication. They were determined to succeed, and they eventually achieved their goal. Their invention has changed the world, and it continues to be a source of inspiration for many people.

(The Wright brothers' invention was a major milestone in the history of aviation.)

The Wright brothers' invention was a result of their hard work and dedication. They were determined to succeed, and they eventually achieved their goal. Their invention has changed the world, and it continues to be a source of inspiration for many people.

The Wright brothers' invention was a result of their hard work and dedication. They were determined to succeed, and they eventually achieved their goal. Their invention has changed the world, and it continues to be a source of inspiration for many people.

(The Wright brothers' invention was a major milestone in the history of aviation.)

Wright and Wright

The Wright brothers, Orville and Wilbur, were the first to invent and build a successful airplane. They spent many years of their lives working on their invention, and their success was a major milestone in the history of aviation.

The Wright brothers' invention was a result of their hard work and dedication. They were determined to succeed, and they eventually achieved their goal. Their invention has changed the world, and it continues to be a source of inspiration for many people.

דוגמא של "בני ישראל" שהתמזגו עם כל העם. לדעתו,
היהודים הקראים טיט להם היסטוריה גדולה, מביע להם
אפילו יותר מאשר לבני ישראל"

(ברקאת מורד, ביטיבה חג"ל)

"אני טייך לדור זה כענד המסגרת הצרה של הכיתות הדתיות, לכן אני
מסתכל על הענין כלו לא מחוך המסגרת הצרה של הענין הדתי,
אלא גם מבחינה לאומית כללית. הערה שבה אל המדינה ויט
למדינה הפקיד חשוב, והוא לאחות את הקרע בין הקראים
והיהודים הרבניים."

(מוריס סמט ביטיבה 30.8.66)

11. הדוגלים בדעה השלישית, המספרת

אלה היו הרב חיים לוי ואחו ה"ה יצחק אלגור ואברהם מורד.

"אנחנו כיום נגד ההפרדה מעם ישראל, אם כי מנהיגיו הדתיים טובים,
הרי אנו יהודים ונגד הפרדה. אנו מתנגדים בכל חוקף להיות
עדה נפרדת.... יט לנו הלכה דתית הנוגדת זו של אחינו
הרבניים, וצריך שהיה לרבני העדה סמכות לערוך כדין סקטי
ניסואין ולבצע פסקי בירוטיין.... אנו רוצים רשות נפרדת
וכן רשות סופסת נפרדת שחללים אם חנסואי; כשרים או לא
כשרים. אנו רוצים את הרשות ולא עדה נפרדת, אנו רוצים
סמכות מספסית חוקית ע"י הממשלה ואז לא יכול לבוא מיטחו
לערער עליה.... אנו מתנגדים למלה עדה. החלטנו להוציא
את המלה עדה."

(הרב לוי יטיבה 9.8.66)

"אם הסטטוס קוו יאר, המצב היה חמור ולא נוכל לפטור את הבעיות
האיטיות שלנו.... יט הרבה סכסוכים שאין באפשרותנו
לפסוק בהם מכיוון שפסקי הדין שלנו אינם מתקבלים בבית
המשפט. לפנינו עומדת בעיה של אדם שעומד לעזוב את הארץ,
ואתו מבקשת אוחנו לאחוז באמצעים. ואין בידינו....
האשה הזאת עלולה להסאר בכל יום עגונה שלא תראה יותר
את ילדיה.... זאת הבקשה היחידה שעומדת לפנינו (הכוונה
לבקשה להקנות חוקף לבית הדין הקראי שיוכל לתת צו). מספר
עדים בקע עדה נפרדת. אני אומר מדינה ישראל קמה לאור
חונם של נביאי ישראל, ונביאי ישראל הם נביאייהם של
הרבניים והקראים ביחד.... אנשים אלה סבקטו הכרה נפרדת
לא יכולים להרגיש את גודל האטון לאומה, כפרט לדורות
הבאים."

(הרב לוי 20.9.66)

נוסף על העדים שדבריהם צוטטו לעיל העידו לפנינו אנשים בעלי

בעיות איטיות סוננה, איט איט וצרוחיו, איט איט וטרונזיותו, ולא יכולנו להציל

מפיהם חסוכה בנוגע לבעיות שעמדו לדין לפנינו.

... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...

... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...

(faint text)

1. ... (faint text) ...

II. ... (faint text) ...

... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...

... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...

... (faint text) ...

... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...
... (faint text) ...

12. חוות דעת של שני הרבנים הראשיים

כפי שכבר נרמז בפסקה 3 לעיל, נפרצה במהלך הדיון המסגרת האינטר-קראית שבקבעה מראש בכתב ההסמכה ע"י שר הדתות, והחילונו לחתום את דעתנו על השאלה, אם אפשר למצוא פתרון ראדיקלי לכל הבעיות ע"י התרת החיתוך המעורב בין קראים ורבניים. לשם כך הוזלטנו לסמוך את דעתנו של שני הרבנים הראשיים. אילו דעתנו טובה הייתה משהייתה, היינו אולי מבקשים חוות דעת דומה מאת יודעי החלכה אשר בקרב הקראים. אבל נוכח החשובות שקבלנו מאת הרבנים הראשיים לא היה עוד כל צורך בכך.

השאלה שהוצגה לכב' הרבנים הייתה:

ידוע לכם שנתמנתה ועדה לבדיקת המצב האישי של הקראים, במהלך הדיון צפה ועלתה לפני הועדה שאלה אחת חשובה מאד, אם עכשיו בסוף המאה ועשרים לספירת הנוצרים לא הגיע הטעה לאחות את הקרע שבקעה לפני 1200 שנה? כידוע לכם המכשול העיקרי הוא בעניני חיתוך-מה שגרר אחריו את הפרוד העמוק זה היה שאסור להתחתן זה בזה, ולכן רצינו לדעת מה דעת כב' הרבנים על השאלה הזאת. האם כב' הרבנים סבורים שעדיין, או שכבר עכשיו, קיימים אמצעים מסוימים כדי לאחות את הקרע הזה על סהרה החיתוך?

הטובתו של הראשון לציון הרב נסים הייתה:

"אמרתי פעם לשר הדתות שיזמין את כל ראשי האבות ויעמידו לפניכם את השאלה האם הם מוכנים לוותר על הדעות שלהם ולהסתפק על נחלת ה'..... כל עוד שלא הוזמנו ראשי האבות ולא הוטמעה דעתם.... אינני יודע אם יש מקום לשאלה זו בכלל.... אני חוזר על מה שאמרתי לשר הדתות: להזמין את ראשי המספחות של הקראים שיצהירו שהם מוכנים להסתפק על נחלת ה'. וגם אז זאת שאלה שטעונה דין ודיון. אבל לשי הנשטע הם מטרבים.... לכן אין לנו עסק בזה".

(הרב נסים ישיבה 18.1.67)

וכשנשאל הראשון לציון ע"י חבר הועדה, חבר הכנסת ג. האוזנר:

"ומה על הפרש הקראי?"

ענה הרב ואמר:

"פרט לא נקבל, בטוב פנים אין לו תקנה. מצבו גרוע ממצבו של נוצרי טרוצח להתגייר, מפני שיש חשש לממזרות".

יו"ר הועדה שאל את כב' הרב:

"נניח שהם כולם הסכימו ע"י זה טרוריה אספה כללית של ראשי בני האבות כולם ימאסו ויצהירו טרוצים להסתפק על נחלת הרבניים וכו'. האם אחר הסתפחות כזאת לא התעוררנה שאלות בנוגע לכשרות הדייטואין שלהם בגלל ספק ממזרות? כב' הרב הצביע שהגם לא בסדר; לגבי שאלת מכירת לא חסוב אם הוא רבני או קראי, מבהיב הדין אסור לחתן אחרו, מה תואיל ההסתרות הזאת?"

11. THE HISTORY OF THE UNITED STATES

The history of the United States is a long and complex one, beginning with the first European settlers in the early 17th century. The country's growth was shaped by a series of wars, including the American Revolutionary War and the Civil War. The nation's political system, based on a federal republic, has evolved over time through various amendments to the Constitution. The country's diverse geography and population have led to a rich cultural heritage and a global influence.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

The history of the United States is a long and complex one, beginning with the first European settlers in the early 17th century. The country's growth was shaped by a series of wars, including the American Revolutionary War and the Civil War. The nation's political system, based on a federal republic, has evolved over time through various amendments to the Constitution. The country's diverse geography and population have led to a rich cultural heritage and a global influence.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

The history of the United States is a long and complex one, beginning with the first European settlers in the early 17th century. The country's growth was shaped by a series of wars, including the American Revolutionary War and the Civil War. The nation's political system, based on a federal republic, has evolved over time through various amendments to the Constitution. The country's diverse geography and population have led to a rich cultural heritage and a global influence.

(The end of the world?)

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

The history of the United States is a long and complex one, beginning with the first European settlers in the early 17th century. The country's growth was shaped by a series of wars, including the American Revolutionary War and the Civil War. The nation's political system, based on a federal republic, has evolved over time through various amendments to the Constitution. The country's diverse geography and population have led to a rich cultural heritage and a global influence.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

The history of the United States is a long and complex one, beginning with the first European settlers in the early 17th century. The country's growth was shaped by a series of wars, including the American Revolutionary War and the Civil War. The nation's political system, based on a federal republic, has evolved over time through various amendments to the Constitution. The country's diverse geography and population have led to a rich cultural heritage and a global influence.

ועל כך ענה כב' הרב:

"אנו נעמול ונמצא את הדרך, אחרי שיופיעו כולם, כל ראשי הממשלות, ויכריזו שהם רוצים להתחמק על נחלת ה', אז נעמול הרבה. יש קטני רב מדבר, אבל אני מקוה שנהגבר על הקטני שבדבר".

ולכנסטאל כב' הרב:

"זאת הקוה או הבטחה?"

הוא ענה:

"אני לא יכול להבטיח".

טונה בנימחה, אם כי דומה בחוכמה, היא עמדתו של הרב הראשי אונטרמן:

"לאחות את הקרע" ע"י נטילה איסור החיתוך? - בשבילי הרי זה כאילו אמר אדם: אני רוצה לקרב את פטרבורג למוסקווא ע"י כך שאעקור את סימני הדרך שבין שתי הערים. הדרך לא מתקרבת ע"י כך. זה דבר שנהקבל במסך דורות. יש בדברי הקדמונים קללה על מי שירצה לבטל את איסור החיתוך לבטל - זה דבר שאי אפשר לבצע אתם רוצים לאחות את הקרע בחוזק יד? בחוזק יד אי אפשר לאחות קרעים טיים להם טרשים עמוקים".

ואשר לעמדתו החיובית של הראשון לציון כלמי אחוי הקרע אם יבואו ראשי האבות

ויכריזו כי הם רוצים לדב' על נחלת הרבניים, אמר הרב הראשי אונטרמן:

"כדורנו אין אנו מקווים שיבוא, דבר כזה".

אך כב' הרב הביע דעה פרטית מסלו לגבי סידור גירוסי הקראים:

"בנוגע לביטוי, דעתי הפרטית שאם שנים באים אלינו ורוצים להתגרש טבית דין רבני יסדר להם גם כדין וכדו'...."

העולה במקובץ מחוף דברי טני הרבניים הראשיים הוא, כי כל עוד לא תחליט הקהילה

הקראית כולה לנטוש את מנהגייה הדתיים ולהסתמך על נחלת הרבניים, לא ינחד החיתוך המעורב

בין קראים ורבניים בישראל. רק אם הגרוסיין של הזוגות הקראיים מוכן הרב הראשי האשכנזי לסדר

אם שני בני הזוג יטכמו לכך, וגם זה רק בתור "דעה פרטית" מסלו.

אעיר כאן, כי בלבי לא היה מעולם שום טפק שהרבניים יטכמו לסדר גם בין קראי וקראית,

אם יחבטו לכך. כי ממה נפשך: אם הקידוטיין חפשו ולא היה כל פסול בהם, יבוא הגם הרבני

ויחיר אותם ויטריד בין בני הזוג; ואם הקידוטיין חללו כלל לא חפשו, בטל פסול העדים, הגם

יהיה בגדר "אם לא יועיל - לא יזיק". כי מהן גם לאטה רווקה אין בו כל איסור, לא מדאוריהא

סדרבנן. ברט, האפשרות של סידור גם רבני לזוג קראי, ואפילו לזוג מעורב, ודאי וודאי לא תופיע

לאחוי הקרע שבין קראים ורבניים, כי היכן מצינו גם שיקרב את הלבבות?

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

אין סמך של ספק בלבי, כי אם הדעה הראשונה הדוגלה בכגון עדה דתית קראית נפרדה, יש לדחות בשתי ידיים ממט, דבר זה יעמיק וינציח את הקרע ההיסטורי הטרגי הקיים בין שני פלגי עמנו. הקראים אינם דרוזים, ומבחינה ההשתייכות הלאומית אין הבדל כלשהו בינם לבין יהר היהודים. הם שבלו באירופה הנאצית ובמצרים כיהודים, עלו ארצה כיהודים על פי חוק הטבות, ומשחפים את עצמם כיהודים בכל ענפי הפעילות הציבורית בארץ. זהא בכך מטום כפזוח-טובה אכזרית את נכרות מנוף האושה את האבר מן-החי של היהודים הקראים.

מאידך גיטא, אין לפנינו התנאים המאפשרים מזוב גמור, טוטלי, של הקראים עם הרבניים. "הטאור טבעיטה", המעכב, הוא איסור החיתוך המעורב, הקיים הן לפי ההלכה הרבנית והן לפי ההלכה הקראית. את האורו של המצב ההלכי הרבני שמענו מפי הרבנים הראשיים, וכפי העדים הטובים נאמר לנו כי גם הדיינים, או החזנים, הקראים אינם מסודרים חיתוך מעורב של קראים ורבניים.

דבר אחר ברור, ובכך איש לא יכפור, המצב הנוכחי אינו יכול להמשיך בטוט פניס ואופן, לא לאורך ימים ולא לקוצר ימים. כי לא יתכן סצבור אנשים גדול המונה כ-8,000 איש יחיו ללא חוק ומספס בעניני המעמד האישי: ניסואיהם לא ניסואין, גירוסיהם לא גירוסין, ואין מי שידון ויחליט בסכסוכי האיטות שלהם.

מטום כך חייבים אנו - כך נראה לי - לאמץ לנו את ההצעה שהוצעה ע"י דובלי הדעה הסליטית, לא נכיר בקראים כעדה נפרדת, אבל ניצור להם את כל אותן הרטיות הנתונות לאחיהם הרבניים בעניני המעמד האישי, ובעניני ניסואין וגירוסין בפרט, חוץ הבדל אחד: סמכותן של הרטיות הקראיות יהיה לא ייחודית אלא סקבילה -, סקבילה לסמכותן של הרטיות הרבניות המחאימות. למשל, יוכל זוג קראי לערוך את ניסואין על פי טכט קראי במני חוץ קראי, אבל יוכל גם, אם ירצה בכך ואת יאופטר לו הדבר, להתחתן כחוק בטכט דתי רבני במסוד הרבנות. והוא הדין בנוגע לגירוסין הקראי או בנוגע למטפטי האיטות שלו. כל זה כדי להקל על התפוגות של היהודים הקראים בקרב היהודים הרבניים.

הצעה היא, איפוא, כי הכנסת חוק חוק כסט "טפוט בתי דין קראים (ניסואין

וגירוסין)....., בהתאם לנוטה דלקמן:

הצעה זו היא, איפוא, כי הכנסת חוק חוק כסט "טפוט בתי דין קראים (ניסואין וגירוסין)....., בהתאם לנוטה דלקמן:

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

חוק ספוט בחי דין קראים (ניסואין וגירוסין).....

סעיף 1. בחוק זה יהיו לסוגחים הבאים הטובנים האמורים בצידם.

"עניני ניסואין וגירוסין" - כולל: הצהרת קיום ניסואין, בטול ניסואין, החזרת חיי אישות, תביעה גירוסין, כפיית גט, הצהרת כשרותו ופסלותו של הגט, הסכמי גירוסין, החזרת נדוניה.

סעיף 2. עניני ניסואין וגירוסין של יהודים קראים בישראל יהיו בסיועו של בית דין

יהודי קראי, אלא אם כן הסכימו בני הזוג להחליט בפני בית דין רבני, כי אז תהיה הסמכות בידי בית דין זה.

סעיף 3. ניסואין וגירוסין של יהודים קראים בישראל ייערכו או בפני מסדרי ניסואין

וגירוסין קראים על פי דיני הקראים, או בפני מסדרי ניסואין וגירוסין רבניים על פי ההלכה הרכניה, - הכל לפי רצון בני הזוג. הצהרת בני הזוג כי הם שניהם קראים תטמין את מסדרי הניסואין והגירוסין הקראיים לערוך את ניסואיהם וגירוסיהם של בני הזוג*.

סעיף 4. צורה בית דין קראי בפסק דין סופי לכפות את הכפל ליתן גט לאסתו או לכפות

את האטה לקבל גט מכעלה, רטאי בית המשפט המחוזי, כהוט 6 חדשים מיום מתן הצו, לפי בקשה היועץ המשפטי לממשלה, לכפות במאסר לצוית לצו.

סעיף 5. מוקנה בזה חוקי חוקי למפרע לכל פעולות הניסואין והגירוסין שנעשו ע"י

רטויות קראיות לפני תחילת חוקו של חוק זה.**

סעיף 6. כל עניני הסעוד האיטי של יהודים קראים בישראל, פרט לאלה שפורטו בסעיף 2

של החוק, יהיו בסמכותו של בית המשפט המחוזי.

14. ולבסוף רצוני להביע ב זה את דעתי על ההצעות האחרות שהוצעו ע"י חברי הועדה.

א. חבר הועדה, מר אליהו נאוי, ראש עיריית באר שבע, הציע ליצור רטויות קראיות לעריכת ניסואין ולמשפטים הכרוכים בעניני ניסואין, אבל לא לסידור גיטין ולמשפטי גירוסין. הסמכות לסדר גט או לפטוק בעניני גירוסין תהיה בידי בית דין מיוחד, שיורכב לצורך כל ענין מסויים, ע"י אחת מרטויות המדינה. טעמה של ההצעה היא, כי מכיוון שגיטין אצל הקראים אינם חזון נפרץ יש, לפחות לבני ענין זה, לנהוג לא סנהב קבע אלא מנהג קראי, - דבר טיחיס - או, לפחות, לא יעכב - את התסדגותם של הקראים עם הרבניים.

* הנחיצות בהוראה זו מקורה בכך, שהקראים חושטים מפני מנין נפשות "צנטוס" בגלל המניפה שכאה על ישראל בטל המפקד סערך דוד המלך (ראה סמואל ב' פרן כד').

** הוראה זו באה להכסיר את הסכמים הקראיים שנעשו לל: יסוד חוקי לפני החוק הזה.

1954

1954 I. ...

1954 II. ...

1954 III. ...

1954 IV. ...

1954 V. ...

1954 VI. ...

1954 VII. ...

1954 VIII. ...

1954 IX. ...

1954 X. ...

1954 XI. ...

1954 XII. ...

1954 XIII. ...

1954 XIV. ...

1954 XV. ...

1954 XVI. ...

1954 XVII. ...

1954 XVIII. ...

מסופקני מאד, בכל הכבוד למציע, אם הצעה זו היא די מעטית. שני טעמים לדבר:

א. לא קל יהיה לבחור כל פעם אנשים חדשים לסדור הגט או לברור הסכסוך. דבר זה מצריך ידע ונסיון, ולא כל "חזן" קראי מסוגל ומוכשר לכך. ואם ימנו כל פעם אותם האנשים גופם, אזי ממילא יהפך "מוסד גירושין" זה ממוסד ארעי למוסד קבע.

ב. ניטואין וגירושין הם, מדרך הסבע, דברים הכרוכים ומפורבים זה בזה; ומכיוון שלגבי עריכת ניטואין ומטפטי ניטואין מציע גם מר גאוי שימנו מסדרי ניטואין ודייני ניטואין קבועים, הרי סמכותם של אלה תהרע מאליה גם על מטפטי גירושין. ואם התרכבה הארעיה הצוכצם לסדור גירושין בלבד, היינו למחן גם מטט, איני רואה מה רבה תהיה השפעת ארעיות זו על מזוג הקראים.

ג. חבר הועדה, פר" בן סטון, הציע כי נכריז שהדרך היחידה למזוג הקראים היא הנהגת ניטואין אזרחים, ונמליץ על כך בפני מטוד הדתות.

גם דעה זו, בכל הכבוד, אינה נראית לי, וטוב שני טעמים לדבר:

א. טאלת הניטואין האזרחיים היא טאלה מאד נכבדה, והיא מגטרת בחלל עולמנו זה כמה וכמה טגים, באחד הימים - אטורנו ולא מקרוב - היא תוכרע לכאן או לכאן, אך הכרעה זו לא תפול על פי טיקולים הנובעים לרווחתו או לטוועתו של הצבור הקראי. אנחנו נחמנינו לבדוק את טאלת היהודים הקראים בענינו המעמד האיטי ואל לנו להטיב בבול בעיות הנמצאות מעבר לתחומי המטימה טלפנינו.

ב. וזה הוא העיקר. גם אם יונהגו - לאטורנו או להוועהנו - ניטואין אזרחיים במדינה, צורת ניטואין זו, ודאי וודאי, לא תהיה צורה בלעדית. הניטואין האזרחיים יתקיימו על יד הניטואין הדתיים, היינו כאלטרנטיבה להם, ואם כך הדבר, הדרא קוטיא לדוכחא: מה יתא על היהודים הקראים המעדיפים דווקא את צורת הניטואין הדתית?

1914

1. The first part of the report deals with the general situation of the country in 1914. It is a very interesting and valuable contribution to the history of the country.

2. The second part of the report deals with the economic situation of the country in 1914. It is a very interesting and valuable contribution to the history of the country.

3. The third part of the report deals with the political situation of the country in 1914. It is a very interesting and valuable contribution to the history of the country.

4. The fourth part of the report deals with the social situation of the country in 1914. It is a very interesting and valuable contribution to the history of the country.

5. The fifth part of the report deals with the cultural situation of the country in 1914. It is a very interesting and valuable contribution to the history of the country.

6. The sixth part of the report deals with the military situation of the country in 1914. It is a very interesting and valuable contribution to the history of the country.

7. The seventh part of the report deals with the international situation of the country in 1914. It is a very interesting and valuable contribution to the history of the country.

15. סוף דבר: ההצעה שהוצעה בחוות דעה זו פותרת, לדעתי, כליל את צורך הבעיות הכרוכות בניסואין וגירוסיין האינטרא-קראיים. היא אינה מעלה ארוכה כלל לסאלת חניסואין המעורבים בין קראים ורבניים. נוכח עמדתה הכרוכה של הרבנות הראשית, כפי שנבארה בסעיף 12 לעיל, אין לסאלה זו פחרון כלל, לא מבחינה הלכתית ולא מבחינה מספטית. נאמר לנו מפי עדים טובים, כי מעטים בכל יום שקראים ורבניים מתחננים זה בזה הוף העלמה מוצאו של הגז הקראי. יחכן טזה נכון, ויחכן טאיננו נכון, על כל פנים הוועדה, במובן, אינה יכולה להמליץ על "ניסואי כתר" כאלה. נחמה פורחא יט בכך טבעיה זו אינה "כה יחידה" בטטפט האיסוה הקיים במדינה, ואוהו "חטבי" סיחרץ את "אחיוחיה", האיבעיות האחרות, יחרץ גם איבעיא זו.

פרופ' ס. זילברג
מ"מ נסוא בית המטפט העליון
יושב ראט הוועדה לבדיקת המעמד
האיטי של הקראים.

21. Вопросы к тексту (или что-то подобное)
1. Какие события описаны в тексте?
2. Кто главные герои?
3. Какие проблемы поднимаются?
4. Как автор решает эти проблемы?
5. Какие выводы можно сделать?
6. Какие цитаты из текста подтверждают ваши выводы?
7. Какие вопросы остались?
8. Какие дополнительные вопросы возникли?
9. Какие дополнительные вопросы возникли?
10. Какие дополнительные вопросы возникли?

Вопросы к тексту
1. Какие события описаны в тексте?
2. Кто главные герои?
3. Какие проблемы поднимаются?
4. Как автор решает эти проблемы?
5. Какие выводы можно сделать?

תעודת גירושין של ישראל

גירושין.

אחרי הדברים האלה שנה הבעל לבית הדין הגבוה לצדק ובקש צו על תנאי נגד 4
מטובים, ביניהם בית הדין הדתי של היהודים הקראים בישראל אשר מלתניו יצא פסק הדין
הנ"ל. טענתו העיקרית של העותר היחה, כי לבית הדין לא היחה כל טמכות לא למתן הצו
ולא לביצועו.

הצו על תנאי ניתן, וביום הנקבע להסיעת המגיבים הומיע סגן טרקליס המדינה ומסר
הודעה ביום זה הדמות "כי המסמכים הנחזיקו להיות "פסק גירושין" - ו"תעודת גירושין", אין
להם כל נפקות משפטית, ומחר הדמות מפולט לא החומר ולא התכוון לחת להם נפקות כזאת על פי
דין כלשהו".

בנוסף לכך צוטט באותה הודעה מכתב יד סגן המנהל הכללי של משרד הפנים אל הגב"מ.
כה הוא סודיע לה על הודעתו אל אר הדמות כי:

"תעודת הגירושין מס. 16898 תחוצחה ע"י מי שמציגים את עצמם כבית
דין של עדת הקראים ברמלה, ביום 9.9.65, אין לה נפקות משפטית,
ומלכתחילה לא היחה כל טמכות לבצע או ליהנות את הגירושין".

על יסוד הודעות אלה הסכימו בא כח העותר ובא כח אר הדמות, כי הצו על תנאי יבוטל
והוא בוסל.

2. המאורע הנ"ל - להלן - מהפס"מ - טיטו "קטליזטור" למינויה של הועדה הנוכחית,

ובג הועלה כהצעה לסדר היום בכנסת. החלו להתעורר ספקות בלב אנשי משרד הדתות ואנשי משרד
המשפטים, אם אטנם קיים בארץ גוף מוסמך לערוך את נישואיהם וגירושיהם של היהודים הקראים
בישראל. על מהותה של הבעיה והסתעפויותיה עוד ידובר להלן. כגון נציין רק כי ביום 1.7.66
שלח אר הדמות אל הח"ס כתב-הסמכה ותוכנו הוא כדלקמן:

לכבוד

הפרופ' ס. זילברג

כ"ס נתיב בית המטבח העליון

ד"ר זילברג הנכבד,

הריני להודיעך להמסמלה יפחה את כוחי למנות ועדה ציבורית לבדיקה בעיות הדיון בעניני המעמד האישי של ציבור הקראים בישראל בראשותך.

החברים האחרים של הועדה יהיו:

- סגן ר' הדתות ב. אהור
- חבר הכנסת י. יעקוב
- חבר הכנסת א. תלמי
- חבר הכנסת ג. האוזבר
- פרופ' להיסטוריה ח. ה. בן שאון
- ראש עיריית בראש הבע א. נאוי

הועדה מתבקשת על ידי לנדוק את המצב המשפטי הקיים בחוקי הדיון בעניני בני זמנן והגירושין בין הקראים, תוך בירור יסודי של הדעות והרצונות הזוררים בקרב כל חלקי ציבור הקראים. ובקד להמליץ בפני עם הרש הבידור על הצעות המופיעות והמינוליות. אצווי לנקוט בהם כדי לפתור לחובת ציבור הקראים בישראל את בעיות הדיון בעניני הנישואין והגירושין בין הקראים שנתעוררו לאחרונה.

ברצוני להודיעך גם כן שהעברתי לרשותך ולרשות הועדה את סר דוד בלט, מנהל המחלקה לקראים ולחומריהם במסדר הדתות, והוא יביט לך כל עזר הן בחומרי הן באינפורמציה והן בכל סוג אחר המהא לנכון לבקד ממנו.

בטבוד רב,

(-)

ז. ורהטטיג

סודמו של כתב ההסמכה שלמר עליו, כי המונח הינה שהועדה תקיים את הדיון בעניני נישואין וגירושין בין הקראים, בינח לביך עצמך, ולא בין קראים לביך רבניים. גם סחי המילים "שנתעוררו לאחרונה" המונחן, כנראה בעליל, למצב ס. מצביעות על כך שסר הדתות הסטיף אנהו לדון אך ורק בענינים אינטרה-קראיים.

כרס, תוך הקירח העדים וזמיות וענותיהם הזרנות, נפרצה כאילו מאליה מסגרת הדיון ונתנו את דעתנו על הזאלה, וזו אמנם קיימת אמירות מעיית, כזון ועכטיו, לטור "נישואין מעורבים" בין קראים ורבניים, ולזה כן אמענו גם את חוזה דעתם של הרבנים הראשיים. אבל עם כל אלה היווינו לנבדנו הסיו כי עיקר ש יסתכו הוא לדון ולוחלים בעניני הנישואין והגירושין בין קראים; כי זו היא הבעיה החכומה והחשובה ביותר. לא ראינו עצמנו לא מוסמכים ולא מוכרחים לפתור את הבעיה ההיסטורית הגדולה ולאחרת את הקרע בן 1200 הזניה בין קראים ורבניים.

3. הכעיה טלפנינו תיפדר לשני ראשים:

הבחינה הספספית והבחינה ההלכית, וזו האחרונה תחלק קוב להלכה רבנית ומלכה

קראית.

4. אחר לבחינה הספספית:

בטעף 2 סל חוק המוט במי דין רבני (ניחואין וגירושין), חטי"ג-1953, נאמר:

"ניחואין וגירושין של יהודים בישראל ייערכו על פי דין תורה".

"יהודים" כולל גם יהודים קראים, כי ליה סגן דפליג, חוץ סמיעוטא דמיעוטא, טהקראיט הם

בכלל ישראל.

"דין תורה" טרוהו: דין תורה על פי האינטרפרטציה הרבנית, כי בעת חקיקת החוק

סמעה אלא היו קראים בישראל, והיה לו חוב אז על צורח ניחואין וגירושין בנוסח הקראים.

ומכיוון אלפי ההלכה הרבנית, הגישין העורטים הקראים אינם כואדים, נמצא טקראי

הינו יכול להתגויז בפני בית דין קראי אמילו אם אטמו היו גם כן קראית (לדעה אחת גם

קירושין הקראים אינם קידושין, בול פסול עדיהם, כפי שנראה להלן, ואם כך הדבר - הם לא יוכלו

להחתן אמילו בינם לבין עצמם).

טמוה הדבר מאד כיצד לא הרגישו בכך כל הזנים, אבל טמיהה זו אינה גורעת מחומרת

הענין. כי ברור הדבר החל טמנת 1953 אין יהודי, ויהודי קראי בכלל, יכול לערך ניחואין

וגירושין טיהרו חופטים לפי חוקי המדינה אלא על פי ההלכה הרבנית.

כבר דבר זה, כיהוה לפאטו, חייב לדרכן אוננו, לאנוה בכל המהירות האפשרית את חוק

חטי"ג, ולהת לחקון זה זכות קדימה על פני כל האעת חיקון אחרו.

5. ומטון לבחירה ההלכית אל הכעיה, וארון בה החילה מן הבחינה ההלכית-הרבנית.

איסור החיתון בין קראים ורבניים הוא, כמובן לכל, החיץ הגדול ביותר הפריד בין שני המחנות.

היבת האיסור היא "כואררים החלווין בטערה". מקורו הוא ביינוי-הנוסח הקל בין הגט הרבני והגט

הקראי. קראית המתגרשה בגט קראי עדיין "אטת-איט" היא לפי החפיטה הרבנית, ובניה טילדה מבעלה

הזני מחזרים הט, הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל נדורות, לפחות החל מן המחצית הטנית אל

המאה ה-12. ואם אטנו במקרה הקונקרטי לא הוכח בוודאות כי קראי זה הוא מכני בניה אל קראית

ומתגרשה ונישאה טנית, הרי לפחות ספק ממזר אסור (טדרבנן) לבוא בקהל ישראל. הלא כה הם

דבריהם אל אחרים תגדולי חופטיים -

"הקראים אסור להחתך בהם, וכולם הם ספק מסדרים, ואין מקבליים אותם
אם רוצים לתזור".

(רמ"א אבן העזר סי' ד', סעיף ל"ז).

"ספק מסדרים, לפי שיטתו להם קידושין, ומבליים זלא כדת חורתנו, ונמצא
בניהם מסדרים".

(ט"ז על יולחן ערוך אבן העזר סס).

"מצאתי כתוב בתורה שהיו רבינו מסונן על הקראים אסור להחתך בהם, לפי
מנחותם מקדשות להם בכסף או בביאה, ומגדלים נזוניהם שלא כדין ומסנים
מטבע זבוע חכמים בגיטין, ונישואה לאחרים בחיי העלים, ונמצא הבנים
מסדרים מאת-איו".

(בית יוסף על הטור, סי' ד' בסוף).

על שיבת פסולו של הגט הקראי עומד פוסק אחד - אגב: ראוי הפוסקים המחירים דווקא
את החיתוך עם הקראים, כפי הנראה להלן - הלא הוא הרדב"ז (רבינו דוד בן זמרא) בתשובתיו,
סי' תצ"ו:

"אני ראיתי ונראו לי גט (כלומר: גט קראי) כתוב לגרוז בו אשה וראיתי
נזונו זהו פסול מן התורה, ואחד מן הטולים לזו הוא כתוב בלשון
אני פלוני בן פלוני פטרית וזבקיית ותרוכית וכל הגט היה כתוב לא
לנזכה ומספר לעדים מה העלה ואני הוכחתי בחזרה אחרת שזה פסול מן
התורה, דכתיב וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה, מטעם דספר הכורת יתן
בידה ולא ספר הנישואה ואני ברור אצלי שהגט היה פסול מן התורה....
איני רואה זוט מעט להמסירה גיטתה וכו'".

כבר רמזנו לעיל כי הרדב"ז הוא מראשי המדברים בהתרת החיתוך בין רבניים וקראיים.

הרקיעון הגטוני והפסוק כאחד, שהוא נחמסו בו הוא זה: אמנם הגיטין של הקראים הם פסולים, אבל
כיום הגיטתה אינם גיטין, כך גם קידוניהם אינם קידושין - וזה מוזט פסול העדים שלהם - נמצא
כי הקראים ונתבררה בנט פסול, לאמיתו של דבר לא היה נשואה מקולם, וממילא אין כל פסול מסדרות
בילוי הנזלה לה מבעלה הנזי.

וכן כותב הרדב"ז בסי' ע"ג בתשובתו:

"הזלה ממני אודיעך דעתי באחד מבעלי מקרא (קראים) שקבל עליו דברי הברות
להיות כאחד מהרבניים ולחפור כל מצוות דרבנן את מותר להשיאו אשה,
הם יד בהם הטט פסול מלבוא בקהל או לאו".

מחובה

"כבר נזאלתי על זה פעמיט אחרות והעליתי שהם מותרים לבוא בקהל אם היו
(צ"ל אם יהיו) כמונו, והטעם שכל הקידושין שלהם בעדים פסולים מן התורה
ואין כאן קידושין כלל, והבא על אשה מנשותיהם אינו כבא על אשה-אית, הלכך
אף על פי שאין גיטין גם, אין כחן הטט מסדרות, שהרי אין אישות שלהם אישות".

(רדב"ז סי' ע"ג)

ובתשובה אחרת אל הרב"ז, סי' תפ"ו, אל חלק ט"ז, כתוב:

"כללא דמילתא:

כיוון שאין הא טור ברור - אחזקי איסורא לט מחזקינן, ואם היו מסכימים לזב אלינו ולקבל דברי חכמות להיות כסוננו, הוה מטיבא זיבא מכוורא (הבטוי הזה לקוח מסמכת הוריות, דף ג' ע"ב, ופרושו הוא: היתתי מצטרף לאחרים ועושים כולנו יחד) להוירט לבוא בקהל".

דעתו אל הרב"ז, החיר החיתוך, מצאה לה מהלכיה בט בוורות שלאחריו, ולמעה מי

הסגיד חיתוך רבניים עט קראים מנסק את החיתוך בטעמו אל הרב"ז. לא פניתי כאן אחי

סיקוטא דמיעוטא אל גוסקוט, כמו, למשל, כהל שאילה יעבך, חלק ט"ז קנ"ב, הסחורים

את החיתוך (לחור גיור הקראי) מן הטעם שהקראים הם "גויים גמורים" ואין שמורות כגוי.

דעה זו היא, כמפור, דעה מיעוט ואין תרומים לה.

דף כאן ראוי להעיר: בט הרב"ז הסחיר את החיתוך וסחיר מעל הקראים את כחם הסמורות

גם הוה מהנה תנאי אחד: "אם יהיו כסוננו" או "אם היו מסכימים לזוב אלינו ולקבל דברי חכמות

להיות כסוננו". בלעדי זאת גם הוה אינו סגיר, והשקט הוה כי דיני הקראים זונים בהרבה מדיני

הרבניים, והרבה דברים הנחשבים בעיני הרבניים כעברות שמורות, אינט נחובים אצל הקראים כעברות

כלל- לכך קיים החשש האחד הקראי "יבחייל" את הצד הרבני כעברה שמורה ויט צורך, מנקודת התקפתם

אל הרבניים, כי הקראי יקבל עליו דברי חכמות לפני הוא בא ליטא את הרבניה. היה זמן - במאה

השנים עידה - חלה היו גוסקוטים כל כך להכחילה זו, אלא היו מהנים במחובה סין "מודוס וויונדי",

הבן הזוג החמד לט יכריח את בן הזוג הניני לפבור על דתו הוה, אבל דבר זה סהיה קיים בדורות

הראשונים, נהגנה בדורות מאוחרים יותר, והרבניים - לפחות החל מהמאה ה-16 החלו לדרוש כי החתן

הקראי או הכלה הקראיה יקבלו עליהם לבדי חכמות.

6. ההלכה מן המדינות הקראיות

גם מן המדינות ההלכיות הקראיות, ניטואינו אל קראי עט רבני עט אסוריהם בהחלט. יתכן

גם כי ה-

הם אשלים עוד יותר גדולים. יען כי מספר

הקריה לצי ההלכה הקראית הוא בהרבה יותר גדול ממספר הקריה הרבניות. הסיבה לכך היא, כי

הקראים לומדים דיני קריה לא דק מן החורה הסמוכה אלא גם מן ה"היקט". דוגמה אחת תסמיק

לכך: בת אוחתו היא מותרת לפי ההלכה הרבנית. אדרבא: אפילו מצוה היא לטאח את בת אוחתו

(כיוון שנהדרין, דף ע"ו ע"ב ורמ"י סה ד"ה תקרא: הוורה גם רמב"ם הלכות איסורי ביאה, פרק ב',

הלכה י"ד). אצל הקראים בת אוחתו או בת אחיו היא ערוה גמורה והבן הנולד ממנה הוא סמור. כן אין

הקריה מכירים בטענה הגיור, וגוי שנתייר עדיין גוי הוא סמור להתחן עמו. מובן, איפוא, על

זוה מה הקראים - כוונתי כאן לקראים המודיקים באמונתם הדויה - נמנעים מלהתחן עם הרבניים.

7. נושרי העדויות

בהחילנו את עבודת הועדה טרסטנו מודעה בכל העתונות העברית, בה הודענו כי אנו מוכנים לשמוע כל אדם או אשה מקרב היהודים הקראים אשר יבואו להעיד לפנינו בקשר עם העניינים שנספק בהם הועדה.

נפגו לנו 11 עדים ושמותיהם הם:

1. חיים לוי	2. יצחק אלגזר
3. אברהם מורד	4. הרב עמנואל מסעודה
5. פרב אטלן	6. מוריס מרזוק
7. חיים כהן	8. ברקאח מורד
9. משה פרוז	10. מוריס סמט
11. מוסה זקו	

חוץ מזה קבלנו חקירה מאת הרב עובדיה מצליח, שמענו (פעמיים) את סקירתו של הרב הרחוק, שמענו את חרות דעתם של שני הרבנים הראשיים לישראל בזמלת היסוד או היחר החיתוך בין קראי ורבני.

8. ניתוח העדויות

מתוך העדויות, בעל פה ובכתב, שמענו, צפו ועלו שלט דעות בנוגע לחיקונת של עניני מעמד האיזוי של הקראים.

הדעה האחת הייתה, כי יש לכונן עדה קראית נפרדת, כדרך כל האר העדות הדתיות הקיימות בישראל. הדעה השניה - הקיצונית לעבר הימני - הייתה כי יש למזג טיזוג שלט את הקראים עם הרבניים, ולת כך יש להוויר היחר גמור את הניסואין המעורבים. הדעה הוליסית - המספרת - הייתה כי אמנם אין ליכור עדה קראית נפרדת אחר תקמיק את הקרע הקיים בין הרבניים ואחינו הקראים. אבל סכיוון אלעת עתה, ונוכח המצב הקיים בארץ, עדיין ישנן טוויצות טובות בין שני מלגי העם, וביהוד בפניני ניסואין ובירושלן, יש ליצור מוסדות קראיים, של מסדרי ניסואין ובירושלן ושל בחי דין, שיקבלו מאת המחוקק הישראלי את המטכות החטרה להם על פי החוק הקיים.

אלה היו הרב מצליח בהסקירו, העד פרג אטלן והעד חיים כהן:

"החוק במדינת ישראל גלוי וברור: חוק העדות הדתיות מטנת 1926 וחוק מעמד האיטי מחייב כל עדה שחרצה הכרה רשמית וגם להוסיף את טמה לעדות המוכרות רשמית להתקין תקנות וכו'".

"אי אפשר לממשלה או לכנסת להתלים על הקמת בית דין דתי למעמד איטי לעדה אם אין הכרה רשמית בעדה עצמה וזאת רשום ברשימת העדות הדתיות במדינה וכו'". (הרב מצליח בהסקירו).

"אנו עדה דתית... צריכים לקרוא לנו הדת היהודית הקראית... לא אגודה עותומנית אלא עדה... אנו חייבים להתחיל מאפס... יש עדה דתית ומבקשת הכרה... יש נוצרים קתולים ופרוטסטנטים. יש יהודים "בני ישראל", יש כתום של יהודים, יהודים זה הראש ומה יש כל מיני אברים... אם יש הכרה בעדה - יש דבר רחסי... היהודים הם שני חלקים שלא יכולים להתמזג - הלמודיים ולא הלמודיים. אחת יכול לעשות מכל היהודים הלמודיים צד אחד, ומכל היהודים שלא הלמודיים צד אחד, אבל אי אפשר לטוב אותם".

(פרג אטלן, ישיבה 23.8.66)

העד חיים כהן נשאל ע"י היו"ר:

"האם אתה מזדהה עם התקפותיו הפוליטיות (של הרב מצליח) בנוגע ליצירת עדה, או אי יצירת עדה? מה שאתה אמרת לא מחייב הקמה עדה. אני מבין שאתה רוצה לסמור הקראי יחתן עם קראית אצל רב קראי היה לו ידע, אם יגידו לך שאפשר ליצור זאת בלי להקים עדה, אתה חשבים לכך?"

והשבתו של העד היה:

לא אני פווקא בעד יצירת עדה. אתה מציע לי בנין בלי יסוד, תבוא רוח ותעוף את הבנין".

(חיים כהן בישיבה הנ"ל).

עלה היו העד ברקאח מורד, והעד מוריס טמט -

"כאנו ארצה לטמ טטרה אחת: להתקיים כאן ולהיות כמולדת ולחיות בכבוד. אם זו כוונתנו האמיתית אנו צריכים להתמזג עם יתר היהודים... את הקום עדה נפרדת זה יהיה פלוג, ולדעתי אין לזה טעם... אני רוצה לדבר על קראי ורבני, אני לא יודע מניין המליט האלה, אפילו בתורה אין טמות כאלה. אני לא מוכן להיות עדה נפרדת ומיעוט. אם יהיה עוד מיעוט - כל העליה שלנו לארץ כאילו לשוא, אני נבד עדה נפרדת... אני מדבר בזה אלה שלא רוצים (בעדה נפרדת). יש לי בת בת 12 ובן בן 10 שלא יודעים אפילו טהנס קראים, ומה פירות המלה "קראים"... אם נהיה עדה נהיה מיעוט. אז אין לנו מה לעשות בארץ. לכן אני נבד עדה נפרדת... הנה דוגמא אל "בני ישראל" להתמזג עם כל העם לדעתי היהודים הקראים יישו להם היסטוריה גדולה, מגיע להם אפילו יותר מאשר לבני ישראל".

(ברקאח מורד, בישיבה הנ"ל).

"אני טייך לדרור זה עכבר המסגרת הצרה של הכיחתינות הדתית, לכן אני מסתכל על הענין כלו לא מתוך המסגרת הצרה של הענין הדתי, אלא גם מבחינה לאומית כללית. העדה זכה אל המדינה ויש למדינה תפקיד חשוב, והוא לאחות את הקרע בין הקראים והיהודים הרבניים."

(מורים ימז בישיבת 30.8.66)

הרובלים בדעה האליטית, המפרדת

.11

אלה היו הרב חיים לוי ואתו ה"ה יצחק אלגזר ואברהם מורד.

"אנחנו כיום נגד ההפרדה מעט ישראל. אם כי מנהגינו הדתיים טובים, הרי אנו יהודים ונגד הפרדה. אנו מתנגדים בכל חוקף להיות עדה נפרדת.... י" לנו הלכה דתית הנוגדת זו של אחינו הרבניים, וצריך שתהיה לרבני העדה סמכות לערוך כדין סקסי נישואין ולבצע סקסי גירוסיין.... אנו רוצים רשות נפרדת וכן רשות סופתת נפרדת שתחליט אם הנישואין כשרים או לא כשרים. אנו רוצים את הרשות ולא עדה נפרדת, אנו רוצים סמכות מספסית חוקית ע"י הממשלה ואז לא יכול לבוא מישהו לערער עליה.... אנו מתנגדים למלה עדה. החלטנו להוציא את המלה עדה."

(הרב לוי ישיבת 9.8.66)

"אם הסטטוס קוו יסאר, המצב יהיה חסור ולא נוכל לפתור את הבעיות האישיות שלנו... יש הרבה סכסוכים שאין באפשרותנו לפסוק בהם מכיוון שסקסי הדין שלנו אינם מתקבלים בבית המשפט. לפנינו עומדת בעיה של אדם שעומד לעזוב את הארץ, ואתו מבקשת אותנו לאחוז באמצעים ואין בידנינו.... האשה הזאת עלולה להשאיר בכל יום עגונה ולא תראה יותר את ילדיה.... זאת הבקשה היחידה שעומדת לפנינו (הכוונה לבקשה להקנות חוקף לבית הדין הקראי שיכול לתת צו). מספר עדים בקאו עדה נפרדת. אני אושר מדינת ישראל קמה לאור חזונם של נביאי ישראל, ונביאי ישראל הם נביאייהם של הרבניים והקראים ביחד.... אנשים אלה טבקטו הכרה נפרדת לא יכולים להרגיש את גודל האסון לאומה, בפרט לדורות הבאים."

(הרב לוי 20.9.66)

במהלך הקורת העדים העלה אחד מהם גם את ענין הנישואין האשרחיים.

נוסף על העדים ידבריהם צוטטו לעיל העידו לפנינו אנשים בעלי בעיות אישיות טובות, איז איז וצרותיו, איז איז וטרוניייתו, ולא יכולנו להציל מפיהם תשובה בנוגע לבעיות שעמדו לדיון לפנינו.

כפי שכבר נרמז בפסקה 3 לעיל, נמצא במהלך הדיון המסגרת האינטרה-קראית שנקבעה מראש בכתב ההסמכה ע"י סר הרחוק, והחילונו לתת את דעתנו על השאלה אם אפשר למצוא פתרון ראדיקלי לכל הבעיות ע"י החרת החיתוך המעורב בין קראים ורבניים. לטע כן החלטנו לטעוע את דעתם של שני הרבנים הראשיים. אילו דעתם סונה היחה משהיחה, היינו אולי מבקשים חוות דעת דומה מאת יודעי ההלכה אשר בקרב הקראים. אבל נוכח החשובות שקבלנו מאת הרבנים הראשיים לא היה עוד כל אורך בכך.

השאלה שהוצגה לכב' הרבנים הייתה:

ידוע לכם שנחמנתה ועדה לבדיקת המצב האישי של הקראים. במהלך הדיון צפה ועלתה לפני הועדה שאלה אחת הטובה מאד, אם עכשיו בסוף המאה העשרים לספירת הנוצרים לא הגיעה הטעה לאחות את הקרע שנבעה לפני 1200 שנה? כידוע לכם המכסול העיקרי הוא בעניני חיתוך, מה זוגרר אחריו את הפרוד העמוק, זה היה טאטור להתחתן זה בזה, ולכן רצינו לדעת מה דעת כב' הרבנים על השאלה הזאת. האם כב' הרבנים סבורים שעדיין, או שכבר עכשיו, קיימים אמצעים טטוימים כדי לאחות את הקרע הזה על סהרת החיתוך?

חשובתו של הראשון לציון הרב נסים היחה:

"אמרתי פעם לטר הדתות שיזמין את כל ראשי האבות ויעמידו לפניהם את השאלה האם הם מוכנים לוותר על הדעות שלהם ולהסתפח על נחלה ה'... כל עוד שלא הוזמנו ראשי האבות ולא הוחמעה דעתם... אינני יודע אם יש מקום לשאלה זו בכלל... אני חוזר על מה שאמרתי לטר הדתות: להזמין את ראשי המספחות של הקראים שיצהירו שהם מוכנים להסתפח על נחלה ה'. וגם אז זאת שאלה טטעונה דין ודיון. אבל לפי הנאמץ הם טטרביים... לכן אין לנו עסק בזה".

(הרב נסים יטיבת 18.1.67)

וכטנשאל הראשון לציון ע"י חבר הועדה, חבר הכנסת ג. האוזנר:

"וכה על הפרט הקראי?"

ענה הרב ואמר:

"טרם לא נקבל, בטום פנים אין לו תקנה. מצבו גרוע ממצבו של נוצרי טרוצה להתגייר, מפני שיש הטט למזרות".

יו"ר הועדה טאל את כב' הרב:

"נניח שהם כולט הסכימו ע"י זה טחהיה אטפה כללית של ראשי כחי האבות כולט

יהאטפו ויצהירו טרוצים להסתפח על נחלה הרבניים וכו'. האם אחר הסתפחות כזאת לא החעוררנה יאלות בנוגע לכהרות הניטואין שלהם בכלל טפס טמזרות? כב' הרב הצביע טהגט לא בטדר; לגבי שאלת טמזרות לא הטוב אם הוא רבני או קראי, טכחינה הדין אטור לחתן אוחו, מה תועיל ההסתפחות הזאת?"

ועל כך קנה כב' הרב:

"אנו נעמול ונמצא את הדרך אחרי סיועו כולו, כל ראוי המסתחות, ויכריזו. הם רוצים להסתפח על נחלת ה', אז נעמול הרבה. יש קטן רב בדבר, אבל אני מקוה שתגבר על הקטן בדבר".

ולכבודו כב' הרב:

"זאת הקנה זו הבטחה?"

הוא קנה:

"אני לא יכול להבטיח".

חונה בניטחה, אם כי דומה בחוכמה, היא עמדתו. אל הרב הראשי אונטרמן:

"לאחות את הקרע" ע"י נטילת איסור החיתוך? - בחבילי הרי זה כאילו אמר אדם: אני רוצה לקרב את פטרבורג למוסקווא ע"י כך שאעקור את טימני הדרך שבין שתי הקרים. הדרך לא מחקרבת ע"י כך. זה דבר שנחשב בטען דורות. יש בדברי הקדמונים קללה על מי שירצה לבטל את איסור החיתוך, לבטל - זה דבר זאי אפטר לכצע..... אתם רוצים לאחות הקרע בחוזק יד? בחוזק יד אי אפשר לאחות קרעים. היו להם ארטיים עמוקים".

ואם לעמדתו החיובית על החיתוך לצדן כלפי אחיו הקרע אם יבואו ראשי האבות ויכריזו

כי הם רוצים להסתפח על נחלת הרבניים, אמר הרב הראשי אונטרמן:

"בדורנו אין לנו מקומם שיבוא דבר כזה".

אך כב' הרב הביע דעה פרטית שאלו לגבי סידור גירוסי הקראים:

"בנוגע לגיטיק, דעתי הפרטית היא שנים באים אלינו ורוצים להתגרס, מבית דין רבני יסדר להם גם כדון וכדת...."

העולה באקובץ סתוך דברי טני הרבנים הראשיים הוא, כי כל עוד לא תחליט הקהילה

הקראית כולה לנחות את מנהגיהם הרמיים ולהסתפח על נחלת הרבניים, לא יותר החיתוך המעורב

בין קראים ורבניים בישראל. רק אם הגרוסיין של הדוגמה הקראיים מוכן הרב הראשי האמכנזי לטור

אם טני בני הדוג יסכימו לכך, וגם זה רק בחור "דעה פרטית" שאלו.

אעיר סתן, כי בלבי לא היה מעולט טום ספק שהרבניים יסכימו לטור גם בין קראי וקראית,

אם יתבקרו לכך. כי טמה נספך: אם הקידוין הפטו ולא היה כל פסול בהם, יבוא הגם הרבני

ויחיר אותם ויטריז בין בני הדוג; ואם הקידוין הללו כלל לא הפטו, בטל פסול העדיט, הגם

יהיה בגדר "אם לא יועיל - לא יזיק". כי סתן גם לאמת רחוקה אין בו למעשה, כל איסור.

ברם, האפשרות ל' סידור גט רבני לדוג קראי, והפילו לדוג מעורב, ודאי ונדאי לא הועיל לאחות

את הקרע בין קראים ורבניים, כי היכן מצינו גט שיקרב את הלבבות?

אין ספק של טפק בלבי, כי את הדיעה הראשונה הדוגלת בכינון עדה דתית קראית נפרדה, יש לרמות במוי ידיות. דבר זה יעמיק וינציח את הקרע ההיסטורי הטרגי הקיים בין בני מלגז עמנו, ומבחינת ההסתויכות הלאומית אין הבדל כלשהו בינו לבין יתר היהודים. הם כולו באירופה הנאצית ובמזרים כיהודים, עלו ארצה כיהודים על פי חוק הטבות, ומטתפים את עמם כיהודים בכל ענפי הפעילות האיבורית בארץ. יתא בכך מסום כפיות-טובה אכזרית וט נכרות מגוף האומה את "האבר מן-החי" של היהודים הקראים.

סאידך גיסא, זיין לפנינו התנאים המאשרים מיזוג גמור, טוטלי, של הקראים עם הרבניים. "האור טבעיטא", המעבב, הוא איטור הונוון המעורב, הקיים הן לפי ההלכה הרבנית והן לפי ההלכה הקראית. את האורו של המצב ההלכי הרבני שמענו מפי הרבנים הראשיים, ומפי העדים הרבנים נאמר לנו כי גט הדיונים, או החזנים, הקראים אינם מטרים חינוך מעורב אל קראים ורבניים.

דבר יחד ברור, ובכך אין לא יכפור, המצב הנוכחי אינו יכול להסך בטום פנים ואופן לא לאורך ימים ולא לקוצר ימים, כי לא יתכן שהבור אנטים גדול המונה כ-8,000 איט יחיו ללא חוק וממש בעניני המעמד הדיסי: ביטואיט לא ניטואיט, בירוסיטט לא בירוסיט, ואין מי חיוון ויהלום בטכסוכי האיטות שלהם. הנוכל להעלות עם כך, כי בעל קראי יוכל להיפטר מהחלום מדונות לאטחו, בטענו כי האטה אינה אטחו, או כי אי אטטר יהיה להאטימו בכיגמיה במאחו אתה שניה, מן הטעט שניטואיט הראטוניה מעולם לא חפסו!

מיום כך חייבית אנו - כך נראה לי - לאמך לנו את ההצעה שהוצעה ע"י דוגלי הדעה הטלוסיטה. לא נכיר בקראים כעדה נפרדה, אבל ביאור להט את כל אותן הרטויות הנחונות לאחיהט הרבניים בעניני המעמד הדיסי, ובעניני ניטואיט ובירוסיטן בפרט, חוך הבדל אחד: סמכותן של הרטויות הקראיות ההיה לא ייחודית אלא מקבילה -, מקבילה לסמכותן של הרטויות הרבניות המטואימות. למשל, יוכל זוג קראי לערוך את ניטואיטו על פי טכט קראי בפני חזן קראי, אבל יוכל גם, את ירצה בכך ואת יאופטר לו הרבר, להתחזן כחוק במטט דתי רבני במטרד הרבנות. והוא חרין בנוגע לבירוטי קראי או בנוגע למטטטי האיטות שלו. כל זה כדי להקל על התמזגותם של היהודים הקראים בקרב היהודים הרבניים.

הצעה היא, איפוא, כי המנות החוק חוק בטט "טכות בתי ריין קראים (ניטואון ובירוסיטן) בהחלט לנוטח דלקמן:

חוק שמוס בחי דין קראים (נישואין וגירושין).....

- סעיף 1 בחוק זה יהיו לפונדחיה הבאים המוכנים האמורים בצידם. "עניני נישואין וגירושין" - כוללו: הצהרת קיום נישואין, בטול נישואין, החזרה חיי אישות, הכינת גירושין, מזונות אגב גירושין, הוזהקת ילדים ומזונותיהם אגב גירושין, כפיית גט, הצהרת כשרותו ופסלותו של הגט, הסכמי גירושין, החזרת נדוניה.
- סעיף 2 עניני נישואין וגירושין של יהודים קראים בישראל יהיו בשימושו של בית דין יהודי קראי, אלא אם כן הסכימו בני הזוג להתדיין בפני בית דין רבני, כי אז תהיה הסמכות בידי בית דין זה.
- סעיף 3 נישואין וגירושין של יהודים קראים בישראל יהיו בעלי חוקף אם נערכו על ידי דיני קראים, או על פי ההלכה הרבנית לאחר ששני בני הזוג הסכימו לכך. הצהרת בני הזוג כי הם שניהם קראים תספיק את הרשויות הקראיות לערוך את נישואיהם וגירושיהם של בני הזוג*.
- סעיף 4 צוה בית דין קראי או בית דין רבני מוסמך לפי סעיף 2 של חוק זה בעסק דין סופי לכפות את הבעל ליתן גט לאשתו או לכפות את האשה לקבל גט מבעלה, רטאי בית המשפט המחוזי, כחום 6 חדשים מיום מתן הצו, לפי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, לכפות במאסר לציות לצו.
- סעיף 5 מוקנה בזה חוקף חוקי למפרע לכל מעולות הנישואין וגירושין שנעשו ע"י רשויות קראיות לפני החילת חוקטו של חוק זה**.
- סעיף 6 כל עניני המעמד האישי של יהודים קראים בישראל, שוט לאלה שהוזכרו בסעיף 2 של החוק, יהיו בטמכותו של בית המשפט המחוזי, ויהיה רטאי להתיל עליהם את הדין הקראי.
- סעיף 7 חוקטו של חוק זה עד עבור 4 שנים מיום קבלתו בכנסת.

הבטלה ת"ר ל' תמוז:

החילה עלה בדעתי להציע הצעת-חוק זו ללא כל הגבלה בזמן, כדרך כל החוקים שנועדו להתקבל בכנסת. ברט, לאחר היקולים נוספים ושיחות מרובות עם החברים שוכנעתי בכך, כי בהתחשב עם החידוש הרב - המהפכני כמעט - שחוק זה מכניס לתוך חיי היהודים הקראים; ובהעלותנו על לב את רוח האחרות הלאומית שנחפוררה והקיפה את העם, בארץ ובגולה, כחוטאת מן המאורעות ההיסטוריים הכבירים, שהתרחשו בזמן האחרון, מן הראוי שלא לקבוע מסמרות יותר מדי חוקים בחוק זה, ולקוות לכך כי בעתיד הלא רחוק יוצרה עלינו רוח מטרט שיפיל את כל המחיצות הווצצות בינינו לכין אחינו הקראים. לא יכולנו לזנווח יד להתנות את קבלת החוק, כי הצרבים המחייבים אותו הט יותר מדי חיונניים ודחופים. אבל יכולנו ליצור את האפשרות, כי כעבור תקופה מסוימת יברק הדבר מחדש לאור הנסיון והצבר, ויוחלט את לקיים את החוק להבא ואת אין. מטעם זה הכנסתי בטומנו של החוק את הסעיף המגביל את תקטו למשך 4 שנים מיום קבלתו בכנסת. *הנחיצות בהוראה זו מקורה בכך, שהקראים חוטאים מפני מנין נפשות "צנסוס", בגלל המגיפה שבאה על ישראל כיל המפקד טעון דוד המלך (ראה סמוגל ב' ערך כד'). **ההוראה זו באה להטטיר את הטכטיס הקראיים שנעשו ללא יטוד חוקי לפני החוק הזה.

14. טוֹן דבר: ההצעה שהוצעה בחנוכה דעת זו פושרת, לדעתי, כליל את צרור הבעיות הכרוכות בניסואין ובירושין האינטרה-קראיים. היא אינה מעלה ארוכה לסאלת הניסואין המעורבים בין קראים ורבניים. נוכח עמדתה הכרורה על הרבנות הראשית, כפי שנתבארה בסעיף 12 לעיל, אין לסאלה זו פשרון כלל, לא מבחינה הלכתית ולא מבחינה משפטית. נאמר לנו מפי עדים טובים כי מעטים בכל יום הקראים ורבניים מתחננים זה בזה תוך העלמת טובאן טל הצד הקראי. יתכן שזה נכון, ויתכן שאיננו נכון, אך הועדה, כמובן, לא תמליץ על "ניסואי שחר" כאלה. נמכה פורתא יתי בכך טבעיה זו אינה "בת יחיוה" במטפט האישות הקיים במדינה, ואותו "תשבי" שיחרץ את "אחיוחיה", האיבעיות האחרות, יחרץ גם איבעיא זו.

טרופ' מ. זילברג
מ"מ נשיא בית המשפט העליון
יושב ראש הועדה לבדיקת המעמד
האישי של הקראים.

אני מסכימה לחוות דעתי על יו"ר הועדה, ומוסיפה את הדברים הבאים:
מן הדברים שהוטמעו בישיבת הועדה עולה, כי חובים רחבים מקרב היהודים הקראים
הובעו קיום המצוות והמסורת הדתית שלהם בעניני המעמד האישי. סבורתני כי יש לתת לחובים
אלה את סבוקתם, שגם לא כן - יתורה הדבר כמפיה, אנטי-דתית טאין הדת טובלחה.
לכן אני מסכימה למסקנות חוות דעתי על היו"ר ההולמות את הביעויות של החובים הנ"ל.
אולם הועדה שכעה גם דעות חובים המבקשות להפטר להם לחרוג מן המסגרת המיוחדת של
יהודים קראים ולהתמזג עם רוב העם. היו"ר מביא בחשבון דעות חובים אלה, ונותן את האפשרות של
סידור ניסואין וגירושין לפני רשויות רבניות. מאידך, ניסוח ההמלצה אינו מטאיר כל ספק בכך
שאפשרות זו תלויה ברשותן של הרשויות הרבניות, ואין היא חובה עליהן. נמצא כי זוג יהודי
קראי יזיכו רוצה לטאת או להתגרש לפני ראשות קראית, יתכן ויהיה נאלץ לסדר את קידושו וגירושו
כהתאם להלכה הדתית הקראית, הנובדת את אמונתו המניסית (כפיה דתית) לכן הנני להוסיף לחוק
שנוסח ע"י היו"ר את הסעיף דלקמן:

"זוג יהודי קראי שהרשות הרבנית טרבה לסדר לו את קידושו או גירושו, יועמדו
לרשותו רוטמי ניסואין וגירושין שלמעלו עפ"י חוק שייקבע בכנסת. והוא הדין
לזוג שאחד מהם הוא רבני והזני קראי."

הסיפא של הסעיף הנוסף הנ"ל באה לאפשר את ניסואיתם של זוגות מעורבים, אשר-כפי
שהיו"ר בעצמו מציון - לא נמצאה להם כל חרופה בחוות דעתי.

ועדה זו יצאה לבדוק את מעמד האישי של אנשים מישראל המוגדרים לפי אמונתם ואורח חייהם היהודיים קראים. מעמד האישי של אדם מישראל - הלכה למעשה כסדרה נישואין וגירושין שלו - אפשר לפתוח את העיון בו מתוך ראיית האיש כבן וכאה לכל אישי האומה כלה, ואפשר לצמצם לדון בו כמשפרידים את הגדון לתחילה לגבי עניינים אלה - שהם הקובעים ק ר של מסס או כחיצה של ברול בין אנשים במציאות החברתית - מרוב בני האומה או ממיעוטה בכל תכונה או קבוצה חלונות שיטתן בו בנדון או טעדרות ממנו.

הדיון במעמד האישי של היהודים הקראים בישראל נקבע בכוונת סכוון על ידי שר הדתות סמינה את הוקדה הדנה בעניין זה לדיון מתוך הטרה שלכתחילה של קבוצה זו מיתר בני האומה. דבר זה נעשה על ידי הקביעה (כשי סחזר להבהיר שר הדתות ביטיבת הועדה מיום 6.12.66 בתסוכתו לדברי שר נאוי - פרטיכל כתב מכונה עם' 15), שהועדה תדון במאלה זו לטובת היהודים הקראים (כאילו ניתן לחפוט בעניינים כגון אלה טובת החלק בלא טובת הכלל באם אין מוציאים את החלק מן הכלל), ועל ידי הקביעה שהועדה תזמין לפנייה עדיט קראים בלבד. על שני עניינים אלה עמד שר הדתות בהודעתו טונות גם בדבריו שבעל-פה בפני הועדה. מסורה גדולה, אם כי לא רצופה, יס לו לשר הדתות מאחורי תפיסה זו של - הקרעים טאינס מתאחים לעולם.

מגביית העדויות נבנתה ועדה זו החברר שטסכייטים עמו בכך - ואף ביחר קיצוניות עיונית מסנו - גם ראשי העדה הקראים המאורגנת טבארץ וחכמיה וגם הרבנים הראשיים לישראל (שהועדה הצליחה להגיע אליהם לאחר מאבק מסוסך); כמובן, כל חוג טטעטיו שלו.

לדעת החתום מסה אין הועדה הציבורית המונחה במדינת ישראל לברר טאלה כגון זו בטהיא יוטבת מתוך עמה ריזאיה לחפוט אותה אלא אך ורק בעניין של זרט טהוא חלק של מכלול האומה כלה, כמות טהיא בהוסר וברוח בטנת חסכ"ז (1967). אומה זו אפשרות ליכודה רק מתוך ההכרה ברב - גווניותה ותילוקי הדעות טבוו בטאלות האמונה והכעירה, בטעישים של מוסר ואורח חיים. הנותן מטגרות חוקיות וחברתיות גילניות לחוצאות של מתלוקטת ישנות או חדשות מהנכל בנטמת חיי האיוור של עם ישראל המודרני.

העיון בתולדותיה של פרסת היחסים בין רבנים לקראים נטמט מלמד, טעד לראשית המאה ה-12 לפחות היו מספחות מיוחסות של רבנים ושל קראים מתחנות זו בזו. בניהן אף טצאו דרך להתנות בטפורט בכתובה על קיוט אורח חיים של בני הזוג שלא יכריח אחד לוווקר על מנהג והטקפה שלו כלפי בן הזוג טמן הפחנה היהודי היריב. התעכרות המטפחות הגיעה עד כדי כך, טהיה קשה להם לחוקרים להכריע לגבי מטפה מיוחסת ועטירה, מטפחת אל תונאטרי הקראית, אם מן הרבנים או מן הקראים היחה. חיסוט זה אחרי דרך חיים מונחת כין החלוקים בטלכה ובאמונה נעוה על ידי יהודים אלה.

ביקש שהקראות היתה במלוא תוקפה הדתי וההגותי ואין צורך לומר שכך היה המחנה הרבני שבמזרח הקרוב.

אמה נכון, מימות הרמב"ם ואילך, לכל המאוחר, בטלו נטיונות שיתוף אלה. אמה היא גם הקובעה שבמחנה ה-16 נחלקו חכמי הרבנים ובמזרח הקרוב מחלוקת קטה בסוגיה זו על היתר נישואין עם הקראים או איסורם, ונהגונו הטעמים של המתירים והאיסורים, ער שהיתה יד האוסרים על העליונה.

דין הבדל והפרעות ומכעס הוא כדיון מעשה וחידוש ועכשם בטעות ובשאלות של עיצוב חברה וגיבוש דפוסי חיה; דין מוסרות טמאיעים לנו לייסוד אותם כדיון העמת עדה נטרות לכל ענין מעוי - חברתי. בערויות שבאו לפנינו הומיעוכמה מבני העדה הקראית את משאלתם העזה שתרסנה המחיצות. הם אמרו שהן נהרסות והולכות מאליהן מעצמת תהליכי החיים במולדת המתחדשת ובעם המתאחד והולך. מהם התחננו שלא נכיר לידו הקמת מוסדות נפרדים, העלולים להעסיק מחרט את ההוים. יש אמנם להוסיף, שחללנו, שלא כהובטאותם של ראשי הציבור הקראי המאורגן, לא דברו בינם חוג מלוכד ואף לא הראו נכונות ללכתו. ברט, זה מטבע דרכם של היהודים המתחרים טעקת החומות הטוברות של האים חברתיים מסורתיים. לא ניתן לה לועדה זו, כאמור, לטמוע דעתם של יוצאי זרמים טובים בעדה הרבנית לגבי שאלה זו.

דין טעם בלבי מחוגים נרחבים בעדה זו שותפים לרצון ניתוק החומות. הועדה זכחה וטימן טוב הוא לבעיה שלפניה, טענינה של מחלוקת ישנה נושנה באומה מובאח אצלה להכריעה באעה הגדולה שלאחר שעת ישי שלחמה הקיוט. ואנו צריכים לחתום דין הסקפתנו לאחר התקרבות הלבבות הגדולה והתעוררותם, טעה שאדמה העם בגאלה וחיוו נטטרו בקרבן דמיט יחד של כל זרמים.

על דעתו של קדמוניט שחיפסו את הטימוף בחייט וגיטטו אחרי אפטרות קיוטו, למען בני דורות העמידו שלא יתקיימו יחד אט לו יטכיסו למצוא את אפטרות הטימוף בתוך הטובי, מחוך החומות הנויחה המועדת של האומה ומקצב חיה הרוחניים הפלוראליטטי כיום הזה - מרצון או מאונט, מדעת או שלא מדעת - בדופן חלכות הלב שלנו יחד בעת המלחמה, שכור החותם מטה שחובתנו המוסרית היא להחזיר את הכעיה אל יד החותם ללא כל פטרון טיהא בו אך נזק ובכיה לדורות.

עלינו להביע לו למנוח ועדה חדשה ולתח לה אפטרות לבדוק שאלה זו ללא מטמטים קדומים מיוחדים מראש בהוקף כתב המינוי. על ועדה זו יהא לבדוק את שאלה מעטרת הטיטטי של היהודים הקראים לטובת האומה כלה, שהיא הטוב לכל יהודים ללא הבדל אמונה והתקפה. לטעם כך עליה להיות חופשית לחלוטין בהזמנת עדים ומומחים להבחר להזמינם.

ירושלים השלמה, כ"ב חשוז תשכ"ז

פרופ' ח. ה. בן טטון.

קטונתי מכדי להוסיף או לגרוע מהרצאה הדברים המעמיקה והמאלפת פרי עמלו
ובקיאותו של יו"ר הועדה שלנו, הטופס המלומד פרופ" משה זילברג, מ"מ נשיא ביהמ"ס העליון
בישראל.

פרטת דיניהם ומנהיגיהם של היהודים הקראים וכן בירורי ההלכה של גדולי
הפוסקים, כמפיהם אנו חיים, בשאלת הנישואין והגירוסיין בין היהודים הקראים לבין עצמם וכעיקר
ביניהם לבין יהודים "רבניים", נתבאר באר היטב בהרצאה הנ"ל דבר דבור על אטניו.

אולם בכל הכבוד איני יכול לסמוך את ידי על הצעת הפחרון שהוא מציע
והעליה הסכימו, כי בלב הלם ופי בלב חצוי, יאר החברים הנכבדים של הועדה, פרט לפרופ" בן שאן,
והיא יחוקק ע"י הכנסת חוק מיוחד, שייקרא חוק סיפוט בתי-דין קראיים(נישואין וגירוסיין) לצורך
הסדר פנימי איכות של היהודים הקראים.

כב" הטופס המלומד בעצמו זמ, כנראה, שהצעתו מרחיקה לכת ביותר ולפיכך
יזן אותה על-ידי הטבע עליה חותם של זמניות, אך מקובלנו סאין קבוע יותר מן הזמני, וזמניות
האמורה כאן לא תהיה לה אלא תוצאה אחת: סתן גוספנקה של חוק ישראלי ממלכתי לבדילותם
ההיסטורית של היהודים הקראים ולהבדלתם מהלל ישראל גם במדינת-ישראל, והוא הדבר שממנו
הסתדל כב" הטופס המלומד לברוח בכל כוונו ונימק דבריו בעומק דעה ובכושר ניסוח מעולה אלא שהוא
ברה ממנו אליו, ובטנתו לעזרת החוקק הוא מציע חוק מקביל ממש לחוק נישואין וגירוסיין ופוד
יותר שפורסם וכדוייק ממנו, כיך החוק הטובה עליו.

בכתב המינוי של סר הדתות נהבקטנו "לבדוק את המצב הסטטטי הקיים - בתחום
הדין - בעניני הנישואין והגירוסיין בין הקראים" ו"עם חום הבירור להמליץ על הצעדים הסטטטיים
והמינהליים הרצוי לנקוט בהם כדי לפתור למובת הציבור הקראים בישראל" וגו'.

מן הסתם ידע יאר הדתות מלכתחילה מהי עמדתם של הרבנות הראשית מזה ושל
הדוברים ממש היהודים הקראים מזה סתן עמדות המסייעות זו לזו במגמה של הכרה ואיסור המצב של
"ולא קרב זה אל זה" עד סיבות חטבי... אילו לא היתה נדרשת המדינה לחת ידה למגמה זו אלא
הדברים מוסיפים להתקיים מכוח עצמם כפי שהתקיימו עד כה החרטנו. אך עובדה היא סדר הדתות
הגוי לכלל הכרה במדינה ישראל אין אפשרות שהתקיים המחיצה המבדילה בין אלו לאלו, מכוח עצמה,
כפי שהתקיימה עד כה, אלא אם כן ייעשה מעשה של ממש, סטטטי או מנהלי, או גם סטטטי וגם
מינהלי, למען קיומה של המחיצה המבדילה וכאילו "חזרו ויסדוה".

הוא יש מקום למחטבה סדר הדתות התכוין שהועדה הזאת חתן לו גיבוי לסיקוט
הריסותיה של המחיצה המבדילה תרי צדק פרופ" בן - סתן סצריך לומר לסר הדתות: "לא ירד בני
עמט". אך סאמין אני סיר הדתות טכין סאין הוברים יכולים להיעשות כדאסתקד ויש צורך כמסתו חרס ולסס
כך בינה את הועדה שלנו. הוה אומר, שהתקידנו הוא להציע פחרון, הלכה למעשה, סיהיה חדט וסיהא
כמאיים לנסיבות החדסות ולהסורות שהתחוללו ומתחוללות בעט היהודי עם הקמת המדינה וקיבוץ הגלויות
להוכה, סאמר גם היהודים הקראים נקבצו וכאו אל המדינה, יחד עם סאר יבמטי ישראל, במטרה לחיות
בה חיים יהודיים, מלאים כחלק בלתי נפרד של המון בית ישראל וללא כל חוץ; הם נצרכו ככור המבחן
של סאבקי עס = ישראל ומדינת ישראל, כיהודים לכל דבר, ברוח ובמעשה, ויש מהם שהערו נפסט למות
למען עם ישראל ומדינתו בלי חורגט פרות כלתחי ביניהם לבין יהודים אחרים.

יחר על כן הרוח הכללית והרצון של כל אזרחי ישראל היהודים הוא להגביר אחרות וליכוד בין כל שבטי ישראל העולים, למוטט מחיצות ולאחות קרעים. רוח זו ורצון זה מפעמים ללא ספק, גם בלבותיהם של היהודים הקראים וכייחוד בלב בנייהם וכנותיהם הגדלים בארץ, לומדים בבחי אולפנה שלה ומטרתם בצה"ל. וכאשר הופיעו דובריהם שלהם לפנינו הקפידו להיקרא "יהודים קראים", ולא קראים סתם, ומקצתם אף הרגישו שאינם רוצים להיות "עדה" לא בטס ולא במסגרת, במסענות של עדה דתית בחוקי מדינת ישראל, אלא רק מבקשים פתרון חיובייה את מעמדם האישי כסוף למסורת ההלכתית שלהם וגם כאימות זו אינה נדרשת על ידי כולם ויש המסתייגים ממנה.

כיצד נוכל, איפוא, אנחנו הישראלים הלאומיים, הטוקייה על סיפוח תהליכי אחדותו של העם היהודי לעדותיו ולטלבוותיו, לכתוב ולחתום על חוק ממלכתי מפורט המאחד ומבסס, אולי לדורי דורות, את כדילותם והבדלתם של היהודים הקראים בכלל ישראל בגוספנקה של חוקי המדינה? כלום רק מפני שאיזיה המוסמכים של הרבנות בישראל - שגם היא הוקמה וקיימה עמ"י חוקי המדינה! - אינם יכולים או אינם מוכנים, למצוא בהלכה מעד טביר לאיתווי הקראים? או שמא נעשה כן רק כדי להיענות להביעתם של אישים מקרב היהודים הקראים הנוטאים עיניהם לאיצטלא של סמכות ויחודית בענייניו של הציבור היהודי הזה אפילו כסאין כולו כאחזי רוצה בכך? אמנם לא בדקנו, ולא היה בודינו לבדוק, כמה מהם רוצים בכך וכמה אינם רוצים; אבל עובדה מוכחת היא המקצת כן היהודים הקראים אינם רוצים בהבדלה מלשהי ויחכן ממספרם ילך ויגדל אם דרכם אל תהליכי ההתמזגות היסוד פתוחה לעניהם ואם לא ימצאו את עצמם, כיום מן הימים, נחונים בסדר של העדה נבדלת, עמ"י חוקי המדינה, ללא מוצא.

איני מסלה עצמי ואיני מתעלם מן הבעיות החמורות של עניני נישואין וגירוסין שלהם ועל פתרון הדחוף אנו מצויים. כל הורכים חסומות לפנינו למצוא פתרון כלשהו לבעייה "נישואין מעורבים", כשאחד מבני הזוג הוא יהודי קראי ועוד נחבצ טרוריס במל כך. אך טוב סלפחות כמה סנובס לנישואיהם של היהודים הקראים בינם לבין עצמם נחתור לפתרון שאופיו יהיה גמיס, עקיף, מוסווה וסוגבל, ככל האפשר, באופן זוענה לצרכי היהודים הקראים, כפי שהם נראים היום בעיני זקניהם, ויחד עם זאת יסאיר פתח פתוח לרווחה לאפשרות של התגבלות בני הדור הצעיר - וכל מי מן היהודים הקראים חירצה בכך - לדינים ולמנהגים המאחדים וממזגים את כלל ישראל.

עניי פקוחות לראות ססציה פתרון היא קשה ומסובכת ביותר. הייתי שמח אילו נמצאה זרך לסתרון ללא הקיקה חוק וללא "קביעה מסמרות". למשל, אילו יכול היה סד הדתות להציע לועדה המינוייה לדינים מספר מועמדים מקרב היהודים הקראים סיסמסו כהרכב מיוחד לצורך סיפוט בעניניהם. אבל גם על אפשרות זו נערמו ערימות גבוהות של טפקות וכראה שאין מנוס אלא לפנות לעזרה הסהוקק. מסוט כך בא אני להציע הצעה טובה במהותה מן ההצעה של היופס הסלוסד, הנתמכה ע"י רוב חברי הועדה, והיא ס"חוק סיפוט בחי-דין רבניים(נישואין גירוסין), חחי"ג-1953", יתוקן כך באופן סיכור באפשרות של קיום בית-דין רבני, מורכב מיהודים קראים מוסמכים, אשר יחסנו ע"י ועדה המינוייה לדינים, ויהיה מוסקד על הסיפוט בעניני איסוח שלהם, בלי סיפורט בחוק הסמדוכר הוא ביהודים קראים, ובלי סכל היהודים הקראים יהיו כסופים לו בעל כרחם, אלא יסאיר פתוחה הדרך לבחירה רצוניה של סני בני הזוג אם להסדיר נישואין וגירוסין שלהם לפני בית-דין רבני רגיל, הדין עמ"י ההלכה שהוא כסוף לה, או לפני בית דין רבני הסורכב מקראים ודין עמ"י ההלכה שהוא כסוף לה, ובלכר סזוג הבא להגרט יעמוד בפני אותו בית דין ססידר את נישואיו.

העקרון היסודי של "חוק שיפוט בחי דין רבניים (ניסואין וגירוטין), תשי"ג-1953"

קבוצה בפעם 2 של אותו חוק האוסר: "ניסואין וגירוטין של יהודים ייערכו בישראל עם"י דין תורה".

מעולם לא קבע המחוקק שדין תורה הוא אך ורק לפי האינטרפרטציה הרבנית. ואלו הסמכות הייחודית

המחוקק הפניק לבחי דין רבניים - והם מחמנים על-פיו - היא, לדעתי, בחזקה פניעה מסגרת של סדר

ציבורי, כדי למנוע הפקרות, ובידוי המחוקק, אם ירצה בכך, לכלול בתוך המסגרת הזאת של סדר

ציבורי גם בית דין רבני שהרכבו אישי יענה לצרכיהם של היהודים הקראים, בלי לחרוג מן הכלל של

דין תורה. הרכב אישי, כאמור, של בית דין רבני טיחאים לצרכי היהודים הקראים, לא זו בלבד אינו

פירצה בעקרון הקבוצה בחוק שיפוט בחי-דין רבניים אלא גם אין בו מסוים פירצה בסמכות הייחודית

של בחי הדין הרבניים, שכן גם אותו בית דין, שאינו מיוחד אלא בהרכבו, יהא ממילא כפוף לעקרון של דין

תורה וההכרל הוא רק בפרטנות. הפירצה אינה אפוא פירצה כלל והרכב אישי מסויים של בית דין אינו אלא

אחד מבחי דין רבניים שהחוק להם למעשה.

סובטנטי "המלה "רבני", אשר במסך זמן רב שימשה כסימן היכר והבדל בין אלו לאלו, -

החיה למכסול. החוק יהיה טובה לכל היהודים בישראל וכל היהודים בישראל - כולל היהודים הקראים -

יהיו נזונים בפני אותו חוק.

הצמתי היא, אפוא, שב"חוק שיפוט בחי דין רבניים (ניסואין וגירוטין), תשי"ג-1953"

יתווסף סעיף כדלקמן:

"לענין סעיף 1 ייתכב בבית דין רבני גם בית דין של עדה יהודית שטר הדתות

וטר המימטיים קבעו מסורת השיפוט שלה בעניני אישות טובה מסורת השיפוט של

בחי הדין הרבניים המקובלים. בית דין כאמור לא ידון עם"י חוק זה בין בני זוג אלא

אם כן נעשו ניסואיהם לפניו".

היחרונה נכחצתי זו הם כדלקמן:

(א) הכנת לא מחוקק חוק קראי מפורט המכיר ומאשר בדילות או התבדלותם.

(ב) בית דין שהרכבו יהיה מאנשים המקובלים על היהודים הקראים יימנה בין בחי הדין הרבניים

ויתקיים מסלול של סוויגון בחוק בטביל כל היהודים.

(ג) הקמתו של בית דין בהרכב כאמור לא תחייב את כל היהודים הקראים להתדיין לפניו אלא היא

מסאירה דלת פתוחה לכל מי שיזמנן ולכל מי שיזמנל להתדיין לפני בית דין רבני אחר כפוף

ליגוראות השיפוט שלו.

(ד) יום מקום להאטין שיפוטו של בית דין בהרכב מיוחד טובה יהיה זמני וחולף, ועם הזמן יבטל הוא

ויתבטל האורך בו.

(ה) אין טוב השם מפני הופעתן של ערות יהודיות נוסעות, כגון יהודים ריפורמיים, סידרטו לעצמן

אוחו מעמד מימטי, שכן נוסח ההצעה מקפיד על המלים "מסורת שיפוט" ומוסר את הסמכות לקבוצה את

מקייים הנאי זה כירי טר הדתות וטר המימטיים.

1. כשנתמנתי חבר בוועדה לחקר מצבם האישי של היהודים-הקראים קייתי כי נמצא את הדרך להטיב אל האומה את השבט שהתטלב מסנה לפני דורות רבים. תקוה זו התבססה על כך שהמחלוקה ההיסטורית העתיקה והתריפה כבר אבד עליה הכלח. הטובה של שנות הארבעים פתחה את ישוביהם של היהודים-הקראים בפולין, ליטא ורוסיה בלי להותיר להם סרוד, ואילו גירתי הקראים מסצ'ים ומבבל התקבצו בישראל כחלק מהעם היהודי, בגלל ההסעוררות האומיות שעבר את הגולה, עם קום המדינה. מותר היה לכן לקוות כי בימים אלה יפלו מחיצות ההוקסו בימי קרמונים. כל הכבוד לאותו גדול שאמר לפני כאלף שנים בסרי הויכוח: "הקראים לעולם אינם מתאחים". אך הן קמו והיו בדורנו מהפכות טאבוחינו לא סערום: מוראות המדה מזה ומעטי גאולה מזה. משנתאחה הקרע בין ישראל לארצו, ניתן לאהות גם קרעים אחרים.

ניתן היה לצפות כי לאחר שההיסטוריה לא טקס במחלוקה לסוכה הקראים, שהרי נדארו מעטים מזעיר, אין כל סכנה בטקפת מהם ליהדות "הרבנית" שהצדיק השארתן של גזירות בדלניות, כפרס כהמדובר במחיצות לכלל הרעות הוקסו בידי אדם, בחינה "כלי גולה", וטלא נפסקו מדאורייתא.

2. אלא שהגיון לאומי לחוד ועובדות אל מחלוקה עתיקה לחוד. עד שהיה נוכחה הועדה כי הדרך להתקרבות הדדית סחומה היא מהני הצדדים.

הרבנות הראשית עומדת בסרובה לקבל את הפרט הקראי לתוך קהל ישראל בכל חנאי. כב" הרב הראשי נסיס, הראשון לציון, הימנה אמילו את ראשית הדיון הפנימי בנושא זה בפניית "כל ראשי האבות" אל הקראים, כלומר כהנאי שגלוי וידוע כי אינו ניתן להגמטה. ואילו מלחמה הועדה לברר כיצד ניתן בכל זאת לקרב רחוקים המטיל כב" הרב הראשי אונטרמן על הנושא מיל גיאוגרפי-פיזיקלי. כמרחק הוא בין סחי ערים, - כך אמר, שאינו מחקר עם הפלת עמודי הקילומטריט ביניהן. לסוף אחרת - גזירה היא שאין בידי אדם לשנותה.

בכל הכבוד אעיר כאן כי ניתן לקצר אפילו מרחקים גיאוגרפיים לאו דווקא על ידי הפלת התרורים, כי אם על ידי סלילת נתיבים חדשים, עקיפת נפחוליס ובחירת מפלסי טבע. כהלעבבי ציטיהי לנסיון או לפחות לראשית נסיון מסוג זה גם לעניננו, בדרך של פרוט ההלכה, כהם מעטו גדולי ישראל בכל הדורות, ועלי להביע צערי הרב שהדבר לא קם. למען שלמות החמונה יש להוסיף כי גם מצד רבים מהקראים לא מצאנו נכונות להתקרבות אלה מהם זגרכו קיוט נטרד, מחזיקים בדרך הבדלנות ועומדים על איטוט גמור של קהלם לבל יחדרו לחוכו אלפנטיט לא-קראים.

יש הגורסים כן מחוץ דבקת ברכי אבותיהם ויש כאלה שאינם מעזי להם בקיוט המוסדות הנפרדים. בין יחי עמדות נוגדות אלה לזל הרבנות מזה ואל עסקני הקראים מזה, עומד גם צבור המחפס דרך לחיות במדינת ישראל כיהודים לכל דבר, להתחנך בבנות ישראל ולגדל ילדיהם עם ילדינו - ואין הרבר ניתן להם.

אילו היה נכונות מצד הרבנות להוסיף ידה לעבר הקראים לא הייתי מהסס להמליץ על אמצעי הסברה והידורל סבירים למען יקבלו הללו את היד המוטעת ולמען יוותרו על מוסדותיהם הנבדלים. אך בהעדר כל נכונות כזאת מצד המוסדות הרבניים איני רשאי להתעלם מצרכיהם של אלפיט מחוסי המדינה הקראים שבמצב הנוכחי אין להם בכלל דרך חוקית להקים משפחות, להתחנך ולהתגרש, כפי שהוסבר בדבריו של יוסב הראש שלנו פרום. מ. זילברג.

3. לאור מציאות זו אין מנוס מחיפוש פתרון מעוזי יוספק את צרכיהם הדחופים והחיונים של הציבור הקראי. אוסיף בהקשר זה כי איני גורס כחברי ומכובדי פרום. בן-טוון שמצא פסול בכתב המינוי של הועדה, בהיותה מודרכת לבקט פתרונות "לטובה צבור הקראים בישראל". אף אילו היינו בטונים, כמבוקשו, להמליץ על פתרונות ל"טובה האומה כלה", עדיין היינו עומדים בפני הקושי שאנו ניצבים בפניו כיום, כלומר חוסר נכונות מצד הממונים על ביצוע עניני נטואין ובירוסין במדינה, להתקרב לציבור הקראי ואין בידינו או בידי איש אחר לכפות עליהם את הדבר, פרט על-ידי יצירה מסגרת אחרת לעניני נטואין ובירוסין שלא תהיה כפופה להם.

אין זה המקוט לחזור ולדון בענין מתן אטטות לניטואין ובירוסין אזרחיים, למי שאינו יכול או הינו חפץ לקבל על עצמו את מסגרת השיפוט הדתי. השעה הנוכחית, המחייבת ליכוד לאומי מקסימלי, אף אינה כשרה לכך, כי הדבר טנוי כידוע במחלוקת חריפה. אפיר רק כי ענינים מעשיים הקשורים בכך כבר הסעירו את הרווחות במדינה בעבר ועתידים הם לעלות בכל חומרתם ובהיקף רב, כשהבוא העליה המאופה והמיוחלת מברית המועצות, יס לא ניתן היה לקיים נטואין ובירוסין כדת מנה וישראל זה סני דורות. עקרונות, אין הדעה טובלת, לדעתי, שלא תהיה קיימת במדינה, נוסף לראות הדחית גם מסגרת של רשות אזרחית לעניני הקמת קזרי מטפחה והחרתם, לפחות למקרים שאין המוסדות הדתיים מספלים בהם. אולט בגלל מגבלות שהזמן גרמן ועקב שקולים מעויים אחרים לא אאריך בכך, מה גם שזומה עלי לחס פתרונות שיהיו בני בצוע.

4. מאטרף אני לכן, בכל הכבוד, לניתוח המעמיק והמאלף של היושב ראש שלנו, לגבי הצד הלכתי המסיפי והעובדתי של הבעיות שלפנינו. אף אני גורס שיש להקים לאלתר מוסדות נואטרו ליהודים הקראים לפחות להתחנך זה בזה ולהתיר קזרי נטואין כאלה. מצטרף אני גם לדיעה שמוטב לעשות זאת באורה זמני, בחקונה כי זה שלא יעשה תוכל יעשה הזמן וכי עצט הבדיקה המחודשת של הענין, שיחזור ויעלה לדיון בכנסת לאחר כמה טנים, תהיה לברנה באטר הבדיקה המחודשת חוזר ותבליט לסני הצדדים גם יחד את קיומה של המחיצה בקרב האומה.

5. אולם בכך לא נפתרה הבעיה של "יהודים קראים" עם "יהודים - רבניים". נאמר לנו כי ניטואין כאלה התקיימו בכמה מקרים בהם הסתיר הצד הקראי את מוצאו, פרט למקרים בהם יש מטעם הקראי של אחד מבני הזוג מגלה את זהותו. אחד מטעמים המטעם הללו, כך סופר לנו, הוא מרדוק, כמה אירונגיה של הגורל יש בכך כי דווקא עם מטעם זה, הקטור באיזיות שנהנה את חיה בסרות הסדינה, שמהועלה מה מרדוק ז"ל לגרדוט במצויים על ירוחו למען ישראל, יהיה למכחול לבני מטעמו הרוצים לחיות בישראל בקרב אחיהם, משויים להם בכל.

אינני חושב שהפחרון לשאלה זו צריך להענות על ידי יחידים בהחבא, תוך העלמת מוצאם הקראי או על ידי הסתרה שם הנכון. חייבת הכנסת לחוקק תק טיאעטור את החינוך ההרדי בין שתי הכבות העם. הדבר יכול להענות בדרך המוצעת על ידי ח.כ. אמה חלמי בהמלצותיה או בדרך אחרת. חוסבני האסור לנו לקיים עוד את המחסום במני אותם מהקראים הרוצים להתמזג בקרב אחיהם "הרבניים" ואין להם כיוס כל דרך לעשות זאת.

ידו לים, ו' באלול תשכ"ז

(11.9.67)

המחלקה לענייני קראים

כ"ה, ר"ח מנ"א מש"ל

3 באוגוסט 1970

7/4/11/א

אלו: מר י. יערי, חשב המשרד

אבקש להעביר ההקצבות השוטפות הנאות מסעיף קראים
עבור חודש יולי 1970.

1,400.-	92	ת.ד.	רמלה	קראים	ועד	הערות	היהודים
1,700.-	4	ת.ד.	אשדוד	"	"	"	"
700.-	92	ת.ד.	רמלה	אופקים	"	"	"
200.-		ד.ג.	נגב	רנן	"	"	"
200.-	92	ת.ד.	רמלה	בת-ים	"	"	"
550.-	92	ת.ד.	רמלה	באר-שבע	"	"	"
200.-	92	ת.ד.	רמלה	עכו	"	"	"
1,200.-		ד"נ.	נחל אילון	מצליח	"	"	"
400.-	92	ת.ד.	רמלה	קראים	המועצה	הארצית	של
							עדת היהודים
							רמלה
6,550.-				סה"כ			

ב כ ר כ ה ,

י. קוטלוביץ
מנהל המחלקה

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

ב"ה ירושלים, ד' באב תש"ל

6 באוגוסט 1970

29/11/70

לכבוד

מרן הגר"י נסים שליט"א

הראשון לציון

הנדון: חוק שיפוט בהי-דין קראיים

רצ"ב לעיוןך ולהערותיך הצעת חוק שיפוט בהי-דין קראיים, שנוסחה על ידי היועץ המשפטי לממשלה, הצעת זו דומה בעיקרה להצעת חוק שיפוט בהי דיין קראיים (גשוואין וגירושין), חשכ"ס-1969, שהוכנה על ידי משרד הדתות והסונחה זה למעלה מחצי שנה על סדר יומה של ועדה חשרים לעניני הקיקת.

ב ב ר כ ה

ז. ורהפמיג

7-4/11/70

ב"ה ירושלים, ט"ז תמוז (20.7.70)

אלו טר י. קוטוביץ - המחלקה לשירותים דתיים לקראים ולשומרונים.

לטכ הגשת הצעה התקציב לשנת 1971/72 אבקש למרס
את פעולות המחלקה בשנה החולמת, הכניית העבודה לשנה
הבאה והתקציב שידרש לכל פעולה ומעולה.

אבקש להתייחס במיוחד לנקודות הרשומות פה:

1. מקום מושבט וכספרים של הקצות הנ"ל.
2. חרומה המשרד לקדום הטרומים לעדות הנ"ל ומכניוח
לשנה הבאה.
3. דוחו"ת המתקבלים מהעדות הנ"ל על פעולותיהן.
4. ניצול המסיכות הנתנוה להן.
5. הקריטריונים לקביעת גובה המסיכות והקריטריונים
לבקורת.
6. פעולות בקשר להכשרת מנהיגים דתיים צעירים.
7. מסיכות שהדות הנ"ל מקבלת ממסדות אחרים.
8. למלא את הטבלאות המצורפות.

כ ב ר כ ה

א. בריטברד
קצין תקציבים

1917

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country.

2. The second part deals with the economic conditions and the state of the treasury.

3. The third part contains a detailed account of the military operations and the progress of the war.

4. The fourth part discusses the political situation and the relations between the different powers.

5. The fifth part is devoted to a summary of the main results of the investigation.

6. The sixth part contains a list of the names of the persons who have taken part in the work.

7. The seventh part is a list of the references.

8. The eighth part is a list of the names of the persons who have read the report.

9. The ninth part is a list of the names of the persons who have approved the report.

10. The tenth part is a list of the names of the persons who have signed the report.

11. The eleventh part is a list of the names of the persons who have presented the report.

12. The twelfth part is a list of the names of the persons who have received the report.

13. The thirteenth part is a list of the names of the persons who have distributed the report.

14. The fourteenth part is a list of the names of the persons who have kept the report.

15. The fifteenth part is a list of the names of the persons who have returned the report.

16. The sixteenth part is a list of the names of the persons who have destroyed the report.

17. The seventeenth part is a list of the names of the persons who have preserved the report.

18. The eighteenth part is a list of the names of the persons who have transmitted the report.

19. The nineteenth part is a list of the names of the persons who have received the report.

מר קופלוביץ

בשם ה' נעשה ונצליח

היהודים הקראים בישראל

המועצה הארצית
ח.ד. 92 רמלה - טל. 961598

מספרנו: תק/9/221

11/11/44

תאריך כ"ז בתשרי תש"ל

9.10.69

אשרף
איתן חיות
לאל
9.10.69

אל
כבוד מעלת
שר הדתות
ד"ר זרח ורהפטיג
משרד הדתות
ירושלים

כבוד מעלת השר הנכבד,

הנידון: פיצויים לחכמי העדה.

בתשובה למכתבכם מ- י"ב בתשרי תש"ל ובהסכך למכתבינו מ- י"ג
מנחם אב תשכ"ט אל מנהל המחלקה מר יעקב קופלוביץ שהעתק הימנו מצ"ב.

הרינו מתכבד להעביר אליכם ולפי בקשתכם העתקי צילומים של חמ
כתבי סינוי ואף הלושי משכורות של:

1. הרב עמנואל מסעודה
2. " שלמה נזנו
3. " אברהם אלי
4. " לוי זכריה

המעידים שאסך רבני העדה היו עובדי משרדכם וקבלו משכורתם.

כתבי סינוי והלושים של הרב דוד ירושלמי (רמלה) והחזן זכריה
החמים (באר שבע) אבדו להם.

להוצאות טיפולכם אני סמתיך.

בהוקרה רבה
ובכבוד רב,

הרב חיים לוי
מזכיר המועצה הארצית

העתק: מר יעקב קופלוביץ
מנהל המחלקה.

11-10-1970

מכתב הודעה

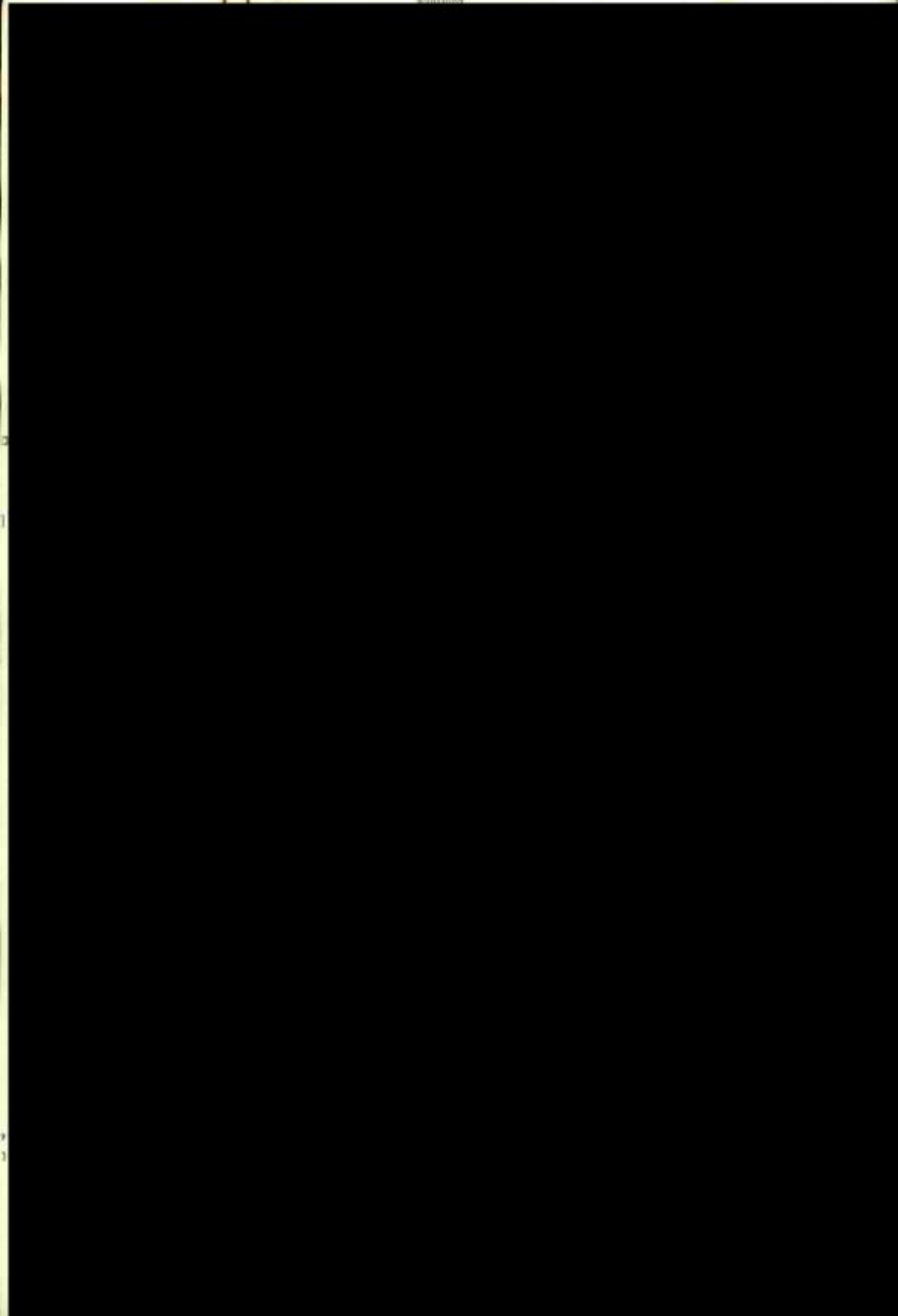
ת.ד. 10000 - ירושלים

מספר

תאריך

[Faint, mostly illegible text in Hebrew, likely the body of a letter or official notice.]

2

1

9
1

ב"ה ירושלים, ה' בתמוז תש"ל
9 ביולי 1970

ע/42-1/4/4/4

לכבוד

מר ע. יוסף

מזכיר המועצה הארצית

סר הדמות יקבל אהכס לפגישה בלשכתו
ביום ט"ו בתמוז תש"ל (20.7.70), בשעה 1.00

בברכה,

נחמן כהנא
מנהל הלשכה

העתק: מר י. קופלוביץ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1950

1950

1950

1950

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1950

1950

1950

1950

ועד קולנוע
לא ליגה אמת
ול-הגות

בשם השם בעטה ונצליח

היהודים הקראים בישראל

המועצה הארצית

ת.ד. 92 רמלה - טל. 961598

מספרנו: 2010

תאריך: סיון תש"ל
2/7/70

ב"ה

לכבוד
ד"ר זרח ורהפטיג
שר הדתות
לשכת השר
ירושלים

שר נכבד !

Handwritten notes in red ink:
ק"מ (הוועד הירוקים הקראים בישראל)
ב"ה
סיון 13, 1970
לשכת השר

הנני מתיחס למכתב כבודו מס' א/7/4/11

מיום יט' באייר תש"ל (25/5/70) בחתימתו של

מנהל לשכתכם מר נחמן כהנא .

אודה לכבודו באם יקבע לנו מועד הפגישה

עם כבודו מאחר ועברה תקופה של יותר מששה שבועות.

בכבוד רב

Handwritten signature in blue ink:
עובדיה יוסף

עובדיה יוסף
מזכיר המועצה הארצית

Faint, illegible text at the top left of the page.

Faint, illegible text at the top right of the page.

Small, faint text centered below the top seal.

SECRET
PROPERTY OF THE
U.S. GOVERNMENT
DO NOT
DISTRIBUTE

SECRET

SECRET
PROPERTY OF THE
U.S. GOVERNMENT
DO NOT
DISTRIBUTE

SECRET
PROPERTY OF THE
U.S. GOVERNMENT
DO NOT
DISTRIBUTE

SECRET

SECRET
PROPERTY OF THE
U.S. GOVERNMENT
DO NOT
DISTRIBUTE

שובר ניפוק יהוצאה

יום כ"ה שבחשוון

מס' דרך 2025

הסוכן הכאים הוצאו מהמחסן ומופסק לנגזרה הקבוצתית זו מני קבוצות

מס' דרך	מס' דרך	מס' דרך	מס' דרך	מס' דרך	מס' דרך	מס' דרך		מס' דרך		מס' דרך	מס' דרך
						מס' דרך	מס' דרך	מס' דרך	מס' דרך		
קבוצות	קבוצות	קבוצות	קבוצות	קבוצות	קבוצות	קבוצות	קבוצות	קבוצות	קבוצות	קבוצות	קבוצות
						2	2			1	517

תחתית הסביל

המס' 24/5/20

המס' 24/5/20

STATE OF ALABAMA

COMMISSIONERS OF LAND OFFICE

[Empty rectangular box]

FOR THE YEAR ENDING DECEMBER 31, 1911

No.	Description	Acres	Value	Year
1	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
2	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
3	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
4	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
5	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
6	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
7	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
8	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
9	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
10	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
11	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
12	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
13	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
14	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
15	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
16	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
17	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
18	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
19	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
20	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
21	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
22	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
23	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
24	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]
25	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]	[Faint handwritten text]

[Faint handwritten text across a wide rectangular box]

[Faint handwritten signature]

[Faint handwritten text]

ב"ה ירושלים, ח' בניסן תש"ל
14 באפריל 1970

א/4/11/ב

מצבור

מר יחזאל י. הלוי

סגן המזכיר הראשי

הרכנות הראשית לישראל

רחוב המלך ג'ורג' 58

ירושלים

א.ג.,

הנדון: מכתב איום

על מנת שאוכל להעביר את המכתב האמור לידי
המשטרה, יש להמציא לי את המכתב המקורי (ולא את
הצלומי), וכן פרטים נוספים ומלאים על רקע מכתביו
של הנ"ל.

ב ב ה כ ה

מ.ח. בן-עמי, עו"ד

סגן היועץ המשפטי

STATE OF TEXAS,
COUNTY OF _____

Know all men by these presents, that _____
of the County of _____ State of Texas,
do hereby certify that _____
is the true and correct _____
of the _____

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and
the seal of the _____ at the City of _____
this _____ day of _____ 19____.

Notary Public

My Comm. Expires _____
19____

הרבנות הראשית לישראל
רח' המלך ג'ורג' 58
THE CHIEF RABBINATE OF ISRAEL

מס' תעודת זהות: 3170000
מס' 11/23/ס
Reg. No.

בית ירושלים ת"י ג' ביטן תש"ל
Jerusalem
P. O. B. 7325
Tel. 33212
ת.ד. 7325
טלפון 33212

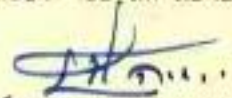
לכבוד
עו"ר חיים חפץ
היועץ המשפטי
משרד הדתות
ירושלים.

א.ג.

לשקול פצו"ב מכתב איום מפר [REDACTED] דעתכם אם רצוי להודיע על כך למשטרה.

נא איפוא לספולכם.

בכבוד רב
ובברכה חג כשר ושכח

יחיאל י. הלוי
סגן המזכיר הראשי

כתובת: עפולה עלית, שכון מס' 23/2.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5780 SOUTH CAMPUS DRIVE
CHICAGO, ILLINOIS 60637

Dear _____

I am writing to you regarding the results of the experiment we conducted last week. The data shows a significant increase in the reaction rate when the temperature was raised from 25°C to 35°C. This is consistent with the Arrhenius equation, which predicts that the rate constant increases exponentially with temperature. The activation energy for this reaction was calculated to be approximately 45 kJ/mol.

The following table summarizes the experimental data:

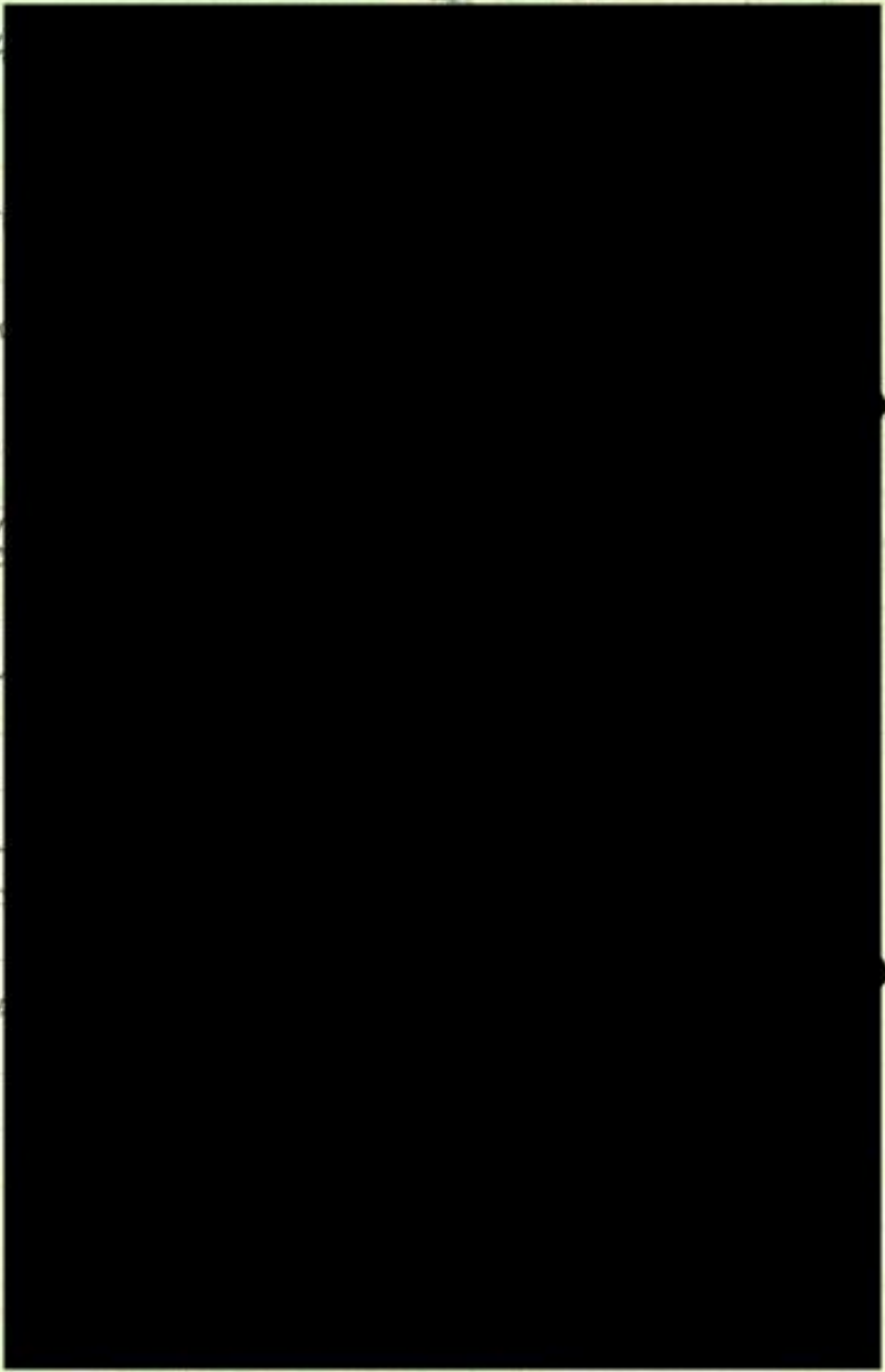
Temperature (°C) | Rate Constant (s⁻¹)

25 | 0.0012

30 | 0.0025

35 | 0.0055

I hope this information is helpful. Please let me know if you have any questions.

✓

p'

✓

se

5/2/0

n

8

✓

100

100

100

7/4/11/10

U

ב"ה ירושלים, כ"ז בסיון תש"ל
1 ביולי 1970

אל: מר י. יערי

נא להעביר למועצה הארצית של היהודים
הקדאים סך 2.500 ל"י מטעיף בתי עלמין, לספול
בית העלמין של העדה ברמלה.

ב ב ר כ ה ,

י. קופלוביץ

11/11/51

11/11/51, 11/11/51
11/11/51

11/11/51

11/11/51, 11/11/51
11/11/51, 11/11/51
11/11/51, 11/11/51

11/11/51

11/11/51

היהודים
הקדאת
התמך
המקום
אז
תחילת
למקבל

962/10	10 4 2 0	תשע מאה ל'ב'שן 489669	900 -	תד"ג חובש 96/10 ל-387	מסר 377 ינז'ים
תאריך	סעיף	המכנס במלים	המכנס	פרטי תשלום	שם המשלם, מעונו, מס' תיקו

№ 071 /2

ק ב ל ה

היהודים הקדאים בישראל - המרכז דמלה ת.ד. 92 של. 03-961598

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880	1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890	1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899	1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909	1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919	1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930
1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940	1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950	1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959	1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969	1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979	1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990

№ 088 /10

תאריך	סעיף	המכוס במלים	המכוס	פרטי השלום	שם המשלם, מעונו, מס' תיקו
19/10/69		מחשבים - מחשב + 96/100	50496	הוצאות האו"ם באביב באכזבנו מקבל את כל 1817 <u>47166</u>	מספר הפרט יוראש

ק ב ל ה

ת.ד. 92 55. 961508-03

היהודים הקראים בישראל - המרכז רמלה

Handwritten notes and a checkmark at the bottom of the document.

Fragment of a yellowed page on the left edge.

Handwritten text in the top-left cell, including the number '100'.	Handwritten text in the top-middle cell.	Handwritten text in the top-right cell.	Handwritten text in the top-far-right cell.	Handwritten text in the top-furthest-right cell.
Handwritten text in the middle-left cell.	Handwritten text in the middle-middle cell.	Handwritten text in the middle-right cell.	Handwritten text in the middle-far-right cell.	Handwritten text in the middle-furthest-right cell.
Handwritten text in the bottom-left cell.	Handwritten text in the bottom-middle cell.	Handwritten text in the bottom-right cell.	Handwritten text in the bottom-far-right cell.	Handwritten text in the bottom-furthest-right cell.

N: 092 /3

תאריך	סעיף	הסכום במלים	הסכום	פרטי השלום	שם המשלם, מעונו, מסי תיקו
14/10/69	20 420	החבץ מאו בגובה גביית המס 486735	400 -	הקצבה המיועדת החד לוי מונס 9210/69	מס 398 הכחול ייו/69

ק ב ל ה

היהודים הקראים בישראל - המרכז רמלה ת.ד. 92 טל. 941598-03

10/10/19	10/10/19	10/10/19	10/10/19	10/10/19	
10/10/19	10/10/19	10/10/19	10/10/19	10/10/19	10/10/19

ק ב ל ה

שם המשלם, מעונו, מס' תיקו

פרטי תשלום

הסכום

הסכום בפלים

סעיף

תאריך

מס' הכרזת
ויש

הקצבה זכור
9-10/69

1800 -
אלף ושמנה
מאות ושלשים
שע"ט 486724

0 2 4 10

69/11/69

היהודים הקראים
מרכז רמלה
תל אביב
מס' 069 /6

1-10/12	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000
1000	1000	1000	1000	1000

№ 085 /4

7/4/11 "א.א.ק"

תאריך	סעיף	הסכום במלים	הסכום	פרטי תשלום	שם המשלם, מעונו, מס' תיקו
3/9/69	20420	מחז' יגאל 477607	200-	הקצבה 8/69 ועד ארצי	משפח הכנוני יגאלים

ק ב ל ה

Handwritten text in a ledger format, possibly a financial record or inventory list. The text is faint and difficult to read, but appears to be organized into columns and rows. The columns likely represent different categories or items, and the rows represent individual entries. The text is written in a cursive or semi-cursive hand.

שם המשלם, מעונו, מס' תיקו

פרטי השלום

הסכום

הסכום במלים

סעיף

תאריך

מכתב הפגנה

יוראים

הקדמה וזכר יאלי
הודיע 6/8/89

900

מסמך מס' 477599
מס' 477599
מס' 477599

0240

9/19/89

היהודים
מירחיה

הקראים
מירחיה
המס' 477599
מירחיה

065 /3

№

10/10/10	10/10/10	10/10/10	10/10/10	10/10/10
10/10/10	10/10/10	10/10/10	10/10/10	10/10/10
10/10/10	10/10/10	10/10/10	10/10/10	10/10/10

ד"ר
177

201
2-א"ב

ירושלים, יג' בחשוון תשכ"ח

לכבוד
הרבנות הראשית לארץ ישראל
ירושלים.

סורי ורבוסי,

הושו לי כת"ר להכיר בפניכם שאלותי למקרא מסקי דין
על הקראים מה הם לבוא בקהל.

הדברים אמורים כחלפיד הנושא ונותן בסני דבו, תורה
היא וללמוד אנו צריכים, כי שואל אני את עצמי אם הדבר איננו
מביא הלילה לחילול השם ולהנהגה נישואין אורחיים במדינה.

לפסק הדין מס' 170/כ"ז של בית הדין הרבני האזורי
אסקלון:

1. מבלי להחלם מהתנהגותו של המבקש בנישואין קודמים
ופסנייתו לבית המשפט הגבוה לצדק, האם לא היה מקום להתחשב
בזכויות המטומה ובתקדים שיש להחלטה לגבי קיבוץ הגלויות?
2. האם אפשר להסתמך על הספר "בני ישראל" אשר נכתב
כאשר עמדה הרבנות במסכת אהות, במקור לפסק בענין זה?
3. האם מוצדק לומר ש"אין ביה"ד נכנס כלל לבירור" או
שמה אובח בית הדין לגור ולמסות לגופו של ענין?
4. האם לא היה מקום לפלה של צער על חוכרה הדין ולהטב
ש"אין צה ואין תבונה?"
- והנה שאלותי לפסק הדין של בית הדין הגדול בעקבות
השכ"ד/111 באותו ענין:
5. האם לא היו צריכים להזכיר נוסף לדעת הרמ"א גם דעות
מקילות של חכמי סורקיה וא"י שנבנו לקרב את הקראים, (האם לא
זכאית האשה למעון קים לי כאותם החכמים?)
6. האם אין מקום להתחשב בהכחנה בין הקראים שברוסיה
ובליטה שהיו ידועים ביחס עזין יותר לרבנים, לבין הקראים
במצרים ובא"י שלא הוחקו כל כך? האם מסירות הנפש למען כלל
ישראל של מקצת הקראים אינה פקטור על עבירותיהם?

./.

24th 24th
24th 24th

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is difficult to decipher due to its low contrast and the texture of the paper.

7. האם במסגרת קיבוץ העלויות לא נוכל להתחשב בכלל
"כל דמי" מרובא פרי"ט", כלל של היה לייס כאשר מסקו בשעתו
לאחר?

8. האם תריון האשה סוסל את המקש מלחזור בהשובה,
והאם גם למסל בגלל סיבה זאת בקשה לגיוון? האם ניסוק זה
איננו הוסף את השאלה כבר לענין שבדיעבד שאין הובה להוציאה
דוקא, והרי גם אין בכוח בית הדין להוציאה?

אורטה נא לבסוף להציע כדרך שאלה שהרבנות הראשית
תחליט כי להבא יובאו שאלות הקראים בפני הרכב מיוחד של
בעלי כוחה דתיחוצ.

בברכה גפר טוב
המוקירכם ומצפה למאירת עיניים

ד"ר דאב סלק

העמק: בב' הרב הראשי א"י אונטרמן
כב' הרב הראשי הראשון לציון יצחק ניסים
כב' הדיינים הרב יוסף שלום אלישיב
הרב בצלאל זולטי
הרב שלמון חובי פגודי
הרב י. גולדשמידט
הרב ס. לופז
הרב מ.י. טילצקי

כב' שר הדתות

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

REPORT OF THE
COMMISSIONERS OF THE
SCHOOL OF DISTANCE EDUCATION

FOR THE YEAR 1967-68

CHICAGO, ILLINOIS
1968

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
SCHOOL OF DISTANCE EDUCATION
CHICAGO, ILLINOIS

מדינת ישראל
משרד הדתות

למנהל
מחלקת

ב"ה ירושלים, ל' בתשרי תשכ"ח
3 בנובמבר 1967

מס' _____

אל כב' שר הדתות

הנדון: סמכו של ד"ר פלך לרבנות הראשית בענין
מסקי הדין על הקראים האוסרים עליהם לבא
בקהל

מבלי להיכנס לעצם השאלה ולקבוע עמדה אם ראוי להתיר לקראים
לבוא בקהל אם לאו, שאלה שרק בחי הדין הרבניים מוסמכים להחליט בה, ברצוני
רק להעיר הערה אחת קצרה לשאלות 5 ו-6 במכתבו הנ"ל של הד"ר פלך.

בשתי שאלות אלה, רומז הד"ר פלך כאילו סתנות החלוקים בשאלה אם
להחמיר אם להקל מהחלוקה בין חכמי פולניה, רוסיה וליטה הדוגלים בחומרה לבין חכמי
טורקיה, מצרים וארץ ישראל הנוטים לקולא. ולא היא! אין לפנינו מחלוקה בין חכמי
מערב להכמי אשכנז. בספרו "באהלי יעקב" שהוצא על ידי מוסד הרב קוק, דן הרב
אסף ז"ל בשאלת המחלוקה בדבר איסור ההתחננות עם הקראים, ובוססנראה בבירור שהמחלוקה
היתה קיימת בין חכמי טורקיה, מצרים וארץ ישראל, ורבו האוסרים על המתירים. גם
המתירים כגון הרדב"ג החירו בטיוב מפורש שהקראי יקבל על עצמו דברי חברות ויעזוב
מנהגי הקראים. החכם היחידי שהחיר בלי סייג באותה תקופה היה הרב סמואל הלני
חכם, וכל הפוסקים הסכימו מה אחד כי "הפריז על המידה".

מן המתירים ומחזיקים את הקראים בספק מסזרות ומשום כך אוסרים
ביאתם בקהל, נמצא מרן הביה יוסף וכן המבי"ט וכמעט כל חכמי צפת באותה התקופה.

לכן אל לנו ליצור מחלוקה בין רבני מערב ואשכנז במקום שאיננה
קיימת, ולנסוע בלב הציבור הדעה כאילו בעיה הקראים שהגיעו אלינו מסצרים נוצרה
בגלל היחס העויין של הקראים שברוסיה ובליטה ותגובת הרבנים האשכנזים ליחס זה,
ואילו עד אז הותרו קראי מצרים וארץ ישראל לבוא בקהל.

אני חוזר ומדגיש שלעצם הענין אינני מביע דעה לכאן או לכאן, כי
באמת אינני יודע בחנאי ימינו שקיימת החרחקה כללית וכמעט עקרונית מהתורה, אם
בעניני החיתון כה דהיתרא או כה דאיסורא עדיף. אם ירבו כיום המתירים על האוסרים,
אקבל בשמחה דעתם בלי ערעור, אבל לפי כל הסימנים הישאר עבודה רבה לאליהו שיבא
לקרב רחוקים. אני בטוח שכולנו נקח מהחלטותיו העובדתיות, גם האוסרים וגם
המתירים, והוא גם ימצא מקוה ^{להרה} לכל האסורים לבוא בקהל שיחזרו בתשובה שלמה לד'
ולתורתו.

כ ב ר כ ה

ח. חפץ, עו"ד
היועץ המשפטי

העמק: ד"ר מ. חיגר, יועץ משפטי לשיטת רבני

OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL

THE STATE OF TEXAS,
COUNTY OF _____

Know all men by these presents,

that _____

has granted, sold and conveyed, and by these presents does grant, sell and convey unto the said _____

all that certain _____

to have and to hold unto the said _____

WITNESSETH my hand and seal of office this _____ day of _____ 19____.

עדת היהודים הקראים

ועד איזור אשדוד

הרב המקומי

חיים בריצחק לוי

אסמכתא

תאריך יב באדר תשכ"ז
22.2.67

לכבוד

מר דוד גלס

מזכיר הועדה הממשלתית

הדנה בקביעת הסדר למעמדם

של היהודים הקראים

י ד ו ש ל י ס

א.נ.

אודה לכבודו/באם תבקש רשות מיו"ר ד"ר מ. זיברג כדי

לענות למר מנחם ברש על מאמרו "רק לא בשבת" וכו' מ. 19.2.67

להעמידו במקומו הנכון שהועדה לא קמה כדי לבדוק מה מותר ומה

אסור לזוג קראים.

על הצד ההלכתי שבדבר כבר שלחתי תשובה למערכת.

מזכיר הועדה הארצית

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5800 S. UNIVERSITY AVENUE
CHICAGO, ILLINOIS 60637

RECEIVED
DATE: _____
BY: _____

TO: _____
FROM: _____
SUBJECT: _____
REFERENCE: _____

The following information was obtained from the records of the Department of Chemistry, University of Chicago, on the date indicated above.

Very truly yours,

Department of Chemistry, University of Chicago

CC: _____

ב"ח ירושלים, י"ג באדר א' תשכ"ז
22 בפברואר 1967

הודעה לעתונות

ערב צאתו של מ"מ נשיא בית המשפט העליון ד"ר מ. זילברג לארצות-הברית קיימה הועדה הציבורית לענייני המעמד האישי של היהודים הקראים ישיבה בה נידונה הצעה יושב ראש הועדה אקסמאק השופט זילברג.

נודע כי הועדה קרובה לטיכום על בסיס הצעה זו.

הועדה תסכם סופית את עמדתה עם שובו של השופט זילברג מארצות הברית.

U. S. DEPARTMENT OF AGRICULTURE
WASHINGTON, D. C.

REPORT OF THE

COMMISSIONERS OF THE GENERAL LAND OFFICE
IN RESPONSE TO A RESOLUTION OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES
PASSED FEBRUARY 2, 1906, RELATIVE TO THE
LANDS BELONGING TO THE UNITED STATES

AND THE REPORT OF THE

COMMISSIONERS OF THE GENERAL LAND OFFICE

חברי הועדה וכבודותיהם

1. פרופ' ח.ל. בן ששון
קריה טסה 10
ירושלים
2. ח"כ ג. האוזנר
רח' ברטנורא 6
ירושלים
3. ח"כ י. יטעיהו
רח' יוספטל 144 א'
בה - ים
4. סר אליהו נאוי
ראש העירייה
העירייה
באר - שבע
5. סגן שר הדתות סר בנימין שחור
משרד הדתות
ירושלים
6. ח"כ א. הלמי
הכנסת
ירושלים

מס' 1475
מס' 1777
מס' 1475
מס' 1475

STATE OF TEXAS

1. of the State of Texas
County of [illegible]

2. [illegible]
[illegible]

3. [illegible]
[illegible]

4. [illegible]
[illegible]

5. [illegible]
[illegible]

6. [illegible]
[illegible]

copy sent to [illegible]
[illegible]
[illegible]

ב"ח ירושלים, כ"ז באדר תשכ"ז
8 במרץ 1967

אלו חברי הועדה

דב"ב טרטיכל מייבנת הועדה לבריאת
מקדום האיסי על הקצאים מיום 20.2.67.

ב ב ר כ ה

דוד גלט
מזכיר הועדה.

נ כ ו : השופט ד"ר זילברג - יו"ר, מר נאוי, מר בדעון הוזנר, הגב' חלסי,
מר בנימין שחור, השר ישראל ישעיהו.

היו"ר ד"ר פ. זילברג:

פותח את הישיבה. שר הדואר ביקש רשות לעיין בדבר.

השר ישעיהו: נכון הדבר שאני בקשתי ארכא כדי לעיין בהצעה ולנסות למצוא אידה

מוצא להצעה הזאת. ברור לי, שכולנו אין אנו רוצים לא בהנצחת

הפירוד ולא כל שכן בהעמקתו וחידוקו. השאלה היא - איך אנו יכולים להמלט מזה.

לי נראה שאם אומרים בית-דין, אפילו אם מוסיפים לזה "מיוחד", כל דבר בעל קביעות

הרי זה נושא סימן היכר בולט, ובפרט אם זאת תהיה חוספת לחוק המדינה והדברים

ייכתבו בספר - אנו מביעים לאותה תוצאה שאיננו רוצים בה. כי זה יהיה מוסד

של קבע הנושא סימן היכר בולט. זאת בדיוק אותה תוצאה שאנו בורחים מפניה.

חיתה לי שיחה עם חבר הכנסת בדעון הוזנר וסיפרתי לו על ידיברתי עם היועץ

הסמטי מר בן-זאב ושאלתי אצלו אם יש לו איזו עצה. (ד"ר פ. זילברג: הראייה

לו את הצעת החוק?) לא. דיברתי איתו בעל פה, אבל הוא מכיר את הסוגיה, יודע את

שטח הדיוק ואת העניין כולו. סיפרתי לו על הועדה, מה אתה מציע ומה אנו מקשים

על הצעתך, בעוד שאתה בעצמך מבין את הקשיים שיש בהצעה. הוא העלה רעיון ש כח

שלא יהיו שום חוקי שבאורח אדמיניסטרטיבי יוקם בית-דין. כלומר, נקודת המוצא

היא שהם יהודים, יש חוק נשואין וברושים על שני נשואין וברושים של יהודים הם

על פי דין החורה. לא כחוב על פי ההלכה, על פי דין הרבנים, והם יש כידוע חורה

אנו יכולים בצדק להגיד: לזה נתכוון המחוקק, כפי שהרבנות מוסקה. אבל נעצום

רבע עין, נקים הרכב של בית-דין על פי בסיס חוק הנשואין והברושים, נמנה על פי

חוק הדיינים בית-דין, והוא יהיה בית-הדין, אחד מבתי הדין היהודים, אלא שהרכבו

יהיה שלושה קראים, או דיינים קראים. הוא יכול אפילו להיות בית-דין מבחינה

טריטוריאלית. אפשר להגיד שהוא יהיה בית-דין ברמלה. אלא שירצו ללכת לבית-דין

זה, קרי הקראים, ילכו אליו. לפי הצעה זו יהיו רושמי נשואין, כדרך שיש ליד כל

משרד, וכשיהיו ספקות בעניני נשואין - ילכו לאותו בית-דין, בהנחה שהקראים

רוצים בזה, וכשתוא והיא הקראים ירצו ללכת לבית דין זה שלהם.

מר נאוי: האם חשבתם מה תהיה ההשלכה על דברים אחרים, במקרה שנרחיב את חוק

התורה על ~~אמצע אמצע~~ חובים אחרים? ברוב שאנו אומרים, שדיני

התורה הם לא רק דיני התורה שאנו הולכים לפיה אלא גם תורה הקראים, האם לא

תהיינה השלכות על חוקים אחרים?

השר ישעיהו: קודם כל, אנו לא אומרים כלום אלא עושים. זאת בנייתה. שר הדתות

יקים במסגרת בתי הדין במדינה בית-דין שהרכבו צריך להיות לפי

ההרכב הטקובל, לא לתת שום פירושים, לא הרחבות ולא הסמכות. (הגב' חלסי: אתה

מציע את הצעתך?) לא, זאת הצעה חדשה. אני מוכרח לומר שהתאגדותי מאוד בהצעה

זו. ההצעה אינה שלי אלא של בן-זאב. התאגדותי בהצעה זו, כשם שבהתמלה התאגדותי

בהצעתו של חברנו אליהו נאוי. אלא שהוא כל פעם התחיל מוסיף עליה משהו, עד

שלא סיפקה אותי. אני מביא את ההצעה שהיא צריכה להבדק. מה יושבים אנשים מוסתים

ומכיני דבר, בפרט השופט זילברג שהוא הומחה לענין זה. אני אומר את האמת,

שהשופט זילברג ידוע כאיש במדינה כאיש בקי ובני-טמא בנושא זה. יושב איתנו

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR, FBI
FROM: SAC, [illegible]

RE: [illegible]
[illegible text]

ON: [illegible]
[illegible text]

BY: [illegible]
[illegible text]

חבר הכנסת הוזנר, שבקיאותו בשפטם היא מן המפורסמות, חברי כנסת וחשופים למר נאוי, שהוא עכשיו ראש העיר (נדמה לי שהוא אפילו מתגעגע לעברו הספטי). יתכן שיש אחיזה בהצעה ויתכן שלא. אני מבקש שנבחן אותה. אם תעלה הצעה אחרת, שהיא מוליכה בכיוון זה שלא ייכתב ולא ייחתם דבר בחוקי המדינה המבדיל את הקראים וקובע סימן היכר; ואם מבינה מוסדיה לא יהיה זה גם כן מוסד שהוא מנציח וקובע, הלא דבר טעל מי טבעו יכול להחקיים ויכול להעלם - (ד"ר זילברג ומה תהיה חסכות בית הדין? אני, למשל, קראי, אני רוצה לחבוע את אשתי לדין, קראים אשתי קראית, לאיזה בית שפט אני טביא אותה?) לאותו בית שפט.

(ד"ר ס. זילברג: ז"א שתהיה לו ססכות לגבי קראי?) אני מכין היכן אתה רוצה לתפוס אותי. אני מניח שלא יהיה שום סידור שלא ישאיר מקרי-גבול. אלא יש כזה מתרון, הוא עונה לדרישתם של הקראים שיש להם בית-דין. הלא אין לנו חתימות של 5,000 קראים טרנזיט להתדיין דוקא לפני בית-דין קראי, אלא נציבות הפייצנה את רצון הרוב של הקראים אומרת שהיא רוצה בית-דין. מטעם שילכו לבית-דין זה. (ד"ר ס. זילברג: אימה יתגרשו?) בית-הדין הוא בית-דין, הוא יהי בית-דין עם כל הסמכויות בשביל הקראים. יכולה להיות בעיה אחד מבני הזוג

ירצה ללכת לבית דין רבני, שהרי הם במסגרת של יהודים. הם אומרים שהם יהודים ואנו אומרים שהם יהודים, בזה אין חילוקי דעות. מה אם יעשה אז בית-הדין? (ד"ר ס. זילברג: הוא תיכף יגרש אותה. הוא יגיד: אתה חי עם מפורת.) כשילכו שני בני הזוג לפני בית-דין קראי, אני מכין שלא תהיה בעיה. כשאחד מבני הזוג יביע רצונו להתדיין בפני בית-דין רבני שפט, או רבני-קראי - בודאי תהיה שאלה. אני מניח, כיוון שאין אנו פותרים את כל השאלות. אנו משאירים פתוחה את השאלה הכי חשובה מבחינת ההסקמה הכוללת שלנו - לשואל טעורביס אין לנו חשובה ואין לנו סה להציע, אז אני אומר: יהיו בצד זה עוד כמה מקרים, שאחד מהצדדים יתבע התדיינות בפני בית דין רבני, ולזה לא תהיה חשובה. אם הצד השני יסכים - לא תהיה בעיה. זאת הבטיח הרב אונטרמן, אם יבואו שני בני הזוג להתדיין. (ד"ר ס. זילברג: רק להתגרש).

התענה היא - א) שלא יהוצק שום חוק, ב) שיוקם בית דין של שלושה קראים לפי הסמכות של בתי הדין החוקיים הקיימים של בתי הדין הרבניים, לפי חוק גשואין וברושין. הם יהודים, חוק הנשואין והגרושין אומר: גשואין וברושין לפי דין תורה. אני מוסיף, שגם התורה הקראית היא דין תורה. זה אחד מבתי הדין היהודיים. ועדת הטינויים שסמנה בתי דין - חסנה גם בית-דין זה. (הגב' תלמי: שניה דעתך מן הקצה אל הקצה). אני רוצה על ידי כך להשיג כמה מסרות: א) שלא יהוצק חוק. ב) שלא תהיה הכרזה שטובעת סימן-היכר של קבע למוסד של קראים, שהופך אותם לעדה סגורה וקבועה על פי החוק או על פי הכרזה מוסמכת כלשהי. הצורה הזאת אומרת, שכמו שמרכיבים בית-דין בבאר-שבע, בית-דין ברחובות, כך ירכיבו בית-דין זה. (ד"ר ס. זילברג: לא תחייב את הקראים ללכת דוקא לבית דין זה). לא. (מר האונזנר: אבל אין להם בית-דין שחר.) הוא יחקיים, ברבות הזמן או שמוטיפים דיין או שהוא מתנוון.

הגב' א. תלמי: היו אותם ניירות רשמיים שנמסרו לרבנים הקראים. בית הספט החליט שהגרושין שלהם אינם גרושין. (השר ישעיהו: הם לא היו בית דין מוסמך). ד"ר ס. זילברג: הסביר שר הדתות והסביר מי שייצג את שר הספטיים, שתעודת הגרושין הזאת אינה שווה ולא כלום. ה' מרוזק אמר אז: תודה

רבה, אני מבטל את הבקשה שלי. מה היו הבטיס של העמדה של שר המשפטים ושל שר הדתות. מפני שבאמת הבטיס שלהם אינם בטיס, מפני שלפי דין חורה אינם גם. לעת עתה קיים אצלנו בית הדין הרבני, בין אם אומרים זאת במלים מפורשות ובין אם אין אומרים זאת במלים מפורשות. לכן אין כל ערר לבטל זה.

השר ישעיהו: אני אומר ששר המשפטים ושר הדתות לא יגידו זאת.

מר ג. הוזנר: אבל אחד הצדדים יגיד זאת. נניח ששני הצדדים הלכו להתגרש.

בעל הבע את אשתו לדין וסדרו גם. יבוא אחד הצדדים ויגיד: אני

מתגרש. מה היסוד? הגט אינו גט, מפני שהוא לא לפי דין התורה. מה הועלנו?

מר נצרי: מה יהיה אם יהליטו לערער על פטקט הדין?

ד"ר מ. זילברג: אותו בית-דין בהרכב יותר גדול יטפל בזה. אבל מה ששאל מר

הוזנר בעינו עומד.

השר ישעיהו: אני מבין את השאלה. אין לי עליה תשובה. אני מניח שיש הצעה

שיש בה חורים, ואני מבקש שנעשה מאמץ קולקטיבי למחות את החורים

וגב' חלשי: זה אמנם יקרא בית-דין, אבל אם אין לו אטמכתא הוקית - אין

לו ערך.

השר ישעיהו: ש 5,000-6,000 יהודים שמוצאם הוא כזה, שהנשואין שלהם אינם נשואין והגרושין שלהם אינם גרושין. קודם כל בריכים לתח פתרון

כללי. אחרי כך יש כל מיני מקרי גבול - נשואי תערובת, של הוא והיא, של הני

וחצי, של כל מיני דברים. ש שאלות במקרה זה ובמקרה זה. אם ההצעה הזאת יכולה

להיות הצעה בסיסית ואפשר לחפש דרכים כיצד להשלים אותה כדי להקטין עד כמה

סאפשו את מקרי הגבול - אני אשטח. ברור לי שאנו מהפשיט דרך, ולא רק אני.

אני הרטיתי לעצמי ליטול לעצמי כבוד זה להיות הטעב את הקריאה, אבל אני

בטוח שכל אחד מחפש, אולי יש לו רעיון.

גב' א. חלשי: אותו מרדוף עשה פרוכוקציה, כדי להסביר את הטעב האבטווידי

שנמצאים בו הקראים. כל זמן ששני בני הזוג מסכימים - הכל

בסדר. ברבע שיש בעיה, שהאחד כן והשני לא, אין סמכות משפטית לשוט כוסד.

ד"ר מ. זילברג: אתם רוצים לשמוע דעתי? - אחת אסרת, אדוני השר, שיש מה חורים.

בהצעתן יש הור כל כך גדול, שהכל יכול בעדו. אני רוצה

להוויא חלבך דבר אחד. אין אנו יכולים לעשות מה שאנו עושים בצנעה. אין דבר

סאפשו בישראל לעשותו בצנעה, וביחוד דבר כזה שבא להסדיר את הטעב האישי של

הקראים. אנו מוכרחים לעשות הכל בגלוי. אם אחת רוצה לקבוע בית-דין - אחת

צריך לכתוב בהוק שייקבע בית דין שיהיה מוסמן לרון בעניני הקראים. ו"מוסמן"

פירושו לא כששני הצדדים מסכימים לכך, כי אז אין כל בעיה, אלא שהאחד יכול

למשוך את השני ללכת לבית הדין. אם אחת מסכימים לכך, פירושו של דבר שאותו

בית-דין, שאחט כל כך ספחדים מפניו, הוא מוכרח לקום. הוא מוכרח להיות כחוב

בהוק: יקום בית-דין וישב במקום שישב ויהיה מוסמן לרון בעניני קראים.

ראשית. נתקלים חיד בשאלה פיהו קראי. הלא הם ספחדים מפני צנווס. (מר שחור:

שאלה זו קיימת גם לפי הצעת וגם לפי הצעתו של מר נצרי). נטיתי לעבור על כך

כזה שאטרתי, שאם הם מצהירים בזמן הנשואין שהם עניהם קראים - זה מחייב אותם.

וטכיוון שדיני אישנה התפוררים אצל אנשים מסויימים - טמא נפשו, אם הגהירו

בזמן הנשואין שהם קראים - זה מחייב אותם לכל מי חיהם. ספכות פירושה

שהבעל יכול להכריח את האשה ללכת לבית-דין ותאשה יכולה להכריח את הבעל ללכת

לבית-דין. וטמכות כזאת צריכה להנתן. עד עכשיו אין בית-דין קראי בארץ לפי

הדין הקראי. עד עכשיו יש בית דין רבני. אמנם קראי יכול להכריח את אשתו

... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

... ... the ... of ...
... the ... of ...

לבוא לפני בית דין רבני, אבל אוי ואבוי לשניהם. כי הרבנים שלהם יבידו שהנשואין שלהם הם נשואי סמורות. אם היא תתבע מזונות - הבעל יבידו: אני טעק סמור ופטור ממזונות. מוכרח להיות בית-דין שתהיה לו סמכות. ומה שיותר חשוב - מוכרחים להכשיר את כל הטכסים שלו. החוק צריך לקבוע, לא כמו שכתוב עכשיו, שענין הנשואין והגרושין של יהודי ייערכו על פי דין תורה, אלא צריך לומר "פרט לקראים", שהם לא מוכרחים לערוך לפי דין תורה, ולהוסיף שהם יכולים להערוך על פי דין תורה לפי מנהג קראים. ז"א שמוכרחים קודם כל ליצור את המטפס המהותי שיכולים להתחתן לפי הדינים שלהם. בנשואין הבעיה לא כל כך גדולה. אפשר לומר שבגב הנשואין שלהם הנפסים. כדי לטדור נשואין לא צריכים להיות רב גדול וחכם גדול. הוא צותן לה את המטפס וצומר: הרי את מקודשת - ואז היא מקודשת. הצרה היא עם הגרושין, שהם פסולים לפי דין תורה של הרבנים. אם יתגרשו על פי הדין הקראי והבעל ירצה לעשות לה צרות, והיא תינשא לבן אדם אחר, הוא יבוא ויטען שהגרושין שלו לא חמס. הוא יקבל מסק-דין הצהרתי ויעשה לה צרות צרורות, צותן צרות שמרזיק רצה לעשות לאשתו. ז"א ששני המלימים האלה, (א) המעיק המטריאלי, שנשואין גרושין יהודיים יותר לעשות על פי דין תורה - בשטח זה השארתי מחוץ. לא רציתי לקשור אותם, שמוכרחים ללכת דוקא לפי הדין הקראי. לכן כתבתי שיערכו או לפי הדין הקראי או לפי הדין הרבני. בנוגע לנשואין וגרושין פחות או יותר בסדר. מפני שהדברים האלה נעשים סתוך יחסי רצון. אם ירצו ללכת לבית-דין קראי - יפריד כיניהם בית-דין קראי לפי ההלכה הקראית. אם ירצו ללכת לבית דין רבני - יגרשו אותם, מפני שירצו למנוע נשואין בין ספק סמור ומפק סמור. הדבר שגרם לי אי-נעימות בכל הדו"ח שלי היה להשתמש במלה ספק-סמור. אבל הייתי מוכרח להראות את המצע. אני כמובן לא הייתי מתכבד לכן שיהיה בית-דין ברטלה, אבל צוין לתת ביה-דין זה אחר שיטדרו את הצד הצד המטריאלי, שפותר להם להתנא על מי ההלכה הקראית, איך שהם רוצים - או לפי ההלכה הקראית או לפי ההלכה הרבנית. כאן אני יכול לומר/מה ^{לפי} שהם רוצים, מפני שהיים בשלום בשעה שמתגרשים ונישאים. אנו קובעים בית-דין שמוספק לדון בטכסוכים שלהם. סמכות זו מוכרחה להיות רשמית. המהוקק מוכרח להכריז על כך. אם לא - כל קראי מוכרח ללכת להתדיין בפני בית דין ^{לפי} קראי (ז). לכן היה צורך בשני החוקים האלה.

אני מסכים לכן, שדבר זה הנתינת טעויותם אינו סימפתי. אבל אנו מאסוך לגלוע את זה, טעמי שדרך אחרת אין. ישנה דרך של נשואין אזרחיים. אני מסכים לגב' חלמי, שנשואין אזרחיים היו פותרים את שאלת הגרושין, אילו היו נשואין אזרחיים במדינה. קשה לתאר ^{לפי} שיטדרו נשואין אזרחיים בשביל הקראים, או שינהיגו נשואין אזרחיים בשביל הצרות שיש לקראים. לכן הייתי מוכרח לכתוב בחוק, שנשואין יגרושין ייערכו גם לפני בית-דין קראי, ולכתוב שלבית הדין הקראי תהיה סמכות. ^{לפי} כדי להשאיר מרצה זו שיוכלו להתבולל, כתבתי שאם ירצו ללכת לבית דין רבני - שילכו לבית דין רבני, אף על פי שיהיו להם צרות. הרבנים לא ישיאו אותם. הטררגיה היא - שאסור להם לא רק להתחתן עם רבנים, אלא שאסור להם להתחתן בינם לבין עצמם. הוא ספק סמור והיא טעק סמורת. הנשואין חופסים, אבל הם לא יסורו את זה. הטכסיה היא - וזאת יודעים הקראים - שאם ילכו לבית דין רבני, בית הדין הרבני יבידו: לכו והתגרשו. אין מקום לתביעה מזונות, כשם שגרושה לא

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work done during the year. It is followed by a detailed account of the various projects and the results achieved. The report concludes with a summary of the work done and a list of the recommendations made.

The work done during the year has been very satisfactory and has resulted in a number of important discoveries. The most important of these are the discovery of the new element, the discovery of the new compound, and the discovery of the new process.

The discovery of the new element is of great importance because it is a new element and it is a new element. The discovery of the new compound is of great importance because it is a new compound and it is a new compound. The discovery of the new process is of great importance because it is a new process and it is a new process.

The work done during the year has been very satisfactory and has resulted in a number of important discoveries. The most important of these are the discovery of the new element, the discovery of the new compound, and the discovery of the new process.

The work done during the year has been very satisfactory and has resulted in a number of important discoveries. The most important of these are the discovery of the new element, the discovery of the new compound, and the discovery of the new process.

The discovery of the new element is of great importance because it is a new element and it is a new element. The discovery of the new compound is of great importance because it is a new compound and it is a new compound. The discovery of the new process is of great importance because it is a new process and it is a new process.

The work done during the year has been very satisfactory and has resulted in a number of important discoveries. The most important of these are the discovery of the new element, the discovery of the new compound, and the discovery of the new process.

יכולה להכובד מדגנות מכהן, או כי קדושה חופשיים.

פר ג. האוצר הקושי בהצעה האסוקטיבית הזאת שם הדואר הביט, שלא נזכר לומר כי דין חורה גם הלכה קראית בכלל. אי אפשר לומר זאת. אילו

יכולנו לומר כך - אפשר היה איך שהוא לגלגל שאר הדברים עם חיקון מסויים.

מכיוון שלא נזכר לומר זאת ולא נזכר ליעץ לשר הדתות שיפרש כך את הדיבור

"דין חורה" שמצוי בחוק נשואין וגרושין - אין מוס סתיקון החוק. כלומר, אוחו

דבר ששר הדואר רוצה למנע ממנו, שכולנו חיינו רוצים, מוכרחים לעשות אוחו, איזה

חיקון שהוא. לשל, התיקון שהיו"ר שלנו רמז לו, שנוסיף שם מלים: על פי דין

החורה או על פי דין כפי שכל חלק מהיהודים מבין, או על פי דין חורה כפי שנהוג.

(ד"ר ס. זילברג: כך היה כתוב בהצעה שלי). אני מנסה לעשות את התיקון הקטן

ביותר ולא להזכיר את המלה "קראים". כדי שלא נביד בחוק את המלה קראי ולא

ניכור על ידי הן את המחיצה שעלולה לקום. הן, אתה - ארובי חש - מוכרח לעשות

דבר כולל ולהגיד: נשואין וגרושין של יהודים בישראל יהיו על פי דין חורה,

או על פי דין חורה כפי שהוא קיים אצל חלק מהיהודים. זאת מרצה עצומה.

(השר ישעיהו: זאת מרצה שיכנסו בה פילים). אז יותר טוב לצמצם את המרצה

לקראים. נכון שקדם חקיקת חוק כלשהו מנושא כן את המלה קראי, זה הוצף בינינו

וביניהם, אבל זה לעשות? המציאות הוצאת. אנו נותנים ביטוי לצורות חיים. לא

אני ניאור את העובדות. וכי אנו באים לעשות פירוויטל אנו באים לפתור הוצאות

של פירוד. אני סוכן לכל התעמלות מחשבתית כדי להתקרב לרבר כזה. אלא שאני

חושש שכוננת הכנסת שחשקה את החוק הזה בודאי לא היתה לחורה - הלכה קראית,

איש לא העלה זאת על הדעת, אלא לא זו בלבד. אז צריכים להביא בחשבון כל כך

הרבה אפשרויות שהורסו את הענין, שאני חושש שיהיה קשה לעמוד בזה. על כל פנים,

אני סוכן לסנות. אני סוכן ללכת לקראת קיצוניות של פרטנות. כל מה שרצה שר

הדואר הוא - שנחלים על שני דברים: א) שהדיבור "יהודים" כולל קראים, ב) שדיני

החורה - כולל גם חורה קראית. (ד"ר ס. זילברג: אז החורה הקראית שהייתה גם

אוחנו). אז אמא אוכל להביש הביעה בשם יהודי שיחיה לו כדאי, שינהגו בו לפי

דין קראי. אם יש לכית הדין הקראי סמכות - הוא מוכרח להודקק לתביעה כזאת.

(ד"ר ס. זילברג: מכיון שמתחנת המלה "יהודית" אין הבדל בין יהודי וקראי,

אז או שהחורה הקראית מחייבת אוחנו, או שהחורה הרבנית מחייבת אוחנו). אני

מזכיר לומר שהרעיון חדש, אם כי בינתיים אינני רואה אפשרות להתגבר על הקשיים

המקשיים. אני הוזהר לחשוב על זה. לכאורה נתקלים במכשולים על כל אגד, אבל אני

סוכן לחשוב על זה. (הבב"א חלמי: ומה עם השופרוניס?) הם לא קמה.

(השר ישעיהו: הם עדה קטנה ומתחמקים בין שם ובין חולון. פגשתי בחורה אחת

בחולון שלמדה בסיני לוינסקי והומסקה חורה. איזו אש וגפרית נגד ספרי הלימוד

לבסוף התחמקה עם בחור נעמד לגבול ויצאה אחר).

פר שוורג אני רוצה לנסות ללכת בעקבות הצעת שר ישעיהו והיועץ המשפטי. אני

מבין שאת כל תבעיות איך אנחנו יכולים לפתור. גם בהצעה שלנו

אין אנו פותרים את הבעיה של נשואין של יהודים עם יהודים-קראים. בהצעה שלנו א

אין לזה פתרון. אני מניח שגם בית הדין הקראי לא ידון בזה וגם בית הדין הרבני

ידון בזה באופן חלק. הלא אין לנו מה עסק עם צד אחד, אלא עם שני צדדים

שלא רוצים במידה שווה. אני לא סגיר זאת, אני רק סתרה, אולי נלך בכיוון זה.

אין אנו רוצים בחוק, אולי נלך בכיוון של הקנות. נכניס בכנסת חוק, שמה

שנובע ליהודי ט-קראים, שר המשפטים ושר הדתות יכולים לעשות הקנות. את התקנות

שלהם גם נגביל בזמן, לא נביד שזה דבר נצחי. נעשה זאת ל-10-15 שנה.

The first part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated the 10th day of January, 1864. The letter is addressed to the Governor and is signed by the Secretary of the State. The letter contains the following text:

Sir, I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 7th inst. in relation to the application of the State of New York for a loan of \$1,000,000. I have the honor to inform you that the same has been referred to the Finance Committee of the Senate, and they have reported in favor of the loan. I have the honor to inform you that the same has been referred to the Finance Committee of the House, and they have reported in favor of the loan. I have the honor to inform you that the same has been referred to the Finance Committee of the Senate, and they have reported in favor of the loan. I have the honor to inform you that the same has been referred to the Finance Committee of the House, and they have reported in favor of the loan.

I have the honor to be, Sir, your obedient servant,
 Secretary of the State

The second part of the document is a report from the Finance Committee of the Senate, dated the 10th day of January, 1864. The report is addressed to the Senate and is signed by the Chairman of the Finance Committee. The report contains the following text:

The Finance Committee of the Senate have the honor to report to the Senate that they have considered the application of the State of New York for a loan of \$1,000,000, and they have reported in favor of the loan. They have also reported that they have approved the terms of the loan, and they have recommended that the same be authorized by the Senate.

The third part of the document is a report from the Finance Committee of the House, dated the 10th day of January, 1864. The report is addressed to the House and is signed by the Chairman of the Finance Committee. The report contains the following text:

The Finance Committee of the House have the honor to report to the House that they have considered the application of the State of New York for a loan of \$1,000,000, and they have reported in favor of the loan. They have also reported that they have approved the terms of the loan, and they have recommended that the same be authorized by the House.

The fourth part of the document is a report from the Finance Committee of the Senate, dated the 10th day of January, 1864. The report is addressed to the Senate and is signed by the Chairman of the Finance Committee. The report contains the following text:

The Finance Committee of the Senate have the honor to report to the Senate that they have considered the application of the State of New York for a loan of \$1,000,000, and they have reported in favor of the loan. They have also reported that they have approved the terms of the loan, and they have recommended that the same be authorized by the Senate.

ד"ר ס. זילברג: הצעתי לעשות את כל החוק ל-10-15 שנה וזה לא נחשב. מה יעשה
 שר הדתות? הם יעבדו תקנות ראשית, אנו לא קובעים עובדות בחוק. שנית, שר
 הדתות ושר משטטים יחד יקבעו תקנות. הו"ש אפשרות של בית-דין קבוע, של בית-דין
 אד-הוק. לפה לנו להיות סכריעים כביצוע, נחזיר את הכוון הזרה.
הגב' א. חלמיש: תקנות לאיזה חוק יכולות להיות אמודות רק לחוק.
ד"ר ס. זילברג: יהיה חוק שמטטין את שר הדתות לתקן תקנות. - סר שחור סתכוון
 שתהיה בעצם אותה פרקטיקה שהיתה נוחתה עד ששפט מרדוק, ללא כל
 חוק.

סר ג. הונגרי: אתה רוצה א מייסד פרמטט.

סר ג. שחור: יהיה חוק שימסין את שר הדתות לתוציא תקנות כשביל חבר הקראים,
 איך להסדיר את ענין המשפט האישי. הייתי בועדה לבחירת הרבנות.
 נתקנו ופשינו תקנות. לא רצינו בחוק להכניס "ספרדי". לא רצינו בחוק להציע
 50% לספרדים. רצינו להתחמק שבחוק בסדינה ישראל יזכר אך ערתי.
סר נאוי: עטיה את זה בצורה הברועה ביותר. אמרתם מה זה ספרדי ולא אמרתם
 מה זה אשכנזי. יוצא שאשכנזי הוא יהודי וספרדי הוא יוצא דופן
 שמצריך הגדרה מסויימת.

ד"ר ס. זילברג: היתה בעיה כזאת: מכיון שהיו 125 חברים בוועדה והיו מריכיה לחלק
 אותם חצי חצי, הצעתי לקחת בר אחד, שלא יהיה לא ספרדי ולא אשכנזי

סר ג. שחור: אני לא תומך בהצעה של סר ישעיהו. אני מחלכט בהצעה זו. כל הצעה
 שאינה מצריכה חוק, או שנואית כאילו אינה מצריכה חוק - יש לה
 עדיפות לגבי הצעות אחרות. בזה אנו מאוחדים. יכול להיות שאנו נתן לענין זה
 חוקן בתקנות. אפי לא שפאר "בלגן", הד יס בטישות יתר, אז אפשר לחסרן.
 סוף-סוף אלו היו בעיני שימצאו את פתרון. לי ברור שאם נתן לענין להתקדם,
 חוך 20 שנה אין בעיה קראים בישראל.

השר ישעיהו: כל צעד שנעשה עכשיו הוא יקבע אם הולכים לקראת התבוללות או לא.
סר ג. שחור: הם יתבוללו.

ד"ר ס. זילברג: כלום אוחז אינסטיטוציות שאנה סולד מהן, לא יצטרכו להקים על
 ידי תקנות? העם אינו יודע את ההבדל בין תקנות לבין חוק.
 הבדל זה ידוע רק ליועצים, ולא ימיר גם הם יודעים.
סר ג. הונגרי: תקנות יותר קל לבטל.

סר ג. שחור: סחר עשוי לבוא שר דתות יותר חכם וימצא פתרון. הענין לא סגור.
 אני מדבר בלי שאייצג עמדה מסויימת. (סר ג. הונגרי: תקנות כנסת-
 ישראל יבאו לפי תקנות). נדמה לי שאפשר לחשוב לפי קו זה.

סר נאוי: ההצעה של שר הדואר יצאה קוסמת. אני מנסה למצוא לה לבוש חוקי,
 מחשיגוי בחוק יהיה קטן עד כמה שאפשר וזה יכלול את הצעתו של

סר שחור. מבלי לוותר על הצעתי בענין בית-דין אד-הוק, אני מציע שבכדוק את
 סעיף 2 של חוק שימוט בית הדין הרבני נשואין וברושץ חטי"ג, להוסיף לו: היו
 בני הזוג יהודים קראים, ייערכו עניני הנשואין והגרושין שלהם על פי דין תורה
 או על פי ההלכה הקראית. אני התכוון לא לקבוע חוק מיוחד. (ב) היו שני בני הזוג
 יהודים קראים וחבץ אחד מבני הזוג להתדיין על פי ההלכה הקראית - ידון
 ענינם על פי ההלכה הקראית. (ג) שר המנים ושר הדתות יקבעו בתקנות את סגנה
 ביח-דין הקראים וסדרי הדין כהם. - בזה יצאנו ידי חובת החוק. פתחנו פתח
 להצעתו של שר הדואר, לא השארנו את כל התארגנות של הרכב בית הדין לתקנות,
 לרבות בית-דין לערעורים. (ד"ר ס. זילברג: ומה תעשה עם סעיף 2 של חוק
 שימוט הרכניס?) הוא יעמוד כמות שהוא ויחוספו לו התערות שאטרת: א) נשואין
 וברושין בישראל ייערכו על פי דין תורה. (ב) היו בני הזוג קראים - ייערכו
 אצאא הנשואין והגרושין שלהם על פי דין תורה או על פי ההלכה הקראית.

1944 ...
...
1945 ...
...
1946 ...
...
1947 ...
...
1948 ...
...
1949 ...
...
1950 ...
...
1951 ...
...
1952 ...
...
1953 ...
...
1954 ...
...
1955 ...
...
1956 ...
...
1957 ...
...
1958 ...
...
1959 ...
...
1960 ...
...
1961 ...
...
1962 ...
...
1963 ...
...
1964 ...
...
1965 ...
...
1966 ...
...
1967 ...
...
1968 ...
...
1969 ...
...
1970 ...
...
1971 ...
...
1972 ...
...
1973 ...
...
1974 ...
...
1975 ...
...
1976 ...
...
1977 ...
...
1978 ...
...
1979 ...
...
1980 ...
...
1981 ...
...
1982 ...
...
1983 ...
...
1984 ...
...
1985 ...
...
1986 ...
...
1987 ...
...
1988 ...
...
1989 ...
...
1990 ...
...
1991 ...
...
1992 ...
...
1993 ...
...
1994 ...
...
1995 ...
...
1996 ...
...
1997 ...
...
1998 ...
...
1999 ...
...
2000 ...
...
2001 ...
...
2002 ...
...
2003 ...
...
2004 ...
...
2005 ...
...
2006 ...
...
2007 ...
...
2008 ...
...
2009 ...
...
2010 ...
...
2011 ...
...
2012 ...
...
2013 ...
...
2014 ...
...
2015 ...
...
2016 ...
...
2017 ...
...
2018 ...
...
2019 ...
...
2020 ...
...
2021 ...
...
2022 ...
...
2023 ...
...
2024 ...
...
2025 ...
...
2026 ...
...
2027 ...
...
2028 ...
...
2029 ...
...
2030 ...
...
2031 ...
...
2032 ...
...
2033 ...
...
2034 ...
...
2035 ...
...
2036 ...
...
2037 ...
...
2038 ...
...
2039 ...
...
2040 ...
...
2041 ...
...
2042 ...
...
2043 ...
...
2044 ...
...
2045 ...
...
2046 ...
...
2047 ...
...
2048 ...
...
2049 ...
...
2050 ...
...

חב"פ. חלפין: הרבנים לא יקבלו זאת.

פר. ג. הוונברג: לפי קונסטרוקציה כזאת, ואפילו לגבי קונסטרוקציה קודמת שלך,

נדוני השופט, אם יבואו להתדיין לפני בית-דין קראי בני קראים

(לא בענין ברושין אלא בענין מדונות) ויסרבו הרבנים להודק לזה, ויהיה כתוב בחוק

שה שאתה מאיך - אפשר יהיה להוציא בג"צ נגד הרבנים?

ד"ר פ. זילברג: זאת לא יקבלו? לקחת מקרה היפותטי של קראי וקראית. לבעל זה

כדאי ולאטתי לא כדאי.

פר. ג. הוונברג: הגם לפי מה שאתה כתבת, לא יכול להוציא מאב ששם האחד רוצה והשני

לא רוצה להתדיין, או הרבנות חסרה להודק לענין וילכו לבג"צ?

(סוף הישיבה מתנהל בלא רישום פרוטוקול. חברי הועדה נפרדים מהיו"ר, ד"ר פ. זילברג, ונאחלים לו דרך צלחה ושיבה בשלום)

הישיבה ננעלה.

Mr. Tolson, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Clegg, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Glavin, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Ladd, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Nichols, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Rosen, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Tracy, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Carson, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Egan, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Gurnea, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Hendon, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Mumford, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Quinn, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Nease, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Mr. Gandy, Bureau of Prisons, Wash. D.C.

Very truly yours,

THE LIBRARY OF CONGRESS
AMERICAN LIBRARIES BOOK PROCUREMENT CENTER
AMERICAN EMBASSY
TEL-AVIV, ISRAEL

267-22-718

February 10, 1967

Mr. David Glaz
Director
Division for Karaites & Samaritans
Ministry for Religious Affairs
Jerusalem

Dear Mr. Glaz:

This Center in behalf of the Library of Congress and associated research libraries in the United States would like to receive twenty-five (25) copies of the Report on Karaites, published in January, 1967. This information was taken from the Jerusalem Post dated January 6.

Please use the following address for shipment of publications:

Library of Congress
PL 480 Project
American Embassy
71 Hayarkon St, Tel-Aviv

Kindly accept my thanks in advance for your cooperation.

Sincerely yours,
For the Director:

Giora Avidan
Giora Avidan
Assistant, Administ.

THE LIBRARY OF CONGRESS
AMERICAN LIBRARY AND PRODUCTION CENTER
1054 DUBLIN AVENUE
WASHINGTON, D.C. 20540

February 10, 1957

Mr. David Galt
Director
Division for Research & Statistics
Bureau for Religious Affairs
Jerusalem

Dear Mr. Galt:

This letter is being sent in behalf of the Library of Congress and associated research libraries in the United States which would like to receive a copy of the report on antisemitism, published in January, 1957. This information was taken from the Jerusalem Post dated January 6.

Please use the following address for shipment of publications:

Library of Congress
P.O. Box 37
American Embassy
Washington 25, D.C.

Thank you very much for your cooperation.

Sincerely yours,
For the Director

John A. ...
Assistant, ...

הועדה לבדיקת מעמדם האישי של היהודים הקדאים בישראל

ב"ה ירושלים, ו' באדר א' תשכ"ז
16 במרואר 1967

אלו חברי הועדה

בהקטתי ע"י יו"ר הועדה ד"ר ס. זילברג
להזמנתכם לישיבה הועדה ביום השני י' אדר א' תשכ"ז
(20.2.67) בשעה 7.30 בשרב בבנין הכנסת.

ב ב ר כ ה ,

דוד גלס
מוכיר המערה.

הועדה לבדיקת מעמדם האישי של היהודים הקדאים בישראל

ב"ה ירושלים, ט"ו בכסלו תשכ"ז
20 בינואר 1967

*למנהל
משרד המשפטים
ירושלים*

אלו חברי הועדה: *א. גל*

רצוף בזה מרשימת מיטיבה הועדה עם הרבנים
הראשיים לישראל מיום ז' בכסלו תשכ"ז (18.1.67).

ב ב ר כ ה

דוד גלס
מזכיר הועדה.

*למנהל משרד המשפטים
אלהה עין גל!
גם פלוניק. עין גל
נפיקט יב
העין גל.
אשר, אפר
אשר*

הועדה לבדיקת מעמדם האישי של היהודים הקדומים בישראל

ב"ה ירושלים, כ"ח בטבת תשכ"ז
8 בפברואר 1967

אלו חברי הועדה
הן קמ"א

נתבקשתי ע"י יו"ר הועדה ד"ר מ. זילברג
להזמיןכם לישיבת הועדה ביום שני ג' אדר א' (13.2.67)
בשעה 6.30 בשרב בכנסת.

יחד עם זאת רצופה בזה הצעה יו"ר הועדה
לסיכום המלצות הועדה.

ב ב ר כ ה ,

דוד גלס
מזכיר הועדה.

ח ו ר ה ד ע ת

הועדה לבדיקת הטעמד האישי של הקראים.

כמה שבועות הודיע מזכיר בית הדין לבעל על בצוע פסק דין, ושלח לו העודת גירוטיין.

אחרי הדברים האלה פנה הבעל לבית הדין הגבוה לצדק ובקש צו על הנאי נגד

4 מטיבים, ביניהם בית הדין הדתי של עדה היהודים הקראים בישראל אשר מלפניו יצא פסק הדין הנ"ל. טענתו העיקרית של העותר היחה, כי לבית הדין לא היחה כל סמכות לא למתן הצו ולא לבצועו.

הצו על הנאי נידון, וביום שנקבע לטמיעת המטיבים הופיע סגן פרקלים המדינה ומסר הודעה בטט טר הדחות "כי המטמכים הנחזים להיחה "פסק גירוטיין" - ו"העודת גירוטיין", אין להם כל נפקות מטטטיחה, ומטרד הדחות מעולם לא החימר ולא החכוון להם נפקות כזאת על פי דין כלטהו".

בנוסף לכך צוטט באותה הודעה מכתב טל סגן המנהל הכללי טל מטרד הפנים אל

הגב' מרזוק, בה הוא מודיע לה על הודעתו טל טר הדחות כי:

"העודת גירוטיין מס. 16898 שהוצאה ע"י מי שמציגים אה עצמט כבית דין טל עדה הקראים ברמלה, ביום 9.9.65, אין לה נפקות מטטטיחה, ומלכתחילה לא היחה כל סמכות לבצע או לרטום אה הגירוטיין".

על יסוד הודעות אלה המכימו בא כח העותר ובא כח טר הדחות, כי הצו על הנאי

יבטל והוא בוטל.

2. המאורע הנ"ל - להלן - מטטט מרזוק - טימט "קטליזטור" למיבויה טל הועדה

הנוכחיה. החלו להעורר ספקות בלב אנטי מטרד הדחות ואנטי מטרד המטטטים, אה אמנם קיים

כארץ גוף מוסמך לערוך אה נטואיחה וגירוטיחה טל היהודים הקראים בישראל. על מהותה טל

הבעיה והסתעפוייתה עוד ידובר להלן. כאן נציין רק כי ביום 1.7.66 שלח טר הדחות אל הח"מ

כתב-הטמכה שתוכנו הוא כדלקמן:

SECRET - SECURITY INFORMATION

1. This document contains information of a confidential nature which, if disclosed, could be of great value to the enemy. It is intended for the use of personnel only who are authorized to receive and handle such information. It is to be kept in a secure place and not to be loaned, copied, or otherwise disseminated without the express approval of the originating office. This information is to be destroyed when it is no longer needed for the purpose for which it was furnished.

2. This document contains information of a confidential nature which, if disclosed, could be of great value to the enemy. It is intended for the use of personnel only who are authorized to receive and handle such information. It is to be kept in a secure place and not to be loaned, copied, or otherwise disseminated without the express approval of the originating office. This information is to be destroyed when it is no longer needed for the purpose for which it was furnished.

3. This document contains information of a confidential nature which, if disclosed, could be of great value to the enemy. It is intended for the use of personnel only who are authorized to receive and handle such information. It is to be kept in a secure place and not to be loaned, copied, or otherwise disseminated without the express approval of the originating office. This information is to be destroyed when it is no longer needed for the purpose for which it was furnished.

4. This document contains information of a confidential nature which, if disclosed, could be of great value to the enemy. It is intended for the use of personnel only who are authorized to receive and handle such information. It is to be kept in a secure place and not to be loaned, copied, or otherwise disseminated without the express approval of the originating office. This information is to be destroyed when it is no longer needed for the purpose for which it was furnished.

5. This document contains information of a confidential nature which, if disclosed, could be of great value to the enemy. It is intended for the use of personnel only who are authorized to receive and handle such information. It is to be kept in a secure place and not to be loaned, copied, or otherwise disseminated without the express approval of the originating office. This information is to be destroyed when it is no longer needed for the purpose for which it was furnished.

6. This document contains information of a confidential nature which, if disclosed, could be of great value to the enemy. It is intended for the use of personnel only who are authorized to receive and handle such information. It is to be kept in a secure place and not to be loaned, copied, or otherwise disseminated without the express approval of the originating office. This information is to be destroyed when it is no longer needed for the purpose for which it was furnished.

לכבוד
הפרופ' מ. זילברג,
מ"מ נשיא ביה המספט העליון

ד"ר זילברג הנכבד,

הריני להודיעך שהמטלה יפת. את כוחי למנות ועדה ציבורית לבידוק
בעיות הדיון בעניני המעמד האישי של ציבור הקראים בישראל בראשותך.

החברים האחרים של הועדה יהיו:

סגן טר הרות ב. טחור
חבר הכנסת י. יטעיהו
חברת הכנסת א. חלמי
חבר הכנסת ג. האוזנר
פרופ' להיסטוריה ח.ה. בן טטון
ראש עיריית באר טבע א. גאוי

הועדה מתבקשת על ידי לבדוק את המצב המספטי הקיים בחוגים הדיון
בעניני הניטואין והגירוטין בין הקראים, תוך בירור יסודי של הדעות והרצונות
הסוררים בקרב כל חלקי ציבור הקראים. אבקש להמליץ בפני עם חוג הבירור על
הצעדים המספטיים והמינהליים שרצוי לנקוט בהם כדי לפתור לטובת ציבור הקראים
בישראל את בעיות הדיון בעניני הניטואין והגירוטין בין הקראים שנחשורו
לאחרונה.

ברצוני להודיעך גם כן שהעניני לרשותך ולרשות הועדה את מר דוד גלס,
מנהל המחלקה לקראים ולסומרוניס במשרד הדתות, והוא יביט לך כל עזר הן בחומר
הן באינפורמציה והן מכל סוג אחר שמצא לנכון לבקש ממנו.

בכבוד רב,

(-)

ז. ורהפטיג

פוטנו של כתב ההסמכה מלמד עליו, כי הכוונה היחה שהועדה תקיים את הדיון בעניני

ניטואין וגירוטין בין הקראים, בינם לבין עצמם, ולא בין קראים לבין רבנייט. גם טחי

המליט "סנתעוררו לאחרונה" טכוונתן, כנראה בעליל, למספט מדווק, מצביעה על כך שטר

הדתות הספיק אותנו לדון אך ורק בענינים אינטרה-קראייט.

ברט, תוך חקירת העדים וטמיעת דעותיהם הטובות, נפרצה כאילו מאליה מסגרת הדיון

ונתנו את דעתנו על הטאלה, אם אמנם קיימת אפשרות מעטית, כאן ועכטיו, לסדר "ניטואין

מעורבים" בין קראים ורבנייט, ולטם כך טפענו גם את חווה דעתם של הרבנים הראטייט.

אבל עם כל אלה טיווינו לנגדנו המיד כי עיקר מטימתנו הוא לדון ולהחליט בעניני הניטואין

והגירוטין בין הקראים; כי זו היא הבעיה התכופה והדחופה ביותר. לא ראינו עצמנו לא

מוטמכים ולא מוכטרים לפתור את הבעיה ההיסטורית הגדולה ולאחות את הקרע בין 1200 השנים

בין קראים ורבנייט.

1944
1945
1946
1947
1948

The records show

that during the year 1944, the total sum of money received from the sale of the property was \$10,000.00.

- 1. \$2,000.00
- 2. \$3,000.00
- 3. \$1,000.00
- 4. \$2,000.00
- 5. \$2,000.00

The total sum of money received from the sale of the property was \$10,000.00. The records show that the total sum of money received from the sale of the property was \$10,000.00.

The records show that the total sum of money received from the sale of the property was \$10,000.00.

1944
(-)
1945

The records show that the total sum of money received from the sale of the property was \$10,000.00.

The records show that the total sum of money received from the sale of the property was \$10,000.00.

3. הבעיה שלפנינו תיפרד לשני ראשים:

הבחינה הסטטית והבחינה ההלכית, וזו האחרונה התחלק טוב להלכה רבנית והלכה קראית.

4. אשר לבחינה הסטטית:

בסעיף 2 של חוק טפוס בחי דין רבניים (ניטואין וגירושין), חסי"ג-1953 נאמר: "ניטואין וגירושין של יהודים בישראל ייערכו על פי דין תורה". "יהודים" כולל גם יהודים קראים, כי ליה מאן דמליג, חוץ ממיעוטא דמיעוטא, שהקראים הם בכלל ישראל.

"דין תורה" מרמז: דין תורה על פי האינטרפרטציה הרבנית, כי בעת הקימת החוק כמעט שלא היו קראים בישראל, ואינם לא חשב אז על צורות קידושין וגירושין בנוסח הקראים. ומכיוון שלפי ההלכה הרבנית, הגיטין שעורכים הקראים אינם כשרים, נמצא שקראי אינם יכול להתגרס במני בית דין קראי אפילו אם אשתו היא גם כן קראית (לדעה אחת גם קדושי הקראים אינם קדושים, בטל פסול עדיהם, כפי שנראה להלן, ואם כך הדבר - הם לא יוכלו להתחתן אפילו בינם לבין עצמם).

תמוה הדבר מאד כיצד לא הרגישו בכך כל הסנים, אבל תמיחה זו אינה גורפת מחומרת הענין. כי ברור הדבר שהחל מטנת 1953 אין יהודי, ויהודי קראי בכלל, יכול לערוך נטואין וגירושין אלא על פי ההלכה הרבנית.

כבר דבר זה, כשהוא לעצמו, חייב לדרבן אותנו, לשנות בכל המהירות האפשרית את חוק חסי"ג, ולתת לתקון זה זכות קדימה על פני תיקון כל שאר הקטעים והליקווים הקיימים בקרב הקראים.

5. ומאן לבחינה ההלכית של הבעיה, ואדון בה תחילה מן הבחינה ההלכית-הרבנית. איסור החיתוך בין קראים ורבניים הוא, כמובן לכל, החייץ הגדול ביותר שהפריד בין שני המחנות. סיבת האיסור היא "כהררים התלויין בטערה", מקורו הוא בסינוזי-הנוסח הקל בין הנס הרבני והגס הקראי. קראית שבגרסה בגס קראי עדיין "אשה-איט" היא לפי התמיסה הרבנית, ובניה טילדה מבעלה השני ממזרים הם, הם ובניהם וכני בניהם עד סוף כל הדורות, ואם אמנם במקרה הקונקרטי לא הוכח בוודאות כי קראי זה הוא מבני בניה של קראית שבגרסה וביטאה טנית, הרי לפחות ספק הוא, וגם ספק ממזר אסור (מדרבנן) לבוא בקהל ישראל. הלא כה הם דבריהם של אחדים מגדולי הפוסקים -

"קראים אסור להתחתן בהם, וכולם הם הפק ממזרים, ואין מקבליים אותם אם נוצים לחזור"

(רמ"א אבן העזר סי' ד', טעמ' ל"ז).

"טמק ממזרים, לפי שיש להם קידושים, ומברטים שלא כדה תורתנו, ונמצא בניהם ממזרים"

(מ"ז על שולחן ערוך אבן העזר ט"ט).

"מצאתי זהוב בתשובה שהשיב רבינו שמשון על הקראים שאסור להתחתן בהן, לפי שנטוזה הם מקודשות להם בכסף או בכיאה, ומברטים נטוזהם שלא כדין ומטנים מיוסע טבעו חכמים בגיטין וניטאות לאחרים בחיי הבעלים, ונמצא הבנים מו' יום מאסה-איט"

(בית יוסף על הסוד, סי' ד' בסוף).

ז"ל ז"ל פסולו של זנס הקראי עומד פוסק אחר - אב: ראש הפוסקים המתירים דווקא

אה דה: וכן עם הקראים, וז"ל שנראה להלן - הלא הוא הרדב"ז (רבינו דוד בן זמרא) בתשובותיו,

סי' ע"ז:

"אני ראיתי הראו לי בט (כ"לומר: בט קראי) כתוב לגרש בו אשה וראיתי אותו שהוא יול מן התורה, אחד מן הפסולים שלו הוא שהוא כתוב בלשון אני פלוני פלוני פריה וטבקה והרוכיה וכל הגם היה כתוב שלא לנזכה ומספ לעדים מה טעם ואני הוכחתי בתשובה אחרת שזה פסול מן התורה, כתיב וכחב לה ספר כריתוה ונחן בידה, מטמע דספר הכורה יתן בידה וי: ספר הודאה ואני ברור אצלי שהגם היה פסול מן התורה איני רואה טום טעם להכסוף גיטתהן וכו'".

כבר רמזתי לעיל כי ה"ז הוא מראשי המדברים בהתרה החיתוך בין רבניים וקראיים.

הרעיון, הנאוני והפסוט כאחד, שהוא נאחז בו הוא זה: אמנם הגיטין של הקראים הם פסולים,

אבל כשם שבגיטתם אינם גיטין כך גם קידושיהם אינם קידושים - וזה מטום פסול העדים שלהם -

נמצא כי הקראים שנחגרטה ב"ט פסול, לאמיתו של דבר לא היתה נטואה מעולם, וממילא אין כל

פסול ממזרות בילד שנולד לה מבעלה הטני.

וכן כותב הרדב"ז בסי' ע"ג בתשובותיו:

"טאלת ממני אודיעך דעתי באחד מבעלי סקרא (קראים) שקבל עליו דברי חברות להיות כאחד מהרבניים ולטמור כל מצוה רבנן אם מותר להשיאו אשה, אם יש בהם חסד פסול מלבוא בקהל או לאו".

השובה

כבר נטאלתי על זה פעמים אחרות והעליתי שהם מותרים לבוא בקהל אם היו (צ"ל אם יהיו) כמנונו, והטעם שכל הקידושים שלהם בעדים פסולים מן התורה ואין כאן קידושים כלל, והבא על אחת מנטוזהם אינו טבא על אסה-איט, הלכך אף על פי שאין גיטין בט, אין כאן חסד ממזרות, שהרי אין איטות שלהם איטות"

(רדב"ז סי' ע"ג).

... ..
... ..

(... ..)

... ..
... ..

(... ..)

... ..
... ..
... ..

(... ..)

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

(... ..)

וכאן מתעוררת השאלה: הן בדור הראשון שבו נוצרה הקראת היו הנשים הנשואות באותו הזמן נשואות כחוק לפי הדין הרבני, והגיסין שניחנו לאחר מכן אינם ביטוי, נמצא שאותן הגרוטות - היינו גרוטות הדור הראשון - ניסאו שנית באיסור ובניהם סמזרים, ואם הם סמזרים - בניהם ובני בניהם עד עולם גם כן סמזרים, ואיך סותר לנו עכשיו לשאת נשים קראיות, הלא צריך לחוש שפא היא מצאצאי גרוטות הדור הראשון?

על כך עונה הרדב"ז שם:

"..... לא היטיבן לצדוק ובייחוס (ראשי הצדוקים הנחשבים רעצני הרדב"ז למיטדי כת הקראים) שפא נשואים היו בעדים כסרים ואחד מהם גירש בגם פסול, או שפא אחד מהרבניים נחפכו איט ואסחו למינחו וגירש את אסחו בגם שלהם טאינו גם דאיכא כמה יסיקי, דאם תמצי לומר שהם נשואים - שפא לא גירש אחד מהם את אסחו; ואם תמצי לומר גירש - שפא בעדים כסרים ובגם כסר, גירש, שעדיין באותו הדור לא פקרו לגמרי; ואם תמצי לומר בגם פסול, ועדים פסולים גירש - שפא אותה מבורכת לא ניטאה לאחר כללא דמילתא: הם פסולי עדות והקידוסיין בפני עדיהם איבן קידוסיין, ולפיכך אין בהם חשט ממזרות ומוחרין לבוא בקהל.

וכן היה מעשה בסוף מחזור רס"ז* שחזרו קהל גדול מהקראים לדה האמת במצרים על ידי הנגיד רבינו אברהם החסיד ז"ל, וקרוב הוא שהוא בנו של הרמב"ט** ועד היום מטפחות ההם ידועות במצרים מהם כהנים וישראלים מיוחסים ולא היה אדם פוצה פה עליהם, הילכך אם יטכינו עמי שניים מבפלי הוראה הנמצאים בזמן הזה, אני מתירם לבוא בקהל" (שם).

ובתשובה אחרת של הרדב"ז, ט"ז תשצ"ו, של חלק שני, כתוב:

כללא דמילתא:

כיוון שאין האיטור ברור - אחזקי איטורה לא מחזקינן, ואם היו מטכמים לטוב אלינו ולקבל דברי חברות להיות כמנו, הוה ממטיבא טיבא מכוורא (הבטוי הזה לקוח ממסכת הוריות, דף ג' ע"ב, ופרוטו הוא: הייתי מצטרף לאחרים ועושים כולנו יחד) להתירם לבוא בקהל".

דעתו של הרדב"ז, מתיר החיתון, מצאה לה מהלכים גם בדורות שלאחריו, ולמעשה כל מי סמחיר חיתון רבניים עם קראים מנמק את ההיתר בטעמו של הרדב"ז. לא מניחי כאן אותו מיעוט דמיעוטא של פוטקים, כמו למשל, בעל סאילת יעבץ, חלק שני ט"ז קב"ב, המתירים את החיתון (לאחר גיור הקראי) מן הטעם שהקראים הם "בויים גמורים" ואין סמזרות כגוי. דעה זו היא, כאמור, דעה מיעוט ואין חוטטים לה.

* מחזור הוא 19 שנה, ורס"ז (267) פסס 19 הוא 5073, היינו שנה ה' אלפים שבעים ושלש לבריאת העולם, שהיא שנה 1313 לספירה הנוצרית.

** כאן כנראה טעה הרדב"ז, ור" אברהם זה הוא נכדו של רמב"ם, כי הרמב"ם מת בשנת 1204, היינו למעלה ממאה שנים לפני שנה 1313.

... ..

of the ...

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

*
**

אך כאן ראוי להעיר: גם הרב"ז השליד את החיתוך ומסיר מעל הקראים את כתר הממזרות, גם הוא סתנה הנאי אחד: "אם יהיו כמנונו" או "אם היו מסכימים לשוב אלינו ולקבל דברי חברות להיות כמנונו". בלעדי זאת גם הוא אינו מתיר, והטעם הוא כי דיני הקראים שונים בהרבה מדיני הרבניים, ודברים הנחשבים בעיני הרבניים כעברות חמורות, אינן נחשבים אצל הקראים כעברות כלל - למשל, אצל הקראים מותר לאכול בשר וחלב; מותר לאכול חמץ ביום האחרון של פסח; מועדיהם שונים בתאריכיהם ממועדי הרבניים, וממילא הם אוכלים וסוהים ביום כשור שחל להיות אצל הרבניים - לכן קיים החשש שחצו הקראי "יכסיל" את הצד הרבני בעברה חמורה ויש צורך, מנקודת הסקפתם של הרבניים, כי הקראי יקבל עליו דברי חברות לפני שהוא בא ליטא את הרבנית. היה זמן - במאה האחת עשרה - שלא היו חוששים כל כך להכשלה זו, אלא היו מתנים בכתובה מין "מודום ווינודי", שבן הזוג האחד לא יכריח את בן הזוג הטני לעבור על דתו הוא, אבל דבר זה נהיה קיים בדורות הראשונים; לפני הסחרטותה של תורת הקראים, נסתנה בדורות מאוחרים יותר, וחרבניים - לפחות החל מהמאה השש עשרה - החלו לדרוש כי החתן הקראי או הכלה הקראית יקבלו עליהם דברי חברות.

6. ההלכה מן הכתיבה הקראית

גם מן הכתיבה ההלכית הקראית, ניטואיו של קראי עם רבני הם אסורים בהחלט. יתכן גם כי ה- *impedimenta matrimonii* הם אצלם עוד יותר גדולים. יען, כי מספר העריות לפי ההלכה הקראית הוא בהרבה יותר גדול ממספר העריות הרבניות. הסיבה לכך היא, כי הקראים לומדים דיני עריות לא רק מן התורה הכתובה, אלא גם מן ה"היקט", דוגמא אחת תספיק לכך: בה אחותו היא מותרת לפי ההלכה הרבנית. אדרבא; אפילו מצוה היא לסאת את בת אחותו (עיון מנהררין, דף ע"ו, ע"ב, ורטי טט ד"ה קראן; הסוזה גם רמב"ם הילכות אסורי ביאה; פרק ב', הלכה י"ד). אצל הקראים בת אחותו או בת אחיו היא ערוה גמורה והבן הנולד ממנה הוא ממזר. כן אין הקראים סבירים במעטה הגיור, וגוי שנתייר עדיין גוי הוא סאטור להתחתן עמו. סוכן, איפוא, על שום מה הקראים - כוונתי כאן לקראים המחזיקים באמונתם הדתית - נמנעים מלהתחתן עם הרבניים.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Section 1

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

7. חומר העדויות

בהחילנו את עבודת הועדה פרטמנו מודעה בכל העמותים העבריים, בה הודענו כי אנו מוכנים למוע כל איש או אשה אשר יבוא להעיד לפנינו בקשר עם העניינים שעוסקת בהם הועדה.

נענו לנו 11 עדים וטעותיהם הם:

1. חיים לוי	2. יצחק אלגזר
3. אברהם מורד	4. הרב עמנואל מטעודה
5. פרג אסלן	6. מוריס מרזוק
7. חיים כהן	8. ברקאת מורד
9. טסה פרוז	10. מוריס סמז
11. מוסה זקי	

חוץ מזה קבלנו חקירה מאת הרב עובדיה מצליח, שמענו (פעמים) את סקירתו של טר הדתות, ושמענו את חוות דעתם של שני הרבנים הראשיים לישראל בטאלת איסור או היתר החיהון בין קראי ורבני.

8. ניחות העדויות

מחוך העדויות, בעל פה ובכתב, שמענו, צפו ועלו שלש דעות בנוגע לחיקובם של ענייני מעמדם האישי של הקראים.

הדעה האחת הייתה, כי יש לכונן עדה קראית נפרדת, כדרך כל שאר העדות הדתיות הקיימות בישראל. הדעה השניה - הקיצונית לעבר השני - הייתה כי יש למזג מזוג גמור את הקראים עם הרבניים, ולטע כך יש להחיר היתר גמור את הנטואין המפורבים. הדעה השלישית - המפסרת - הייתה כי אמנם אין ליצור עדה קראית נפרדת אשר העמיד את הקרע הקיים בין הרבניים ואחינו הקראים, אבל מכיוון שלעה עתה, ונוכח המצב הקיים בארץ, עדיין ישנן מחיצות שונות בין שני מלגי העם, וכיחוד בענייני נישואין ובירושים, יש ליצור מוסדות קראיים, של מסדרי נישואין ובירושים וכל בתי דין, שיקבלו מאת המחוקק הישראלי את הטמכות החסרה להם על פי החוק הקיים.

1. 1950-1955

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

9. הדוגלים בדעה הראשונה

אלה היו הרב מצליח בחקירתו, העד פרג אסלן והעד חיים כהן:

"החוק במדינת ישראל גלוי וברור: חוק העדות הדתיות מסנת 1926, וחוק המעמד האישי מחייב כל עדה שתמצא הכרה רשמית וגם להוסיף את שמה לעדות המוכרות רשמית להחקיין הקנות וכו'".

"אי אפשר למטלה או לכנסת להחליט על הקמת בית דין דתי למעמד אישי לעדה אם אין הכרה רשמית בעדה עצמה וסמה רשום ברשימת העדות הדתיות במדינה וכו'". (הרב מצליח בחקירתו).

"אנו עדה דתית צריכים לקרוא לנו הדה היהודית הקראית לא אגודה עותומנית אלא עדה אנו חייבים להתחיל מאפט יש עדה דתית ומבטח הכרה יש נוצרים קתולים ופרוטסטנטים. יש יהודים "בני ישראל", יש בתות טל יהודים, יהודים זה הראש ומה יש כל מיני אברים אם יש הכרה בעדה - יש דבר רשמי היהודים הם שני חלקים שלא יכולים להתמזג - הלמודיים ולא הלמודיים. אחת יכול לעשות מכל היהודים הלמודיים צד אחד, ומכל היהודים הלא-הלמודיים צד אחד, אבל אי אפשר למזג אותם".

(פרג אסלן, ישיבת 23.8.66)

העד חיים כהן נשאל ע"י היו"ר:

"האם אתה מזדהה עם הקטגוריה הפוליטיות (של הרב מצליח) בנוגע ליצירת עדה, או אי יצירת עדה? מה טאחה אמרת לא מחייב הקמת עדה. אני מבין טאחה רוצה לטמור שקראי יחתן עם קראית אצל רב קראי טיט לו ידע. אם יגידו לך שאפשר ליצור זאת בלי להקים עדה אתה תסכים לכך?
ותשובתו של העד הייתה:
לא! אני דווקא בעד יצירת עדה. אחת מציע לי בנין בלי יטוד, תבוא רוח ותעיף את הבנין".

(חיים כהן בישיבת הנ"ל).

10. הדוגלים בדעה השניה, הדיאטרליה ההפוכה.

אלה היו העד בארקה מורד, והעד מוריס טמט -

"באנו ארצה לסט מטרה אחת: להחקרים כאן ולהיות במולדת ולהיות בכבוד. אם זו כוונתנו האמיתית אנו צריכים להתמזג עם יתר היהודים אם הקום עדה נפרדת זה יהיה שלוב, ולדעתי אין לזה טעם אני רוצה לדבר על קראי ורבני, אני לא יודע מניין המליט האלה, אפילו בחורה אין טמיה כאלה. אני לא מוכן להיות עדה נפרדת ומיעוט. אם יהיה עוד מיעוט - כל העליה שלנו לארץ כאילו לטוא, אני נגד עדה נפרדת אני מדבר בטט אלה שלא רוצים (בעדה נפרדת). יש לי בת בת 12 רבן בן 10 שלא יודעים אפילו טהגם קראים, ומה טרוט המלה "קראים" אם נהיה עדה נהיה מעוט. אז אין לנו מה לעשות בארץ. לכן אני נגד עדה נפרדת ... הנה

• THE STATE OF NEW YORK

IN SENATE, January 15, 1914.

REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE, IN ANSWER TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE, APRIL 15, 1913.

ALBANY: J. B. LIPPINCOTT COMPANY, PRINTERS, 1914.

THE STATE OF NEW YORK, DEPARTMENT OF THE LAND OFFICE, ALBANY, N. Y., JANUARY 15, 1914.

(See also, p. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000)

• THE STATE OF NEW YORK

IN SENATE, January 15, 1914.

REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE, IN ANSWER TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE, APRIL 15, 1913.

דוגמא של "בני ישראל" שהתמזגו עם כל העם, לרעהי, היהודים הקראים סיט להם היסטוריה גדולה, מגיע להם אפילו יותר מאשר לבני ישראל"

(ברקאה מורד, בישיבה הב"ל)

"אני טייך לדור זה קצוד המסגרת הצרה של הכינתיות הדתית, לכך אני מסתכל על הענין כלו לא מתוך המסגרת הצרה של הענין הדתי, אלא בט מבחינה לאומית כללית. העדה טבה אל המדינה ויש למדינה תפקיד חשוב, והוא לאחות את הקרע בין הקראים והיהודים הרבניים."

(מוריס טמט בישיבה 30.8.66)

11. הרובלים בדעה הסליטית, המספרת

אלה היו הרב חיים לוי ואחיו ה"ה יצחק אלגזר ואברהם מורד.

"אנחנו כיום נגד ההפרדה מעם ישראל, אם כי מנהיגיו הדתיים טובים, הרי אנו יהודים ונגד הפרדה. אנו מתנגדים בכל חוקף להיות עדה נפרדת.... יש לנו הלכה דתית הנוגדת זו של אחינו הרבניים, וצריך שיהיה לרבני העדה סמכות לערוך כדין סקטי נישואין ולבצע סקטי נירוטין.... אנו רוצים רשות נפרדה וכן רשות שופטת נפרדת שתחליט אם תנשאיין כשרים או לא כשרים. אנו רוצים את הרשות ולא עדה נפרדה, אנו רוצים סמכות מסמטית חוקית ע"י הממשלה ואז לא יכול לבוא מיטחו לערער עליה.... אנו מתנגדים למלה עדה. החלטנו להוציאה את המלה עדה."

(הרב לוי ישיבה 9.8.66)

"אם הסטטוס קוו יאיר, המצב היה חמור ולא נוכל לפטור את הבעיות האיטיות שלנו.... יש הרבה טכסוכים שאין באפשרותנו לפטור בהם מכיוון שפסקי הדין שלנו אינם מתקבלים בבית המטפט. לפנינו עומדת בעיה של אדם שקומד לעזוב את הארץ, ואסתר מבקשת אוחנו לאחוז כאמצעים. ואין בידינו.... האטה הזאת עלולה להטאר בכל יום עגונה שלא תראה יותר את ילדיה.... זאת הבקשה היחידה שקומדה לפנינו (הכורגה לבקשה להקנות חוקף לבית הדין הקראי שיוכל לתת צו). מספר עדים בקע עדה נפרדה. אני אומר מדינה ישראל קמה לאור חזונה של נביאי ישראל, ונביאי ישראל הם נביאייהם של הרבניים והקראים ביחד.... אנשים אלה שבקשו הכרה נפרדה לא יכולים להרגיש את גודל האסון לאומה, בפרט לדורות הבאים."

(הרב לוי 20.9.66)

נוסף על העדים טדבריהם צוטטו לעיל העידו לפנינו אנשים בעלי

בעיות איטיות טונות, איט איט וצרוחיו, איט איט וטרונייחו, ולא יכולנו להציל

מפיהם הטובה בנוגע לבעיות טעמדו לדיון לפנינו.

12. חוות דעתם של שני הרבנים הראשיים

כפי שכבר נרמז בפסקה 3 לעיל, נפרצה במהלך הדיון המסגרת האינטרה-קראית שנקבעה מראש בכתב ההסמכה ע"י שר הדתות, והחילונו לחת את דעתנו על השאלה, אם אפשר למצוא פתרון ראדיקלי לכל הבעיות ע"י התרת החיתוך המעורב בין קראים ורבניים. לשם כך החלטנו לטמון את דעתם של שני הרבנים הראשיים. אילו דעתם טובה הייתה משהייתה, היינו אולי מבקשים חוות דעה דומה מאת יודעי ההלכה אשר בקרב הקראים. אבל נוכח החשובות שקבלנו מאת הרבנים הראשיים לא היה עוד כל צורך בכך.

השאלה שהוצגה לכב' הרבנים הייתה:

ידוע לכם שנחמנתה ועדה לבדיקת המצב האישי של הקראים. במהלך הדיון צפה ועלתה לפני הועדה שאלה אחת חשובה מאד, אם עכשיו בסוף המאה ועשרים לספירת הנוצרים לא הביע הטעה לאחות את הקרע שנבעה לפני 1200 שנה? כידוע לכם המכטול העיקרי הוא בעניני חיתוך-מה שגרר אחריו את הפרוד העמוק זה היה שאטור להחמיק זה בזה, ולכן רצינו לדעת מה דעת כב' הרבנים על השאלה הזאת. האם כב' הרבנים סבורים שעדיין, או שכבר עכשיו, קיימים אמצעים מסוימים כדי לאחות את הקרע הזה על שררת החיתוך?

הטובתו של הראשון לציון הרב נסים הייתה:

"אמרתי פעם לשר הדתות שיזמין את כל ראשי האבות ויעמידו לפניהם את השאלה האם הם מוכנים לוותר על הדעות שלהם ולהסתפק על נחלת ה'..... כל עוד שלא הוזמנו ראשי האבות ולא הושמעה דעתם.... אינני יודע אם יש מקום לשאלה זו בכלל.... אני חוזר על מה שאמרתי לשר הדתות: להזמין את ראשי המספחות של הקראים שיצהירו שהם מוכנים להסתפק על נחלת ה'. וגם אז זאת שאלה טעונית דין ודיון. אבל לפי הנסמך הם סטרכים.... לכן אין לנו עסק בזה".

(הרב נסים יטיב 18.1.67)

וכשנטאל הראשון לציון ע"י חבר הועדה, חבר הכנסת ג. האוזנר:

"ומה על הפרט הקראי?"

ענה הרב ראמר:

"פרט לא נקבל. בטוב פנים אין לו תקנה. מאבו גרוע ממעבו של נוצרי טרופה להתגייר, מפני שיש חסד לממזרות".

יו"ר הועדה טאל את כב' הרב:

"נניח לדון כולם המכונים ע"י זה שתהיה אספה כללית של ראשי בני האבות כולם יתאספו ויצהירו טרופים להסתפק על נחלת הרבניים וכו'. האם אחר הסתפחות כזאת לא התעוררנה שאלות בנוגע למטרות הניסואין שלהם בגלל טעם ממזרות? כב' הרב הצביע וזגט לא בסדר; לגבי שאלה ממזרות לא חשוב אם הוא רבני או קראי, מבהירות הדיון אכור לחתן אותו, מה הואיל והסתפחות הזאת?"

2. THE COUNTY OF DALLAS

3. THE CITY OF DALLAS

4. THE DISTRICT OF CANTON

5. THE DISTRICT OF CANTON

6. THE DISTRICT OF CANTON

7. THE DISTRICT OF CANTON

8. THE DISTRICT OF CANTON

9. THE DISTRICT OF CANTON

10. THE DISTRICT OF CANTON

11. THE DISTRICT OF CANTON

12. THE DISTRICT OF CANTON

13. THE DISTRICT OF CANTON

14. THE DISTRICT OF CANTON

15. THE DISTRICT OF CANTON

16. THE DISTRICT OF CANTON

17. THE DISTRICT OF CANTON

18. THE DISTRICT OF CANTON

19. THE DISTRICT OF CANTON

20. THE DISTRICT OF CANTON

21. THE DISTRICT OF CANTON

22. THE DISTRICT OF CANTON

23. THE DISTRICT OF CANTON

24. THE DISTRICT OF CANTON

25. THE DISTRICT OF CANTON

26. THE DISTRICT OF CANTON

27. THE DISTRICT OF CANTON

28. THE DISTRICT OF CANTON

29. THE DISTRICT OF CANTON

30. THE DISTRICT OF CANTON

31. THE DISTRICT OF CANTON

32. THE DISTRICT OF CANTON

33. THE DISTRICT OF CANTON

34. THE DISTRICT OF CANTON

35. THE DISTRICT OF CANTON

36. THE DISTRICT OF CANTON

37. THE DISTRICT OF CANTON

38. THE DISTRICT OF CANTON

39. THE DISTRICT OF CANTON

40. THE DISTRICT OF CANTON

41. THE DISTRICT OF CANTON

42. THE DISTRICT OF CANTON

43. THE DISTRICT OF CANTON

44. THE DISTRICT OF CANTON

45. THE DISTRICT OF CANTON

46. THE DISTRICT OF CANTON

47. THE DISTRICT OF CANTON

48. THE DISTRICT OF CANTON

49. THE DISTRICT OF CANTON

50. THE DISTRICT OF CANTON

51. THE DISTRICT OF CANTON

52. THE DISTRICT OF CANTON

53. THE DISTRICT OF CANTON

54. THE DISTRICT OF CANTON

55. THE DISTRICT OF CANTON

56. THE DISTRICT OF CANTON

57. THE DISTRICT OF CANTON

58. THE DISTRICT OF CANTON

59. THE DISTRICT OF CANTON

60. THE DISTRICT OF CANTON

61. THE DISTRICT OF CANTON

62. THE DISTRICT OF CANTON

63. THE DISTRICT OF CANTON

64. THE DISTRICT OF CANTON

65. THE DISTRICT OF CANTON

66. THE DISTRICT OF CANTON

67. THE DISTRICT OF CANTON

68. THE DISTRICT OF CANTON

69. THE DISTRICT OF CANTON

70. THE DISTRICT OF CANTON

71. THE DISTRICT OF CANTON

72. THE DISTRICT OF CANTON

73. THE DISTRICT OF CANTON

74. THE DISTRICT OF CANTON

75. THE DISTRICT OF CANTON

76. THE DISTRICT OF CANTON

77. THE DISTRICT OF CANTON

78. THE DISTRICT OF CANTON

79. THE DISTRICT OF CANTON

80. THE DISTRICT OF CANTON

ועל כך ענה כב' הרב:

"אנו נעסול ונמצא את הדרך, אחרי שיופיעו כולט, כל ראטי המטפחות, ויכריזו שהם רוצים להסתפח על נחלת ה', אז נעסול הרבה. יש קטי רב בדבר, אבל אני מקוה שנחבר על הקטי שבדבר".

ולכשנשאל כב' הרב:

"זאת הקוה או הבטחה?"

הוא ענה:

"אני לא יכול להבטיח".

טונה בניסחה, אם כי דומה בחוכמה, היא עמדתו של הרב הראטי אונטרמן:

"לאחוז את הקרע" ע"י נטילה איטור החיתוך? - בטכילי הרי זה כאילו אמר אדם: אני רוצה לקרב את סטרכורב למוסקווה ע"י כך שאעקור את סימני הדרך שבין שתי הערים. הדרך לא מתקרבת ע"י כך. זה דבר שנחשב במסך דורות. יש בדברי הקרטוניט קללה על מי שירצה לבטל את איטור החיתוך לבטל - זה דבר שאי אפשר לבצע..... אתם רוצים לאחוז הקרע בחוזק יד? בחוזק יד אי אפשר לאחוז קרעים טיט להם שרטיט עמוקים".

ואטר לעמדתו החיובית של הראטון לציון כלפי אחוי הקרע אם יבואו ראטי האבות

ויכריזו כי הם רוצים לדעך על נחלת הרבניים, אמר הרב הראטי אונטרמן:

"בדורנו אין אנו מקווים שיבוא דבר כזה".

אך כב' הרב הביע דעה פרטית מטלו לגבי סידור גירוטי הקראים:

"כנוגע לגיטיין, דעמי הפרטית שאם טנים באים אלינו ורוצים להתגרס טבית דין רבני יסדר להם גט כדין וכזה...."

העולה במקובץ מחוך דברי טני הרבניים הראטיים הוא, כי כל עוד לא תחליט הקהילה

הקראית כולה לנטוט את מנהביהם הדתיים ולהסתפח על נחלת הרבניים, לא יותר החיתוך המעורב

בין קראים ורבניים בישראל. רק את הגרוטיין של הזוגות הקראיים מוכן הרב הראטי האטכנזי לסדר

אם טני כני הזוג יטכיסו לכך, וגם זה רק בחור "דעה פרטית" מטלו.

אעיר כאן, כי בלבי לא היה מעולט טוט ספק שהרבניים יטכינו לסדר גט בין קראי וקראים,

אם יתבקשו לכך. כי טמה נפטך: אם הקידוטיין הפטו ולא היה כל פטול בהם, יבוא הגט הרבני

ויחיר אותם ויפריד בין בני הזוג; ואם הקידוטיין הללו כלל לא הפטו, בטל פטול העדים, הגט

יהיה כגדר "אם לא יועיל - לא יזיק". כי מתן גט לאטה רווקה אין בו כל איטור, לא מדאורייתא

מדרבנן. ברט, האפטורות של סידור גט רבני לזוג קראי, ואפילו לזוג מעורב, ודאי וודאי לא תוקל

לאחוי הקרע טבין קראים ורבניים, כי היכן מצינו גט סיקרב את הלככות?

13. מסקנות

אין ספק של ספק בלבד, כי אם הדעה הראשונה הדוגלת בכנון עדה דתית קראית נפרדת, יש לרחות בשתי ידיים ממש, דבר זה יעסיק וינצוה את הקרע ההיסטורי הטרגי הקיים בין שני פלגי עמנו. הקראים אינם דרוזים, ומבחינת ההסתויכות הלאומית אין הבדל כלשהו בינם לבין יתר היהודים. הם שבלו באירופה הנאצית ובמצרים כיהודים, עלו ארצה כיהודים על פי חוק הטבות, ומשתפים את עצמם כיהודים בכל ענפי הפעילות הציבורית בארץ. יהא בכך טעום כפירה-טובה אכזרית או נכרות מגוף האושה את האבר סן-התי של היהודים הקראים.

מאידך ביטא, אין לפנינו התנאים המאפשרים מזוג גמור, טוטלי, של הקראים עם הרבניים. "השאור טבעיטה", המעכב, הוא איסור החיתוך המעורב, הקיים הן לפי ההלכה הרבנית והן לפי ההלכה הקראית. את האורו של המצב ההלכי הרבני שמענו מפי הרבנים הראשיים, וכפי העדים השונים נאמר לנו כי גם הדיינים, או החזנים, הקראים אינם מסדרים חיתוך מעורב של קראים ורבניים.

דבר אחר ברור, ובכך איש לא יכפור, המצב הנוכחי אינו יכול להמשיך בטום פנים דאופן, לא לאורך ימים ולא לקוצר ימים. כי לא יתכן שצבור אנשים גדול המונה כ-8,000 איש יחיו ללא חוק ומשפט בעניני המעמד האישי: ניסואיהם לא ניסואין, גירוסייהם לא גירוסיין, ואין מי שידון ויחליט במסכוכי האיטות שלהם.

טעום כך חייבים אנו - כך נראה לי - לאמץ לנו את החצעה שהוצעה ע"י דוגלי הדעה הטליטית. לא נכיר בקראים כעדה נפרדת, אבל ניצור להם את כל אותן חרטויות הנתונות לאחייהם הרבניים בעניני המעמד האישי, ובעניני גירואין וגירוסיין בפרט, חוץ הבדל אחד: סמכותן של חרטויות הקראיות תהיה לא ייחודית אלא סקבילה -, סקבילה לסמכותן של חרטויות הרבניות המתאימות. למשל, יוכל זוג קראי לערוך את נשואיו על פי טכס קראי כמני חזן קראי, אבל יוכל גם, אם ירצה בכך ואם יאופטר לו הדבר, להתחתן כחוק בטכס דתי רבני במסגרת הרבנות, והוא הדין בנוגע לגירוסי קראי או בנוגע למשפטי האיטות שלו, כל זה כדי לחקל על התמזגותם של היהודים הקראים בקרב היהודים הרבניים.

הצעה היא, איפוא, כי הכנסת החוק חוק בטט "טפוט בתי דין קראים (ניסואין

וגירוסיין)"....., בהתאם לנוסח דלקמן:

11. 11. 1944

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is still in a state of depression, and that the government is struggling to find ways to improve it. The report also mentions the need for more investment in infrastructure and industry.

The second part of the report discusses the social and political situation. It is noted that there is a growing sense of dissatisfaction among the population, and that the government is facing increasing pressure to reform. The report also mentions the need for more political participation and transparency.

The third part of the report deals with the foreign relations of the country. It is noted that the country is still isolated, and that it needs to find ways to improve its relations with other countries. The report also mentions the need for more international cooperation and trade.

The fourth part of the report discusses the military situation. It is noted that the country's military is still weak, and that it needs to be strengthened. The report also mentions the need for more military training and equipment.

The fifth part of the report deals with the future of the country. It is noted that the country has a long way to go, and that it needs to find ways to improve its economy, society, and politics. The report also mentions the need for more leadership and vision.

11. 11. 1944

This section contains a continuation of the report, discussing the impact of the war on the country and the need for reconstruction. It is noted that the war has caused significant damage to the country's infrastructure and economy, and that the government needs to find ways to rebuild. The report also mentions the need for more international aid and support.

חוק טפוס בתי דין קראים (ניסואין וגירוסין).....

סעיף 1. בחוק זה יהיו לסוגחים הבאים הטובנים האסורים בצידם.

"עניני ניסואין וגירוסין" - כולל: הצהרת קיום ניסואין, כסול ניסואין, החזרת חיי אישות,

הביעת גירוסין, כפייה גט, הצהרת כשרותו ומסלותו של הגט, הסכמי גירוסין, החזרת נדוגיה.

סעיף 2. עניני ניסואין וגירוסין של יהודים קראים בישראל יהיו כטיפולו של בית דין

יהודי קראי, אלא אם כן הסכימו בני הזוג להתדיין בפני בית דין רבני, כי אז תהיה הסמכות בידי

בית דין זה.

סעיף 3. ניסואין וגירוסין של יהודים קראים בישראל ייערכו או בפני מסדרי ניסואין

וגירוסין קראיים על פי דיני הקראים, או בפני מסדרי ניסואין וגירוסין רבניים על פי ההלכה

הרבנית, - הכל לפי רצון בני הזוג. הצהרת בני הזוג כי הם שניהם קראים תטמין את מסדרי הניסואין

והגירוסין הקראיים לערוך את ניסואיהם וגירוסיהם של בני הזוג*.

סעיף 4. צווה בית דין קראי בפסק דין טופי לכפות את הבעל ליתן גט לאשתו או לכפות

את האשה לקבל גט מבעלה, ראוי בית המטפס המחוזי, כחוט 6 חדשים מיום מתן הצו, לפי בקשה היועץ

המטפסי לממשלה, לכפות במאסר לציית לצו.

סעיף 5. מוקנה בזה חוקף חוקי למפרע לכל פעולות הניסואין והגירוסין שנעשו ע"י

רטווה קראיות לפני החילת חוקפו של חוק זה.**

סעיף 6. כל עניני המעמד האישי של יהודים קראים בישראל, פרט לאלה שפורסו בסעיף 2

של החוק, יהיו במסכותו של בית המטפס המחוזי.

14. ולכסוף רצוני להביע ב. יה את דעתי על ההצעות האחרות שהוצעו ע"י חברי הועדה.

א. חבר הועדה, מר אליהו נאוי, ראש עיריית באר שבע, הציע ליצור רטווה קראיות לעריכת

ניסואין ולמטפסים הכרוכים בעניני ניסואין, אבל לא לסידור גיטין ולמטפסי גירוסין.

הסמכות לסדר גט או לפטוק בעניני גירוסין תהיה בידי בית דין מיוחד, שיורכב לצורך

כל ענין מסויים, ע"י אחת מרטווה המדינה. טעמה של ההצעה היא, כי מכיוון שגיטין

אצל הקראים אינם דיון נטרץ יט, לפחות לגבי ענין זה, לנהוג לא מנהג קבע אלא מנהג

קראי, - דבר שיחיוז - או, לפחות, לא יעכב - את התפזרותם של הקראים עם הרבניים.

* הנחיצה בהוראה זו מקויו בכך, שהקראים חוטטים מפני מנין נפשות "צבטום" בגלל המגיפה שבאה על ישראל בטל המפקד טערך דוד המלך (ראה שמואל ב' פרק כד').

** הוראה זו באה להכשיר את הטכסים הקראיים שנעשו ללא יסוד חוקי לפני חוק הזה.

1970-1971

1970-1971
1970-1971
1970-1971

1970-1971
1970-1971
1970-1971

1970-1971
1970-1971
1970-1971

1970-1971
1970-1971
1970-1971

1970-1971
1970-1971
1970-1971

1970-1971
1970-1971
1970-1971

- 1. 1970-1971
- 2. 1970-1971
- 3. 1970-1971
- 4. 1970-1971
- 5. 1970-1971
- 6. 1970-1971
- 7. 1970-1971
- 8. 1970-1971
- 9. 1970-1971
- 10. 1970-1971

1970-1971
1970-1971
1970-1971

מסופקני מאד, בכל הכבוד למציע, אם הצעה זו היא די מעטית, שני טעמים לדברי:

א. לא קל יהיה לבחור כל פעם אנשים חדשים לסדור הגמ או לברור הסכסוך. דבר זה מצריך ידע ונסיון, ולא כל "חזן" קראי מסוגל ומוכשר לכך. ואם ימנו כל פעם אותם האנשים גופם, אזי ממילא יהפך "מוסד גירוסין" זה ממוסד ארעי למוסד קבע.

ב. ניטואין וגירוסין הם, מדרך הטבע, דברים הכרוכים ומעורבים זה בזה; ומכיוון שלגבי עריכת ניטואין ומספטי ניטואין מציע גם מר גאוו שימנו מסדרי ניטואין ודייני ניטואין קבועים, חרי סמכותם של אלה תשתרע מאליה גם על מספטי גירוסין. ואם התרכבה הארעיה הצומצם לסדור גירוסין בלבד, היינו למתן גם מספטי איני רואה מה רבה תהיה הטענה ארעיה זו על מזוג הקראים.

ג. חבר הועדה, פר' בן סטון, הציע כי נכריז שהדרך היחידה למזוג הקראים היא חנהגת ניטואין אזרחים, ונמליץ על כך בפני משרד הדתות. גם דעה זו, בכל הכבוד, אינה נראית לי, וטוב שני טעמים לדברי:

א. שאלת הניטואין האזרחיים היא שאלה מאד נכבדה, והיא מסורה בחלל עולמנו זה כמה וכמה שנים. באחד הימים - אטורנו ולא מקרוב - היא תוכרע לכאן או לכאן, אך הכרעה זו לא תפול על פי שיקולים הנובעים לרווחתו או לטובתו של הצבור הקראי. אנחנו נחמנינו לבדוק את שאלת היהודים הקראים בעניני המעמד האישי ואל לנו להטיג בבול בעיות הנמצאות מעבר לתחומי המטימה שלפנינו.

ב. וזה הוא העיקר. גם אם יונחנו - לאטורנו או להונחנו - ניטואין אזרחיים במדינה, צורת ניטואין זו, ודאי וודאי, לא תהיה צורה בלעדית. הניטואין האזרחיים יתקיימו על יד הניטואין הדתיים, היינו באלטרנטיבה להם, ואם כך הדבר, הדרא קוטיא לדוכתא: מה יהא על היהודים הקראים המעדיפים דווקא את צורת הניטואין הדתית?

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D. C.

INVESTIGATION OF THE ACTS OF
TERRORISM AND OBSTRUCTION OF
JUSTICE
RE: [Name of Subject]

1. On or about [Date], [Name of Subject] was
observed at [Location].

2. On or about [Date], [Name of Subject] was
observed at [Location].

3. On or about [Date], [Name of Subject] was
observed at [Location].

4. On or about [Date], [Name of Subject] was
observed at [Location].

15. סוף דבר: ההצעה שהוצעה בחוזה דעת זו פושרת, לדעתי, כליל את צורך הבעיות הכרוכות בניסואין וגירוסין האינטרא-קראיים. היא אינה מעלה ארוכה ~~ל~~ לסאלה הניסואין המעורבים בין קראים ורבניים. נוכח עמדתה הכרורה של הרבנות הראשית, כפי שנתבארה בסעיף 12 לעיל, אין לסאלה זו פתרון כלל, לא מבחינה הלכתית ולא מבחינה מספטית. נאמר לנו שמי עדים טובים, כי פעמים בכל יום שקראים ורבניים מתחננים זה בזה הוף העלמה מוצאו של הצד הקראי. יתכן שזה נכון, ויתכן שאיננו נכון, על כל פניה הוועדה, כמובן, אינה יכולה להמליץ על "ניסואי סחר" כאלה. נחמה פורתא יש בכך סבעיה זו אינה "סח יחידה" במספט האיטות הקיים במדינה, ואוחו "תשבי" שיחרץ את "אחיותיה", האיבעיות האחרות, יחרץ גם איבעיא זו.

פרופ' ס. זילברג
 מ"מ נשיא ביה המספט העליון
 יושב ראש הוועדה לביקת המעמד
 האיטי של הקראים.

פרוטוקול ישיבת הוועדה למצב האישי של הקראים
בנין הכנסת, ירושלים, 6.12.66

נ כ ח : השופט מ. זילברג - יו"ר, מר ג. האוזנר, מר ישראל ישעיהו, פרופ' הלל ששון, מר שחור, מר נאוי, הגב' חלמי, ד"ר ורהפטיג - שר הדתות מר גלאס - מזכיר.

היו"ר ד"ר זילברג: אדוני השר, שמענו שאדוני רוצה למסור לנו כמה ידיעות שאולי נראה בתן השיבות.

השר ז. ורהפטיג: מצאתי לנכון להוסיף כמה מלים לדברים שאמרת, כדי שיהיו לידיעתכם בשעה שתשובו לסכט, לצד של גיסת הרבנות לענין של אינטגרציה או לא אינטגרציה ולעמדה של הקראים לפני הצדדים. מצאתי לנכון מתוך החומר שהיה לפני - (הגב' חלמי: מתוך החומר או מתוך סבע?) מתוך החומר יש לי בתיקים שלנו. אני לא רוצה להתחיל בצד החלכתי. זאת אהם יכולים לברר בלעדי, ויש בתלכה בענין זה דעות שונות. אני מדבר רק על הרבנות הראשית באותם הימים שעסקתי בזה, בסוף 18 השנים האחרונות, כולל גם השנה, עסקו בזה הרבה רבנים ראשיים: הרבנים הרצוב ועוזיאל ז"ל. אקריא קטע מהשובתו של הרב הרצוב ז"ל שיש לי בכתב-יד. היא עוד לא הודפסה. אני מוציא פיסקה אחת. בדרך כלל הרב הרצוב ז"ל מדבר על קבלת חכרות על ידי קראי בקשר לנשואין. נטייתו הייתה לקולא, בעיקר היה מצליח להגיע לירי כך, אם כולם יקבלו עליהם עניני החכרות, כדי בסור אח כל האינטגרציה. אקריא את הקטע.

(שר הדתות קורא קטע מהשובתו של הרב הרצוב ז"ל). *תע*

מר ישעיהו: זה מצריך צעדים נוספים של גיור?

מר ורהפטיג: לקבל דברי חכרות.

ד"ר זילברג: לקבל עליהם להיות כמו רבנים.

מר נאוי: מה קראי צריך לעשות כדי להכלל במסגרת זו?

ד"ר מ. זילברג: לקבל על עצמו להתנהג כמו כל יהודי.

הגב' חלמי: על ידי הכרזה?

השר ורהפטיג: הרב עוזיאל פרטס את החשובות שלו ב"משפטי עוזיאל". בחקופה את

היה בעד זה להעדיף קבלת יחיד מ. אחר כך חזר בו. לאחר עיון

נוסף, במהדורה תנינא חלק ב', סימן י"ז הוא אומר, שיחידים - לא, אבל רק

כולם. להתיר רק אם עדה שלמה של קראים רוצה להספחה בנהלת ה'. *תע*

מר האוזנר: הייתה פעולה מעשית בעקבות חוות הדעת של הרבנים?

השר ורהפטיג: השתדלנו שלא יבקשו עדה נפרדת. בכיוון זה הייתה ההשתדלות.

הגב' חלמי: מה פירוש הסרטינוס הזה של קבלת דברי חכרות?

השר ורהפטיג: לא צריכים הצהרה והודעה.

פרופ' בן-ששון: בחקופה מסויימת היו בישראל חכרים. קבלת דברי חכרות משמעותה

קבלת מדרגה מסויימת של קדושה. עכשיו נשתנה הדבר. הכוונה

לקבלת דני החורה. (השר ורהפטיג: קבלת תורה שבעל-פה). הכוונה היא שהם יהודים

שטטו מן הדרך וצריכים לקבל חברות.

השר ורהפטיג: הספק נשאר. ההיתר לגבי יהוד נשאר מטפס ספיקא. זה ספקה למקרה.

נקח תשובה אחת מהדורות האחרונים של רבני קהיר. הרב חזן, הרב

בן-שמעון והרב כהן -נדל. הם קבעו פסק דין שיש להחיר לקראי להנשא ליהודי בשלושה

תנאים. זה היה לפני 50-6 שנה: א) שלושה דורות קודם לא היו במשפחה כריתות.

ב) לקראים ילידי מצרים. ג) שבועה חמורה שיאנהג כדין תורת הרבנים ויטבול.

(פרופ' בן-ששון: זאת דרש גם הרב הרצוג?) לא. איז ביריכו הלכה כללית, רק ספקה

אחד לשני. (השופט זילברג: מה מכררים במקרה עדה? האט במקרה הקונקרטי לא היו

שלושה דורות גרושיק?) אבטור החילה את הצד הכללי, אחר כך נדבר ספקה למקרה.

השופט זילברג: איך סתמלים במקרה קונקרטי? איך מבחינים בין מקרה למקרה?

השר ורהפטיג: על הצד הכללי פה יש לי קונטרס של הרב סולידנו ז"ל משנת תש"ו.

דעו היחה נוטה להתיר. אני קורא קטע מהקונטרס שלו:

(השר ורהפטיג קורא קטע מקונטרס הרב סולידנו ז"ל) *נסתח*

קבלתי לאחרונה מכתב מהרב הראשי ראשון לציון נסים וגם הוא הולך בעקבות הגישה הזאת.

אקרא את הקטע הנוגע לענייננו.

(השר ורהפטיג קורא קטע ממכתבו של הרב נסים) *נסתח ח'*

הוא מדגיש, שכל הקראים יקבלו עליהם הנרה שבעל פה. (מר ישעיהו: זה לא כל כך פשוט)

קראתי לכת ארבעה קטעים מארבע חסובות, על מנת לאפשר סיכום, שגיסת הרבנות, שהיחה

רוצה לכלול את הקראים, בדרך כלל ההלכה מדברת בנוסח די זהיר. אבל היחה נסיה. הרב

נסים אכר שאם כולם יצטרפו.

פרופ' בן-ששון: הרב נסים מחמיר יותר מרבני קהיר. הרב נסים רואה את הקראים

בארץ כעדה אחת.

השר ורהפטיג: מהכלל אל הפרט. אחר כך נעבור אל הצד הקראי. לגבי הענין מבחינה

מעשית. (פרופ' בן-ששון: יש עמדה של הרב אונטרט?) סידו אכר. במשך

18 השנה היו נשואין בין יהודי וקראי, (השופט זילברג: בין יהודיה וקראי או בין

יהודי וקראית?) גם זה וגם זה. (השופט זילברג: ולא דרשו מילה?) במשך הזמן היו

כ-10 עניינים. אם זה חשוב לוועדה, אביא את הרשימה ואוכל גם לעמוד על הפרטים.

ד"ר זילברג: אולי אדוני יודע כיצד נהנו לגבי מילה?

השר ורהפטיג: כל מקרה נדון לגופו. אין לדון מטפס דין אחד לגבי פסק דין שני. במקרו

הראשון ניתן פסק דין שזה לא ישמש תקדים, כדרכם במנהגים כאלה. ופשוט

כן, עד כמה שאני יודע, במקרה האחרון היחה הטפת דם-כרית. אני לא בטוח. אני יכול

לשאול. אני יכול לבדוק את זה. (ד"ר זילברג: אדוני יודע לבנו). בכל מקרה ומקרה

של ההיתרים הללו היה דיון. במקרה אחד הסתמכו על פנייתו של הרב הראש אונטרטמן.

(ד"ר זילברג: הם פנו אליו?) הריב שהגיע אליו הענין פנה אל הרב אונטרטמן בטאלה

והוא הסתמך עליו, עוד לפני שהיה רב ראשי. על סמך חוות הדעה שלו התירו. אם היו

מקרים עם הטפת דם ברית או לא - אינני יודע.

מקרים של התפתח דם כרית זו לא - אינני יודע.

מר האוזנר: מה דרשו החששים הקראיות לפני שקבלו אותך?

השר ורהפטיג: בדרך כלל דורשים קבלת חברות. אם נוסף לכך דרשו סבילה - זאת צריכים

לבדוק. - כאן התסקנה שלי הייתה לא של הצד ההלכתי אלא של הצד הציבורי,

שמצד הרבנות אני רואה את האפשרות, נטייה ואף נכונות לעשות כל מה שאפשר כדי לכלול את

הקראים בעם היהודי. (פרופ' בן-ששון: אחת כולל בה גם עמדתו של הרב ניסימץ) אני

רוצה להשוות. אם פרופ' בן-ששון רוצה ללחוץ אותי מדוע אני כולל גם את זה - אגיד לו:

הייתה בעיה דומה לכך, שאני עסקתי בה בצד הציבורי. היה להץ עיקרי מצד הציבור בענין

בני-ישראל. בצד ההלכתי היה הדוחף בעיקר הרב ניסים. (ד"ר זילברג: שם היה ענין רק

של 150 שנה). שם התבדל העיקרי היה שהעדה רצתה. לכן אני יודע איך הענין מתחיל,

איך הוא מתפתח וטס היה בירור הלכתי רב, עוד לפני שהיתה דעה מוחלטת. כל השנים

שעסקתי בזה, עשייתי כל מה שאפשר כדי להביא את הקראים לקראת זה. עשייתי את הביקור

הראשון אצל הקראים יחד עם הנשיא המנוח מר בן-אבי ז"ל, שהיסט לגבי זה. בכל זאת

לו יכול היה לחרום - היה חרם הרבה לכך. כשנתגשתי עם הקראים בתחילה עליהם ונפגשתי

עם יודי אפ' ההלכה שלהם - היה לנו הרושם, שיתכן בעוד זמן מה אפשר יהיה להביא

אותם אל כלל ישראל. (ד"ר זילברג: לעת עתה נחקלת בהתנגדות). חשבנו שזה ענין של

פירוס. וכך נהתי כשהייתי אוראי לעניינים כסגן שר הדתות. ובשחרתי כשר הדתות,

נהגתי לא להתור אלא להשתדל להביא לידי שינוי האוירה. בשנים האחרונות התחילה להתארגן

אצל הקראים בישה החלטית לא. לי היה הרושם שזה בא לא מעט כתוצאה מתעמולה מבחוץ.

(הגב' תלמי: של מי?) של מפלגות שהתחילו להסביר להם, וזה הביא לשינוי של האוירה.

ד"ר זילברג: אחת מתכוונן למפלגות הקיימות, או למפלגות בתוך הקראים?

פרופ' בן-ששון: איזה ענין יש למפלגות ולקראים?

השר ורהפטיג: כמו שמלביט כל ענין של קידושים וברושים.

הגב' תלמי: גם על "בני ישראל" אמרתם שזה ענין של מפלגות. הרושם שלי שהריב על

השלטון בתוך העדה הקראית הביא לידי כך.

השר ורהפטיג: מדוע אני אומר זאת? שני רבני הקראים, שהם המועטים שיודעים פרק

בהלכה, הם דווקא היו נוטים. (ד"ר זילברג: מי הם?) זה הרב של

מצליח, שהיה בעד גשוואין של יהודים וקראים. (ד"ר זילברג: הרב מסעודה). הוא

מאלה שיודעים לזכות משהו. בדרך כלל שוררת ביניהם בורות. מצד מי באה ההתנגדות

הגדולה ביותר? מחיים לוי, שהיה קודם סמל ועכשיו נעשה רב, הוא אחד מאלה שהתחילו

בחריפות רבה מאוד. הדבר הגיע עד כדי הגרדה מסעודה שהרבנות. הדרישה עד היום

מאתנו שנוציא מפנו תעודות וכו'. (ד"ר זילברג: מי הם האנשים הנוהגים אחרי הסמל

הזה?) מטאל לא עשינו. קשה לנו לדעת. אני יודע שיש שני רבנים קראים (שלושה בעצם).

שחשבי שהם יודעי הלכה; נזנו הוא נגד כל קונטקט עם הרבנים. מסעודה היה בעד. אותו

רב מאשרוד שזרקו אותו - הוא נגד. הרב מרוזק הזקן טענו שותק. בכלל אין לו שום

מעמד. לי היה הרושם שכל משפחת מרוזק נוסה בעד. כבר ב-1959 ב-8 באפריל, כותבת

עדת היהודים הקראים בישראל, הועד הארגוני והדתי ברמלה, החום על ידי המזכיר של הועד

הארצי, עובדיה יוסף, המכתב ערוך לרב מצאצא מסעודה החזן בכפר מצליח. קראו בסיוח. לשיבת הועד הארצי וכוחבים לו כך. עובדיה יוסף היה מזכיר הועד הארצי, שבו חיים לוי היה הרנה החיה.

(השר ורהפטיג קורא את מכתב עדת הקראים לרב מצאצא מסעוד) 3.4.61

הגב' א. חלמי: המכתב הוא לשר הדתות?

השר ורהפטיג: המכתב הוא לחזן בכפר מצליח, שהיה פטרן. העתק הועבר לד"ר הירשברג, למשרד הדתות, שהיה אז ראש המחלקה של הקראים. חתום עובדיה יוסף,

מזכיר הועד, שהיה עובד ביהלומים. (פר גלאס: הוא הופיע בפני הועדה). אחר כך קבלתי מכתב מפרדוק שלמה, מ-2 ביולי 1961. הוא כתב את המכתב ל"פעריב" ושלח אלי העתק. גם הוא נגד נשואי הערובת של קראים.

(השר ורהפטיג קורא את המכתב של שלמה פרדוק). 3.4.61

נגד חיתון קראים עם רבנים קבלתי מכתב ממרדכי אברהם. נפי שאתו רואים, היו בין הקראים חילוקי דעות בנידון. אינני יודע אם קבלתם את החזכיר של הסו"ד לידסקי. זה אותו החזכיר שגורסה בהקדמה ללוח של הקראים השנת השכ"ו. שם בסעיף 6 של החזכיר הוא כותב: ביום 8 בינואר 1962 פנה החתומים למטה, באם כוח העדה, אל כבוד שר הדתות ובתזכיר ארוך ומנומק ביקש להתקין תקנות בהתאם לפקודות העדות והדתות וארגונם משנת 1946 - - -"

(השר ורהפטיג טאטט את החזכיר) 3.4.61

זה היה בהתחלה 1962. אחר כך הודיע לי שהוא חוזר בו מהדרישה הראשונה.

פרופ' בן-ששון: גם עכשיו אין הם דורשים זכות של עדה נפרדת. העמדה שלהם היא העמדה שהובאה לפנינו.

השר ורהפטיג: אחר כך קיבלתי מהם עוד חזכיר, שבו הם דורשים כן עדה נפרדת. כבר

הטברתי שיש חילוקי דעות אצלם. אני מוצא לנכון להוסיף עוד הערה

אחת ובזה אני גומר. היות ואני אמרתי אז, בקשר לצד התציבי של השירותים הדתיים

של הקראים, בפגישה הראשונה שלנו אמרתי שהיו לי קשיים עם היסודות המקומיות ואני

דושת שגם הם ישתתפו כשירותים הדתיים כמו שאני דור אצל היהודים - הקושי הגדול

ביותר היה כצד המועצה האזוריתם גזר. במסגרת המועצה האזורית הזאת יש הכפר מצליח.

בקשר למושב מצליח כשרו הפנים העביר להם הקצבה, כדי להשתתף, במקום שני שלישים

שאנו לא יכולים לתת.

(השר ורהפטיג קורא את המכתב של המועצה האזורית גזר). 3.4.61

אני רוצה להוסיף: משרד הפנים על ידי הקצבה עוד בחלומי הגרעונות של המועצות

האזוריות. לפי הסכם שלנו עם משרד הפנים, הוא עוזר למועצות האזוריות שאריכות

לשלם שני שלישים של התקציב הדתי. היות ומשרד הפנים שלם את כלל הגרעונות, באנו

לידי הסכם שלגבי המועצות האזוריות יהיה הסדר ששליש אחד נוחן משרד הדתות, שלישי

שני - מצאצא מסעוד. לשליש השלישי אין כיסוי. הרב בישוב עולים מקבל שני

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

שלישים משכורה מהתקן שפניע לו. את השליש הזה המועצה האזורית סוענת שאין לה במה לכסות. היות ומשרד הפנים משלם את כל הגרלון, שהוא יותר מקיף, בחוץ הגרעון נמצא גם השליש. ועצת בזר לא רצתה לקבל את הסכום הזה ממשרד הפנים. את השליש שמשרד הפנים רצה לתת לפי החסכת שלנו לא רצו לקבל. לכן היה קשה להסדיר את ענין התקציבים הדתיים בכספי מקומות שבתם הענין היה תלוי במועצה האזורית. (הגב' חלמי: מה עושים האחרים?) משלמים את חלקם. אנו משלמים את חלקנו. אינני יודע מה סודר בגזר. (מר גלאס: אנו משלמים שני שלישים). היה לנו קושי עד שהתגברנו.

מר ג. האוזנר: יש לי שלוש שאלות: א) האם פסק ההלכה של הרבנים הראשיים - הוב הרצוג ז"ל והרב עוזיאל ז"ל - הובאו לידיעת עסקני הקראים כחצעה לפתרון.

נגיד, הענין הזה של קבלת חברות בלבד, שזה לא קשור בשום טכס כסויים ושום פעולה גופנית. האם משרד הדתות, או מישהו אחר, בא אל הקראים והביע להם זאת? הנה יש אפשרות לפתור את בעייתכם? אם כן - מה היו התוצאות? אם לא - מדוע לא? (ב) אתה מניח אותנו, אדוני השר, כועדה. אנו צריכים להמליץ בפניך המלצתנו. אם אני מבין ששניה אותנו מפני שעד כשי: לא נמצא פתרון באוחה רוח שכולם רוצים - נדמה לי שאתה חושד בכשרים, אם אתה אומר שיש מפלגה שמעונינת שהקראים יהיו עדה נפרדת. ודאי יש לך אינפורמציה אם אתה אומר כך. אני שואל: האם יש לך בשר הדתות, שמנוסת בענין זה, פתרון? האם יש לך מחשב להדריך אותנו לקראת פתרון? אני לא מבקש שאחיה תזמין אצלנו המלצות. אילו היה במיך דבר ברור, לא הייתי זקוק לועדה. אבל בכל זאת באיזה כיוון המחשבה שלך פועלת, זה חשוב לנו לדעת.

ודבר אחרון: האם משרדי הרבנות בודקים ובוחנום בקפדנות את הצהרותיהם של אותם הקראים שמפתירים בהם שהם קראים. ודאי היו סקרים כאלה. שמענו שהיו נשואין, אני מניח חוד העלות הקראות, וחס נרשמו כיהודים סתם. האם כאשר מתעורר ספק, משרדי הרבנות נוהגים לחקור ולברר, אם לא לא קשה לברר שהאיש או האשה קראים, או האם הרבנים מניחים שיעלימו סתם את האמת הפעם למעט.

מר ישראל יענייהו: הקדים אותי חבר הכנסת האוזנר ששאל את השאלה ואני אהזור עליה ביתר הידוד, מפני שזאת השאלה שמטרידה את חברי הועדה: למה מינו

אותנו? למה היה צורך להנות את הועדה? - לי יש חשש רציני, שעצם הקמת הועדה קרא את הדובים מן היער. אני מבין שיש מצב קשה. עכשיו הקושי ברור יותר, ויכול להיות שבלי הועדה היה אפשר לעשות דבר מאותו הסוג שהביא לפנינו שר הדתות היום, של קולות ושל פעולות מה ושה ולטפח תהליך שיבוטם סבל ועינניים למשפחות שונות, אבל זה תהליך שמוביל לדרך של אחדות כוללת. אבל הועדה קשה. וכחב המינוי של הועדה אומר: לבדוק את המצב, מה המחשבה הקיימת בתחום הנשואין והגרעון בין היהודים אם והקראים, חוץ בירור הרבנות השוררים בקרב כל ציבור הקראים. לי מצב ברור - אני לא מקבל את הדברים שנאסרו

בקריאת בינים - הזכיר אותם פרופ' בן-ששון. שמעתי את דברי הקראים בועדה ולא בועדה. אני מצא יודע מי הם החקייים שם שאומרים: הרב מסעודה אין ערך למה שהוא אומר. וכשבא מישהו ואומר: הוציא אותנו מתוך החשבון הזה - אז הוא יוצא מהחשבון. אבל יש חלק אקטיבי שבראשו עומד איים לוי, ואני מבטיח לך, אדוני היו"ר, שהוא יביא לך חתימות של מרבית הקראים, כי הוא אקטיבי והוא מארגן והוא הולך בכוסר של מנהיגות ובהלטה נחושה לחקים איזה דבר. מהו הדבר שהוא רוצה להקים? מה או שהוא מטעה את עצמו או שהוא מטעה אותנו, כשהוא אומר: לא עדה, אנו יהודים. אבל מה שהוא מבקש - זה כדיוק עדה. ולא חשוב לי באיזה שם הוא קורא לזה. הוא קורא דבר זה בשמות אחרים. אבל אני לא יכול ללכת שולל אחרי המלים שהוא מסתיר אותן. כי מה שהוא רוצה - שיקום מוסד שיפוסק לעניני גרושין ונשואין של הקראים, לפי ההלכה שלהם. וזה פירושו לחקוע יחד של פירוד לדורות מחדש. הפירוד ישנו, לא אנו עשינו אותו. אבל לחקוע יחד חדשה של עצמאות - ויש לעצמאות זו הרבה שליחים - יצא השריה והפרנסה, משכורת וצרכי יוקרה, והייצוב וההופעה בטכסים, כל מיני דברים. זה יכול להתלוות בדרישה לחינוך נפרד, ואפילו כשה מוגבל לחכמים ולחזנים (יש להם ערבוב מושגים), ישיבה - צריכים לתת להם. יהכך שידרשו חינוך נפרד לילדיהם. והם יארגנו, ילכו מבית לבית. יהיו מורדים שירצו לערוב את עצמם עם היהודים בארץ. הם יהיו יוצאים מן הכלל. אז תהיה עדה. אם זה יתרום תרומה לאלה שנלחמים בחוק גרושין ונשואין - אינני יודע. יצא שזאת עדה נפרדת. אנו נמצאים עכשיו במשעול צר, ואינני רואה מוצא אלא שועדה זו חתן בושפנקה שלה למעשה. אני כחבר ועדה מזדעזע מאוד מענין זה. לו יכולתי לקפוץ מן העגלה הייתי קופץ. שאני אחתום על פירוד זה - קשה לי לשאת זאת. דרך אחרת אינה נראית. אילו הייתה גישה מצד הרבנות, לו מישהו לקחה אתם דברים, לו הרבנים התנתה דבר בטורם הוקמה הועדה, אילו הדפינו את הקראים ואמרו להם: אחינו אתם, יש יכוד, כואו נסתדר - היתה מתעוררת השאלה מצד הרבנות, אותם הדברים ה נשים היו רואים את פתרוןם בדרכים אחרות. למשל, היו לוקחים את מישהו ומכניסים למועצה הדתית, לרבנות. ואז יש עם יהודי. אבל הרבנים בהיסוס נורא - אפילו הרב הרצוג שדבריו הותכיה יותר בענין זה, שמגרוננו דיבר המצפון הלאומי היהודי של האחדות. איך לעשות זאת - נמצא דרך. שאר הרבנים נמצאים תחת מורא ההגבלות, וסתק אם יוכלו להתגבר עליהם. איך נצא מהענין? זאת השאלה. מניח אותנו, תן עצה איך לצאת. איך מה לדבר על פמיצה, אלא איך לרדת מן העגלה.

פרופ' ה. בן-ששון: אני אלך בעקבותיו של סגן יו"ר הכנסת מר ישעיהו. אשאל שאלה ואחר כך אנצל את ההזדמנות ששר הדתות נמצא כאן. השאלה שיש לי: נניח שמענו את דבריך. לפני כן הופיעו קראי מתובנים שונים, אנו רוצים לגשת למסקנות נניח שם ס ו, כשנגש למסקנות, נאמר שיש לפנינו שתי השקפות של הקראים שיוצגו על ידי היום לוי; דעתה של הרבנות באספקט ציבורי, כפי שהובאה על ידי שר הדתות. אם נעשה זאת, האם הרבנות תסכים שהיו לפנינו השקפות הרבנות או לא. זאת שאלתי. עכשיו אל התשובה שאני רואה. אני מוכרח לוטר, שמהופעתם של הקראים לפנינו,

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work done during the year. It is followed by a detailed account of the various projects and schemes undertaken, and a summary of the results achieved. The report concludes with a list of recommendations for the future.

The work done during the year has been of a highly successful nature, and it is hoped that the results achieved will be of great benefit to the country. It is recommended that the same level of effort and co-operation be maintained in the future, and that the various projects and schemes be continued and expanded where possible.

The following is a list of the various projects and schemes undertaken during the year:

- 1. The construction of a new road from ... to ...
- 2. The establishment of a new school in ...
- 3. The purchase of a new tractor for the ...
- 4. The construction of a new well in ...
- 5. The purchase of a new pump for the ...
- 6. The construction of a new bridge over the ...
- 7. The purchase of a new truck for the ...
- 8. The construction of a new house for the ...
- 9. The purchase of a new car for the ...
- 10. The construction of a new fence for the ...

The results of these projects and schemes have been highly satisfactory, and it is hoped that they will be of great benefit to the country. It is recommended that the same level of effort and co-operation be maintained in the future, and that the various projects and schemes be continued and expanded where possible.

The following is a list of the various projects and schemes undertaken during the year:

- 1. The construction of a new road from ... to ...
- 2. The establishment of a new school in ...
- 3. The purchase of a new tractor for the ...
- 4. The construction of a new well in ...
- 5. The purchase of a new pump for the ...
- 6. The construction of a new bridge over the ...
- 7. The purchase of a new truck for the ...
- 8. The construction of a new house for the ...
- 9. The purchase of a new car for the ...
- 10. The construction of a new fence for the ...

The results of these projects and schemes have been highly satisfactory, and it is hoped that they will be of great benefit to the country. It is recommended that the same level of effort and co-operation be maintained in the future, and that the various projects and schemes be continued and expanded where possible.

התמונה שנחברורה לפני היא כך: יש קבוצה קנאית שמעצם טבעה - ואני צריך לומר שאני עדיין כמאני - מפניקים הדתיים של בני אדם. אני יכול להניח שלוי הוא עם-הארץ ומאמין במה שאומר, עם הארץ חסיד. אינני אומר שהוא כך, אבל אני מסוגל לחשוב כך. יש קבוצה קנאית. בארץ יש תהליך של ההגברות הקנאות. את פשוטים את דבריו של הרב הרצוג עם דבריו של הרב גיטיס, רואים קנאות שמחמירה בצורה אכזרית. את באים לתמונה בזאת של דברים - כפי שדומקים על השולחן כך נענוה..... אבל נתקבלה תמונה אחרת, שיש בעדה הקראית תהליך של התפוררות המרות המרכזית. ויש אנשים שהם שייכים לאותה חוגים של השכלה ומקצועות, שהם לא רוצים בדבר. הן מטעמים של כלל ישראל והן מפני שאין רוצים במרות דתית. בדרך הטבע לא תהיה לנו עמדה מאורגנת מפני שלא רוצים בארגון. אזל זה לא מטנה שכך היא עמדתם. שמענו מהם שכנוע, שמענו מהם התנוונים: אל תעשו את הדבר הזה.

עכשיו אני צריך לומר עוד דבר אחד. אומרים לנו דרכים שיש בהם כדי לפתור את בעיה הקנאים, שאם תורגם את המשפטים של הרב ניסים לאנגלית או גרמנית וחפרטם אותם ברבים, אלא שבמקום "קראים" תכתובו כל בני דת מסויימת יקבלו עליהם ללע יוצא הן הכלל את עמדתם הכניסה השלחה ויתכן שתימנע דרך לשלוח - לא תעזו לפרטם זאת. יתכן מאוד שזאת היתה נקודת המוצא בשביל בני ישראל. אם זאת היתה נקודת המוצא - אני צריך להעריך אותך על העמדה שנקטת. אני מביין שמהעמדה שהיחה לכם עד הלום - צריך היה להשקיע המון כוחות.

אנו הידום יושבים ודניס. אתה פנית ועדה בהגבלות מסויימות. עכשיו אני רוצה לשמוע ממך: אם הרבנות תאמר, שהעמדה שהבאת לפנינו זו עמדתה - נהיה מוכנים אחר כך לשבת ולדון כבעיה לגומה. אסרתי לך בטלפון, לפני שקבלתי את המינוי, מהי עמדתי. לעצ לאתר שמעתי מה ששר הדתות הכיא לפנינו, נוכחתי שאסור למצוא גיטות. הרב הרצוג היה גדול בתורה, וכשדיבר על קבלת חברות היה יודע לאיזה כיוון הוא הולך. לא לשונו כלשון הרב גיטיס, שהולך לכיוון אחר.

אם הדבר כך - אחת טעמים: אם אפשר להגיע לידי הסכם במסגרת העניין של קידושין וברושיין לפי החלטה, שלא נצטרך - כפי שאמר חבר הכנסת ישעיהו - לתת גושפנקה שלנו לפירוד - מוטב. אם לאו - אציע שהועדה הזאת תאמר לשר הדתות, שיכלה לסלק תפקידה, שלא לעגוע באחדות האומה, רק על ידי התגברות שנואין וברושיין חילוניים במדינה. אם אי אפשר לט דא פתרון - אינני רואה דרך אחרת. או לא אצטרך למצוא דרך להקים מוסדות דתיים. אני מסכם את שאלתי יחד עם קביעתי. את זאת הדעה המוסכמת של הרבנות - אין מה לשאול אותם וצריך ליוון מה אנו מציעים. את תאמרו שהרבנות אסנם אמרה את הדברים האלה וזאת לא עמדתה הטומית - אני רוצה שנשכע מהם מהי עמדתם. אם זאת תהיה עמדתם - זאת תהיה הצעתי לוועדה.

הגב' הלסי: לא הייתי אוטרת מה שאני רוצה לומר, אלמלא הפיסקה של שר הדתות, שהיה מי שעורר את הקראים ואלה היו המפלגות. בעניין זה שאל שאלה

חבר הכנסת הוזנר. לי יש כמה תשובות לשאלה מה קרה מאז 1948. התגובות הראשונות של הקראים היו ב-1959. מ-1948 עד 1959 "המוזות שותקות". (ד"ר ש זילברג: הם באו אחרי מיבצע סיני.) מה שאני זוכרת שב-1955, פעל במסגרת הכנסת היתה תשובה של שר הדתות להצעה על סדר-היום על נשואין בין קראי ויהודיה. וגאמר שהקראים עומדים בשולי העם היהודי. אחר כך היה ענין של פרשם החושבים. היתה רובריקה נוספת לקראים, נוסף ליהודים. הם הרבישו בזה עלבון גדול. גם דבוי זה הועלה לסדר-היום אינני יודעת באיזו רוח השיב השר. בכל אופן זה לא הביא להרבעה הרווחת אלא להתרפה. ב-1962 הוצאו הנחיות לגבי בני-ישראל. במבוא לעשרת הדברות הללו שהיו כהנחיות אלה, שאריך לבדוק את האם ואת אס-האם למעלה עד כמה שאפשר, היתה פיסקה בסוף, שכל אלה לא מדוברים על הקראים שהם מחוץ לעם היהודי. משהו דומה לזה. בכל אופן היתה הדגשה, שהקראים מעמדם יותר קשה מבני-ישראל, משום שהרבנות חושבת שטובם לגבי העם היהודי קשה יותר. כל הדברים האלה, שהעליתי על קצה המזלג מזכרוני, בודאי שלא הביאו להרבעת הרווחת. יישום המסקנות של הרבנות הראשית בחיים, הוא שהביא להתרפת הדברים עד כדי כך שנחנו מתחון מה לאדם כמו לוי וקנאים אחרים לארגון, להגיע לעמדה, לתבוע מהממשלה מעמד ושאר עמדות של יוקרה שקשה לסבת מהן. אלה הם הצעדים שאני זוכרת שנעשו לקראת הקראים.

עכשיו הבעיה היא - מה לעשות? צודק ישעיהו. מה שמבקש חיים לוי, שלא חתיה בושמנקה רשמית של עדה אבל שכל הזכויות יינחנו להם. (מר הוזנר: הוא אוטר, שאני נמצא את הצורה המשפטית איך לקרוא לילד, זה מבחינה משפטית). מאז הם הוציאו ספרים, ובאמת קיבלנו ספרים ומוארים. אבל יש כבר ספרים, וחילדים לומדים מזה, ויש להם סורים טובים שיכולים להכניס בהם את הרוח המי יטנטיית. אותו רב נזנו, שדיברת עליו, הוא לא יודע אילו מלה אחת עברית. אני מניחה שהוא לא כל כך חזק בהלכה, אבל הוא חזק באמונה. לכן אני רוצה לשאול בעקבות פרופ' בן-ששון, האם אפשר לסמוע גם את דעת הרבנים של היום? - כתב הסמכות מדבר, שעלינו לבדוק את הדעות השונות שבקרב העדה הקראית. נקודה. כדי שנוכל להתחייב בטשהו, אנו רוצים לדעת מה העמדה הרשמית, או שתיים-שלוש עמדות רשמיות של אלה שקובעים בהלכה כיום הזה. (מר שחור: מה זה יחזן לך?)

פרופ' בן-ששון: אם כבוד שר הדתות יענה שזאת עמדת הרבנות - אני יודע מה היא, אני לא רוצה להכנס לפירוכליטת של הלכה. היו ימים שהיתה מסיקה. מר נאוי: נוצר מצב מסויים: מצד אחד נכנסנו במבוא סתום לגבי נשואין וגרושין בעדה הקראית. מצד שני נתגבשה אצלם הביאה לעדה נפרדת. בעטיו של

מצב זה מינה שר הדתות את הועדה והטיל עליה לחפש דרכים איך לצאת מן המבוך. נדמה לי שאנו חייבים לדעת את הקשיים שהקראים נתקלים בהם במקומם, ולמלא דרך או שביל - ולו גם ברוחק - כדי להסנע מן הצורך לחת להם מעמד של עדה נפרדת או בתי-דין מיוחדים. אני מאמין שהמצב שהחריף היום, זה לא ענין לדורות. את חסאי אני מזכיר. **REBBI** יש לי קבוצה של בחורים נחמדים בבאר-שבע, שהם שייכים לעדה

הקראית. בהודעתנו אחרת הזכרתי אותם אלי. רצימי לזהות על עקנתם ולדעה בדוץ לא הופיעו בפני הועדה. אמר לי העירייה כחוכם: אנו איננו בעד זה שנמרד לגברי מעדת ישראל. המצב הנוכחי נוח לנו. אבל איש מאתנו היום לא יעז להרים קול נגד הפלתיים ואנו חושבי באר-שבע לא נרים יד נגד הנהיגותו של מוסה מורד מרמלה. אני רוצה להניח שבמרוצת השנים המבטא להשתלב בישראל תחזק בחוכם, ואילו האימה מפני מוסה מורד וחבריו תחלש. פירוש הדבר - ככל שנדוים יותר שנים המצב של פתרון סלא כרוך כפילוג כחדש יהיה יותר ריאלי. אבל אם נגיע למסקנה שאין לצוא שביל או ונסיל כדי להפיג את הלחץ - ואנו מתכוונן בלי יצור מוסדות חדשים, למצוא דרך כיצד הקראים יוכלו להנשא ולהתגוש כקראים ויהודים יוכלו להגיע לנשואי הערובה. ולכן גם בדרך דחוקה אנו יכולים לדחות את התחרון. כדי להגיע לשביל שאנו חותרים אליו, נראה לי שיהיה צורך לברוק את הננין במסדר הדתות והצור האדמיניסטרטיבי. ואין מנוס מפניה אל הרבנות על מנת להשיג מהם חלכה - זו חוות דעה זה הנובול שהרבנות הפוסקת כיום רוצה להניח לוועדה, על מנת שבמחוז זה תהפך הועדה את הפתרונות. והיה אם לא הימצא דרך לדחות את הפתרון, ולא יהיה מנוס מהקמת מוסדות חדשים - אני אציע לוועדה, אדוני השר, להעמיד לך את המנדט ולא להתלית על הקמת מוסד שינציח את הפירוד. סגן יו"ר הכנסת, סר יצחקי, אמר, שאם יכולים לתבוע חינוך נפרד ושחיטה נפרדת וישיבה נפרדת. אני רוצה להעיר מאספקט אחר. אלה הם אנשים יוצאי ארץ ערבית מוסלמית. הם דבקים עדיין בשמות שלהם, במסורת שלהם. אנו מוקפים ערבים. אם לא נקלוט אותם - יתכן שבעוד כמה דורות נדחוף אותם אל אוחו בטט הערבי וכיוצא באלה, כפי שהיהדות בבית שנה דחקה את השומרונים, וקיימת סכנה למסחון האומה.

ד"ר פ. זילברג: רצימי לשאול שהי טאלוה טרקטיונה יארותו האם זה נכון טאם הדחיפה הבלתי אמצעית להקמת הועדה שלנו בחנה העובדה, שבעת בירורו של של משפט הרדוק החכרר שאין כל בטיס אוקי לעניני נשואין וברושיין הנעשים על ידי הרבנים הקראיים. ב) אם נוולים - ויש רוב גדול בעד זה - שאנו נעיי ונשאל את עמדת הרבנים ככלי ראשון, האם הרבנים יי נו לבקשנו, שניהם או אחד מהם? סר י. ישעיהו: רצוני להוסיף על השאלה שלי משפט אחד. נדמה לי שקבלנו כתב שינוי ואין אנו יכולים להגיע למסקנה בלי שנדע את עמדת הרבנות. אני בונה על זה שכתוב: לבדוק את המצב המשפטי הקיים בהחלט ונשואין וברושיין.

השר זרחוטניג: אני אסיב לפי הסדר שישמתי. סר המוזנר שואל אותי, אם מסק החלכה של מאמנת הרבניה הובא לידיעה הקראים. אני רוצה לתקן: לא "מסק הלכה" אלא "בירורי הלכה". קראתי סכירורי הלכה. לא מסק דין. מסק הלכה ניתן ככל מקרה ומקרה. יש לי מסק-דין שניתן במקרה לפני שנה בחיפה. יש מסק הלכה על זה. לא הכאתי אותו. (פרוט"ב-טוון) מקרה בשביל זה רק מקרה אחד או שנים ולא שמועד (לציבור). יכול להיות מסק הלכה שנוגע לאיבור. אבל כשאני קורא - אין זה מסק הלכה. (פרוט"ב-טוון) אני רוצה להביין, שמקרה יכול להיות שנוגע לקולקטיב, אבל כרגע אין בידוך. יכול להיות מסק-דין שבכינה זו מותרת או אסורה.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Section 1
Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

זה לא נובע לפרט.

פר י. ישעיהו: מדברין קודם מובן, שאתה רואה כדרך לפתרון ללכת סמקרה למקרה. השאלה אם בזה אפשר ללכת לעדה הקראית ולומר: בדרך זו נפתור.

השר ורהמטיב: בשיתוח שקיימי כמה מעטים עם הקראים, כאשר הופעתי בפני הועדה המרכזית שלהם, אמרתי להם את דעותי. אמרתי כך: רבותי, יתכן שאם נדע שהרוב אח

המכריע של העדה דורשים דוקא בית-דין נפרד ועדה נפרדת - לא אהמול וולדמפף, שאחריכם אלף פנים של קראות, כמעט 1200. אני יכול לומר, שבשום פנים אין אנו רוצי לטפוע אחכם. זה לא ענין של עדה שהיא אומרת שהיא עדה יהודית, אלא עדה שסועבת שהיא עדה נפרדת. אבל הדעו את המסקנות. אם תטו במקצת את שמכם לטבל - אולי נצא את הקראים. אמרתי זאת להם לא פעם. אני מוכרח להדביש זאת. הלא שמעתם אותם, רבים מהם - אינני רוצה לומר על ביבור שלם - מידת הבנתם בעניינים אלה אינה גדולה, אם אני דבר על רובם. סיפרתי לכם על הפנימה הראשונה אחם. אלגזר: אשדוד סבין זאת. אבל היים לוי אני יכול לדבר אליו 24 שעות ובסוף נדמה לי דברתי אליו ואזניי אטופות. אין כאן ליכוח. הרב נוכח - אני יודע שעמד במשרד שלי לאחר שיחה ארוכה, נאה משלחם גדולה - הוא דיבר ערבות וחרגמו לי את דבריו. עמד אח וקילל באזני א- הרב הסעדה בקללה פורטלית ביותר לאחר כל שיחה ושיחה. מה יכלתי לעשות? הדבר הזה הובא לידיעתם. אם חדר לידיעתם ולתודעתם - אינני יודע. אבל הווא לידיעתם. תראו זה כותב עורך-דין יהודי, שהוא כותב בשם, לידסקי. הוא כותב באחד התזכירים, ששרים, חברי כנסת וראש הממשלה דברו איתנו ושכנענו אותנו, לכן אנו חוזרים פעמיה זו.

מה דעתך? אני לא הוכח לענות על שאלה זו. יתכן שלוי היה לי מוצא פשוט לא הייתי נדקק לוועדה ציבורית כל כך חשובה. "תעושה ברוב יועץ". החשובה שלי הייתה, שאריכיים לזה הרבה טבלנות, קצת סתבת, זמן וטבל. (פר י. ישעיהו: וכסף). אם איש לא זוכן לסבל ולטבלנות ויש הרבה טענות - יתכן שהדבר יוכרח להתמוצץ.

שאלה אם משרדי הוועדות מודעים עם אלה שמסתירים את מוצאם. אלה שהאליהו להסתיר - הצליחו להסתיר. גם לגבי המזרות יש דבריהם כאלה. לא הצליחם לכוזק אחרנית. לגבי סתק המזרות - בוודאי לא. אני לא חושב שזה נעשה מלכתחילה. אם קורה - קורה. ללכת לחפש - זה לא נהוג. זה גם לא לפי החלכה ללכת לחפש.

ער ישעיהו שואלו: למה מה ועדה, האם עצם קביעת הועדה אינה הוצאת אח הדובים טן היעקל? ומה יש לזר שאלה שהיו'ר העמיד אותה, שהיא עונה על השאלה.

הועדה נקבעה בסיבה ישראלית. מטעם של חרזוק, מטעם גירושין, שהאטואץ על ידי המב'צ והתחיל לחץ מצדם. מהיום לאחר בלי לחכות. מענו לפנינו: מי סדר לנו גירושין סחר ומה עם הנשואין שלנו, והתחילו לרוץ שאילתוח בכנסת. (פר שחור: מה היה בשנים האחרונות?) נתנו להם תעודות. התחילו שאילתוח בכנסת. במשך שנים נתנו שנתנו להם תעודות נשואין וגרושין וסידרנו את הדבר בלי בסיס חוקי. לגבי הנשואין היה בסיס חוקי. לגבי הגרושין לא היה בסיס חוקי. אני משפטן, ירמתי את

IN THE COURT OF THE COMMON PLEAS FOR THE COUNTY OF ...

AND WHEREAS ...

AND WHEREAS ...

AND WHEREAS ...

AND WHEREAS ...

הענין. אלא נהגתי כך מתוך גישה זו שיש לפתור את הבעיות הטעשיות. גם מתוך כך שידעתי שאין מקרים. בטשך השנים היו 22 מקרים, מהם 21 בהסכמת הצדדים. לכן חשבתי אולי אצליח לעבור בין הטיפין. מטשטט מרדוק הענין התפוצץ והתחיל לחץ בכנסת. אז לא אצא ראיתי אפשרות אלא להביא את הענין לבירור ציבורי. לא יכולתי על כל התצעות לסדר-היום והשאלחון לענות שזה ענין של סוליסי. אמרתי: חבחרו ועדה ציבורית וחברו.

דרישה להינרך נפרד - ישנה דרישה. הם באו אל נשיא המדינה והעמידו את הדרישה לא להינרך נפרד אלא הדרישה היחנה: רובט לוסדים בבתי ספר לה-דתיים. הם טוענים שספרי ההיסטוריה שלנו פסולים, מפני שיש שם קטעים שדברים נגד הקראים, נגד ענק, יש בזה בזיונות. הם דרשו להוציא את הקטעים מספרי ההיסטוריה. נשיא המדינה פנה לשר החינוך. שר החינוך קבע ועדה. הכל החריף בשנים האחרונות. לפני זה פני הדברים היו אחרים. שר החינוך קבע ועדה משרדית. שהעבור על ספרי *ההיסטוריה* ותמצא באיזה קטעים הם דרשו שינויים. השינויים שהם דרשו היו גדולים כל כך, ששרד החינוך רחה אותם. לחץ זה קיים שלוש שנים והענין עדיין לא נגמר. אם תרצו לדעת זאת - אהם יכולים לבקש חומר. אמרתי לכם את השמות.

ישעיהו שואל: איך הועדה תצא? זאת שאלה טובה. לבסוף אומר כמה מליט: פרופ' בן-ששון שואל: אם הרבנות תאמר שזאת דעת הרבנות. ראשית כל, הבאתי כמה דעות שונות. שנית, הבאתי לכם קטעים מה שהם אומרים בשם אונטרט. בכל אופן אני רוצה לומר: אם הועדה תרצה לשמוע את דעת הרבנות - תוכל למצוא את הדרך לכך. הצטרכו לבשח אליהם. יתכן שבבחינה רשמית לא יוכלו לומר אחרת מאשר התשובה שנכתבה. (פרופ' בן-ששון: לך יש דעה יותר ברוע על הרבנים מאשר לי. האם הרבנים יגיזו תשובה רשמית יותר חמורה מאשר בשיתה מרטיח?) תסלה לי אם אומר: זאת החלכה. לא רק כך דרכו של תלמוד, אלא כך דרכה של ההלכה. הלכה זה לא ענין - ואני חושב שזאת גדולתה של ההלכה - שזה לא ענין של סעיף אחרון שאחה פוחח בספר. (פרופ' בן-ששון: אני יכול לתאר לי שיהיה ויכוח, אבל אינני יכול לתאר לי שתהיה דעה אחרת). מי שחושב שיקבל סעיף זה וזה בקוד-נפוליון או במג'לה - הוא יטעה.

פרופ' בן-ששון: השמה מכשיר נפלא לטשטוש ולביאור כאחד.

מר נאוי: הם ימדון: זו הלכה ואין טורין כן.

מר ישעיהו: הרבנים יראים את ה' ויראים איש מרעהו.

השר ורהפטיג: רציתי לומר הערה אחת. הסכמה אני סכמ? אני יכול לומר מה אני רוביש.

עם כל הקושי שבדבר, אילו הייתי יודע שהרוב המכריע של הקראים

יטכינו לכך להכליל במערכת העם היהודי הבחינה דתית, עד כמה שהם דתיים - אני טניח

יהיה מאבק קשה - אני בנמסו בשוח שנעביר זאת. אני אומר שעל זה יהיה מאבק קשה.

(הגב' תלמי: עם מכסים קשים?)

מר ישעיהו: אחת אומר אם רובם ככולם. ומה אם מיעוט ירצה?

השר ורהפטיג: אז תתקרה לפקרה, כמו שאמרתי.

מר הוזנר: נניח שתעדה תחלג לשנים והרוב יקבל דיגי חכונה והמיעוט לא יקבל? האם

הרבנות תהיה טובנה לקבל את הרוב?

...the ... of ... in ... of ...
...the ... of ... in ... of ...
...the ... of ... in ... of ...
...the ... of ... in ... of ...

...the ... of ... in ... of ...
...the ... of ... in ... of ...
...the ... of ... in ... of ...
...the ... of ... in ... of ...

...the ... of ... in ... of ...
...the ... of ... in ... of ...
...the ... of ... in ... of ...
...the ... of ... in ... of ...

...the ... of ... in ... of ...
...the ... of ... in ... of ...
...the ... of ... in ... of ...
...the ... of ... in ... of ...

השר ורהמטיג:

איגני יכול ללכת כל כך לפרטים. אמרתי מה שאני משוכנע. לו הייתי יודע שהרוב רוצה בכך - הייתי מוכן ללכת לקראת זה. זה רק ענין של הערכת המצב. אני מעריך את סכתבו של הרב הראשי ניסים לא כביטוי של קנאות יתירה אלא כביטוי של צורה קצת אחרת של אותו רוחב לב הלכתי שהביע הרב הרצוג ז"ל לפי הערכתו. (פרופ' בן-ששון: הצטרף ליצור סמנטיקה עברית חדשה). אמר לפרופ' בן-ששון. שמעתי אחסול בכנסת את אבנרי. כדברים האלה דיבר לפני שבוע לפני סטודנטים ואמר להם: יש רפואה אחת לכל אנשים החלולים, כאשר יהודים יחדלו ליהנות יהודים ויהיו ישראלים בלבד, אז יהיה שלום עם הערבים והכל יהיה בסדר. אמרתי לאותם סטודנטים שהביאו לי את דבריו: זאת טעות חמורה, אין זו רפואה לעם, אם יחדלו להיות יהודים הם יהיו חילוניים. - תסלח לי על ההשוואה.

פרופ' בן-ששון:

מה שיחסת לרב ניסים - הוא יבן על עמרו. מה שיחסת לי - אני מוכרח להגן על עצמי. אנו עומדים כרגע בשאלה שנובעת לקיומה של הגומה. אני שומע את הקנאות, אני שומע את הרב נסים ואת הקנאות, ולפני קיום האומה, לכן אמרתי מה שאמרתי.

השר ורהמטיג:

הגב' תלמי מזכירה לי דברים שאמרתי "בשולי העם היהודי". אני רוצה להעמק על ביטוי זה. לא אמרתי זאת בקשר ל-1955. את הביטוי הזה אמרתי בכנסת על בעית "בני-ישראל". כללתי את הקראים. אמרתי אז בכנסת, כשעמדנו חוץ מאבק איך למסדיר את ענין "בני ישראל", אמרתי בכנסת: הראו, אנו עם של 2000 שנה בגולה, 2000 שנה בחוץ הרבויה שונות, לטקחילה אתה היתה רחוקה מהמדינה והאחת לא ידעה על קיומה של השניה במשך מאות בשנים, ובכל זאת העם היהודי הוא עם שלם ומאוחד בחוקש נשואין אחד, ויש לנו בשולי העם לאחר 2000 שנה שלוש בעיות, שלוש עדות שנמצאות בשולי העם: האחת - בני-ישראל, שהיא כולה עומדת בשתי רגליה בחוץ ההמות, ואני מקווה שענין זה עורר להגמר. כ-200 שנה היו בחוץ ומשכאו לישראל ויש פה רבנות ויש פה אחדות. הם עומדים להבאל. יש עדה קטנה מאוד במספרה, שכתעס אין לדבר עליה מבחינה מספרית, והם השומרוני, עדה שהיא יותר נפרדת מאתנו ואיגני רוצה בזמן הנראה לעין שהם יתאחדו. עובדתית ייעלמו אבל לא הלכתית. מדוע? מפני שהמרכז שלהם מחוץ למדינת. (מר ישעיהו: ההעלמות שלהם נעשית בלתי אפשרית בגלל רכישת השכלה. הם נעשים קנאים לתרבותם). יש עדה יותר גדולה שגילה יותר זמן, כ-1000 שנה, העדה הקראית, שגם בנוגע אליה - אם יהיה לנו אורך רוח, הרבה סבלנות, מאמצים וחרבה המל ומהות קנאות טכני הצדדים, תולי נמצא לזה פתרון. - אם אפשר לשתוק את הרבנות הראשית - זה תלוי ביו"ר.

מר נאוי שאל:

אם אפשר ליהנות את המחרון. אם תמצאו דרכים אחרות - בבקשה. אני לא נרחע משום פתרון. אם תרצו שאני אגיע פתרונות - מחשוב על זה. לא השבתי על זה. אני רוצה לשתוק סכס. אני רוצה לומר בסיום הדברים ענין אחד לגבי בעית הקראים. הודעתי = למועצת הרבנות הראשית על סינוי הועדה הזאת. וקבלתי מהם דבר ברור מאוד בתור סכתב סמועצת

הרבנות הראשית. היא כמבנה לי, שאם הועדה הזאת עוסקת רק בבעיית נשואין וגרושין בין הקראים לקראים - אנו לא מתערבים. אבל אם זה נובע ליהודים - זה נובע לנו. הודעתי לכם בהסמכה וכן הודעתי גם למטכלה, שועדה זו עוסקת אך ורק בבעיה זו של נשואין וגרושין בין קראים לקראים ולא עוסקת בבעיה של נשואין מעורבים.

ד"ר ס. זילברג: רציתי לשאול אותך בנוגע לכתב שקבלת מהרב נסים. הוא אומר, שהרבנות הראשית תהיה מוכנה לקבל את העדה הקראית, אם כולט יקבלו עליהם חברות. לעצם העניין: האם העובדה שהם דורשים שהקראים - רוב או מיעוט או פרטים - יקבלו עליהם דברי חברות, האם לא מוציאים מהכלל אנשים שאינם דתיים? האם זה לא מצמצם את העניין רק לגבי קראים שהם אנשים דתיים? (השר ורהפטיג: יש כאן הנלוגיה לגירוח).

פר ישיעהו: שמעתי שאם יש בחורש שמתגיירה והולכת לקיבוץ - לא רוצי לגייר אותה. השר ורהפטיג: הגישה הכללית היא - קבלת המתירה מלאה. מה שיעשה החר - לא איכפת לי.

השופט זילברג: כל יהודי יכול לבוא לרכניה ולהתחתן. לגבי הקראים אתה תררוש שיקבל חברות. יש חוגים נרחבים שאפילו מן השפה ולחוח לא ירצו לקבל ע יתם חברות. ז"א שאתה טלכתחילה מצמצם את כל הקבלה רק לדתיים.

השר ורהפטיג: לו הייתי רוצה לתאר פרודורה - אם מדברים על עדה שלמה זה לא עניין פתוח לשני. נניח SE לו היו מתאספים מאות קראים ותחליטים: קץ לקרע, אנו מקבלים תורה שבעל-פה - נהאר לנו פנטסיה כזאת - היתה מועצת הרבנות שהכנסת ולא הולכת מחד לשני. אם אתה שואל שאלה היפותטית אני עונה לך השובה פנסטית. אם כל העדה רוצה - לא בודקים כל טקרה להוד.

פרופ' בן-ששון: השאלה של היו"ר היתה לגבי ההגדרה. הוא אומר: על ידי עצה ההגדרה, למעשה אדם שאנו דתי, שהוא בן ה דת הקראית, טוען ככלל הצטרפות לדת ישראל, בשעה שאדם יהודי שלא-דתי הוא שייך לכלל היהודי.

הגב' א. חלמי: אני עומדת על כתב הסמכות שלנו. אם תשובת שר הדהות לרבנות היתה שהסמכות שלנו רק על נשואין וקידושין בין קראים לקראים, אז מה אנו יכולים לתחליט מלבד זה שמוכרח להיות בית משפט מוסמך לקידושין? (פר הוזנר: כתב הסמכות רומז לנו דבר ברור). צריך לחת גושפנקא רשמית למוסד שיתן את הגרושין וקדושין. עכשיו, כשאני מבינה שזה כתב הסמכות, אני שואלת: לשם מה להזמין את הרבנות הראשית, אם כתב הסמכות סגביל אותנו לגשואין בין קראים לקראים. זה טוביל אותך שצריך לעשות בית דין מוסמך, שיתן להם את הקידושין והגרושין.

פר י. ישיעהו: הזכרת קודם מה הם דורשים - שטווש בין עדה ללא עדה. אני קורא את תשובתו של לוי לשופט זילברג, שהם נבד הפרדה. (כר ישיעהו מצטט מתוך הפרוטוקול "אנו דרם דתי" וכו'). ז"א "אותה גכרת בשינוי אדרת". אני רוצה לומר, שהבעיה היבנה של גירושין ונשואין בין הקראים בינם לבין עצמם, אלא ביניהם

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is a very interesting and detailed account of the political and social conditions. The author has done a great deal of research and his work is well documented.

The second part of the report deals with the economic situation. It is a very interesting and detailed account of the economic conditions. The author has done a great deal of research and his work is well documented.

The third part of the report deals with the cultural situation. It is a very interesting and detailed account of the cultural conditions. The author has done a great deal of research and his work is well documented.

The fourth part of the report deals with the educational situation. It is a very interesting and detailed account of the educational conditions. The author has done a great deal of research and his work is well documented.

The fifth part of the report deals with the health situation. It is a very interesting and detailed account of the health conditions. The author has done a great deal of research and his work is well documented.

The sixth part of the report deals with the social situation. It is a very interesting and detailed account of the social conditions. The author has done a great deal of research and his work is well documented.

The seventh part of the report deals with the political situation. It is a very interesting and detailed account of the political conditions. The author has done a great deal of research and his work is well documented.

The eighth part of the report deals with the international situation. It is a very interesting and detailed account of the international conditions. The author has done a great deal of research and his work is well documented.

The ninth part of the report deals with the future of the country. It is a very interesting and detailed account of the future conditions. The author has done a great deal of research and his work is well documented.

The tenth part of the report deals with the conclusion. It is a very interesting and detailed account of the conclusion. The author has done a great deal of research and his work is well documented.

The eleventh part of the report deals with the appendix. It is a very interesting and detailed account of the appendix. The author has done a great deal of research and his work is well documented.

The twelfth part of the report deals with the bibliography. It is a very interesting and detailed account of the bibliography. The author has done a great deal of research and his work is well documented.

ובין הרבניים. אם כן, נטביר את ענין הקראים שלא יוכלו להתחתן.

פרופ' בן-ששון: לנו בישיבת הראשונה שר הדתות לא אמר זאת. אם כן, אני שואל שאלה פשוטה: לדעתו שו שר הדתות כעת, סמכותה של הועדה רק לעניני נשואין בין קראים לקראים?

ד"ר פ. זילברג: נניח כרבע שאנו דנים רק בשאלה של נשואין וגרושין בין קראים לקראים, בין בצורה של עדה נפרדת או נפרדת להלכה למי ההואר. האם יש אפרט

שדרכו נוכל לקבוע מי הוא קראי ומי לא קראי, בהתחשב עם זה שהם לא רוצים להפסיק ולהתמנות. (הש"ר ורהמטיב): אפרט זה הוא רישוט במרשם התושביים. נניח שאנו ששנים את

חוק ושני קראים יכולים להתחתן לפני רב קראי, למרות שכחוב שזה צריך להיות לפי דין החורה. נכתוב: למרות שזה כתוב כך וכך, בית הדין הקראי יהיה מוסמך. צריכים לדעת

מי הוא קראי. (הש"ר ורהמטיב): אין יודעים מי מוסלמי? צריך להיות רגיסטרי. הש"ר ורהמטיב: אותה סידה ידיעת.

מר ישעיהו: מה יהיה אם CAA על יסוד מטאל כזה יקומו 10 אלפים יהודים רגיטרו: אנו קראים.

פרופ' בן-ששון: מירוש הדבר ששר הדתות החליט שראש שיש עדה סבורה. אני רוצה להבין אם זה נכון. אני רוצה לדעת אם שר הדתות החליט על כך. הוא אפר

לנו לוועדה, שנחשבינו לדון בין הקראים בינם לבין עצמם. אני רוצה לדעת אם זו עמדתו גם כעת. ואם כן - יש לי שאלה נוספת. באיזה מובן אנו יכולים לפנות לרבנות הרשמית?

מכל מקום אני יכול להניח, שאם אתה מצייע כשהו - צריכה להיות לזה השמעות. אם אנו דנים על הקראים בינם לבין עצמם - אני שואל: האם סגרת את המעגל סיכתחילה, ומה המשמעות שאותה מצייע שועדה זו יכולה לפנות אל הרבנות?

הש"ר ורהמטיב: אני רוצה לענות בצורה ברורה מאוד. אין לי שום קושי לזהות את העדה הקראית ומל יחיד ויחיד ולא נהקלתי הקושי קושי במשך כל שנה כהונתי.

(הד"ר זילברג): אליך באו סנהיגים). לא היה שום קושי כשזה הביע לרושם הנשואין הרבני, הנה ידועת והאנשים ידועים והם גם רשוחים. כמו שאין שום קושי לזהות בין מוסלמי

ויהודי או בין דרוזי ומוסלמי. אני אומר שבחינה היאורטית אין קושי. מי שרוצה להעלים יכול להעלים. בעצם משרד הדתות מועל ויש לו מחלקת לעניני הקראים. זה לא ענין שבהאום

גלינו את הקראים. העוה קיימת כל הזמן. (מר באוין): האט לכל קראי ושוב בהקודת הדתות שהו קראי? לא, במרשם התושביים - כן. אין שום קושי, היבר ידוע. את העדה יש אנו

יצרנו, היא קיימת אלף שנים. (פרופ' בן-ששון): שאלתי אם היא סבורה מכלל ישראל). היא אלף שנים סבורה. (פרופ' בן-ששון): האט אתה רוצה שהיא תשאר סבורה גם להבא?

המציאות היא שקיימת אלף שנים עדה וסיסני ההיכר שלה ברורים ביותר. ראשית כל, זאת עדה סבורה שאינה מקבלת גרים. אם יבוא מישהו מבחוץ - היא לא מקבלת. מבחינת ההלכה

שלה היא סבורה. ומשום כך, כשאני נחקל במשך השנים בקושי AA - הקושי שהביא אותי לידי כך ואת המטלה לירי כך שגעים ועדה ציבורית, זה לא היה הקושי של נשואין בין

קראי ולא-קראי. הקושי שהביא להקמת הועדה היה הקושי של נשואין בינם לבין עצמם,

... ..
... ..
... ..

...

... ..

... ..

... ..

...

...

... ..

... ..

...

...

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

ולא בינם ובין עדה אחרת. לשם כך מניתי ועדה. זאת כתבתי גם בכתב החספכה. כדי שהדבר יהיה ברור הופעתי בישיבת הראשונה והודעתי זאת. כל הזמן לא הידעתי שום דבר, לא באתי בהצעות ובעצות. כשנשאלתי אם לפנוה לרבנות הראשית - אפרתי לבס את דעתי.

הגב' א.תלמי: אני רוצה לשאול את שר הדתות. אם אנו קטורים במעגל בין קראים לקראים הנה נחלקנו בדבר מסויים: הופיעו בפנינו כמה אנשים, אחד לפחות או

שנים שאמרו: אני התחתתי עם האשה בזמן טלחה וכתוב בספר, שאם בזמן מלחמה אתה לוקח שביה - זה מותר. יש לו שלוש בנות ואף אבא אחד מהרבנים הקראים לא מוכן להכיר בהן. הוא בטוח שנתג על פי ההלכה שלהם והם אומרים: לא. הוא נשאר עם שלוש הבנות שהן לא יהודיות, מכיוון שהן קראיות והן גם לא קראיות. והן נידונות לרווקות נצחית או להשחמדות. יש מקרים כאלה. במקרה שיש לנו כתב הסמכה רחב, אנו יכולים להגיד שנשאר סדק. אם אנו מצוטטמים - אנו טובים אותם ואת עצמנו על מסגר ובריח. לא זאת הבעיה.

מכאן משמע מה יקרה כשיבואו יהודים ריפורמיים וגם הם יתבעו לעצמם מעמד מיוחד וגם אז נטבור אותנו. אני שואלת: איך לפתור את הבעיות הספציפיות הטרגיות? אם אנו מוגבלים בקראים ביניהם לבין עצמם, אין אנו יכולים לפתור.

מר נאוי: ^{המהתי} לשמע דברי שר הדתות על המסגרת המצומצמת שמתאום בליתי שאני שרוי בה. הנה אני רואה שההודעה שנשלחה אלינו על אשר ידי המשרד היא שונה

מההודעה שנשלחה אשר ליו"ר הועדה. ההודעה שנשלחה ליו"ר הועדה ב-1 ביוני היא מצומצמת יותר מאשר זו שלנו. עמדתי על ההבדל וראיתי שני דברים. בהודעה שנשלחה אלינו נאמר: ולהמליץ בפני שר הדתות על הצעים הספציפיים והמינהליים שרצוי לאחוז בהם כדי לפתור את הבעיות. ואילו אשר בכתב של יו"ר הועדה כתוב: "כדי לפתור לטובת איבור הקראים את הבעיה". סכתב המינוי שנשלח אלינו הבינתי שזה לטובת האומה כולה.

בכתב המינוי שלנו נכתב: ולהמליץ בפני שר הדתות על הצעים הספציפיים והמינהליים כדי לפתור בעיות בתחום זה. "הרצוי" כלומר הרצוי לאומה. (השר ורהמטיב: איפה כתוב לטובת האומה?) בכתב המינוי שלנו לא נאמר בפירוש לטובת הקראים). בכתב המינוי שנשלח אלינו כתוב: (מר נאוי קורא את כתב המינוי) "בעניני המעמד האישי, לברר את הדעות

והרעיונות - - - על הצעים הספציפיים והמינהליים שרצוי לנקוט בהם כדי לפתור את הבעיות שנתעוררו בתחום זה". - אני להוטי הבינתי, שהכוונה לפתור בעיות שנתעוררו בתוך המדינה וחימוש אחר פתרון הרצוי למדינה כולה. כשאני רואה את הנוסח שנשלח ליו"ר הועדה, אני רואה שזה הרבה יותר מצומצם. "על הצעים הספציפיים - - - שרצוי לנקוט בהם לטובת איבור הקראים". - פירוש הדבר שנתבקשנו לפתור את הבעיה לטובת הקראים ולא לטובת העם היהודי כולו. ז"א שאנו לא בקראים לפתור את הבעיות שנתעוררו בין

קראים לטובת המדינה, אלא בעיות שנתעוררו בין קראים בינם לבין עצמם. אני מניח שהמכתב שנשלח ליו"ר הועדה הוא יותר מצומצם מזה שנשלח לנו. ש נשאלת השאלה: האם אנו שקראנו מה שנשלח לנו ולא מה שנשלח ליו"ר הועדה, שמה אנו לאא היינו מוכנים לפתור את הבעיה לטובת הקראים בלבד. אני מכריז שאינני רוצה לפתור את זה לטובת

THE STATE OF TEXAS, COUNTY OF DALLAS, ss. I, the undersigned, Clerk of the County, do hereby certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the County of Dallas, Texas.

WITNESSETH my hand and the seal of the County of Dallas, Texas, this _____ day of _____, 19____.

CLERK OF COUNTY

CLERK OF COUNTY

קראים, לטובת חיים לוי, אלא לטובת הדורות היהודיים הבאים.

השר זרחפטינג: המכתב העיקרי שלכם נשלח ליו"ר, נחננו לו את הנוסח המלא. לחברים נשלח הנוסח המקוצר, וליתר הסבר הופעתי בישיבה הראשונה שלכם הוכדה ואמרת את הדברים בפירוט.

השופט פ. זילברג: אני רוצה לשאול את שר הדתות שאלה משפטית יבשה. ברור שנצטרך לשנות את החוק הקיים. לפי החוק הקיים הקראים בכלל אינם יכולים

לחתוך כאן. מה שהם עושים זה לא על פי החוק. אם כתוב בחוק מ-1953, שנשואין של יהודים ייערכו על פי דין התורה, התכוונו לדין התורה של יהודים. יוצא שקראים לא יכולים לא לחתוך ולא להתגרש. אילו לא היה כתוב "יהודים" אלא יהודים רבניים - היה בסדר. ד"א שעל אף האסור בסעיף 2 צריכים לחקן, שנשואין שנערכו בפני רב קראי יהיה להם חוקף חוקי. כאן התעורר שאלה: מניין אנו יודעים מי קראי ומי לא קראי? - אל תביה ראייה כמוסלמי. הלא הם לא רוצים להבליט שהם אינם מוסלמים. מה יהיה אם הרבנס שלנו הסדרו ~~המסד~~ קדושים בין שני אנשים ואחר כך יתברר שהם שניהם קראים, יוצא שלא חתח להם סטכות. אם יוצא שתוך כנות, כמו שאמרו כאן, שמדברים רק על קראים. אנו צריכים לשנות את החוק, מכונה להיות דגימטר שגדע מי קראי ומי לא. מירשם החושבים מספיק, אם רוצים לקיים את הכשר הקידושי שלכם. אם קראי יעליט את המוצא שלו - אז לא חתיה סטכות לרבנים. כאן הקואי בזה של חברי המעדה מעונינים תמיד להעלים.

שר האוצר: יש כאלה שמעוניינים להבליט.

השופט פ. זילברג: הייתי מציע שאם נלך בדרך זו, שיהיה פיננס.

הגב' חלמי: אהה דואב לזה שאם יהיו נשואין בין קראים לרבניים זה לא יתפוס?

שר יעקוב: האם לא מספיק שתחיה הרשמה של שני בני הזוג של הקראים?

השופט פ. זילברג: אם לא יתנגדו לרישום הקראות כמירשם החושבים.

השר זרחפטינג: הם לא יתנגדו לרישום הקראות, אלא לרישום הקראות בלבד. הם דרשו שירשם "קראי-יהודי". הם פנו אז לנשיא בן-אבי שיחזרוב, היות ורשמו אותם קראי. בשיחות שהיו לי עם הנשיא סוכט שיירשמו יהודי-קראי.

שר נאוי: ומי שלא ירצה להרשם יהודי-קראי?

השר זרחפטינג: אני אוסר מה שהיה עד עכשיו.

השופט פ. זילברג: יצטרכו לרשום בחוק ילרביים הקראים מותר לעזור קידושיין ונדושיין לזוג הבא והאחיה למכיו שהיה קראי.

שר שחור: אנו לא נחמם יותר. אני מציע שכונתם את הישיבה לעוד שבועיים.

ר"ר פ. זילברג: האם אנו עוד מעוניינים לראייה את הרבנים, לאחר שמסענו את דעת

שר הדתות?

שר יעקוב: אני עומד על דעתי, שחתימה פגישה עם הרבנים. מכיוון שאני מודה שהמוצא

... ..
... ..
... ..

...

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

...

...

...
... ..
... ..

...

...

...

...

שנגיע אליו הוא מוצא ביכיים. הוא יאפשר שיחזו לנשואין וגרושיין לאלה שיצהירו. אבל אני בטח שחנאי החיים בארץ יגרמו לכך שיהיו נשואין מקורבים. ואז הטאלה הזאת תרחיק את המדינה ונצטרך לתת תשובה לזה. חנאי רוצה ללמוד את העניין לפני שמגיעים למסקנה. יתכן שאנו עושים חצי טלאכה ולא את החצי הטוב. יתכן שנבקט שתורהב הסמכות, אם נמצא דרך ומוצא מצד הרבנות. (ד"ר ס. זילברג: אהה משלה את עצמך). אני אוסיף ואומר עוד דבר: אני הושב שאנו צריכים להכביד על מצפונם של הרבנים. הם לא צריכים להיות בטלוח "אני והחלכה".

ד"ר ס. זילברג: אני מעמיד שאלה זו להצבעה.

פרופ' בן-השון: יכול להיות שנמאס לשפוט על העניין של פילוג. פעם ראשונה בתולדותינו אני שומע מראש-כוח הרבנות שצריכים להנציח את הפילוג. על ידי יראת

שמים עלויה להגיע לכל מיני פרדוכסים. אם זאת עמדת הרבנות - אני אומר זאת בלויחות -

אינני רואה מוצא אחר אלא להציע נשואין אזרחיים כפתרון. (פר' ישעיהו: זה לא בסמכותנו).

אצריך את דעתו. גם שר נאוי סבור, שהועדה אינה יכולה למצוא את דרכה במסגרת ההנאים

הנחובים. מחוץ הדברים שהועדו בפניה מתברר, שמתוך הטוב-רוח של הסנהיגים הדתיים -

הן של הרבנים והן של הסנהיגים הקראים - הפתרון היחיד שנשאר הוא להנהיג נשואין

אזרחיים לטובת אזרחי המדינה כולה. אני רוצה שהרבנים ירצו זאת.

הגב' תלמי: בקשר עם הזמנת הרבנים: יתכן שנבואתו של חבר הכנסת האוזנר נכונה, ואנו

נשטע דעה מאוד לא ליברלית. לא הייתי רוצה שמתוך זה נסיק מסקנות,

שאנו יודעים שיש להם דעה קטוהה. בצדק יגידו לנו: הלא לא שמעתם אותם. רק לאחר שחשמעו

אותם חוכלו להסיק מסקנות. לכן, כרי שלא יאמרו לנו זאת אחר כך, מן הראוי שנזמין

אותם.

ד"ר ס. זילברג: גם אני מצטרף לדעת הגב' תלמי. אנו נצטרך להגן על כך, שהסמכות שלנו

הייתה מצומצמת. נצטרך להזכיר, שהרבנים הצדם לא צמח ראו כל אפשרות של

התקרבות. אולי גם האוזנר ישנה את דעתו.

פר' האוזנר: אני לא אוסיף מזה כל מסקנה. אני אלך לטפוח את הרבנים הראשיים עם כל

הכבוד והרצון ללמוד לקח. אבל החמונה ברורה מהדברים ששמענו מפי שר

הדחות. אינני אלא הושב שאנו צריכים למצוא לנו ספלט בעטדתה של הרבנות. נתמנינו כגוף

חילוני שדריך לפתור בעיות מדיניות. אינני הושב שתצמח מזה חועלת רבה, אבל אם הועדה

תחליט ללכת לרבנות הראשית - אקבל את הדין.

הגב' תלמי: החוק שמתייב את המדינה הוא חוק דתי. אף אחד לא אשס, לא אני ולא אתה.

ד"ר זילברג: אחרת הצטרך לכתוב: הסמכות שלנו מצומצמת, לפי נוסח כתב ההסמכה.

יגידו לך: למה לא עמדת על כך שיוחייבו? אבל אם נשטע בדברי הרבנים

דברים ברורים שלא מסכימים לקבל את הקראים אלא על ידי קבלת חכרות, אז נגיד: הראו

שלא הייתה אפשרות לספל בבעיה זו אלא בדרך זו. מה אנו מחליטים? אני מציע שנשטע אותם.

להזמין אותם?

The first part of the report deals with the general situation of the country. It is a very interesting and comprehensive survey of the country's resources and potential. The author has done a great deal of research and has presented the information in a clear and concise manner. The report is well organized and easy to read. It is a valuable contribution to the knowledge of the country's resources and potential.

The second part of the report deals with the specific details of the country's resources and potential. It is a very detailed and thorough survey of the country's resources and potential. The author has done a great deal of research and has presented the information in a clear and concise manner. The report is well organized and easy to read. It is a valuable contribution to the knowledge of the country's resources and potential.

The third part of the report deals with the specific details of the country's resources and potential. It is a very detailed and thorough survey of the country's resources and potential. The author has done a great deal of research and has presented the information in a clear and concise manner. The report is well organized and easy to read. It is a valuable contribution to the knowledge of the country's resources and potential.

The fourth part of the report deals with the specific details of the country's resources and potential. It is a very detailed and thorough survey of the country's resources and potential. The author has done a great deal of research and has presented the information in a clear and concise manner. The report is well organized and easy to read. It is a valuable contribution to the knowledge of the country's resources and potential.

The fifth part of the report deals with the specific details of the country's resources and potential. It is a very detailed and thorough survey of the country's resources and potential. The author has done a great deal of research and has presented the information in a clear and concise manner. The report is well organized and easy to read. It is a valuable contribution to the knowledge of the country's resources and potential.

פרופ' בן-טשון: כל אחד לחוד.

מר ג. האוזנר: יש מועצה הרבנות הראשית. אנו צריכים לפנות לרבנות הראשית דרך שני הנשיאים שלה.

מר גלאס: פניה למועצה הרבנות הראשית לא יצא ממנה ולא כלום. יש סכתב שהוקרא על ידי שר הדתות, הועדה יכולה לבקש בירור לזה.

מר ישעיהו: אם הרבנות הסרב להמגש עם הועדה - גם זו תשובה.

מר גלאס: שר הדתות אוטר שהודיע להם, שזה בירור בעניני הקראים בינם לבין עצמם. לי נראה שהדרך הטובה ביותר לפנות לרב הראשי דרך המכתב ששכננו כאן.

פרופ' בן-טשון: אינני מוכן לשמוע בירור סכתבים, עם כל הכבוד וחוסר הכבוד. אנו פונים, את יסרכו - גם זה יהיה בפרושוקול. בשבילי ענין המסיקה הוא דבר חשוב. אני רוצה לדעת מה אנשים עונים.

ד"ר ה. זילברג: למה אנו כשלים את עצמנו. אנו יודעים שההלכה לא פרטה נטוהין עם לא-קראים אלא על ידי קבלת הברות. התגברו על ענין המפורות,

אבל לא התגברו על אדם שאוכל ביום וכי כורים. הדת לא יכולה להרשות.

פרופ' בן-טשון: אם לנו מדברים כל גופו של ענין - התגברו על כך, שיש היום חלקים גדולים ביהדות שהצטרפו על כמירה באלהי ישראל והרבנים מעלמים מזה. אל תבידו לי שהמציאות לא כפחה דכרית על ההלכה. אני רוצה מעה להעמיד אותם על הפרוטסטנטיקה הזאת, אם לא ירצו לטמוע - זה ייושם.

מר שחרור: אני מציע לברר גם זאת כישיבה הבאה.

מר האוזנר: אנו סכקשים כסגן שר הדתות שינטט לברר את הדבר, כדי להסנע מבדיון לנו וגם לאחרים.

מר נאוי: אינני מודה עם הדברים האחרונים של מר האוזנר, שלמני אנהלים את

אני נפנשים אא אא עם הרבנים או לא, שסגן שר הדתות יברר אם זה אפשרי. אני מבקש שהיו"ר לא יקבל זאת, מפני שהפנייה לפגישה צריכה לבוא טכאן ולקבל תשובה חיובית או שלילית, ולא בירורים מוקדם ים.

מר ישעיהו: נהלים כישיבה הבאה, ואז אעסוד על כך שהטנייה הזאת תהיה בכתב.

ד"ר זילברג: אני מציע שנחלים שהישיבות שלנו מתקיימות כל יום שלישי. הישיבה הבאה ביום ג' בעוד שבועיים תשעה שבוע.

מר ישעיהו: בעוד שבועיים לא אובל.

ד"ר ה. זילברג: "רחטנות!" אני כקרוב נוסע. אולי מר ישעיהו יודיע את דעתו.

מר ישעיהו: אם זה סמפיק שאטרך את דעתי - אני מודיע שאני בעד הזמנת הרבנות.

מר נאוי: את אפשר למסור את התודעת המכתב, אני מבקש שיחבלו גם את דעתי. אני בעד הזמנת הרבנות.

ד"ר זילברג: הישיבה בעוד שבועיים ביום ג'.

נ ס פ ה י ם

נספח א' :

קטע מחשבותיו של הרב י. הרצוג ז"ל:

"וכעת אחרי קום המדינה, שיש לנו לקבץ נדחים, להשיבם אל צור מחבתם... יש לנו לצוד בהיחר הקראים שירצו לחזור ליהדות ולקבל דברי הברות."

נספח ב' :

הרב עוזיאל, הראשלי"צ,
משפטי ע"זיאל, מהדו"ת, ח"ב, ס"י י"ד:

"להחיר רק אם עדה שלמה של קראים חרצה להסתמח במחלה ד'."

נספח ג' :

קונטרס להיחר של הגרי"ט סולידאנו ז"ל:

"דעתי, אם היא שות משהו בהכרעת ההלכה במירי דרבנן, היא נוטה בהחלט לדעת המחירים, ובפרט שלי שלא תקנה, כי תנוצץ איתכרותא דלחאא סגד הקראים באה"ק ה"ו, ומפילא בסגרים, לשוב כהטובה שלטת לתושבע"מ."

נספח ד' :

מכתב עדה היהודית הקראים בישראל,
הועד הארגוני והדחי, רמלה,
אל פר לכנואל חשה כטעודה:

"עדת היהודים הקראים בישראל
הועד הארגוני והדחי, רמלה."

8.4.59

לכבוד

מר עזנואל חשה מסעודה
חזן העדה בישראל
מושב סאליח, ת"ד 41,
רמלה.

א.נ.

הנדון: החלטות הועד הארצי בישיבה אשר התקיימה ביום 1.4.59

בישיבת הועד הארצי הנ"ל, אשר התקיימה בנוכחות חברי הועד הארצי והטועמה והועדה הדחית, הוחלט על מספר החלטות בקשר למעמד העדה הנוכחית והבעיות בכלל.

מתוך העניינים הנ"ל הובאה לדיון בעית נשואי בני העדה עם בני איינו הרבניים. והוחלט בפה אחד מכל החברים למנוע את הנשואין במקרים הללו בכל האמצעים החוקיים.

Section 1

Page 1

Section 1

The first part of the document, which is the most important part, is the introduction. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand.

Page 2

Section 2

The second part of the document, which is the most important part, is the introduction. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand.

Page 3

Section 3

The third part of the document, which is the most important part, is the introduction. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand.

Page 4

Section 4

The fourth part of the document, which is the most important part, is the introduction. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand.

Page 5

The fifth part of the document, which is the most important part, is the introduction. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand.

Page 6

Section 5

The sixth part of the document, which is the most important part, is the introduction. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand.

The seventh part of the document, which is the most important part, is the introduction. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand. It is written in a very simple and clear style, and it is very easy to understand.

לפי הצעתך בישיבה הנ"ל, הנני להודיעך בזה שעליך לסדר כל הצעדים הדרושים למניעת תקסי נשואין מסוג הנ"ל, ולפנות למוסדות המתאימים במידה יהיה צורך בכך.

מכתב זה נשלח לך בחתאם להחלטה הכללית ולפי הסכמתך ובקשתך, לידיעתך ולסיפולך המידי.

בכבוד רב
עובדיה יוסף
מזכיר הוועד הארצי

העתק: ד"ר ח.ז. איושברג, טשת"ד.

נספח ה' :

מכתב מטרדוק שלמה, 2/7/6, לי. ביאור "מעריב":

"... כל נשואי תערובת בין עדתנו לעדה אחרת כל שהיא גוררת אחריו חרטה הבחור או הבחורה שיחתנו והוא אמו מהעדה, שלא יוכר בו או בזרעו כיהודי קראי כמחוב "לא יבוא למזר בגתל ד".

נספח ו' :

קטע מהזכירו של הנו"ד לירסקי אל ראש המשלה פר ל. אשכול, בשם עדה היהודים הקראים בישראל. הערתה ללוח הקראים ששנת השכ"ו:

" 6. ביום 3.1.62 פנה הח"מ ב"ט העדה אל כב' שר הדתות ומהזכיר ארון וסנוק בקט להתקין תקנות בהתאם לפקודת העדות הדתיות (ארנונג) משנת 1926. בקשת העדה היתה אז לחקים עדה דתית נפרדת מבחינת מוקיה ולהכיר בה. לקריאתה זו של העדה היו מהנגדים אשר ועוררים רבים ובתם כב' ראש המשלה דאז, פר דוד בן-גריון, שרי המשלה וחכמי כנסת שהתנגדו לכילוב בעט ישראל ומרשי, עדה היהודים הקראים, קבלו עמדה זו ושוב אינם מבקשים להפרידם בעדה דתית אלא להכיר בהם כחלק מהיהודים תושבי ישראל.

נספח ז' :

מכתב של הכועצה האזורית גזר:

מועצה אזורית גזר
1964

מיום ד' בניסן השכ"ד
17.3.64

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..

... ..
... ..

... ..

... ..

... ..

... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

מן הסכתב הנ"ל אנו לסדיים, כי משה"ד ישלט לרב הקראי

אשר מטרת כ-50 משפחות שליש שמסכורהו לפי דוגא 4 בסך
-2,762 ל"י לשנה ומטיל על הועד המקומי במצליח לשלט את

שני השלישית הנוחרים בסך -5,524 ל"י. ג

אנו מטילים ספק, אם הועד המקומי במושב מצליח

סובל לשאת בהוצאות אלו.

המועדה האזורית אינה משתחפת בהוצאות דת באף אחד

היחוביה והיא לפי זה לא הוכל להשחף בהוצאות הדת של

העדה הקראית."

נספח ה':

מסכתבו של הרב נסים לשר הדתות:

"והלא כב' יודע את עמדתו בענין זה, שאמרתיה לו בבגישת
האחרונה של הרבנייה הראשיים לישראל, והיא: את כל הקראים
שכארץ, ללא יוצא מן הכלל, יקבלו עליהם חורו שבע"ס -
כי אז יתכן שהימצא הדרך להתירם ולקבלם".

פרוטוקול ישיבת הועדה למעמד האישי של הקראים

הכנסת, ירושלים, 30.1.67

נ כ ח ו : ד"ר מ. זילברג - יו"ר, מר שחור, פרופ' ח.ה. בן-ששון, הגב' אמה תלמי
השר ישראל ישעיהו, מר גאוי, מר ג. האוזנר.

(לפ: הוראה היו"ר ל\$ נ-שכה ראשית הישיבה)

מר גאוי: ברור שיש צורך להכשיר את הנשואין שנעשו לפי הדין הקראי. זה צריך להיות כלול בתוך החוק. (ד"ר זילברג: ולשם כך צריכים להיות אנשים

קבועים?) מטפיק איש אחד. מתוך הנחה שרבים ילכו לרושמי נשואין יהודים. לגבי גרושין גם כאן אני אומר: מכיוון שהרב אונטרמן אמר בפירוש, שבחי הדין הרבניים יסדרו גרושין גם לזוג קראי, שמצהיר שהוא קראי. (פרופ' בן-ששון: הם לא ירצו ללכת אליה). קודם כל זוגות מעורבי ילכו, זוגות שנפרדים מרצון ילכו. אנו נעודד אותם ללכת. אני מודה ומתוודה, שביסוד הצעתי מונח הרצון לבולל אותם. (ד"ר זילברג: אנו מחייבים זאת). אני יוצא מתוך הנחה, שיימצאו רבים - ואנו לא שמענו את כל הקראים אלא רק חלק מהם - שיעדיפו לעשות פרוצדורה זו בפני דין רבניים.

בידה שיהיו כאלה שירצו בתי דין קראיים - הרב אונטרמן אמר שדרך זו של גרושין בפני בית דין רבני פתוחה. (פרופ' בן-ששון: הרב אונטרמן לא דיבר על מתן גרושין לזוג מעורב אלא על שני קראים. שנית, הוא דיבר בפירוש שהגט יהיה מסוייג, שיכולים להתחתן לאחר הגרושין עם גר או גיורת. ד"ר זילברג: את זה לא אמר. כשרצה לנחם אותנו שלא צריכים דם-ברית, הוא אמר שגר מותר במזרח. כשנתיים גם לא מתנים עם מי יתחתן אחר כך. פרופ' בן-ששון: הוא אמר בפירוש שמתיר אותם רק בזה).

ד"ר מ. זילברג: (מצטט מתוך הפרוטוקול \$ את דבריו של הרב אונטרמן). הוא לא אמר זאת בקשר עם גט.

פרופ' בן-ששון: אני זוכר היטב את הערתו הסרקסטית של הרב ניסים, שהקראים לא רוצים להתחתן עם גרים. אני זוכר יפה מה שאמר.

מר גאוי: אני עוד לא סיימתי את דברי. אני אומר, שאם תהיינה פתוחות לפנינו שתי הדרכים - גם קראי וקראית יוכלו ללכת לבית דין רבני והוא יפריד את

הנשואין. (ד"ר זילברג: גם עכשיו הוא יכול). ישאו מספר קטן שעלול לחבוע

בית דין קראי, במקרה שהגרושין אינם בהסכמת שני בני הזוג. אני מניח שמספרם של אלה לא יהיה גדול, אולי אחד \$ לשנה. לכן רצוי \$ להסדיר את שר הדתות לסגות בית דין "אד-הוק" לדון במקרה זה, מתוך הנחה שברבות הימים לא יבוא לידי כך. בדיוק כמו שקרה בבתי הדין השבטיים שהם התנוונו.

מר ישעיהו: אין לדון גזרה שווה. בתי הדין השבטיים באים במקום בית הדין האזרחי. כאן מדובר בבית דין שבא במקום בית דין דתי.

ד"ר זילברג: ומה יהיה במקרה של סכסוכים בין איש לאשתו?

מר גאוי: זה ייכלל באותה מסגרת של בית-דין אד-הוק.

מר האוזנר: אנו מחפשים דרכים לטובת הקראים. אילן חיפשנו דרכים לטובת כל

הציבור במדינה, כוונתי לציבור הנישואין והמגורשין במדינה - לדעתי צריכים להיות במדינה נשואין אזרחיים. אין לי ספק שנשואין אזרחיים \$ יפתרו

גם את שאלת הקראים. אני מצטרף לדעה התיאורטית שזה היה פותר את השאלה לטובת הקראים ולטובת כולם. אני רוצה לתת לזה ביטוי. יחד עם זה, כאדם שרוצה להיות איש מעשי ולהמליץ המלצות שיוכלו להתקבל במסגרת הכוחות הפוליטיים הקיימים,

ובדעתי היסב שאין סיכוי להצעה כזאת - אני מוכרח לחפש כאן הצעה אלטרנטיבית שחיה זו שתוגשם. אני מצטרף למה שאמרה חברת הכנסת תלמי.
עכשיו אני הולך הלאה. מה הצד המעשי? ודאי שאני נגד עדה נפרדת. הקראים בעצמם לא בקשו עדה נפרדת, כלום אנו נבוא ונכוף אותה עליהם? ואפילו אם תבעו - תבעו בקול ענות חלושה. (ד"ר זילברג): קולם דוקא היה חזק: כהן, אוסלן והרב מצליח אם אינני מהוייב להקים ביניהם ובין קהל ישראל מחיצה שבכלל אין אפשרות לראות אחד אח השני בעדה - אינני רוצה לבנות מחיצה כזאת. מספיקה לי הגדר שאנו אנוסים להקים על פי כורח המציאות. צריך לתת להם צד איזו אפשרות לחיות ולהקים בתים ובשעת הצורך להתגרש מנשותיהם. פה הויכוח מצטמצם על אחת מסחי האפשרויות: שאלה יהיו בתי דין של קבע, שזה קצת יותר יציב, או שיהיו בתי-דין עד-הוק, כפי שהציע ראש העיר מר נאוי. עקרונות אין הבדל. (מר י. ישעיהו): מעשית יש הבדל).
צריך לתקן את החוק ולקבוע חוק, שהנה האנשים המזהים את עצמם כקראים צריכים להקים מוסדות נפרדים. אם זה מוסד קבע, שהיושב בו מקבל משכורת והוא מדרך הטבע יותר מושרש בו, או אם זה מוסד אד-הוק שיש לו פחות שרשים. עקרונות אין הבדל. עשינו מעשה שמכיר בהם כציבור בעל בעיה מיוחדת וזכות מיוחדת, שהרי הם צריכים להזדהות כיהודים קראים. אנו מוכרחים לתת תוקף לזה שהם מזהים את עצמם.
אולי אוסיף פה בפאמר מוסגר: אילו היו המוסדות הרבניים שלנו מכריזים שהם יחפשו דרך הלכתית לפתרון בעית היחידים שירצו לחיות ככל עם ישראל - היינו מוכנים לכל מאמץ מחשבתי-אינטלקטואלי כדי לקדם את האפשרות הזאת. אבל משנוכחתי שזאת דרך חסומה והרבנים אמרו "לאו" מפורש, זה לא יעזור שאנו נמליץ. למחוקק החילוני אין שליטה על הרבנים. לפי דיני החורה, לפי התלכה אין שמפורשים אותה, כל מה שנאמר לא יכול לקיים אותם ואנו לא נוכל לפתור את הבעיה. לכן אני הוזר לאחת מסחי האלטרנטיבות, אינני בסוח שיש הבדל מעשי רב ביניהן. נכון שאנו ניצור חוג של קראים, שיהיה מעוניין בדרך הטבע בקיום של מוסדות כאלה. בודאי יהיו אנשים שיטמשו שם בחפקידים, בכהונה ובשכר, ובדרך הטבע המוסדות הללו יתקיימו. זה סבבי עם זאת אני חושב, שאם אנו פותרים אין שהוא מעשית את הענין, צריכים להכיר בזה שאלה בתי-דין. אולי אפשר לעשות אותם בתי דין שיטבו מפעם לפעם. ממילא ישבו מפעם לפעם. אני עוד רוצה להרהר באפשרות של העראיות של המוסד מבחינה הסמכת הקאדר, אבל אינני חושב שזה מעשי. לא הרי בית דין שבטי כהרי בתי דין אלה. כי כל מה שאפשר היה להביא לפני בית דין שבטי - סכסוך בין אדם לחברו - אפשר בדרך כלל להביא בפני בית דין כללי. אולי יש עניינים בין-שבטיים, אבל רוב הדברים אפשר להביא לפני הערכאות. בודאי יש עבירה של בדוים שמוכרת רק בבית-הדין שלהם. למען סכסוכים כגון אלה הוקם בית הדין השבטי מלכתחילה. כנראה שברוב הימים טושטשו המנהגים, הצורך בפתרון סכסוכים כאלה נעלם, החיים פתרו את זה. הבדוי נתישב ושוב אינו רואה בפלח את מתנגדו. אינני יכול לראות את הגזירה שום במלואה. ההצעה של מר נאוי אטרקטיבית, מפני שהיא נותנת את המינימום החיוני ביותר, המעשי ביותר והיא משאירה פתח למי שרוצה להתגרש דוקא בפני בית דין רבני. אם זוג קראי רוצה להתגרש, יתכן שילכו לרבנים. נגיד זאת בפירוש והדבר ייוודע לרבים. אז יוכלו ללכת לשם ואז יקום חזונו של הרב אונטרמן, שלא אמר מפורש, שפעם ברוב הימים לא יהיו ממזרים, כי לא תהיה אשת איש שנשאה לאדם בלא שגט, כי הגטין יהיו כשרים מבחינת ההלכה. אז בעוד עשרה דורות לא יהיו בתוכם ממזרים. חשבתי שכך ראה זאת הרב אונטרמן, עם הסבלנות ההלכתית, לפתרון הבעיה לסווח ארוך. אבל אנתנו, שאיננו יושבים על כסאו, אנו צריכים לפתור בעיות של מחר.

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

יתכן מאוד שיהיו קראים, שבמקום לפנות לשר הדתות ולבקש אותו שימנה בית-דין מיוחד, ימצאו להם את הפתרון הפשוט ללכת לבית דין רבני - נ"חא. בודאי שלא נחסום דרך זו. אין בידינו ואין ברצוננו לחסום אותה. אני גם חושב שאם ידעו זאת - חלק גדול מן הציבור יעשה זאת. זאת הרגשתי, לא הפאנטיים, אבל רבים שתוכם ואלה שמחפשים את הדרך להתבולל ילכו לרבנות, אותם המקרים שבהם אין מחלוקה בין בני הדוג. אני חושב שלדבר זה התכוונו הרבנים. נכון גם שהרוב המכריע של הגרושין

כך הוא. כשנאים בעל ואשה ואומרים איננו רוצים להיות כבעל ואשה, המיעוט הוא אותם המקרים ששם יש דין ודברים ומחלוקת ומחעוררת שאלה, שאחד הצדדים רוצה והשני איננו רוצה. (הגב' תלמיד: זה לא מיעוט). ברבנות, במידה שיכולתי לעקוב אחר הסטטיסטיקות, הרוב המכריע הוא גרושין בהסכמה. לפעמים כופין אותו עד שאומר רוצה אני. יש השפעות, יש פסק-דין מזונות וביצוע פסק-דין זה על כל הכרוך בו, ואז יש כפייה מסויימת. קודם כל, טוב להודיע זאת. ואני בעד זה שנתן פומבי לדעה שקראים יכולים ללכת לבית דין של הרבנות. (ד"ר זילברג: כך הוא החוק.

הגב' א. תלמי: אם זהו החוק, למה אמר הרב אונטרמן שזאת דעתו הפרטית?) מפני שלא קל לרבנים לעשות חידוש. כשראינו ענין העבונה, ואינו עד כמה קשה היה הדבר, גזרו עליהם תענית. (מר שחור: זה לא אמת אבל יפה). אני מכבד אותם מפני שמנסים לסלול דרכים. הלואי ויגזרו על עצמם יותר תעניות, ואני מוכן להצטרף אליהם. יהיו את ההלכה. אני נוטה למחשבה זו, אם הדעה הכללית תהיה כדעתו של מר נאוי - אני אצטרף אליה, מפני שאני רואה בה פתרון מעשי. (מר ישעיהו: מה פירוש הדעה הכללית? יכול להיות שכל הועדה תתאחד ויכול להיות שיהיה אחד או שניים שלא יצטרפו). צודקת חברה הכנסת תלמי שיותר מכובד ויותר נאה ליצור להם מוסד קבוע. זה יותר נכון. אני חושב שאנו גם חייבים להם זאת, לאחר כל השנים שהיו תלויים באויר ולא ידעו מה מצבם. אבל זה מבחינת האלגנציה שבדבר. אחי מושך פתרון נעשי. הואיל ואני רואה בדבריו של מר נאוי פתרון מעשי - אני מוכן לקבל גם אותו.

דעתי היא שיותר נאה ויותר הוגן, ומבחינה עקרונית לא משנה כלום, להקים להם בתי דין של קבע. אגיד עוד מלה: יש מעלה לבתי דין של קבע, מפני שהדברים האלה לא יהיו אז נחונים לבקורת. מינוי אד-הוק יכול לשמש מקור לסכסוכים. העדה קטנה, האנשים מכירים האחד את השני, יש פלגים ויש מחנות שונים, האחד בעד והשני נגד. גם ש הגרושין של מרדוק עשו את הערה כיתות כיתות. ימנה שר הדתות - מי שלא יהיה - בית דין מסויים, יאמרו מפני שזה נוטה לצד הבעל או האשה, מפני שנוטה לפסוק כך או אחרת. נגרם על ידי כך לזילותא דבי-דינא. מה שאין כן בית דין של קבע. אז אין ויכוח על הרכבו. עצם הרכבתו בהרכב זה או אחר לא מעשה את הכינוי לשנוי במחלוקת. טמה נפשך, אם שר הדתות או הרשות ממנה - תמנה אותם האנשים. מה הואיל הארעיות? אם לא יהיו אותם האנשים - יהיו ויכוחים ואני צופה בגז'ים-מדוע מניח פלוני ולא את אלמוני? אני חושב שלא נפסוק לטובת הקראים אם נפסוק ~~הערה~~ בתי דין ארעיים.

מר שחור: אפשר לקבל רשימה של עשרה אנשים ולמנות מהם. פרופ' ח.ה.בן-ששון: מכיוון שאני חושב שבסורו של דבר אני יוצא שוטה אחד בין ועדה של חכמים, אני רוצה להטביר את דברי ואת עמדותי. הביטו וראו: קיבלנו כתב מינוי שבעצם קבע מראש את העדה הקראית כעדה נפרדת. כתב-מינוי זה דיבר על טובת הקראים. בישיבה הראשונה אמר לנו שר הדתות, שהוא רואה את הקראים כיהודים. ואם הם כיהודים - אז טובת הקראים יכולה להיות

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

בהופעתם כיהודים. זאת בשבילי אכסיומה.

הדבר השני הוא - אני רוצה בביטול המחיצות, כמו כולם. כך, למשל, רוצה קוסיג'ין באומה הרוסית. וכמו שאני מתנגד למה שהוא עושה ליהודים ברוסיה, כך מתנגד לנטיין בלי מסגרת כוללת שונה לכולם ליצור מנגנון מיוחד. במידהא מסוימת נסיון זה יהיה מתחמד. הוא יאמר: אני נותן לכם בחי דין, אני נותן לכם סדרים, אבל זה לא ילך לכם כל כך על. אני מתנגד למתן היתר כמו זה. אני רוצה בהתבוללותם של הקראים מסיבה שחירה בעיניכם משונה, אחרי כל עמתי. מכיוון שאני מכיר את דרך מחשבתם של הקראים, אני יכול לוטר שאינני מכיר חפיטה יותר קשה של יהדות מזו של הקראים. הרבנות - כך היא ההנחה - מהווה מבחינה מסוימת המשכת של הפרושים, שהיו משנים וטפרשים את ההלכה. הקראות אולי קרוב ברוחה לצדוקים. בסופו של דבר זוהי חפיטה קשה ביותר של היהדות. הרבה פרובלימות כרוכות בדבר, אבל אחת ההנחות היסודיות היא - שסובלנות יפה גם לקנאים, כל עוד שלא מנסים להעביר אחרים על דעתם. כלומר, מה המסגרת הרחבה ביותר שאני רואה לבעיה זו - זו מסגרתו של העם היהודי, שצריך להיות אחד מתוך הבדלי דינים והשקפות. אני רואה את הענין הקראי שבא לפני הועדה הזאת כקצה של קרחון שצף על פני הים, ואילו מתחת להם יש קרחון שבסיסו רחב יותר. אם טפינה אינה נזהרת ואינה משגיחה בקצה הבולט על פני הים, היא נשברת על הקצה של הקרחון. כלומר, בפרובלימות שעומדות על הפרק.

מדברים הרבה על מעשיות. מהי המעשיות שבפתרון בעית הקראים? אם המעשיות היא פשרה מסוימת, שאנו אומרים: יש מן העוול בתיקון שלנו, אבל עוול זה יביא תועלת והצד השני והשלישי יבין זאת. ומחר יכולה להיות בעית ממזרות מארץ של מיליונים יהודים או מארץ מסוימת אחרת - אני לא רוצה לנקוב בשמות. רצוני לוטר, שאם אנו נחקלים בבעיה - אין אנו יכולים שלא לראות אותה כמות שהיא במלוא היקפה. בעיה זו עומדת. אולי זו אחת הסיבות שבגללה התנגדו רבים מבז לי ישראל להקמתה של מדינת ישראל. הבעיה שעומדת היא - זהותה של האומה על פילוגה כמות שהיא. זה המצב. ואם זה המצב וזאת ההנחה, שבעולמנו המודרני לא יתכן לדבר על השקפתו של מישהו אצל אחר כעל שטויות, ולא יתכן לדבר על מישהו אחר כאבר גדולדל, ואפילו אם המדבר סבור כך - (ד"ר זילברג: התכוונת לרב ניסיט?) לרב ניסיט ולמה שנאמר כאן, למנטליות מסוימת שהיא מאוד קשה. אולי מותר לי לומר "פרו דוסו". יש לי קנאות יותר מאשר לאחרים, אבל צריכים לראות באיזה עולם אנחנו חיים. אני רואה את העולם שעל בסיסו קמה מדינת ישראל, עולם שהנוצרים היו בו דומיננטיים. אני רואה את קיומה של היהדות בתפוצות ורואה את היא מחקיימת. והיתה לי הזכות לראות את היהדות המשגשגת ביותר. היא קיימת מתוך אותו בסיס של לא-שטויות ולא אבר-גדולדל של אף אחד. אני לא רוצה לכרות את הקנף שאני יושב עליו. הן מבחינת המדינה והן מבחינת העם איש לא מתפלל כאן לשיבת אורת ימי הבינים והיחסים בין המוסלמים, הנוצרים והפגנים. המדנות שאינן סובלניות הן המדינות הקומוניסטיות. אם אני רואה לפני את המסגרת האלה ואני רואה לפני 6,000 אנשים - אני מחפש את הפתרון המתאים.

ואני רוצה לוטר עוד דבר אחד: חיים לוי רוצה בעדה. אני דן לא על דבריו אלא על רשמיו. אצל הרושם שלי הוא, מכיוון שאפרו להם: עדה - בסום פנים לא, 6, הם חותרים לקראת משהו שימש להם במקום עדה. עמדתם קנאית קיצונית. (ד"ר זילברג: הוא אומר: אנו נגד הפרדה, אנו מתנגדים בכל חוקף להיות עדה נפרדת.) הם סיפרו את ההיסטוריה איך בקשו קודם עדה והלכו לבן-גוריון ולבן-צבי ונאמר להם "לא". אני מנסה להבהיר את עמתי צעד אחר צעד. דנתי במסגרת זו. אני רוצה כרגע לחזור לענין שאמרתי. אני רואה את תביעתם של ראשי העדה הקראית לקראת עדה. מה אני רואה לפני מצד שני? שר הדתות אפר לי: אתה לא מבין את ענין

... ..

... ..

... ..

... ..

ההלכה. ההלכה פוסקת לכל מקרה ומקרה. הוא אמר: יצכן שאוסרים גבינה על כולם. כשבאנו לפני הרבנים שמענו כלל. והכלל הוא - לא נספל בכל מקרה בודד, אלא אם כן ציבור שלם יבוא בפנינו. והוא מושג מאוד ארכאי של ראשי בתי אבות. אני לא רוצה להכנס לשאלה מה היה עולה לה למשפחה היהודית, אילו חשב ר' גרשון מאור הגולה כמו הרב ניסים. אבל הפרובלימה היא - שיש דחיה מוחלטת של הקראים מצד הרבנות, כמו שיש רצון של הבדלות של ראשי הקראים מצד שני. יש יהודים שעם כל רצונם להתאחד, הם אומרים שקיימת מדינה והיא חייבת לדאוג לצרכיהם לשוויון כולם. אם אני רואה דבר זה אני אומר: בהיות ונתברר לוועדה שהעמדה של בעלי ההלכה בקראות וברבנות אינה מאפשרת פתרון, לא על בסיס של דיון אינדיבידואלי ולא על בסיס של פשרה בין העדות; היות ונתברר לוועדה שהמושג "טובת הקראים" כולל את טובתם בחוץ העם היהודי, הגיעה לכלל מסקנה שלפחות את הבעיה הזאת לפי הטונח שבזה - "לטובת הקראים" - כחלק של העם היהודי, ולפי המצב בהלכי הרוח של בעלי ההלכה - להפקיע את הגטין והנשואין מחוץ השיפוט הדתי ולקבוע רישום אזרחי של גטין וקידושין לכולם. (ד"ר זילברג: לזה נקראנו?) (הגב' חלמי: אחת לא מסכים שיהיו שני בתי דין - לאלה שרוצים נשואין אזרחיים ולא להם שרוצים נשואין דתיים?) אגיד לך במשפט אחד. אינני מכיר יהודי שאיננו מחפש אלהים. ואני חושב שאת טועה בעצמך יותר ממה שאני טועה בך. אני מחכוון לגבי החוג שאח שייכת אליו. איננו יכולים לפתור את הבעיה של חלק מהכלל, בלי לפתור את בעיית הכלל כולו. מכאן ואילך הענין של נשואין וגרושין דתיים יהיה ענין וולונטרי בגני כל מי שירצו בכך.

באופן אישי אני רוצה להוסיף ולומר. אני רוצה לקוות ואני מניח ש-90% של העם היהודי ילכו לפי נשואין דתיים לפי ההלכה. אבל אני עומד בפני מצב, שבתנאי הקפאון של בעלי ההלכה ובמצבה של האומה הועמדתי בפני "טסט קייס". אני מוכן לניסוח הצעה אחרת: הועדה הזאת מצאה, לפי העדויות שבאו לפני העמדה שננקטה לפנייה, שבמסגרת המונחים של כתב ההסכמה שלה - שאין באפשרותה לפתור את הבעיה והיא מחזיקה אותה לשר הדתות.

השר זשעיהו: אני מסכים לניחוח של פרופ' בן-ששון ואינני מסכים למסקנותיו. אשר לניחוח - גם כן יש לי הסתייגות אחת. הוא טען בראשית דבריו, שכאילו עצם הסינוי של הועדה יצר את הבעיה. (פרופ' בן-ששון: כתב הסינוי). אין נפקא מינה. הבעיה קיימת וימיה כימי דורות. ישנה מציאות שאין להתעלם ממנה. המציאות היא שיש עדה קראית, שבתוכה יש חלק מרכזי שרוצה להמשיך לחיות את חייו בנוסף העדתי הקראי. ויש מציאות ברורה, שהמוסדות הדתיים היהודיים אינם מוכנים להתפשר בשום דבר כלפי הקראים. (ד"ר זילברג: אגב, גם הקראים). גם אלה וגם אלה לא רוצים להתפשר. יש באמצע יהודים טובים בין הקראים, כמו שיש יהודים טובים שאינם רבנים ראשיים, שהיו רוצים לערוב את כולם. אבל לא ספיהם אנו יכולים לפסוק זה רצון חשוב מאוד, אבל כדי לפתור שאלה שעומדת כאן לפנינו ושאלנו נדרשים לתחלף לה פתרון - אין אנו יכולים לתת לה פתרון טכני העולה הזה שרוצים להתערב ביחד. יש חוק ויש מוסדות והדברים קבועים. מה שאנו מתבקשים עכשיו ויכולים לעשות הוא - להקים איזה גשר. ברור לי - בזה אין חילוקי דעות בינינו - שאין אנו רוצים לבנות מחדש את המחיצות, מה שיטנו דיינו, וזה די כבוד ודי עבה. אבל ללכת לעשות מעשה שיש בו משום בנין מחיצות אלה בתוך מדינת ישראל, בכלים של המדינה, לבנות מחיצות אלה לרורות - זה לא.

קודם כל, אין מוצא. אנו מחפשים אשנב קטן למוצא. הגשר יכול להיות מין גשר של עץ. אין ביכלתי לבנות גשר של קיימא, שהוא יגשר את שני החלקים. מפני שיש שני צדדים - הקראות מזה והרבנות מזה איננו מוכנים לגשר של ממש. ולכן לא נוחר לנו - כאשנים בעלי ראון טוב, שדנאגים למדינה ולעתידה ורוצים מאוד באחדות האומה - אלא להקים גשר של עץ, שאפשר ללכת עליו בינתיים, ושיכול ביום מן הימים להיות גשר אחר חזק, ויכול גם ביום מן הימים להתפרק והכל יחזור לקדמותו. אנו מנסים לעשות איזה דבר זמני פשוט. הוא בא בדרך זו שהוצעה על ידי מר נאוי. ואני שמחתי קצת להצעה זו.

אפשר לקבל את ההצעה של פרופ' בן-ששון ולומר: אין אנו יכולים לפתור שאלה זו. אם יהיו להצעה זו תומכים, נכריז שהועדה דנה ושפעה והיא לא מוצאת פתרון. אינני חושב שזה יהיה מכובד. בכל אופן נכנסנו לתוך הענין, צריכים היינו לחשוש קודם. אחר ששמענו, ברורות לנו העמדות וברורה לנו המציאות. ונדמה לי כי כל מה ששמענו די להבהיר. לכן אנו צריכים להציע הצעת מוצא, גם אם כוחה לא יהיה יפה כל כך. לכן אנו מצטרף להצעת מר נאוי האומרת, שיש לעשות דברים שאינם דברים של קבע. אני מבין מה שאמר מר האוזנר, שמבחינה מהותית זה היינו הר.

זה בית דין של קראים. אתה צריך להכין רשימה; לא מרוע לב שיהיו שלושה יהודים שמקבלים משכורת ושתייה להם פנסיה. יתנו משכורת כמה שיתנו, אלא מחוץ רצון עמוק - לא יהיה דבר של קבע, אלא שיהיה זמני, שחוקת הזמניות ילווה אותו במשך הדור הזה. (מר האוזנר: וכי מדינת ישראל אינה יכולה לתת לקראים מה שהיה להם במצרים. וכי אנו לא נתן להם מה ששלסון זר לא נתן להם?) אם מדינת ישראל

תפקק חוק נשואין וגרושין לפי חוק התורה, מדינת ישראל יכולה לשנות חוק זה. ברגע שמסמיטים את הבסיס שגרושין ונשואין הם לפי חוק התורה - אני מתכוון למה שאמר מר האוזנר - הדברים פשוטים יותר. במצרים אין כפיה. (הגב' תלמי: שם היו בקרב לא-יהודים לכן רצו להיות עדה). נכון, כאן הם נמצאים בתוך יהודים, לכן אנו חייבים לסלול דרך לאחרות יהודית. הדרך לא יכולה ליהפך לדרך המלך של החמזבות, שהיא יכולה להסתם ביום מן הימים והכל יחזור לאיתנו. הדרך מתכוונת למעשה ללכת לטובת הקראים. להקים מכשיר מעשי שיסייע לעניני קידושין וגרושין.

מר האוזנר טוען שזה בית דין של קבע. המחלוקה בינינו היא על דרך של קבע. למעשה כולנו מתכוונים ללכת לקראתם ולתת להם אפשרות של נשואין וגרושין לכל מי שיקצה, בלי לעשות זאת דבר של קבע. אני יודע שאין זו פותר את כל השאלה. זה פותר את השאלה של בני זוג קראים. זה לא פותר את השאלה של בני זוג מעורב. זאת נשארה שאלה וטמנה ידול לא מעט דם. זה לא פותר את השאלה של בני זוג שרוצים ללכת לרבנות. שמענו את הוברים יש כאן ספק. (ד"ר זילברג: הרבנים לא יקבלו אותם אם ידעו על זהותם הקראית). לפחות אנו פותרים את השאלה של

בני זוג קראים, שהוא והיא רוצים להתחתן בפני בית-דין של קראים. על דבר זה אנו מסכימים ומסדרים אותו על בסיס של ארעיות. אולי במשך הזמן תימצא דרך. אולי במשך הזמן חבוא ברבנות הזוזה. אולי תחול איזו תווזה לגבי נשואין וגרושין אולי מישהו יפתח דרך. אני לא מציע לבן-ששון שגפתור בהזדמנות זו את כל שאלות העם היהודי. הן כבודות ונוראות. אני קצת מכיר ענין זה ואת הטעם בתפוצות והטעם כאן. אני יודע מה צופן בחוכו הטעם הזה, אבל אל נפתור את כל השאלות.

ד"ר זילברג: רבותי, אני הייתי זורק כאן רעיון אחד ברוח הדברים שנאמרו

... *[mirrored text]* ...

... *[mirrored text]* ...

מפי החברים נאוי, ישעיהו ופרופ" בן-ששון. אתם לא רוצים בקבע, אולי נעשה את החוק לתקופה מסויימת. זה ניתן להעשות. נעשה את החוק הזה לחמש שנים.

מר ישעיהו: העובדות כוחן יוחזק חזק מכוח החוק. אתה עושה חוק לחמש שנים ובונה מוסדות. המוסדות ימשיכו להתקיים מכוח עצמם. להיפך, שלא יהיו מוסדות של קבע.

מר שחור: הצטרפתי לדעתו של מר נאוי. אני רוצה מסגרת סדרינת לרבנים במהלך ההיסטוריה היהודית. אילו הקמנו מוסדות - היינו צריכים בזה גופרים.

יש 11 עדות בארץ - תהיינה 12. אני לא רוצה בזה. אני רוצה שהבעיה תעמוד להם כעצם בגרון. תבינו, שאילו רציתי להופיע כסנגור שלהם - אני יכול להופיע כסנגור, אלא שאני רוצה שיתלבטו בבעיה זו. (ד"ר זילברג: הם ישנו שנת ישרים). אם הם ישנו, הדור הבא לא ישן. ברגע שאני נותן להם מוסדות - הכל נגמר. בסופו של דבר הכל ברור. יש עדה, קבוצה. כל הבעיות שמתעוררות בין גוי ויהודי צי יתעוררו כאן. ברגע שנשארת בעיה ובעיה זו מתלבטים בה - אני אומר: הדור הזה לא פתר אותה, ננסה לפתור אותה בעוד דור, אולי תיפתר מאליה. אינני צריך לתת לקראים ולרבנים היים נוחים. אני רוצה לתת להם מינימום של נוחיות, מינימום של פתרון.

(הגב' חלמי: זאת עשית עד עכשיו ועל ידי כך חיוקת את הקנאות). אני לא רוצה פתרון קבוע. יכול להיות שאני לא מדבר על דעת שולחי - לא הייתה זאת נציבות

פוליטית - אינני יודע את חברי חושבים כך. אני מדבר כמי שרוצה להצוא פתרון לבעיה. מכיוון שיש בעיות של זוגות מעורבים, וזה עיקר הבעיה. אינני יודע מה יש יותר. (ד"ר זילברג: הזוגות המעורבים אצל הרבנים הם בסדר). אבל הרבנים לא רוצים לחתך אותם. (הגב' חלמי: זה לא בכתב הסכמות). בשנים-שלושה רגעים לא נפתור את הבעיה. ולכן נלך בדרך שהציע מר נאוי ונראה מה יהיה בעוד כמה שנים. אם על ידי הסדר זה לא פתרנו - נלך הלאה. מדוע צריכים אנחנו לפתור את הכל?

הגב' חלמי: אם יש אדם שהוא מוסמן ~~עצמו~~ כעת והוא קבוע, הוא מקבל מסכורת כל השנה?

מר ישעיהו: צריך לתת להם שכר בעד הישיבות.

הגב' חלמי: נסית לשכנע אותנו, שאם הם יהיו קבועים הם צריכים לקבל מסכורת. זה לא כך. אדם שהוא שוחט מקבל גם כיום בעד כל שחיטה. אנשים שישבו בבית-דין יקבלו לפי ~~הצרכים~~ ה"תפוקה".

מר ישעיהו: בחי הדין המוסלמים והדרוזים יש להם כל הזכויות של דיינים, עם כל הפנסיה: משרד, רכב צמוד והזמנה לטכסים.

פרופ" בן-ששון: הם ידרשו זאת כחלק מן הסטטוס, זה ייהפך כחלק מן הפרסטיוז'ה.

הגב' חלמי: בתור רבנים שמוסמכים לתת גיטין, יש להם מסכורת?

מר ישעיהו: אפשר לקחת המטה אנשי ולעשות אותם לעובדים של משרד הדתות.

מר האוזנר: בדתות אחרות הממשלה החזיקה בחי ספר על חשבון הציבור.

הגב' חלמי: שמעתי על רבנים חילונים שגורעים בערב.

מר ישעיהו: לא דיינים. דיין מקבל מסכורת כמעט כשל שופט מחוזי.

מר שחור: דיין מקבל מסכורת של שופט שלום.

פרופ" בן-ששון: עד כמה שאני מבין יש הבדל בין דיינים ורבנים. דיינים הם אנשי

שמקבלים מסכורת ואינם צריכים לספל בעניני הקהילות אלא

בשיפוט. הרבנים - זה ענין אחר לגמרי. כשמדברים על מסכורת החכוונים לדיינים.

ד"ר זילברג: פרופ" בן-ששון, אתה מצטרף למר ישעיהו ונאוי?

פרופ" בן-ששון: לא.

מר האוזנר: מה דעתך, השופט?

ד"ר זילברג: אני מציע כך: א) צריכים באופן רטרואקטיבי להקנות חוקף לכל

... ..

...

...

... ..

...

... ..

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

האקטים שעשו מאז 1956, ויש הסוּך נשואין וגרושין. (ב) צרירים לתקן חוק שיפוט הרבנים על ידי כך, ששני קראים יוכלו להתחתן גם בדרך קראית, לפני בית דין קראי, שהנשואין והגשושין שלהם יהיו בעלי תוקף. לא ניתן להם אותו *status* יהודי. לבתי הדין הרבניים יש סמכות יחודית גם בנוגע ל יפוט ולטידור טכסים אלה. לקראים אנו לא רוצים לתת את הייחוד הזה, כדי שלא להכריח אותם ללכת לבתי דין אלה דוקא. אנו משאירים את הסמכות לבתי הדין הרבניים כפי שהיתה ומוסיפים, שאם זה ייערך לפני בית דין קראי - הקידושים והנשואין יהיו בתקפם. הוּך מזה קובעים בית דין לסכסוכים בין קראי וקראית. נניח שהיא יובעת מזונות. לפי הוּך של עכשיו היא יכולה ללכת לבית הדין הסחודי, היא יכולה ללכת גם לבית הדין הרבני. אני מציע לתת להם ברירה זו. למה לא לתת זאת גם לקראים? נניח שמחעוררת שאלה של התקשרות נשואין או של גט. למשל, בענין מרזוק נעשה הסכם כינו ובין שר הדתות על ידי כך, ששני הדתות הצהיר שאין כל ערך למה שעשו הרבנים האלה. שאלות כאלה יכולות להתעורר בכל נשואין וגטין. יהיו בתי דין שידונו בסכסוך בין קראי לקראית. הסמכות לא תהיה כלפי רבנים. יוצא כך: הגשר בין העדה הקראית והרבנית, גשר נמוך זה תקשר את העדה הקראית עם הרבנית, הוא נתון על ידי כך, שסמכות הרבנים עדיין נשארת בתקפה. כל שני קראים וולים לפנות לרבנים, על גשר זה ילכו הזוגות המתגרשים וגם הנשואים.

הגב' תלמי: פסק-הדין של מרזוק אומר, שהעדה הקראית נשארה בלי קידושין וגרושין, אין להם לאן ללכת. למה לא אמרתם שילכו לבית דין רבני?

ד"ר זילברג: הוא הגיש בב'צ ואחר כך אמר שהוא מוותר, לכן לא יכולנו לעשות שום דבר. אני הוספתי, שהיה הסכם בין שר הדתות וה' מרזוק לפני חוות דעת של בית משפט זה לגבי ערך הנשואין. אתה הכנסתי לפסק-הדין.

מר ישעיהו: אנו פה לא ננסח. אני חושב שאנו מפסיקים עכשיו את הדיון. כבוד היו"ר שמע את הדעות. יש פה איזו דעה שמייצגת פחות או יותר רוב של הועדה.

(פרופ' בן-ששון): שתי דעות שקולות ודעת יחיד). אני מציע שהיו"ר ינסח את הסיכום. את הדו"ח יוכל לכתוב אחר כך. הייתי רוצה לראות שנים-שלושה פעיפים של סיכום. אם תהיינה הצעות שונות - תהיינה לפי הנוסח המונה על השולחן. זה יהיה יותר קל להצביע. יכול להיות שאין חילוקי דעות בין בני יין ובין האוזנר.

פרופ' בן-ששון: אני רוצה להבין מה יוכן. הצעתי את שתי הצעותי. שתיהן בפרוטוקול ושתיהן בנוסחות.

מר ישעיהו: חננח אותן.

הגב' תלמי: אם חסין יהיה יותר נוח.

ד"ר זילברג: אדוני השר, כשאני אכתוב את הדו"ח אנקוט עטדה גם לגבי ההצעה של מר נאוי.

מר ישעיהו: אחת מנסח את הצעתך. אם תמצא שהצעתך אינה תומכת את הצעת מר נאוי שאנו מצטרפים אליה, הציע זאת בחור נוסחה א' או נוסחה ב'. וכשתביא את ההצעה שלך - נביא אנחנו הצעה אחרת.

הגב' תלמי: אני מסכימה שתביא גם את הצעתי - כלומר: גם נשואין וגרושין אורחיים לאלה הקראים הרוצים בכך. אבל אני מסכימה גם בלי הוספת זו.

ד"ר זילברג: האם אני חייב להביע רעיונות שאני לא מסכים להם? אני אגיד מה שאני חושב.

פרופ' בן-ששון: יש אפשרות אחת שאנו אוסרים: הועדה במרה את הדיון בעל פה. חברים שיש להם הצעות - יגישו אותן בכחב. הועדה א ר כך תתכנס וחצביע על ההצעות האלה והדברים יוגשו, מי שיקבל דעת רוב ומה שיקבל דעת מיעוט. יש אפשרות שהיו"ר ישב ויטכם, אם אינו רוצה שיהיה "ווסום ספרסום", כמה דעות הושמעו

... (2) ... (3) ... (4) ... (5) ... (6) ... (7) ... (8) ... (9) ... (10) ... (11) ... (12) ... (13) ... (14) ... (15) ... (16) ... (17) ... (18) ... (19) ... (20) ... (21) ... (22) ... (23) ... (24) ... (25) ... (26) ... (27) ... (28) ... (29) ... (30) ... (31) ... (32) ... (33) ... (34) ... (35) ... (36) ... (37) ... (38) ... (39) ... (40) ... (41) ... (42) ... (43) ... (44) ... (45) ... (46) ... (47) ... (48) ... (49) ... (50) ... (51) ... (52) ... (53) ... (54) ... (55) ... (56) ... (57) ... (58) ... (59) ... (60) ... (61) ... (62) ... (63) ... (64) ... (65) ... (66) ... (67) ... (68) ... (69) ... (70) ... (71) ... (72) ... (73) ... (74) ... (75) ... (76) ... (77) ... (78) ... (79) ... (80) ... (81) ... (82) ... (83) ... (84) ... (85) ... (86) ... (87) ... (88) ... (89) ... (90) ... (91) ... (92) ... (93) ... (94) ... (95) ... (96) ... (97) ... (98) ... (99) ... (100) ...

101-102: ... (101) ... (102) ...

103-104: ... (103) ... (104) ...

105-106: ... (105) ... (106) ...

107-108: ... (107) ... (108) ...

109-110: ... (109) ... (110) ...

111-112: ... (111) ... (112) ...

113-114: ... (113) ... (114) ...

115-116: ... (115) ... (116) ...

117-118: ... (117) ... (118) ...

119-120: ... (119) ... (120) ...

121-122: ... (121) ... (122) ...

בועדה, מי ומי השמיץ אותן, והדברים יועברו על ידי היו"ר לשר הדתות. אם הכנתי את הצעתו של השר ישעיהו, אתה מסכים את כל הדעות. (השופט זילברג: אני מסכים אותן מהוך בקורת ואתם יכולים לבקר את הבקורת). במקרה זה נסייל הלוך ושוב. יש פרוטוקול ובו ביקרנו האחד את השני. (מר האוזנר: צריכים לתת המלצות). או שהיו"ר יתכבד לסכם, או שכל אחד יגיש את הצעתו. הגב' תלמי: היו"ר יציע את הצעתו ונצביע, מר נאוי יציע את הצעתו - ושוב נצביע. יוגש דו"ח של רוב ומיעוט.

מר האוזנר: יש סיכום כללי של הבעיה על הסתעפוינותיה. אם היו"ר יעשה לנו טובה וינסח את הדבר ה האלה - מובטחני שלא יהיה עורר על המשפט ועל הפטיקה. ומי כמוך יכול לעשות זאת.

מר ישעיהו: אני רוצה להוסיף משפט. רציחי שכבוד היו"ר, כשיחבר את הדו"ח, לא יהיה קמצן בדברים ויצטט פרוטוקולים וירחיב את היריעה בשביל הציבור.

ד"ר זילברג: מי שיקרא את הדו"ח יראה את המצב.

מר האוזנר: יש לזה הסיבות בשביל ההיסטוריה. אינני מזלזל בה סבחינה זו. אני רואה את הדברים מעבר לשאלת הקראים. לכן השוב לגולל את היריעה. אחר כך יש המלצות. אני מציע שהיו"ר ינסח את ההמלצות שלבו שלם עמהן. אם מישהו ירצה להציע המלצות - זה ענין קצר. הרי המחלוקת תהיה על 2-3 משפטים - ינסח לו את המלצתו. אני בטוח שפרופ' ששון יכול לנסח ומר נאוי יכול לנסח.

פרופ' בן-ששון: הסיכום יסכם את כל הדעות.

ד"ר זילברג: אינני חושב. אינני יכול לכתוב דבר שלי איננו שלם אתו. אני צריך לנסח מדוע אני כותב כך. יהיה אצלנו ווטום-ספרטום כמו שיש

בבית המשפט.

פרופ' בן-ששון: אז אני שוכנע משלי. הייתי מבקש שבמקרה זה יעידו לרשותי עזרה מזכירות ואני אגיש דברים שלי. אני אגש ווטום ספרטום שלי, אם אינך מוכן לסכם את הדעות שנשמעו. (ד"ר זילברג: ולא לסיים את הדעה שמתקבלת על דעתך?) ודאי, בסוף. אני חושב שאתה מסכים את כל הדעות ובסוף תגיד: טכולך נראית לי דעה זו. ולכן אני מציע מסקנות אלו ואלו. אם תעשה זאת ולא אמצא שבתוך הסיכום שלך סיכמת את דעתי, אביא בשנים-שלושה משפטים את ההמלצה שלי כמוגדת להמלצה שלך.

ד"ר זילברג: בעוד ארבעה שבועות אני נוסע לחדשים.

מר ישעיהו: פה יש אי-הבנה. לדעתי לא מבנה של דו"ח אינו דומה למבנה של

פסקי-דין של בית המשפט העליון. המבנה שם כך: השופט כותב ושאר

השופטים כותבים את מסכומים או חולקים. לפעמים גם כשהוא מסכים הוא מוסיף כמה נימוקים משלו. המבנה של דוחות מסוג זה הוא - שכוחבים ^{הרצאה} דברים בשם כולם. לגבי הרצאת הדברים אינני חושב שיהיו חילוקי דעות. יש בעיה של מסקנות. אני מציע שהיו"ר ינסח נוטה שלו שהוא שלם אתו כמסקנה, וישלח לנו אותו כמה ימים קודם, והיה אם הנוטה נראה לי - מוטב. אם אני אראה צורך לנסח ניסוח אחר - אכין

לי ניסוח לקראת הישיבה. בזה אנו מקצרים את מהלך הדיון. אם חבר הועדה ימצא

שהרצאת הדברים מעיקרה אינה נראית לו וירצה לכתוב הרצאת ^{לצד} דברים יחידה משלו - אינני רואה בזה פסול. אם נחוצה עזרה טכנית - צריכים לתת לו.

מר שחור: בעצם אינני רואה את החלוקי הדעות גם במסקנות. אינני יודע בדיוק

מה עמדתו של פרופ' בן-ששון, אך כולנו חושבים שיש צורך לשנות בחוק,

להוסיף בחוק ולתקן בחוק. בזה אנו סאוחדים. (פרופ' בן-ששון: אני לא). פוט

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

לבן-ששון. כמה אנו לא לאוחדים? אם החוק צריך להיות חוק אד-הוק או משהו קבוע. בזה כל הילוקי הדע ה בינינו. אל נקים הר בינינו, הענין פשוט כל כך. התקדמנו הרבה מאוד בדעה אחידה. אנו התקדמנו מבחינה זו, שבכדי לאפשר ליהודים הקראים להתחנך ולהתגרש צריך לעשות משהו בחוק. בזה באנו כולנו לעמק השווה. יש הרצאת דברים כמה באנו לעמק השווה. אני מקווה שתעשה זאת ברוח הדברים שנשמעו. הבעיה נשארה כל כך מנוכצמת, ששלושה חברים סבורים שיש צורך בבית-דין אד-הוק, בארציות, ובזה הצטרפנו שנינו למר נאוי. אני רואה בזה דבר גדול. בהצעתו של מר נאוי. לעומת זאת יש חברים שסבורים כמו היו'ר. אני לא הייתי מכניס להצעה זו כל ענין הנשואין והגרושים האזרחיים. לשם מה? מי ביקש זאת סאתנ? בגדעון ניתנת אפשרות להגיד דרשה זו בכנסת. לדעתי, התקדמה הועדה יפה. לדעתי מצאנו מוצא בשינוי החוק. כשהתחלנו לעבוד לא חשבנו על זה.

(מר האוזנר: חשבנו על כך גם קודם).

ד"ר זילברג: אם הבינותי את הצעתך, מר נאוי, התכוונת שבנוגע לנשואין יהיו מוסדות לנשואין. (מר נאוי: ורשמי נשואין). רשמי נשואין

רק רשמיים, אבל צריך מישהו שיסדר טכס של נשואין. מסדר הנשואין הייב לדאוג לכך שזה ייושם. מי יסדר את הקידושין לקראים?

מר שחור: גם עכשיו יש להם רבנים. יש טוסד של קבע. (ד"ר זילברג: מי יסדר להם?) יש הרב מצליח, ואתה נותן לו תעודה של רושם נשואין.

מר נאוי: יש חזנים שיכולים לקבל תעודה של רושמי נשואין, בשביל אלה שלא הולכים לרושמים הרבניים.

מר ישעיהו: אני הושב שניסוח המסקנות צריך להיות רלבנטי לסעיפי החוק. מן הראוי שתבונן לסעיפי החוק. (ד"ר זילברג: בסעיפי החוק

אין שום דבר).

ד"ר זילברג: מר נאוי העלה רעיון. הוא אומר, מכיוון שענייני נשואין שכיחים יום-יום צריכים ליצור מוסד שיהיה מוסמך לעשות זאת. בנוגע לגרושין הואיל ושמענו שזה מתרחש אחת לשנה, נתן להם אפשרות לקבוע ביה-דין אד-הוק. כך הבינותי אותך.

מר נאוי: אינני יודע איך מתחננים כיום.

מר שחור: במצליח יש יהודי אחד חפוחה, נרשמים אצלו לנשואין.

ד"ר זילברג: הוא צריך לקבל סמכות לעשות נשואין. (מר ישעיהו: איך הדין לגבי יהודים רגילים?)

ד"ר זילברג: הולכים לרבנות והרב מסדר את הקידושין. הקידושין לא נעשים על ידי הרב, אלא על ידי שני בני הזוג. על ידי הטבעת שהחנך

מוסר לכלה. עושים את הטכס בפני עשרה אנשים והרב מסדר את הקידושין. מה

החסרון של הקידושין של הקראים? שלפי דיני הרבנות הקידושין שלהם לא תופסים. ההיתר אצל הרבנים נובע מחוק כך שלא מכירים בנשואין. אם אנו רוצים לאפשר להם להתחנך ולהוליד בנים - צריכים לחת להם את הכלים לכך. ז"א אנו צריכים

להכשיר את הטכס שלהם, שיהיו אנשים שיהיו רשאים סדר זאת. סוף-סוף לא כולם הולכים אל הליגה ומטדרים זאת בכדי-ים. לא מחוייב להיות קבוע כמו ענין

הגרושין, שהוא כבר מאוד. ברוך השם, שלא כל הזוגות מתגרשים. (מר ישעיהו: לענן הגרושין יש צורך בבית-דין?) יש צורך ברב אחד. לאמיתו של דבר גם

בגרושין אין צורך ברב, אם אתה יודע לכתוב את הגט. אבל זה סטורר על ידי בית-דין מפני שהפרוצדורה קשה מאוד וצריכים להתוך. יש מלה שכותבים בחמישה

יודי'ן. בית דין זה - אני מבין כך את הרעיון שלך - שהוא לא צריך להיות בית דין של קבע אלא יכול להיות בית דין ארעי. ומה יהיה בית הדין לסידור

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

(... ..)

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

הסכסוכים שלהם? הם גם כן יהיו אד-הוק?

מר נאוי: במידה והם יודקו לבית דין רבני - חבוא עליהם ברכה. אם לא - ימנו לשם כך בית דין אד-הוק.

מר האוזנר: מה הדין אצלם בנשואין אם מתעורר ספק לגבי הרווקה? ז"א שצריכים בית דין גם לקידושין. אם מתעוררת שאלה בנוגע לרווקות, מי יפטוק? אינני זוכר בדיוק את לשון בחוק ביחס לעניני מזונות.

ד"ר זילברג: אשה התובעת מזונות ושאלה לפנות לבית דין רבני ואזרחי.

מר ישעיהו: אותו נוטה צריך לחול גם על הקראים.

ד"ר זילברג: גם זה ענין נדיר, אבל סכסוכים זה לא רבר נדיר.

מר ישעיהו: השאלה של האוזנר היא שאלה רצינית.

פרופ' בן-ששון: אני מניח שאתה חסכס. אם אראה שבחוק הסיכום שלך מצויות גם השקפותי - אכניס את הסקנה. אם לאו - אצטרך עזרה כדי לנסח

אח הסיכום שלי.

ד"ר זילברג: אנו נחאסף ביום ב' הבא בשעה שבע בערב.

הישיבה ננעלה.

после чего он до сих пор не вернулся.

Вопрос: почему же не вернулся? - потому что он не вернулся, но он - тот же человек, что и раньше.

Ответ: он не вернулся, потому что он не вернулся, но он - тот же человек, что и раньше.

Вопрос: почему же не вернулся? - потому что он не вернулся, но он - тот же человек, что и раньше.

Вопрос: почему же не вернулся? - потому что он не вернулся, но он - тот же человек, что и раньше.

Вопрос: почему же не вернулся? - потому что он не вернулся, но он - тот же человек, что и раньше.

Вопрос: почему же не вернулся? - потому что он не вернулся, но он - тот же человек, что и раньше.

Вопрос: почему же не вернулся? - потому что он не вернулся, но он - тот же человек, что и раньше.

Вопрос: почему же не вернулся? - потому что он не вернулся, но он - тот же человек, что и раньше.

на последнем этапе.

Вопрос: почему же не вернулся? - потому что он не вернулся, но он - тот же человек, что и раньше.

после чего он до сих пор не вернулся.

הועדה לבדיקת מעמדם האישי של היהודים הקראים בישראל

ב"ה ירושלים, ט' בטבת תשכ"ז
22 בדצמבר 1966

לכבוד
הרבנים הראשיים לישראל

כב' הרבנים הראשיים,

הועדה הציבורית לגירור קניני
המעמד האישי של היהודים-הקראים החליטה לפנות אל כה"ר
בבקשה להיגבש עם חברי הועדה לשם גירור כמה מהשאלות
שתועלו במני הועדה.

נא לקבוע לנו זמן ומקום.

בכבוד / רב,

משה זילברג
יו"ר הועדה.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 311

LECTURE 10

1. The first part of the lecture discusses the concept of work and energy. It starts with the definition of work as the dot product of force and displacement. The work done by a constant force is given by $W = \mathbf{F} \cdot \mathbf{d}$. The work done by a variable force is given by $W = \int \mathbf{F} \cdot d\mathbf{r}$. The work done by a conservative force is equal to the negative change in potential energy, $W = -\Delta U$.

2. The second part of the lecture discusses the concept of power. Power is defined as the rate of doing work, $P = \frac{dW}{dt}$. The power delivered by a constant force is given by $P = \mathbf{F} \cdot \mathbf{v}$.

3. The third part of the lecture discusses the concept of momentum. Momentum is defined as the product of mass and velocity, $\mathbf{p} = m\mathbf{v}$. The change in momentum is equal to the impulse, $\Delta \mathbf{p} = \mathbf{F} \Delta t$.

4. The fourth part of the lecture discusses the concept of angular momentum. Angular momentum is defined as the cross product of position and momentum, $\mathbf{L} = \mathbf{r} \times \mathbf{p}$. The change in angular momentum is equal to the torque, $\Delta \mathbf{L} = \boldsymbol{\tau} \Delta t$.

5. The fifth part of the lecture discusses the concept of energy conservation. The total mechanical energy is conserved in a closed system, $E = K + U = \text{constant}$.

הועדה לבדיקת מעמדם האישי של היהודים הקואים בישראל

ב"ה ירושלים, ה' בטבת תשכ"ז
18 בדצמבר 1966

אל: חברי הועדה

הריני מהכבד להמציא לכם כזה

פרטיכל משיבת הועדה מיום 6.12.66.

ב ב ר כ ה ,
- *[Handwritten signature]*
דוד גלס
מזכיר הועדה.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Faint, illegible text in the upper right quadrant.

Faint, illegible text in the middle left section.

Faint, illegible text in the middle section, possibly a paragraph.

Faint, illegible text in the lower right section.

Faint, illegible text in the lower right section, possibly a signature or date.

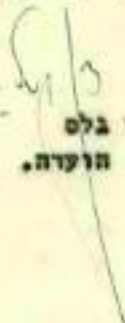
הועדה לבדיקת מעמדם האישי של היהודים הקדאים בישראל

ב"ה ירושלים, ט"ו בטבת תשכ"ז
20 בינואר 1967

אלו חברי הועדה

רצוף בזה פרטיכל מיטיבת הועדה עם הרבנים
הראשיים לישראל מיום ז' בטבת תשכ"ז (18.1.67).

ב ב ר כ ה ,

דוד גלס
מזכיר הועדה.

ישיבת הועדה לקביעת הסטטוט האישי של הקראים
ירושלים, בניני הכנסת, 20.12.66

נ כ ח ו : השופט ד"ר מ. זילברג - יו"ר, מר שחור, פרופ' בן-ששון,
מר דוד גלאס.

מר שחור: אני בטוח שהרבנים הראשיים לא יגידו לנו שום דבר.

פרופ' בן-ששון: הוחל לפנות לשני הרבנים הראשיים שיקבלו אותנו?

מר שחור: לא כראי שיעכלו אותנו יחד.

מר גלאס: כבוד השופט יכתוב מכתב הן לרב אונטרמן והן לרב נסיך, שהועדה
מבקשה להתקבל אצל הרבנים הראשיים. כשיקבלו את המכתב אתקשר אתם
וחשאל אותם איר הם רוצים.

פרופ' ה. בן-ששון: היו שני חברים + הגב' חלמי וטר האוזנר - שהתנגדו שנלך
לרבנים, אני מוכן להצביע שנלך אל הרבנים. אבל יש

חברים שהתנגדו.

מר שחור: דברתי עם הגב' חלמי ועם מר האוזנר. אמרתי שאני לא מתנגד שנלך
לרבנים. האוזנר אמר שלא נלך אליהם.

היו"ר ד"ר זילברג: אפילו בקבלת עדות יכולים הרבנים לדרוש שנבוא אליהם.
מר שחור: אני מציע שלא נעורר את הבעיה.

פרופ' בן-ששון: היו חברים שדרשו זאת. יש דברים שהם מחולקים בהם עם שחור.
אני גם מציע שבפגישה זו עם הרבנים יהיה פרוטוקול.

מר שחור: ואם הם יתנגדו לפרוטוקול? צריך לשאול את פיהם.

פרופ' בן-ששון: זאת פרוצדורה חברתית ~~מאוד~~ פשוטה ביותר. לא צריכים לשאול
אותם.

ד"ר מ. זילברג: יתכן שאם ידעו שהדברים נרשמים - יהיו זהירים יותר. אבל בלי
פרוטוקול לא יתכן.

ד"ר מ. זילברג: הוחלט לפנות לשני הרבנים הראשיים בבקשה להפגש אתם, בקשר
לשאלות שנתעוררו בוועדה הציבורית לבריית המעמד ה ישי של

הקראים. היו"ר יפנה לשם כך במכתב לשני הרבנים הראשיים. - עתה, מר גלאס, הוכל
לכוד זאת?

מר גלאס: אני רוצה שיכתב קודם כל מכתב.

פרופ' בן-ששון: צריכים לתאם את הזמן עם חברי הועדה לפני ששלוח המכתב

ד"ר מ. זילברג: במכתב לא יהיה תאריך. החברים אחר כך יתאמו את עצמם. לא נוכל
להחשב עם רצוננו של כל אחד ואחד. אם יתברר שאחד או שניים
לא יוכלו לבוא - נקבע את הישיבה בלעדיהם.

פרופ' בן-ששון: רצוי שבפגישה יהיו כל חברי הועדה.

ד"ר זילברג: חכימו השעה שבועות עד שקבענו ישיבה. לא יכולנו לכנס ישיבה
ממני שזה לא יכול וזה לא יכול. אני נוסע עוד מעט לחו"ל

והעניין צריך להגמר. מר גלאס מתבקש לתאם את הישיבה שישתתפו מכסימום של חברים.
רצוי שהפגישה תתקיים לכל האוחר בעוד שבועיים.

(היו"ר מכתוב למר גלאס את המכתב לרבנים הראשיים).

1. Содержание: ...

2. Цели и задачи: ...

3. Методы: ...

4. Результаты: ...

5. Выводы: ...

6. Список литературы: ...

7. Приложение: ...

8. Учебные задания: ...

9. Итого: ...

10. Заключение: ...

11. Рекомендации: ...

12. Дополнительные сведения: ...

13. Итого: ...

14. Список литературы: ...

15. Приложение: ...

16. Учебные задания: ...

17. Итого: ...

18. Заключение: ...

19. Рекомендации: ...

20. Дополнительные сведения: ...

21. Итого: ...

(Итого: ...)

פרוטוקול ישיבת הועדה הציבורית למעמד האישי
של עדה הקראים בארץ
היכל שלמה, ירושלים, ז' שבט תשכ"ז, 18.1.67

נ כ ה ו : הרב נסים, הרב אונטרמן, ד"ר מ. זילברג,
פרופ' ה. בן-ששון, הגב' אמה הלמי, מר שהור,
מר גדעון האוזנר.

ד"ר מ. זילברג: כבוד הרבנים מכירים ודאי את חברי הועדה.

הרב נסים: אני לא כל כך מכיר.

ד"ר זילברג: (מציג את חברי הועדה).

כבוד הרבנים, ודאי ידוע לכם שנתמנתה ועדה לבדיקת הסגב האישי של
הקראים. בהתלך הדין אפה ועלמה לפני הועדה שאלה אחת חשובה מאוד. אם עכשיו
בסוף הסאה העטרים לספירת הנוצרים לא הגיעה השעה - (הרב נסים: למה לעשות
השבון של נוצרים?) לתפארת הטליצה, האם לא הגיעה השעה לאחות את הקרע שנבעה
לפני 1200 שנה. כידוע לכם הממשל המכשול העיקרי הוא בניני חיתון. מה שגרר
אחריו את הפירוד העמוק זה היה שאסור להתחתן זה בזה. ולכן רצינו לרעה מה
העך כבוד הרבנים על השאלה הזאת. האם כבוד הרבנים מבורים, שעדיין או שכבר
עכשיו קיימים אמצעים מסויימים כדי לאחות את הקרע הזה על טהרת החיתון.

הרב אונטרמן: ודאי שיש לחברי הועדה להוסיף על זה. נשט חוות דעת כללית.

אתם מציגים זאת בתור שאלה, אבל ודאי יש לכם דעה משלכם, הלא

ישבתם יחד.

ד"ר זילברג: עדיין לא בשלה אצלנו דעה. חוץ מזה לא ראינו את עצמנו בני סמכא

להחליט בשאלות אלה.

הרב נסים: האם הקראים מוכנים כולם?

ד"ר זילברג: לא עטינו מסאל. ולא רק עם כולם אלא אפילו לא עם מיעוט שלהם.

דיברנו עם המיצגים שלהם. פרסמנו מודעה בעהון והזמנו כל מי

שיש לו מה להגיד בענין זה שיבוא ויגיד בפנינו. הופיעו קראים לא רבים שהיו

בבחינת רפרזנטציה. הם יצגו סגנון בקרב העדה הקראית. שמענו דעות שונות. אבל

אינני יודע אם דעות אלו מענינות את כבוד הרבנים. אנו לא יכולים לומר, שאנו

מדברים בשם העדה הקראית כולה. ואין גם מי שידבר בשם העדה הקראית כולה. על

כל פנים, אין מי שיוכל להכריח את העדה הקראית כולה לעשות פעולה או מעשה.

הרב נסים: אמרתי פעם לשר הדתות, שיזמין את כל ראשי האבות ויעמידו בפניהם

את השאלה: האם הם מוכנים לוותר על השטריות שלהם - נאמר - ולהסתפק

על נחלת ה'. אז אנו צריכים לעבוד בזה עבודה קשה עד שנצליח. כל עוד שלא הודמנו

בחי האבות (ראשי המשפחות) ולא השטעה דעתם - עד כמה שאנו יודעים, האם לא

מעונינים. ולכן אינני יודע אם יש מקום לשאלה זו בכלל. אני אמרתי את דעתי.

עכשיו נשמע דעה כבוד הרב הראשי.

הרב אונטרמן: אני חושב שאם מציגים את הדגש על איסור החיתון, כאילו הוא

שורש העניין. (ד"ר זילברג: זה יוצר את החוסה). זאת תוצאה של

גורמים אחרים. הרי היו כמה כיתות של חשיט בישראל, ומעולם לא הגיעו אפילו לידי

מחשבת לאסור על החיתון אתם. היו כיתות אלה ואלה, ומעולם לא באו רבנים לומר

שאיש מהם אסור להתחתן עם יוצא חלציו. כאן איסור החיתון תוצאה. כל הזמן הם

לא רק אנטרים שחם היהודים העיקריים, אלא ניהלו משט תעמולה גדולה נגד היהדות.

הלא זה מקיף שהסתעף טן היהדות לפני 1200 שנה. נגדט ניהלו מלחמות גדולי היהדות.

RECEIVED

APR 15 1964

FROM THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE EAST ASIAN LIBRARY
550 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED

APR 15 1964

FROM THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE EAST ASIAN LIBRARY
550 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED

APR 15 1964

FROM THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE EAST ASIAN LIBRARY

550 EAST 57TH STREET

CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED

APR 15 1964

FROM THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

ר' סעדיה באון שחיה לו לא רק שם באון אלא הגאון, בה"א הידיעה, בכל שטחי החיים; הרב"ם לא בא לארץ-ישראל קודם, לפני שקודם לכן גימל מלחמה נגד הקראים במצרים. הם ראו בתנועה זו סכנה לקיום היהדות. היו רעות גם מצד קראים שונאי ישראל. הנה ברוסיה במשך מאות בשנים היו זירות נגד היהודים. הכוונה היתה נגד היהודים שלנו, שקראו להם היהודים הרבניים, להבדיל בינם וביין הקראים. הקראים נתנו משיווי זכויות. ברוסיה לא היו פורעוטים נגדם, לא היתה שנאה נגדם. בהיותי צעיר קראתי דבריו של ויטה, שהיה איש ליברלי שהתחשבו אחרו. הוא אמר, שבמלחמת החוקים ברוסיה יש 850 חוקים של "קראים יעזרייעוו". הוא דיבר על זה בכאב לב. כנגד הקראים לא היה שום יכוב. הם יכלו לשבת במקום שרצו ולענייהם הכל היה פתוח. הם לא היו נחשבים כיהודים בעני הגויים. - כדאי למעשים לחשוב על כך. זאת לא שאלה מי שומר ומי לא שומר. - אילו היו קראים בגרמניה - (פר האונזנר; בקריס היטלר הטהיד אותם ואיחה את הקראים). בשבילי הספיק גם ריח של יהדות. בדרך כלל הם נפרדו מאתנו הם נלחמו בנו. בכמה וכמה שטחים עזרו להם הפירושים בחורה שאין להם שורש. הם לא יצרו שום דבר ביהדות. לא היתה אצלם שום תנועה, ולו גם קטנסנה, לעלות לא"י. זקנים נסעו מחוץ סכנה נפשות לבוא לארץ הקודה על סנה לסיים בה את חייהם. (ד"ר זילברג; במאה ה-17 היה ישוב שלהם). פעולם לא היחה תנועה. (פרופ' בן-ששון; הייתי רוצה לתקן עובדה. אבלי ציון של המאה הקשיריה היו קראים יש פיוטים על אבלי ירושלים. יש כרוז שלהם לעלות לירושלים. אם סוחר לי לצטט דברי אחד מהם, @ דניאל קוטס - (הפרופ' ששון מצטט). אני לא נכנס לשאלה שלהם. מכל מקום התנועה הלוהטת של אבלי-ציון במאה ה-10 היתה של קראים). אז הם לא נתבשו עדיין ונחשבו לנרדפים. אפשר להביא ראיה מהשליחים הוצרים הראשונים, שהיו נרדפים ברומא? מהם אין ראיה כלל וכלל. אז היתה קבוצה קטנה, היו נרדפים. אהם יודעים שהתלמידים הראשונים היו נרדפים וחיו בגישות. אין ראיה מהתנועה בראשיתה על התקופה שבה קבלה צורה. אני מדבר על התקופה שבה החישבו בגולה. ולכן אני אומר כך: התחלתם בחיתון. החיתון הוא חוצאה מכל היחס שלהם כלפי היהדות. הם לא רצו ללמוד שום דבר, לא יצרו שום דבר. ראיתי את אדרת-אליהו שלהם. זאת לא יצירה כלל וכלל. איש טרח ואסף מה שאמרו במשך דורות והוא אומר זה טוב וזה לא טוב. אתם התכתחילה חושבים שאתם תבטלו את הגבלות החיתון תחתו את הקרע. איך תחתו את הקרע? מה ד המעשי בארץ-ישראל - אני יודע שהם לא רוצים. סיפרתי על מקרה אחד, איך שהרב סולידנו ד"ל רצה לסדר נשואין לאיש אחד ושמו מוראד. מוראד זה בא אלינו ואנו לא רצינו לעשות זאת. הוא רצה לשאח בחורה יהודיה ולהיות יהודי. אחרנו: אין לנו רשות לעשות זאת. אצלנו בכל הספרים כתוב שאין לנו רשות לעשות זאת. לבסוף היה מקרה שהיה מו"ם והרב סולידנו קיבל רשות אופן יחיד. הוא בא אליו והרב סולידאנו אמר לו, שהוא סוכן לעשות כשבילו. אז נסע מוראד זה לכפר שלו וסיפר את הדבר לאנשים הקרובים לו. הם התנמלו עליו: אנו היהודים האמתיים. - כל הנין בוטל בסוף. הם בשום פנים לא רוצים לעזוב את שלהם (אולי) רק מיעוט דמיוסא). הם התאבנו כל כך, שאי אפשר להם להתחדש כלל. זאת לא השאלה, שאנו נשב כאן ונאמר: אנו מבטלים איסור חיתון, ובהם מאחים את הקרע. הקרע נשאר בעינו. (הגב' א.תלמי; האם זאת הסיבה היחידה?) כל הזמן סבלנו בגישות קשות מה החיתון בא מחוץ כך, שחכמינו בדורות הקודמים הכריזו שאי אפשר לאחות את הקרע. הקראים לא מתאחים לעלם - זאת לא מליצה. העמדה שלהם היתה חסיד עוינת. בפרט ברוסיה, שם היו הקראים מרובים (בווהליץ ובטרוק'י). מה פתאום נבוא ונאחה את הקרע על ידי סידור חיתון? איסור החיתון הוא חוצאה של כמה דורות. הרב ניסים; מלה לפרופ' בן-ששון. היו תקופות אצל הקראים שבאו במצרים להתפלל

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work done during the year. It is followed by a detailed account of the various projects and schemes undertaken, and a summary of the results achieved. The report concludes with a statement of the resources available and the plans for the future.

The work done during the year has been of a most satisfactory nature, and it is a pleasure to report that the various projects and schemes have all been carried out in accordance with the programme of work laid down at the beginning of the year. The results achieved have been most encouraging, and it is hoped that they will be of great benefit to the country.

The resources available for the work have been most generous, and it is a pleasure to report that they have all been used in the most efficient manner possible. The plans for the future are most ambitious, and it is hoped that they will be carried out in the most successful manner possible.

The following is a summary of the work done during the year:

1. The first project was the construction of a new road from the town of ... to the village of ... This road is now complete, and it is hoped that it will be of great benefit to the people of the district.

2. The second project was the construction of a new school in the village of ... This school is now complete, and it is hoped that it will be of great benefit to the children of the village.

3. The third project was the construction of a new bridge over the river ... This bridge is now complete, and it is hoped that it will be of great benefit to the people of the district.

4. The fourth project was the construction of a new market in the town of ... This market is now complete, and it is hoped that it will be of great benefit to the people of the town.

5. The fifth project was the construction of a new hospital in the town of ... This hospital is now complete, and it is hoped that it will be of great benefit to the people of the town.

6. The sixth project was the construction of a new school in the town of ... This school is now complete, and it is hoped that it will be of great benefit to the children of the town.

7. The seventh project was the construction of a new road from the town of ... to the village of ... This road is now complete, and it is hoped that it will be of great benefit to the people of the district.

8. The eighth project was the construction of a new school in the village of ... This school is now complete, and it is hoped that it will be of great benefit to the children of the village.

9. The ninth project was the construction of a new bridge over the river ... This bridge is now complete, and it is hoped that it will be of great benefit to the people of the district.

10. The tenth project was the construction of a new market in the town of ... This market is now complete, and it is hoped that it will be of great benefit to the people of the town.

The following is a summary of the results achieved during the year:

1. The total amount of work done during the year was ...

2. The total amount of money spent during the year was ...

3. The total amount of money received during the year was ...

4. The total amount of work done during the year was ...

5. The total amount of money spent during the year was ...

6. The total amount of money received during the year was ...

The following is a summary of the resources available for the work:

1. The total amount of money available for the work was ...

2. The total amount of land available for the work was ...

3. The total amount of labour available for the work was ...

4. The total amount of material available for the work was ...

5. The total amount of equipment available for the work was ...

The following is a summary of the plans for the future:

1. The first project is the construction of a new road from the town of ... to the village of ...

2. The second project is the construction of a new school in the village of ...

3. The third project is the construction of a new bridge over the river ...

4. The fourth project is the construction of a new market in the town of ...

5. The fifth project is the construction of a new hospital in the town of ...

6. The sixth project is the construction of a new school in the town of ...

7. The seventh project is the construction of a new road from the town of ... to the village of ...

8. The eighth project is the construction of a new school in the village of ...

9. The ninth project is the construction of a new bridge over the river ...

10. The tenth project is the construction of a new market in the town of ...

יחד אתנו, ובאו לשיעור את דברינו ורצו להתקרב. היתה תקופה שעלו לציון כאבלי-ציון, זה לא דבר קבוע אצלם. היו תקופות. ובענין זה אמרה הגברת: האם זאת הסיבה? הלא הגיטיין שלהם שונים מהגיטיין שלנו. ולכן יש עליהם בסידה ידועה חשש של הסדרות. ולכן גם אילו היו רוצים לחזור עם בחטובה, היה צריך לשבת עם מספר גדול של רבנים ולעייין באיזו צורה לקבל אותם. אבל הם היום לא רוצים בשום פנים. לכן השאלה הזאת לא היתה צריכה אפילו להתעורר, כי הם אינם רוצים.

ד"ר פ. זילברג: אנו רוצים לדעת מי מעכב, הרבנים או הקראים.

פר ג. האונגר: שמנו מבין הקראים כאלה וכאלה. יש עוסדים בחוקף על קיום מנהגיהם ודיניהם, והם הקולניס ביוחר והרשנים ביוחר, הנוקשים והחקייסים.

אבל באו גם אחרים יותר בצנעה ובשמלות הוא ואמרו: עכשיו אין מקום לכל הסחיצות הללו. להיפך, אין אנו מספרים לילדים שלנו שאנו קראים. אנו שולחים אותם לבתי-ספר כלליים. כשהם ומדים על פרשה ענן והמחלוקה שלו - אנו מתביישים בזה ולא מספרים לילד שהוא קראי. אנו רוצים להתמזג עם כלל ישראל. את השבת אנו שובתים כמו אחינו בני ישראל. את יום הכיפורים (שלמי הלוח שלהם חל ביום אחר) אנו שומדים עם כלל ישראל. אנו רוצים להתמזג. - בסך הכל מספר לא גדול. יש בסך הכל 6,000. (ד"ר זילברג

מכסימום יהיה הספרם 10,000.) ז"א לנו יש ענין עם אותו ענף קראי שהיה פחות נוקשה. אינם היו בין הקראים גם כאלה שפגעו בישראל, היו מסיחים את השלסונות נגד ישראל, היתה איבה הדדית. במצרים היה יותר קל, לפחות עד שנת ה-30, עד שעשו את הכנס

וקראו לרב מקרים. המדינה סוכרחה לעשות איזה סידור. לא יתכן שיהיו כמה אלפים בני אדם שלא יכולים להתחתן ביניהם, שאין להם מוסדות. משרד הדתות לא הקים להם, מפני הנימוק שמה שלא יעשה השכל יעשה הזמן, שיגבור עוד דור והדבר ימצא את פתרונו. (הרב אונטרמן: יש להם רושמי נשואין). אבל כשהגיעה שאל של גם - בית המשפט העלי

ביטל את הגט, אז בא הפרץ הגדול ושר הדתות בינה אותנו שנמצא דרך מה לעשות. אנו יכולים להמליץ להכיר בהם כעדה. יש דרוזים, יש קהולים, יהיו גם קראים. ברור לנו שפירושו של דבר להנציח את הקרע גם במדינת ישראל. כל התקוות שתלינו - ששיבת ציון תפיל סחיצות. והנה אנו כמו ידיו צריכים לחתום על הירוד. חשבנו ליסול ענה וחשייה מהרבנים. שמה אפשר לשבת זה - שכבר התנוון ואבד עליו כל, זה כבר לא אותו רובד ולא אותה מחלוקת ולא אותו כוח, אפילו בפרופורציה הספרית מה שנשאר לפליטה זה לא הרבה, ואי אפשר להשוות - חשבנו אולי יש עצה לשבור על אחרות הסגרת. אם אין עצה - נעשה את שליחותנו, נמליץ לשר הדתות מה שנמליץ.

הרב נסים: אני חוזר על מה שאמרתי לשר הדתות: להזמין את רשי הטשטחות של הקראים, שיצהירו שהם מוכנים להסתמח על נחלת ה', וגם אז זאת שאלה ששעונה דיין ודיין. אבל לפי הנשמע הם מסרבים טירוב עקשני ואינם מעוניינים. לכן אין לנו עסק בזה. וצריך להציע לשר הדתות שיקים בשבילם בית דין מיוחד, כמו שיש לדרוזים, בית דין רק לעדה שלהם. ואפילו כשיהיה להם בית דין נפרד, יתכן שכדור הבא, לאחר שהבנים יתחנכו, הם ירצו להסתמח על נחלת ה'. אבל כיוסף, כל עוד המבוגרים עקשנים ואינם רוצים, אין לעורר שאלות בזה.

פר שחור: בעצם הפקיד הועדה אינם ליהוד (במרכאות או בלי מרכאות) את הקראים. הפקיד הועדה אינם המתור את הבעיה של נשואים בין קראים ובין

יהודים. בכתב הסמכות של הועדה כתוב: לפתור את הבעיה של גטיין וקדושיין בין הבראים בינם לבין עצמם לטובת הקראים. אבל כאשר יושבת ועדה בימינו, בשנה ה-19 למדינת ישראל, היא נתקלה בבעיה כולה, היא מגוללת את הבעיה מבחינה היסטורית ומבחינה עתידה של המדינה. וזה לא כל כך פשוט. אני יודה שאי אפשר לפתור את הבעיה כולה

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

... ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

... ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

... ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

... ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

... ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

בעוד שנחייים או בעוד עשר שנים. אבל מוצא זה של הקמת בית דין מיוחדת העדה אשכנזית אינו ברור. כי פירושו של דבר, אם נחזק להם בית דין כמו לדרוזים, תהיה להם הזכות לדרוש בית מדרש לרבנים, ויצטרכו חינוך דתי שלהם. (הרב נסים: גם ליורשים אין בית מדרש לרבנים). תקראו לזה איזה שם שאתם רוצים: לוכמים, לשוחטים, לשירותים דתיים. במקום שמדינת ישראל הביא לידי ביטול הקרע, או לידי סמיעתם בתוכנו, אנו נחיייה אבר מדולדל, שחשבנו שאנו כבר עומדים בסופו. אין אני חודע אם היו צריכים להביא אותם לארץ או לא. לכל אחד יש שיקול משלו. לו היו יכולים למצוא פתרון לבעיה זו על ידי הקמת בית דין שלהם, או דבר העין זה - אני חושב שבזה היינו הורסים חרופה, ואז לא נותנים לפתח אותו שבט. (הרב נסים: אבל אתה לא אומר באיזו דרך.) אני לא רב.

הרב נסים: אמרנו, אם יחליטו שרוצים, אילו הייתה דעתם כדעתך שבאמת רוצים - היינו צריכים לעסוק ולסדר כפי שאתה רוצה. אחרי שהם בשום פנים לא רוצים, מה אנו נחננן להם: אנא תבואו! כלום נקים חבורת טיסיון? הם אינם רוצים, מה נעשה? לדבר בענין זה בזמן שהם אינם רוצים - זה רק לשרוף את הזמן. הם אינם רוצים, מה אפשר לדבר?
מר שחור: ככל הענין של גרושין וקידושין במדינה יש כפייה. זאת לא שאלה מה הם רוצים. השאלה היא - מה המדינה רוצה? המדינה קבעה. אני לא מדבר בשם מישהו, אלא סתרה בקול רם. (הרב נסים: אני רואה שלא קראת את הגס האחרון שלהם. אם איש חי עם אשתו בליל שבת - כופין אותו. יבואו אלינו ויאמרו לכופ איש זה מפני שהילל את השבת, ואנו נביד לא חילל. מה יהיה? יברחו, ואז יעשו סקנדל עצום). מיום שהם במדינת ישראל היו כ-20 גיטין. כלומר, הבעיה לא הרעישו עולמות. זה ענין של גט או שני גיטין בשנה. אני שואל: האם בגלל זה אנו חייבים ללכת לקראת הקמת בסיס זה עם כל אבידוריהו וכל התוצאות. אני רק שואל. אני לא פוסק ולא מציע כיוון.

הרב נסים: מה אחר רוצים, לכופ עליהם שיהיו יהודים? לפה לא יכפו על הדרוזים ועל המוסלמים? נחייב גם אותם שיהיו יהודים! הם לא רוצים, איך יכפו עליהם?

הרב אונטרמאן: אם כדברים רק על גטין יש מוצא.
מר האונזר: ומה על הפרט הקראי?
הרב נסים: פרט לא נקבל, בשום פנים אין לו חקנה. מצבו גרוע ממצבו של נוצרי שרוצה להתגייר, מפני שיש חשש ממזרות.
ד"ר זילברג: נניח שהם כולם יסכימו על ידי זה שתהיה אסיפה כללית של ראשי בתי האבות. כולם יתאספו ויצתירו שרוצים להספח על נחלת הרבנים וכו'. האם אחרי הסתפחות כזאת לא תתעוררנה שאלות בנוגע לכשרות הנשואין שלהם בגלל ספק ממזרות? כבוד הרב הצביע שהגט לא בסדר. לגבי זאלת ממזרות לא חשוב אם הוא רבני או קראי, מבחינת הדין אסור אצחאצח לחתן אותו, מה תועיל ההסתפחות הזאת?
הרב נסים: אנו נעם ל ונמצא את הדרך, אחרי שיופיעו כולם, כל ראשי המספחות, ויכריזו שהם רוצים להספח על נחלת ה', אז נעסוק הרבה. יש קושי

רב בדבר. אבל אני מקווה שנחגבר על הקושי שבדבר. (ד"ר זילברג: זאת הקוה או הבטחה?) אני לא יכול להבטיח. (ד"ר זילברג: מהתחיה או דעת הרבנים הראשיים?) אני טועד שנחגבר. (ד"ר זילברג: כמו ב"כני ישראל"?)
הגב' א. חלמי: לגבי "כני ישראל" המצב היהיזחר טוב.
ד"ר זילברג: מבחינת הדין מצבם של הקראים יותר רע.

הרב אונטרמן: אני רוצה שנעמוד על בקודה אחת. אנו יותר מדי מתרחקים מן הנושא. בנוגע לאיסור החיתוך אני אומר כך: במקרה שקראי קידש בת-ישראל (גם מוראד עשה טכס נשואין במשרדו של עורך-דין) - אנו הוסיפים לקידושין. אנו לא אומרים שהכל בטל ומבוטל מפילא. במקרה זה צריכים לסדר גם בבית-דין שלנו, אחרת זה לא גש. אני אומר את דעתי הפרטית. השבתי להזמין את ציבור הדיינים כולו ולבוא לכלל החלטה בזה. אני חושב שאפשר מצדנו לתת להם אפשרות כריתות. קראי וקראית רוצים להתגרש ואין להם לאן ללכת - יבואו אל הרבנות והיא תסדר את הגם. בתוך התעודה שיקבלו מאת הרבנות יהיה כתוב: פלוני ופלונית באו אלינו היו נשואים. אנו סידרנו להם את גט הכריתות. על ידי כך נפסקה האישות שלהם והם פנויים ומצבם כמו שהיה קודם. אנו לא משנים את מצבם על ידי הגם. מצבם העדתי נשאר כמו שהיה. לפי דעתי זאת צריכים ויכולים לעשות.

יש עוד בקודה. בר מותר במסורת, מפילא מותר בזה שיש חשש מסורות. ולכן, למשל, יש אצלנו גרים אמתיים. (הרב ניסים: אסור להם גרים.) דין בר לאחר שקבל עול מצוות כדין ישראל, אבל הוא מותר במסורת. ולכן אם בר זה יקדש בתו של קראי הקידושין קיימים. ולא רק קיימים. אלא אנו מקבלים זאת מצד ההלכה כדבר מותר. אם הם רוצים להתגרש - נעשה כרגיל. (מר האונטרמן: סי' יתן קידושין?) רק הרבנים והוא הדין אממממ גיורת. יכול להיות שבמשך הזמן, אם הם רוצים להתקרב, זה ישמיע גם לקרב אותם עד שהגיע השעה הנכונה לאחות את הקרע. ואז נדון בשאלה. אבל לאחות את הקרע על ידי נטילת איסור החיתוך - בשבילי הרי זה כאילו אמר אדם: אני רוצה לקרב את מטרבורג לפוסקבה, על ידי כך שאעקור אתסימני הדרך שבין שתי הערים. הדרך לא מתקרבת על ידי כך. זה דבר שמתקבל במשך דורות. יש בדברי הקדמונים קללה על מי שירצה לבטל את איסור החיתוך. לבטל - זה דבר שאי אפשר לבצע. זה גם לא נכון מחוץ ההגיון. עדיין העמדה שלהם עוינת. היא נשתרשה מדורי דורות נגד העם היהודי ותורתו, היא עדיין קיימת. יש לי מכתב ששלח אלי בענין זה מוראד, שהחשב את עצמו לאכס. הוא סיפר לי מה שהחכמים שלהם אומרים: הלל, גמליאל - ודיבר על כך בזלזול. אתם יכולים להבין מה "הלל" ו"גמליאל" שלהם. העמדה שלהם עוינת כפי שהיתה. לבטל איסור החיתוך? מי זה ישמע? יש עכשיו לקראים ואש עדה, הוא מסנהא את החזנים ונותן תעודה לזוג נשואים. בנוגע לגמין - דעתי הפרטית - אם סנים באים אלינו ורוצים להתגרש, שבית-דין רבני יתן להם גט כדין וכדת, כמו שאזשה לזוג יהודים. בתעודה זו יהיה כתוב אמממ שהנשואין שלהם נפסקו. חוץ מזה לא יזכירו שום שינוי בצד העדתי שלהם. אבל זה רק צעד. אתם רוצים לאחות את הקרע בחוזק יד? בחוזק יד אי אפשר לאחות קרעים שיש להם שרשים עמוקים.

ד"ר מ. זילברג: השאלה שאני שאלתי היא זו. כבוד הראש"צ אמר, שאם כל הפהילת תבוא על ידי הנציגים שלה ותכריז, שהיא רוצה להתאחד עם הרבנים מאיזה טעם שהוא - יכולים להיות טעמים לאופטיים - אז הרבנים יקבלו אותם. (הרב ניסים: אני אומר "מקווה"). (הרב אונטרמן: בדורנו אין אנו מקווים שיבוא דבר כזה). נקח דבר היטטתי. זה כמו שהיה בימי נכדו של הרמב"ם. סוף-סוף במדינת ישראל אין יותר קראים ממה שהיו בקהיר בזמן נכדו של הרמב"ם. נניח תבוא תנועה כזאת וירצו להתאחד עם הרבנים יציעו להם הצעה כזאת כפי שאומר הרב ניסים, אבל תהיה שאלה אחת שיטאלו בצדק: נניח שהתאחדנו, אתם חסדרו לנו קידושין, או החששו לחשש של מסורות? - על זה צריכים לתת תשובה ברורה. לא אם ירצה הסם.

הרב ניסים: הלא כבודו יודע, שלפני כ-80-75 שנה רבני דמשק, והיה בראשם

הרב יצחק אבולעפיא, גדול בתורה, הוא אשר: אם יבואו כולם ויאמרו נסתפח בנחלת ה' - והביא ראיות סמוסקים - אז אנו נקבל אותם. עמדו נגדו שני רבנים - הרב אלחדיף והרב אסכנדרי. הם עמדו נגד ואמרו: מה התועלת, תקבל את הקראים שיש לך בדמטק, מה תעשה לאלה שבמצרים ובשאר המקומות? אם יבוא אחד מהם - טוב תהיינה צרות. אריך שיבואו כל הקראים בעצמם - אז היה הדבר מתקבל. אם כן, הדעות נשארו חלוקות. אמנם "פני יצחק" (אבולעפיא) נסוג, אבל הראיות שאסף הן ראיות עצומות. אילו היה הדבר מעשי, היינו אנהנו מזמינים את כל הדיינים שידונו, כמו שעשו ב"בני ישראל". מה עשינו אז? הזמנו את בחי האבות ואת בחי הדין והצענו בפניהם את צדי ההיתר והאיסור וביקשנו שיעיינו בדבר ויכתבו פסקי-דין. אז כתבו פסקי-דין ועל פי פסקי הדין נעשה מה שנעשה. גם כאן אני לא יכול להבטיח, שאביא את כל דעותיהם של רבני הארץ. אבל אני מקווה שאם לכל הפחות כל הקראים שבארץ - אני לא אדרוש כמו שדרשו מ"פני יצחק" שכל הקראים שבעולם יחזרו בחטובה - אנו נשב וגדון. יש לי הרגשה שהדבר יתקבל. אבל אנו מדברים על כך באופן תיאורתי ולא למעשה. למעשה הם בשו - פנים לא יסכימו, אז מה אנו רוצים בזה?

הרב אונטרמן: התנדל בין הקראים ו"בני ישראל" הוא עצום. על הקראים עברו הרבה דורות. הוץ מזה אין בכל הטפרות הרבנית שלנו איסור על בני-ישראל.

אנו יודעים מתי הוכרז איסור על ידי רבנים יחידים. לא כל אחד שלקח את התואר הוא בר-סמכא. מה שאין כן לגבי הקראים. הקראים זה דבר שנכתב בשולחן-ערוך, בחטובה וכמה וכמה מקומות. אינני רוצה ליבע את סוחי ומוחכס, אם עשוי להיות דבר כזה. אפשר לשאול כל מיני שאלות: למשל, מה יהיה אם יבואו כל הגויים ויזרקו את גינוני עבודה-זרה שלהם. זה כל כך רחוק! ד"ר ט. זילברג: הבינותי שהראשלי' נוטה לדעת רב'ו להקל.

הרב ניסים: כל זמן שלא נשאלו ראשי האבות, אי אפשר לעיין בדין זה אפילו חמישה רבעים.

הגב' א. תלמי: אני רוצה לשאול את הרב אונטרמן, שהציע הצעה מעשית האומרת: הקראים יקבלו גטין על ידי בית-דין רבני. -

הרב ניסים: אם יסכימו הזוגות שבאים להתגרש ביחד. אבל אם יש ביניהם ריב - לא נוכל לעשות שום דבר. אם יבואו איש ואשה ויגידו: נא סדרו לנו גם - נעשה, אין מי שיחלוק על זה.

הגב' א. תלמי: אני רואה בזה אפשרות, שבעבור כמה דורות, כשיהיה ברור שאין גטין אלא גטין שלנו, אז לאט לאט הם חדלים להיות קראים והופכים להיות יהודים. אני רואה בזה מחשבה מתקדמת. אני רואה בזה דבר שקצת עומד בסחירה לדברים שאמר הרב ניסים, שהם יכולים להיות כמו דרוזים ומוסלמים. אני רוצה רק להזכיר לכולנו, שהם בכל זאת עלו לישראל על סי חוק השבוע כיהודים, לעשות אותם כאן בארץ כלא-יהודים לא יתכן. (הרב ניסים: הם עושים את עצמם. מניח לגברת שהם רוצים להיות יהודים?) הם אמרו שהם נקראים יהודים קראיים והם יהודים, אלא שהם מסתמכים רק על המקרא ולא על תורה שבעל-פה. ודאי שזו מחלוקת. ברור לי שזה לא מענינה של הועדה. נניח שהיו כאים 3,000 קראים, קבוצה גדולה של אלפים, והיא אומרת שהיא רוצה מבחינה לאומית לחזור לעם היהודי ולקבל ... (הרב ניסים: כשיבואו נעיין. ה' שתור, לי ידוע היטב, ללא כל ספק, שהם לא מסכימים. ניהלתי מו"מ עם כמה אנשים מהם והם בשום פנים לא מסכימים. הם בכוונה מביאים את החמץ לאכול בדם הפסח שלהם ברחובות הארץ. הם עושים למחרת השבת, הכל. הם אינם מעוניינים.

The first part of the report is devoted to a description of the general situation in the country. It is a very interesting and detailed account of the political and social conditions. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The second part of the report is a study of the economic conditions. It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The third part of the report is a study of the social conditions. It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The fourth part of the report is a study of the political conditions. It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material.

The first part of the report is devoted to a description of the general situation in the country.

It is a very interesting and detailed account of the political and social conditions. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The second part of the report is a study of the economic conditions. It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The third part of the report is a study of the social conditions. It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The fourth part of the report is a study of the political conditions. It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material.

The second part of the report is a study of the economic conditions.

It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The third part of the report is a study of the social conditions. It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The fourth part of the report is a study of the political conditions. It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material.

The third part of the report is a study of the social conditions.

It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The fourth part of the report is a study of the political conditions. It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material.

The fourth part of the report is a study of the political conditions.

It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The first part of the report is a description of the general situation in the country. It is a very interesting and detailed account of the political and social conditions. The second part of the report is a study of the economic conditions. It is a very thorough and well-organized study. The third part of the report is a study of the social conditions. It is a very thorough and well-organized study. The fourth part of the report is a study of the political conditions. It is a very thorough and well-organized study. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material.

אלא רק אם יימצא אחד שהתחבב בבחורה יהודית, אז הוא רוצה אותה. לא יותר מזה. למה לנו לדבר באופנים שאינם קיימים בפנינו?)
פר שחור: יש מאות משפחות שהיו רוצות לעבור להיות חלק מהעם היהודי. יש מאות משפחות שהן יוצגו על ידי אנשים שונים בוועדה, שהיו מוכנים להצטרף.
(הרב ניסים:) מאות משפחות באו אליכם? הן יוצגו, דיברו כסטן. את זה אפשר לבחון. אני מדבר על פסטר גדול.

הרב ניסים: כשתבוא לפנינו בקשה כזאת - נדון בה.

פרופ' בן-ששון: היתתי רוצה לשאול סאלות אחדות: האם כבוד הרבנים הראשיים רואים את עצמם כרבנים ראשיים של כל ישראל, כולל ריפורמיים,

קופרים, או שרואים את עצמם כרבנים ראשיים רק של קבוצה מסוייפת שמקבלת את דבריהם ככל. (הרב ניסים:) זה לא בתחומנו הועדה. אני רוצה להבין זאת כדי להבהיר את שאלתי. גאמר כאן על ידי הראשלי"צ: יהודים - לא. במלים אחרות: הרב דיבר כראש עדה דתית שאומר: תבוא אלי עדה דתית אחרת תאמר לי את דברך. - אני רוצה להבין מה מאחורי הנחה זו. האם הקידושין שרוצים הרבנים הראשיים הם רק של אלה שמקבלים את החלטה כפי שהיא נמסרת על ידיהם. (הרב ניסים:) הריפורמיים יהודים לכל דבר לא כמו הקראים). אני אינני יודע. אומיא את הריפורמיים ואנסת את שאלתי אחרת. (הרב ניסים:) נקבל את הריפורמיים, את הקונסרבטיביים, את כולם, ולא את הקראים). זאת לא שאלה של קבלה. (הרב ניסים:) נתתי תשובה. ושאלה שלי היתה ברורה: האם אתם רואים את עצמכם כמו רבנים ראשיים של כל כלל ישראל?

ד"ר ס. זילברג: הרבנים לא חייבים לענות על כך.

הרב אונטרמן: תשאלה איננה ברורה.

פרופ' בן-ששון: בשנים שעברו אתה נלחמת עם אנשי האגודה על העמדה שלי. שאלתי

שאלה וכב" הי"ר אומר להסיר אותה. אוריד אותה ואשאל שאלה

אחרת: האם ברור לרבנים הראשיים ולמנהיגי החלכה בישראל, כשאתמלא אומרים בית-דין לקראים כמו לאמאל לדרוזים, כשאמס דנים בשאלה זו האם אתם רואים לפניכם את העובדה שהועדה מיצגת את עם ישראל החילונית?

הרב ניסים: אתם מיצגים את החילונית?

פרופ' בן-ששון: אני מיצגים את עם ישראל כחילונית. הקראים בוחרים לכנסת.

הרב ניסים: אני מסתכל על כבודו כעל דתי שבדתי.

פרופ' בן-ששון: יורשה לי להסביר. (הרב ניסים:) שאלוה אלו חורגות מטטכותה של הועדה). אני רוצה להסביר את עמדתי. הועדה נבחרה על ידי

הכנסת, הכנסת היא מוסד חילונית.

הרב ניסים: הכנסת מוסד דתי, אסור לנגוע בה. עשיו עושים חוק נגד נביעה בכנסת. כב" מבזה את הכנסת.

פרופ' בן-ששון: אני מוכן לנסח את שאלתי בצורה כזאת. האם ברור לכם, שבשעה

שהועדה תבוא להחליט יעמדו לפנייה שלושה פתרונות. פתרון אחד

שמענו, שלא נציע אותו - לאטוף את כל ראשי המשפחות ולשמוע מפייהם הצהרה. - אין

אנו בעלי הלכה ולא יכולים לכוף. יש דרך שנית - של בית-דין. יש דרך שלישית -

שמכיוון שיתברר לנו מצריכים להקיס בית-דין בשביל הקראים, חלק מאתנו יביע

לכלל דעה שהדרך היחידה היא לבטל את הסמכות הדתית לגטיין וקידושין והעברתם

לרשות חילונית. אני רוצה להעמיד את כב" הרבנים שיש שלושה פתרונות.

הרב אונטרמן: שמעת פעם שרבנים סרבו לתת קידושין למתבוללים במשך כמה דורות?

אף על פי שבאו מרוסניה ומהונגריה. בכל זאת הם יהודים. (הגב' תלמי: בתנאים שפסטימים לו). אני מדבר על יהודים אצאיי יהודים מ בו ליט. אבל תענין הוא כך: המתבוללים לא אמרו עלינו שאנו לא-יהודים. אם דיברתם עם הקראים - הם אומרים שאנו לא יהודים. הם הם היהודים. תשמעו מהם דעה זו. ולכן יש הבדל רב בעמדת זו. מה שנוגע לבודדים - אהם יודעים היטב שהיו קראים שרבנים סדרו גרות

וקידושין (דברי חכמות). היה ענין עם פרזוק, קרובו של פרזוק זה שנפל קדוש בשביל מדינת ישראל. פרזוק זה בר בחולון, הוא היה אצלי כמה פעמים. אמרתי לו: אתה יודע שיש לרבנים עמדת כזאת שלא יכולים לבטל אותה ולא יסדרו קידושין כינך, שאחה בן עדת הקראים במשך דורות, ובין בת ישראל. הוא אמר, שהוא יודע כל זאת ולא כא לבזסני. הוא שפע שיש רב בחיפה, הרב אוחנא, שהוא שסאיע לקבל דברי חכמות של יהודים, היינו לטור מה שעם ישראל שומר. מלה לא צריכים. בלי הספת דם ברית. כמדומני שכולם ניטולו אצל על ידי יהודים. לא הייתה שאלה של הספת דם ברית. הוא שפע שכאילו אני יצאתי כנגד אלה שפושטים כך. לכן אמר לו הרב אוחנא, שאם אכתוב אליו סכתב - יעשה זאת. אמרתי: אני לא אכתוב לו סכתב. מאי דמני עלך לא תעשה לחברך, ומה דמני בעצמי לא אעשה - אני לא יכו להניד לו שיעשה, אבל ודאי שלא ארדוף אותו בגלל זה. ולכן סודרו כחיפה נשואין (כמדומני שהגיעו לגרושין, אבל זה לא מענין). בשעה שרצה הרב סנללקע לעשות כך למורד - הכפר לא נתן לו, כפר מעליה שעל יד רמלה. מכיוון שלא עשה זאת - סדרו ביניהם נשואין פרטיים. בחול קוראים לזה "חתונה שגורה" (אני לא רוצה ליצור מונחי על דברים כאלה). אם יש איזה יחיד - הוא ימצא את הדרך.

הרב ניסים: היו שני רבנים במצריים, שהיו התח הרוסס של עדת הקראים במצריים, הרב סולידנו ואוחנו. כיום כל הרבנים ספרוקו. כל הרבנים האשכנזיים

פוחטים את השולחן-קרנך והרס"א ואומרים שלא לקבל אותם. (מר האוזנר: ומה עם חכמי המזרח?) אלה היו הרבנים שהיו במצריים. רבני בבל בשום פנים לא יקבלו. הייתה עיר בשם הית, כולה קראית, ואף פעם לא קרה שמהם שהרבנים חיתנו או גרשו זוג קראי. ד"ר מ. זילברב: שאלה לרב אונטרמן. נניח שבא מקרה כמו בחיפה, וספרדים נשואין לבבר קראי עם רבניה, האם דורשי הספת דם ברית או לא?

הרב אונטרמן: אני חושב לא. הוא ניטול סלכתחילה לשם הלה. אני יודע שבאנגליה פיליונים של בנים שנמולו לשם רפואה ואז צריך להסיף דם ברית. (ד"ר מ. זילברב: הספק בנוגע לפריעה אינו מעכב?) אם ניטול על ידי מוהל יהודי ודאי שעשה פריעה. אחרי הפריעה זה מתרפא מהר. (הרב ניסים: מל ולא פרע כאילו לא מל).

הגב' א. תלמי: במקרה אחד ביצעו הספת דם ברית. זה ענין של עקרון. הרב ניסים: אבל אין סי' שיתתן אותם.

מר האוזנר: לפני שנצא מכאן היינו רוצים לדעת עד היכן אנו יכולים ללכת בהמלצות שלנו. הרוסס שלי הוא, שאילו היו היום הקראים חפשים

בהכרעתם, היו רבים (בודאי לא כולם) רוצים לחיות כיהודים לכל דבר. אינני יודע אם כחצי העדה או פחות מסחצית. לפי הרגשתי רבים היו רוצים. וגם טבעי הדבר. יש בעלי שררה שרוצים להכנות מההתלבות הנפרדת. יהיו רבנים, מקידים, יקבלו שטכורת, זה לסובחתם. אבל אלה שלא יחנו הנאה חכמה - אינם רוצים ככך. במחלוקת בינינו וביניהם מטקת ההיסטוריה, נגמר. אין קראים בעולם. אלה רוצים - מי יותר ומי פחות - להסתפק על אצלם נחלתנו. האם אנו יכולים לומר לפחות, שאם יהיו רבים מבין הקראים [על כולם אין אנו יכולים לומר], רבים - זה בודאי לא בודדים

...the ... of ...

...the ... of ...

Section 1

...the ... of ...

Section 2

...the ... of ...

Section 3

...the ... of ...

Section 4

...the ... of ...

...the ... of ...

שאם יקבלו דין הברות, יש פתח תקוה מצד ההלכה.

הרב אונטרמן: בעקשה.

ד"ר ס. זילברג: מה פירוש "כולט", אם במקום 6,000 יצטרפו 75,500

הרב נייסי: שאלה זו מקושי אני שומע אותה. איך דבר כזה. לא יבואו.

סר האונזר: תולי רוצה כבוד הראשלי"א להסביר לנו את הפנייה.

הרב נייסי: זה יהיה עמל גדול. אל יחשוב כב' שאמרת שתיכף נקבל את כולם אם

יבואו. זה צריך אסיפה רבנים, עד שנזכה לדבר זה. ולכן אי אפשר לבוא

ולומר להם, שיצטוו חלק כך וחלק כך. זה לא יתכן. אני לא קובע בזה. אמרת את דעתך

הפרטית.

סר האונזר: אני רוצה להבין. למעשה הלא יש לזה יסוד הלכתי, לא מדעה עצמו אמר זאת.

הרב נייסי: בשנת סת"ר (לפני 67 שנים) היתה עלוהתא בא"י העלתה עד לשמים. חלק

אמר: הקראים שכל העולם, וחלק אחר - הקראים שברוסיה ובדמשק. לכן אין

אני יכול לומר מה תהיה דעה כל הדיינים. כשם שאין פרובויהט ואצבעותיהם שווים כך

אין דעותיהם שוות. אבל יש לי סין פחשבה, שאולי אוכל לפעול משמו בזה. במה הדברים

אמורים? בזמן שיבואו הכל.

סר האונזר: במה שונה בהלכה בין הכל ובין רבים?

הרב נייסי: כבודו שואל כמו שאמר אותו אדם: לפדני הורה על רגל אחת. אני רוצה את

השאלה באמת הבנין. אני לסדתי שבעים שנה והוא רוצה בשבעה רבעים

ללסוד את התורה כולה.

ד"ר זילברג: בדבר אחד אדוני צריך להסכים, שנשתנו הזמנים. עכשיו מביעים את דעה

הרבים לא על ידי כך שקוראים כל יחיד להצביע אלא על ידי עליית נציגים

כך נטוהת הכנסת. נבית שאחרי פרסומה מסויימת ואחרי תעמולה מסויימת יהליטו כל

הקראים להסתתף על נחלת ה'. (הרב נייסי:) למה לא יזמין שר הדתות את כל ראשי

האבות, גם את הועדה, וחשטעו את דעותיהם ואחר כך נדבר. למה לדבר סתם על שלישי

ורבע? אני לא אומר שיבואו הנשים וחטף). אני רואה הצעה זו כאפשרית. נבית מודיעים

על הדבר הזה ומסדירים הצבעה מסויימת על השאלה. (הרב נייסי:) לא הולכים כזה

לפי הרוב). עורכים ששאל עם אצל הקראים. השאלה היא - אם הועדה הקראית רוצה להסתתף

על הפרה הרבנית או לא. יש פהנגד ויש רוצה בכך. ויש פרלמנט דוטא, כנסת דוטא,

שתכריי הרוב סכריע של דעות, ברוב של 75 שתחליטו להצטרף לרבנים. (הרב נייסי:

ו-75 מה יעשו?) כמו בכל פרלמנט. (הרב נייסי:) בזמן שהולכים לפי הרוב הסיפוט

מבטל את דעתו). הם יודעים סטטוטוס של פרלמנט קטן זה, שהסיפוט מבטל רצונו ספני

הרוב. האם זה יספיק לכם, או חדרשו טכל ראשי האבות יבואו לתוכם.

הרב נייסי: כל ראשי האבות יתאספו במקום אחד, ויבוא נציג הרבנות וישאל: האם אלה

כל ראשי האבות ואין עוד? והם יאמרו: אין.

פרופ' בן-ששון: לא שאני טטטיט לדעה זו, אלא רצוני לשאול שאלה: למה כב' עומד על

ראשי האבות?

הרב נייסי: האב קובע במשפחה. הוא יכול לקבוע בטביל אשתו ובניו הקטנים.

פרופ' בן-ששון: מבחינה הלכתית רק ראשי האבות יכולים לקבוע ולא נבחרים?

ד"ר ס. זילברג: היש עוד שאלות? לא.

הרב אונטרמן: אני כוסר מודעה: אנו מוכנים לוותר לתתן גטין, אם נדע שבו

הורמים תרומה לסידור הפרה. בכל הקור - להזמין את כולם ולדבר

אתם.

ד"ר ס. זילברג: אם הועדה תבוא לטסקנה ששאלה הגיטין חשובה מבחינה איתו הקראים,

THE STATE OF TEXAS, COUNTY OF DALLAS, this 1st day of January, 1901, before me, the undersigned, a Notary Public in and for said State and County, personally appeared _____, known to me to be the person whose name is subscribed to the foregoing instrument, and acknowledged to me that he executed the same for the purposes and consideration therein expressed.

Given under my hand and seal of office this 1st day of January, 1901.

Notary Public in and for the State of Texas.

My commission expires _____

אז נשנה אליכם.

הגב' א. חלמי: כל מה שתחליט הועדה, ללא קשר עם אחם סוכנים לעמוד על זה,

שכל מי שרוצה להודק לבית-דין רבני יבוא ויקבל את הגם.

הרב ניסים: הגברת צריכה לדעת זאת. אם שני הצדדים מסכימים ביניהם ורוצים

לבוא להתגרש אצל רבני ישראל - אני מבטיח כ-90% שהצעתו של הרב

הראשי תתקבל על ידי כל בתי הדין, ואם יבואו סוּך הסכמה ויבקשו: סדרו לנו גם -

נסדר להם גם.

ד"ר ס. זילברג: נקודה זו לא כואבת להם. הם לא סובלים בגלל זה שהרבנים לא

רוצים לסדר להם גטין. לעת עתה הרבנים שלהם מסדרים את הגטין.

מי שרוצה להפרד - פונה לרבנים שלהם. יש שאלה שנתעוררה בזמן האחרון, אם יש

לרבנים שלהם סמכות טשטשית לסדר את הגטין, הואיל ובמקום כתוב "לפי דין תורה".

אנו היינו מקונינים בשאלת הנשואין יותר מאשר בשאלת הגרושין, מפני שנשואין

כרגיל מכינים לידי איחוד. חשבנו שעל ידי נשואין מאוחדים נוכל להתגבר על קרע

זה.

הרב אונטרמכין: החלחחם בערך האחרון.

הד"ר ס. זילברג: שלום.

הישיבה ננעלה.

1911

1911

1912

1913

1914

1915

1916

1917

1918

1919

ד"ר-רשבין 28 באוגוסט 1966

29.8.66
7/4/11/4

סב

מזכיר

האצרה הצבאית לבדיקת המעמך האישי
אילוצים הקראים בישראל

ישראלים

בני

היות וקראתי את הוצגכם בעתונים
באתר, נתתי מקום מרכזי לאפשר לי לברר
צדדי בענין הצצה שישל בעירובאנשים שקוראים
לצדדים "היה-צ"ן"

בבבבב

מלכה

מלכה

ד"ר-רשבין
ש"מ אילוצים מס' 4

Page 20 of 20

Dear Mr. [Name],
I am writing to you regarding the [Project Name].

10/10/20

I have reviewed the [Project Name] and I am pleased to see that you have made significant progress. The [Project Name] is a very important project and I am confident that you will complete it successfully.

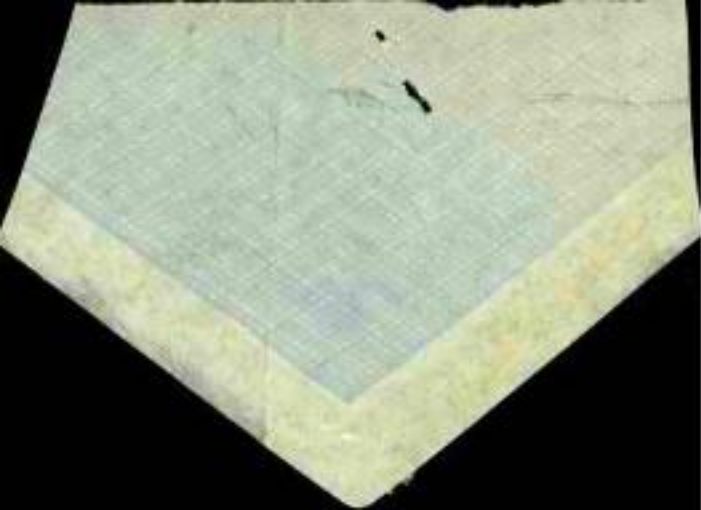
10/10/20

Yours faithfully,
[Name]

1700

1700

4 on 10/10/10

הועדה לבדיקת מעמדם האישי של היהודים הקראים בישראל

ב"ה ירושלים, כט' באלול תשכ"ו
14 בספטמבר 1966

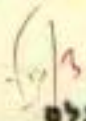
לכבוד
חברי הועדה לבדיקה עניני המעמד
האישי של היהודים הקראים בישראל

מ"ס נשיא ביה"מ העליון ד"ר מ. זילברג
פרופ' ח.ה. בן-טשון
ח"כ ב. האוזנר
ח"כ י. ישעיהו
מר א. נאווי
סגן סר הדתות ב. שחור
ח"כ א. הלמי

חברי הועדה הנכבדים,

רצוף בזה פרטיכל מיטיבת
הועדה ביום 30.8.66.

בברכת שנה טובה

ד. גלס
מזכיר הועדה

1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

ב"ה ירושלים, כס' באלול תשכ"ו
14 בספטמבר 1966

לכבוד
הרב חיים לוי,
מזכיר המועצה הארצית,
והרב המקומי ליהודים הקראים באשדוד
ח.ד. 92,
רמלה.

שלום וברכה,

בתשובה למכתבך מ"ח באלול תשכ"ו
אל יו"ר הועדה השופט ד"ר מ. זילברג הריני
מומין אה נציגי המועצה הארצית להופיע שוב
בפני הועדה ביום שלישי ו' תשרי תשכ"ז
(20.9.66) בשעה 10.30 לפנה"צ בחדרו של השופט
ד"ר מ. זילברג בבית המשפט העליון, ירושלים.

מפאת סדר יומה הגדוש של הועדה מבקש
כב' היושב-ראש שעדות הסיכום הושמע ע"י דובר אחד
בשם המועצה הארצית.

בברכה

ד. גלס
מזכיר הועדה

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF JUSTICE

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
WASHINGTON, D. C.
MAY 10, 1954

MEMORANDUM

TO: THE ATTORNEY GENERAL
FROM: THE DEPARTMENT OF JUSTICE
SUBJECT: [Illegible]

[Illegible text]

Very truly yours,

[Illegible signature]

עדת היהודים הקראים

ועד איזור אשדוד

הרב המקומי

חיים בניצחק לוי

אסמכתא

יח באלול תשכ"ו

תאריך

4.9.66

אל
כבוד מעלת
השופט העליון
מר מ. זילברג
יו"ר הועדה הממשלתית
הדנה בענינם האישי
של היהודים הקראים בישראל
כנסת ישראל
י ר ו ש ל י ס
אדוני יו"ר הועדה.

הנידון: הזמנת נציגותינו שניה לפני הועדה

עם הופעה חלק רב מבני יהדותינו לפני הועדה

וגביית עדויותיהם, אודה לכבודכם אם תזמינונו שניה למסירת

עדה סכום לפני קבלת כל החלטות שהם.

אנו תקוו שבקשתינו זו תענה בחיוב. ולסיום

מכתבינו קבל נא את איחולינו הלביים לרגל השנה החדשה הבאה

עלינו לטובה ולכל עם ישראל באשר הוא שם.

תזכו לשנים רבות טובות ונעימות, תזכו ותחיו ותאריכו ימים

טובים ונעימים.

בהוקרה רבה

ובכבוד רב

הרב לוי חיים

מזכיר המועצה הארצית

והרב המקומי.

1900
 THE UNIVERSITY OF CHICAGO
 DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
 DEPARTMENT OF CHEMISTRY
 5710 SOUTH WASHINGTON STREET
 CHICAGO, ILL.

RECEIVED
 JUL 20 1900

DEAR SIR
 I have the honor to acknowledge
 the receipt of your letter
 of the 15th inst. and in reply
 to inform you that the
 same has been forwarded
 to the proper authorities
 for their consideration.
 I am, Sir, very respectfully,
 Yours,
 J. H. VAN VLECK

RECEIVED: DEPARTMENT OF CHEMISTRY, JULY 20 1900

In answer to your letter of the 15th inst. I have the honor to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration.

I am, Sir, very respectfully,
 Yours,
 J. H. VAN VLECK

Very respectfully,
 J. H. VAN VLECK

DEPARTMENT OF CHEMISTRY

UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL.

RECEIVED JUL 20 1900

J. H. VAN VLECK

ב"ה ירושלים, כט' באלול תשכ"ו
14 בספטמבר 1966

לכבוד
מר שחן אברהם,
ת.ד. 102,
אשדוד.

א.ג.,

בחשוכה למכתבך מ-28.8.66 הריני מוסיף
להופיע בפני הועדה ביום שלישי ו' תשרי תשכ"ו
(20.9.66) בשעה 10 לפני הצהריים בחדרו של השופט
ד"ר מ. זילברג בבית המשפט העליון ירושלים.

בברכה שנה טובה

ד. גלס
מזכיר הועדה

1950
of 1950

1950
of 1950

1950

1950

1950

1950

28/5/66 Bizer

28/5/66 Bizer

מס' 55 = 55
מס' 55 = 55
מס' 55 = 55

28/5/66 Bizer

28/5/66 Bizer

28/5/66 Bizer

28/5/66 Bizer

28/5/66 Bizer

28/5/66 Bizer

28/5/66 Bizer

28/5/66 Bizer

28/5/66 Bizer

28/5/66 Bizer

28/5/66 Bizer

28/5/66 Bizer

ב"ה ירושלים, כט' באלול תשכ"ו
14 בספטמבר 1966

לכבוד
מר מוסה זקי,
שיכון מוסחים מס' 4,
רמת-השרון.

א.ג.,

בחשונה למכתבך מ-28.8.66, הריני מזמין
להופיע בפני הועדה ביום שלישי ו' תשרי תשכ"ו
(20.9.66) בשעה 10 לפני הצהריים בחדרו של השופט
ד"ר מ. זילברג בבית המשפט העליון ירושלים.

בברכה שנה טובה

ד. גלס
מזכיר הועדה

1981
1981

1981
1981
1981

1981

1981
1981
1981

1981

1981
1981

כ"ה ירוסליס, ז' בתשרי תשכ"ז
21 בספטמבר 1966

אל : חברי הוועדה לבדיקת מעמדם האישי של
היהודים הקראים בישראל

ח"ה פרופ' ח.ח. בן-ששון
ח"כ ג. האוזנר
ח"כ י. ישעיהו
ראש עיריית באר-שבע א. נאווי
סגן שר חינוך ב. שחור
ח"כ א. הלטי

נתבקשתי ע"פ יו"ר הוועדה מ"מ נשיא ביה"ט העליון
ד"ר ס. זילברג להודיעכם שתאריך שנקבע לישיבתה
הקרובה של הוועדה אינו מתאים לו.

על מועד חדש לישיבה נשלח הזמנה מיוחדת.

בברכה גמר חתימה טובה

ד. גלס
סוכיר הוועדה

12 October 1951

Dear Mr. [Name],

I am sorry to hear that you are not well. I hope you will get better soon. I am sure you will be back to work in no time.

Very truly yours,

[Name]

[Address]

[Signature]

ב"ה ירושלים, כט' באלול תשכ"ו
14 בספטמבר 1966

לכבוד
חברי הועדה לבדיקת עניני המעמד
האישי של היהודים הקראים בישראל

פרופ' ח.ה. בן-ששון
ח"כ ב. האוזנר
ח"כ י. יעקובי
מר א. נאוי
סגן שר הדתות מר כ. שחור
ח"כ א. תלמי

חברי הועדה הנכבדים,

נחקקתי ע"י יו"ר הועדה
להזמיןכם לישיבה הועדה ביום שלישי ו' תשרי
תשכ"ו (20.9.66) בשעה 10 לפנה"צ בחדרו של
סגן שר הדתות, ב"ה הממשל העליון בירושלים, ד"ר מ.

בברכה כתיבה וחתימה
טובה

ד. גלס
סוכיר הועדה

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1950
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1950
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

פרוטוקול ישיבת הועדה למעמד האישי של הקראים
יום ג', ירושלים, 20.9.66

נ כ ה ו : ד"ר מ. זילברג - יו"ר, הגב' אמה תלמי, פרופ' ה. בן-ששון,
מר ג. האוזנר, מר גאוי (ראש עיריית באר-שבע), מר שחור,
מר גלאס - מזכיר.

ד"ר זילברג: פותח את הישיבה. מעיר על הצורך לבקר את הקראים במקומות מושבותיהם.

פרופ' בן-ששון: כדאי שנקיים שיחה סיכום בינינו.

הגב' א. תלמי: אפילו סיכום ביניים.

ד"ר זילברג: את האנשים צריכים לראות במקומותיהם. שמענו אנשים שיודעים לדבר, שהם

נציגים פוליטיים. אנו רוצים לדעת את הדברים במקום הראשון.

עדותו של מר מוסה זכי

מר מוסה זכי: שמי מוסה זכי, עובד בעחונות.

ד"ר זילברג: אתה ממלא הפקיד אצל הקראים?

ת. אני קראי וזה הכל.

ש. מחי באח לארץ?

ת. באחי מצארים ב-1957.

ש. במצרים מלאה הפקיד בעדה הקראית?

ת. הייתי שם חבר העדה.

ש. מי עמד בראש העדה?

ת. שם היו כמה אנשים. לא הייתי באופן רשמי חבר העדה.

ש. שמעת ודאי לשם מה הוקמה ועדה זו. אתה יודע מה התפקיד שלנו?

ת. כן, כדי לחקן את המצב.

ש. למה צריכים לחקן את המצב?

ת. האנשים שיושבים בבית הדין של העדה אינם מוצלחים.

ש. יש אנשים רבים הסבורים כמותך?

ת. אינני יודע. יש לי אחם בעיה אישית שלא גמרו אותה. אני רוצה להתגרש מאשתי

והם אינם רוצים לתת לי אג גט.

ש. אולי אין לכך יסוד בדת הקראית?

ת. יש לי שני ילדים ואין מי שיטפל בהם. אני מטפל בהם יותר מאשר אשתי.

דברים כאלה קורים בכל בית-דין. בית המשפט נותן החלטה שהיא מוצאת חן בעיני

צד אחד בלבד, ולפעמים אינה מוצאת חן בעיני אף אחד. מה צריכים לעשות,

להוריד את בית הדין?

ת. אם בבית-הדין יושבים אנשים מוצלחים שמבינים בחוק - הרי זה אחרת.

ש. אם בבית הדין יהיו אנשים המבנים בשטח זה, יהיה הכל בסדר?

ת. כן.

ש. לך יש סרונה אחת, שאותם האנשים שיושבים בבית הדין שלכם אינם יודעים למה

את המשפטים?

ת. במצב זה הם לא יכולים לגמור את העניין אג שלי. אינני יודע אימה אני יכול

לגמור אותו.

מר האוזנר: מר זכי, אתה מחייב קיום בתי דין קראיים נפרדים, או היית רוצה

שעניני הקראים יבואו לפני מוסדות שיש בשביל היהודים כולם בארץ.

ת. אם המוסדות בשביל כולם יותר טובים, למה נפרדים?

ש. יש דברים בין הקראים שחשובים כמותך? אתה לא יודע מה חושב הרוב?

ת. לא.

ש. אתה חושב שענייך היה מסתדר יותר טוב אילו היית הולך לבית דין רבני?

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country during the year.

2. The second part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

3. The third part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

THE WORK OF THE YEAR

4. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country during the year.

5. The second part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

6. The third part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

7. The fourth part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

8. The fifth part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

9. The sixth part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

10. The seventh part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

11. The eighth part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

12. The ninth part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

13. The tenth part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

14. The eleventh part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

15. The twelfth part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

16. The thirteenth part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

17. The fourteenth part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

18. The fifteenth part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

19. The sixteenth part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

20. The seventeenth part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

21. The eighteenth part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

22. The nineteenth part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

23. The twentieth part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

24. The twenty-first part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

25. The twenty-second part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

26. The twenty-third part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

27. The twenty-fourth part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

28. The twenty-fifth part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

29. The twenty-sixth part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

30. The twenty-seventh part of the report contains a summary of the work done in the various departments.

31. The twenty-eighth part of the report deals with the results of the work done in the various departments.

- ת. בהחלט, מפני שהאנשים שם לידו ויודעים את החוק, יש להם השכלה.
ש. הרבנים שמכהנים כיום בציבור הקראים לא קבלו הכשרה?
ת. אינני יודע, אני רואה זאת.

מר האוזנר: אתה הניח מתוך כך שענינך לא סודר. אצלנו הופיע איש שסיפר שעצמו לא סודר אפילו במצרים בבית הדין הקראי. שם היו אנשים יותר מלומדים?
ת. בהחלט, ה'שש עורכי-דין. (ש. גם היו?) אינני יודע.

מר שחור: שאלה אישית. יש לך רשות שלא לענות עליה. אתה מה שקוראים קראי אדוק?
אתה נאמן למצוות של הקראים. נאמר, הקראים לא מדליקים חשמל בשבת,
אתה נמנה עם אלה, או אתה לא שייך להם, אתה במקרה קראי?
ת. אני לא כל כך דתי.
ש. זה מה שרציתי לשאול.

הגב' חלמי: מדוע הלכת לרב קראי? לא עלה על דעתך ללכת לרב רבילצ בזמן שהלכת להתחתן?

- ת. אני קראי והיא קראית, לא חשבתי על זה, לא חשבתי שיהיו בעיות.
ש. היה טבעי שהלכת לרב קראי?

ד"ר זילברג: הגב' חלמי שאלה אותך: האם נסית להתחתן לפני רבנים לא-קראיים?
אילי נסית היו השיאים אותך?

ת. אינני יודע, יתכן שאילו ידעו שאני קראי לא היו מסכימים.

ש. האם הרבנים הקראים השיאים קראי עם יהודיה לא קראית אם פונים אליהם?
ת. לא.

ש. כאשר אתה אפרת, שאתה רוצה שיהיה בית דין אחד לכל היהודים, בין קראים ובין לא קראים, אתה רצית שיהיה בית דין שידון על פי דיני התורה? (ת. כן).
לא נשואין אזרחיים? (ת. לא). אתה לא רוצה נשואין אזרחיים?

ת. לא, אני רוצה נשואין דתיים, אנו הולכים לפי התורה.

ש. האם אתם מתכוונן לנשואין דתיים, איך יוכל בית דין רבני לדון, הלא הוא לא יודע את החוק הקראי?

מר האוזנר: אתה לא יודע פתרון לשאלת היו"ר שלנו: איך יוכל בית דין רבני לדון לפי הלכה קראית?

ת. לא איכפת לי לפי איזו הלכה ידונו הרבנים. לא הבנתי את השאלה של היו"ר.

ד"ר זילברג: ענית על השאלה של הגב' חלמי, שהיית מעדיף שהדין של הענין שלך יתנהל בפני בית דין רבני של כל היהודים בארץ, בין קראים ובין

לא קראים. אמרת שאתה רוצה שידונו בענינים אלה מבחינה דתית, שאין אתה רוצה נשואין אזרחיים אלא על פי הדין. אני שואל אותך: בית-דין רבני לא יוכל לדון

לפי הדת הקראית, הלא הדת הקראית לא ידועה להם?
ת. שיהיה שיחוף.

ת. ז"א שיצורפו אליהם רבנים קראיים?

מר האוזנר: אמרת שהרבנים הקראיים לא יודעים את הדין. יש אחרים בארץ שהם יותר טובים?

ת. בהחלט יש. יש להם כמה מהנדסים, עורכי-דין, יש הכל.

פרופ' בן-ששון: הייתי רוצה לשאול: האם יש לך סענה אחת פרטית, שלפי דעתך נעשה לך עוול, או שיש שני דברים: יש לך סענה פרטית, אבל נוסף על

כך יש בלבך הרגשה שכל הענין הזה של קיום קראים לחוד וקיום רבנים לחוד זה לא טוב. אני שואל אותך: אני צודק בהכנה זו או לא צודק?

1. ...
2. ...
3. ...

4. ...

5. ...

6. ...
7. ...

8. ...

9. ...

10. ...

11. ...

12. ...

13. ...

14. ...

15. ...

16. ...

17. ...

ת. לא כל הקראים הם כדעה שלי. אני בעד שיתוף.

ד"ר זילברג: מה אתה מבין חתו שיתוף?

ת. שיהיו גם קראים בבית הדין.

ש. שיהיו בתי הדין מורכבים מקראים ומרבנים.

פרופ' בן-ששון: בענין ההרכב. היו"ר שלנו אמר, שבתי הדין פוסקים כפי שרואים.

יכול להיות שפעם הדברים כך ופעם הדברים אחרת. יש שאלה כאן

בפנינו והיא: מה הם ההסדרים בקשר לעניני האישות. הענין שלך הוא ענין של אישוח

ובקשר לכך מתעוררת שאלה - ואנו שואלים אותך כאדם פרטי - האם טוב שיהיו מוסדות

נפרדים לעדה הקראית, שבכלל יימשך הפירוד, או אולי טוב להתחיל בדברים - לא אתה

יודע ולא אני יודע איך - להתחיל בדברים כך, שבימי הבת הנחמדה שלך לא יהיו

מוסדות של קראים ורבנים אלא של עם יהודי אחד. מה הדרך הטובה לכך?

ת. קשה לי לענות.

ש. כלומר, אין לך דעה מגובשת.

הגב' תלמי: האם זה איכפת לך שהילדים שלך יתחתנו עם קראים, או לא איכפת לך

אם יתחתנו עם מי שירצו?

ת. אני לא יכול להכניס את עצמי בענין זה. כשהילדים יגדלו יוכלו לבחור

במי שירצו, לי לא איכפת.

ש. לפי הדין הקראי הנכון זה לא מותר.

מר נאוי: הוא שואף שכולם יהיו יהודים.

הגב' תלמי: יש לו טענות לרבנים הקראים, ולפי הדין הקראי שאיננו תלוי בדיינים

אלה או אחרים, אסור להתחתן עם לא-קראי.

ת. אחותי מתחתנת עם לא-קראי בבית הדין הרבני.

ד"ר זילברג: האם הוא גילה שהיא קראית? (תעצבן) אמרת שסידר את הקידושיך

אצל הרבנים, האם הרבנים ידעו שאחד מבני הזוג היא קראית?

ת. כן ידעו.

ש. איפה זה היה?

ת. בתל-אביב לפני 8 שנים.

ש. הדיינים של הרבנות הם רבילים יותר מאשר הדיינים של הקראים והם מאפשרים

נשואין מעורבים?

הגב' תלמי: והקראים לא מרשים?

ת. לא.

ד"ר זילברג: האם אתה יכול, האם זה נוח לך, לספר את הבעיה האישית שלך. אתה

לא מחוייב.

ת. כן. נעים לי. הבעיה היא שאשתי היתה נשואה קודם ובעלה נפטר. יש לה בן

מבעלה הראשון. כאשר התחתנתי אתה הוא היה בגיל 3. ביקשתי את התורים שלה

שיקחו את הילד אליהם לשנה אחת. במשך השנה הזאת הסבתא שלו נתנה לו יותר מדי

וקלקלה אותו. כשהביאו אותו אלי, היה קשה לי להתזיק אותו.

ש. אתה רוצה להחזיר אותו למשפחת אשתך?

ת. הצעתי שנכניס אותו למוסד. במשך הזמן שהיה במוסד קרה שהמטפלת נתנה לו

מכה. חשבנו שנוציא אותו משם. אחר כך נשאר עוד פעם שנה אחת בבית. פעם

אצלי ופעם אצל סבתא. לבסוף החלטנו לקחת אותו אלינו, אבל לא היה מוצלח בבית

שלנו. עוד פעם הבעיה התחדשה כך. תמיד היתה התנגשות ביני ובין אשתי. היא רצתה

שהילד ישאר אצלנו בבית. אמרתי לה: אם הילד ילך, אני מוכן לקבל אותו.

ש. מה היתה המחלוקת בינך ובין אשתך?

ח. היא רצתה שאני אקבל את הילד לבית. אני הסכמתי שיסאור בתנאי אם יהיה בסדר. אם לא יהיה בסדר - קשה להתזיק אותו, שילך עוד פעם למוסד. היא לא רצתה. ד"ר זילברג: אתה לקחת אותו מן המוסד. אשתך רצתה שהוא ישאר בבית. אתה רצית לראות, אם יהיה טוב - ישאר בבית, אם לא יהיה טוב - שילך למוסד.

הרכנים לא החליטו בזה?

ח. לא, הם החליטו שנעשה שלום.

ש. ז"א הרבנים חשבו, שסכסוך זה בנוגע לילד נובע מסכסוך ביניכם, שאתם לא חיים טוב זה עם זה.

ח. עכשיו יש לי בן ובת מאשתי. היא עזבה את הילדים ואח הבית והלכה והיא נמצאת אצל אחותה, איפה שנמצא הבן שלה. הילד הקטן שלי נמצא בגן ואני צריך כל יום לקבל אותו.

ש. היא רוצה להפרד ממך?

ח. היא החמה על זה שתפרר. בית הדין הקראי לא גמר את הענין מפני שהם אמרו: הם רוצים לדעת אצל מי ישארו הילדים.

ש. מי רבנים שיסבו בדין שלך?

ח. שלמה נונו עם חיים לוי. נונו הוא המונה וחיים לוי, לצעדי הגדול, לא מכין שום דבר.

מר נאוי: שליחה מר ZSSZ זכי, אני רוצה להבין איך אתה חי בתור קראי. אתה מתפלל בבית הכנסת של קראים?

ח. אני בר ברמת השרון. בית הכנסת של הקראים נמצא ברמלה או באשדוד.

ש. כשאתה ברמלה או באשדוד אתה הולך לבית הכנסת הקראי?

ח. אם תהיה הזדמנות. בפעם האחרונה התפללתי במצרים. מלז באתי ממצרים התפללתי פעם אחת בהלוויה של אחותי.

ש. אתה אם בכיפור? (ח. כן). לפי איזה כיפור אתה צמ?

ח. של הרבנים. כל החגים אני הולך לפי הרבנים.

ש. הילדים שלך יודעים שהם קראים?

ח. לא.

ד"ר זילברג: בן כמה הילד?

ח. בן 5, הוא לא יודע שהוא קראי.

ש. אתה חתך אותו שהוא ידע?

ח. לא. אני לא רוצה לבלבל אותו. למה? אם אני מלמד אותו משהו זה לא טוב. הוא לומד בבית הספר של המדינה.

ש. למה אתה רוצה שהנשואין יהיו דתיים?

ח. בכל העולם מתחתנים לפי הדת.

פרופ' בן-ששון: הוא נגד המושב של נשואין אזרחיים.

מר נאוי: אתם חושב שכל היהודים צריכים להתחתן אצל אותו רב?

ח. למה לא? עכשיו אני רוצה להמשיך בבעיה שלי.

ש. העזוב את הבעיה שלך. אתה חי במדינת ישראל. אתה חושב על העתיד של

המדינה ועל העתיד של הקראים. יושבת כאן ועדה. אנו רוצים לדעת מה אתה

חושב, האם צריך שהקראים יהיה להם בית-דין מיוחד, שיתחתנו לבד?

ח. אם הם חושבים שהם משהו אחר - שיהיה להם בית דין מיוחד.

מר נאוי: כדי לדעת מה הם חושבים אנו נפגשים אתך, נשמע מה אתה חושב.

ח. אם הם רוצים להיות נפרדים - שיהיה להם בית דין לחוד.

ש. אתה חושב שזה צריך להיות נפרד?

ח. אם יוצאות מזה בעיות - צריך להיות בית דין אחד. (הגב' חלמי: כבר יש

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work done during the year.

2. The second part deals with the work done in the various departments and the results achieved.

3. The third part deals with the financial position of the organization and the measures taken to improve it.

4. The fourth part deals with the personnel and the measures taken to improve their efficiency.

5. The fifth part deals with the work done in the various departments and the results achieved.

6. The sixth part deals with the financial position of the organization and the measures taken to improve it.

7. The seventh part deals with the personnel and the measures taken to improve their efficiency.

8. The eighth part deals with the work done in the various departments and the results achieved.

9. The ninth part deals with the financial position of the organization and the measures taken to improve it.

10. The tenth part deals with the personnel and the measures taken to improve their efficiency.

11. The eleventh part deals with the work done in the various departments and the results achieved.

12. The twelfth part deals with the financial position of the organization and the measures taken to improve it.

13. The thirteenth part deals with the personnel and the measures taken to improve their efficiency.

14. The fourteenth part deals with the work done in the various departments and the results achieved.

15. The fifteenth part deals with the financial position of the organization and the measures taken to improve it.

16. The sixteenth part deals with the personnel and the measures taken to improve their efficiency.

17. The seventeenth part deals with the work done in the various departments and the results achieved.

18. The eighteenth part deals with the financial position of the organization and the measures taken to improve it.

19. The nineteenth part deals with the personnel and the measures taken to improve their efficiency.

20. The twentieth part deals with the work done in the various departments and the results achieved.

21. The twenty-first part deals with the financial position of the organization and the measures taken to improve it.

22. The twenty-second part deals with the personnel and the measures taken to improve their efficiency.

23. The twenty-third part deals with the work done in the various departments and the results achieved.

24. The twenty-fourth part deals with the financial position of the organization and the measures taken to improve it.

25. The twenty-fifth part deals with the personnel and the measures taken to improve their efficiency.

26. The twenty-sixth part deals with the work done in the various departments and the results achieved.

27. The twenty-seventh part deals with the financial position of the organization and the measures taken to improve it.

28. The twenty-eighth part deals with the personnel and the measures taken to improve their efficiency.

29. The twenty-ninth part deals with the work done in the various departments and the results achieved.

30. The thirtieth part deals with the financial position of the organization and the measures taken to improve it.

31. The thirty-first part deals with the personnel and the measures taken to improve their efficiency.

בעיות).

ד"ר זילברג: שלום לך, ה' מוסה, אנו יודים לך.

מר מוסה: אני מבקש שתדריך אותי איך אני יכול לגמור את הענין שלי.

ד"ר זילברג: אנו לא יכולים לעשות דבר. אין אנו רבנים לא קראים ולא רבניים, חמנה לעורך-דין.

ה. הייתי אצל עו"ד ואמר לי, שאני צריך ללכת אל הרבנים הקראים.

ד"ר זילברג: אנו לא יכולים, אנו הצטערים מאוד. ישנם עורכי-דין, אהה גם

היית אצל עו"ד אחד, למה לא תעשה מה שאמר לך?

ת. הוא אמר לי שצריך לגמור את הענין.

ש. הוא טען לפני הרבנים הקראים? (ת. כן). לאשתך גם כן היה עו"ד?

(ת. לא). הרבנים קבלו את דבריה ולא את דבריך.

ה. להו לא הסכימו.

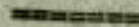
ש. היא אמרה לפני הרבנים שהיא רוצה לחיות בשלום אתך?

ה. היא לא מקבלת זאת, עכשיו היא עובדת.

ש. תקרא עוד פעם לרבנים.

ה. לא נחננו לי אפשרות. אני נשאר עם הילדים יומם ולילה.

ש. אנו מבינים את הבעיה שלך, אבל לא נוכל לעזור לך פה

הגב' חלמי: הייתי רוצה שנשמע אשה אחת שתסכים להופיע.

פרופ' בן-ששון: אולי נשוחח קצת. שמענו הרבה עדים. החמונה שנתקבלה היא כך:

גוש אחד מלוכד טוען שהוא מייצג את העדה. לעומת זאת טוענים

אחרים, שגוף זה אינו מייצג. יש אחרים שטוענים שאינם מייצגים רוב אלא מייצגים

קבוצות גדולות. המגמה של אלה שטוענים שמייצגים רוב - הפרדה, אלה שאומרים

שאינם מייצגים רוב טוענים שאם יינתנו מוסדות של הפרדה זה יהיה אסון. אני מבין

שיש כאן רצון מצד היו"ר לברר עם חיים לוי כל מיני פרטים. (ד"ר זילברג: הוא

אומר שרוצה להוסיף על עדותו הקודמת). הפרובלימה שעומדת היא זו: הייתי רוצה

שאחרי שנשמע את העדות יהיה לנו זמן לחשוב. די שמענו. לפי הרגשתי אנו עומדים

בפני מיפנה, ואנו צריכים להתחיל לדבר זה לעצמנו. נשמע אל את לוי, הוא

יוסיף את חוספוחיו, אבל נדמה לי שיש לנו בצורה ברורה רצון של מיזוג - מצד

אחד, ותמונה של רצון של הפרדה - מצד שני. אנו צריכים לשאול את עצמנו,

למה אנו חותרים ומה אנו יוצאים לחפש. לפי כתב המינוי שלנו אנו משועבדים

לרצון הפירוד. כך הוא כתב המינוי: רק עדים קראים, רק על המעמד האישי של

הקראים. כתב המינוי אומר בפירוט: לשאול רצונם של העדים הקראים. אני טוען שיש

לי פתח - אני יודע אם כבוד היו"ר יקבל את דעתי - לקרוא גם אחרים. אנו עומדים

בפני שאלה שנצטרך לדון לגופה. הייתי מבקש שלאחר בירור זה עם חיים לוי נשאר

לעצמנו אפשרות של בירור עקרוני לאן אנו הולכים. עם כל הערכתי או חוסר הערכתי

את העדות של חיים לוי - הוא נראה בעיני כפוליטישן. אינני יודע מה הוא כרב

או כחכם. גם בהערכת העדויות צריכים להתנהג בזהירות. אנו צריכים להתחיל

עכשיו מ"בראשית".

ד"ר זילברג: לא נתחיל מ"בראשית". אני מסכים אתך שהחמונה מאוד מבולבלת.

פרופ' בן-ששון: יש חסיבה ויש דעות.

ד"ר זילברג: לי נדמה שהחמונה לא נכונה כל עוד אנו שומעים את ראשי המדברים.

גם אלה וגם האחרים היו ראשי המדברים.

פרופ' בן-ששון: אוחו מהנדס שהופיע בפנינו היה הגון וישר.

- 1. Introduction - The purpose of this study is to investigate the effects of the proposed changes on the system.
- 2. Objectives - The main objectives of this study are to determine the impact of the changes on the system's performance and to identify any potential risks.
- 3. Scope - The scope of this study is limited to the specific changes being implemented and their direct effects on the system.
- 4. Methodology - The methodology used in this study is a combination of qualitative and quantitative methods, including interviews, surveys, and data analysis.
- 5. Results - The results of the study indicate that the proposed changes have a significant positive impact on the system's performance, particularly in terms of efficiency and cost reduction.
- 6. Conclusions - Based on the findings, it is concluded that the proposed changes are feasible and beneficial for the organization.
- 7. Recommendations - It is recommended that the organization proceed with the implementation of the proposed changes, while closely monitoring the system's performance and addressing any issues that may arise.

1. Introduction

The purpose of this study is to investigate the effects of the proposed changes on the system. The main objectives of this study are to determine the impact of the changes on the system's performance and to identify any potential risks. The scope of this study is limited to the specific changes being implemented and their direct effects on the system. The methodology used in this study is a combination of qualitative and quantitative methods, including interviews, surveys, and data analysis. The results of the study indicate that the proposed changes have a significant positive impact on the system's performance, particularly in terms of efficiency and cost reduction. Based on the findings, it is concluded that the proposed changes are feasible and beneficial for the organization. It is recommended that the organization proceed with the implementation of the proposed changes, while closely monitoring the system's performance and addressing any issues that may arise.

- 8. References - A list of references is provided at the end of the document, including books, articles, and reports used in the study.
- 9. Appendix - An appendix is included at the end of the document, containing additional information related to the study, such as survey questions and interview transcripts.
- 10. Conclusion - The study concludes that the proposed changes are a viable solution for improving the system's performance and reducing costs. Further research is needed to explore the long-term effects of these changes.

עדות נוספת של מר חיים לוי

ד"ר זילברג: אתה רציח להעיד בפעם שניה. למה רציח?

מר חיים לוי: רציחתי למעשה לחת סיכום לפני שתקבלנה כל החלטות שהן, שעלולות

לקבוע את גורל בני עדתי. רציחתי לחת סיכום קצר כדי להבהיר ליו"ר

הועדה ולחברי הועדה הנכבדים את המצב.

ש. למה לא ידעת זאת בפעם הקודמת?

ט. ישבתי ~~ב~~ שעתים ורבע, לא היה לי קל. יצאתי מכאן עיף מאוד והשעה היתה

«אחרת», 11.30. הגענו הביתה בשעה 2 בלילה. רצוני גם לחת סיכום, לאחר

שמעתי חלק ~~מ~~ מפי עדים.

ש. אתה יודע את העדויות שמסרו אחרים?

ת. אני פחות או יותר יודע. כמזכיר של כל העדה בארץ, אני יודע איזה סוג של

אנשים היו ואיזה עסקים יש להם עם העדה ועם בית הדין שלה. בשביל זה

ביקשתי להופיע שנית לפני הועדה, כדי להבהיר מי הם האנשים שהופיעו לפני הועדה

ולשם מה הופיעו.

פרופ' בן-ששון: הרב לוי רוצה לדבר על אודות העדים. ספק אם זה יענין אותנו.

ד"ר זילברג: אתה צריך להמנע מלדבר על העדים. את העדים תעריך הועדה.

ח. אני החכוונתי להביא לחשומת בכס רק את העדויות שנמסרו פ' לכם פה על-ידי

עדים אלה ואלה. אם אני יושב בבית הדין ובא אלי זוג או בן אדם שדורש לחת

גט לאשתו לא על סמך נתונים דתיים ולא על סמך פסקי הלכה קיימים. אומרים לו שזה

לא נכון. והוא דומק בשולחן ואומר: אם לא חתנו לי - אני אהרוס את העדה. אם אני

אחר כך שומע שיהודי זה הופיע בפני הועדה, אני הוכרח לעמוד על סיבם של העדים.

מר נאוי: אם אתה מדבר כך, אתה לא מעריך טוב את הועדה.

ת. נתונים במשפט להעריך את הקטגור והסנגור.

ד"ר זילברג: אולי הסכמ בקצרה.

ח. בקצרה אני בא לחלק את סוגי העדאם - - -

פרופ' בן-ששון: כבוד היו"ר, הרב לוי לא קטגור ולא סנגור אלא עד. אני באופן

פרינציפיוני מתנגד. הוא סבור שהוא יודע את המניעים של העדים

שבאו. אולי גם אנו קבענו לעצמנו דעה. אני באופן פרינציפיוני מתנגד לעדות על

עדים.

ד"ר זילברג: מבקש את העדים לצאת. (העדים יוצאים).

הגב' חלמי: אני מציע לשמוע קודם את המחשבות הנוספות שהיו לו.

פרופ' בן-ששון: הוא פתח את עדותו בהודעה, שהופיעו לפני ו שתי קבוצות של עדים

והוא עומד למיין אותן. אם הוא יתחיל כך - אני לא מסכים.

מר האוזנר: במידה שהוא רוצה בחוקף תפקידו להביא בפנינו עובדות שהן מתיחסות

גם לעדים וגם לדברים אחרים - שיביא. למשל, הוא יגיד שפלונני עמד

לדין ולא קבל את הדין והטית באגרופו - שיגיד זאת. למה נכנסתו בויכוח נוהלי?

ד"ר זילברג: אם ידבר באופן קונקרטי על עדים - לא נשמע. על המגמות המתהלכות

בקרב העדה - בבקשה.

מר שחור: למה לא נשמע אם יגיד שפלונני פסול משום שיש לו טרוניה?

פרופ' בן-ששון: כשקראתי את ~~ה~~ הפרוטוקול נחרשתי, כאילו אנו חוקרים את

העדים במגמה של בדיקת האורחודוכסיה הקראית שלהם. אבל עקשיו

עומדים להביא לפנינו - ומה אני מפחד - כתב אשמה על עדים.

מר האוזנר: שמענו מפי העד הראשון היום על חיים לוי שהוא איננו מבין כלום,

שהוא לא פלומד. מדוע לא נשמע מחיים לוי מה יש לו להגיד על מוסה

THE HISTORY OF THE

1700-1750 The first part of the century was marked by the...
The second part of the century was marked by the...
The third part of the century was marked by the...

1750-1800 The fourth part of the century was marked by the...
The fifth part of the century was marked by the...
The sixth part of the century was marked by the...

1800-1850 The seventh part of the century was marked by the...
The eighth part of the century was marked by the...
The ninth part of the century was marked by the...

1850-1900 The tenth part of the century was marked by the...
The eleventh part of the century was marked by the...
The twelfth part of the century was marked by the...

1900-1950 The thirteenth part of the century was marked by the...
The fourteenth part of the century was marked by the...
The fifteenth part of the century was marked by the...

1950-2000 The sixteenth part of the century was marked by the...
The seventeenth part of the century was marked by the...
The eighteenth part of the century was marked by the...

2000-2050 The nineteenth part of the century was marked by the...
The twentieth part of the century was marked by the...
The twenty-first part of the century was marked by the...

2050-2100 The twenty-second part of the century was marked by the...
The twenty-third part of the century was marked by the...
The twenty-fourth part of the century was marked by the...

2100-2150 The twenty-fifth part of the century was marked by the...
The twenty-sixth part of the century was marked by the...
The twenty-seventh part of the century was marked by the...

2150-2200 The twenty-eighth part of the century was marked by the...
The twenty-ninth part of the century was marked by the...
The thirtieth part of the century was marked by the...

פרופ' בן-ששון: אני רוצה שנגש לבירור אובייקטיבי של הדברים.

מר שחור: אתה נאח פה בדעה ברורה. כל העדות לא הועילה כלום. אתה רצית לאחד אותם, כמו שרבים רצו.

פרופ' בן-ששון: אני יכול לרבע לרצות להלך עם הרגליים על החקרה. אבל בשעה

שאני רוצה לעשות זאת, אני יכול להתרשם מן הכתפים שלך ומן

האצטבא הזאת שליך איך לעשות זאת.

הגב' תלמי: היו שאל את חיים לוי: למה ביקשת להעיד פעם שנייה? - הוא אמר:

"פני שאז הייתי עיף. אז לא ידעתי מה יהיו העדים. הוא ביקש זאת

על סמך זה שהשעה מאוחרת. מסתבר שייצג לפני זה דעת קהל ורצה אחר כך לראות איך הדברים יתפתחו.

ד"ר זילברג: אם יביד משהו קונקרטי בנוגע לעדים - לא נשמע. אם ידבר על

המגמות שמתהלכות בקרב העדה - נשמע.

(*העדים חוזרים*)

ד"ר זילברג: אנו החלטנו לשמוע אותך, אף על פי שזאת הפעם השנייה. אנו

מבקשים אותך שתדבר באופן כללי על המגמות בקרב העדה, אבל

לא לתקוף באופן אישי.

הרב חיים לוי: אני לא מתכוון לתקוף באופן אישי.

אדוני היו"ר, חברי ועדה נכבדים. אני עומד לחלק את סוגי *העדים*

העדים שהופיעו בפניכם לשלושה אנשים שאזמרים שבכלל אין צורך בועדה ולא

צריכים לא עדה ולא בית-דין ולא שום דבר. אנשים אלה הופיעו לא פעם בפני

בית-הדין שלנו ויש להם ענינים בבית-הדין שלנו. הואיל ולא קבלו את סיפוקם

במשפטים שלנו, במסקי ההלכה שלנו, אימו על העדה.

ד"ר זילברג: אתה מתחיל שוב לדבר על העדים. אנו יודעים מי שהיה כאן.

עליך לדבר על העדה בכלל, איזה מגמות מחקיימות אצלכם.

הרב חיים לוי: אם תתקבלנה החלטות שאין צורך בבחי דין, אני שואל את עצמי:

מה יהיה גורל העדה וגורל בנייה? אם המצב ישאר כמו שהוא

כיום. אם הסטטוס קוו ישאר, המצב יהיה חמור ולא נוכל לפתור את הבעיות

האישיות שלנו, שמתרבות מיד יום ביומו. (ד"ר זילברג: מה המצב הקיים?)

יש הרבה סכסוכים שאין באפשרותנו לפסוק בהם, מכיוון שמסקי הדין שלנו אינם

מתקבלים בבית המשפט. לפנינו עומדת בעיה של אדם שעומד לעזוב את הארץ עם

שני ילדיו, ואשתו מבקשת אותנו לאחוז באמצעים ואין בידינו. היא פנתה לבית המשפט

והוא לא קיבל את טענת האשה. האשה הזאת עלולה להשאר בכל יום עגונה שלא תראה

יחור את ילדיה, ובעלה עלול לעזוב את הארץ. יש 4-5 מקרים כאלה שעומדים בפנינו.

ד"ר זילברג: ז"א שצריכים להקנות תוקף לבית הדין שלכם שיוכלו להת צו.

הרב חיים לוי: זאת הבקשה היחידה שעומדת לפנינו. מספר עדים בקשו עדה נפרדת.

אני אומר: מדינת ישראל קמה לאור חזונו של נביאי ישראל,

ונביאי ישראל הם נביאיהם של הרבנים והקראים ביחד ואין ביניהם הבדל בנוסח.

חילוקי הדעות ביניהם הם על אופן קיום המצוות. בין הרבנים ובין הקראים עצמם

יש חילוקי דעות בקיום המצוות. לכן אני אומר: אם בכלל זה צריכים לגרום אסון

לעם, נוסף על האסונות עברו עליו ולגרום לפילוג *העדה* מעשי גם בתחום החוקתי

של עם ישראל - אני אומר: לא ולא, כי זה יהיה אסון גדול לאומה ולעם ישראל

כולו. אנשים אלה שבקשו הכרה נפרדת, לא יכולים להרגיש את גודל האסון לאומה

101

11-10-51 ...
...
...

11-10-51 ...
...
...

11-10-51 ...
...
...

11-10-51 ...
...
(...)

11-10-51 ...
...
...

11-10-51 ...
...
...

11-10-51 ...
...
...

11-10-51 ...
...
...

11-10-51 ...
...
...

11-10-51 ...
...
...

11-10-51 ...
...
...

11-10-51 ...
...
...

11-10-51 ...
...
...

11-10-51 ...
...
...

ובפרט לדורות הבאים. אנשים אלה הם אנשים שאינם מיצגים את העדה. זאת דעה פרטית של אנשים שלא נבחרו להנהלת העדה. יחד עם זה אין הם יכולים במידה מספקת להבדיל ולדעת מה ההבדל העיקרי בין הקמת עדה נפרדת ובין הקמת בית-דין עם מועצה דתית. אנשים אלה לא בדקו את החוק, לא הבינו אותו ולא ידעו אותו. לא רק אנשי העדה, אלא נמצאו גם עורכי-דין שבטעה שהבטחי אותו לפניהם, הם לא ידעו ולא הבינו אותו. אני בדקתי בעיה זו והעברתי אותה לכל בני העדה והסברתי להם מה האסון שעלול להיח אם תקום עדה נפרדת לפי החוק העותומני.

ד"ר זילברג: ז"א אתה רוצה במוסד רבני מיוחד לקראים, לרושמי נשואין, אבל לא בעדה נפרדת.

ת. זאת אמרתי.

מר שחור: אולי תגיד לי מה ההבדל בין עדה נפרדת לבין בית-דין רבני נפרד?

ת. זה הוגדר בחוק 1927 (?) בדבר המלך. זה יכלול בין העדה יתר העדות הדרוזיות וכו' שמפורטות בחוק. אם כי העם היהודי בארצו מוכר כעדה ולא כעם. אני מביא דבר זה לתשומת לבו של השופט, שעמנו בארצו מוכר כעדה ולא כעם. הגיע הזמן שהיישלה תקבל חוק חדש. אני מבקש מכבוד השופט והחברי הועדה הנכבדה, שלא התקבלנה החלטות ל הפרדה, אלא שההחלטות תהיינה להקמת מוסד שייקרא בית-דין ולהקמת מועצה דתית, שתנהל את ענייניה הדתיים. לא מספיק בית-דין, כי תהיינה בעיות בעדה. זאת תהיה מועצה דתית שמוכרת על ידי משרד הדתות. אז כל הספיקות שיש בניהול העדה לא תהיינה בעתיד.

ד"ר זילברג: אתה רוצה בלי עדה נפרדת, לא כמו הדרוזים, המוסלמים והקתולים, אלא חלק של עם ישראל. אבל הרבנים שלכם ורושמי הנשואין שלכם

יהיה להם כוח רק לגבי קראים. איזה סיכוי יידרשו כדי לדעת מי קראי ומי לא קראי?

ת. בעיה זו לעח עתה לא עלחה בפנינו.

ש. נגיד שנחליט להקים רושמי נשואין בשביל ציבור הקראים, ויש צורך בבית-דין מסויים שידון בכשרות הנשואין והגרושין, במקרה של סכסוך. אתם לא רוצים כוח כזה לגבי כל יהודי בארצו, אלא רק לגבי הקראים. מי יאמר לנו מי קראי ומי לא קראי?

ת. לעח עתה כל הקראים הם יוצאי מצרים ו-14 משפחות שעלו מעיראק, לא יותר. אנו מכירים האחד את השני.

ד"ר זילברג: מי יעיד על כך?

ת. מכירים זה את זה. חביא לי עכשיו קראי - אני אכיר אותו.

מר שחור: ואם יגיד שאיננו רוצה להיות קראי?

ת. הדת אינה מונופולין. הדת היא דת. כל אדם יכול ללכת לאן שהוא רוצה.

אם הוא רוצה ללכת היום לקפריסים כדי להתחתן, איש לא יכול למנוע בעדו.

ש. אתה חסכים שיעשו צנזוס, ספירה. כל אחד יקבל שאלון ויצטרך לענות אם

הוא קראי או לא, ושאלון זה יהייב אותו.

ה' משה: במצרים יש לנו רשימה של כל הקראים.

חיים לוי: נולדו בארץ הודשים.

ד"ר זילברג: נניח שיש בית דין קראי ויש לו אותו כוח שיש לבית דין רבני, והוא מזמין איש לבוא לפניו להתדיין עם אשתו. האיש לא מופיע ומוציאים

פסק-דין שלא בפניו. הולכים להוציא לפועל את פסק הדין והוא אומר שאיננו קראי.

ת. אנו לא נשלח להביא אדם לבית הדין שלנו עד שלא נווכח במאה אחוז שהוא

התחתן אצלנו וברשותו כתובה של בית הדין שלנו, אם במצרים ואת בביה"ד

בארץ-ישראל. על סמך זה דניס. אם תהיה עליה מרוסיה ויבואו אנשים ויסענו חלק

כך וחלק כך - בעיה זו תעמוד גם בפני בית דין רבני כשמופיע חלק שאומר "אני

יהודי" וחלק שאומר "אני נוצריה".

ד"ר זילברג: אם הוא יהודי או לא יהודי זה רשום בפספורט. קראי או לא קראי - זה לא כתוב. תעודת זהות יש לכל אחד.

ת. לא תמיד כתוב.

מר האוזנר: יש רישום. כל זמן שהוא קיים - זה מעיד על עצמו.

ת. כל זמן שלאותו זוג יש כתובה - אנו דנים עליו.

ד"ר זילברג: נביד בחור צעיר הולך להתחתן. הוא הולך אצל הקראים - יש לזה חוקף, הוא הולך אצל הרבנים - אין לזה חוקף. מי יעיד עליו?

ת. נוציא תעודת משפט רווקות.

ש. למה לא לעשות ספירה?

ת. ראשי העדה מתנגדים.

ש. שולחים שאלון לכל אחד ומקבלים תשובות.

ת. ארוני קורא לזה זיהוי או ספירה?

ש. זיהוי, כדי שאדם יהיה חוגר.

ת. נטינו להשפיע על חכמי העדה לעשות ספירה כמה אנו בארץ והם מתנגדים.

ת. הם אומרים: אנו 6,7,8 נחיה כמו שהאלהים רוצה.

ש. כל משפט שיהיה בפניכם יוליד משפט אחר - אם האיש קראי או לא.

ת. אנו נבדוק. יביא עדים ויעידו זה אחי או בן אחי.

ש. ומה אם לא יבואו אח או בן אח?

ת. זה מקרה רחוק. אנו מוכרים, כמו שאדוני יחזיק ביד 30-40 אבני חן. אנו

מכירים זה את זה. כשאני מסתכל ברחוב אני יודע מי קראי, לרוב על פי

מראה הפנים.

מר נאוי: בוא נתחיל להתחלה. אתה רוצה שיהודי קראי בתעודת הזהות שלו יירשם

שהוא קראי. (ת. למה לא?) היתה פעם תנועה אצל הדרוזים שירשמו לא

דרוזי אלא ערבי. היום אתה עומד על כך שבכל תעודת זהות של קראי יהיה רשום

"קראי"? (ת. יהיה רשום "יהודי קראי"). יהיה יהודי סתם ויהיה יהודי קראי.

(ת. אני עומד על כך). אז כל אדם שבחפוצה הזהות שלו יהיה כתוב "יהודי קראי"

אתה רוצה שהמדינה תבטל את בית הדין הקראי שלא ידונו בעניניו או שידונו בעניניו?

נביד שרשום אצלי בתעודה שאני יהודי קראי ואני הולך להתחתן או להתגרש. האם אתה

חושב שבכל מקום שכחוב "יהודי קראי" אצל בני הזוג, שבית-דין רבני יעביר אותם

לבית-דין קראי, או שידון בהם בפידה שהוא רוצה.

ת. כל יהודי קראי יכול ללכת לאן שהוא רוצה, וצריכים לנהל את עניניו בכל

מוסד שחא. אנו לא נכריח אדם שאנו דוקא ננהל את עניניו ואיש לא יוכל

להכריח אותם.

ש. אם הבנתי אותך נכון, ז"א שיהיו בחי דין קראיים ואלה ידונו אותם יהודים

קראים שירצו לבוא ולהתדיין בפניהם.

מר האוזנר: הלא מדובר על שני צדדים בכל סכסוך. ומה יהיה אם האחד רוצה והשני

אינו רוצה?

ת. הוא לא רוצה מפני שלא מקבל את מסק הדין שלנו. הבעיה קיימת ובשביל זה

באתי לדבר. בעיה זו הובאה לפני הועדה. יש אנשים שלא מקבלים את הרוח

בית הדין שלנו.

מר נאוי: עוד שאלה אחת: אם אני מבין נכון, הגענו למצב שאחא מציע שיהיה

בית-דין שבפניו יבואו יהודים קראים שרוצים להתדיין לפניו. ואילו

יהודים קראים שרוצים להתדיין בפני בית דין רבני, שהוא מוכן לשמוע אותם, ילכו

לבית-דין רבני. מה יהיה אם אחד מבני הזוג רוצה והשני אינו רוצה, מפני שיודע

ית מסק הדין, מה יהיה?

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation.

The second part is devoted to a detailed analysis of the main problems.

The third part is devoted to a summary of the results.

2. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation.

The second part is devoted to a detailed analysis of the main problems.

3. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation.

The second part is devoted to a detailed analysis of the main problems.

The third part is devoted to a summary of the results.

The fourth part is devoted to a summary of the results.

The fifth part is devoted to a summary of the results.

The sixth part is devoted to a summary of the results.

The seventh part is devoted to a summary of the results.

The eighth part is devoted to a summary of the results.

The ninth part is devoted to a summary of the results.

The tenth part is devoted to a summary of the results.

The eleventh part is devoted to a summary of the results.

The twelfth part is devoted to a summary of the results.

The thirteenth part is devoted to a summary of the results.

The fourteenth part is devoted to a summary of the results.

The fifteenth part is devoted to a summary of the results.

The sixteenth part is devoted to a summary of the results.

The seventeenth part is devoted to a summary of the results.

4. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation.

The second part is devoted to a detailed analysis of the main problems.

The third part is devoted to a summary of the results.

The fourth part is devoted to a summary of the results.

The fifth part is devoted to a summary of the results.

The sixth part is devoted to a summary of the results.

The seventh part is devoted to a summary of the results.

The eighth part is devoted to a summary of the results.

The ninth part is devoted to a summary of the results.

The tenth part is devoted to a summary of the results.

The eleventh part is devoted to a summary of the results.

The twelfth part is devoted to a summary of the results.

The thirteenth part is devoted to a summary of the results.

The fourteenth part is devoted to a summary of the results.

5. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation.

The second part is devoted to a summary of the results.

The third part is devoted to a summary of the results.

The fourth part is devoted to a summary of the results.

The fifth part is devoted to a summary of the results.

The sixth part is devoted to a summary of the results.

The seventh part is devoted to a summary of the results.

The eighth part is devoted to a summary of the results.

The ninth part is devoted to a summary of the results.

The tenth part is devoted to a summary of the results.

The eleventh part is devoted to a summary of the results.

ה. אין דבר כזה, מפני שהמכות בידינו. אם האשה פנתה אלינו או הבעל פנה אלינו - ז"א שהם רוצים שנספוט אותם.
מר נאוי: ואם הבעל רוצה והאשה לא רוצה?

ה. הוא ערך אצלנו קידושין, איך אני יכול להנוע ממנו?

ד"ר זילברג: גם בבית המשפט האזרחי יהדתי ישנם משפטים כאלה שבהם אחד מוכן להופיע, הוא חושב שיזכה, והנחבע לא מופיע. או יש לבית הדין

ספוכה ונוחנים את פסק הדין שלא בפניו. נשאלת על ידי מר נאוי, אם ייתכן תוקף לבית הדין הקראי לרדוף אדם שלא בפניו, אם הוא קראי.

ה. כל עוד צד אחד משני הצדדים פונה לבית-הדין חייב הדוג לקבל מרות בית-הדין, אם הם קראים. אם הם בנשואין אחריים, למשל בין קראי לרבניית, לא נהערב ולא

נכריח. אבל אם אחד מן הדוג פנה וטניהם קראים - הצד השני חייב להופיע.
ו. ז"א שיהיה כוח כפיה.

פרופ' בן-ששון: לפני שיצאתי אמר כבוד הרב לוי בקריאת בינים לה' שחור, שדח אינה מונפול, נוסעים לקפריסין. עכשיו אני שומע שאם אחד מבני הדוג

הוא קראי - עצם העובדה שהאחד נתבע לדין, מזכה את השימוש בכפיה לגבי הנתבע לדין, אם ^{השני} הוא קראי. עכשיו אני שואל: אם הוא עומד על הגדרתו שאין מונפול, אם השני אומר: אמנם נולדתי קראי, אבל אינני רוצה להיות קראי. מה עמדתו?

ה. אם הדוג התחתן אצלנו, הוא קיבל את מרות בית-הדין. איש לא אמר לו שיבוא ויתחתן אצלנו. אם האשה מנהה לבית הדין ולה כואב משהו - אתה חכריח אותו שיבוא ויישפט לפנינו. כי אתה לא תטעים שזה יהיה בפני בית-דין רבני שהאחד יבוא והשני לא יבוא.

ד"ר זילברג: איש זה מוכרח היה לבוא אליכם להתחתן.

ה. אני יכול להביא לך הוכחות שהור על גבי לבן, שרבנים עושים נשואין מעורבים ואיש לא מכריח אותה לכזו אלינו.

ו. שמענו מכמה עדים שלא יכלו לבוא לפני בית דין של רבנים.

ה. אני יכול להביא לך רשימה של רבנים, שבשעה שפונים אליהם הם אומרים:

אל תגידו לנו שאחס קראים. משרד הדתות לקח דוג של קראים וקראי והביאו

אותם לפני הרבנים ועשו נשואין. משרד הדתות עשה זאת. מדוע הפרופ' שואל שאלה כזאת. תשאל את משרד הדתות אם היתה כאן כפיה או לא היתה.

פרופ' בן-ששון: דעתך על אופן שאלתי לא מענינה אותי לא לצד זה ולא לצד זה.

אשאל אותך שאלה ואתה תשיב לגופם של הדברים. זה נכון שדח אינה

מונפול. אדם יכול בשלב זה של חייו להיות סבור שמחזיק בדת זו ובשלב זה של חייו

יחשוב שמחזיק בדת אחרת. אני עדיין שואל ואני רוצה להבין זאת, ואם אני טועה -

אתי חלון משוגחתי: מה אתה מציע, העובדה שקראי פעם נזקק לבית דין זה מחייב אותו

להיות זקוק לו חמיד, או הלידה, או הצהרה. כפייה אני מבין שנדרשת. אני לא שואל

על זה, אלא על הבסיס של הכפייה ומה נקודת המוצא שלה.

ד"ר זילברג: הבינות את השאלה?

ה. לא כל כך.

פרופ' בן-ששון: אנסה אותה אחרת. נניח אני יהודי קראי מפני שאבי ואמי קראים

ותפיסה הכפיה של בית הדין הקראי תהיה חופפה בי למי לידתי

ומוצאי, משום שאני חייב ללכת בדרכי אבות. - זאת אפשרות אחת. אפשרות שניה - אני

קראי משום שפעם נזדקקתי, בשעה שיסדתי את משפחתי, לבית הדין הקראי ומכאן ואילך חייו

אני להזדקק לאוהו בית-דין. או שאני קראי כל עוד אני רוצה להיות קראי ובית הדין

קראי, או מוסד זה, יבטל את הכיעתו לכפייה עלי ברגע ששני אצהיר שאינני רוצה

להיות קראי. מה משלושת הדברים קובע?

ה. כרגע שיהודי פונה לבית הדין - אזי הוא חייב לקבל את מרותו. אם באמצע

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work done during the year.

2. The second part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

3. The third part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

4. The fourth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

5. The fifth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

6. The sixth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

7. The seventh part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

8. The eighth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

9. The ninth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

10. The tenth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

11. The eleventh part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

12. The twelfth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

13. The thirteenth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

14. The fourteenth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

15. The fifteenth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

16. The sixteenth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

17. The seventeenth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

18. The eighteenth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

19. The nineteenth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

20. The twentieth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

21. The twenty-first part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

22. The twenty-second part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

23. The twenty-third part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

24. The twenty-fourth part of the report deals with the work done in the various departments of the Ministry.

הדיון יבוא ויגיד" אני לא רוצה - לא ישמעו לי.

מר האוזנר: באיגע - אחת חצדק. אם פעם קבל עליו את הדיון - אי אפשר לו לקפוץ, אבל בטרם שיבוא?

ת. אם בטרם שיבוא לבית הדין יצהיר - זה צריך להיות קשור בתקופה מסויימת - אם זוג יצהיר ~~לש~~ שנתיים-שלוש לפני פנייתו לבית הדין שהוא איננו קראי ושאינן לו כל השתייכות לדת הקראית - אזי בית הדין אינו יכול להכריח אותו, כל עוד לא היה הצהרה מצדו שהוא קראי בן קראי.

פרופ' בן-ששון: עוד לא נתה לי תשובה לשאלתי: הענין של בן קראי קובע או לא? (ת. קובע). אני רוצה להבין את הדברים עד היסוד. אני רוצה

להבין את צדדך. נקודת המוצא היא שאדם הוא בן קראי. (ד"ר זילברג: האם הלידה היא הקובעת?) אני מכונן אותך לחשובך שדת אינה מונופולין.

ת. אם העדה חרצה בעוד כמה שנים לפחות את שערי הקראות - זאת היתה שאלה שהעדה חכרית בה. אולי ברצונך נקבל אדם יהודי.

ש. אני לא מדבר על השאלה אם אני ארצה להיות קראי אם תקבל אותי או לא. אני מדבר על השאלה: אני, לפי דעתך, שייך לעדה הקראית באופן אוטומטי,

מפני שנולדתי להורים קראים, או צריך דבר אחר. (ת. הוא קראי). איך זה חתישב עט הנחתך שהדת אינה מונופול? (ת. אני לא מביין). מה אתה קורא תהליך של יציאה? כששובה לי אמת, שזוג יצהיר שלוש-ארבע שנים לפני שיפנו לבית הדין.

ת. מתי אדם מצהיר? ברגע שהוא לא מבסוס מבית הדין. אם לא יוצא חן בעיניו מסק-הדין. אני עניתי על הכל והוא חוזר על כך כמה פעמים. אני לא יודע מה הוא רוצה.

ד"ר זילברג: השאלם שלו היא זאת: מי שנולד לאב קראי ולאם קראית הוא קראי, כל עוד לא מצהיר על יציאה הוא נחשב לקראי. ואם הוא נחשב לקראי - אפשר

לכוף עליו אם הצד שכנגד מונה לבית-דין.

פרופ' בן-ששון: הוא אומר שאם זוג יצהיר. נביח שאחד מבני הזוג מצהיר שהוא פורש מן העדה הקראית.

ת. הצהרת אחד לא מתקבלת. כתוב: על כן יעזוב איש את אביו ואמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. הם זוג ונ צאים תחת מרות מסויימת. אותה בעיה קיימת בארץ

כולה. אם בעל ואשה מכריזים שהם לא יהודים, בית המשפט מתערב לטובת הילדים. אני רוצה שסמכות זו תנתן לבית הדין שלנו, שאנו נוכל להתערב לטובת הילדים שלנו. אל החשוב, אדוני הפרופ', ששאלה זו חציל את הצב. אני מוכרח להגיד, שמאז שהוא יושב בועדה השנאה יוצאת מלבו.

מר זילברג: ה' לוי, חדבר באדיבות, אחרת נפסיק את עדותך.

פרופ' בן-ששון: יש שנאה או אין שנאה - שאלה זו לא מענינת אותי. אני רוצה לדעת מה הוא תובע.

ת. הוא שואל אותה שאלה 14 פעמים.

ד"ר זילברג: חייתי רוצה לשאול אותך כמה שאלות: מי שלה לנו את "אדרה אליהו"? (ת. אני). קראת אותו? (ת. כן). זה ספר שעל פיו הולכים הקראים?

ת. כן. יש עוד ספר "בן עדן", שהוא קדם ל"אדרה אליהו", מהמאה ה-13, והוא קדום ב-3-4 דורות לספר זה. בעניני בשואין ושבת יש אי-אלה התנגשויות

ביניהם. לכן כשיגיעו הבעיות האלה לבית-הדין פה נמצא להן פתרון. אל החשוב, אדוני השופט, שאני יכול כרגע לפתור כל בעיה.

ד"ר זילברג: אשאל אותך באופן כללי. נכון שמספר העריות על פי דיני הקראים הוא הרבה יותר גדול ממספר הנשים האסורות לפי דיני הרבנים.

ת. יש 15 שצרות ו אסורות לפי התלמוד.

ש. אני מתכוון לנשים אסורות כמו עריות. נכון שכל ילד שנולד מנשואין כאלה

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country. It is based on the data collected during the last year.

2. The second part of the report is devoted to a detailed analysis of the economic situation. It is based on the data collected during the last year.

3. The third part of the report is devoted to a detailed analysis of the social situation. It is based on the data collected during the last year.

4. The fourth part of the report is devoted to a detailed analysis of the cultural situation. It is based on the data collected during the last year.

5. The fifth part of the report is devoted to a detailed analysis of the political situation. It is based on the data collected during the last year.

6. The sixth part of the report is devoted to a detailed analysis of the international situation. It is based on the data collected during the last year.

7. The seventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign trade situation. It is based on the data collected during the last year.

8. The eighth part of the report is devoted to a detailed analysis of the financial situation. It is based on the data collected during the last year.

9. The ninth part of the report is devoted to a detailed analysis of the budget situation. It is based on the data collected during the last year.

10. The tenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the tax situation. It is based on the data collected during the last year.

11. The eleventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the labor situation. It is based on the data collected during the last year.

12. The twelfth part of the report is devoted to a detailed analysis of the housing situation. It is based on the data collected during the last year.

13. The thirteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the health situation. It is based on the data collected during the last year.

14. The fourteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the education situation. It is based on the data collected during the last year.

הוא ממזר?

ת. את המושג "ממזר" לא הייתי רואה להעלות על לשוני.

ש. את המושג או את המלה?

ת. זה מושג רחב יותר. יטבנו ונסינו לפחור אוחי ולא הגענו לדבר סופי.

מר האונזר: הוא פסול לבוא מקהל.

ד"ר זילברג: אם המלה פוגעת בד, נחליף אותה באחרת. אמרת שמי שנולד מנשואין בין

דוד ובת אחיו - בת אחיו זאת ערוה והילד הוא ממזר. אחות אשה לאחר

שהאשה מתה - אצל הרבנים היא מותרת ואצלכם היא אסורה. אצלכם אלה נשואי ערוה.

ת. לא. לפי פסקי ההלכה של אליהו בסיאצ'י היא אסורה, אולם היה כנס ברוסיה

(בקרית) לפני המלחמה בשנת 1936 (אני מדבר על אחות אשה שמתה). הקראים

אסרו את הנשואין אלה אחרי מות אחותה. אחר כך בשנת 1939 (הייתי אז בן 9) שינו

את ההלכה.

פרופ' בן-ששון: הוא מתכוון לכנס של 1938, שבו אוטרים את הנשואין באופן

מוחלט עם הרבניים.

ת. שם הקלו ואסרו, שיש להתיר את נשואי האחות לאחר מיתה. נאמר "לצרוור

בחייה". על ספך זה הרב בבוביץ ז"ל במצרים (שהוא איש קרים שהגיע

למצרים), התיר את זה. לכן אין לראות באצאי נשואין אלה, שנערכו על ידי הרב

הראשי, חס וחלילה ממזרים. הם היו פוסקי הלכה והתירו.

ד"ר זילברג: יש הרבה עריות שאתם לומדים אותן מהיקש. אני רוצה לציין עובדה

אחת, שהיקשים אלה מרהיבים מאוד את חכמי הנשים האסורות, מי שאינן

אסורות אצל הרבנים. אחר כך כל בן שנולד ולא ידוע מי אביו ואמו הוא ממזר.

ת. הוא אטופי או שתוקי.

ד"ר זילברג: אבל אצלכם הוא נקרא ממזר, מפני שחוששים שמא הנשואין היו נשואי

ערוה. גם זה מנדיל את החוב. עכשיו נשאלת שאלה: מה הדין אם

אשה קראית מתגרשת בגט רבני, האם תהיה מותרת להנשא או לא. אתה אמרת ששאלה זו

לא נחשברה. היא התחננה אצל הקראים ונתגרשה אצל הרבנים, אחר כך היא רוצה

להתחתן אצל הקראים. האם זה לא נכון שבמקרה זה תיחשב כאשת איש, מפני שהגט לא

נכתב כתיקונו.

ת. אני מדבר בשם "אדרת אליהו" שאמר להיפך: אכן בעלי הקבלה מקפידים מאוד

בכתיבת הגט ומקפידים על כל פטיק ואות. אני מוציא מרבני חכמינו שגם

גט של אחינו הרבניים הוא גט. הוא לא אומר שהגט פסול.

ד"ר זילברג: מה נאמר: אם הדיינים לא מתייבים את הזוג להתגרש, הם יכולים

להתגרש בינם לבין עצמם, ובלבד שהגט יהיה כחוב כדין.

ת. יש סיכום "סוף דבר, אין גירוש אלא על ידי בית-דין".

ש. ז"א שכתיבת הגט צריכה להיות על ידי בית-דין, אבל הרבנים כתבו את הגט.

פרופ' בן-ששון: בפרק 18 עמ' 382 כחוב: (ק ו ר א). בסוף פרק 13: סוף

דבר - - - לכן הורו חכמים זכו'.

ד"ר זילברג: אני רציתי לקבוע עובדה אחת, שגט רבני איננו מוכר על ידי קראים.

ולכן האשה עדיין נחשבת כאשת איש. גט רבני שנכתב בנוסח רבני

ולא נכתב בנוסח קראי, איננו מוכר על ידי הקראים והאשה נחשבת כאשת איש. לקראת

מה אני הותר? שהמרחק בין דיני הרבנים והקראים כל כך גדול, עד שלא ~~הקראים~~ הקראים

יכולים להשיא נשים רבניות ולא הרבנים יכולים להשיא נשים קראיות.

פרופ' בן-ששון: לא לפי אהרון מניקווסדיה.

1944

1. The first part of the report deals with the general situation in the country.

2. The second part deals with the economic situation.

3. The third part deals with the social situation.

4. The fourth part deals with the political situation.

5. The fifth part deals with the cultural situation.

6. The sixth part deals with the international situation.

7. The seventh part deals with the future prospects.

8. The eighth part deals with the conclusions.

9. The ninth part deals with the recommendations.

10. The tenth part deals with the appendix.

ח. הוא אומר שאפשר להסיא רבניות.
פרופ' בן-ששון: יש שלוש גישות בעניני ההלכה הקראית. מן המאה ה-12 אין לנו מסקים מפורשים, אבל מכתובות - - -

חיים לוי: אדוני מדבר שלא לענין.

פרופ' בן-ששון: אדוני ישמע עד הסוף וכשאגמור - ידבר, במאה ה-12 לא מחוץ הלכות מכתובות אלא גם מכתובות שנמצאו במצרים ידוע לנו שהן רבניות והן קראים היו נישאם זה לזה, ובהן מן המשפחות המיוחסות ביותר, בהן משפחות של ראשי הנשיאים, רבנים וקראים מזה ומזה. לפי הכתובות שיש בידינו היו הנשואין האלה מחקיימים עלימוד חנאים, היו מאפשרים לאשה הקראית לשהור על דיניה ולאשה הרבנית לשהור על דיניה, רבי אהרן מניקומדיה קבע אפשרויות אלה.

חיים לוי: לא באתי כאן לשמוע הרצאות.

ד"ר זילברג: תשב בשקט ואל תהחצף.

פרופ' בן-ששון: בפסקי הדין של איהו בשיאצ'י הולכים לפי פסקי הדין של ר' אהרן מניקומדיה. הוא קיבל את הכל, אבל ניסוח מ/ורש זה של

נשואין בין קראים ורבנים אין הוא כולל בפסק דין שלו. כנראה מן המאה ה-16 היחה נטייה לא להתחנן זה עם זה. שמענו שב-1938 היחה החלטה מפורשת של כינוס קראים שאסרו נשואין אלה. רצייתי להראות שיש פרובלימה של הלכות שונות.

ד"ר זילברג: אנו לא מעונינים בהיסטוריה אלא במצב הקיים. במצב הקיים לא הרבנים מהירים להתחנן עם קראים ולא קראים עם רבנים. אתה

אמרת בעדותך שיותר אשמים בזה הקראים מאשר הרבנים. הגב' תלמי שאלה אותך: את מי אפשר להאשים בנוקשות בשאלה זו. אמרת, הרב לוי, שהקראים. ז"א שמצד הקראים יש התנגדות עוד יוש גדולה לנשואין עם רבנים.

מר האוזנר: להיפך, הוא אומר שהרבנים מוכנים להתעלם מזה.

חיים לוי: אם זה מענין את הועדה, אני מוכן לנביא רשימה שלמה של נשואין כאלה. מר שחור: נניח שהמשלה עושה משאל בין הקראים והיא רוצה לדעת מי קראי.

כבוד הסופט טאל אותך: פתר אני אבוא ואגיד שאני קראי. - נעשה משאל במדינה ונשאל מי קראי, מי רוצה להשפט בפני בי"ד קראי. האם אחט חושבים שזאת דרך?

ח. אני חושב שזאת לא דרך. אם דבר כזה ייעשה לגבי היהדות הרבנים - הוא ייעשה גם לגבי היהדות הקראית.

ש. דבר זה נעשה. שאלו את כל יהודי א"י אם הם יהודים. פה אתה רוצה להקים ביח-דין. השאלה היא - על מי יהול ביח-דין זה.

ד"ר זילברג: הצרה היא שלא מסכימים להספר.

ח. עניתי על זה שלא נכריח.

ש. זאת תשובה בעל-הביחית ולא משפטית. יכול להיות מקרה של תביעה מילד כזה כזה שתובע מזונות ואין לו כתובה.

ח. יש לו דוד או בן-דוד.

ש. כל פעם נצטרך להביא עדויות?

ח. על פי שני עדים יקום דבר. האם יש משפט שמחנחל בלי עדים?

ש. האם אחט מוכנים להשלים עם כך שייעשה חפד של הקראים בארץ. אמנס זה לא לפי החוויה שלכם, אבל זה לטובת הענין.

ח. העדה לא מסכים.

ש. ואם הרבנים של הקראים יסכימו?

מר שחור: כל אחד יקנה כבש.

ח. מה החשיבות של הדבר?

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

2. The second part of the report is devoted to a detailed analysis of the economic situation in the country during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

3. The third part of the report is devoted to a detailed analysis of the social situation in the country during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

4. The fourth part of the report is devoted to a detailed analysis of the cultural situation in the country during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

5. The fifth part of the report is devoted to a detailed analysis of the international situation in the country during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

6. The sixth part of the report is devoted to a detailed analysis of the internal situation in the country during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

7. The seventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the external situation in the country during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

8. The eighth part of the report is devoted to a detailed analysis of the future prospects of the country during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

9. The ninth part of the report is devoted to a detailed analysis of the achievements of the country during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

10. The tenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the problems of the country during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

11. The eleventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the State during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

12. The twelfth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the people during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

13. The thirteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the Party during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

14. The fourteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the Government during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

15. The fifteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the State during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

16. The sixteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the people during the year 1954. It is based on the data collected by the various departments of the State and on the reports of the local authorities.

ד"ר זילברג: כדי שנדע על מי חלה הסמכות של בית הדין הקראי. אנו יודעים שדיני הווסלמים חלים על הווסלמים, דיני הרבנים - על היהודים. עכשיו אתם

רוצים לקנות לכם סמכות שידונו בגד רצונם של אנשים שהם קראים, בשביל זה צריך להיות מפקד, כי לפי שעה לא רוסמים במספורת את הזהות של הקראים.

ת. לפני שתקיימו את בית הדין תכריזו, שמי שלא מעוניין לקבל את הדת הקראית - יודיע לממשלה, ומי שאינו רוצה להתדיין לפני בית דין קראי - שיודיע על ידי הצהרה.

ש. מי שמעוניין ורוצה להודיע - זה לא פשוט. הוא לא יכתוב מכתב לאשכול.

נביד ששולחים לאדם שאלון והוא עונה אם הוא יהודי קראי או רבני?

ת. זה יגרום לבהלה במדינה, האנשים יחשבו שירדפו אותם. אני יודע איזה

תלונות יש לי מבני העדה, אני אומר לך בנאמנות שיטנה בהלה במדינה של רדיפת

קראים. אני יכול להביא אותם והוכחות בהן צדק. אני יודע שיש עובדות של

רדיפות והרגשה כזאת. אם הדבר הזה ייקטה - זה יגרום בהלה שאיש לא ידע בין

ימינו לשמאלו. יש לי ארבע תלונות שממועצת אשדוד בגלל זה שהוציאו ארבעה

קראים ממשותם הקבוצה, ויחד עם זה לא הוציאו אף אדם אחד רבני. ויש לי ישיבה

על זה עם ראש המועצה. יש לי תלונות כאלה מאנשים רבים. אני יסבתי וחסייתי

לביטור שלכם. אדוני השופט עדיין לא ביקר. יתכן מאוד שיש הרגשה כאילו אין עדה

קראית בארץ, ואולי זה המניע שאתם רוצים לעשות מפקד. לכן הייתי מאוד מבקש

אתכם שתבקרו ותראו כמה מוסדות יש לנו, כמה בחי כנסיות יש לנו, כמה קהל יש

לנו. תראו ותשמעו, וזה יהן לכם הרגשה שיש יחרות קראית בישראל. (ד"ר זילברג:

נעשה זאת). לא רק זאת. ב-23/10 בת אמותי עומדת להנשא. אני מזמין את כל חברי

הועדה לראות את קהל הקראים בנסיבות מסורתיים. חרגיש את זה כמו עיניך, אדוני

השופט וחברי הועדה, אין מנהלים טכס של שבע ברכות. הוכל להווכח אם זה טכס

יהודי דתי, אם הדברים שנאמרים הם דברי אלהים חיים או לא.

ד"ר זילברג: מה תוכיח לנו חתונה אחת?

ת. אני רוצה שתראה טכס של נשואין.

ד"ר זילברג: שמנו לב להזמנה.

ת. עוד דבר: מר בלאס שהוא מנהל החלוקה, כשרציתי להכניס אותו לעניינים -

הדבר הראשון שעשיתי אתו - זה הכרת אנשים פנים אל פנים. לקחתי אותו

לחתונה לחל-אביב, והוא אמר לי: חיים, לא האפנתי שיש עדה כזאת. בשביל מה שאלון

ומפקד? האם אנו נמצאים בגלות, כדי לדעת כמה פיעוסים יש במדינה? אנו חלק בלתי

נפרד מעם ישראל. אם יהיה מפקד כללי, אני אהיה הראשון שאגרום לכך שידעו כמה

יהודים קראים יש בארץ. (ד"ר זילברג: גם הרב נונו יסכים לך?) אנו נעזור לך,

אולי נביים אלפי לירות שכל משפחה תקנה כבש.

פרופ' בן-ששון: רק שאלה אינפורמטיבית, כבוד הרב לוי, האם אפשר לדעת היכן

קבלת את השכלתן הרבנית ובמשך כמה זמן?

ת. לצערנו הרב, במשך שלושים השנים האחרונות לא הוסמכו רבנים. בית המדרש

שלנו במצרים נסגר. מאז הוחל להביא רבנים מחו"ל. גם בית הספר לבנות

הקראי נסגר מחוטר תקציב. בית הספר לבנים התחיל אף הוא להתמוטט. כל הרבנים

הקיימים כרגע, ואני ביניהם, לא הוסמכו על ידי בית המדרש לרב ים. קיבלתי את

הסמכות ירב העדה מרוזק, ואיש לא יחתור תחת סמכותו, הוא אדם בן 85. הוא בתן אצל

אחי והסייך אומי והעביר את זה לעדה. למדתי במצרים, אחני.

פרופ' בן-ששון: אצל מי?

ת. אצל בית ספר יהודי.

פרופ' בן-ששון: היכן למדת הלכות רבנות?

ת. התחלתי מגיל 14 להיות סופך וחזן. למדתי בכוחות עצמי.

Section 1
The first part of the document is a general statement of the purpose and scope of the project. It is intended to provide a clear and concise overview of the work to be done.

The second part of the document is a detailed description of the methodology used in the study. This includes a discussion of the data collection methods, the analysis techniques, and the limitations of the study.

The third part of the document is a discussion of the results of the study. This includes a summary of the findings, a comparison of the results with previous research, and a discussion of the implications of the findings.

The fourth part of the document is a conclusion and a list of references. The conclusion summarizes the main findings of the study and provides a final statement on the significance of the work. The references list the sources of information used in the study.

The fifth part of the document is an appendix containing additional information that is relevant to the study but is not included in the main text. This may include raw data, detailed calculations, or other supporting materials.

The sixth part of the document is a list of figures and tables. These are used to present the results of the study in a clear and concise manner. Each figure and table is accompanied by a caption that describes its content.

The seventh part of the document is a list of abbreviations and acronyms. This is used to provide a key for the symbols and abbreviations used throughout the document.

The eighth part of the document is a list of symbols and units. This is used to provide a key for the symbols and units used throughout the document.

The ninth part of the document is a list of definitions. This is used to provide a key for the terms and definitions used throughout the document.

The tenth part of the document is a list of acknowledgments. This is used to thank the individuals and organizations that have provided support and assistance during the course of the study.

The eleventh part of the document is a list of appendices. This is used to provide a key for the appendices included in the document.

The twelfth part of the document is a list of references. This is used to provide a key for the references included in the document.

The thirteenth part of the document is a list of symbols and units. This is used to provide a key for the symbols and units used throughout the document.

The fourteenth part of the document is a list of abbreviations and acronyms. This is used to provide a key for the symbols and abbreviations used throughout the document.

...
...
...
...

...
...
...
...

...
...
...
...

...
...
...
...

...
...
...
...

...
...
...
...

...
...
...
...

שלא להגיע להחזרת הסנדק לשר הדתות. מפני שהועדה תעמוד לפני ברירה או להנציה
אח הפילוג - - -

ד"ר זילברג: אתה לא מנציה פילוג? אתה רוצה לפתור בעיה היסטורית? חסלה לי,
אתה יותר מדי קטן בשביל זה. זוהי המחלוקת בינינו, אין לנו הסמכות,
אין לנו הכוח ואין לנו הידיעה והדעה.
פרופ' בן-ששון: קיימת חוות דעה כפולה של הועדה, אני רק רוצה לנסות שלא להגיע
לזה.

ד"ר זילברג: אני רוצה להגיש למה שאפשר ש כדי להקל מצבם של 12 אלף יהודים,
שלא יכולים לא להתחתן ולא להתגרש.

פרופ' בן-ששון: בכירור שלפניו סיכמתי 6,000. ישבו לפנינו אנשים נציגי קבוצות,
שאפילו לפי רמזים לא היו להם גטין וקידושין, והתחננו לפנינו:

אל תנציתו את הפילוג. אינני יודע כמה חברים בוועדה יסכימו לדעתך וכמה לדעתי.
ד"ר זילברג: כדי ללכת בדרך שאתה מציע, אתה צריך לשנות את כתב ההסמכה.

פרופ' בן-ששון: כיוונתי לדעה גדולים. אני מציע שהועדה תפנה לשר הדתות ותאמר,
אנחנו שותף כדי מהלך העבודה נחקלה בעובדה שכדי להתור לפתרון -

(ד"ר זילברג: איזה פתרון? אתה צריך לומר איזה פתרון). אינני יודע. יכול
להיות שתור כדי בירור נגיע למסקנה, כפי ששמענו כאן מעד אחד, שהוא מקבל הסמכת
רושם קראי בהסמכת בית הדין הרבני. אבל אינני יכול לעשות דבר זה כשאני מדבר עם
גד אחד, אינני יכול להגיע לפתרון.

ד"ר זילברג: בשעה שאתה מציע לפניך תעודה גדולה, אתה אומר שאולי לא הוכל
לפתור בלי כתב אסמכה. אבל המשימה שהוטלה עלינו היא מצומצמת,

ואותה נוכל לפתור בלי לשמוע את הרבנים. לכן לא נוכל לכתוב מכתב זה. שר הדתות
יענה: קרא את כתב האסמכה.

פרופ' בן-ששון: בשלב מסויים הצעח כפשרה מסויימת בין העמדה שלי ושלך, שנדון
בדבר ויתכן שבשעה שנגיע לנקודה מסויימת נפנה לשר הדתות והגיד,

שאין אנו יכולים לפתור לפי כתב ההסמכה. הגענו לנקודה זו. כדאי לי יותר שלא
ייקראו עדים רבניים, אז התמונה שכוונה לכתחילה למגמה של פילוג - - -

ד"ר זילברג: המסגרת אינה צרה. אתה לא רואה את הצדדים הפרקטיים.
פרופ' בן-ששון: האנשים שראו את הצדדים הפרקטיים של הציונות נשארו בעיירות
ונשרפו.

ד"ר זילברג: אתה המכתב הזה אני לא אשלה.
פרופ' בן-ששון: אני מציע שהועדה תחליט על כך.

מר האונזר: אין לי פתרון לבעייתו של אגודת חברנו פרופ' בן-ששון. הוא נקלע
למצב לא נוח. הוא קיבל על עצמו להיות חבר בוועדה על פי הסמכה

מסויימת. (פרופ' בן-ששון: אספר לך גם על העניין הזה). אני אומר שאין לי הרופה

למצבך. אתה פעיל ופועל לפיו, וחבוא עליך ברכה. אם אתה רוצה לחרוג ממסגרת זו -
אין לי הרופה. אני קיבלתי מינוי לפי כתב זה ואני רוצה למלא את הפקודי כפי

ששר הדתות בשם הממשלה ביקש ממני, לפי מיטב ידיעתי והבנתי ועניות דעתי.
אינני חושב שגם מבחינה ציבורית יש תקדים לזה, שועדה שקבלה על עצמה שליחות

מסויימת בעניין שתחומיו הכלליים היו נהירים לה, שתדרוש שינוי כתב הסמכות.

לא נתגלו לפנינו אפקים חדשים בבעיה הקראית, כל אחד יושב בחוף עמו וידע את
העניינים לבבולותיהם. נכון שנתגלו ונתבררו נטיות, מגמות ויצרים. אבל שנאמר

שמשום כך לא נוכל לקיים משימתנו על פי מה ששר הדתות ביקש, ואנו זקוקים
לסמכויות חדשות רחבות יותר גם מבחינה ציבורית - אני לא אוכל לבקש זאת.

... ..
... ..

...
... ..

...
...

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

...
... ..

פרופ' ה. בן-ששון: אני מבקש שלישיבה הבאה יעמידו את בקשתי על סדר-היום.

לדבריו של גדעון: כשפנה אלי שר הדקלוח ושאל אותי אם אקבל את

המינוי, אמרתי לו שאני אחתור בתוך הועדה לאחדות. על זה אמר לי: נקיים שיחה.

אני חוזר ואומר: אנו דנים בבעיה, שכל הזמן מופיע לפנינו מי שאומר שבחי דין הרבניים יש להם עמדה נוקשה. לעומתם אמרו אחרים: מגזימים לרעה. - אנו צריכים לברר את העובדות. לדעתי, טובת העניין מחייבת זאת, ולו גם במובן המצומצם. מציעים לנו שיחות. אני מכיר שיחות אלה, שבעתי אותן. זאת לא הפעם הראשונה ששוחחתי שיחות עם רבנים. הכבוד הזה היה לי. ואני רוצה לומר עוד פעם: אני מציע את זה לסדר היום.

מר האוזנר: נקבע מועד לישיבה הבאה.

מר נאוי: על שיחות בארבע עינים שמענו דעת יחיד.

ד"ר זילברג: שיחות בצנעה אינן נאות לנו. כל מה שאנו עושים עלינו לעשות

בפומבי. (פרופ' בן-ששון: או לא לעשות).

מר שחור: מתי אנו יושבים. אם רוצים לדבר על הרעיונות של בן-ששון, עלינו לעשות

את הדבר בנוכחותו ובהשתתפותו.

ד"ר זילברג: אולי נחכנס בערב סוכות?

מר האוזנר: לא, אני מוכן ביום ג' אחר הצהריים.

מר נאוי: אני לא אוכל.

מר שחור: אולי נחכה עד שבן-ששון יחזור ואז נדון בשאלה זו. מה זה בוער

לנו להוציא פסק-דין? מה אנו ממהרים ללכת לקראת דבר שאיננו משמח?

ואני חושב שאנו הולכים לקראת זה.

ד"ר זילברג: נעשה זאת בערב סוכות, 28 בספטמבר, בבוקר.

מר שחור: הגב' חלמי גרה במספר העמק, היא לא חוכל לבוא.

מר האוזנר: אני אשתדל לבוא.

פרופ' בן-ששון: ב-9 בנובמבר אהיה חזרה.

ד"ר זילברג: נקיים את הישיבה שלנו ב-3 באוקטובר, כאן, בשעה 6. הישיבה

תהיה קצרה, הדעות ברורות, או שאתה תתפטר או שאני אתפטר.

פרופ' בן-ששון: נגיש שני דוחות נפרדים. אם זה נוח לך, אני מוכן להגיש

דו"ח ולנמק למה אני מתפטר.

הישיבה ננעלה.

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country.

The second part of the report is devoted to a detailed analysis of the economic situation in the country.

The third part of the report is devoted to a detailed analysis of the social situation in the country.

The fourth part of the report is devoted to a detailed analysis of the political situation in the country.

The fifth part of the report is devoted to a detailed analysis of the cultural situation in the country.

The sixth part of the report is devoted to a detailed analysis of the international situation in the country.

The seventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the future prospects of the country.

The eighth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The ninth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the region.

The tenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The eleventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The twelfth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The thirteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The fourteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The fifteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The sixteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The seventeenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The eighteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The nineteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The twentieth part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The twenty-first part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The twenty-second part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

The twenty-third part of the report is devoted to a detailed analysis of the role of the country in the world.

ב"ח ירושלים, כ"ט בטבת תשכ"ז
12 בדצמבר 1966

לכבוד
הכרי הוועדה לבריחה עניני הסקנד האישי של היהודים הקראים
בירושלים -

מרופ"ח, ה. ה. בן-שמון

ח"כ ג. האדנור

ח"כ י. יעקובי

מר א. גל

מנן חי הירוחה ה. שמואל

ח"כ א. מלמן

הכרי הוועדה הנכבדים,

במקומי ע"י יו"ר הוועדה ד"ר ס. זילברג
להחמישה לישיבה הוועדה ביום שלישי ז' בטבת תשכ"ז (20.12.66)
בשעה 7.30 בערב בתור הוועדה בבנין.

ב ב ר כ ה

דוד גלס
מוזכר הוועדה.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILL.

TO THE PRESIDENT OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

FROM THE FACULTY OF THE DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
AND THE FACULTY OF THE DIVISION OF THE BIOLOGICAL SCIENCES

CHICAGO, ILL., 1954

WE HEREBY RECOMMEND TO YOU FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY
THE THESIS OF [Name], A CANDIDATE OF THE DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY

IN THE DEPARTMENT OF [Department]

BY THE FACULTY OF THE DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
AND THE FACULTY OF THE DIVISION OF THE BIOLOGICAL SCIENCES

ב"ה ירושלים, כ"ט בכסלו תשכ"ז
12 בדצמבר 1966

לכבוד
סגן אלוף נה
קצין הכנסת
ירושלים.

שלום וברכה,

נהבקשתי ע"י יו"ר הועדה ד"ר מ. זילברג
לפנות אליך בבקשה לקיים את ישיבתה הקרובה של הועדה
באחד מחורי הועדה בכנסת.

הישיבה המקיים ביום שלישי ז' בטבת תשכ"ז
(20.12.66) בשעה 7.30 בערב.

ב ב ר כ ה ,

דוד גלס
מזכיר הועדה.

the ... of ...

...
... to ...
...
...

...

... the ...
... of ...
...

...
...

...

...

ב"ה ירושלים, יב' בכסלו תשכ"ז
25 בנובמבר 1966

לכבוד
סגן אלוף גח,
קצין הכנסת,
ירושלים.

שלום וברכה,

נחקשתי ע"י יו"ר הועדה מ"ס נשיא
ביהמ"ש העליון ד"ר ס. זילברג לפנות אליך בבקשה
לקיים את ישיבתה הקרובה של הועדה באחד מחדרי
הועדה בכנסת.

הישיבה תחייב ביום שלישי כב' כסלו
תשכ"ז (6.12.66) בשעה 7 בערב.

בברכה

ד. גלס
מזכיר הועדה

2nd Floor, 1000 1st St. N.W.
Washington, D.C.

Dear Sir,
Enclosed for you are
two copies of the
report.

Sincerely,
[Signature]

Very truly yours,
[Signature]
[Name]
[Title]
[Address]

cc: [Name]
[Address]

cc: [Name]

[Signature]
[Name]

ב"ח ירושלים, יב' בכסלו תשכ"ו
25 בנובמבר 66

לכבוד
חברי הועדה לבדיקה עניני המעמד
האישי של היהודים הקראים בישראל

פרופ' ח.ה. בן-ששון
ח"כ ג. האוזנר
ח"כ י. ישעיהו
מר א. באווי
סגן שר הדתות ב. שחור
ח"כ א. הלמי

חברי הועדה הנכבדים,

נחבקשהי ע"י יו"ר הועדה מ"מ נשיא
ביהמ"ש העליון ד"ר מ. זילכרג להוסיפכם לישיבת
הועדה ביום שלישי כג' כסלו תשכ"ו (6.12.66)
כשעה 7 בערב בירושלים בבנין הכנסת אגף הועדות.

בברכה

ד. גלס
מוכיר הועדה

ב"ה ירושלים, כ"בחשון תשכ"ז
3 בנובמבר 1966

לכבוד
מר מוריס מרזוק,
רח"ה הרב מימון 2/689,
אשדוד.

א.נ.י.

בהשגחה למכתבך מ-25.9.66 הריני להודיעך

שבשלב זה אין הועדה ממציאה העתקי פרטיכלים

מישיבותיהם.

בברכה

ד. גלס
מנהל המחלקה

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1955
1000
1000
1000

1000

1000
1000
1000

1000

1000
1000

מרזוק מורים

רח' הרב סימון 2/689

א ש ר ד

אשדוד, יא. תשרי תשכ"ז
25 בספטמבר 1966

לכבוד
מזכיר הועדה הציבורית לבריחה
מעד הקראים בישראל.

א.ג.

הואיל לשלוח אלי העתק פרטי-כל
הופעתי בפני הועדה הציבורית לבריחה מעד הקראים
בישראל מיום שלישי 16.8.66

הנחתי שלוחה מראש

בכבוד רב,
מרזוק מורים

0077 0077

0077 0077
0077 0077

0077 0077

0077
0077 0077 0077 0077
0077 0077 0077 0077

0077

0077 0077 0077 0077

0077 0077 0077 0077 0077 0077 0077 0077

0077 0077 0077 0077

0077 0077 0077

0077 0077

0077 0077

0077
0077
0077

0077

ב"ה ירושלים, יח"בתפרי השב"ן
1 באוקטובר 1966

אל : חברי הועדה
ה"ה סט" נשיא ביהמ"ש העליון, ד"ר מ. זילברג, יו"ר
פרופ" ה.ה. בן ששון
ה"כ ג. האוזנר
ה"כ י. ישעיהו
מר א. נאווי, ראש הקיריה, כאר שבע
סגן שר הדתות, ב. שחור
ה"כ א. הלמי

שלום וברכה,

ראוץ כזה פרטיכל משיבת הועדה
מיום 20.9.66.

בברכה מועדים לשמחה

ד. גלס
מוכיר הועדה

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1200 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL: 773-707-3000
WWW.CHICAGO.LIBRARY.EDU

1998-1999

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1998-1999

7. 204
LIBRARY

פרוטוקול ישיבת הוועדה למעמד האישי של הקראים

יחסיים, לשכתו של ד"ר זילברג, 30.8.66

נ כ ה ו : ד"ר מ. זילברג - יו"ר, מר שחור, מר ג. הא זנר, הגב' אמה תלמי

עדותו של מר מוריט שמש

מר מוריט שמש: שמי מוריט שמש, אני עובד בשירות השידור במחלקה הערבית, בשידורים הערביים, אני קראי.

ד"ר מ. זילברג: אתה יודע לטע מה הוקמה ועדה זו?

ת. קראתי בעיתונים. אני רחוק במקצת מענייני העדה בחקופה האחרונה, אבל עסקתי בזה. הייתי מעורב בחיים הציבוריים של העדה. הייתי עורך העמון של העדה בשפה הערבית "אלקאלים". גם שימשתי בהתנדבות כמזכיר בית הדין הרבני הקראי בקהיר.

ש. אתה מכיר את הבעיות בקרב הקראים בארץ?

ת. אני חי אותן כמעט יום יום, אבל בצורה אחרת.

ש. אתה יודע שהועדה שלנו הוקמה למעשה רק לטע דבר אחד, כדי להסדיר את ענייני המעמד האישי של הקראים - ענייני נשואין וגרושין. האם יש לך רעיונות בקשר לכך? אתה יכול לדבר באופן חפשי.

ת. שמעתי בוראי אנשים אחרים. אני שייך לדור זה שעבר את המסגרת הצרה של הכיחתינות העדתית. לכן אני מסתכ על העניין כולו לא מחוץ המסגרת הצרה של העניין הדתי, אלא גם מבחינה לאומית כללית. העדה שגה אל המדינה ויש למדינה

הפקיד חשוב והוא - לאחות את הקרע בין הקראים והיהודים הרבניים, אלה שהתמלגו בימי ענן בן דוד, בסך הכל כ-1,200 שנה! בתקופה האחרונה כשהייתי בקהיר,

הספקתי ללמוד את כל הרקע החברתי והכלכלי של העדה. העדה הייתה על סף ההתכוללות בין המצרים. המדינה ממש הצילה את היהודים והקראים בזה שהזכירה להם שהם צריכים לעלות אליה לבנותה ולבנות בה את עתידם. הלא ההכמים האלה שהחזיקו בעדה והביאו לעדה את אורח החיים הדתי והמולחן הזה, מאז שהקראים היו ברוביה הם הפסיקו ליצור. המגע ההדוק עם העדה נותק, הקשר נחלש, ועם זה נחלש העניין הדתי מאוד.

ש. לרב כבוביץ היה הפקיד חשוב בחיי העדה?

ת. הוא לא השאיר שום דבר חשוב בחיי העדה. השאיר בורות מוחלטת. רצו בזמנו לשלוח 20 בחורים לארץ-ישראל (בשנת 1945) לאוניברסיטה העברית, לטע

השתלמות בלשון העברית, תלמוד וכו'. (ד"ר זילברג: מתי נפטר כבוביץ?) - ב-1954.

הוא התנגד לזה בתוקף. (ד"ר זילברג: לא הייתה ישיבה במצרים?) לא הייתה ישיבה בכלל.

ש. תלמוד תורה, בית ספר?

ת. שום דבר כזה לא היה. בגלל זה הם החתילו להזניח את העניין הזה.

מר האוזנר: הייתה מזכיר בית הדין?

ת. כן. היה ב-ת-דין שהוא טסק לפי ספרו של מורג מרג, משורר קראי שחיבר 30 ספר. הוא היה עורך-דין, משורר ובלשן. הוא כתב ספר על היפגש שחי

השפות, העברית והערבית. הספר מצוי באוניברסיטה העברית. (הגב' תלמי: מתי חי?)

הת לפני שבע שנים במצרים בגיל 96-97. הוא הרגם ספר חוקים של הרבנים. בשנת 1936 ביקשה ממשלה מצרים שהעדות את ספרי החוקים שלהם, כדי לתת בוסמנקה חוקית לבתי הדין שלהם. הסילו את מלאכת התרגום על מרג והוא עשה אותה. התרגום הוגש למשרד הפנים והמשפטים המצרי. (ד"ר זילברג: היו בתי ספר קראיים?) אבל היו מעורבים. קבלנו מוסלמים, נוצרים ויהודים. (ד"ר זילברג: בתי ספר מלכתיים?)

1. The first part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged rod of length L and total charge Q . We can do this by using the principle of superposition and integrating the contributions of each infinitesimal charge element dq .

2. The second part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged disk of radius R and total charge Q . We can do this by using the principle of superposition and integrating the contributions of each infinitesimal charge element dq .

3. The third part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged sphere of radius R and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

4. The fourth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged cylinder of radius R and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

5. The fifth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged plane of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

6. The sixth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged wire of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

7. The seventh part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged sheet of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

8. The eighth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged cylinder of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

9. The ninth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged sphere of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

10. The tenth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged plane of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

11. The eleventh part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged cylinder of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

12. The twelfth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged sphere of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

13. The thirteenth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged plane of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

14. The fourteenth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged cylinder of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

15. The fifteenth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged sphere of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

16. The sixteenth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged plane of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

17. The seventeenth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged cylinder of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

18. The eighteenth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged sphere of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

19. The nineteenth part of the problem is to find the electric field of a uniformly charged plane of infinite extent and total charge Q . We can do this by using Gauss's law and the principle of superposition.

הם היו שייכים לעדה.

ש. ולימדו את הדת הקראית?

ת. לא, לימדו את החורה, ספר חב"ך.

ש. האם מחורה משה אפשר לדעת את הדת?

ת. באמת אי אפשר לדעת. אולי נתקלתם בעד שלמה נובו. הוא היה מחורה. אי אפשר

היה ללמוד מינו משהו מיוחד. הוא בעצמו לא ידע מה הוא אוחז.

ש. איך היה הרב עובדיה מצליח?

ת. הוא בסך-הכל הפך להיות רב כאן. שם היה צורך זהב.

ש. הוא אחר שהיה סגנו של הרב בכוביץ?

ת. לפי מיטב ידיעותי לא היו לו לרב בכוביץ סגנים. הוא התרחק מלהקנות את הדעת שלו.

ש. מי היה בעל ההשכלה הגדול ביותר?

ת. הרב מרוב. אחרי מרוב לא היה איש אחר שבא במקומו.

ש. אמרת שהיה משורר, האם נהג כרוב?

ת. לא נהג כרוב, אבל היה הוגה דעות. כתב פירוש לתנ"ך, הרצה.

ש. אנו שומעים כאן היום דברים מעניינים מאוד. האם מרוב היה האידיאולוג של העדה או קובע הליכים חדשים?

ת. הספר שלו היה "אדרת אליהו". הוא הרגם את הספר "אדרת אליהו". שם העדה הייתה חלוקה בדעותיה בדבר סעיף 136 בחוק הספר. הסעיף עוסק בכך אם

הילד שפייך לאב או לאם. הוא גרס שהילד הולך אחר האם, כמו אצל הרבנייט. הוא

הביא הוכחה שזה לא יתכן, בתנ"ך כתוב פלוני בן אלמוני. הויכוח נגרם על ידי

מעשה שקרה, שבהור קראי התחנן עם בחורה רבנית והבנים שלה היו בעיה אם נחשבים לקראים. הוא גרס שהם יהודים לכל דבר וקראים.

ש. הוא גרס לתיסך, שאם האב קראי - גם הבן הוא קראי?

ת. חלק גרס את זה, אבל הוא גרס שהבן הולך אחר האם הן לזכות והן לחובה

הגב' תלמי: מה שנתקבל עכשיו שזה הולך אחר האב?

ת. זאת גרסה נובו והאנשים שלו.

הגב' תלמי: שאלתי: למה? אמרו לי מפני שבחורה הכל הולך אחר האב: יהושע בן נון וכו'.

ת. אני חושב שפרג הוא האיש שלימד ~~אצל~~ ולמד.

ד"ר זילברג: אלה הם דברים כל כך יסודיים, איך יתכן שלאחר 1,100 שנה אין עדיין דעה כללית בין הקראים בעניינים אלה כמו אצל הרבנייט?

ת. בדרך כלל הקשר עם רוסיה, עם קרייט, היה עד 1910, עד שעשו את הכינוס הגדול של סימפיוןפול. היסטוריה זו שמעתי מפיו של הרב בכוביץ. הוא פעם התוך

ספק הלצה וספק רצינות אחר לי: אחת מחלהב מישראל, משום שיש בך דם יהודי. שאלתי אותו: ומי אחס? אמר לי: אנו מהצאצאים של הכוזרים והטטרים וכו'. החפלאתי שאני

שומע זאת בפעם הראשונה. לא ידעתי שהם נכנסו בתקופה ההיא לדת היודית.

ש. ועוד חושדים בצאצאי היהודים שהם צאצאי הבוייט.

ת. לא רחשתי שום חיבה לאיש זה ולדעות שלו. אולי משום שחונכתי מינוך ציוני. אם אדם בא וחסרב לשלוח אנשים לא"י להשתלמות - לא יכולתי להבין זאת.

הלא כל הזמן אנו בוכים על שיבת ציון. אחד מעקרונות הדת אצלנו - לשנה הבאה בירושלים. זוכרים את בית המקדש, אבל ציון. ולפעם לא הייתה להם העזה לעשות זאת.

אחד הסעיפים הנוספים שהיו בו חילוקי דעות - שילד הבא באופן בלתי חוקי קראו לו חסדר.

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country. It is based on the information received from the various sources mentioned in the text.

2. The second part of the report is devoted to a detailed analysis of the economic situation. It is based on the data collected during the last year.

3. The third part of the report is devoted to a detailed analysis of the social situation. It is based on the data collected during the last year.

4. The fourth part of the report is devoted to a detailed analysis of the political situation. It is based on the data collected during the last year.

5. The fifth part of the report is devoted to a detailed analysis of the cultural situation. It is based on the data collected during the last year.

6. The sixth part of the report is devoted to a detailed analysis of the educational situation. It is based on the data collected during the last year.

7. The seventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the health situation. It is based on the data collected during the last year.

8. The eighth part of the report is devoted to a detailed analysis of the housing situation. It is based on the data collected during the last year.

9. The ninth part of the report is devoted to a detailed analysis of the transportation situation. It is based on the data collected during the last year.

10. The tenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the communication situation. It is based on the data collected during the last year.

11. The eleventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the energy situation. It is based on the data collected during the last year.

12. The twelfth part of the report is devoted to a detailed analysis of the environmental situation. It is based on the data collected during the last year.

13. The thirteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the international situation. It is based on the data collected during the last year.

14. The fourteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the future prospects. It is based on the data collected during the last year.

15. The fifteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the conclusions. It is based on the data collected during the last year.

ד"ר ה. זילברב: אם בחור יש לו יחסים עם בחורה וילד בא באופן בלתי חוקי - קראו לו ממזר.

ת. פרג הסביר שיש הבדל בין זנות וממזר. יתכן אדם שתוריו נישאו בכחובה והוא ממזר, מפני ששני ההורים אסורים לבוא בברית הנשואין. כמו אחד שהקשר עם בת דודה או עם דודה. אפילו אם יש כחובה - אדם זה ממזר. אבל יש מקרים שאדם בא במגע עם בחורה, שמתר לו להתחתן איתה, אבל לא היו נשואין. הילד שלו הוא בן זנונים. דבר זה ניתן לחיזוק על ידי כתובה. פרג הסביר להם את הדברים האלה. מושגים אלה היו העורפלים. - השפה העברית שתכחה. כולם הלכו ללמוד בבתי ספר ערביים. בית הספר העממי לא נתן שום תעודה בעלת משקל. הקראים ידעו הרבה יותר על דתות אחרות מאשר על עצמם. הוא אשר אמרתי, שהעדה עמדה על סף ההתבוללות. אני באתי לארץ ב-1951.

ש. אתה יודע על הלכי הרוח הקיימים בין הקראים בארץ?

ת. הייתי במצליח, ייסדתי את המושב רונן בנגב, בכביש הרחבים, בינואר 1952, אחר כך הייתי גם קצת באשדוד, לא בחור תושב אלא עבדתי שם קצת. אני העורה בחיים הציבוריים, אני שומע והולך. אני נמנע מלהפגש עם קבוצת הקנאים. מי הם?

ת. לוי הקבוצה שלו, שהעניין אצלו הוא עניין של קנאות ריקה. הם לא יודעים על מה הם עומדים, על מה הם נלחמים ומשביל זה.

ש. אתה חושב שהם נלחמים על מטרות?

ת. זה יכול להיות על מטרות. אני לא רוצה לפגוע באף אחד. אני חושב שזה עניין של פרסטיז'ה ועניין של שאיפות אישיות ולא יותר.

ש. אנו רוצים לגשת קצת למציאות. מי בארץ הנציג הסוב ביותר של הקראים, הנציג הנכון ביותר, או שבכלל אין כזה?

ת. זאת שאלה קשה. מה קרה? ב-1948-1949 כשקמה המדינה היה מצב הקרה כך:

הייתה קבוצת זקנים ונהדור הצעיר, שנמשך אחר הציונות והכיר מה היא מדינת ישראל. פשוט היה פעיל כסוכני ובמוסדות ציונים. כל אלה שאמו לעלות לישראל. הם ידעו שסוף-סוף הגיעו אל סוף הדרך.

ש. איך רצו לעלות לישראל כיהודים או כקראים?

ת. על עדה נפרדת בכלל לא חלמו. אנשי ההקבוצה של ד"ר פרדוק ז"ל. הנוער שפעל במסגרת זו שאף למדינה. הוא ידע שאין קיום לעדה הקראית כעדה דתית בלי המדינה. כי במצרים נהקדעו כל החיים הדתיים אצלנו.

ש. אמרת כרגע שרצו לעלות לישראל לא בחור קראים וגם במדינה לא רוצים להיות עדה.

ת. החוץ למדינה הם לא עדה ולא יהודים ולא קראים ולא שום דבר. החוץ ממדינת אין להם מקום. להיטך, המדינה נותנת להם מצב מסגרת לאומית ממלכתית.

במצרים אמרו לי: אתה יהודי. הנוייה כתבו בחקירה הזאת שלי "יהודי", בחקירת הלידה - יהודי. כשהלכתי לעבוד באיזה מקום ומלאתי טופס, כתבתי "יהודי". כשבאו אלי - באו אלי בחור יהודי. לא הבדיו בין קראי ולא-קראי. בשבילם זה היה עניין של מה זקת אנימית.

ת. האנצנר: הייתה מסגרת דתית לנוער?

ת. הייתי חבר בקבוצה שלא הייתי קורא לה ארגון דתי, אלא זה היה ארגון חברתי-סוציאלי, שדאג לאסוף כספים בשביל לחתך כלות עניות.

ש. היית מזכיר בית הדין. הלכת גם להתפלל בבית כנסת קראי? (ת. כן).

ת. הגב' חלמי: גם התגייסו היו לפי הלוח הקצאי?

ת. כן. מאז עליתי אנו הולכים לפי הלוח הכללי של המדינה. כל החברים

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country.

2. In the second part, the author deals with the economic situation, pointing out the main trends and the role of the state in the economy.

3. The third part of the report is devoted to the social situation, with special reference to the living standards of the population.

4. In the fourth part, the author analyzes the political situation and the role of the political parties.

5. The fifth part of the report is devoted to the cultural and educational situation in the country.

6. In the sixth part, the author discusses the foreign relations of the country and its position in the international community.

7. The seventh part of the report is devoted to the military situation and the state of the armed forces.

8. In the eighth part, the author discusses the environmental situation and the measures taken to protect the environment.

9. The ninth part of the report is devoted to the scientific and technological progress in the country.

10. In the tenth part, the author discusses the sports and physical education in the country.

11. The eleventh part of the report is devoted to the health care system and the state of the population's health.

12. In the twelfth part, the author discusses the tourism industry and its contribution to the country's economy.

13. The thirteenth part of the report is devoted to the media and the state of the press.

14. In the fourteenth part, the author discusses the state of the arts and culture in the country.

שאני מרגיש, כל אלה שאני מכיר, אנשים חשכילים במלל, לא שומרים היום על הדוח של קראים.

ד"ר זילברג: יש בארץ הרבה נשואין מעורבים (אנו לא רוצים לקרוא לזה "נשואי-תערובת"). איפה מסדרים את זה?

ת. אחותה של אשתי נשואה יהודי עיראקי.

ש. איפה התחננו, אצל הרבניימ?

ת. אצל הרבניימ. בתעודה הזוהר שלה לא כתוב שהיא קראית. היא לא ראתה את עצמה

שהיא נבדלת במאומה מהעם היהודי, כדי שתבדיל את עצמה. אין אף יהודי

קראי בעל הגיון שיבוא היום וידרוש להקים מתיבות. ידענו שמתכות אלה נופלות

ברגע שאנו דורכים על אדמת הארץ. באנו בהכרה זו. אפילו הקבוצה של הזקנים,

שאינ להם האומה, שאוחזת באויר סחם, שחיה על המארת העבר (ואינני יודע אם עבר

זה כל כך הפואר, זה היה קרע מעציב), היום באו לאחוז בזה משום הרבל: כך אבותינו

אמרו.

מר האונגר: מה חושב הציבור הפשוט, שלא התעניין כל כך בעסקנים? בכל זאת יש

אלמים אנשים ועסקנים יש קומץ, מה חושבים אלה?

ת. בשעה שהחזילה העליה מהצרים בינואר 1950, עשינו הפקד. היו בעדה 86

עורכי-דין, 38 רופאים, 30 וכמה מהנדסים. היו שם אנשים מן האינסליגנציה,

כל אלה הלכו לארצות הברית. בית הדין היה מורכב אצלנו כולו מעורכי-דין, רק הרב

היה יחיד. בית הדין היה מורכב מ-3 חברים ובית הדין לערעורים מ-5. כולם היו

עורכי-דין.

ד"ר זילברג: על פי איזה חוק נתבון?

ת. ספר החוקים היה "אדרת אליהו", שבו היו החוקים זהים עם חוקי המדינה.

המדינה הייתה צריכה להסכים שחוק זה אינו פוגע בחוק המדינה. בכל המקרים

האלה אם היה גם אחד - זה הרבה.

מר ב.שחור: יש מה עדה של כמה אלפים נפש. מה אתה מציע להגיד להם?

ת. דעתי היא, שכל מעמד חוקי שיינתן לאנשים אלה יאריך את הטבל של הדורות

הבאים, ותהיה בו משום כפיה. אני לא מאמין באנשים האלה. יש לי שיקול

משלי, שיקול לאומי-ממלכתי, שיקול של התעלות העל לדברים הקטנים האלה. אלהים שייך

לכולם. אינני צריך בשביל זה להיות קראי, כדי שהוא יהיה שלי. אני יהודי. אם אנו

באים ונותנים לאנשים אלה את חסות החוק והמדינה - תהיה בזה כפיה. אני ואחרים

נצטרך ללכת אליהם כדי שידונו בעניינים האישיים שלנו.

ד"ר זילברג: כשאתה אומר אנשים אלה, אתה מתכוון לאנשים מסויימים?

ת. אני מתכוון לאנשים אלה שקוראים לעצמם "עדה", שמוציאים לוח, שמנסה מחברות

אלה להקים משתו שעומד על הרגלים.

מר האונגר: האם נכון שהנהגה זו נבחרה על ידי אנשים אחרים?

ת. המפקד של העדה היה בשנת 1950. זה היה בחצרים.

ש. היו בחירות גם פה?

ת. הם ניסו לארגן קבוצה משלהם.

ש. הדוע לא הלכטם לבחירות?

ת. ברגע שקנאים רוקים ואנאלפביתים הולכים אצלנו ותופסים את העניינים בידיהם

אי אפשר אצט ללכת ולהתעסק אהם.

ד"ר זילברג: ולמה הנוער לא הפך בך?

ת. חתמלא לקרוא קטעים בעהונות. יש כאלה שמעלימים שהם קראים. אני מספר לכם

את האמת. אני לא מחנך את הילדים שלי הינוך קראי. אני לא יכול לחת להם

1. The first part of the document is a list of names and titles, including the names of the authors and the titles of their works. The names are listed in a column on the left, and the titles are listed in a column on the right. The titles are written in a smaller font than the names.

2. The second part of the document is a list of names and titles, including the names of the authors and the titles of their works. The names are listed in a column on the left, and the titles are listed in a column on the right. The titles are written in a smaller font than the names.

3. The third part of the document is a list of names and titles, including the names of the authors and the titles of their works. The names are listed in a column on the left, and the titles are listed in a column on the right. The titles are written in a smaller font than the names.

4. The fourth part of the document is a list of names and titles, including the names of the authors and the titles of their works. The names are listed in a column on the left, and the titles are listed in a column on the right. The titles are written in a smaller font than the names.

5. The fifth part of the document is a list of names and titles, including the names of the authors and the titles of their works. The names are listed in a column on the left, and the titles are listed in a column on the right. The titles are written in a smaller font than the names.

6. The sixth part of the document is a list of names and titles, including the names of the authors and the titles of their works. The names are listed in a column on the left, and the titles are listed in a column on the right. The titles are written in a smaller font than the names.

7. The seventh part of the document is a list of names and titles, including the names of the authors and the titles of their works. The names are listed in a column on the left, and the titles are listed in a column on the right. The titles are written in a smaller font than the names.

8. The eighth part of the document is a list of names and titles, including the names of the authors and the titles of their works. The names are listed in a column on the left, and the titles are listed in a column on the right. The titles are written in a smaller font than the names.

9. The ninth part of the document is a list of names and titles, including the names of the authors and the titles of their works. The names are listed in a column on the left, and the titles are listed in a column on the right. The titles are written in a smaller font than the names.

10. The tenth part of the document is a list of names and titles, including the names of the authors and the titles of their works. The names are listed in a column on the left, and the titles are listed in a column on the right. The titles are written in a smaller font than the names.

הרגשה שהם נבדלים ה-400 החלחילים שבחוכם הם נמצאים, אוכלים אתם יחד, חסילים אתם יחד. אני לא מוכן לתת להם הרגשה של חסביך שהם נבדלים מהשאר. לכן הם גדלים איך שהדינה מגדלת יהודי.

הגב' חלמי: האם נסיה לאסוף את החברים שלך שחושבים כהוף? האם רק הצד ההוא מאורגן והצד הזה לא?

ה. הצד של רמלה והקביצת היא מאורגנים. הצד השני מוכן להתמודד עם אנשים בעלי הביון והשכלה. אז אפשר לשכנע שמכיוון שאנו במדינה אין צורך בארגון נבדל. ד"ר בן-זאב הוא היה יודע המשפחה במצרים, הוא הכיר את העדה שלנו. ד"ר זילברג: הגב' חלמי שאלה שאלה חשובה: האם זה נכון שיש חלק גדול של נוער שבכלל לא רוצה בטוס סטטוס ולא רוצה שיהיה הנדל בין יהודים

וקראים, הרי יכלו בשעה שהכריזו על הבחירות להתארגן ולעשות נפשות לדעה שלהם. ת. זאת נסינו. מה הם עשו? באו הייה לוי והקבוצה שלו ומסוס הטילו הרם עלינו. באו והכריזו, שהנה מורים שמש רוצה להרוס את העדה. הלכו הבית לבית, ו"עמך" יש הרבה בקרב הקראים, שלא יודעים מה שאומרים להם. אם אדם מגדל זקן - די להם בכך, ואם הוא אומר: אני רב - מאמינים לו. אני בטוח שהבן שלי, שלומד בתיכון כיחה א', יודע בתנ"ך יותר מאשר היים לוי, והוא לא כתימר להיות רב.

ד"ר זילברג: אשאל אותך שאלה תיאורטית: גניח שהרבנים הדתיים אינם מרשים נשואי תערובת בין רבני ובין קראית. לקראים ההיה עצה אחת - שלא לגלות

שחם קראים. אחת יכול לחאר לעצמך, שיהיו כאלה שיתנגדו לפוליסי כזאת שיעלימו את הוצאת ועל ידי כך ישיגו קידושיין. מה צריך לעשות עם האנשים האלה? היה לנו עד אחד ש שאמר, שיש לו צרות מן הקראים. אמרנו לו: אחת יכול ללכת לרבנים. הוא השיב: אשתי ואנוכי קראים ארוקים ולא רואים להכחיש את שייכותנו הקראית. נניח בא מצאנו בהור קראי ורוצה להתחתן עם קראית והרבנים שואלים אותנו: אחת קראית? הוא משיב: כן. אז יגידו לו: אנו לא מסדרים קידושים בין קראים. מה הציע לאנשים אלה? אילו היתה בארץ צורת נשואי אזרחית - כל השאלה היתה נופלת, אבל במצב הקיים - אידו הצעה היית נוחן לקראים, חוץ מהעצה של העלמת הוצאת.

ה. מי שהעלים - לא העלים בכוונה, אלא שלא הכריז על הוצאתו. ש. יש שמות יובהקים. אם אדם בשם מרדכי בא אל הרבנות - שואלים אותו הידי: אתה קראית? - לא נערון לך קידושיין. - מה יעשה אדם כזה?

ת. זאת בעיה המדינה. כשהביאה את הקראים מסצרים, הביאה אותם על פי חוק השבות אמרו להם שהם יהודים, וכי העניין של איזנה אישית לא צריך להיות גורם מפריע. יש אנשים שמעונינים בהפרדה מתוך יאוש, הואיל ונתקלו בסרובם של הרבנים לסדר קידושיין בין קראי לרבניה. לוקחים את זה בתור קלף חזק כדי לקבל עדה נפרדת. הם טוענים: הרבנים השליכו אחכם, אם לא תהיו עדה נפרדת - לא יהיה לכם לא זה ולא זה.

ד"ר זילברג: לאש נכון שהרבנים לא רואים אחכם כיהודים. הם רואים אחכם כיהודים ודוקא השום כך לא מסדרים קידושיין בין רבנים וקראים. יש נשים,

לפי דת הקראים, שהן עריות - מי שהתחתן עם בת אחיו. אחם לא חשיאו בן אדם שרוצה להתחתן עם בת אחיו. ז"א יש סוג מסויים שהוא כשר אבל הרבנים ומסול אבל קראים, ולעומת זאת יש סוג אחר שכשר אבל מצאנו קראים ומסול אבל הרבנים. אם נצא כרבע מתוך הנחה, שקיים מצב כזה בארץ שאין נשואין אזרחיים ומוכרחים לסדר נשואין באופן דתי - מה יעשה צעיר קראי שאינו רוצה להעלים את הוצאתו, אם בתור קראי הולך אל הרבנים ולא רואים להשיא אותו, והוא רוצה דוקא נשואין דתיים. האם יש לך עצה בשביל אנשים כאלה?

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work done during the year.

2. The second part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

3. The third part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

4. The fourth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

5. The fifth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

6. The sixth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

7. The seventh part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

8. The eighth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

9. The ninth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

10. The tenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

11. The eleventh part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

12. The twelfth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

13. The thirteenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

14. The fourteenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

15. The fifteenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

16. The sixteenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

17. The seventeenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

18. The eighteenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

19. The nineteenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

20. The twentieth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

21. The twenty-first part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

22. The twenty-second part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

23. The twenty-third part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

ת. אני חושב שאפשר להשאיר, שמי שרוצה להתחתן אבל הקראים - יכול ללכת אליהם.
ר' זילברג: הרבנים הקראים לא ישיאו זוגות מעורבים.
 ח. כפי ששמעתי, יש רבנים מקילים גם אצל הרבניים.
מר האונזר: אחרת שילכו להתחתן אבל רבנים קראיים. לשם כך צריכים להקנות להם
 סמכות. היום ספק אם יש להם זכות כזאת.

הגב' חלמי: אז צריכים להקנות להם זכות לגרושין, והכדור מתחיל להתגלגל.
מר ב. שחר: כמה קראים בישראל מעונינים בהטחן קיומה של עדה קראית נפרדת.
 ח. עכשיו זה מעורפל קצת. אחת צריך קודם כל לזהות מה עומד לפניו לבחירה.
 אם הוא בא ולא משיב לא זה ולא זה - הוא נשאר קרה ישני הצדדים. אם תשאל
 את הקראים: אחת רוצה בעדה נפרדת? - הוא ישאל אותך: האם אתה תתייחס אלי כאל כל
 יהודי אחר? אם תשיב לו תשובה חיובית - בטוח אני ש-88% יגידו: אנו רוצים להיות
 במדינתנו כמו כל יהודי. אבל אם אתה בא ואומר לו: אצח תכריז אם אתה רוצה עדה נפרדת
 נפרדת. - הוא ישיב לך: מה אתה גותן לי במקום זה? לך יש ברירה, יש לך חוסרות
 שלך, לא דוחים אותך, הרבנות מספלת בכל העניינים האישיים שלך ולי אין. - זאת
 נקודה רבישה. החוכמתי עם אנשים והם שאלו אותי: מה יחכו לנו? הקנאים הנצלים
 את המצב ואומרים: אם לא תלכו אחרינו, אם לא תדרשו עדה נפרדת - לא יקבלו אתכם
 אלה. - כאן עיקר הבעיה. אילו המדינה לא היתה מפרידה, אילו תכריזה: אתם יהודים
 לכל דבר - היו נשארים קומץ אנשים בודדים כרמלה ובמצליח.
גב' חלמי: איך באופקים?

ח. המטפחה של אבי ושל אחי גרים ברוונן.
מר האונזר: המדינה בתור מדינה חילונית לא קובעת את דין החברה, היא לא נוטלת
 לעצמה רשות להגיד מה ההלכה. ההלכה התבטחה אבל שני הצדדים דוקא על
 רקע של פילוג. המדינה לא יכולה לתת פקודה לרבנים: מהיוה והלאה תקבלו את
 הקראים כיהודים לכל דבר. זה לא יהייב את הרבנים. זה הקושי.
 ח. נכון שזה מצב לא מצוי, כשהמדינה לא יכולה לקבל אחי בתור יהודי
 כעולה וכחושב, בה בעת שאני בתוך המדינה מרגיש זכויות דתיות שהן הלק
 בלתי נפרד מהזכויות הלאומיות, משום שהרבנות מתנגדת או משום שהבנות חושבת
 אחי ללא-יהודי.
 ש. דוקא משום שחושבים אותך ליהודי מכאן הקושי. אותם רבנים שלא רואים
 בקראי יהודי הוכנים לפתור את השאלה בדרך קלות.
הגב' חלמי: מה היו אומרים אותם חובים שאחת קרוב להם, אילו היו במדינה
 נשואין אזרחיים.

ח. אז לא היתה בעיה. מי שרוצה להתחתן עם יודיה - היה הולך ומתחתן. אילו
 היו קידושין דתיים כלליים - גם אם זה היו מקבלים ברצון, מפני שביסודם
 הם אנשים שהאלמנט הדתי מושרש אצלם, למרות שלא יודעים מן הקראות הרבה יש להם
 זיקה לדת. אילו היו נותנים להם בריר בין נואין אזרחיים ונשואים כלליים של
 יהודי - אני הולך לרבנות כרוחב ימו ומתחתן, בלי שישאלו אותי אם אני קראי או לא,
 רבים היו מעדיפים ללכת אל הרבנים. הם התרגלו לסוג זה של נשואין. אבל אם הברירה
 תהיה בין נשואין אזרחיים ונשואין של עדה נפרדת - היו רבי מצויפים נשואין
 אזרחיים.

מר ב. שחר: אולי אתה יכול לומר לי, איך אפשר ליצור במדינה נציגות חוסמכת
 של עדה קראית. לא נכנס כרגע לשאלה ל הרבנים. נניח לרבע שהבעיה
 של הצד הזה תמצא את פתרונה ויש רק צד זה של הקראים. אתה אומר מה שאתה אומר.
 הופיע בפנינו חיים לוי והוא אמר מה שהוא אמר. בזמן חושב מה שהוא חושב. איך
 אפשר במדינה זו ליצור נציגות חוסמכת של העדה הקראית, שנדע: זאת נציגות

1. The first part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated the 10th of January, 1862. It contains a report on the state of the State, and a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1862.

2. The second part of the document is a report on the state of the State, dated the 10th of January, 1862. It contains a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1862, and a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1863.

3. The third part of the document is a report on the state of the State, dated the 10th of January, 1862. It contains a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1862, and a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1863.

4. The fourth part of the document is a report on the state of the State, dated the 10th of January, 1862. It contains a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1862, and a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1863.

5. The fifth part of the document is a report on the state of the State, dated the 10th of January, 1862. It contains a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1862, and a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1863.

6. The sixth part of the document is a report on the state of the State, dated the 10th of January, 1862. It contains a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1862, and a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1863.

7. The seventh part of the document is a report on the state of the State, dated the 10th of January, 1862. It contains a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1862, and a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1863.

8. The eighth part of the document is a report on the state of the State, dated the 10th of January, 1862. It contains a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1862, and a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1863.

9. The ninth part of the document is a report on the state of the State, dated the 10th of January, 1862. It contains a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1862, and a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1863.

10. The tenth part of the document is a report on the state of the State, dated the 10th of January, 1862. It contains a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1862, and a list of the names of the members of the State Legislature for the year 1863.

מוסמכת של העדה הקראית, שנדע כי זאת נציגות ציבורית-פוליטית. יכול להיות שאם העדה הקראית כולה תתיחס כמורך ויתברר שיש 100 החושבים אחרת, יתכן שיש פתרון. אין אפשר במדינה ליצור נציגות כזאת, נציגות מוסמכת?
ת. אם אתה שואל אותי, יוצא שהחלטת כי זהו המוצא היחיד.

מר שחר: אני מתכוון כדי לדעת מה רצונם.

מר האוזנר: אתה אומר שאלה לא מדברים בשם העדה. השאלה היא - איך לדעת את רצון העדה. הנה אתה אומר שהרוב של הציבור, בפרט הנוער, הושב

כמותך. אנו שומעים שבא חיים לוי ואומר: לא, הרוב הושב כמוני. - איך נדע?
הגב' חלמי: השאלה לא במקומה.

ד"ר זילברג: אתה מעמיד אותו בפני ברירה, כי את הבחירות הוא רואה כהפרדה.

מר שחר: אם נערוך בדיקה של העדה הקראית, יכול להיות שיש 10 יהודים שחושבים

כמו חיים לוי. לו היו במדינת ישראל מספר מובטל של אנשים החושבים כמו חיים לוי, הבעיה מבחינת העדה הקראית מוצאת את פתרונה. היינו מחפשים את

הפתרונות בכיוון אחר. אבל אם בא חיים לוי ואומר: אנו מונים כך וכך אלפים

ואנו רוצים כך וכך, עלי לחפש את הפתרון בשני כיוונים: יש לי בעיה של העדה

שחיים לוי מייצג אותה ויש לי עדה שהרב פלוני אלמוני מייצג אותה. אילו ידענו שהעדה הקראית רובה הושב כמורך ויהרס כמות מבוטלת - אז הפתרון אחר.

הגב' חלמי: אז אין צורך להפיש נציגות.

ת. הבעיה היא בעיה שהשרשים שלה בהיסטוריה. אני הושב שהמדינה גילתה את

הבעיה בחריפותה. במצרים היה לנו קיום דתי נפרד, למרות שהיה קיום

חברתי משותף. כל המוסדות של היהודים היו משותפים. אם כי מדונק הלך להתפלל

לבית כנסת של הקראים, ומזרחי אהרן הלך להתפלל לבית הכנסת של הרשב"י. זה היה

כל האבדל. היום במדינה יש תהליך שאנו לא רואים אותו עדיין, הוא רק בתחלתו,

זה תהליך של איחוד. תהליך זה צריך לקחת זמן רב. כשאנו באים היום ועושים הפרדה -

אנו מקצצים את התהליך הזה, אנו מונע מ אותו. אתה בזה משייך אותי לעדה הקראית,

שפתוך הכרה מצפונית אינני רוצה להשתייך אליה. יש לי הכרה דתית, בכיפור אני צם

עד היום. (הגב' חלמי: באיזה יום אתה צם השנה, בשבת?) עם כל יהודי המדינה.

פסח אני עושה, אני הולך לבית הכנסת שבקרית יובל. אותם הדברים שאומרים שם שמעתי

גם במצרים. זה תהליך טבעי שמושך את כל האנשים לאיחוד. ברגע שאתה יוצר חייך, אם

אתה כופה עלי להשתייך לקבוצה זו, אז אני הולך לחיים לוי ולחבריו, למרות שאני

לא משתייך לאותה קבוצה. איפה האנשים שכתבו את "אדרת אליהו"? כיום זאת תקופת

שפל. מאז הויכוחים של תקופת סעדיה גאון באה ירידה. היום זה נגמר. היתה תקופת

כזאת. קורה פעם שהיו תקופות של יילוג ואחר כך חוזרים ומתאחדים. בזה שנפריד

שוב, נכריח את הנוער להזדהות עם הקראים. הבן שלי רגישבספרי ההיסטוריה יש פרק

על הקראים. שם כתובים הדברים בצורה כזאת שאני נפגלתי מהם באופן אישי. שם

נאמר שהתנועה הקראית היתה תנועה מסוכנת לעם, שהתכוונה להחריב את מודשת האבות.

בספר ההיסטוריה שבו לומדים בבית הספר העממי יש פרק בצורה פוגעת.

מר האוזנר: היו תקופות של מלחמה סוערת. השאלה היא - אם צריכים להבליט את

הדברים היום.

ת. זה פוגע. הילדה שלי אומרת: אבא, היום למדנו על הקראים. - אשתי מסתכלת

בי ומחייכת. היא באה אלי ונותנת לי לקרוא ואומרת: אבא, ספר לי איך

האנשים האלה היו נבזים, הם רצו לעשות דת לבד. לך ותטביר לה: את מהנבזים האלה. -

כל כך היה העניין רגיש ולא נוח. אם לא הייתי מבזים הייתי אומר, שנוצר אצלנו

תסביך מסויים. יש לנו יהודים ממצרים העובדים בשידור ומכירים ומכירים אותי

שאני קראי. הם שואלים אותי בקול רם: מהו אתם עושים את הפסח? - זה לא נעים.

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

מה זאת אומרת? מי זה "אתם"? (תר ב.שחור:) וכששואלים את אנשי הכ"ד מהי אתם עושים י"ט כסלוד? יש משנה ה בביה-שמש שסובלת מזה. משפחה קראית היושבת בבית-שמש. הילדים לועגים שם לקראים.

מר האוזנר: אני חוכרת ללכת. אולי נקבע עכשיו את הישיבה הבאה.

ד"ר זילברג: אולי כל/החלוקה נובעת מתוך כך, שהדעה המקובלת היא שהרבנים לא רואים אותם כיהודים, וזה לא נכון. נניח שגנו המריצים שהם יהודים לא לכל דבר, אבל יש שוני מסוים בדיני קידושין וגרושין שלהם ואיכרתים לסדר זאת. האם גם אז היחה ההתנגדות הזאת שהוא הביע אותה? - הימים הבאים בחשבון לישיבה הבאה הם 18 או 20 בספטמבר בשעה 9.50.

תר ב.שחור: אני מציע שיעקר הישיבה הבאה הייתה שיחה.

(מר האוזנר יוצא)

ד"ר זילברג: מר שמש, השאלה שלי היא: האם זה לא נכון יהיה לויר, שיש חלק גדול של קראים שרואים כדברים אלה פ"ט חב"ק מיוחד - בחקום

יום הכיפורים ביום א' השבת יום כיפורים ביום א' ועוד דינים מיוחדים - הם רואים נישוק העם היהודי, שלהם יש דינים מיוחדים וחגים מיוחדים. זהו העם היהודי ואילו אנחנו (אני מדבר כרגע בשמכם) שבט נידה שניתק מן העם ואנחנו איכרתים לבטל את היחוד שלנו. לכן אנו רוצים לבטל אחת לחמיר את שם שבט הקראים, ולבטל דינים אלה המפרידים בינינו וביין הרבניים. אילו היה מתברר לכל אחד דבר שהוזכר פה, שהאיסור של הרבנים על נשואי הקראים לא נובע מתוך השקפה שהקראים אינם יהודים, אלא מתוך היפוכו של דבר; אילו הקראים היה להם פגם אחד, שהם לא-יהודים (ויש מיעוט הסבור כך), היה הדבר מוצא את פתרונו בצורה יותר קלה. הדעה השוררת בין הרבנים וחלמיצי החכמים, שהנשי נובע מתוך כך שהקראים הם יהודים, לכן סידור הענין קשה מאוד, מכיוון שיש דינים שונים בנוגע לעריות. הגט מצלם איננו כמו שקושים הרבנים, ולכן אשה שנחגרשה מי דיני הקראים אסור לה - לרעה הרבנים - להתגרש. אבל כש בת אחותו ערוה, ואי לו אצל הרבנים זאת לא ערוה. זה נובע מתוך הקושי לגבי דינים של קידושין, אבל זה לא נובע מתוך כך שחושבים שהקראים אינם יהודים. כל הקשים נובעים מתוך הדינים השונים. אילו כולם היו מבינים זאת והשאלה הייתה: כיצד להתגבר על קשים דתיים אלה? - האם הייתם בעד זה לשלוח את כל הקראים לרבנים?

ה. אני רוצה לויר, ששוני זה בחוק (נשואין לבת אחות) לא מחייב עשייה.

זאת לא מצוה שמוטלה על היטהו בתוקף היותו יהודי. יש כאלה שלא

מתחננים עם בן-דוד ובת-דודה. זה לא מצוה כמו זכור את יום השבת לקדשו שהיא

חובה. אומרים: תותר לך, אבל אם לא רוצים להתחמש בזה - לא ישתמשו. בענין

נשואין וקידושין - אינני יודע מה האבדל. עסקתי בענינים אלה במצרים ולא ראיתי הבדל ניכר. האשה מתקדשת בחוחר, שטר וביאה.

ש. אצל הרבנים אין תותר. לא כדאי לדבר על תפרים.

ת. כבודך אומר, שחושבים אותנו ליהודים ועם זה נמנעים מלהתחתן אהבו, ודוקא מפני זה - אינני יכול לתמוס את הדבר.

ש. אם יאמרו לך, שהדינים הגורמים לך שאסור להשיא רבנית לקראי וקראי

לרבנית (לפי דעת הרבנים הקראים), זה לא נובע מתוך כך שהקראים אינם

יהודים, אלא משום שיש שוני בדיני קידושין וגרושין. הועדה מציע שיהיו רושמי

נשואין של הקראים. האם הייתם מתנגדים לכך?

ת. אם תנתן ברירה לכל קראי, שיבחר לו את הדרך שהוא רוצה בה, אם יהיה

THE FIRST PART OF THE DOCUMENT IS A LETTER FROM THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF THE CENSUS TO THE SECRETARY OF THE DEPARTMENT OF COMMERCE, DATED OCTOBER 10, 1906.

THE SECOND PART OF THE DOCUMENT IS A REPORT ON THE RESULTS OF THE CENSUS OF MANUFACTURES AND MINING, MADE IN 1905, AS REQUIRED BY SECTION 1000 OF THE ACT OF MARCH 3, 1899, CH. 108, 30 STAT. 1017.

THE THIRD PART OF THE DOCUMENT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE CENSUS OF MANUFACTURES AND MINING, MADE IN 1905.

THE FOURTH PART OF THE DOCUMENT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE CENSUS OF MANUFACTURES AND MINING, MADE IN 1905, AS REQUIRED BY SECTION 1000 OF THE ACT OF MARCH 3, 1899, CH. 108, 30 STAT. 1017.

THE FIFTH PART OF THE DOCUMENT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE CENSUS OF MANUFACTURES AND MINING, MADE IN 1905.

THE SIXTH PART OF THE DOCUMENT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE CENSUS OF MANUFACTURES AND MINING, MADE IN 1905.

THE SEVENTH PART OF THE DOCUMENT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE CENSUS OF MANUFACTURES AND MINING, MADE IN 1905.

THE EIGHTH PART OF THE DOCUMENT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE CENSUS OF MANUFACTURES AND MINING, MADE IN 1905.

THE NINTH PART OF THE DOCUMENT IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE CENSUS OF MANUFACTURES AND MINING, MADE IN 1905.

חמשי ללת לאן שהוא רוצה - מדוע לא ישב ברבנות הראשית נציג קראי שיחאם את הדברים בצורה שלא יסבלו הדורות הבאים. אני רוצה שמהר לא יקראו לילד שלי ממדר, מסום שבכתובה כתוב ששפט שאינו התאים להלכה האמצעית היהודית. מי סובל מזה? הדור השני והשלישי, הסבל יימשך. אני בא ואומר: אם יבואו הרבנים ויקבעו נשואים כאלה שלא יהיו בניגוד להלכה הכללית, אני חוסך סבל מהדורות הבאים. אבל אם אני עושה עוד פעם נשואין שהם פסולים בעיני הרבנים, אני ממשיך באותם דיני אישות שהם פסולים בעיני הרבנים ומונעים איחוד והסרת המהיצות. את זה קשה לקבל. לשם כך אני בא למדינה. די סבלתי שאני יהודי.

הגב' תלמי: הקושי היחיד גדול הוא מצד הקראים.

ה. לא כתוב: אם התחתן עם אשה זאת וזאת אתה לא יהודי.

ש. אם אתה מתחתן עם בת אחת הילדים יהיו ממזרים והם אסורים לבוא בקהל.

ד"ר זילברג: בכל דיני הנשואין תמיד כך: מה שפותר גורם לאיסור ומה שאסור גורם להיתר. נניח אצל הקראים, מי שמתחתן עם בת אחתו - אצל

הרבנים זאת לא ערוה ואצל הקראים זאת ערוה. ד"א הבת של הזוג הזה תהיה ממזרת.

אם תבוא עוד פעם ותוצה להתחתן אצל הקראים - לא ישיאו אותה. אנו יודעים על

סקרה של קראי בעל הכרה, שמתחתן עם נוצריה ~~אשר~~ שהתביירה, אתם הקראים (הסלח לי

שאני אומר זאת) הקראים אינם מכירים בגיור, אצל הרבנים יש גיור. מכיוון שזה

נובע מתוך התורה שבעל-פה, הקראים לא קבלו זאת. אצל הקראים גיורת נחשבת

לנכריה. עכשיו הרבנים הקראים עושים לו צרות. בינתיים הבנות גדלו והרבנים

הקראים לא רוצים להשיא אותן, מפני שבעיני הרבנים הבנות הן גזירות, מכיוון

שהולכות אחר האם. האם אתה לא מוצא, שהקשיים האלה מוכרחים לגרום לכך שיחפשו

דרכים איך לסדר את הנשואין הקראיים לפי הדת? לזה צריך להיות הסדר היחיד, בלי

להכריז עליהם שהם אינם יהודים. דוקא הקשיים נובעים מכך שהם יהודים. משאל כל

רב ויגיד לך. אנו יושבים פה על המדוכה ומבקשים דרך שהסדיר קשיים אלה שנובעים

מהוך העובדה, שהנשואין מוכרחים להיות דתיים בישראל. הסיטמה שלכם שאתם רוצים

נשואין אזרחיים - אתם יכולים להלחם על זה כמו כל רבני. אבל אם החששים את

הפתרון מתוך הסדר של נשואין אזרחיים - מוכרחים למצוא אנשים יהודים שיסדרו

את הנשואין בקרב העדה הקראית. על זה אנו יושבים פה.

ה. האם היבאו לפניכם דינים מסודרים בכתב, או דברים שהיו בזכרון שלהם?

ש. בא אלינו איש שיש לו בנות. הוא רוצה להשיא אותן לקראים ואינו יכול,

הפני הרבנים הקראים אומרים שהן נוצריות מפני שהאם ע אף על פי שהתביירה

קתולית.

ה. אולי זה ~~אשר~~ נובע מתוך כך שהם לא יודעים את הדת היהודית.

הגב' תלמי: גם הרב מבויץ לא אישר זאת.

ה. מבויץ אינו בר-סמכא, יש תורה כתובה.

ד"ר זילברג: כאן אני בטוח שנפלה טעות. גם אצל הקראים יש תורה שבעל-פה. אתה

יודע איך השחיטה אצל הקראים?

ה. צריך שהבהמה תהיה בריאה.

ש. אצל הרבנים זה שני סימנים - קנה וושט. אצל הקראים יש ארבעה סימנים,

עוד שני זרידים. ברור שליד התורה שבכתב מוכרחת להיות תורה שבעל-פה.

יש כל מיני דברים שכתובים בתורה שמורחים לצרף להם הלכות. לכן הבחור הזה

שהתלונן, הביא לנו פסיקים מן התורה, אבל זה לא הועיל. מכאן גובעים כל הקשיים

האלה. הסיים נובעים לא מתוך כך שאתם לא יהודים. אילו בישראל לא היו נשואין

of course, the first thing I did was to
write to the editor of the London Review
and tell him that I had written the book
and that I was sending it to him for
consideration. I was very nervous about
it, but I felt that I had to try.
The editor was very kind and he
accepted the book. I was very
pleased and I was very grateful to
him. I was very happy to hear that
the book was accepted and I was very
grateful to him for his kindness.

1911
I was very happy to hear that
the book was accepted and I was very
grateful to him for his kindness.

I was very happy to hear that
the book was accepted and I was very
grateful to him for his kindness.

I was very happy to hear that
the book was accepted and I was very
grateful to him for his kindness.

I was very happy to hear that
the book was accepted and I was very
grateful to him for his kindness.

I was very happy to hear that
the book was accepted and I was very
grateful to him for his kindness.

I was very happy to hear that
the book was accepted and I was very
grateful to him for his kindness.

I was very happy to hear that
the book was accepted and I was very
grateful to him for his kindness.

I was very happy to hear that
the book was accepted and I was very
grateful to him for his kindness.

דתיים - לא היתה התעוררת שום שאלה. השאלה נובעת מחוץ זה שהנשואין מוכרחים להיות דתיים. על זה אנו יושבים ומתלבטים ולא מוצאים עצה.

ת. אנו עומדים במני נוכדה, שבמדינה יש נשואין דתיים. אם כן רצוי שיוקם גוף שיחאם ויקבע דינים מיוחדים, שיחאם בין הדרישות של הדת אממאמא הקראית ובין הדרישות הכלליות של הדת הרבנית, כך שבעיני הרבנים לא יהיה בדבר חיה בטול. אם יש מה ושמ דברים שהם בניבוד להלכה הקראית, יצטרכו רבני הקראים לשבת ולשבור את הראש ולוותר על זה למען הדורות הבאים. צריכים לחשוב לא רק על זה שחייט לוי יהיה רב ויעזוב את המשטרה שלו ויבוא ויאמר לי: אני רב. בזכות מה? אלה היו סוחרים ובעלי הלאכה שאף מעט לא עסקו בתורה ולא למדו בישיבות. אתה בא ואומר לי היום: לך אל רופא אליל, שטנסה לרפא אותך על ידי סדים ומחולות. איך אני אלך אליו אם אני לא מאמין בו? מירושו של דבר, שכל ילד שבמר בית ספר, ששולחים לצבא, אומרים להם: קבלו עליכם איש זה לרב ולראש. אנשים לא התווכחתי עם מי שעשה את החוקים האלה, הוא לא שכנע אותי שצדק. עובדה היא שמצאתי את עצמי ילוד לאבא קראי. עכשיו אני רוצה להיזקק לזה.

מר ב. שחור: עכשיו אני חוזר לשאלתי בגורה אחרת. כמה קראים במדינת ישראל היו מוכנים לקבל עליהם חוקי נשואין רבניים. הקראים יהיה להם לוח משלהם ושחיסה משלהם. נניח, שהרבנים יגידו: כדי לקבל את חוקי הרבנים צריכים מעמיים לנטק סידור זה. לא חשוב מה יהיה האקס הזה. אתה חושב שהיו נמצאים רבים?

ת. ברבע שהוא יכול לפנות לרב והרבנות אינה דוחה אותו, סימן שהוא מוכן לקבל עליו כל מה שמטי ים על דרג אחר.

ש. לו היו העבירים חסד (אל החשוב שכל מה שאני שואל היא הלכה למשה הסייב), היו מבקרים באלף בתיים, היו שואלים אותך: האם למען אחדות העם אתם מוכנים לקבל סידורי נשואין וברושים רבניים, אתה חושב שהיו רבים שהיו מסכימים לכך?

ת. כחלטת היו נמצאים כאלה. ע אם אתה לא בא ואומר לו: יש לך ברירה, אז כאשר אתה מקבל זאת אתה נחשב כיהודי ואין שום פתיצות. אז נעמוד במני עובדה שכל אלה שיבואו אל הרבנות יהיו מוכנים לקבל עליהם כל מה שמסילים על דוג אחר.

ד"ר זילברג: הרבנים הרבניים יסכימו לסדר נשואין בין קראי ורבנית וביניהם לבין עצמם בתנאי אחד - שלפני הנשואין יצהירו שמקבלים את דיני הנשואין.

ת. תנאי אחד ירתיע אותם - גיור.
מר שחור: אולי טבילה.

ת. אביר לך חיוע. הם חושבים כך: אם אתה מקבל אותי היום כיהודי, סימן שאמא שלי שנפטרה לא היתה אממאמא יהודית. (מר שחור: דבלי דה?) אמא ברית טילה נשמה אצלנו כמו אצל הרבניים, כלי שום הבדל.

ד"ר זילברג: הטפה דם-ברית דורשים. כשכן אדם נולד מהול עושים רק צרטובניה של הטפה דם-ברית. לזה הייתה מסכימים?

ת. אם הוא נמול למה יסכים לכך?

הנב' חלמי: זה יפה גם לגבי מוטלחי שנמול.

ת. אילו היו באים ומתאמים את החוקים האלה, שיהיה דבר שלא ימגע במסגרת הכללית, שלא יגידו שהנשואין שלהם אינם כשרים - אין לזה כל התנגדות. אם ישב גוף ויחאם את החוקים האלה, בתנאי שהרבנים יסכימו לזה ויראו בזה:

The first part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the War Department. The letter is dated 10/10/1918 and is addressed to the Secretary of the War Department, Washington, D.C. The letter is signed by the Secretary of the State Department, Robert Lansing.

The letter discusses the proposed transfer of the War Relocation Authority to the War Relocation Administration. The letter states that the War Relocation Authority was established by Executive Order on August 17, 1942, and is currently operating under the War Relocation Authority Act. The letter proposes that the War Relocation Authority be transferred to the War Relocation Administration, which was established by Executive Order on August 17, 1942, and is currently operating under the War Relocation Administration Act.

The letter also discusses the proposed transfer of the War Relocation Authority's assets to the War Relocation Administration. The letter states that the War Relocation Authority's assets are currently held in trust for the War Relocation Authority. The letter proposes that the War Relocation Authority's assets be transferred to the War Relocation Administration, which would then hold the assets in trust for the War Relocation Administration.

The letter concludes by stating that the Secretary of the State Department is in favor of the proposed transfer of the War Relocation Authority to the War Relocation Administration. The letter is signed by the Secretary of the State Department, Robert Lansing.

The second part of the document is a letter from the Secretary of the War Relocation Administration to the Secretary of the War Relocation Authority. The letter is dated 10/10/1918 and is addressed to the Secretary of the War Relocation Authority, Washington, D.C. The letter is signed by the Secretary of the War Relocation Administration, Robert Lansing.

The letter discusses the proposed transfer of the War Relocation Authority to the War Relocation Administration. The letter states that the War Relocation Authority was established by Executive Order on August 17, 1942, and is currently operating under the War Relocation Authority Act. The letter proposes that the War Relocation Authority be transferred to the War Relocation Administration, which was established by Executive Order on August 17, 1942, and is currently operating under the War Relocation Administration Act.

The letter also discusses the proposed transfer of the War Relocation Authority's assets to the War Relocation Administration. The letter states that the War Relocation Authority's assets are currently held in trust for the War Relocation Authority. The letter proposes that the War Relocation Authority's assets be transferred to the War Relocation Administration, which would then hold the assets in trust for the War Relocation Administration.

The letter concludes by stating that the Secretary of the War Relocation Administration is in favor of the proposed transfer of the War Relocation Authority to the War Relocation Administration. The letter is signed by the Secretary of the War Relocation Administration, Robert Lansing.

נשואין וגרושין לפי הכלל היהודי. זה יכו להיות פתרון. אבל אם אנו נוחנים לקראים להיות עדה כמו המוסלמים והדרוזים - זה מעליב. כשנזדמגחי פעם למשרד הדתות, בזמן שעבד כאן יהושע, וראי יחי שלט על דלת המחלקה שלו, שהיא מחלקה לנוצרים קתולים, דרוזים וקראים - זה היה בשבילי זעזוע קשה. כל ימי נלחמתי נגד זה.

הגב' אמה חלמי: אני חושבת ששמענו הרבה.

ד"ר מ. זילברג: אתה, מר שמש, פקח את עינינו.

ת. אני חושב על העתיד. אנשים אלה חושבים על העבר. הם לא לחדו ולא

השכילו. הם מתבטטים על הרגשות, ההגיון לא מועל אצלם. אנשים כמוני

הגענו לעסדה זו מתוך הכרה פנימית ומתוך דאגה לעתיד. כל זמן שעם ישראל חי

בעבר שלו - כולנו חיים פה על פראיות העבר וסיפורים. אני רוצה שיבטיחו לי

את העתיד, שלא אצטרך להתכייש בשם שלי, כמו שאני מוכרח לעשות עכשיו,

לתכניס חצי ראש שלי בין הכלים.

ד"ר מ. זילברג: אין לך מה לחתובייש. תודה.

11

... ..
... ..
... ..
... ..

...
...

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

ב"ח ירושלים, י"א כאלול תשכ"ו
20 באוגוסט 1966

לכבוד
חברי הוועדה לבדיקת עניני המעמד האישי
של היהודים הקראים בישראל

פרופ' ח.ה. בן שרון
ח"כ ב. הורוויץ
ח"כ י. יעקובי
ד"ר קרייה בור טבע א. בארי
סגן מ' הרחוב ב. שחר
ח"כ א. הלבי

חברי הוועדה הנכבדים,

בתקופה ק"י יו"ר הוועדה כ"ס נטיה כשה"ם הכליון
ד"ר ס. זילברג לחוססונכם ליטיבה הוועדה ביום שלישי י"ד
כאלול תשכ"ו (30.8.66) בשעה 9,30 לפני האזריים.

היטיבה המקיים בלשכתו של צדמת ד"ר ס. זילברג
בכ"ח המסמך העליון.

בכבוד רב,

דוד בלס
סוכ"ר הוועדה

ערושקול ישיבת הועדה לקביעת המעמד האישי של הקראים
אמצע השנה החדשה, א' בשבט תשס"ז

בנין הכנסת, ירושלים, 23.6.66

נ כ ה ו ; ד"ר זילברג - י"ר, פרופ' מ. בן-ששון, הרב ג. האוזנר, הגב' חלמי

עדותו של פרב אסלן

הר. פ. אסלן: אני מבקר חשבונות, קראי. בר באשדוד.

ד"ר זילברג: אדוני יודע לשם מה מונחה ועדה זו? היא מונחה כדי לברר את עניני המעמד האישי של הקראים. הענין לא בסדר לעת עתה. היש לאדוני דעות ודעיונות?

ת. יש כמה דברים. אם אתה מאפשר לי לדבר - אעיר שתי הערות קודמות.

הערה ראשונה - אני מצטער שלא באתי ביום שלישי שעבר. היו מקרים קשים מאוד.

ש. מה פירושו?

ת. ביום ג' בבוקר מנהל החשבונות לא בא. (ש. ענינים אישיים?) כן.

הבעיות של העדה שלנו הן שתי בעיות, שהן קשורות אחת בשניה. אם לא מוצאים פתרון לאחת גם לשניה אין פתרון. אם נמצא פתרון לשאלה אחת בלבד - הענין לא ילך. מה הן הבעיות? א) המעמד החוקי של העדה. ב) מצבו של הרב מצליח. שתי הבעיות הללו קשורות זו בזו. אחייל בענין העדה.

ש. אתה מדבר בנוגע לאשדוד?

ת. אני מדבר כשם עצמי.

ש. הרב מצליח נובע גם למקומות אחרים?

ת. כן. הקשר היחיד שקושר אותנו בני העדה - זה קשר הדת. אנו מתאספים

בבית הכנסת בגלל שאנו בני עדה אחת, לא בגלל זה שאנו קבוצת כדור רגל או מועדון מוסיקלי. אנו עדה דתית. הקשר היחיד בינינו היא הדת. ואם הדבר כך - צריכים לקרוא לנו עדה היהודים הקראים. על סמך זה משרד הדתות חייב להכיר בנו כעדה דתית ולא כאגודה, כמו עכשיו. לא אגודה עותומנית אלא עדה. אנו עדה ולא אגודה. אני לא רוצה לפתוח את הקבר. ישאר הכל כמו שהוא, אני מדבר איך לסדר את הענינים. ב) אנו עדת קראים, אבל אנו יהודים קראים, אנו כיתה מכיתות היהודים ועל זה נשען ונלחם על זה. אל תחשבו אף פעם שנקבל את השם של עדת קראים. אנו יהודים קראים ועל זה נלחם עד הסוף.

ש. אם תיקראו "עדה יהודית קראית" זה יספיק אתכם?

ת. אין מה לדבר. אנו כיתה מכיתות היהודים. הענין עד עכשיו הלך בשיחות

מוזרות יחינה ושאלה. למעשה הדבר פשוט: יש חוק או אין חוק? אם אין

חוק - הדבר אחר. אבל מה אומר החוק של 1926? עדה שרוצה הכרה, עליה לחבר תקנון ולהגיש אותו. ז"א בשביל ארגון עדה נחוץ תקנון. חוסר תקנון בעדה שלנו הוא יקור כל הצרות שיטנן.

ש. מה הן הצרות שיטנן?

ת. לכמה שנים בוחרים ועד. מה תפקיד הועד הזה? צריך תקנון כדי להתגדיר

שהתפקיד כך וכך, הבחירות כך וכך ועושים את הדברים האלה והאלה. דבר זה חסר בעדה שלנו. עוד אשוב לכך כשאגיע לענין של הרב מצליח. אנו חייבים להתחיל מאפס. להשאיר את כל המצב הקיים עכשיו בצד. יש עדה דתית והבקשת הכרה. מה אומר החוק? להתקין תקנון. אתם יכו"ם קחה כבסיס את התקנון ששלח לפני שנתיים הרב מצליח, לחנות ועדה שתבדוק את התקנון הזה, הוסיף ותגרע. אחר כך שר הדתות יאשר את התקנון, או ישנה בו מה שיטנה. אם כל העדה תסכים לתקנון - יבוא אחר

PHYSICS 309 - QUANTUM MECHANICS

PROBLEM SET 1

1. A particle of mass m is confined to a one-dimensional potential well of width a . The potential is zero inside the well and infinite outside. Calculate the ground state energy E_1 and the first excited state energy E_2 .

2. A particle of mass m is confined to a one-dimensional potential well of width a . The potential is zero inside the well and infinite outside. Calculate the ground state energy E_1 and the first excited state energy E_2 .

3. A particle of mass m is confined to a one-dimensional potential well of width a . The potential is zero inside the well and infinite outside. Calculate the ground state energy E_1 and the first excited state energy E_2 .

4. A particle of mass m is confined to a one-dimensional potential well of width a . The potential is zero inside the well and infinite outside. Calculate the ground state energy E_1 and the first excited state energy E_2 .

5. A particle of mass m is confined to a one-dimensional potential well of width a . The potential is zero inside the well and infinite outside. Calculate the ground state energy E_1 and the first excited state energy E_2 .

6. A particle of mass m is confined to a one-dimensional potential well of width a . The potential is zero inside the well and infinite outside. Calculate the ground state energy E_1 and the first excited state energy E_2 .

7. A particle of mass m is confined to a one-dimensional potential well of width a . The potential is zero inside the well and infinite outside. Calculate the ground state energy E_1 and the first excited state energy E_2 .

8. A particle of mass m is confined to a one-dimensional potential well of width a . The potential is zero inside the well and infinite outside. Calculate the ground state energy E_1 and the first excited state energy E_2 .

9. A particle of mass m is confined to a one-dimensional potential well of width a . The potential is zero inside the well and infinite outside. Calculate the ground state energy E_1 and the first excited state energy E_2 .

10. A particle of mass m is confined to a one-dimensional potential well of width a . The potential is zero inside the well and infinite outside. Calculate the ground state energy E_1 and the first excited state energy E_2 .

- כך העניין של בחי' דיין. אני חקקים תקח סמך בחי' דיין. לא בית דיין אחד אלא בחי' דיין מרובות מונות. זה יהיה הצעד השני. הדבר הטוב בעדה שלנו, שאנו אנשי שלום. במשך 15 שנה היה רק ריב אחד - העניין של חרזוק. בנין להיות לבו בית דיין, אפילו אם לא כמעילים אותו. (שני פרג אסלן - אריה יהושע).
- ש. אתה יודע מהי הצרה שנתגלתה על ידי עניין חרזוק? מה היא?
- ת. שאנשים בלתי מוסמכים הוציאו סמך-דיין של בירושיץ, בשעה שאין להם סמכות לגיטימית. הלכו למשרד הפנים, הכריזו על האשה כמגורשת והשיאו אותה לאחר. אבל אם יש בית-דיין מוסמך לגרש אותה - נגמרה כל הבעיה.
- ש. כדי ליסד עדה צריכים לדעת מי הם האנשים המתוונים את העדה הזאת. מניין נדע מי הוא קראי?
- ת. אנו עדה דימוקרטית וצריכים ללכת למי בחירות.
- ש. בתקנון יהיה כחוב, שכל קראי שהגיע לגיל 20 רשאי לבחור. כשיבוא לבחור ישאלו אותו: אתה קראי?
- ת. אף על פי שאנחנו 11 אלף, אנו מכירים את כל אחד.
- ש. יעמידו עדים על יד כל אחד?
- ת. כן. אנו מתחילים לארגן את העדה, בא כל אחד ונרשם בעדה, יעשו פנקסים. אתם תסכימו להרשם בפנקסים?
- ת. אני מדבר על פנקסים אצלנו. זה יהיה הצעד השני. הצעד הראשון יהיה - להרשם בפנים. אחר כך כל אחד יקבל תעודה.
- ש. אני חבין שיש התנגדות לביהול פנקסים כאלה, אתם מתנגדים לספירה.
- ת. אנו לא יכולים לעשות ספירה. אם לוקחים כרטיסים - לוקחים רק את הגברים. הרב הצליח להתנגד לספירה.
- ש. איך יצביעו הנשים? (ת. לפי התקנון). התקנון יגיד: כל קראית יכולה להצביע, איך הדעו שהיא קראית?
- ת. בזמן שנעשה תקנון נרשם הודעה לכל הקראים, שילכו לאזור הכי קרוב עם תעודה זהה ויירשמו. שם יעשו את הכרטיסים.
- ש. הרב הצליח ישפיע עליהם שלא ילכו.
- ת. נעשה רשימה ולא נספור, להרשם אפשר.
- ש. נביח שהועדה תחליט שאתם צריכים להתחנך אצל הרבנות, יתנגדו לזה?
- ת. כן, יתנגדו. מי שמטפל בענייני הנשואין והדת צריך להיות קראי. לזה שנתנגד בתוקף. אפשר שהרב יטפל בענייני הנשואין והרישום יהיה במקום אחר, אם אתם דואגים לרישום. הפנסים יעברו בראשונה דרך הרב ואחר כך יגיעו למקום אחר.
- ש. אתה מדבר בשם ציבור או בשם עצמך?
- ת. אני מביע הצעה של הרבה אנשים.
- ש. יש אנשים שמתנגדים לדעה שלך. שמענו עד אחד שהוא מציב, שהועדה תמליץ על כך שענייני הנשואין והגרושיין ול הקראים ייעשו אצל הרבנות. יש אנשים כאלה?
- ת. אני לא רוצה לעשות אחוק. אני רוצה לבחור את העניין בלי צרות. אם היום הפנקסים לא אצלנו - נוכל לקבל אותם כעבור שנה, אחרי שהעדה התארגן ויהיה תקנון, העיקר - שמי שעושה את העניינים הדתיים יהיה קראי. יש אצלנו עניין של עריות.
- ש. האם לא תעשה צרות על ידי כך? יש אנשים שהם אומרים: אם תווצר עדה קראית כיו דרוזית, יגידו שאתם לא יהודים.
- ת. יש נוצרים קתולים ופרוטסטנטים. יש יהודים "בני ישראל", יש יהודים-

1. The first part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

2. The second part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

3. The third part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

4. The fourth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

5. The fifth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

6. The sixth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

7. The seventh part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

8. The eighth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

9. The ninth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

10. The tenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

11. The eleventh part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

קראים. יש כיהות של יהודים. יהודים - זה הראש, וזהו יש כל מיני אברים.

הענין של הרב מצליח זה הקוץ בענין. הרב מצליח היה הרב הראי של הקראים במצרים. הוא מטפל בענינים אלה הזמן, עוד כשהיה החליף את הרב הקודם. בן כמה הוא, עד 120?

ת. בן 51. כשהרב טוביה הלוי חלה ב-1952 התחיל הרב מצליח מטפל בעניני העדה. כשהרב הכוביץ (כשנת 1955) אקאמאצ בחרו את הרב מצליח לרב. ב-1956-1957 לקחו אותו לבית הסוהר במצרים, הוא בא הנה וארגן את כל הקראים. הוא מנה למשרד הדתות. אמרו לו שט: יש כאן רב ראשי של הקראים, הרב הראשי היה עמנואל מסעודה.

ש. מי הציע את הרב מסעודה לרב ראשי?

ת. כשעלו הקראים ב-1948 לא היה להם רב ראשי מוסמך. כגלל זה היו צריכים למצוא מישהו שימלא את מקום הרב פה.

ש. הרב מסעודה היה רב ראשי לפני מצליח?

ת. הוא היה היחיד שידע עניני דת. הוא הבין ומדבר עברית. אין לדבר עליו אפילו מילה אחת. הוא מלא מקום הרב הראשי. כשבא הרב מסעודה היה רב

בתוך העולים לנן בחרו אותו. הוא עמנו לא רב, אבל היה צריך למצוא מישהו שיטפל בעניני הדת. כשבא מסעודה ב-1957, התקשרנו עם שאול בן טהון בהסתדרות (?)

ואיטרו- לרב מצליח תקצבה של 75 לירות. הרב מסעודה קיבל אז 25 לירות. העלו את הסכום של הרב מסעודה ל-75 ונתנו לרב מצליח 25. לחצו טוב פעם. קבל הרב מצליח

50 והרב מסעודה 100. אמרנו: הוא רב ולא צריך לעבוד באיזה מקום. לחצנו עוד פעם, נתנו 100 לירות לרב מצליח ולמסעודה - 150. יש אסמכתות לכל מה שאני אומר.

אז היה במשרד הדתות הר-כרב.

ש. מסעודה רצה שיעלו את משכרו של הרב מצליח?

ת. לא. כשבא הרב מצליח אא אי אפשר היה לתת לרב מסעודה אותו דבר. כשהרב

מצליח קבל 100 לירות ומסעודה 150 - התחיל הועד של העדה להכנס לענין.

בזמנו הייתי יו"ר אאא הועד. לחצנו ועשינו הסכם. העין טודר כך: הרב מצליח קבל 200 לירות, חנכים לו מזה 50 לירות מס הכנסה והוא מקבל 150. בהתחלה היה

משרד הדתות שולח שיק לכל אחד. אחד כך, כשעזבתי את הועד הארצי, התחיל הענין בצורה אחרת. שלחו את הצ'קים לועד הארצי אאא שהוא יחלק אותם. אחרי זה אנו

באשדוד עשינו מעשה טוב: הרב מצליח יקבל 150 לירות ממשרד הדתות ו-300 לירות הועד העדה ויוכל להתפרנס.

מה קרה? הביאו לבנו את התקנון של 1909, של האגודה העולמית. התנגדנו לזה. הרב מצליח התחיל להתנגד ואמר: אנחנו עדה, יש חוק של 1926. כאשר התחיל

הרב מצליח לדאוג להכרה רשמית של העדה, התהפך משרד הדתות נגדו. לחצו לחץ כספי נגדו. לוחצו על אנשים להוציא את הרב מצליח בזמן התפילה מבית הכנסת. הגשנו

על זה חלונת למשרד הדתות, יש דינים וחשבונות. ואם דוחות אלה נעלמו - יש לבנו העתקים בתיקים. אחרי זה הועד הארצי לקח את הצ'קים של מצליח והחזיר אותם למשרד

הדתות. יש עכשיו ששה צ'קים של הרב מצליח - מאי 1962 עד אפריל 1962 - שלא קיבל אותם. כל זה רשום בזכאים של משרד הדתות. מאי 1962 עד היום לא קיבל

אף פרוטה אחת. מאי 1962 עד אוקטובר 1962 הלכו הצ'קים והועד החזיר את הצ'קים למשרד הדתות. משרד הדתות לחץ על הועד, ואנשים שלא יודעים מאומה פיטרו את הרב

מצליח. ומשרד הדתות, שתמן בפיטורין אלה, מה הוא אומר על הועד הזה? היועץ המשפטי של משרד הדתות בטמטט בבב"צ של מרדוק, כפכתב ההגנה כמה אותם "אנשים

שקוראים לעצמם ועד". מה הוא אומר "אנשים שקוראים לעצמם ועד", ופה אומרים, שבגלל שפיטרו את הרב מצליח לא נותנים לו כסף.

ש. מי נבחר עכשיו?

1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

- ח. נדונו אכרסם, הוא לי נבטר אלא הינו אותו.
- ט. הם בתמנה הישנו כמעט הרב מצליח?
- ת. נדונו אכרסם, על ידי הועד של אשדוד.
- ש. לא הועד הארצי?
- ח. אני לא יודע

מר האוזנר: מי הועד של אשדוד?

ח. עווי יפה וכו'. שלחנו חלונות על זה וזה חלף עם הרוח. משרד הדתות קנה את כל הועד של אשדוד. אחי מהם חרזוק.

ש. למה עשה זאת משרד הדתות?

ח. הוא תומך באנשים אלה, מפני שהוא רוצה לדחות את הרב מצליח. אגיד לך

ארבעה דברים נגד גלאס במשרד הדתות. הלכנו לשם ודיברנו והוא אחר לרב מצליח: תחפול בכית הכנסת אבל חתן לנו את המפתחות של בית הכנסת. בשבוע הבא תקבל את המפתחות חזרה. - עברו ארבע שנים ולא קבלנו את המפתחות חזרה. (ב) פעם הרב מצליח ביקש ראיון עם שר הדתות. בוטח להגיד זאת: יבלנו מכתב חשוב אחרי חודש: תבוא בעוד שבועיים למשרד הדתות. לפני היום הקבוע קבלנו מברק מגלאס, שדחה את הראיון לחודש. ~~הוא~~ חודש קבלנו שוב מברק לדחות את הפגישה לחודש נוסף. קבעו לו פגישה יומיים לפני פסח. הרב שלח מברק: יומיים לפני פסח אינני יכול לבוא, בבקשה לקבוע לי זמן אחר. - מאוחו זמן לא נתקבל שום מכתב. זה מראה לך איך מתנהגים לגבי מצליח.

ב-15 באוקטובר 1964 הרב מצליח ארגן אנשים, עשה פרוטוקולים, פנקס

ורשימות, התארגנו. היה לי הכבוד להיות אחד המנהלים שם. התאספנו, סידרנו,

לשינו, ארגנו תקנון פחות או יותר טוב ושלחנו אותו לשר הדתות בבקשה הכרה

רשמית לעדה שלנו. (תנ"כ' תלמי: כמה אנשים היו בערך?) בזמנו היו 103 החימות,

כל זה כתוב אצל משרד הדתות. אחר לי ליפול: אתה יחיד ולא אדבר אתך. כשלחצנו

קבלנו מכתב מגלאס: לא נענה לכם. בזמנו של סולדנו, כששלחנו מכתב, היה עונה

והוחם. עד עכשיו לא קבלנו לא מכתב חיובי ולא מכתב שלילי, לא בשם גלאס ולא

בשם ליפול. אם לא התאוו תרון לענין של רב מצליח, כל שאלה הקראים לא היפתר.

מה אני רואה כמתרון לעדה? - קוד: כל לשחרור את התקצבה של ששה חדשים

במשרד הדתות, כל לחכות לתוצאות של הועדה, כדי שתרב מצליח ירגיש שנוחנים

לו כבוד. האם זאת לא בושה למדינת ישראל שרב ובד בבנין כדי לפרנס את השפחתו?

זאת לא בושה למדינת ישראל, שאדם שהלך לבית הסוהר בגלל יהודים לא יקבל

הקצבה ממשרד הדתות? (ב) לאשר לו הקצבה מהחודש הזה. שירגיש כבוד של עצמו.

אנו לא רוצים להחזיר את הכבוד של הרב מצליח, שידע שמשרד הדתות לא נבדו.

ד"ר זילברג: הזמנו בפעם הקודמת את הרב מצליח, למה לא בא?

ח. אם הוא בא - הוא חייב להפסיד יום עבודה. הגבו גרוע, שש גפשות.

ש. הזמנו אותו לבוא בערב.

ח. הוא חייב לצאת בשעה 12. שנית, הוא שלח לכם חוות דעת שלו. שלישיית,

אם רב או כומר צריכים להסור עדות - צריכים לבוא אליהם הביתה.

ש. זה ידובר על בית המשפט ולא על ועדה. כתוב בחוק, ששני הרבנים הראשיים

וראשי העדות הדתיות בית המשפט מקבל את עדותם בביתם.

ח. אני חושב שבמרחי כל מה שתיה לי להגיד.

מר האוזנר: אתה היית בעצמך - כך אמרת לנו - יו"ר הועד הארצי של העדה.

ח. נכון, ב-1958, לתקופה של מספר חדשים.

ש. מי בחר בך אז?

- 1. The first part of the document...
- 2. The second part of the document...
- 3. The third part of the document...
- 4. The fourth part of the document...
- 5. The fifth part of the document...

The following information is provided for your reference:

- 1. The first item is a report on the progress of the project...
- 2. The second item is a list of the names of the participants...
- 3. The third item is a summary of the findings of the study...
- 4. The fourth item is a copy of the original documents...
- 5. The fifth item is a set of recommendations for future work...

The information provided above is for your information only. It is not intended to be used as a basis for any legal action.

The following information is provided for your reference:

- 1. The first part of the document...
- 2. The second part of the document...
- 3. The third part of the document...
- 4. The fourth part of the document...
- 5. The fifth part of the document...

ה. היתר ישיבה ברחלה, בחרו בי כיו"ר א"א וכולם קבלו את זה.

ש. מי נבחר אחרייך?

ה. אני לא יודע, התפטתי. כהכחי ביסחב התפטרות, שאני התפטר בגלל זה שאין הכרה רשמית בעדה. ראש העדה צריך להיות רב.

ה. האוזנר: הועד של היום נבחר בדרך אחת ואשר נבחרת אחת?

ה. אינני יודע כל עוד אין לנו תקנון.

ש. גם אתה נבחרת כשלא היה תקנון, מדוע הבחירה שלך היתה כשרה?

ה. אני התפטרתי.

ש. אתה כיהנת 6-8 חודשים, קיבלת על עצמך את התפקיד. מדוע היה בעיניך כשר

לקבל את התפקיד, ולו גם לזמן קצר, ב'וד שבחירה אנשים חדשים לא נראית לך

ה. כשבחרתי הייתי עולה חדש. אבל כשנכנסתי לענין אחרתי: זה לא המקום שלי.

לא אחרתי שהבחירה שלי היתה כשרה. אחר כך כשראיתי שזה לא היה כשר -

התפטרתי.

ש. הועד של היום לא מוצא חן בעיניך מפני זה שאין תקנון?

ה. כולנו חברים. משרד הדתות שם הרב בינינו. העדה היתה עם הרב הצליח,

עמה יש מתנגדים לו.

ש. העדה עם הרב הצליח זה רק באשדוד?

ה. בכל מקום.

ש. אתם לא בקשר עם הרב נובו לוי ברמלה?

ה. לא, כשלוקחים סמל ועושים ממנו רב - לא. כשאחד צריך להיות רב, הוא

צריך להיות חזן, סופר, מוהל ושוחט.

ש. כמה רבנים כאלה יש בארץ?

ה. רק אחד - הצליח

ש. אתה חושב שעם רב אחד אפשר לקיים רבנות, במי משפט ואפילו בית השפט

לערעורים?

ה. כשיש רב אחד הוא יכול לעשות בחינות לאחרים ולתת תעודות רבנות לאחרים.

רק הוא היחיד שיכול לתת. יש אנשים מוסמכים להיות רבנים. (ש. מי?)

אני לא יודע, הרב קובע. יש רב מוסמך אחד.

ש. והאחרים שקוראים לעצמם רבנים?

ה. אם הרב הצליח יתן להם תעודה - יהיה טוב. הרב מצריח קבל את התעודה שלו

ההרב טוביה לוי, הרב הראשי של העדה שנפטר ב-1955 (הרב בובוביץ) -

ד"ר זילברג. הוא הסמיך את הרב הצליח?

ה. כן. את הרב מסעוד לא הסמיך. הרב מסעוד ידע את העניינים, אבל לא הוסמך.

ש. האוזנר: יש בית כנסת שהרב הצליח חכהן בו בחור רב?

ה. אין, התכנסים אצלו בבית. פעם באים 20-30 אנשים ופעם - 10.

ש. דין "מניין" נותג גם לפי הקראים? (ה. כן). אתה חושב, אדוני, שרוב העדה

הולך אחריכם?

ה. אני לא רוצה לדבר על רוב ומיעוט. כולנו בני עדה אחת. לא הרוב קובע.

למה אתם נשארים יהודים? והאם הריב המיד עודק?

ש. אני שואל אותך מה דעה הרוב. אולי אין לזה חשיבות גדולה. אני חושב שיש

לזה חשיבות.

ה. אחרתי נשאיר כל מה שיש בעדה עד עכשיו בצד ונתחיל מאפט.

ש. עד עכשיו הומיעו כמה אנשים ואחרו היפוכו של דבר. מניין נדע מה רוצים

היהודים הקראים? ואם לא יכולים כולם להיות בעצה אחת - לכל המחנות נחן

דעתנו על הרוב, מה שהרוב רוצה.

- 1. The first step is to identify the problem.
- 2. Next, you should gather all relevant information.
- 3. Then, analyze the data to determine the cause of the problem.
- 4. After that, develop a plan of action to address the issue.
- 5. Implement the plan and monitor the results.
- 6. Evaluate the effectiveness of the solution and make adjustments as needed.
- 7. Document the process and results for future reference.
- 8. Communicate the findings to all stakeholders.
- 9. Review the process to identify areas for improvement.
- 10. Repeat the process as necessary to resolve the problem.

ה. אם יש עדה יהודית, צריך שיהיה לה דב, והם יוצים לחזור על הכסאות שלהם.

הר האונטרן מה יש להם מדות?

ה. אני פונה את הקבר. הרב חיים לוי קבל 10,000 לירות הלוואה מהעדה, מחספן של העדה, כדי לקבור לאשדוד.

ש. מנין יש לעדה כסף?

ה. קבלו 30,000 לירות לבנות מועדון ולא בנו אותו. כשביל זה אני רוצה

לסגור את העבר. אחת רוצה לפתוח את הקבר? אם יש הכרה בעדה - יש דבר

רש"י.

ש. ההגיון מחייב, שדוקא אנשים רודפי שרת, שעיניהם לאינטרסים שלהם, יבקשו

הכרה בעדה. יש יותר מעמד, יותר סידורים. אנשים אלה שאתה מאשים הם דוקא

לא מבקשים זאת, הם מסתייגים מזה. מה משהו לא בסדר.

ה. אם יש עדה רשמית - ראש העדה יהיה רב.

ש. אתה מאשים את האנשים המדברים היום בשם העדה, שהם אינטרסנטים. אני אומר

שאילו היו אינטרסנטים - היו דוקא תומכים בכך שהקראים יהיו עדה נפרדת.

ה. שאנשים יבואו ויעשו יותר מטפס.

ד"ר זילברג האם אתה חושב, שכאשר תהיה עדה רק אז נדע מה זה רוב ומה זה

מיעוט?

ה. אם יש עדה - אין רוב ומיעוט, יש תקנון ואין יוצא מן הכלל.

ש. התקנון רק יקבע את הבחירות והתפקידים, אבל אין חבריו מה דעה הרוב

ומה דעת המיעוט?

ה. הרוב רוצה לשיזר על הכסאות שלהם.

ש. כרוב הרוב הוא נגד יצירת עדה.

ה. אני לא יודע, אני לא מודה בזה.

הגב' אהרן הלמי: אתה אומר שרוצים להיות עדה רשמית. אתה אומר שקושרת אהרן

הדת, ולכן ראש העדה צריך להיות רב. זה הגיוני. מי יבע את רשימת

המועמדים? אני חכינה שיהיו כמה רבנים, שהם יהיו רבנים מוסמכים. תהיה רשימת

שממנה יבחרו את הרב הראשי של העדה. הרב מצליח יהיה אחד הרבנים ברשימה. מה

יהיה אם הרוב יבחר ברב אחר? יהיה תקנון, יהיה הכל רשום וחוקי, לא תהיה

אנדולטוסיה ויבחרו רב ראשי, ולא יהיה זה הרב מצליח. אהם תקבלו זאת?

ה. נקבל בכל הכבוד. אם יש תקנון - הדבר הראשון שאנו נעשה, נביא את הרב

מצליח וכל הרבנים שאינם מוסמכים והוא יסמין אותם. אם הרב מצליח לא

נבחר - לא נבחר. לא נלחם בגלל הרב מצליח אלא בגלל העדה.

ש. אם הרוב יהליט שלא רוצה בעדה רשמית. הם אומרים: אנחנו לא רואים להיות

יחד עם הדרוזים והקתולים והיוונים. הם רק דה ואנו גם יהודים. לכן אין

אנו רוצים שתהיה עדה רשמית. ואם הרוב יהליט כך?

ה. לא נלך. נניח שהרב מצליח רב העדה ומקבל כסף. חגידי: הוא איננו מקבל

יותר כסף. הם יכולים לעשות כך. שנית, אם את רוצה לדעת מה רוצים

הקראים - העסי השאל עם, בבקשה.

ש. הבחירות הן השאל עם.

ה. להם יש אפשרות כזאת. הם יכולים לתת 30 לירות לאיש ליום וגם הוצאות

נסיעות. לרב מצליח אין אפשרות כזאת.

ש. אתה יכול להניח שיהיו אנשים שלא ירצו לרשום את עצמם כקראים?

ה. אני לא אקח אותם בכוח. מי שרושם את עצמו כקראי - הוא קראי. אם לא

רוצים - לא רוצים. אבל כשיבוא לרשום לנשואין את הבן שלו או הבת שלו -

אז נדבר אתו.

ש. מה שאמרת שהרב שייבחר הוא ייבחר והכל יהיה לפי החוק - זה חשוב.

1. The first part of the report deals with the general situation in the country.
2. It then goes on to discuss the various factors which have influenced the economy.
3. The next section is devoted to a detailed analysis of the agricultural sector.
4. This is followed by a study of the industrial and manufacturing industries.
5. The report then examines the state of the services sector and the financial system.
6. A special section is devoted to the study of the foreign trade and international relations.
7. The final part of the report contains conclusions and recommendations for the future.
8. The report is well written and provides a comprehensive overview of the country's economic situation.
9. It is a valuable document for anyone interested in the economic development of the country.
10. The data presented in the report is reliable and based on sound statistical methods.
11. The report is a clear and concise summary of the country's economic performance.
12. It provides a detailed and up-to-date account of the country's economic activities.
13. The report is a must-read for all those concerned with the economic well-being of the country.
14. It is a well-organized and easy-to-read document that provides a clear picture of the country's economic situation.
15. The report is a valuable source of information for researchers, policymakers, and the general public.
16. It provides a detailed and up-to-date account of the country's economic activities.
17. The report is a clear and concise summary of the country's economic performance.
18. It provides a detailed and up-to-date account of the country's economic activities.
19. The report is a must-read for all those concerned with the economic well-being of the country.
20. It is a well-organized and easy-to-read document that provides a clear picture of the country's economic situation.

ת. מי שיבחר ייבחר. לא כל אחד יכול לתת שמו לרשימה. אם הרב מצליח יספיק
10 אנשים שיכולים להיות רב - נכניס אותם. לא נכניס אנשים שאין להם
סמיכה.

(נכנס פרופ' הלל בן-טשון)

הגב' א. חלמיץ האטש אינגן חושב, שאם ליר העדה הקתולית והדרוזית יהיה חשוב
"העדה היהודית הקראית", שזה משתו המרחיק אהבט מן העם היהודי,

כי אז אנו רשומים עם כל מי שאיננו יהודיין

ת. זאת דעה לא נכונה. חוק פ זה יצא בזמן המנדט הבריטי, ואפילו המוסלמים
לא הומילים בו.

ד"ר זילברג מפני שזאת דת הרוב.

הגב' א. חלמיץ האט זה נכון שאיננים דתיקים טעמו סירות חשוב לעם מצללים השומה

לה הקאביטת? (ד"ר זילברג: יש ברית ראשונים) יכול להיות

שצריכים להפנות את השומה חלב של מי שמספל בזה, מיוז והוא עצמו ישב בבית
הסוחר והגן על מי שעלת לגורדם, שאנו נעשה זאת בלי לחכות להוצאות הועדה.

(ד"ר זילברג: כן). הכבוד שלו פגיע לו.

ד"ר זילברג לא העבודה שלו חכמה, אלא ארטה חרעט מבזה. ה' עסלן הגן על הרעיון

שברוך לימד עדה קראית-יהודית עם כל המבכודים הרבים, בדיוק

לפי מה שכתב עובדיה מצליח. הוץ מזה הוא הגן על עובדיה מצליח מפני יריכו
בקרוב הקראים.

פרופ' ה. טשון: אבקש מליחה אם אשאל שאלה שבשאלה. הר עסלן, אני שמעתי את

הגב' חלמי שואלת אותך: אתה מוסר לעצמך דו"ח, שמצד אחד

יש לרב מצליח, כפי שמעתי, הרגשה של בנין המדינה. אנו מה יושבים אנשים

בלי השקפות שונות. יתכן שמבחינה השקפותינו היינו רוצים להתארגן בנפרד יותר

מאשר הקראים. המדינה קמה סתוך מקסימום של שותפות ישראל אפשרית. האט אתה

חושב, שראונך בעדה נמודה מראש חשרה את הענין של בנין המדינה והיזוקה המבנים
או לא? (ת. השרה).

ת. זה מוכיח שיש חופש דתי בישראל.

ש. זה ברור לי. השאלה איננה של חופש דתי. דיבורתי על המושג של אחדות

לאומית. האט חופש דתי ואחדות לאומית לא צריכים למצוא דרך למצב ביניהם?

טבוז אתה כך או לא?

ת. אנו נשאר עדה נפרדת.

ש. אתה טבוז שהפרדה עדיפה על אחדות האומה?

ד"ר זילברג: הוא לא אמר זאת.

הגב' א. חלמיץ האטש אינגן חושב, שאם ליר העדה הקתולית והדרוזית יהיה חשוב

ת. אני לא נכנס לעניני דת ולהפרשים. אמאמ היהודים הם שני חלקים שלא

יכולים להתמצב - תלסודיים ולא-תלסודיים. אתה יכול לעשות מכל היהודים

התלסודיים צד אחד ומכל היהודים הלא-תלסודיים צד אחר, אבל אי אפשר למצב אותם.

(פרופ' בן-טשון: למה?) בגלל המנהגים שלנו השונים המנהגים שלכם.

פרופ' בן-טשון: אני מבין כל זאת, ובודאי אלמד את הענין כמשך הזמן. הסוחר

לי לשאול? אני חושב שהמנהגים בקרב הרבה אנשים שהם יהודים

תלסודיים, שונים זה מזה. ובכלל זאת הם מחפשים דרך לאחדות.

ת. הם לא יתאו את הדרך הזאת.

ש. במלים אחרות: אתה לא רוצה בדרך כזאת.

ת. אני לא רוצה.

ד"ר זילברג: מה דעתך על רעיון כזה: ש יהיו רבנים קראים יהודים שיסרידו

את המסין והקידושיין בקרב הקראים. יהיה בית-דין קראי שידון

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

1955

REPORT OF THE
COMMISSION ON THE ORGANIZATION OF THE
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

1. The Commission was organized in 1953 to study the
organization of the Department of Chemistry and to
make recommendations to the Faculty of the University
of Chicago. The Commission has held several public
hearings and has received many suggestions from
faculty members and students. The Commission has
also conducted extensive research into the
organization of chemistry departments in other
universities.

2. The Commission has found that there is a wide
variety of organizational patterns in use in
chemistry departments. Some departments are
organized on a traditional basis, with separate
departments for organic, inorganic, and physical
chemistry. Other departments are organized on a
more integrated basis, with departments for
organic, inorganic, and physical chemistry
combined.

3. The Commission has found that the most important
factors in determining the organization of a
chemistry department are the size of the
department, the interests of the faculty, and
the needs of the students. The Commission
believes that the organization of the
Department of Chemistry at the University of
Chicago should be based on these factors.

4. The Commission recommends that the Department
of Chemistry be organized as follows:
a. A Department of Organic Chemistry
b. A Department of Inorganic Chemistry
c. A Department of Physical Chemistry
d. A Department of Analytical Chemistry
e. A Department of Applied Chemistry

5. The Commission believes that this organization
will best serve the interests of the faculty
and the students of the University of Chicago.

בכשרות הנשואין והגרושין, שף על פי כן לא יתור הקראים היהודים עדה אחרת, לא א
יהיה להם טענות של עדה מיוחדת. יהיו להם רבנים מיוחדים שיסדרו להם קידושין
לפי המנהגים שלהם, אבל אנו גרמא אותם כחלק של העם היהודי, לא נחן להם אסרי בוטים
של עדה. מה דעתך על הענין הזה?

ת. אתה לא יכול לאשר בית-דין אם אין הכרה בעדה.

ד"ר זילברג: נניח שנמצא דרך השפטיה.

ת. נניח שיש בית-דין, מי ימנה את אנשי בית-הדין?

מר ג. האונגר: זאת שאלה משנית. שאלנו אותך אלה עקרונית.

ת. אני שואל אותך: מי ימנה את השופט של בית-הדין הזה?

ד"ר זילברג: שאלה כזאת היתה גם לגבי המוסלמים, שהם רבע מיליון בארץ לא

סידרו בחירות ולא בחרו את הקאדי, אלא פשרד הדתות מינה .

ת. לפי התמלצה של מי? אם גוף זה לא מסודר, איך אתה יכול לסמוך עליו?

ש. זה הקושי היחיד. חודה רבה.

עדותו של מר חיים בהן

חיים כהן: מקצועי סטודנט, אני גר בחל-אביב. יש בחל-אביב כמה וכמה קראים,

אבל אני לא מכיר אף אחד מהם. אין להם מרכז. לפני שעברתי לחל-אביב

גרתי באשדוד.

השופט זילברג: אתה הן חסיעה שהולכת אחר הרב הצליח?

ת. מה השאלה בדיוק?

ש. הבינונו מכל דברי העדים שהיו עד כה, שיש סיעה אחת שהולכת אחרי נובו,

מוראד וחיים לוי, ויש סיעה אחרת הנוחה אחר הרב הצליח. למשל, העד הקודם

היה מחסידי הרב הצליח. עם מי אתה הונח את עצמך?

ת. מצדי זה לא משנה שום דבר. אני יודע דבר אחד, שאם צריך להיות איזה

סדר - לפחות שבראש העדה יעמוד איש בעד ידע מסויים וידע כללי בכל השטחים

שלו. (ש. מי מספק את הדרישות האלה?) מאז גרתי באשדוד היתה סיעה אחת, כולם

היו מאוחדים ולא היה "בלבן" כזה כמו בימים האחרונים. קודם היה הצליח כרב

ממונה. לא קבענו עוד רב, כל הבעיות הוא היה פותר אותן. בינתיים קמו לו מתנגדים.

ש. אולי אתה בכלל לא התעניין בכל זה?

ת. אני מתנגד למחלוקת זו. זה שובר את כל הכנפיים.

ש. אשאל אותך שאלה כללית. מה דעתך, מה הדברים שיכולים לתקן את המצב שהוא

כרגע פרוץ? אני מתכוון לעניני המעמד הרווחי של הקראים, ביחס לנשואין

וגרושין. זאת הבעיה הבוערת ביותר.

ת. אם קורה דבר כזה, הרי זה מפני שלצערי הרב אין לנו בית-דין מוסמך

על ידי המחשלה. דבר כזה היינו יכולים לפתור לבד אילו היה לנו בית-דין.

ש. אתה מתכוון לבית-דין או לאנשים המסדרים את הקדושין והגרושין.

ת. אתה שאלה אותי על גרושין, בשביל זה צריכים בית-דין.

ש. אתה מתכוון שיחיה אורגן שהוא מסדיר עניני נשואין וגרושין?

ת. לדעתי צריך להיות רב שמכיר את הענינים האלה ולא אחר.

ש. אתה מדבר על רישום קדושין וגרושין?

ת. עד כמה שאני הניח זה צריך להיות רשום גם במחשלה. אם מאשרים דבר כזה -

זה צריך להיות אדם מוסמך בעל ידע כללי.

ש. והאיש חייב להיות קראי? (ת. כן).

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

THE ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

ש. ד"ר זילברנב: נגיד שרוב רבני שלא טעו הערהים מוכן לסדר קרושין בין קראי לקראים וביין קראי ללא קראי, היית מחכים לכך?

ת. לא הייתי מסכים. הקידושיו צאלנו כמלל שוגים, גם הניואיין. (ס. במה?)

אני מדבר על הכתובה ושבע חברנות והנצוג הכללי, אין פה מה להשוות, כי הרב צלכט לא יודע מה המדר ומה המנהג שלנו, במשה שרוב קראי כן יודע.

ש. אם שאלתי אותך שאלה זו, אין פירושו של דבר שזאת דעתי. רציתי לשמוע הפיך אם אתה מסכים.

ת. אני לא מסכים, זה אריך להיות על ידי קראים דחיים.

ש. אתה בחור בעיר, האם כל הנוער של מתנגדים לנשואין אזרחיים?

ת. על פי כל מה שדברתי, ואני מתעניין ויש לי חברה קראית, אני רואה שבכלל כל אזור מתנגד לנשואין האזרחיים.

ש. דיברת עם בחורים?

ת. דברתי עם הספיך בחורים שעומדים להתחתן, ובחורים שהתחתנו בכל מיני

מצבים ומקומות במדינת: בתל-אביב, באסדור וברמלה.

ש. האם שכיתים צלכט נשואין בין קראי ורבנית, או בין רבני וקראית, האם יש דברי כאלה?

ת. למעשים קורה.

ש. הרבה?

ת. אני לא יודע בדיוק. אני יודע כמה אנשים שעשו זאת.

ש. איפה הם התחתנו?

ת. חתונה אזרחית, או צל רב אשכנזי, או נסעו לקפריסין, לצרפת. יש כל מיני דרכים, אני לא בעי בזה.

ת. האוצנה: דוקא יעניין לשמוע אדם בגילך. כן כמה אתה? (ת. 23). מבחינת הכרחית אתה נפגש עם קראים ובלתי קראים. (ת. אין ספק). תסלה לי על שאלה זו.

אם אינך רוצה לענות לי עליה - זאת זכותך, מפני שאני רוצה לשאול דבר אישי שנוגע לך: האם אתה נוחג ללכת לבית הכנסת בשבת ובמועד?

ת. אם מזדמן לי להיות קרוב לבית הכנסת - אני אלך.

ש. אתה יעונין שיתקיימו בחי כנסת של העדה הלאה הקראית?

ת. עד כמה שאפשר.

ש. כמה אתה רואה את הקשר בינך ובין הקראים האחרים, האם הקשר של ארץ המוצא או הדת?

ת. עד כמה שהתעניינתי ידוע לי, שיש עוד קראים בעולם. כאשר הייתי במצרים, היה הרב הראשי שלנו אדם שהגיע פרוסיה.

ש. לא נטארו שם עוד קראים.

ת. הקשר מנותק, אבל צריכים להיות שרידים מסויימים. יש עוד קראים בעולם.

ש. אלה שבארץ מה הקשר ביניהם? מדוע אתה רוצה ללכת לחברה קראית, מה הושך אותך? הלא בתל-אביב כל העולם היהודי פתוח לפניך. מה מקרב אותך לקראים, הקשר הדתי?

ת. האמונה הדתית שבלב.

ש. ~~האמונה הדתית שבלב~~ אתה יודע שיש ועד של העדה, והועד הוגיע לפנינו. אתה חושב שרוב הקראים חומכים בוועד זה?

ת. לא רובם. האם זה ועד ארצי או ועד מקומי? אני מתמצא יותר בעניינים של אסדור

ש. אתה לא חושב שהיוב הומך בוועד?

ת. לא, אל הטמך על הבחירות האחרונות.

ש. השתתפת בבחירות?

ת. לא, אל הטמך על הבחירות האחרונות.

ש. השתתפת בבחירות?

1. The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the research and the objectives of the study.

2. The second part of the report is a detailed description of the methodology used in the study. It includes information about the sample size, the data collection methods, and the statistical analysis techniques used.

3. The third part of the report is a presentation of the results of the study. It includes tables and graphs showing the data and the statistical analysis results.

4. The fourth part of the report is a discussion of the results and their implications. It discusses the strengths and weaknesses of the study and the implications of the findings for future research.

5. The fifth part of the report is a conclusion and a list of references. The conclusion summarizes the main findings of the study and the references list the sources used in the study.

ה. אני לא השתכחתי.

מר האוזנר: מדוע אתה מציג לנו לא להסתפק על הבחירות האלה?

ה. אני לא רוצה כללית, רוצה שמראה שלא המיד כל הצדיק הוא צדיק. לא כל

מי שיוודע לדבר יפה הוא החכם. ויש בכל זאת רבים שבטעה שהם רואים מישהו

מדבר הרבה, הם חזו בים שהוא יודע. אם תכנס איתו לעומק הענין מראה שאינו יודע

כלום, הוא יודע רק לצעוק. יש הרבה אנשים שאומרים, אפילו כשאמה הולך לבהור

ועד עובדים בבית הרושתו אם אדם רשם את שמו והוא קם ומדבר בפני העובדים

ומבטית: אני אעשה זאת וזאת - צריכים את האדם הזה לבחור. - אבל לא כל אחד

שיוע לדבר יודע גם לבצע. יש כאלה שלא יודעי לדבר אבל בכל זאת יודעים לבצע

את הדברים כהלכה.

ד"ר זילברבו: אתה יכול לכנות שמות, אל תפחד.

ה. אני שמות שז יוחזר שנותן מכל העסק הזה. יש לי קשר קטן עם השמות האלה.

בקושי אני מכיר את בני המשפחה. את הרב מצליח אני מכיר עוד המארים.

כשיש לי בעיות - אני מונה אליו. כשהתכוונתי לבגרות, ולפני כן כשלמדתי תורה

בבית הספר היו לי כמה שאלות בשטח הדתי. עמיתי במצב שלא ידעתי מה הקשר בין

זה לזה. פניתי אליו. היו פסוקים שלא נחישבו אלי, אפשר להאמין בחניהם. נבטתי

אליו ורציתי לדעת. הוא הסביר לי והגעתי למסקנה. אילו נבטתי למישהו אחר לא

היה מסביר לי.

מר האוזנר: אם להבין את ההחלטה שלך, אתה מציג לנו שני דברים להקמת מוסדות רבניים

בתוך העדה הקראית (ה. אם אפשר).

הגב' תלמי: ואם אי-אפשר מה היות מציץ?

ה. שאלה צרי ככוכבה מאוד. הייתי אומר שאם אי אפשר - שאנו נהג כמו שעושים

היום. אבל הייתי רוצה שהצעירים שלנו, לפחות עד גיל 10-15, יקבלו

הדרכה מיוחדת, כדי שלא יהיו במצב כמו היום העם מסביב, שלא יודעים מה להאמין.

מוכרחים להכניס את הרוח הדתית לתוך הילדים הצעירים האלה, כדי שידעו בדיוק

מה מסרתם ומה עליהם לעשות.

מר האוזנר: ענית קודם לשאלה של היו"ר שלנו, שהצטרף הקראי הוא נגד נשואין

אזרחיים. אתה יודע בדיוק מה המונח לנשואי אזרחיים, למה אתה

מתכוונן? (ה. ללכת לעורך-דין). ללב לרשות חילוניים ולא בפני רשות דתית.

אם נשואין דתיים יכולים להיות אבל רבנים רבניים וחבל רבנים קראיים. לזה

אתה מתכוונן שהחגודים.

פרופ' בן-ששון: אם הבינוהו נכון מתשובתך לשאלה שבגוד היו"ר שלנו עורך

בקשר לידע בין הרבנים הקראים - אתה פתוח שאלה זו כאמור,

שלב מצליח יש ידע זה ואין אתה מכיר אחרים שיש להם ידע זה. אודק אני?

ה. הרב מצליח לא השפיע עלי. זה לא נכון להגיד שהוא השפיע עלי.

ש. אני מודיע שאלה זו. שאל אותך בהתחלה בגוד היו"ר: מי ישנט בעלי הידע.

אחר כך כבר הדיבור על אנשים. אני ואל אותך: מי מהקראים הם בעלי ידע בישראל?

ה. אני תוודע על מה שאמרתי. אינני מכיר את כל הרבנים והחזנים שלנו. הגעתי

ארצה בגיל 14-15. השפיקתי להכיר את הרב מצליח, שהיה סגנו של הרב

טוביה בבוביץ. אותו אני מכיר והוא יודע הכל. אינני מכיר מישהו אחר.

אומרים על גונו שברחלה שהוא יודע, אבל אני לא יכול להגיד זאת. יש הרבה

אנשים שידעים טוב להתפלל, להתפלל - אבל זה כמו שאמה שוהה כוס רים, אבל

לדעת את חוקי הדת ולדבר הם לא יודעים.

ש. השוכתך משתדלת מאוד לדייק. אשאל אותך ששאל הבר הכנסת כר האוזנר.

... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...

... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...

... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...

... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...

... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...

השאלה היא אישית. אם לא הרצה לענות - אל תענה. האם אתה בדיני שבת מקפיד לפי דיני הקראים? (ת. עד כמה שאני יכול) דיני ישיבה במקום, דיני אי-הדלקה. אפשרי או לא-אפשרי?

ח. אינני איש דתי, אבל איש מסודתי. אני שומר על החגים ועל התפילות, אבל דיני שבת אצלנו קשה.

ט. עכשיו יש לי שאלה אחרת. הגע בדעתך, קודם נשאלה על תל-אביב והמבטים שיש לך. אמרת שקורים מקרים שהתחבטים רבני עם קראים. לפי התפתחות הדברים, אצלך זה רצוי או לא רצוי. אני שואל אותך באופן כללי: לפי דעתך התפתחות הזאת, עגם הדבר הזה שהיהודים הם במצב של היום, כשיש דינים שקשה לשמור, האם זה רצוי?

ת. תסלח לי על תשובתי, אבל אצלנו לפי חוקי הדת הקראית, אסור להתחתן עם אחרים, ואפילו אם הוא יהודי, מפני שאינני יודע אם הוא יהודי או לא.

פרופ' בן-טשון: ביהודי רבני אינך בטוח אם הוא יהודי, מדוע?

ת. אתה יודע שיש הרבה מקרים שהתחתנו עם ערבים ועם נוצרים עם אנשים שאינם המוצא יהודי. אצלנו, אם אתה לוקח איש כלשהו ועדה הקראים, הוא ימנה לך עד דור שביעי או עשירי את כל אבות המשפחה וכולם יחד קראים ויהודים.

ט. נניח לרבע שתהיה אפשרות של בירור עד שלושה דורות, אם לא היו בין אבותיו של איש זה נוצרי או מוסלמי, היית מסכים אז לנשואין בין רבנים וקראים, לאחר שדבר זה ייבדק?
ת. קשה לי לענות על שאלה זו.

י. טוב, אשאל אותך שאלה אחרת. יש פגישה חברתית וחיים באותה. איך אתה מתאר לעצמך שנתלכד? אתה אומר שאתה חושש שיש אבותיו של הלובי היו המוצא מוסלמי או נוצרי, לפי טענתך זה מוביל לליכוד העם או לפירוד? מה משני הדברים לדעתך רצוי?

ת. לדעתי זה מביא לליכוד. (ש. הסביר לי.) פשוט מאוד: להתחתן עם אנשים שאינני מכיר את הדורות שלהם, שאינני בטוח אם הם יהודים או לא - זה בדם לשיחוף פעולה עם כל מיני עמים אחרים, זה שומר את הדת ומשנה את מנהג הדת.

ט. אמרתי קודם שיבדקו עד שלושה דורות. אמרת לי, שעל שאלה זו קשה לך לענות אני שואל אותך על ליכוד העם. אתה חושב שצנשוואין שלך עם מיטתו שאיננו בין העדה הקראית, אתה מתחתן עם דם שאיננו דם ישראלי (אינני יודע אם אני נוחף לדעתך על ערך הדם). נניח שעד שלושה דורות בודקים את הדבר הזה, הנקודה ראשית של ליכוד העם רצוי למצוא הסדר צנשוואין משותפים או לא?

ת. אני לא מתמצא בעניין זה בדיוק. אני לומד הנדסה. לא הצלחתי לקבל את מספר הנקודות הדרוש בטכניון. השכלתי החיכונית לדתי אקסטרניט. משפחתי גרה באשדוד. אני גר יחיד בתל-אביב. בגלל הלימודים עזבתי את בית הוריי. בינתיים אינני נשוי.

ד"ר זילברג: אמרת שאתה מסודתי. יש ביניכם גם בחורים דתיים מהש בתל-אביב?
ת. יש.

ט. איפה אתה מתפלל?

ת. התפללים בבית, יש תפילת יחיד

פרופ' בן-טשון: התפרעה הקטה נחיה במלכות נכת וכשרות.

ד"ר זילברג: שמענו שכל הדבר הזה אבוי עלינו מלת.

פרופ' בן-טשון: הוא עוד יאוי ולא אבוי עלינו מלת.

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

בר הארבעה מבחינה מעשית שמענו שלא מקפידים שלא להעלות את בשבת.

ה. מסורת לא מקפיד, אבל דתי - מקפיד. הם יוצאים מן הבית בשבת, מדליקים אור בשבת והעשנים.

ש. על מה נישאל ועיסוק עם הרבנים מקפידים, אבל לשבת בחשכה?
ה. יש שעונים השלטים.

פרוט' בן-ששון: יש יציאה מדי אמות.

ה. אני חושב שבגם יהודי דתי רבני אשתמש בטעוץ. לדעתי זה בסדר.

ד"ר זילברג: יש כינויים רבים שמקבלים הסכמה אקדמית כחוק? (א. יש).

פרוט' בן-ששון: יש עוד צעירים רבים כחוק שקבלו הסמכה החרדית האליטה? (ה. יש) כמה?
(ה. איבנני יודע אם כולם נמצאים בארץ). אני שואל בארץ.

ה. ישנם, איבנני יודע כמה ישנם.

ש. במידה מסוימת זאת באה הדרך הרגשית שהרב מצליח, שהטעיה עליך, מבחינה דתית קדומה. (ה. כן).

בר הארבעה: יש רבים אצלכם שיש אשמתם "כהו"?

ה. יש שמפיק וזהו למי החסרות מבני אהרון

ד"ר זילברג: לוי שמעתי בכל מקום, לא ידעתי שיש קראים כהנים.

בר גלאסו: אתה משפחה כהן באשדוד, יש עוד משפחה באשדוד שקוראים לה כהן?

ה. אבי נשוי עם משפחה בגיזה.

ש. אתה תחפול בבית הכנסת של הרב ממליח באשדוד?

ה. אם אני אצל אחותי ברמלה - אני נוסע לרמלה.

ד"ר זילברג: חזרו רוצים לבקר ברמלה ובאשדוד, במקום ריכוז הקראים. מה אתם

המקום הנאות, שבו נוכל לראות את האנשים ולשמוע את דעותיהם?

ה. אצל אתה יכול לעגוש את האנשים בבית הכנסת בשבת.

ש. אנו לא יכולים לבוא לשם בשבת.

ה. אפשר לשלוח סכת.

ש. אל מי לשלוח את הסכת.

ה. לועדה. אין לי סמכות כרגע להגיד שחגש אליהם. הם יגידו לך את הדעה שלהם, אבל היא לא הדעה האחת והמקובלת. איבנני יודע מה להגיד לך.

ש. האלה אחרונה. אתה חושב את הרב רציה כאחד האנשים המוכשרים בין הקראים.

האם אתה חודתה עם השקפתו המולדת בנוגע ליצירה עדה, או אי-יצירה עדה.

הם שאתה אמרת לא מחייב הקמת עדה. אני מבין שאתה רוצה לשמור שקראי יתחנך עם

קראים אבל רב קראי שיש לו ידע. אם יגידו לך, שאפשר ליצור דעה בלי להקים עדה, אתה מסכים לכך.

ה. לא. אני דוקא בעד יצירה עדה. אתה מציע לי בבית בלי יסוד. אצל הבוא רוח ותע"ף את הבניין.

ש. נכיר שידאגו שלא תבוא רוח סגורה ולא רוח שאינה סגורה, האם אתה בעד עדה?

ה. אני רק בעד עדה, אי אפשר אחרת.

פרוט' בן-ששון: גביה שהועדה תשכל את הצעתך ותקים עדה. אתה חושב שדבר זה טוב לחיים בתל-אביב, למגישות, לידידות ולעבודה. אתה אומר "עדה",

דו"ח מילה, אתה אומר "יסוד" - וזה אזור, אבל אתה ח"י. אני שואל אותך הרגע: איך אתה חושב?

ה. זה לא יגרם לי לשום רבר.

ש. אלא חושב שזה יעזור לתהליך המיוזג?

ה. כמו שיש קהילות ואחרים.

ש. עכשיו תבנת. אתה תאמר לי אם חידת האחרונה שלך עם יהודים אחרים כמו

חידת האחרונה של הקהילות והקורטטנטים.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work done during the year.

2. The second part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

3. The third part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

4. The fourth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

5. The fifth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

6. The sixth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

7. The seventh part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

8. The eighth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

9. The ninth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

10. The tenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

11. The eleventh part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

12. The twelfth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

13. The thirteenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

14. The fourteenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

15. The fifteenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

16. The sixteenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

17. The seventeenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

18. The eighteenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

19. The nineteenth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

20. The twentieth part deals with the work done in the various departments and the progress of the work done in each of them.

הגב' חלמי: הייתי רוצה לדעת: לאיזה בית ספר, אתה חושב, צריכים היהודים הקראים לשלוח את הילדים, האם לבית ספר המלכתי-דתי או לבית ספר המלכתי. אמרת קודם, שאט אפשר היית רוצה שהילדים יקבלו חינוך רעיוני דתי. יש לנו שני סוגי בתי ספר, לאיזה מהם ישלח יהודי קראי שומר מסורה את בניה? ת. אין לזה חשיבות באיזה בית ספר ילמד. כמו שיש בתי מדרש אצלכם, שמטפירים את התלמידים לכל מיני דברים. הוא יקבל את ההשכלה שלו כמו כל תלמיד אחר בארץ, לא חשוב אם זה בבית ספר המלכתי או בית ספר המלכתי דתי. הוא יכול לבחור איפה שנוח לו, איפה שהוא רוצה. אבל מבחינה אחרת אפשר לתת לו את החוכן הדתי. מסגרת דתית שלנו, על ידי רבנים משלנו, כדי להדריך אותו ולכוון אותו למהלך היים הסויים.

ש. לאחר השעות של בית הספר? (ת. כן).

ש. הילדים של היהודים הקראים לאיזה בית ספר שולחים אותם?

ת. גם לזה וגם לזה.

ש. בבית הספר המלכתי-דתי מטפירים את הדת על פי החושב הרבני. זה יכול

להכניס את הילד לסתירה.

ת. להיפך, הוא ידע בדיוק.

ד"ר זילברג: הרב לא יכול ללמד כל ילד בביחוד?

ת. בבית הכנסת או במועדון.

ש. מי שרוצה יבוא ומי שלא רוצה לא יבוא? אתה רוצה שזה יהיה בית ספר

מיוחד ללימוד הדת הקראית? (ת. כן). חוץ מבית הספר הכללי.

הגב' א. חלמי: בחל-אביב אין ריכוז כזה. האם כל הורה ידאג לזה שהילד שלו

יקבל חינוך כזה?

ת. תלמידים כוסעים חל-אביב לרמת-אביב כדי ללמוד באוניברסיטה, כך יוכל

כל תלמיד לנסוע אל המרכז הדתי.

ש. אבל אלה ילדים קטנים.

ד"ר זילברג: לנו אין בתי ספר קראים.

ת. אני כך למדתי במצרים. למדתי בבית ספר יהודי כללי, ובימים הסויים

היה באיזה מקום מועדון רוחני ושם קיבלנו את החינוך הדתי והרוחני.

ד"ר זילברג: חודה.

עדותו של ה' בועז מורד

ה' ברקת מורד: מקצועי מהנדס. גר באשקלון. אני יהודי קראי. באתי מסצרים.

אני מכיר את הרב מצליח. לא למדתי אצלו. אני מכיר את הרב

מצליח לפי השם שלו. ראיתי את פניו. אינני מכיר אותו מבחינת הידע אם הוא

רב גדול או לא.

ד"ר זילברג: יש מחלוקת בקרב הקראים מי צריך להיות מנהיג. כך הבינונו הכל

העדים. בעד מי אתה, בעד הרב מצליח או נגדו?

ת. אני אחי להגיד שאני לא בעד זה ולא בעד זה. הסברתי במכתב שלי.

ש. אתה כותב שאתה מיצב את הקראי המלומדים ובעלי ההשקפה החפשית.

ת. דעתי היא דעת חלק גדול. דעתי היא כך: באנו ארצה לשט מסרה אחת - להחזיק

כאן ולהיות במולדת ולהיות בכבוד. אם זאת כוונתנו האמתית - אנו צריכים

להתחב עם יתר היהודים. אני חושב שמרגע שקמה מדינת ישראל ומרגע שהיהודים

הקראים חזרו למולדת וזה היה גם רצונם, על זה היו מדברים והיו גם ציונים -

אנו לא היינו פעילים במיוחד אחרי שנת 1948 מסיבות פוליטיות - אבל הקראים

היו כמו כל היהודים בחו"ל ורצו לחזור אל המולדת. ולאחר שחזרנו אל המולדת

1. The first part of the document discusses the general principles of the proposed system. It outlines the objectives and the scope of the project, emphasizing the need for a comprehensive approach to address the current challenges.

2. The second part details the specific components and processes involved in the implementation. It describes the roles of various stakeholders and the timeline for the project, ensuring that all necessary resources are allocated effectively.

3. The third part focuses on the evaluation and monitoring mechanisms. It outlines the key performance indicators (KPIs) and the methods for data collection and analysis, aiming to provide a clear picture of the system's impact and efficiency.

4. The fourth part discusses the financial aspects of the project, including the budget, funding sources, and the expected return on investment. It provides a detailed breakdown of the costs and the potential benefits, highlighting the long-term value of the system.

5. The final part concludes the document with a summary of the key findings and recommendations. It reiterates the importance of the project and provides a call to action for the relevant authorities to support the implementation of the proposed system.

איננו רוצים שתהיה התפלגות בחוך העם היהודי.

ד"ר זילברג: אתה בעד פירוב העדה הקראית עם העדה היהודית?

ת. היהודים הקראים יש להם דעה שלא להכיר בחלמוד, זה לא יפריע להיות עם יהודי אחד. יהיה להם בית כנסת משלהם, יתפללו לפי המנהגים שלהם, אבל לתקום עדה ולהיות פיעוט בחוך העם היהודי - אני חושב שרבים לא מוכנים לסבול זאת. היינו פיעוט בחו"ל, בשביל זה באנו הנה להיות כאן בבית. אם תקום עדה נפרדת זה יהיה מילוב, ולדעתי אין לזה טעם. (ידעתי שהוציאו בזמן האחרון ספר או שנים וחזרו בהם על הויכוחים שחיו לפני כמה מאות שנים). אני דוקא מכיר רבים הן הקראים, כי אני הייתי פעיל בחו"ל, היה מועדון שיסדו. לדעתי הייתה זאת טעות, שבשעה שבאו הקראים לארץ הושיבו אותם במקומות מרוכזים כמו מצליח, רמלה, אשדוד. הם לא התפתחים ולא הולכים לפי המצב החדש. זה לדעתי נגד המנהג שלהם, שהם אומרים שהם הולכים לפי התורה. אם הם הולכים לפי התורה ואין חוק מבביל, כמו זה של החלמוד, הם צריכים להיות חסטים יותר מבחינת השקפתם, כי ההשקפה התפתחה לפי הזמנים, הם יכולים להסביר אותה ל י הזמנים. כשבאו לארץ היו צריכים לפזר אותם. במקומות הריכוז שלהם הם החשיכים לדבר בטפת הערבית כמו במצרים ולחיות באותו כיוון, אמילו הוציאו חוכרה בשם "הדובר", זה היה במצרים עתון בשם "אלקלים", הכוונה להשה רבנו שדיבר עם ה'. אמילו שם העתון הוא אותו דבר. אמילו אותו יו"ר העדה, שקוראים לו מוסד הורד (שהוא קרוב שלי), הוא מנהיג העדה שלנו. הוא היה מנהיג העדה שם והוא מנהיג העדה כאן. לדעתי, האנשים לא התפתחים. הילדים שלהם יותר טובים. אני מכיר כמה וכמה ויכוחים בבתיים בין בנים ואבות. האב, למשל, עושה את החגים לפי המנהג הקראי והבנים - לפי המנהג היהודי, עד שקורים הרבה מאוד טעויות. אני יודע מקרים שהילדים עושים את החגים בימים שהם רוצים, עם כל העם, והאב הוא ואסתו עושים את החג ביום אחר.

ד"ר זילברג: להשל, השנה יום הכיפורים שלנו בשבת ושלכם - ביום ראשון. לאן ילכו רוב הקראים? מתי ילכו, בשבת או ביום ראשון?

ה. שמעתי כל מיני דברים אבסורדיים, שהם הולכים ביום ראשון לביה הכנסת. ש. מתי יצומו ביום שבת או ביום ראשון?
ה. שמעתי שיש הבדל של יום אחד. אני ~~המצטת~~ יודע שכל הקראים, לא במקומות הריכוז האלה, עושים את החגים עם כל העם היהודי. אני לא רוצה לדבר על קראי ורבני, אני לא יודע מנין המלים האלה. אמילו כתורה אין שמה כאלה. אני לא מוכן להיות עדה נפרדת ומיעוט, אם יהיה עוד פיעוט - כל העליה שלנו לארץ כאילו לשוא. אני נגד עדה נפרדת.

מר האונזברג: איך נסדר נסואין וגרושיין?

ה. זה דבר לא משוט. היות ואחם אנשי משפט, אני חושב שתוכלו להצוא פחרון אם אני הולך להתחתן - אני רוצה תעודה רק ממשרד הדתות.

ד"ר זילברג: מי יעמיד את החופה? מי יסדר את הקדושיין?

ה. לא חשוב לי, יכול להיות גם רבני. זה מה שהם עושים עכשיו. אנשים מהעדה הקראית הם התחזבו עם יתר העם היהודי והתחתנו ולא קרה שום חשבר. הם לא גילו, אני מכיר אנשים כאלה, לא אנשים רבים. אבל יש חלק גדול שלא אהרו כלום. לא שאלו אותם. אני קראי, לא מכירים את זה לפי העינים, אני הולך ונתחתן.

ש. אנו התארים לעצמנו שיש קראים שהם קראים דתיים ולא רוצים ללכת לרבני והם יראו טכס דתי. בפני מי עליהם לסדר את הטכס הדתי?

ת. אם יש אנשים שעוהדים על זה כל כך - שיסודו להם מה שהם רוצים, בתנאי שזה לא יפגע ביותר הקראים שלא רוצים ללכת אהם. אינני יודע מי קבע את השירות האלה של מוראד או חיים לוי. אין לי סכסוך אהם, כולם חברים שלנו, אינני יודע מי קבע שידברו בשמנו.

פרופ' בן-ששון: הם אמרו שהיו בחירות.

ת. אני לא שמעתי על כך שהיו בחירות.

ד"ר זילברג: אנו רוצים לשמוע דעתך, אולי תהיהס פחות לעניינים שיטנם בעדה שלכם. מה דעתך אהה? אהה חושב שאתה ייצג חלק של הקראים?

ת. אף אחד לא הסתיך אותי. זאת דעת חלק גדול.

ש. והדעה היא שהי^{שלא} שרוצה טכס דתי שתחתן אין שהוא רוצה, ויי שרוצה טכס דתי, מה עליו לעשות?

ת. אני לא רוצה להתערב בזה. אני באתי לדבר בשם אלה שא^{לא} שלא רוצים. אני אדבר בגלוי: יש לי בת שהיא בת 12 ובן בן 10, שלא יודעים אמילו שהם קראים ומה מירוש המלה 'קראים'.

מר האוזנר: אהה לא הולך אהם לבית הכנסת?

ת. אני לא לוקח אותם לבית הכנסת הקראי.

ש. אשתך קראית? (ת. כן). גם היא חושבת כמוך, שצריכים להנך את הילדים כך?

ת. גם היא חושבת כך, אם כי במצרים היא הייתה קצת מסורתייה. אנו עושים את החגים כמו כל העם. יש רבים כאלה. אמילו אחותי, שנשואה לאחד

שהיה אדוק וקטור עם העדה הקראית, ושמר את החגים לפי ההנהג הקראי, לאחר משברים קשים בין האב והילדים, החליט השנה לחוג את החגים לפי ההנהג של כל העם היודי.

ש. ז"א ללשכת להוסדות הרבנות. אהם מקבלים עליכם את דין הרבנות בזה? אם תעמיד, בשעה טובה, הופה לבחך, אהה חזיין את הרבנות?

ת. אני רוצה שתהיה השקפה הפסיית, בין אם אלך לפי ההלמוד או לא.

ש. אינני מתכוון להתנהבותך בבית. נתמנינו רק לענין הקראים. לא נתמנינו לפתור את שאלת הקדושין והגרושים במדינה. כל אחד אולי יש לו על כך

השקפה אחרת. אין המקידנו להמליץ המלצות כלליות. במסגרת הקיימת הנשואין והגרושין של היהודים הסתדרים על ידי בית הדין הרבני, שיש להם סמכות יחידה

בענין זה. אין שום רשות אחרת במדינה שיכולה לעשות זאת. אהה מקבל על עצמך את הסמכות הרבנית בענין נשואין וגרושין?

ת. לא אביד לבן שלנו שיתחתן עם קראית. הקראים מהחתינים אחד עם השני, הביל חלש, אין היזוג גלויות. אם העדה כל כך קטנה ומתחזבים זה עם זה -

אין הדבר כל כך טוב.

ד"ר זילברג: יש קראים שבשום פנים לא יוכלו להסתיר את הקראות שלהם. אם אחד נקרא בשם מרזוק - לא יוכל להסתיר. אני שואל אותך: מה יעשה

צעיר כזה ששמו מרזוק. הוא ילך לרבנים והם לא ירצו להשיא אותו. ומה יעשה יהודי קראי שלא נעים לו לבוא אל הרבנות ולהסתיר?

ת. א אחותי שדברתי עליה נשואה למשפחת מרזוק המפורסמת. לאחר לחץ עצום של הבנים החליף האב את השם שלו. הוא נקרא עכשיו אברהם הירון. והייתה

שחיה גדולה בין הבניין. השתחפתי בוויכוחים אלה, שהיו ויכוחים סוקרים מאוד. הבנים התחננו שיהליף את השם שלו, ובמיוחד את השם מרזוק. למה? כשהבן הולך

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country. It is based on the data collected during the last year.

2. The second part of the report is devoted to a detailed analysis of the economic situation. It is based on the data collected during the last year.

3. The third part of the report is devoted to a detailed analysis of the social situation. It is based on the data collected during the last year.

4. The fourth part of the report is devoted to a detailed analysis of the political situation. It is based on the data collected during the last year.

5. The fifth part of the report is devoted to a detailed analysis of the cultural situation. It is based on the data collected during the last year.

6. The sixth part of the report is devoted to a detailed analysis of the scientific situation. It is based on the data collected during the last year.

7. The seventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the educational situation. It is based on the data collected during the last year.

8. The eighth part of the report is devoted to a detailed analysis of the health situation. It is based on the data collected during the last year.

9. The ninth part of the report is devoted to a detailed analysis of the sports situation. It is based on the data collected during the last year.

10. The tenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the environmental situation. It is based on the data collected during the last year.

לאיזה מקום ורואים שהשם שלו חרזוק, הוא נשאל לפעמים: אתה קראי? הוא משיב: כן. ואז מסתכלים עליו מלמעלה למטה. הוא אומר להם: מה יש, יש לי זנב?

ד"ר זילברג: אנו לא מדברים על זה באופן כללי. הלא אתה מבין, שהועדה לא תוכל לכתוב בדו"ח שלה שכל הקראים יסתירו שהם קראים ויחלימו

אח השמות שלהם. אם אנו רואים לעדה הקראית, אנו צריכים למצוא עצה בשביל האנשים שלא רוצים או לא יכולים להסתיר את הקראות שלהם. אולי היו רוצים

ששואין אזרחיים, אבל עדיין אין נשואין אזרחיים במדינה, או שבעצמם רוצים נואין דתיים. מה לעשות אתם, עם ה נשים המסכנים האלה?

ת. אני מציע שועדה זו, היות והיא ועדה ציבורית ולא משפטית, היא צריכה להסתכל בדבר מביינה ציבורית-לאומית וגם מביינה הומנית. היא צריכה, לדעתי, לאפשר לאלה שלא רוצים להתחתן לפי המנהג הקראי לנהוג כרצונם.

פרופ' בן-ששון: הוא מציב את הבעיה מן הצד השני.

ד"ר זילברג: אין לך הצעה מתקבלת על הדעת בשביל אנשים שרוצים להשאר קראים? ת. אפשר לתת להם חופש. מי שרוצה להמשיך - שהיזמה תצא מהו, שהוא ילך וירשום את עצמו כקראי.

ש. טוב, הוא ירשום את עצמו כקראי, אבל מי יסדר לו את הקדושים? רב קראי? אני מדבר על סקטור מסויים בחוף העדה שלכם. אדם ששמו חרזוק, שהוא רוצה להתחתן לפי מנהג קראי. (ת. שהוא ילך לרב קראי). השאלה היא - שלרב קראי אין סמכות. (ת. אינני יודע). אתה מדבר בשם אלה שרוצים להסתיר את

הקראות. תודה שזה לא אידיאלי. (ת. הוא לא מסתיר). פרופ' בן-ששון: הוא רואה את עצמו מתמזג בעם, הוא לא רוצה שיצוין בחוויית.

הגב' א. חלמי: הקו הכללי שלו שלא המוצא קו-ע אלא רצון האדם. ת. אם נהיה עדה נהיה מיעוט, אז אין לנו מה לעשות בארץ. לכן אני נגד עדה נפרדת.

הגב' א. חלמי: באופן כוחות: אין הם רוצים בנייתו קראי. פרופ' בן-ששון: אני רוצה עכשיו לשאול את מה ברקת. אני בכל לבי עם עמדתך.

אני רוצה לשאול את הבעיה שהציג כבוד היו"ר. אינני יודע איזה חלק של הקראים אתה מייצג, שרוצים בכל לבם במיזוג. אסכים אתך שיש בדבר הזה שלבים-שלבים. יש אנשים שרוצים במיזוג מלא. יש אנשים שרוצים במיזוג ולשמוע על הקו העצמאי, ויש שרוצים בהגדלה. מדינת ישראל צריכה לראוב לכולם. אמרת: לא להקים עדה נפרדת, אבל מביינה משפטית, לפי המשפט

הארץ, בשביל אותם היהודים-הקראים שרוצים להתחתן אך ורק עם קראים ולא רוצים במיזוג, כדי שהם יוכלו להתחתן - אנו צריכים למצוא דרך לתת אפשרות של נשואין כאלה. האם אתה מוכן לחשוב על הצעה של דרך שבט תאפשר - אחרי החיעצות ביניכם - נשואין בין קראים לקראים, ולא תצריך הקמת מוסדות של עדה נפרדת. אם אנו נקבל היום את הצעתך ונשאל: מי רוצה להצהיר שהוא קראי? נניח שיצהירו 100 אנשים, אותם 100 אנשים צריכים להקים בשבילם בית-ספר. זה יוצר את הפירוש שלא אני ולא אתה רצינו.

עכשיו השאלה היא: העדה הקראית יש לה היסטוריה ארוכה מאוד. היו נשואין עם רבנים על ידי אנשים משכילים כחוף. ישבו ויחשבו על הקדימים כאלה ויציעו גם בשביל בני העדה האלה אפשרות של הסדר שתקבל על דעת הרבנים.

הצעה כזאת, האם אתם זוכים לחשוב עליה?

ת. אני בכלל לא. זה כל כך מסובך! אני בין אלה שרוצים. אני רוצה

... and the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

לעמוד חן הצד. אם אתה רוצה לשמוע את דעתי - אביך לך: יהודי קראי צריך ללכת גם לרבנות ולהגיד שהוא רוצה להתחתן. הרבנות תסמין רב קראי, שהוא יעשה את הקדושים, אבל הכל דרך המוסדות הממלכתיים המרכזיים. כל תעודת נשואין, גרושין, לידה ומיתה תלך דרך המוסדות.

פרופ' בן-ששון: גם הטמכה הקראית תהיה דרך המוסדות הממלכתיים. - אתה הצעת, שכל אלה שאינם רוצים במיזוג מלא יצהירו הצהרה איך היית

מציע לעשות את ההצהרה הזאת?

ת. כל הקראים הם בני העם היהודי. ופי' שרוצה שיבוא ביזמה שלו וירשום שהוא בן העדה הקראית.

הגב' א. חלמי: אתה יודע שאין מוסד דמו קראי מוכר. במקרה שיהיה מוסד מוכר כזה, זה יטפיע על אנשים חופשיים כסוף, שחושבים באופן חפשי.

ת. אני חושב שכן יטפיע. הבנים שלי ירגישו שהם מסתו אחר, לא כמו העם, וזה יטפיע לרעה.

ס. לפי דעתך, יש כאלה שלא ילכו להתחתן אבל רב קראי ואפילו אם יהיה מוכר. מצד שני הצעת, שמוסד קראי יהיה מוסמן על ידי הרבנות. במקרה

זוה יהיה, האם זה לא יטפיע שהבן שלך ילך דווקא לקראים? אותם האנשים שחושבים באופן חפשי, האם הם ילכו לקראים או לרב הרבני?

ת. הוא ילך לפי המחשבה שלו. אם בן שלי גדל ולא רשם את עצמו כקראי, הוא ילך עם כל העם.

פרופ' בן-ששון: הבנתי את שאלתה של הגב' חלמי כך: האם הקמה מוסדות כאלה לא תיצור לחץ חברתי לביטול אותה מבמה בקרב הקראים שאחז מייצג?

אתה מייצג שאינך מסויימת, שלפי דבריך גוברת בקרב הקראים. הגב' חלמי שואלת: אם ניצור מוסד נפרד לקראים שרוצים בכך, האם בתוך המספרות האלה לא תתהוות

מבנה שתגיד: למה לך ללכת להתמזגות, יש מוסד מיוחד לקראים. זה עלול מאוד להיות, זה בכל זאת יטפיע.

הגב' חלמי: באיזה כיוון?

ת. אם הבן רוצה להתחתן כדרך כל העם, יתכן שבלחץ האב שלו שיגיד: לא, אתה חייבת ללכת למוסד קראי, - הוא יתחרט בו מדעתו הקודמת.

ד"ר זילברג: למה אתה שולח אותו לרבנים, שהם ישלחו אותו לקראים, למה לא ילך ישר לקראים?

ת. זה מוסד רשמי ממלכתי.

פרופ' בן-ששון: הוא רוצה שמהו ממלכתי, שהוא ימנה קראי שגם לו יהיה תוקף ממלכתי.

הגב' א. חלמי: איפה למדת? (ת. באוניברסיטת קהיר).

ת. הנה דוגמה של "בני ישראל" שהתמזגו עם כל העם. לדעתי, היהודים הקראים שיש להם היסטוריה גדולה, מגיע להם אפילו יותר מאשר לבני ישראל.

ד"ר זילברג: תקושי שלהם הוא בזה שיש להם היסטוריה ארוכה יותר.

ת. הסתכלתי בספרו של ד"ר כהן. היהודים הקראים הם חלק של העם היהודי. אם יצאו מהעם - שיחזרו. - לדעתי חשוב שתועדה תדאג לכך, שתהליכות שתוציא לא יפגעו בחלק זה של רוצה בנשואין אבל המוסדות הקראיים.

ד"ר זילברג: זה רעיון בריא מאוד, אם יעשו כך רבנים יספיקו קראי לסדר לקראים נשואין בין קראים וזה יהיה מוסרם בחוק - אז זה יהיה

חלק החוק. הוא הדין לגבי גרושין.

1. The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the problem and the objectives of the research.

2. The second part of the report is a detailed description of the methodology used in the study. This includes information about the sample, the data collection methods, and the statistical techniques employed.

3. The third part of the report presents the results of the study. This section includes tables, figures, and text describing the findings of the research.

4. The fourth part of the report is a discussion of the results. This section interprets the findings, compares them with previous research, and discusses the implications of the study.

5. The fifth part of the report is a conclusion. This section summarizes the main findings of the study and provides recommendations for future research.

6. The sixth part of the report is a list of references. This section provides a list of the sources used in the study, including books, articles, and other documents.

7. The seventh part of the report is an appendix. This section contains additional information that is relevant to the study but is not included in the main text.

עדותו של מר פרנץ משה

- מר פרנץ משה: אני קראי, גר בתל-אביב. מקצועי - מפקיד בחברת צי"ם.
- ד"ר זילברג: אדוני יודע מה עומד לדיון בפני הועדה שלנו. האם יש לו רעיונות בקשר להסדר עניניי המעמד האישי של הקראים?
- ה. שהתכוונתי על העדה, שיש להם הבנה בעניני הדת, שיתחשבו בזולת.
- ש. מה זאת אומרת?
- ח. יש לי בעיה אישית. הייתי קאיין של אר"ם בזמן המלחמה באיטליה. התחנתי עם בחורה איטלקיה קתולית. היא התגייר לפני הנשואין. התחנתי אחרי שהתגיירה. העדה הקראית בקהיר לא רצו להכיר בה. באיטליה אין קראים. התחננו לפני בית דין רבני. כאשר הזרתי למארים הקראים לא רצו להכיר בנשואין שלי.
- ש. למה אדוני צריך את ההכרה של הרבנים הקראים?
- ח. אני קראי בן קראים, ואני רואה שיש הבדלים בין הקראים ליהודים. אני רוצה שהילדים שלי יתחננו עם קראים. אני שומר על המסורת הדתית הקראית, ומעונין שהילדים שלי יגדלו כמו קראים, שיתחננו עם קראים. לא רצו לעשות בריחה לבן שלי. אפילו עכשיו אומרים לכל המענכנכנכם, שאסור להם לקחת את הבת שלנו. הרב נזנו אומר: אני לא אערנך טכס נשואין לבתו של משה פרנץ.
- פרנץ בן-ששון: אני מביין שהם לא מכירים בגיור. הייתי רוצה להביין את אדוני: הוא אומר שני דברים: הוא רוצה שבראש העדה יעמדו חכמים בעלי דעה שיתחשבו בזולת. במקרה של אדוני אני חייב, שיתחשבו בעובדה של גיור.
- ח. התחלתי להתוכח אתם וראיתי שהם לא יודעים מה שכ זב בחורה.
- ד"ר זילברג: בשביל מה אדוני צריך אותם?
- ח. בשביל העתיד של הילדים שלי.
- ש. אתה רוצה שילדיך יתחננו עם קראים? (ת. כן).
- ח. אני הולך לפי החורה שם כחוב: כיתצא למלחמה וגו' וראיה בטיה אשה יפת תואר.
- פרנץ בן-ששון: אולי נצא מהפרט שלך. הפרט שלך יכול להיות נדון רק במסגרת קראית. הועדה הזאת צריכה לדון לפי סמכות שקבלה מאת המשלה. הועדה עוד לא החליטה, הכל עוד בגדר חלומות. אפשר לתגיד:תוקט עדה קראית נפרדת. כל מי שרוצה להיות קראי יהיה לפי המשפט שלה.
- ש. יהאישו אם אני קראי או לא ויוציאו אותי?
- ש. כן, את כל המשפחה יוציאו מתוך העדה. - אני רוצה להראות לך שאנו צריכים לדון בהונחים אחרים. ישנה אפשרות אחרת לומר: לא נקים עדה אלא נפרדת, אבל נתן ליהודים הקראים בתי דין שיהיו מוסמכים לסדר נשואין וגרושין לקראים. ישנה אפשרות נוספת: משרד הדתות, או הרבנות כמוסד המלכתי מוכר, ימנה רושמי נשואין שיהיו קראים וירשמו את הנשואין לפי דין הקראים, אבל בסמכות המלכה. ישנה אפשרות נוספת: שנחשוב על איזה שהוא הסדר של מוסד או סידור שיאפשרו נשואין בין רבנים וקראים, לפי הסכם שיחקבל על שני דרכי היהדות האלה. מה מן האפשרויות האלה נראית לדעה שלך?
- ח. קשה מאוד לקבוע על רגל אחת. אני חושב שיש הבדל עצום בין קראי ללא-קראי.
- ש. אתה רוצה הבדלה. במלים אחרות: אתה היית רוצה שיוקמו מוסדות נפרדים,

THE HUMAN ELEMENT

INTRODUCTION

The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold.

THE HUMAN ELEMENT

The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold. The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold.

THE HUMAN ELEMENT

The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold. The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold.

THE HUMAN ELEMENT

The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold. The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold.

THE HUMAN ELEMENT

The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold. The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold.

THE HUMAN ELEMENT

The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold. The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold.

THE HUMAN ELEMENT

The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold. The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold.

THE HUMAN ELEMENT

The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold. The human element is the most important factor in the success of any enterprise. It is the only asset that cannot be purchased or sold.

אבל שוערה זו חשפיע שבחוסדות האלה יהיו בהם אנשים כאלה שהם יודעים את התורה. אתה רוצה כחוסדות נפרדים. אתה רק טוען נגד השכלתם של האנשים האלה. כמו שארץ לתיות מובן לך, הם טוענים נגד חייך.

ח. אחד מהם אמר: הפנה לקהיר ותקבל אישור מחוב הקראי.

ד"ר זילברג: לא נכנס לבעיה שלך. מה יהיה אם נמליץ על דין בני הקרא. אתה

יודע שבס ענן מורה בתורה. לפי תורה של הקראים אין גיור,

מי שנולד לא-יהודי הוא לא-יהודי כל ימי חייו. ואם אין גיור - כל רב קראי שלא יהיה יחזן אוחז פסק-דין.

ח. זה לא לפי התורה. אחרתי להם: זה לא לפי התורה. אני טוען, שהעדה הקראית אריכה להתנהל על בסיס התורה, והם מכניסים בה פסחו אחר.

פרופ' בן-ששון: מה שאתה מציע, שהעדה תכתיב לכם מה תהלכה הקראית - זאת אנו

לא יכולים לעשות. אם הועדה תעשה זאת - אתה בחור קראי צריך

למחות נגד זה. הועדה תזנה יש לה המון בעיות. אתה הבאת לנו בעיה חיה. אבל

השאלה שעומדת בפני הועדה היא - הסדר המעמד האישי של הקראים. עכשיו אתה

אמר - אם הכנתי אותך נכון - אתה רוצה שהסדר זה יהיה במסגרת של הקראים לפי

ההלכה הקראית. מצד שני אתה טוען, שהבעיה שלך תיפתר ברוב שבראש העדה יעמדו

אנשים בעלי ידיעה. אני שואל אותך: האם אתה מכיר בין הלכתי העדה - אם זה יקום אנשים שמקבלים את דעתך?

ח. אני לא חושב שיש מישהו שמקבל את דעתי. כל אחר חושב על בעיות אחרות.

שמעתה שהיחידים שיש לו הועדה הוא הרב מצליח. בזמנו במצרים היינו

מביאים רבנים מרוסיה. אם אחס בותנים להם נשק להיות ראשי העדה - זה ישמש נבדל.

פרופ' בן-ששון: מה אתה מציע?

ח. כתנאי אחד - שהם יהיו אנשים מלומדים.

הבב' אשתלמי: מה לעשות?

ח. אין לי עצה.

ד"ר זילברג: העניין שלך הוא עניין יוצא מן הכלל. לך יש רק עצה אחת, שתקבל את

הדת הרבנית, או תיפטר מכל הצרות האלה. אתה מהול. אם אתה

הצהיר, שאתה מקבל את כל דיני הרבנות - העניין שלך פתור.

ח. אני רוצה להשאר קראי.

מר האוזנר: אני מבין שהלכת לרב נובו. אתה מכיר בסמכות שלו.

ח. יש לי חשש בנות. רצו להביא בחור שיקח את הבת שלי. הרב נובו אמר לו:

אל תלך למשפחה הזאת, אני לא אערוך לך טכס נשואין. בבייל זה הלכתי

אליו. (הבב' תלמי: הבת התחתנה?) לא. הוא אמר שלא יערוך טכס נשואין.

מר האוזנר: הלכת חליו ממני שהוא המיץ את הידיעה, שלא יערוך טכס נשואין?

ח. לא הלכתי אליו.

ש. אם אתה מציע לנו טקסים חוסדות עם רבנים קראיים, חנין המדינה הביא

אותם? (ח. אינני יודע). אם היהודים שלך ישאלו אותך: מי בעיניך

הסטכוד הקראית הדתית הסובה, אל מי תשלח אותם? (ח. אין, זאת הבעיה).

ד"ר זילברג: הוא לא בא להקיר על הבעיה הכללית.

מר האוזנר: אין לך כשבילנו מה להציע לממשלה? מה אריכה מדינת ישראל לעשות

לפי דעתך? (ח. אינני יודע).

ד"ר זילברג: את הרב מצליח שאלת? (ח. לא).

ח. אני יודע שהרב היחיד שמוסמך זה נובו. ה כתבי אליו וראיתי שהוא לא

... of the
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

יודע שום דבר. קראתי את החזרה הרבה פעמים ולא ראיתי שאסור לי להתחתן עם בחורה שאני רוצה בה.

מר האונגרן: לא נפסוק הלכה אם הרב נזנז צודק או לא. בכל מקרה כזה טעמידים מישהו שיכול לפסוק, אליהם בית המשפט פונה, ויש בית דין גבוה.

איך לפתור את העניין?
ת. אינני יודע.

ד"ר זילברג: אין לך הסדר בטביל הענינים הציבוריים כרגע, חוץ מהענין שלך.
ת. אין לי.

ש. האם בנוהגין באוהת דעת?
ת. כן.

מר האונגרן: הינכת את בנוהגין ברוח העדה הקראית?
ת. כן. הן לוקחות חופש מיוחד בטביל החגים הקראים. אשתי, לאחר שמוצאה

מהעדה הקתולית, קבלה עליה את הדין הקראי.

ש הגב' תלמי: אם תעמוד בפני עובדה, שלא תמצא אף רב אחר קראי שיסכים אחר, אתה מוכן לדאוג לבחך שהפנה לרב רבני, או שתסכים שלא תחתן

אף פעם?

ת. אני לא יכול להכריח את בחי. שתעשה מה שברצונך. הילדים שלי הולכים לבית ספר בחל-אביב, בית ספר ממלכתי כללי, אין להם קשר עם קראים.

ד"ר זילברג: בנוהגין מחתנות בבית כקראיות? הן שומרות על הדת הקראית?
ת. כן, הן שומרות על השבת, לא נוגעות בכל דבר של אש.

הגב' תלמי: מתי נגמרת השבת אצלכם?
ת. לפי השמש לא לפי הכוכבים.

ש. ביום ששי הושך בבית?

ת. השמל יותר, זה לא אש. גז אסור. לא מבטלים, לא מבהאים. לא טסלים, אם כי לא אמצא אסור לנסוע.

פרופ' בן-ששון: ההלכה הקראית הקדומה אסרה על יציאה מד' אמות. אחר כך יהודה הדסי ניסה לעשות שינויים.

מר האונגרן: מה היה במצרים לפני שלושים שנה, טוהר היה ליהודי קראי לנסוע?
ת. אבא שלי שלו אהוד לבית ספר קתולי וכחבתי בשבת. הוא היה שומר מצוות.

הגב' תלמי: כבית אחם כוחמים בשבת?

ת. לא, אני לא מרשה לילדים שלי לכתוב שיעורים בשבת.

ד"ר זילברג: מותר לכתוב מכתב בשבת?

ת. לא, אצא אצא לא אסור לי. אני כותב מכתב אל אבי.

פרופ' בן-ששון: הרב בבוביץ היה מתיר לך?

ת. הרב בבוביץ לא רצה לעשות ברית מילה לבן שלי.

הגב' תלמי: גם במצרים לא הכירו בנשואין שלך.

ת. הוא היה תחת לחץ ראשי העדה שם. הוא היה אדם העל השכלה גבוהה.

פרופ' בן-ששון: יש לך תפיסה מאוד אינדיבידואלית של קראות.

מר האונגרן: מותר לו. (ת. אני קורא רק בחזרה). היה לך ויכוח עם הרב בבוביץ?
(ת. כן). האם הלכת לערכאות המצריות?

ת. המשפט עד עכשיו לא נגמר.

ש. האם היה רב שמר לצדך?

ת. כן, היה רב כזה שמר לצדי ומירר לי את ברית המילה. הם אמרו: לא נערוך

לו "ברית". היפשתי בתורה ומצאתי כתוב בבראית י"ז, 9-14, שחותר לעשות

The first part of the document is a list of names and titles, including:

- 1. Mr. J. B. ...
- 2. Mr. ...
- 3. Mr. ...
- 4. Mr. ...
- 5. Mr. ...
- 6. Mr. ...
- 7. Mr. ...
- 8. Mr. ...
- 9. Mr. ...
- 10. Mr. ...
- 11. Mr. ...
- 12. Mr. ...
- 13. Mr. ...
- 14. Mr. ...
- 15. Mr. ...
- 16. Mr. ...
- 17. Mr. ...
- 18. Mr. ...
- 19. Mr. ...
- 20. Mr. ...

The second part of the document is a list of names and titles, including:

- 1. Mr. ...
- 2. Mr. ...
- 3. Mr. ...
- 4. Mr. ...
- 5. Mr. ...
- 6. Mr. ...
- 7. Mr. ...
- 8. Mr. ...
- 9. Mr. ...
- 10. Mr. ...
- 11. Mr. ...
- 12. Mr. ...
- 13. Mr. ...
- 14. Mr. ...
- 15. Mr. ...
- 16. Mr. ...
- 17. Mr. ...
- 18. Mr. ...
- 19. Mr. ...
- 20. Mr. ...

The third part of the document is a list of names and titles, including:

- 1. Mr. ...
- 2. Mr. ...
- 3. Mr. ...
- 4. Mr. ...
- 5. Mr. ...
- 6. Mr. ...
- 7. Mr. ...
- 8. Mr. ...
- 9. Mr. ...
- 10. Mr. ...
- 11. Mr. ...
- 12. Mr. ...
- 13. Mr. ...
- 14. Mr. ...
- 15. Mr. ...
- 16. Mr. ...
- 17. Mr. ...
- 18. Mr. ...
- 19. Mr. ...
- 20. Mr. ...

The fourth part of the document is a list of names and titles, including:

- 1. Mr. ...
- 2. Mr. ...
- 3. Mr. ...
- 4. Mr. ...
- 5. Mr. ...
- 6. Mr. ...
- 7. Mr. ...
- 8. Mr. ...
- 9. Mr. ...
- 10. Mr. ...
- 11. Mr. ...
- 12. Mr. ...
- 13. Mr. ...
- 14. Mr. ...
- 15. Mr. ...
- 16. Mr. ...
- 17. Mr. ...
- 18. Mr. ...
- 19. Mr. ...
- 20. Mr. ...

The fifth part of the document is a list of names and titles, including:

- 1. Mr. ...
- 2. Mr. ...
- 3. Mr. ...
- 4. Mr. ...
- 5. Mr. ...
- 6. Mr. ...
- 7. Mr. ...
- 8. Mr. ...
- 9. Mr. ...
- 10. Mr. ...
- 11. Mr. ...
- 12. Mr. ...
- 13. Mr. ...
- 14. Mr. ...
- 15. Mr. ...
- 16. Mr. ...
- 17. Mr. ...
- 18. Mr. ...
- 19. Mr. ...
- 20. Mr. ...

ברית מלה אמילו לגר. (ד"ר זילברג : לא היו אז יהודים).

חגב' א. חלמיץ : אנו מאחלים לך שהעתיקים שלך יסתדרו.

מר האוזנר : בת כמה היא בתך הגדולה?

ח. בת 20. היא רוצה לרדה לאיטליה, היא אומרת שאין לה עתיד כאן.

האם אני אקבל דמי בטלה והוצאות?

ד"ר זילברג : מאשרים לעד דמי הוצאות ודמי בטלה.

הישיבה ננעלה.

נכחו: השופט א. זילברג - יו"ר, ה"ה פרופ' מלל בן-ששון, מר שחור
הגב' אמה חלמי, מר ישראל זכעיהו. מר גלאס - מזכיר.

מר גלאס: הזמנו להיום את ה"ה הרב מצליח, פריג' אסלן ומורים מרזוק.

יש עוד חמשה אנשים שהוציט להומיע בפני הועדה. אקרא את
שמותיהם: מרזוק משה, (2 כהן חיים, (3 עובדיה יוסף, (4 שמש מוריס,
(5 מורד ברכה. העדים פנו אלינו במכתבים. אקרא את מכתביהם.
(מר גלאס קורא את מכתבי הפניה של העדים).

עדותו של מר מורים מרזוק

הער מר מרזוק: שמי מרזוק מוריס, גר באשדוד רחוב פימון .

ד"ר זילברג: אדוני נשוי?

ח. כבודו מכיר את הפרשה שלי, שהגשתי תביעה לביח הדין הגבוה לצדק.

ש. מה היה היסוד של הגרושין שלך, האם זה היה ברצונך או נגד רצונך?

ח. בניגוד לרצוני, בכלל לא הייתי מסכים לזה. אני לא מכיר בנוסח הגרוש
של הרבנים הקראיים. - יש לי שאלה קודמת: האם הועדה הזאת מוסמכת לקבוע

אם הקראים יהודים או לא-יהודים, כפי שהכריזו שר החינוך, שהועדה הזאת באה
לסדר סכסוכים בין הקראים בינם לבין עצמם.

ש. בין הקראים בינם לבין עצמם, ולא להגיד אם הקראים הם יהודים או לא. -
למה זה מעניין את אדוני?

ח. זה נובע לענין. יתכן שהועדה הזאת תחליט: אחת יהודי, מגיעה לך הזכות
להתחתן אצלנו עם יהודי זה, יש לך זכות לפנות אל הרבנות או לכל מוסד
שנובע לזה, אבל יבואו הרבנים ויגידו: רבע, לא, אנו לא מכירים בזה.

ש. אדוני חושש שמה הועדה הזאת תאמר שהקראים יהודים?

ח. אני רוצה לדעת אם הועדה הזאת זכאיה לפסוק אם מביינה הלכיה הקראים
יהודים או לא יהודים.

ש. אולי לא אדוני ישאל - אלוה אלא אנו נשאל אותו.

ח. טוב, אחר כך אביע את דעתי. אני לא מעוניין בהבדל בין רבנים וקראים.

ש. איך יסדרו את הנשואין?

ח. ברבנות.

ש. ומי יהיו ברבנות? הרבנות לא תרצה לסדר נשואין בין רבניים וקראים.

ח. שאלה זו אני שואל את הועדה. אני רוצה שהועדה תסדר נשואין בין קראים

לבין רבניים ולבין מי שירצו. לפי דעתי לא קיים ש דבר כזה כמו רב קראי.

אני מוכן להביא לפניך את חיי לוי, תשאל אותו שאלה דהיה פשוטה, הוא לא

יוכל לענות לך. האם אדם שמבדל את זקנו ושם כיפה על ראשו הוא רב?

ש. ומה היית מיעץ, אם נקבל תשובה מהרבנות שהם לא מוכנים לסדר נשואין עם
קראים?

ח. זאת בעיה שעומדת בפני עצמה.

ש. הזמנו את העדים לשמוע מפייהם הצעות. אני שואל אותך: מה יהיה אם הרבנות

תגיד, שהיא לא מוכנה לסדר נשואין בין קראים לבין רבניים, או בין

הקראים בינם לבין עצמם.

ח. זה משרד המשלתי, שיעשו קואופרטיב לנשואין.

ש. איך לך תשובה על זה?

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

- 1. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 2. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 3. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 4. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 5. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 6. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 7. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 8. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 9. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 10. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 11. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 12. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 13. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 14. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 15. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 16. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 17. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 18. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 19. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 20. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 21. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 22. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 23. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 24. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 25. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 26. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 27. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 28. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 29. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 30. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 31. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 32. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 33. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 34. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 35. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 36. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 37. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 38. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 39. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 40. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 41. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 42. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 43. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 44. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 45. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 46. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 47. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 48. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 49. THE UNIVERSITY OF CHICAGO
- 50. THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ת. אני בעד נשואין אזרחיים באלף אחוז. אני צריך ללכת אל הרב להתחתן?
נשואין אזרחיים יפתרו את השאלה מצד הדברים האלה ומכל צד אחר. אם אלך
להחתן עם בוייה - איש לא יאמר לי מלה.

ד"ר זילברג: בארץ לא חוכל לעשות זאת.

ח. אני לא אוכל להיות אתה כידועה בציבור? אני לא צריך את הנשואין של הרב.

ש. האם יש בין הקראים חלק שאיננו רוצה בנשואין אזרחיים?

ח. מי קבע שיש עדה של יהודים קראים? - זאת קבוצה קטנה שמורכבת מששים אנשים

ואולי פחות מזה, שהם חפולה אחת, הם קוראים לעצמם עדה. מי מכיר בהם?

מצליח החרים אותם לבחרי ולא הוכן לשמוע עליהם. הצעירים מתבישים כיום להגיד שהם

שייכים לעדה קראית. מה זה, אנו לא אזרחים? אנחנו מרגישים את עצמנו כאזרחים.

בשביל מה באתי למדינת ישראל? אם לא מכירים בי כיהודי, אלך ואחיה נוצרי. בחו"ל

רדנו אותנו לפני שאנחנו יהודים. מה אחם באים ואומרים לנו: אתם קראים. מה

פתאום השאלה על הפעולה? אני רוצה שיהיו לי הזכויות כמו לכל אחד במדינה.

משרד הרבנות? טוב, יהיה משרד הרבנות, משהו רשמי, בסדר. האם תגידו לי עוד פעם:

אתה קראי? -

ש. מה לדעתך צריך לעשות אדם קראי שרוצה נשואין דתיים?

ח. הרישום ייעשה אך ורק במשרד הפנים.

ש. נשואין אזרחיים?

ח. אם אתה קורא לזה נשואין אזרחיים - יהיה כך. מה זה נשואין? מיטתו

נותן את הטבעת ואומר: הרי את מקודשת. כבודו מיוחד גדול ומכיר את

הענינים. עושים זאת בפני עדים ונגמר. משרד הפנים ינהל את התעודות הרשמיות.

את הקידושין יעשה אצל רב. הקראים אין להם רב. אדרכא, תביא לי רב קראי מוסמך.

ש. יש רבנים קראים.

ח. אין רבנים מוסמכים. היה חכם טוביה לוי במצרים. היה הרב בבוביץ מרוסיה.

מצליח היה מפלא מקומו. אין שום רב אחר.

ש. אני מבין שאתה בעד נשואין אזרחיים. אם נשואין דתיים - אתה דורש שנשואין

דתיים ייערכו בפני רבנות רבנית בהחלט. אין לך עצה בשביל אלה שרוצים

נשואין דתיים קראיים.

ח. אני לא מכיר בהם, אני לא אפנה אליהם.

ש. אני לא מדבר עליך. יש אנשים שהם קראים כיוחך ורוצים בנשואין דתיים.

ח. שיצחירו הצהרה בכתב, שהם מוכנים להכיר בגוף זה, כל איש ואיש ימסור הצהרה

ואז יוכל להיות אתם. שהוא יצהיר שהוא רוצה להיות תחת סמכותם. כל מה

שהם ירצו הוא מוכרח לקבל. אם אדם שם אבן ואופר: זאת אמונה שלי - איש לא יפריע

לו לכרוע.

ש. איפה התחתנת אתה?

ח. לא היתה לי ברירה אחרת רק אצל הקראים. רציתי להתחתן אצל הרבנים.

ש. היה ידוע לך שהרבנים לא יסדרו לך נשואין?

ח. זה ידוע שהרבנות מסרבת לכל הדברים האלה. בפרט אם מונה אדם ששמו מרזוק,

שהוא שם נמוץ בין הקראים.

הפרופ' הלל כז-ששון: אם הבנתי נכון את דבריך, אתה מניח שועד העדה הקראית

מייצג קבוצה קטנה. טעמתי שהיו בחירות והאנשים האלה

נבחרו בבחירות. איך היו הבחירות?

ח. גם אני שמעתי שהיו בחירות. מי הולך לבחירות? מי ביקש מהם שיעשו בחירות?

1. The first thing I noticed when I stepped out of the plane was the fresh air. It felt like a warm blanket after a long flight.

2. The second thing I noticed was the beautiful view of the city below. The buildings were so close together, it was like a sea of lights.

3. The third thing I noticed was the friendly faces of the people. They were all smiling and waving at me.

4. The fourth thing I noticed was the delicious food. The chef had prepared a special meal just for me.

5. The fifth thing I noticed was the comfortable bed. It was so soft and cozy, I felt like I was in a five-star hotel.

6. The sixth thing I noticed was the beautiful view of the ocean. The waves were crashing against the rocks, and the sun was setting over the horizon.

7. The seventh thing I noticed was the friendly faces of the people. They were all smiling and waving at me.

8. The eighth thing I noticed was the delicious food. The chef had prepared a special meal just for me.

9. The ninth thing I noticed was the comfortable bed. It was so soft and cozy, I felt like I was in a five-star hotel.

10. The tenth thing I noticed was the beautiful view of the ocean. The waves were crashing against the rocks, and the sun was setting over the horizon.

11. The eleventh thing I noticed was the friendly faces of the people. They were all smiling and waving at me.

12. The twelfth thing I noticed was the delicious food. The chef had prepared a special meal just for me.

13. The thirteenth thing I noticed was the comfortable bed. It was so soft and cozy, I felt like I was in a five-star hotel.

14. The fourteenth thing I noticed was the beautiful view of the ocean. The waves were crashing against the rocks, and the sun was setting over the horizon.

15. The fifteenth thing I noticed was the friendly faces of the people. They were all smiling and waving at me.

16. The sixteenth thing I noticed was the delicious food. The chef had prepared a special meal just for me.

17. The seventeenth thing I noticed was the comfortable bed. It was so soft and cozy, I felt like I was in a five-star hotel.

18. The eighteenth thing I noticed was the beautiful view of the ocean. The waves were crashing against the rocks, and the sun was setting over the horizon.

19. The nineteenth thing I noticed was the friendly faces of the people. They were all smiling and waving at me.

20. The twentieth thing I noticed was the delicious food. The chef had prepared a special meal just for me.

21. The twenty-first thing I noticed was the comfortable bed. It was so soft and cozy, I felt like I was in a five-star hotel.

22. The twenty-second thing I noticed was the beautiful view of the ocean. The waves were crashing against the rocks, and the sun was setting over the horizon.

23. The twenty-third thing I noticed was the friendly faces of the people. They were all smiling and waving at me.

24. The twenty-fourth thing I noticed was the delicious food. The chef had prepared a special meal just for me.

25. The twenty-fifth thing I noticed was the comfortable bed. It was so soft and cozy, I felt like I was in a five-star hotel.

26. The twenty-sixth thing I noticed was the beautiful view of the ocean. The waves were crashing against the rocks, and the sun was setting over the horizon.

27. The twenty-seventh thing I noticed was the friendly faces of the people. They were all smiling and waving at me.

28. The twenty-eighth thing I noticed was the delicious food. The chef had prepared a special meal just for me.

29. The twenty-ninth thing I noticed was the comfortable bed. It was so soft and cozy, I felt like I was in a five-star hotel.

30. The thirtieth thing I noticed was the beautiful view of the ocean. The waves were crashing against the rocks, and the sun was setting over the horizon.

31. The thirty-first thing I noticed was the friendly faces of the people. They were all smiling and waving at me.

32. The thirty-second thing I noticed was the delicious food. The chef had prepared a special meal just for me.

33. The thirty-third thing I noticed was the comfortable bed. It was so soft and cozy, I felt like I was in a five-star hotel.

34. The thirty-fourth thing I noticed was the beautiful view of the ocean. The waves were crashing against the rocks, and the sun was setting over the horizon.

35. The thirty-fifth thing I noticed was the friendly faces of the people. They were all smiling and waving at me.

36. The thirty-sixth thing I noticed was the delicious food. The chef had prepared a special meal just for me.

37. The thirty-seventh thing I noticed was the comfortable bed. It was so soft and cozy, I felt like I was in a five-star hotel.

38. The thirty-eighth thing I noticed was the beautiful view of the ocean. The waves were crashing against the rocks, and the sun was setting over the horizon.

39. The thirty-ninth thing I noticed was the friendly faces of the people. They were all smiling and waving at me.

40. The fortieth thing I noticed was the delicious food. The chef had prepared a special meal just for me.

הגוף שקוראים לו "ועד קראים" לגבי אחרים אינו קיים.

פרופ' בן-ששון: לפי הכרתך, מתוך 6000 הקראים שמצויים בארץ, כמה הלכו לבחירות?

ת. 140 איש מתוך ציבור של 5-6 אלפים.

ש. כמה אתה משער מספר האנשים החומכים בהשקפות שלך?

ת. אני מניח ש-90% מהצעירים יש להם אמונה שלי.

ש. "צעירים" זה מושג יחסי. כמה אתה משער במספרים? כמה אנשים קרובים לדעות שלך?

ת. אני משער שמספרם 5,000.

ש. תרסה לי שאלה אחרת. לפי דבריך, הרוב בדעה שלך והמיעוט בדעה אחרת.

איך זה קרה שהמיעוט התארגן והאחרים לא פגאו להם ביטוי?

ת. במדינת ישראל היהודים היו מיעוט והערבים רוב. היהודים התארגנו.

ש. אמה מניח שיש להם כשרון ארגון?

ת. מניח שהם החצי.

ש. אני רוצה כרגע לברר אתך דבר אחד. אין אני חוקף אותך, רצוני שנדבר כדבר

איש אל רעהו. אתה רוצה לתת לנו חמורה על העדה הקראית. סיפרת לנו שהיו

בחירות לוועד העדה והשתתפו בהן 140 איש. ועד זה מייצג את העדה. אני מבין שאתה

בא לפנינו כיחיד. אתה לא מייצג איזה גוף. איך אתה מסביר שאלה כן הצליחו להתארגן ואלה לא?

ת. מי אומר שהם מאורגנים? יש סכסוכים בינם לבין עצמם. מה זה ארגון?

ת. ארגון הם אנשים שהצליחו להקים גוף.

ת. ואם אני אבוא ואגיד לך, שאני מייצג 20,000 איש?

ש. אתה טוען, שהם מציגים חותמת וטם ולמעשה אינם קיימים. אני מבין שאתה

בן-אדם שמעוניין באחדות ישראל והלכות הקראות לא מעניינים אותך. אתה מוכן

ללכת לרבנות מפני שזה מוסד רשמי. עכשיו אני שואל אותך: כמה, אתה חושב, יש

בין הקראים כאלה שדיני הקראות לא חשובים להם, כמותך?

ת. כל הצעירים.

ש. כמה זה באחוזים?

כמעט כל אדם ששוחחתי אהו אמר לי: אתה צודק.

ש. יש לי עוד שאלה. אמרת שרבני הקראים אינם פומחים. מה כוונתך בזה?

האנשים הם חסרי ידיעות, או אין להם הסמכה ממוסד כלשהו.

ת. מעניינת אותי הידיעות שלהם. הם אינם יודעים קרוא וכתוב ואפילו לא לדבר

עברית. הספקתם מה להכיר אותם.

הגב' א. חלמיש: אמרת שאתה יודע שהיו בחירות. מצד שני אתה אומר, שאם לא

השתתפתם בבחירות, האם לא התעניינתם מי בוחר, בשביל שהדעה שלכם

תישמע על סמך דבר קיים? אתם רבים, האם יש לכם ארגון?

ת. מדוע נעשה פילוגים כאלה. היום יש לך ועד של עדה קראית א', אנו נעשה ועד

ב' של העדה הקראית ואחר כך יבוא גם ג'. יהיו עשרים עדות. אם הגידו:

אחם גוף נפרד - אחם מפלגים את העם.

ש. לפי רוח דבריך חשבתי, שאחם הנכם קראים חילוניים.

ת. יש גם דתיים.

ש. אם הם דתיים באמת, הם אינם רוצים ללכת אל הרב הרבני.

ת. מניח שיש דתיים שאינם מכירים באנשים האלה.

ש. הבנתי את השאלה של פרופ' ששון כך: אמרת שאתה מוכן לנשואין אזרחיים.

1. The first part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

2. The second part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

3. The third part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

4. The fourth part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

5. The fifth part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

6. The sixth part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

7. The seventh part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

8. The eighth part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

9. The ninth part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

10. The tenth part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

11. The eleventh part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

12. The twelfth part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

13. The thirteenth part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

14. The fourteenth part is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1865.

נשואין אזרחיים יכול לחבוע בן אדם שאיננו דתי. לכן הבנתי שאתם *אנשים חילוניים*.

ת. אני לא פייג שום קבוצה, אני אומר את דעתי. את רוצה לשאול אותי אם אני דתי או חילוני? אני אדם חילוני. אם יש מוסד רשמי של המדינה - אני רוצה ללכת לפי חוקי המדינה. יש חיות אנשים שיוצאים לתו'ל כדי להתחתן. מדוע בתו'ל פותר וכאן אסור?

מר שחור: אתה חושב ש-90% מהקראים חושבים כמורך. אתה יכול להביא לנו עשרים ערים?

ת. אתה תשלם להם בעד יום קבועה? אני יודע שיש ערים רבים שלא יכולים לבוא לפני שיפסידו יום עבודה.

ש. נגיד, הועדה תהיה ברמלה. אתה אומר ש-90% של הקראים חושבים כמורך, אתה יכול להביא לנו שם 20 ערים? אני גר באסדוד.

ש. באסדוד תוכל להביא עשרים אנשים החושבים כמורך?

ת. אני אשאל אותם, אני לא יודע.

ש. אמרת ש-90% מהברוך חושבים כמורך. אני רוצה שנבוא לעיר כמו אסדוד ונראה עשרים אנשים כמורך.

ת. נעשה משאל עם טובס ויצהירו ויחממו. אני אמצא עשרות.

פרופ' בן-ששון: אני רוצה שהבין את השאלה. הועדה מוכנה לצאת למקום ישובם של הקראים, והיא חצא. הבנתי את תשובתך לגב' חלמי, שאתה אינך רוצה

להתארגן, מפני שאינך רוצה להקים עדה קראית ב'. אם הועדה תבוא למקורך, אתה מוכן לארגן 20 ערים שחושבים כמורך.

ת. לא אוכל לתת פת תשובה

ש. אנו לא מחייבים אותך. השאלה היא פשוטה: נבוא לטקומות של הקראים -

לא אומרים לך דבר שאתה צריך לחשוב עליו - האם אתה יכול לארגן ולהביא לפני הועדה קראים *אנשים חססים* או דתיים החושבים כמורך. אנו רוצים לברר, יש

לנו ראש פתוח. אחד הדברים שאריך לעזור לנו לגבש דעה - שיהיו אנשים שידברו כמורך.

ת. אני אשתדל לברר. חוץ מזה: מי שרוצה להשתתף לגוף זה יצהיר בכתב. כמו שמצהירים במשרד הפנים לאיזו דת משתייכים. אני הצהרתי שאני יהודי. לא

כתוב אצלי ככלל שאני קראי. אף גוף לא יכול לסעון עלי: אתה לא יהודי, אם כי שוללים מפני את הזכות ללכת אל הרבנות.

ד"ר זילברג: אמרת כך: אתה רוצה שנשואין של קקאים יסודרו לפני רבנים. אחר כך אמרת שאתה מסכים לנשואין אזרחיים. נעזוב כרגע את השאלה של

נשואין אזרחיים. השאלה הזאת, במידה שהיא מענינה את הציבור החלפני, היא מענינה גם קראים וגם רבניים. אמרת שאם צריכים לסדר נשואין באופן דתי, אתה מצדיף

שהם יסודרו אצל רבנים רבניים. למה? האם אתה יוצא שהאסדודיים ברבנות הרבנית יותר טובים מאשר אצל הרבנים הקראיים?

ת. הענין לפחות מסודר.

פרופ' בן-ששון: הוא רוצה להיות בגוף שמאשר על פי חוק המדינה.

ת. לא רוצים צילוב ותוקים מיוחדים.

ד"ר זילברג: כאשר אתה אומר קידושין, אתה כולל בזה גם גרושין.

ת. בתחלט, גם גרושין.

ש. האם גרושין רבניים מתקבלים על לבך יותר מאשר גרושין קראיים.

... ..

... ..

...

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

...

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

...

... ..

... ..

... ..

...

... ..

ח. הונכתי באופן דתי ואני יודעת קצת על הדת, טפה שלמדתי בסדרי הדת של הקראים והרבניים לא מנחתי הצדל. (ד"ר זילברג: בעניני גרושין אין הצדל?) אצל הקראים והרבנים אותם ציטוטית.

ד"ר זילברג: האם אצל הרבניים אפשר לסדר קידושין על ידי פסק-דין?

ח. ומי אומר שאצל הקראים אפשר? רק הגוף הזה קבע. לפי דיני הקראים מוכרח הבעל לכתוב לאשתו גם כריתות, כמו לפי דיני הרבנים. הרבנים הקראים הרבו מהסמכות. גוף זה איננו מקיים גם את הלכות הקראים. הם בכלל לא מכירים את הלכות הקראים.

ש. מי הם גוף זה?

ח. האנשים האלה הם: לוי חיים, שלמה גונז (מצליח מחריט אותם), מורד.

פרופ' ששון: הרב מסעודה? הוא היה שמש בבית הכנסת ולוי חיים הוא רב-סמל שלא יודע כלום.

ד"ר זילברג: ז"א שחוץ משאלה זו של נשואין אזרחיים, שהיא לא שאלה קראית אלא של כל הישוב כולו, אתה מעדיף את נשואי הרבנים ואחא טוען שהרבנים הקראיים, שיש להם כרבע שלטון, לא יודעים אפילו את דיני הקראים.

פרופ' ששון: מר פרזוק, אני חושב שאתה רוצה לענות נכון, אבל לפעמים אינך מקשיב לכן אינך מדייק בחשובותיך. אחא אומר שדיני הרבנות והקראות

מבוססים שניהם על דין חורה. אני רוצה שעד שנביע לנקודה שאנו נפרדים בה נלך יחד. גם דיני הרבנות וגם דיני הקראות מבוססים על החורה. גם דיני הרבנות וגם דיני הקראות דורשים לתת ספר כריתות. אבל פה בא דבר אחד. הנוסח של הגס הוא אחר. הן לפי ספר המצוות של עגן והן לפי "אדרת אליהו" הנוסח הוא אחר. יש כאן נוסחים אחרים. יכול להיות שאתה לא מחשיב נוסח.

ח. אולי יש כמה הבדלים. אילו היה באפשרותנו להביא שלושה נציגים רבניים ושלושה נציגים קראיים, שיחזקו ביניהם ו"ישברו את הראש" ביניהם, עד שהאחד יגיד: אתה יהודי או אתה יהודי.

ש. אני מבין את הפתרון שלך. בדורנו זה לא אפשרי. אולי יש פתרונות אחרים. מה שכבוד השופט שאל אותך, על ההבדלים בנוסח (והם ישנם) אתה יכול להחשיב אותם או לא.

ד"ר זילברג: אני מצטער שאני מוכרח לחזור על שאלתי. אני יודע מהמקרה שלך, שהרבנים הקראיים סדרו גם בתור תעודה שניחנה על ידי בית-הדין

הקראי. הלא כשאושרים גם, מהכוונתם למיטמך כזה שהבעל נותן לאשתו.

ח. אשתי עד עכשיו לא גרושה, לא נתתי לה גם, היא נשואה לשנים.

ש. במקרה שלך ראיתי שעשו פסק-דין של גרושין. אתה טוען שאין דבר כזה,

שהרבנים הקראיים טעו אפילו בדיני הקראים. (ח. בהחלט.) אם טעו בדיני הקראים זה יכול להיות ניוק להוריד אותם ולהושיב במקומם אחרים שבקראים.

ח. האם בכלל צריך להיות גוף כזה?

ש. הבינותי מתוך דבריך, שלא זו בלבד שאתה דוגל בנשואין אזרחיים, אלא אתה רוצה לומר שאפילו אלה שרוצים בגרושין דתיים פוטב שילכו אצל רבנים

ולא אצל הקראים. האם אתה יוצא שהדינים של הרבנים הם יותר ליברליים או יותר טובים מאשר הדינים המתאימים של הקראים?

ח. כודאי, בהרבה, הם מאורגנים.

ש. במה?

הגב' אמה תלמי: הוא אמר שני נימוקים. א) הוא רוצה להיות ככל היהודים,

1. Introduction - This report is prepared in accordance with the instructions of the Board of Directors, dated 15th March 1954, regarding the financial statements for the year ended 31st December 1953.

2. Accounts - The accounts have been prepared on the basis of the books of account maintained by the company, and are true and correct to the best of my knowledge and belief.

3. Assets - The assets of the company have been valued at the current market prices, and the liabilities have been valued at the current market prices.

4. Reserves - The reserves of the company have been valued at the current market prices, and the profit and loss account has been prepared on the basis of the accounts maintained by the company.

5. Notes - The following notes are appended to the accounts, and are intended to provide further information regarding the same. The notes are prepared on the basis of the information provided to me by the management of the company, and are true and correct to the best of my knowledge and belief.

6. Signatures - I, the undersigned, being a qualified accountant, have prepared the accounts and the balance sheet, and I certify that they are true and correct to the best of my knowledge and belief.

7. Conclusion - The accounts are true and correct to the best of my knowledge and belief, and I certify that they are true and correct to the best of my knowledge and belief.

8. Signatures - I, the undersigned, being a qualified accountant, have prepared the accounts and the balance sheet, and I certify that they are true and correct to the best of my knowledge and belief.

9. Signatures - I, the undersigned, being a qualified accountant, have prepared the accounts and the balance sheet, and I certify that they are true and correct to the best of my knowledge and belief.

10. Signatures - I, the undersigned, being a qualified accountant, have prepared the accounts and the balance sheet, and I certify that they are true and correct to the best of my knowledge and belief.

11. Signatures - I, the undersigned, being a qualified accountant, have prepared the accounts and the balance sheet, and I certify that they are true and correct to the best of my knowledge and belief.

12. Signatures - I, the undersigned, being a qualified accountant, have prepared the accounts and the balance sheet, and I certify that they are true and correct to the best of my knowledge and belief.

שהוק הפדינה יחול גם עליו. ב) הרבנים הקראיים האלה אינם מוסמכים, ואלה שטועלים לפי הדין יש להם הסמכה.

ד"ר זילברג: גם כאן דריכות יותר לדייק. נוציא מן הכלל אנשים שרוצים נשואין אזרחיים. בדבר על אלה שרוצים נשואין דתיים. אתה אומר שקראי שהוא לפי הכרתו דתי, ילך אל בית הדין הרבני.

ה. הפתגם אומר: אויב חכם יותר טוב מחבר מביין. זה כמו אותו משל על הדוב שרצה לגרש יתוש ממזחו של אדם, זרק בו אבן והרג אותו. אם אני הולך לבית הדין של הקראים, הם הורגים את האדם בגלל חוסר ידיעה. מוטב שאלך לרבנים.

ש. לא מפני שהדין של הרבנים מוצא חן בעיניך, אלא מפני שזה מוסד ממשלתי.

ת. אם המלה "ממשלתי" מתכוונת למוסד ממשלתי. אני מעדיף את בית הדין של הרבנים לא כגוף דתי מוכר. - אני מסכים: אם התנו לקראים סמכות כלשהי - אתם גורמים מקל להרבה אנשים.

ש. משה אתה לוקח את המקרה שלך?

ת. במקרה הכי טוב אעזוב את הארץ ואפרטם בעתונות הבינלאומית: הביטו וראו מה הם דיני היהדות בישראל. אסור לחת לאנשים אלה הכרה של בית-דין.

זה עוול לחת לאנשים שאין להם שום דעה סמכות

ש. מזמן גמלה בלבך הדעה הזאת, או אחרי שקרה לך מה שקרה? (ת. מזמן).

למה הלכת להתחתן בבית-דין קראי?

ת. לא היחתי לי ברירה אחרת. כשבאתי לארץ שאלתי מה המצב. אמרו לי: יש רב מסעודה, משלמים לו עבור כל שעה 60 לירות, ובשביל סכסי כך וכך.

הגב' אמה תלמי: מאימתי אתה בארץ?

ת. משנת 1957, אני במצרים.

ש. אולי אתה יודע על המצב במצרים. קראתי שכמצרים היו מקיימים הרבה, גם ברבנות הקראית וגם ברבנות הרבנית, הנשואין מעורבים. האם אתה מכיר את המצב או היית צעיר יותר מדי?

ת. קודם כל, שם יש נשואין אזרחיים. במצרים יש נשואין כפוליים. נניח אדם מתחתן אצל הקראים והולך אל הממשלה לעשות את הרישום. אם ינהיגו דבר כזה בארץ, אולי זה יקל במידה רבה. אתה הולך אל הרב, הוא נותן לך אישור, אחר כך אתה הולך אל המשרד הממשלתי ורושם. (ד"ר זילברג: זה רישום ולא נשואין). אני רוצה לציין, שהרבה צעירים קראים מתחתנים עם בעירות רבניות והרבנות לא יודעת על זה. (הגב' תלמי: אתה יודע שקראי וקראית הולכים אל הרבנות?) גם זה קורה.

הם לא אודיעים. אדם בא אל הרבנות ואומר: קוראים לי כך וכך. מה הרבנות יכולה לשאול? יש המון צעירים שמתחתנים כך ואיש אינו יודע.

ד"ר זילברג: האם יש לך אנשים מקרב העדה הקראית, שהיית מציע שיבואו במקום הרבנים האלה?

הרבנים האלה?

ת. לא הייתי מציע.

פרופ' בן-ששון: נניח, אתה לא היית מציע. הועדה המחשבת דרכים ואתה רוצה לעזור לה. אילו היית צריך להצוא אנשים טובים, יודעי דין, ראשים, קראים. האם יש אנשים שאתה יכול לחשוב עליהם?

ת. לא.

ד"ר זילברג: האם אתה מעורה בחיי העדה?

ת. כולט חברים או קרובים שלי.

הגב' אש. תלמי: הרב מצליח עובדיה הוא רב מוסמך?

ת. מבחינת הידע הוא אולי יודע קצת יותר, אבל הוא לא ברמה כזאת שאפשר לתת

... ..
... ..
...
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

...
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
...
... ..
... ..
... ..

... ..

לו סמכות.

פרופ' בן-ששון: אתה חושב שאחרי הרב בבוזיץ אינו יורחץ

ת. אולי יש רבנים ברוסיה, אולי יש מקומות כאלה שבהם הדת הקראית שמורה.

ד"ר זילברג: אתה לא רוצה לעשות מה שעשו החברים?

ת. השם שלי בוכר. יגידו לי: עזוב את האשרד, אתה מרוגע.

פרופ' בן-ששון: אתה אומר שיש צעירים קראים שלא גילו שהם קראים והתחתנו

ברבנות. לפי דעתך זה נעשה מפני שרוצים להתחתן במוסד של

אחרות, או שחששו שהרבנות הקראית תשאל אותם שאלות?

(בא מר ישראל יסעיהו).

ד"ר זילברג: אם זה נכון כמו שאחא אומר, שיש כמה זוגות שלא מגלים שהם

קראים והולכים לרבנות ומתחתנים, מה דעתך, האם במשך עשר שנים

תיפתר הבעיה הזאת?

ת. מאליה לא תיפתר. רק זאת אגיד: אין מקום לאכרה בגוף נפרד, רק במקרה

שאדם יצהיר. אם יש אנשים שרוצים להשתייך לגוף זה - יתחמו על הצהרה.

ברגע שיעשו "מונקי ביזנס" יראו להם את ההצטרף.

פרופ' בן-ששון: האם אתה חושב, שלפי המצב בעדה הקראית אין עדה קראית מאליה,

אלא יש קבוצה שהיא רוצה בזה, ואם היא רוצה - היא צריכה

להצהיר על זה. אולי אם תעשה מפקד של אנשים שלא יודעים קרוא וכתוב, יגידו

להם: תסמן מה ופה והם יעשו זאת.

מר יסעיהו: אתה לא חושב שקבוצה מעילה מסוגלת לנהל תעמולה בקרב כל הקראים

ולעורר החלחכות, שיחתמו על הצהרות הזדהות והשתייכות.

ת. יחכן, כמו במפלגות. אולי חשיב מה אחוז כך וכך ופה אחוז כך וכך.

לא ישיגו 100%. אולי יש ~~משהו~~ שני מחנות או שלושה.

פרופ' בן-ששון: מה זה שלושה המחנות? כל הזמן שמענו על שני מחנות.

מה פתאום שלושה?

ת. זה גוף של צעירים שלא מעוניינים בשום דבר.

ד"ר זילברג: עדה אחת עם עמנואל מסעודה?

ת. לא. הוא חיהן אחד עם רומנית. אומרים שלוחצו עליו ממשרד הדתות.

ד"ר זילברג: אחר כך יש סיעה של הרב מצליח. מי הם ראשי הסיעות?

ת. לוי חיים סמל המשטרה ושלמה נובו. הוא לא יודע אמילו לקרוא, איזה רב

הוא? עשו אותו רב.

פרופ' בן-ששון: נובו הואג לפנינו כמו רב. אני ראיתי אותו ולא שמעתי אותו.

ד"ר זילברג: אני רוצה לדעת את הסיעות. מי הסיעה השנייה?

ת. הרב עובדיה מצליח, אסלן פרג. אניג ראיתי אותו ואמר שלא מופיע.

ש. מי הסיעה השלישית?

ת. אלה הם הצעירים.

ש. העד הזה אומר שהוא היה מעדיף נשואין וגרושין אזרחיים. אבל אילו היה

צריך לבחור בנשואין יחיים - היה בוחר שהקראים יתחתנו בפני הרבנות

הרבנית. וביחוד הוא מונה את הרבנים הקראים שהם בורים ולא יודעים את הדינים

שלהם, לכך הוא מתנגד להם. - חודה רבה.

מר מרוגע: לסיכום אני אומר בגלוי: זה עוול אם תחנו לגוף זה, שהוא חסר

כל ידיעות, סמכות. זה יהיה עוול לצעירים ולעם ישראל, אם תעשו

מילוג.

ד"ר זילברג: מי הם האנשים בקרב העדה הקראים, שלא מקבלים את ההצעה הזאת

1. 1945-1946 - The first year of the war, the...
 2. 1946-1947 - The second year of the war, the...
 3. 1947-1948 - The third year of the war, the...
 4. 1948-1949 - The fourth year of the war, the...
 5. 1949-1950 - The fifth year of the war, the...
 6. 1950-1951 - The sixth year of the war, the...
 7. 1951-1952 - The seventh year of the war, the...
 8. 1952-1953 - The eighth year of the war, the...
 9. 1953-1954 - The ninth year of the war, the...
 10. 1954-1955 - The tenth year of the war, the...
 11. 1955-1956 - The eleventh year of the war, the...
 12. 1956-1957 - The twelfth year of the war, the...
 13. 1957-1958 - The thirteenth year of the war, the...
 14. 1958-1959 - The fourteenth year of the war, the...
 15. 1959-1960 - The fifteenth year of the war, the...
 16. 1960-1961 - The sixteenth year of the war, the...
 17. 1961-1962 - The seventeenth year of the war, the...
 18. 1962-1963 - The eighteenth year of the war, the...
 19. 1963-1964 - The nineteenth year of the war, the...
 20. 1964-1965 - The twentieth year of the war, the...

של נשואין אזרחיים? מי הם האנשים מקרב הקהילה שלכם, שאתה יית מציע שיכבדו
בראש.

ח. אפרתי שאין לי. אני לא מעוניין בזה. אני רוצה שנהיה גוף אחד. ואם
זה לא שייך לגוף זה - אני מעזוב את הארץ. בשביל מה אני חי כאן?

פר י. ישעיהו: יש רבים שילכו אתך?

ח. המון.

פרופ' בן-ששון: נחיה במקומות של הקראים.

ח. אני מוכן לעזור לוועדה, אבל אין לי זמן ואין לי האמצעים הכספיים.

ד"ר זילברג: אנו נבוא אליכם.

פרופ' בן-ששון: יבואו עדיים - יבואו, לא יבואו - לא יבואו. אני רוצה שתזכור

דבר זה יתח. אנו לא נלך אחריהם.

ד"ר זילברג: פרטאנו הודעה בעתונות. - הורה רבה לך.

תמצית הנאום.

הישיבה ננעלה.

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

שם השולח

מענו

מספר
סודרי

נוקב בשעת

ע"י

מברק רשמי

סודר בשעת

ע"י

מספר
המלים

האריך

שעה

הוראות שירות

המחיר

ל"י

א"י

מספר סקורי

ל"י

ETAT
GOVT

רשמי

חוקת בית הודא

(1) שם הנמען

(2) הרחוב ומס' הבית

(3) מקום הייעוד

ת
צ
ל

רג יאזענ דרמלע אום תרן און דער דער גלגל
 דער גלגל אבען הקודם דיום אפי' 30 אפאל 7 930
 אפי' 30

אפי' 30
 אפי' 30

תנאים למשלוח

מכתב זה יישלח כהתאם לתקנות משלוח מכתבים לחוץ לארץ לפי סקורת הוצאי משנת 1930. תקנות אלו החייבות במחייבות, לא רק את השולח והמנהל הכללי, משרד הוצאי, אלא אף את השולח וכל חברת שליחיות פרטית או ממשלתית פעל יחד יוצרי המכתב בדרך הרגילה של שירות השליחין.

(תקנות אלו אסור למצוא במרוחק הוצאי).

על השולח לסלוא את ההצהרה הבאה לפני הגשת המכתב למשלוח

הנני מצהיר שמכתב זה כרוכ בשטה ברורה ב..... ובהתאם לשימוש המקובל של שטה זו הוא לר כל ביאור נסתר.

הנני מבקש שמכתב זה יישלח כהתאם להצהרה, ולפי התנאים שלמעלה, שלהם אני מתחייב.

שמו ומינו המלא של השולח.....

(לא להעביר כ"י השליחין).

.....
החליטה השולח

ה צ ה ר ת

הנני מצהיר כי מכתב זה נשלח כשירות רשמי של ממשלת ישראל.

בא לחייב את..... במחיר המכתב.
(עם המשרד והמחלקה)

.....
החליטה המשרד הוצאי והתחמת המשרד

200 AUG 22 15 09

תא תא 20 70115
תלאביב 21 22 1130

מזכיר הוועדה לבדיקת עניני המעמד האישי
של היהודים הקראים רח יפו 30
משרד הדתות ירושלים

אני מופיע ביום שלישי 930 בבוקר

דהן חיים

~~930 30 25~~

A

12/11

TO THE HONORABLE
MEMBER OF PARLIAMENT

FOR THE DISTRICT OF
SOUTH-WESTERN
ONTARIO

RE: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

לכבוד: המנהל
הודעה לבירור מעמדם של היהודים הקראים

ירושלים

18.8.66

מספר
21.8.66 - תאריך תשלום - 24/11/66

אלו,

בתאריך למכתבכם מ-17.8.66, ה'ל'ני
מאשר בנה הופצתי בפני הודעה ביום
שלישי ז' באיילול תשכ"ו (23.8.66) בשעה
9³⁰ בבנין ה'ט"ן של הכלסה.

בכבוד רב

שרה ביזק

מארב בירגה -

בית אילון 1 - אפריבר

אשילון

19/8/66

תלמידי

המחלקה ללימודי תנ"ך
21.8.66
24/11/16

ע"מ מר. ז. א. א.

מט"ב'ר ה'א'ס'ג' ע'ב'ק'ר מ'א' מ'כ'מ
ב'א'ל'ט' ט'ל' ע'י'ב'ו'ד'י'ת' ה'ק'ר'א'ל' ה'י'ט'ל'

א.י.

אני מאשר בתוכן את המבקש מיום

17/8/66

אני אלו"ם בעצמי פ"מ בשנת 30

ביום 23/8/66 ע"פ בקשתו

קברכ'פ
פ"מ מ'ש'ב'
ב'מ' 38
ה'א'

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

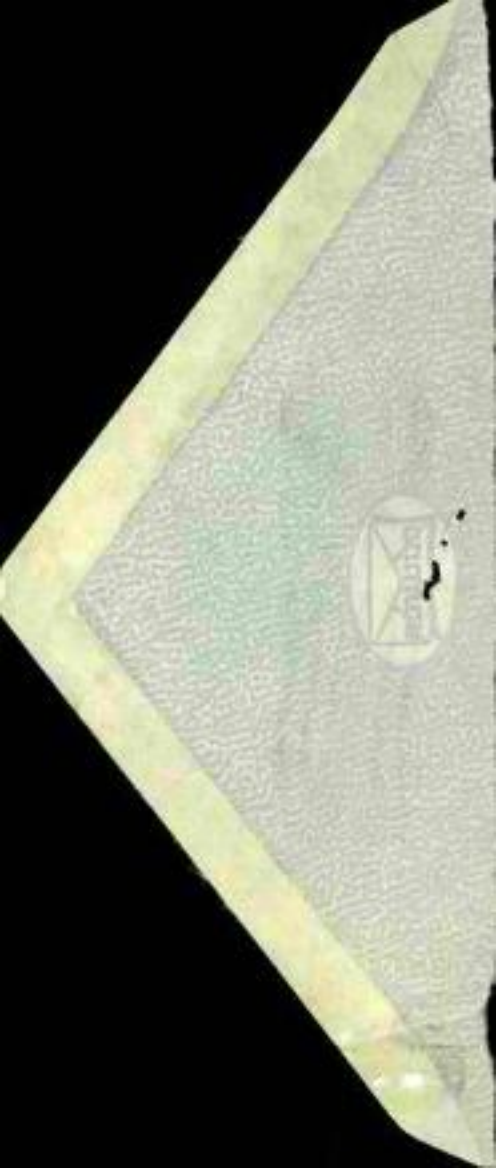
11/11/11

11/11/11

1871
MAY 11
1871

2015-11-20

כ"ה ירושלים, ה' באב תשכ"ו
21 באוגוסט 1966

לכבוד
חברי הועדה לבדיקת עניני המעמד
האישי של היהודים הקרשים בישראל

מ"ג נשיא ביהמ"ש העליון, ד"ר מ. זילברג-יו"ר
פרופ"ר ח.ה. בן-טשון
ה"כ ג. האוזנר
ה"כ י. ישעיהו
ראש עיריית באר-שבע, א. נאורי
טבן סר הדמות ב. שחור
ה"כ א. מלמי

חברי הועדה הנכבדים,

רצופה בזה הסטנוגרמה של
ישיבת הועדה מיום 16.8.66.

בכרכה

ד. גלם
מוכיר הועדה

18.8.1966

בתי
21.8.66
2/4/11/16
המחלקה הכלכלית

55

הוצרה לבעיית המס
של הקרואים בטרון
ינוספים
נ.ב.

הנ"ל - המשנה הכלכלית

הואיל ובעניי המסד האולי
היחידים הקרויים נמצא
מספרות מיוחדות ע"כ כבוד
אני בעניי מסד האולי
עניי מסד האולי
מפני, הן מוכן ונראה
שכל המסד

הואיל ובעניי המסד האולי
היחידים הקרויים נמצא
מספרות מיוחדות ע"כ כבוד
אני בעניי מסד האולי
עניי מסד האולי
מפני, הן מוכן ונראה
שכל המסד

הואיל ובעניי המסד האולי
היחידים הקרויים נמצא
מספרות מיוחדות ע"כ כבוד
אני בעניי מסד האולי
עניי מסד האולי
מפני, הן מוכן ונראה
שכל המסד

הואיל ובעניי המסד האולי
היחידים הקרויים נמצא
מספרות מיוחדות ע"כ כבוד
אני בעניי מסד האולי
עניי מסד האולי
מפני, הן מוכן ונראה
שכל המסד

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It emphasizes that proper documentation is essential for ensuring the integrity and reliability of the data collected. This section also outlines the various methods used to gather information, including direct observation and interviews.

The second part of the document focuses on the analysis of the collected data. It describes the process of identifying patterns and trends, as well as the use of statistical techniques to quantify the results. The author notes that a thorough understanding of the data is necessary to draw meaningful conclusions.

The final part of the document discusses the implications of the findings. It highlights the potential applications of the research and the need for further investigation in certain areas. The author concludes by stating that the information presented here is intended to provide a comprehensive overview of the study and its results.

17-1

ב"ה ירושלים, א' באלול תשכ"ו
17 באוגוסט 1966

לכבוד
חברי הועדה לבדיקה ענייני המעמד האישי
של היהודים הקראים בישראל

ה"ח פרופ' ח.ת. בן-טשון
ה"כ ג. האוזנר
ה"כ י. יטעיהו
ראש עיריית באר-שבע א. נאוני
סגן שר הדתות ב. שחור
ה"כ א. הלטי

חברי הועדה הנכבדים,

בהקשרי ע"י יו"ר הועדה ס"ב נשיא בית"ם העליון
ד"ר ס. זילברב להזמנתכם לישיבת הועדה ביום שלישי
ז' באלול תשכ"ו (23.8.66) בשעה 9.30 למני הצהריים.

הישיבה המקיים בבנין המנו של חכנסת (בנין
טרומבין").

על סדר היומו המטך עדויות היהודים הקראים.

בהבדד רב

ד. גלס
סוכיר הועדה

24

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1957

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1957

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1957

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1

ב"ה ירושלים, א' באלול תשכ"ו
17 באוגוסט 1966

לכבוד
מר כהן חיים,
אצל בורקו,
רח' העבודה 8,
תל-אביב.

א.נ.י.

בהשגחה למכתבך מ-כב' באב תשכ"ו, הריני
מזמין לתופיע בפני הועדה ביום שלישי הקרוב
ו' באלול תשכ"ו (23.8.66) בשעה 9.30 לפני-הצהרים.

הישיבה החקייט בבנין הישן של הכנסת (רח'
המלך גור'ג' ירושלים).

אבקש מכם לאשר בדחישות את הופעתו לפי
הכתובת: מזכיר הועדה לבדיקת עניני המעמד האישי של
היהודים הקראים, משרד הדתות רח' יפו 30, ירושלים.

בכבוד רב

ד. גלס
מזכיר הועדה

1957
VI

1957
VI

1957

1957

1957

1957

1957

1957

ב"ה ירושלים, א' באלול תשכ"ו
17 באוגוסט 1966

לכבוד
מר מורד ברקת,
בית אילון 1,
שכ' אפרודר,
אשקלון.

א.ג.,

כתשובה למכתבך מ-14.8.66, הריני מזמין
לחזיק בפני הועדה ביום השלישי הקרוב ז' באלול
תשכ"ו (23.8.66) בשעה 9.30 לפני-הצהריים.

הישיבה תחקיים בבנין הישן של הכנסת (רח'
המלך גו'רג' ירושלים).

אבקש מכם לאשר בדיחות את הופעתו לפי
הכתובה: מזכיר הועדה לבדיקה עניני המעמד האישי של
היהודים הקראים, משרד הדתות, רח' יפו 30, ירושלים.

בכבוד רב

ד. גלס
מזכיר הועדה

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILL.

DEAR MR. [Name],
I have your letter of [Date],
and am glad to hear
that you are well.

Yours truly,

[Name]
[Address]
[City, State, Zip]

[Name]
[Address]
[City, State, Zip]

[Name]
[Address]
[City, State, Zip]

Yours truly,

[Name]
[Address]
[City, State, Zip]

ב"ה ירושלים, א"ב אלול תשכ"ו
17 באוגוסט 1966

לכבוד
מר מרג' אסלן,
שכון 26/4,
אשדוד.

א.נ.א.

צר לנו שכב' הודיע רק ברבע האחרון על אי
הופעתו בפני הועדה.

על כל פנים באס כב' מעוניין להופיע בפני
הועדה הריחו מוזמן לישיבה שהחקיים ביום השלישי
הקרוב ז' אלול תשכ"ו (23.8.66) בשעה 9.30 בבוקר.

הישיבה החקיים בבנין הושבן של הכנסת (רח'
הסלך גו'רג' ירושלים).

אבקש מכב' לאשר הופעתו או אי הופעתו.

בכבוד רב

ד. גלס
מזכיר הועדה

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1957
1000
1000
1000

1000

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1000

1000
1000

ב"ח ירושלים, א' באלול תשכ"ו
17 באוגוסט 1966

לכבוד
סגן-אלוף גח,
קצין הכנסת.

מכובדי,

בהתאם לסיכומו של סגן יו"ר הכנסת ח"כ
י. ישעיהו הריני להזכירכם שישיבת הועדה התקיים
בבנין הישן של הכנסת ביום שלישי הקרוב (23.8.66)
בשעה 9.30 בבוקר.

נוסף על חברי הועדה השופט ד"ר מ. זילברג,
סגן שר הדתות ב. שחור, חברי הכנסת: ג. האוזנר,
י. ישעיהו, א. תלמי וה"ח: פרופ' ח.ה. בן-שושן
ומר א. נאוי, ישתתפו בישיבה המזכיר החתום מטה,
וכן הקצין סר חנני.

הוזמנו להופיע גם חמישה עדים: פרוז מטה,
כהן חיים, אסלן פרוז, ברקת מורד, עובדיה יוסף,
נא לאפשר לכל הנ"ל להכנס לבנין וכך שיעשו
כל הסידורים לקראת הישיבה.

בכבוד רב

ד. גלס
מזכיר הועדה

270 270000, 270000 270000
270 270000, 270000 270000

270000
270000 270000,
270000 270000.

270000

270000 270000 270000 270000
270000 270000 270000 270000
270000 270000 270000 270000
270000 270000 270000 270000

270000 270000 270000 270000
270000 270000 270000 270000
270000 270000 270000 270000
270000 270000 270000 270000

270000 270000 270000 270000
270000 270000 270000 270000

270000 270000 270000 270000
270000 270000 270000 270000

270000

270000

270000 270000

ב"ה ירושלים, א' באלול חשכ"ו
17 באוגוסט 1966

לכבוד
מר מרדכי משה,
צלנב 38,
חל-אביב.

א.נ.,

בחשבה למכתבך מ-7.8.66, הריני מזמין
להופיע בפני הועדה ביום שלישי הקרוב ז' באלול
חשכ"ו (23.8.66) בשעה 9.30 לפני-האחרים.

הישיבה תהקיים בבנין הישן של הכנסת (רח'
הסלך גו'רג' ירושלים).

אבקש מכם לאשר בדחיות את הופעתו לפי
הכתובת: הועדה לבדיקת עניני המעמד האישי של
היהודים הקראים, משרד הדתות רח' יפו 30, ירושלים.

בכבוד רב

ד. גלס
מזכיר הועדה

1900
11

1900
11

1900

1900

1900

1900

1900

1900

ב"ה ירושלים, א' באלול תשכ"ו
17 באוגוסט 1966

לכבוד
מר עובדיה יוסף,
רח' ראש פינה 8,
חולון.

א.נ.,

בחשוכה למכתבך מ-9.8.66, הריני מזמין
להופיע בפני הועדה ביום שלישי הקרוב * באלול
תשכ"ו (23.8.66) בשעה 9.30 לפני-הצהרים.

הישיבה תתקיים בכנין הישן של הכנסה (רח'
המלך גו' רג' ירושלים).

אבקש מכם לאשר ברחיפות את הופעתו לפי
הכתובת: מזכיר הועדה לבדיקה עניני המעמד האישי של
היהודים הקראים, משרד הדתות, רח' יפו 30, ירושלים.

בכבוד רב

ד. גלס
מזכיר הועדה

1950
1951

SECRET
NO DISSEM
EXC. 105
1951.

U.S.

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

SECRET

U.S.
EXC. 105

פ ר ט י כ ל מס" 4

מישיבת הועדה לבדיקת עניני המעמד האישי של
היהודים הקראים מיום שלישי ל' באב תשכ"ו
(16.8.66)

השתתפו: מ"מ נשיא ביה"מ העליון ד"ר מ. זילברג, יו"ר
פרופ' ח.ה. בן-ששון, מ"כ י. ישעיהו, סגן שר
הדתות ב. שחור, ח"כ א. תלמי

א. היו"ר הודיע שברגע האחרון הודיעו הרב מצליח
ומר אסלן על ביטול הופעתם בפני הועדה.

ב. בפני הועדה הוקראו מכתביהם של אנשי היהודים
הקראים המבקשים להעיד בפני הועדה ה"ה: פרוז משה,
כהן חיים, עובדיה יוסף, מורד ברקת, שמס מוריס,

הוחלט להזמין לישיבה הקרובה של הועדה.

ד (2) מה גוי'ס מוצ'ן יצג ענ' לזנה (ראה סט לזנה)
ג. הישיבה הבאה ביום השלישי ז' באלול תשכ"ו
(23.8.66) בשעה 9.30 בבוקר בבנין הישן של
הכנסת.

Several specimens of the same species were
found in the same locality. The following are
the most interesting ones.

1. *Amphispiza bilineata* (Aud.)
Found in the same locality as the
above. It is a very common
species.

2. *Amphispiza bilineata* (Aud.)
Found in the same locality as the
above. It is a very common
species.

3. *Amphispiza bilineata* (Aud.)
Found in the same locality as the
above. It is a very common
species.

4. *Amphispiza bilineata* (Aud.)
Found in the same locality as the
above. It is a very common
species.

5. *Amphispiza bilineata* (Aud.)
Found in the same locality as the
above. It is a very common
species.

6. *Amphispiza bilineata* (Aud.)
Found in the same locality as the
above. It is a very common
species.

R
A
M
M
Eת
ל
מ
י
דT
E
L
E
G
R
A
M
M

05 16 13 0815

י דואר נחניה N2
 י מברקה יר 3
 י דואר אשדוד

אד אד 5 23

אשדוד 0815 16 13

יוד גלט משרד החנות ירושלים

מצטער להופיע כתמורה אענה על מכתבים

מצליח עובדיה

... 05

י מברקה יר 3
 י דואר אשדוד

R
A
M
M
Eת
ל
מ
י
דT
E
L
E
G
R
A
M
M

14.8.66

שלום!

✓

לכבוד:

הוצרה הצבאית לענני היסודים הקראים

משרד הדתות

ירושלים.

א.נ.:

הנני מבקש להפיק כפני הוצרה הצבאית

כדי להביא דעת המצגת כדג חלק

לכבוד מהיחידים הקראים הממונים ובעלי

התפקידים השונים, והאמצעים להיות

חלק בקנה לצורך מהדפי היסודי ולתמונה

אתר מבחן חברותי.

בכבוד רב

משה בייגה

✓

השם כפול בקנה

שם משפחה מ/ד

מ/ד

בתאריך 1 - אפריל 1966

אשקלון

Scale 10

Scale

Scale 1000

Scale 10000

Scale 100000

Scale 1000000

Scale

Scale 10000000

Scale 100000000

Scale 1000000000

Scale 10000000000

Scale 100000000000

Scale 1000000000000

Scale 10000000000000

Scale 100000000000000

Scale 1000000000000000

Scale 10000000000000000

Scale 100000000000000000

Scale 1000000000000000000

Scale 10000000000000000000

2

1700 AUG 14 15 20

ד מברקה יר 3
ד דואר אשדוד

אנד נד 318 12
אשדוד 1500 14 11

סר גלס משדד הדתות ירושלים

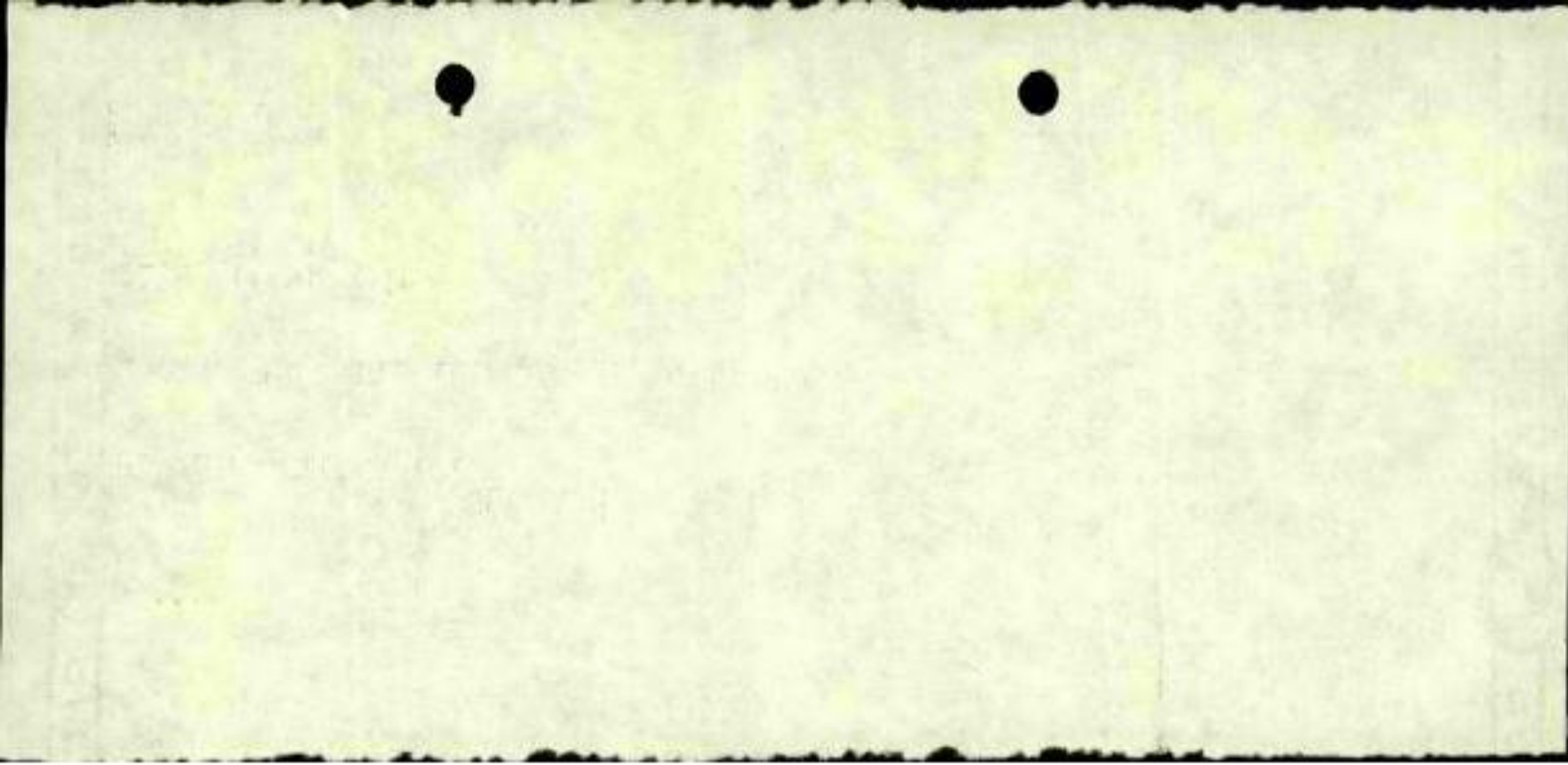
אני מופיע ביום שלישי
פרג אכלו

Handwritten notes in Hebrew, including:
"אני מופיע ביום שלישי"
"פרג אכלו"
"אני מופיע ביום שלישי"
"פרג אכלו"
"אני מופיע ביום שלישי"
"פרג אכלו"

Handwritten signature or initials.

TELEGRAMS

TELEGRAMS

מש 18 332
משדוד 10 14 1900

ד. גלס משרד הדתות ירושלים

מאשר מכתבכם הופע • במועד

מרזוק טוריס

הוא יצא

15 10 14

1000-10000

1000-10000

1000-10000

1000-10000

5-10

ב"ה ירושלים, כו' באב תשכ"ו
12 באוגוסט 1966

לכבוד
הרב עובדיה מצליח,
שכון 105/6,
אשדוד.

ד.נ.ד.

נתבקשתי ע"י יושב ראש הועדה השופט ד"ר
ס. זילברג להזמין להעיד בפני הועדה ביום
שלישי ל' באב תשכ"ו (16.8.66), בשעה 4 אחה"צ
במשרד הדתות בירושלים (הכניסה מצד מגרש הרוסים).

נא לאשר השתתפותו כמברק אלי למשרד הדתות
ירושלים.

בכבוד רב

ד. גלס
מרכז הועדה

all records of the office
of the Secretary of State

Dear
Mr. Secretary,
I am writing to you
today.

Sincerely,
[Name]

Enclosed with this letter are
two copies of the report on the
subject of the proposed
amendment to the constitution.

I am sure you will find the
information of interest.

Very truly,
[Name]

cc: [Name]
[Address]

ב"ה ירושלים, כו" באב תשכ"ו
12 באוגוסט 1966

לכבוד
מר מרזוק מוריס,
רח' הרב סימון 689/2,
אשדוד.

א.נ.,

בחשוכה למכתבך מ-14.8.66 הריני להזמין
להופיע בפני הועדה ביום שלישי ל' באב תשכ"ו,
(16.8.66) בשעה 5 אחה"צ במשרד הדתות בירושלים
(הכניסה מצד מגרש הרוסים).

נא לאשר השתתפותו במברק אלי למשרד הדתות
ירושלים.

בכבוד רב

ד. גלס
מוכיר הועדה

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LIBRARY

CONFIDENTIAL
IN THE INTEREST OF
THE UNITED STATES
GOVERNMENT

SECRET

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION
THIS DOCUMENT IS UNCLASSIFIED
DATE 10/11/01 BY 60322 UCBAW/STP/STP/STP
REASON: EX-100(1)

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION
THIS DOCUMENT IS UNCLASSIFIED

SECRET

CONFIDENTIAL
SECURITY INFORMATION

✓

מרזוק מוריס
רח' הרב מימון 689/2
אשדוד

5

אשדוד, כח כאב השכ"ו
14 באוגוסט 1966

לכבוד
השופט פ. זילברג
יו"ר הועדה הציבורית לבדיקה מעמד הקראים.

כבוד השופט,

הנדון: - בקשה להוסיף בפני הועדה הציבורית
לבדיקה מעמד הקראים.

כבוד רם לי לפנוה לכבודך בבקשה להוסיף בפני הועדה לבדיקה
מעמד האישי של הקראים.

הנני רואה כזה שמחובתי לבקש להוסיף בפני הועדה הנ"ל, ואני
סבור שבאפשרותי לפסוק מספר פרטים שייסייעו בהחלטת הועדה הנדונה.

אני חקרה לקבל מענה לבקשתי זו, וכן
לאשר קבלה מכתבי זה אליכם.

כבוד רב,

מרזוק מוריס

החקר: מר אורי הזפרט עו"ד

164 112 52

NOTICE
TO THE PUBLIC
REGARDING

PROPERTY OF THE
FEDERAL GOVERNMENT

NOTICE
TO THE PUBLIC
REGARDING THE
PROPERTY OF THE FEDERAL GOVERNMENT.

NOTICE TO THE PUBLIC

REGARDING THE
PROPERTY OF THE FEDERAL GOVERNMENT.

NOTICE TO THE PUBLIC
REGARDING THE
PROPERTY OF THE FEDERAL GOVERNMENT.

NOTICE TO THE PUBLIC
REGARDING THE
PROPERTY OF THE FEDERAL GOVERNMENT.

NOTICE TO THE PUBLIC
REGARDING THE
PROPERTY OF THE FEDERAL GOVERNMENT.

NOTICE TO THE PUBLIC

NOTICE TO THE PUBLIC

NOTICE TO THE PUBLIC

ב"ה ירושלים, כו" באב תשכ"ו
12 באוגוסט 1966

לכבוד
חברי הועדה לבדיקה עניני הסקנד האישי
של היהודים הקראים בישראל,
מ"ס נשיא ביה"מ העליון ד"ר ס. זילברג - יו"ר
ה"ח גרופ" ח.ת. בן-ששון
ח"כ ג. האוזנר
ח"כ י. ישעיהו
ראש עיריית באר-שבע א. נאוי
סגן שר הדתות ב. שחור
ח"כ א. הלמי

חברי הועדה הנכבדים,

רצופה בזה הסיווגרמה של

ישיבה הועדה כיום 9.8.66

בברכה

ד. גלס
מזכיר הועדה

ב"ה ירושלים, כו' באב תשכ"ו
12 באוגוסט 1966

לכבוד
מר פרג' אסלון,
שכון 26/4,
אשדוד.

א.נ.נ.

בהשגחה למכתבך מ-8.8.66 הריני להזמין
להופיע בפני הועדה ביום שלישי ל' באב תשכ"ו,
(16.8.66) בשעה 4.30 אחה"צ במשרד הדתות בירושלים
(הכניסה מצד סגור הרוסים).

נא לאשר השתתפותו במברק אלי למשרד הדתות
ירושלים.

בכבוד רב

ד. גלס
מרכז הועדה

2" x 4" photo, or 2" x 4" photo
St. Charles 3301

copy
of 2" x 4" photo
with 1/32" scale
mark.

4.5.

analysis of 2" x 4" photo of 2" x 4" photo
taken with 1/32" scale mark (10.331) from U.S. Army photo taken
during 1944-45 period.

to show transfer of 2" x 4" photo from
10.331.

copy of

1. 100
copy of

ב"ח ירושלים, כו' באב תשכ"ו
12 באוגוסט 1966

לכבוד
חברי הועדה לבדיקה ענייני הסמך האישי של
היהודים הקראים בישראל

ה"ח פרופ' ח.ה. בן-ששון
ח"כ ג. האוזנר
ח"כ י. ישעיהו
ראש עיריית כאר-טבע א. נאוי
סגן שר הדתות ב. שחור
ח"כ א. תלמי

חברי הועדה הנכבדים,

בתקופתי ע"י יושב ראש הועדה ס"מ נשיא
ביהמ"ש העליון ד"ר מ. זילברג להזמין לישיבת הועדה ביום
שלישי ל' באב תשכ"ו, (16.8.66) בשעה 4 אחה"צ במשרד הדתות.
(הכניסה מצד משרד הרוסים).

על מדר היומם הסך עדויות היהודים
הקראים.

בכבוד רב

דוד גלס
מרכז הועדה

9.8.66

לבלב מודעה אקזוטית מחמד איל, ליהודים קקל
יואלים.

כ"ז י"ז: עזרת בני מודעה עזרתי מודעה

קבץ ז' מודעה וקדית עזרתי מחמד על עזר

מיהודים קקל עזרתי בני איל.

ומהגרי ופזרתי בני י"ז, מ"ה לאחרי עמל מיהודים

קקל. טעם עזרתי מודעה מודעה וקדית. מחמד

מיהודים קקל

ק"ל עזרתי בני עזרתי מיהודים

עזרתי מיהודים קקל עזרתי בני עזרתי מיהודים

עזרתי מיהודים קקל עזרתי בני עזרתי מיהודים

עזרתי מיהודים קקל עזרתי בני עזרתי מיהודים

עזרתי מיהודים קקל עזרתי בני עזרתי מיהודים

עזרתי מיהודים קקל עזרתי בני עזרתי מיהודים

עזרתי מיהודים קקל עזרתי בני עזרתי מיהודים

עזרתי מיהודים קקל עזרתי בני עזרתי מיהודים

עזרתי מיהודים קקל עזרתי בני עזרתי מיהודים

עזרתי מיהודים קקל עזרתי בני עזרתי מיהודים

1870

...

...

...

...

...

...

...

110.8.66
א/ח/4/7

ד"ר צביה גולד
רח' נאל-טינג 8
מחלון
טלפון 843657

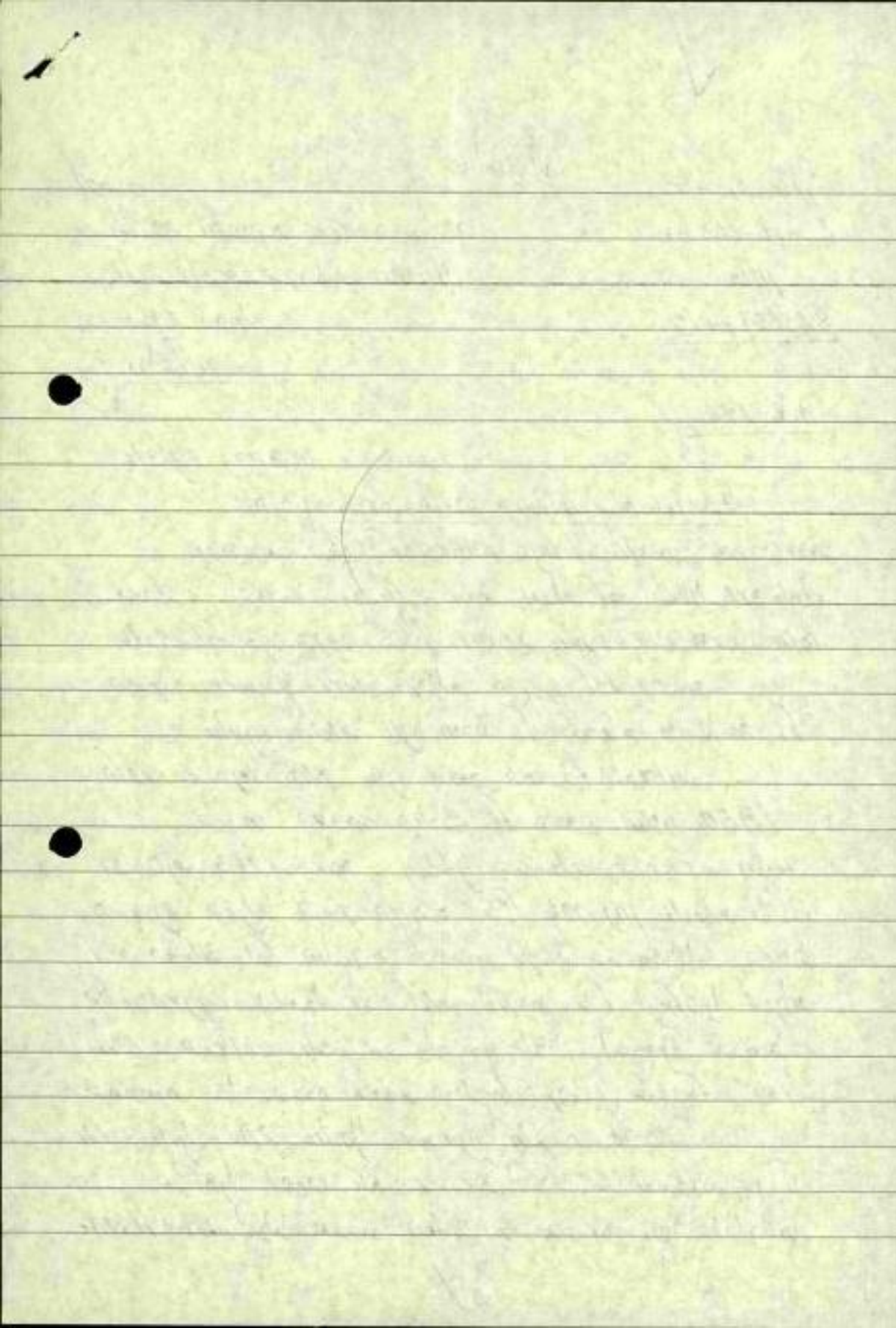
לכבוד
הוצרה לפיקוח מחצבה נאיוו
לא הירחבים הקראים בישראל.
מלום הפתח.
ירושלים

9.8.1966

א/צנ"מ נכבדים.

הנפיל: הוצרת הוצרה דעתנות מאת 7.8.1966

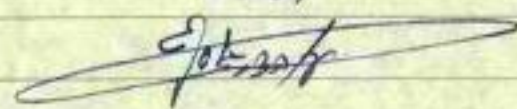
נפגמתי מאד אהבצתכם הנני המועצת אחרי דעת
הירחבים הקראים בישראל, היות ויבוא לכם שילני ודג ארץ.
מאכר אלא בני הוצרה באלף ואיזג אלתם ואלס פצתי הואו
מאקרי המועק אדמאפ ארלת הוצרה אלא פריסה.
אולתם כלאב אני חלפה עלי אכתיב כתלבה על
הירצתם הנני היות ואני מביר את כל העזות ::
בייתי המפניר הארץ. לא הוצרה משנת 1950
דג שנת 1963 בדרך. נפגלני ביטילות רבות עם נלישו
המפניר התלת צחק בן צבי. ז"ל אשר נתן הוראת יטילות
אזר העזות ואל קולגים בדרך אקום כל פליטת הוצרה,
אלום הענינים נלגלו דג אמר שטירת ז"ל ונאצני ארלת
אמיל המעלה צלפ מי צ"ב בן גליון אבונו אמת
בתעית יבו, "הכרה דעה הירחבים הקראים בישראל" דבר
אלו אנני ספק אולתני מבחנה חלקית לריצה.
הצלתני ארטיש את גבידתי ארלש המעלה מו או
אטלבו באמיתות מבניו נאלי' מו אב. צ. י. ש. ובלבטח

אנו קורא כי בנישג הדעה . האולט נמן נשגטן!
 עם נלא המציק מר נאמן לבר . יחי אצט"בן אכחול
 הולץ המשפטי . ובאכטח אנו נסוף מהיר בבל פקזות .
 אנו האנו אצול הנן מתקבצ אהוציסכס כי עבר
 העלצים הקרואים היא ערע יחפיות המכורס בטנג מלס
 "ככתוב" ולא בארעג ולא מכירוס בצברי מכחוס
 ובר מהפכיל בין קנא . ורבינ' ונניגס יחפוס , לא
 נשורע ערע ולי הדציל מרס ילנאל בלא אופן .
 אמן בקלטי , ואון אן . גספיק , כי כל יחוצי קנא
 יחלפ אמיני . איתמק בהצדתי הלוציקר כי מייבת
 בממשלה אכבר בערע נלמית ודא קולמג מילנאל
 ונאמרו מן יחלילו א קורא לאר תצוילג נלאן בור-צין
 ארעג וכו'

בטאמני כי הוצעה תכצוק את הענין היטב
 אמינת תכצוק במכתבי פה .
 תקלוג כי אנו נתמורמול בני הדעה במשק 17
 שנה לקורא הדעה בארץ . ילע בבר נפמן לקרל אל
 נאעז אר מכלולת במציקה .

בכבל רב
 אכרית

פ ר ס י כ ל מט" 3

מישיבת הועדה לבדיקת עניני המעמד האישי
של היהודים הקראים בישראל מיום 9.8.66

השתתפו: מ"מ נשיא ביה"מ העליון ד"ר ב. זילברג - יו"ר
פרופ' ח.ה. בן-ששון, ח"כ ג. האוצנר,
ח"כ י. ישעיהו, סגן שר הדתות ב. שחור,
ח"כ א. הלמי.

א. הרב עמנואל מסעודה חזן מושב מצליח העיד בפני
הועדה.

ב. הוחלט לקיים את הישיבה הקרובה ביום שלישי
16.8.66 בשעה 4 אחה"צ במשרד הדתות, ולהזמין
אליה את ח"ה הרב מצליח עובדיה, פרג' אסלן
ומורים מרזוק שהביעו רצונם להעיד בפני
הועדה.

Section 101

Section 101 of the Internal Revenue Code provides that the estate tax shall be imposed on the taxable estate of a decedent.

Section 101(b) provides that the estate tax shall be imposed on the taxable estate of a decedent who is a citizen or resident of the United States at the time of his death.

Section 101(c) provides that the estate tax shall be imposed on the taxable estate of a decedent who is a citizen or resident of the United States at the time of his death.

Section 101(d) provides that the estate tax shall be imposed on the taxable estate of a decedent who is a citizen or resident of the United States at the time of his death.

נ כ ח ו : השופט ד"ר מ. זילברג - יו"ר, טרופ' הלל בן-ששון,
מר ג. האוזנר, מר שחור, הגב' אמה תלמי, מר ישראל ישעיהו

עדותו של הרב עמנואל בן משה מסעודה
הרב במצליח

מה אדוני כרגע?	השופט זילברג:
רב מקומי במצליח.	הרב מסעודה:
כמה קראים יש במצליח?	השופט זילברג:
בערך 30 משפחות.	הרב מסעודה:
אתם אף פעם לא מוניס את האנשים אלא את המשפחות?	השופט זילברג:
אסור למנות בגלל המגפה שהייתה בימיו של דוד המלך ע"ה.	הרב מסעודה:
מה דעת אדוני, האם אדוני בעד זה שתווסד עדה קראית בארץ?	השופט זילברג:
כן.	ת.
האם אדוני בעד זה שהממשלה תחליט ² , שכל הקראים הנמצאים	ש.
בארץ מהווים עדה מיוחדת? אדוני בעד זה או נגד זה?	22
אדוני יודע כמה הועדה עוסקת? איך לסדר את המצב האישי	
של הקראים. השאלה העיקרית היא זאת, ואנו שואלים כל עד.	
מהי עמדתך כלפי השאלה הזאת, האם להכריז על הקראים כעל עדה	
נפרדת? כן או לא?	הרב מסעודה:
אנו מבקשים זכויות.	השופט זילברג:
עם זכויות כמובן.	הרב מסעודה:
אני מוכן לענות לך, על מנת שיש צורך לשמור על זכותנו.	
החפסרתי מראשות העדה ברמלה, אחר כך הם אימו עלי ורצו	
להרוג אותי. שלחתי מכתב לכבוד שר הדתות ולכבוד הנשיא.	
אנו כרגע מדברים בא פן כללי ולא על מה שקרה לך.	השופט זילברג:
יותר טוב שתעשו רישום חתונה.	הרב מסעודה:
מי יעשה רישום?	השופט זילברג:
הרישום הרבני.	הרב מסעודה:
נניח קראי וקראית רוצים להתחתן, אל מי הם פונים?	השופט זילברג:
אל הקראים.	הרב מסעודה:
ומי יסדר את הקדושין?	השופט זילברג:
רב קראי.	הרב מסעודה:
לא רב רבני.	השופט זילברג:
כן.	הרב מסעודה:
מנין נדע מי קראי ומי לא קראי. אם אני ארצה לבוא	השופט זילברג:
ולהתחתן עם קראית, תחתן אותי?	
קרה מקרא שחיתנתי לא קראי.	הרב מסעודה:
איך לסדר שיהיה ידוע מי קראי ומי לא קראי?	השופט זילברג:
כולנו משפחה אחת.	הרב מסעודה:
כרגע יש 4000-5000 קראים.	השופט זילברג:
מי שדיבר כך הוא שקרן, יש כ-6,000.	הרב מסעודה:

- ש. צריך להיות באיזה מקום רשום, שמרזוק או מסעודה משה הוא קראי.
בדין שיהיה רגיסטר (רשימה) כי הם הקראים היושב ס במצליח. במצליח
יש אשכנזים כמונו?
- ת. לא. לפני 15 שנה היה כל המושב כולו קראים. עכשיו יש מרוקאים
ויש הודים.
- ש. מנין אתם יודעים מי הודי ומי קראי. זה צריך להיות רשום באיזה מקום
שאיש זה קראי ואיש זה לא-קראי.
- ת. הם לא נרשמו.
- ש. אם בא זוג ורוצה להחתן, מנין אתם יודעים מי הם?
ת. אנו יודעים מאין המשפחה הזאת, הכל אנחנו יודעים.
- פרופ' בן-ששון: כבוד הרב, אני ש אל ברשות היו"ר. אם שאלתי אינה במקום -
היא תימחק. אני מבין שכבוד הרב רואה את ענין העדות כענין עדין בשל
בשל הנסיינות שהיו בעבר. האם יקל עליו להעיד, אם הועדה תראה את
עדותו כעדות שבאה לפנייה ולא לפרסום?
ת. אנני רוצה שלא תפורסם.
- ש. אני שואל את היו"ר: האם אנו יכולים לתת הבטחה כזאת?
מר י. ישעיהו: יש הרגשה שהעד איננו מרגיש את עצמו חפשי ונזהר בדבריו.
מר זילברג: אם העדות נשמעת בפני ועדה אי אפשר להבטיח.
פרופ' בן-ששון: אחרת נעמוד בפני החשובות שקבלנו. אני מאמין, כבוד הרב,
שיקל לך להעיד, אם תדע שעדותך לא תפורסם.
- הרב מסעודה: כן.
מר זילברג: תגיד מה שאתה רוצה להגיד.
מר האוזנר: קודם שיגיד מה שהוא רוצה, אחר כך אם יהיו דברים שירצה
כי ישארו בינינו - אנו לא נפרסם.
- מר י. ישעיהו: הוא אומר שאיפיו עליו מצד הקראים. כנראה שזה גם עכשיו.
ד"ר זילברג: הדברים האלה נרשמים בפרוטוקול. אני לא אומר שהם סודיים.
בדרך כלל לא מפרסמים את העדות. דבר כל אשר עם לבך, אחת
מדבר בינינו.
- הרב מסעודה: כבודכם ישאלו ואני אשיב
ד"ר זילברג: אשאל אותך שאלה אחת: מה טוב בשביל הקראים? כרגע המצב לא
טוב. תגיד מה יהיה טוב?
ת. אפילו אם תזרקו עליהם כסף וזהב לא יהיה טוב, מפני שהממשלה
בידם.
- ד"ר זילברג: מי עומד בראש?
ת. חיים לוי.
ש. אלגזר?
ת. אלגזר לא מסכים אתם.
ש. משה מורד?
ת. אתם. יש אחד במצליח ואחד בדוגן.
- ש. מה שהם עושים לא טוב. מה אתה מתאר לעצמך שיהיה יותר טוב?
ת. אם תרשמו את החתונות באיזה מקום בחוץ.
ש. לרבנים הם לא יכולים ללכת, הם צריכים ללכת לרב קראי. לאיזה
רב ילכו?

- ת. שהם ילכו לאיזה רב שרוצים, החתן והכלה.
- ד"ר זילברג: נניח שיש לך בחור צעיר ולמישהו יש בחורה צעירה, אל מי תשלח אותם, מי יסדר את הקידושין שלהם?
- ת. הכל הייתי אני מסדר. כאשר התפטרתי מרב העדה היה תופס את מקומי שני - יוסף בן משה מרזוק, הוא היה שני.
- מר האוזנר: היינו רוצים שאדוני יבין אוחנו. אנו ברגע זה ממש בהתחלה. איך אנו דנים בענין העדה אם פלוני צריך להיות רב או אחר. אנו דנים באופן כללי מה טוב בשביל הציבור של הקראים, איך להסדיר את הענינים שלהם. (ת. איך סדר ביניהם). טוב, מה אתה היית עושה בשביל שיהיה סדר, אילו הכוח בידך?
- ת. אם יש ריב בין איש לאשתו, הייתי שולח אותם לבית הדין הרבני.
- ד"ר זילברג: לא של קראים?
- ת. לא, של רבנים. היה מקרה שאיש התחנן עם אשה ועינה אותה. היא רצתה לעזוב אותו - - -
- מר האוזנר: אתה אומר שהיית שולח אותם לבית דין רבני.
- ת. הם הוציאו תעודה גרושין, זה אסור.
- ש. איך היית מסדר נשואין, גם כן אצל רבנים? (ת. לא). אצל מי צריך לסדר?
- ת. אצל קראים.
- ש. מי צריך לסדר?
- ת. שבחור ובחורה יבחרו, ילכו אל מי שממונה על כך.
- ש. אפילו אם איננו רב?
- ת. רק רב.
- ש. מי יסמך את הרב או את החזן?
- ת. אחרי לא ראיתי אף אחד. כולם מתבלבלים בעת שמטביעים את החתן.
- ש. אנו לא נחיה לעולם. מה לעשות להיקנות של עולם? מה לעשות לדור הבא? תיעץ לנו. יש לך עצה בשבילנו?
- ת. יש בחור שיכול לסדר. אני לימדתי אותו איך לסדר. הוא היה חזן שם, הסמכו עליו.
- ש. אתה הסמכת אותו?
- ת. כן.
- ש. הוא יכול להסמך אחרים?
- ת. לא.
- ש. יש מי שיכול להסמך בלעדיך?
- ת. יוסף מרזוק.
- ש. מלבד כבודו ויוסף מרזוק יש בין הקראים בארץ מישהו?
- ת. יש בן-אדם שהוא פספסן, שלמה נונו.
- ש. הוא מבין בדין? (ת. בינוני). ספר לנו מה באמת קרה לך.
- ת. בעת שחיתנתי את הבחורה ששמה מרים מאופקים עם בחור בולגרי רבני.
- ש. איפה זה היה?
- ת. בחל-אביב. אחר כך נודע לבני העדה שחיתנתי אותה. (ש. מה עשו לך?)
- ש. עשו שם ישיבה, הביאו את כל הבעלים ואיימו עלי: אם אתה לא תסדר

את התפטרותך מן העדה - יש אנשים שהם לא טוב בעבורך. שמעתי בחוץ השיחה שיש אנשים שרוצים להרוג אותי.

ש. הכעס היה שהיחנת אשה קראית עם בחור רבני? (ת. כן). והתפטרת באותו לילה?

ח. כבוד השר לא רצה לקבל את זה עד שהלך אצלי

ש. מי היום מסדר חופה וקדושין אצל הקראים?

ת. שלמה נונו שהוא הכל. יש בתוך בית הכנסת ברמלה, הוא מסדר והוא לא מאמין לאף אחד.

ש. וחיים לוי גם הוא מסדר?

ת. הוא רק ממליץ, אבל עוד מעט הוא יקח את הכל.

הגב' חלמיץ: מה שאת אומרת "יקח את הכל"?

ח. השלטון בידו.

ש. בשביל מה נחוץ לו השלטון?

ת. רוצים למנוח אותו לרב.

מר האונזר: איפה אדוני למד את הדינים? (ת. במצרים). מי נתן לו סמיכה?

(ת. הייתי חזן). מי עשה אותך חזן? (ת. בבוביץ, הרב הגדול של העדה).

ש. אילו בא לידך עוד פעם מקרה, בלי איזונים, לחתן רבני עם קראית או

קראי עם רבנית, היית מחתן?

ת. הייתי עושה, חיתנתי.

ש. אתה הושב שלפי הדין הקראי זה מותר?

ת. התורה היא אחת.

ש. גם אני הושב כך.

ח. יש אנשים אחדים שפגעו בכבוד השר.

ש. יש מישהו מן העדה שעמד לימינך בריב אתך?

ח. הם לא יכולים, לא קם אף אחד. בעת שאמרו שאני אחפסר מהכל, חלק

מהאנשים אמרו: אנחנו רוצים אותך.

ש. כאשר דובר על התפטרות מראש העדה, היה מישהו שתמך בך?

ח. הוציאו עלי דיבה שקיבלתי שוחד.

ש. יש אנשים בציבור הקראי שתומכים בדעות שלך שצריך להתחתן עם רבנים?

ת. יש אנשים כאלה. יש אחד ושמו יוסף אלישע, שגר במושב מצליח;

אמיל כהן - גם הוא במצליח.

פרופ' בן-ששון: האם מותר לי להבין, כבוד הרב, שאלגזר היה תומך בך?

ח. הוא לא יכול לעזור לי.

ש. לפי מה שכב' סבור, אילו היה דיון חפשי אדם כמו אלגזר היה בעד

נשואי קראים ורבנים?

ח. הוא אומר: חנו לו שידבר.

ש. הוא רק חתרן.

מר שחור: רציתי לשאול אותך: אתה היחנה ~~ההיא~~ רבני עם קראית.

אתה אומר "אנשים אחים אנחנו".

ח. אצלי אין הבדל בין זה לזה. רק מה שיש הבדל - זה חילוף המועדים.

ש. אילו הרבנים היו מחתנים קראי עם רבנית היית חושב שזה טוב?

ח. אם מישהו רוצה להתחתן, אנחנו יכולים למנוע אותו? אי אפשר. הם

נוסעים לקפריסין ומחתנים שם. אני מכיר אנשים כאלה.

מר האונזר: אם יבוא אדם וישאל חורה מפייך ויגיד: אני רוצה להתחתן עם

רבני. אתה תגיד להם: תבוא ברכה עליכם? (ת. כן). אתה תסכים שילד וילדה שלך יתחתנו אצל רב רבני? (ת. כן).

הגב' תלמי: אם זה, חס וחלילה, לא יהודי, גם כן תסכים? אתה אמרת: אם רוצים להתחתן - צריכים לחתן אותם, לתת להם קדושין. אני שואלת: אם אחד מהם חלילה לא יהיה יהודי, גם כן תסכים? איזו דת יש לו?

הגב' תלמי: נגיד מוסלמי.

ת. לא מוסלמי ולא נוצרי, חוץ מיהודי.

ד"ר זילברג: אצל הקראים אסור לקחת בת אחיו, זה עריות. אצל הרבנים - זה הותר. עכשיו, אם רוד ירצה להתחתן עם בת אחיו בפני רבנים, תהיו שבעי רצון? (ת. לא). ז"א אתם תסכימו לרבנים אם ילכו לפי הדינים שלכם.

פרופ' בן-ששון: מה שכב' אמר לנו זה לפי הפסק של רבי אהרן מגן-ערן ולפי הפסקים הקודמים. האם כבודו יכול להסביר לנו, למה לפי דעתו - היו נשואין ויש פסקי הלכה, זה דין שנהג בעדה הקראית במצרים וכתבו כתובות מיוחדות לנשיאים (?) - מה גרם, לפי דעתו, שבעדה הקראית היום יש התנגדות כל כך קשה לנשואים רבניים, שלא הייתה אצל רבי אהרן ואצל רבי אליהו בשיצי ואצל אחרים.

ת. כבודו יודע שאין הבדל היום, שיש אנשים אצלנו שהם עובדים עבודת חוץ והם עובדים בימי המועדים שלנו. מה יש? אתם אומרים אנחנו קראים.

ש. אם כן עוד יותר השאלה עומדת: מה הסכמה שמתנגדים?

ת. יש מיעוט שמתנגד ומיעוט זה שולט.

ש. הבנתי את זה.

ד"ר זילברג: אמרת קודם שאתה מתנגד לנשואין שלא לפי חוק הקראים.

פרופ' בן-ששון: אני הבין יפה מאוד, שכבודו כפוסק לפי ההלכה הקראית

רוצה שכל הנשואין יהיו בהחלט לפי הדין הקראי. אם הבנתי את כב' נכון, הרי אם יבוא אדם להתחתן, נגד אני רוצה לבוא ולהתחתן עם קראי, כבודו לא ישאל על היחוס שלי איך התחתנו אבותי, כב' לא יתעניין בשאלה.

ת. זה דומה לבן אדם שאפה עובה ושם למעלה קצת שוקולדה. אם הוא אומר לחתן ולכלה לפי הדינים כמו שכתוב אצלנו, הוא משיב בחוקי בריחה הר סיני, אני פלוני בן פלוני מעיד וכו'.

ש. ואין לפי דעה כב' לשאול על יחוס, אם אני בא, לפי נשואי עריות, לפי הדין הקראי? אני רוצה לדעת את דעת כב' על שאלה זו.

ת. זה הדבר שהם מעוניינים בו מאוד, שלא יהיה בנו עריות. חוץ מזה אין שום דבר.

ש. אני רוצה לחלק בין שני הדברים. יסלח לי כב' הרב, יתכן שבענייני הלכה קשה לי להתבטא. אני אנסה להסביר את דברי. אם אני אומר לא נכון, יתקן אותי הרב. אם יבוא היום אל הרב אדם, שכב' יודע עליו שהוא קרוב לחתן ולכלה באותם איורים של היקש, שרבי אליהו בשיצי פסק בספר העריות,

כב' לא ישיא אותו. עכשיו אני שואל: אני בא אליו, אני רכני בן רבני מדורות, כב' ישאל אותי: האם אתה יודע משהו על קשרי קרבה בין ההורים? כבודו יודע שאני והכלה זרים לגמרי, לא לפי היקש ולא לפי ריכוב, אני שואל את כב' אם ישאל אותי איך היו דרגות הקרבה של ההורים?

ח. עד שלושה דורות.

ש. עד שלושה דורות כב' ישאל.

מר האוזנר: אם היה אחד מיוזאי עריות, כב' לא יחתן אותו? (ח. לא.)

פרופ' בן-ששון: אם זה נכון - ואני מקבל את הדבר כפסק של אדוני - יש לפנינו

אנשים ממשפחת הנשיאים במצרים, ביניהם אנשים שהתחתנו עם

רבניות, ויש לנו התנאים שכתבו. אין שום זכר לחקירה אחרי

יחוסין. אני רוצה לומר לאדוני דבר - ואני אומר פה את דעתי -

אני חושב כמו שכב' רוצה, שכל היהודים ירגישו את עצמם

כאחים. יאמין לי שגם אני רוצה בזה. (ח. מי יתן והשת). כדי

שהדבר יהיה - צריכים לחת משהו. אחרת לא נפגש. (ח. בקרוב יהיה).

אי"ה, יכול להיות שכבוד הרב יודע, שלפעמים קורה שזורקים

לכביסה מלח והיא עושה אותה לבנה. אולי הועדה הזאת היא המלח.

אנו מדברים עם בני אדם ומחפשים דרך.

עכשיו אני רוצה לשאול אצל כב' - וזה קשור בעניין העדה הנפרדת.

אם באים לדבר על אפשרות של קשר בין רבנים לקראים, לפי עניות

דעתי יש שלושה תנאים: התנאי הראשון - שלא ישאלו ליחוס. אם

ישאלו ליחוס - כב' הרב - עם כל הרצון הטוב נוכל לדבר על

התקרבות ונשאר במקום, מפני שאם יוותר לי לומר - כב' הרב

יודע, שלפי הפסק בספר העריות של ר' יהושע ברכי יהודה, גם

נשואי הקראים היום הם לקולא ולחומרא. לפיו צריך היה היום

להחמיר בנשואין בעניני עריות. אחר כך בא רבי אליהו

ב"אדרת אליהו" והקל, מצאו דרכים. אנו נמצאים בנקודה פגישה.

אני שואל: אם על יסוד מה שהיה פעם, כב' הרב לא רואה דרך,

אולי השאלה בדבר קרבה תהיה רק לכלה ולחתן ולא שלושה דורות

לפני כן. אם ישאלו שלושה דורות לפני כן - כב' הרב עושה

מה שרוצים המהנגדים לו. אז לעולם אי אפשר יהיה לעשות שום

דבר. האם כב' הרב רואה דרך ואפשרות לחשוב על זה או לא?

ח. יש בן אדם המחארה אחי כאן בבית בירושלים. בן-אדם ה רצה להכנס

לתוך העדה והם לא רצו. הוא רצה לפני 12 שנה להכנס. הוא בגיל

62. בן-אדם זה אמר לי: למה אתה לא רוצה לחתן אותי? אמרתי:

אני מסכים, אבל לא אוכל לעמוד בפני אנשים טפשים וברברים.

הוא בא ואמר: בחרתי אשה, אתם רוצים לחתן אותי? אמרו לו:

עד שיהיה כתוב בתעודת הזהות שאתה קראי.

ש. שאלה אני שואל. הם לא רואים אפשרות, אבל אחי מעניין מה שכב'

חושב. האם יש אפשרות שנשואין יתקיימו אף ישאלו את החתן והכלה

לקרבה שלהם ולא ליחוס שלהם? (ח. זה קשה לי). האם כב' חושב

שלמען אחדות ישראל הוא מוכן לחפש את הדרך הזאת?

ח. מקרה כזה היה בתורכיה. היה שם רב והוא היה חתן נוצריית

שהחגיגה ונכנסה לתוך העדה.

ש. אנו מדברים כדבר איש אל רעהו. אני שואל אם כב' הרב רואה אפשרות לחשוב על כך - ההצעה לא מוכרחה לצאת ממנו - על נשואין בלי לשאול את החתן והכלה מי היו אמותיהם, רק אותם לשאול על הקרבה ביניהם.

ד'ר זלברג: לא לשאול את הכלה אם היא לא בת אחי אביה.

הגב' תלמי: זוג זה שחיתנת אותם, שאלת אותם?

ה. כן, שאלתי אותם.

ד'ר זלברג: יש שאלה פרינציפיונית, אם אנו ממשיכים בכיוון זה. אחרת נצטרך

להזמין גם את הרבנים.

פרופ' בן-ששון: מותר לי להמשיך בשאלות בכיוון זה? היו זמנים של התקרבות.

היו זמנים של התרחקות. אנו רוצים להתקרב. אם נשאל אחד את השני

על ליחוס - אלהים יודע איפה נגמור. המחיצות תהיינה קיימות.

כב' רוצה לשבור את המחיצות. אני שואל כעת: כב' רואה אפשרות

לאדם, שבשעת הנשואין אין הוא יודע עליו ולא כלום, אם בא

בן-אדם כזה האם יש אפשרות שלא לשאול אותו ליחוס? כן או לא?

ה. עד לדור השלישי לא לשאול דבר?

ד'ר זלברג: אני חושב שכל החקירה הזאת היא לא בסמכותנו.

פרופ' בן-ששון: אני רוצה להסביר לכב' הרב שאלה אחת ששאל היו"ר שלנו, שהוא

איש משפטים גדול ושאל אותה במונחים משפטיים. אני רוצה להבהיר

אותה. הוא שאל את כב': האם כב' הוא בעד עדה נפרדת או לא.

פירוש הדבר הוא כזה: אם במדינת ישראל יש חוקים של נשואין

וגרושין, אם העדה הקראית לא רוצה אלא נשואין של בני העדה שלה

לפי דיניה היא, הדרישה היא - בין שנקרא בשם זה או לא - למעמד

של עדה.

ה. יש אנשים שהלכו לרבנים והתחתנו שם. בעת שיעקב הלך לחרן והתחתן עם

בנות לבן מה עשה? עשו רק שכן אדם ידע שהתחתנו. (?)

ש. התשובה של אדוני יפה, מפני שהיא חשובה לפי המקרא ולפי הרמב"ם. אבל אני

רוצה עכשיו לשאול שאלה. אם אני מבין את החשובה נכון, כב' היה מסכים

לכך שלצורך נשואי העדה הקראית הממשלה תמנה רושמי נשואין מבני העדה

הקראית.

ד'ר זילברג: אתה יוצא מתוך הנחה שאמר זאת. הוא לא רמ זאת.

פרופ' בן-ששון: אני שואל את אדוני, האם זה אפשרי שהממשלה תמנה רושמי נשואין

מבין העדה הקראית בארץ, לפי הסדרים שהממשלה תקבע, האם כב' היה רואה

זאת כפתרון אם הממשלה תמנה רושמי נשואין מבני העדה הקראית? הם לא

יחמנו מפני שהם רבני העדה הקראית אלא יחמנו מפני שהממשלה תמנה אותם

לפי הסדרים שתקבע. כנקודת מעבר, עד שילבינו החטאים, כב' היה רואה

בזה פתרון או לא.

ה. הממשלה בידכם ולא בידינו.

ש. הממשלה בידיך כמו בידינו. שנינו אזרחי המדינה הזאת. אני שואל מה

דעת כב' על זה.

ה. רק מה שהם צריכים לנהוג עם המועדים.

ש. אדוני רוצה שיגידו "לפי חוקי חורב וכו'". כב' סבור שאם ימנו רושמים

כאלה, לפי שיקולי הממשלה, נשואין בין יהודים וקראים שיעשו לפי השבועה

שאמר ענן "במבחר לבס" וכו' - כב' רואה זאת כפתרון אפשרי? זה הרעיון

שאני מעלה.

ד"ר זילברג:

אדוני מבלבל אותי, הוא לא חפס את השאלה. האם יש לאדוני כוח כזה להשפיע על העדה הקראית להשיא קראית לרבני, בלי לחקור ולדרוש על היחוסים.

הרב מסעודה:

האם יש אצלכם הרבה אנשים שהם אסורים לפי דיני הקראים ומותרים

ש.

לפי דיני הרבנים? (ת. אין לנו עריות). נשים אסורות, בת אחותו -

זאת אשה אסורה. (ת. זה היקש). היקשים כאלה אצל הקראים יש

הרבה. יש הרבה אנשים שהם אסורים לפי דיני הקראים ומותרים לפי

דיני הרבנים. אם אתם יודעים שמישהו התחתן אצל הרבנים באשה

כזאת, חהירו להתחתן עם הצאצאים שלהם? נניח שהדוד לקח בת

אחיו, וזה ידוע, והוא הלך לרב רבני והרב הזה השיא אותו. אחר כך

נולדה להם בת, האם אתם תשיאו בת זאת לקראי? שניהם היו קראים,

הם הלכו לרבנים והם השיאו אותם. נולדה להם בת והיא רוצה להתחתן

עם קראי, אתם תשיאו אותה?

לא אוכל להשיב.

ת.

אם אדוני אומר שער שלושה דורות זה אסור, החשובה צריכה להיות

ש.

שלא תשיאו אותה.

קרה מקרה אצלנו לפני 80 שנה, שאשה עבדה אצל רבני והוא התחתן

ת.

אתה.

לדעה של אדוני יש שותפים בעדה הקראית, שאריכים להשיא קראי עם

ש.

רבנים?

יש אחדים, הרוב לא איכפת להם, רק מתנגדים סתם כך.

ת.

לו הלכו ממשפחה למשפחה והיו עושים מאל, היו הולכים מבית לבית,

מר האוזנר:

מה היה הרוב אומר, לפי דעת אדוני או לפי קיצוניים יותר.

רובם אפילו בפה לא יחירו.

ת.

מה היה במצרים? הנה היה רב שהסמיך אותך, מה הוא לימד שזה מותר

הגב' תלמי:

או אסור? גם במצרים היו יהודים רבניים.

ת.

התנגדו. קרה מקרה כזה. בן אדם ממשפחתי רצה לקחת בתורה רבנית,

ת.

קמו עליו ורצו לפטר אותו מתפקידו.

פרופ' בן-ששון: זה היה מקרה מפורסם, זה בכתובים אצל הרב בבוביץ.

המותר לי לשאול עוד שאלה אחת? האם כב' הרב היה רואה באפשרות -

ואינני אומר שיש באפשרותנו להציע זאת - אפשרות של הצעה אחרת

שיהיה רושם נשואין, שאם רבני וקראי רוצים להתחתן, יתחתנו

לפי חנאי אותה הכתובה ממצרים, שכל אחד ישמור את המועדים

של השני.

היא שומרת על מועדיה והוא שומר על מועדיו.

ת.

זו היתה משפחה של ראש הגולה, זה היה במאה ה-12.

ש.

בימים אלה אי אפשר.

ת.

אני מנסה לחפש הצעות, אני שואל אם אפשר היה.

ש.

ד"ר זילברג: הרב מסעודה יחכה לנו, אנו צריכים להחיעץ בינינו כמה רגעים.

(הרב מסעודה יוצא)

הצעת שאלה:

שאלה: האם ניתן להעביר את המידע, המופיע בתוך הדוחות, למחשב ולבצע עליו ניתוח? מהן היתרונות והחסרונות?

תשובה: כן, ניתן.

ש. האם ישנה חשיבות במידע זה? האם ישנה חשיבות במידע זה? האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. (המידע זה איננו מידע). האם ישנה חשיבות במידע זה?
ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. (שאלה זו איננה מידע). האם ישנה חשיבות במידע זה?
ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. האם ישנה חשיבות במידע זה?
ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. האם ישנה חשיבות במידע זה?
ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. האם ישנה חשיבות במידע זה?

א. כן, ישנה חשיבות במידע זה.

ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. האם ישנה חשיבות במידע זה?

א. האם ישנה חשיבות במידע זה?
ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?

ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. האם ישנה חשיבות במידע זה?

א. האם ישנה חשיבות במידע זה?
ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?

שאלה: האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. האם ישנה חשיבות במידע זה?

שאלה: האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. האם ישנה חשיבות במידע זה?

א. האם ישנה חשיבות במידע זה?
ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?

שאלה: האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. האם ישנה חשיבות במידע זה?
ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. האם ישנה חשיבות במידע זה?
ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. האם ישנה חשיבות במידע זה?

א. האם ישנה חשיבות במידע זה?

ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?

א. האם ישנה חשיבות במידע זה?

ש. האם ישנה חשיבות במידע זה?

שאלה: האם ישנה חשיבות במידע זה?
א. האם ישנה חשיבות במידע זה?

ה ת י ע צ ו ת ה ו ע ד ה

פרופ' בן-ששון: אנו מגיעים לנקודה עקרונית וכל אחר יאמר את הדברים על אחריותו.

ד"ר זילברג: היו"ר שואל את חברי הועדה, אם רצוי להציג לעדים שאלות בנוגע לאפשרות של נשואין בין קראים ורבניים, ומפנה את השומע לב החברים לנוסח של כתב ההסמכה, בו נאמר שהועדה מתבקשת לבדוק את המצב המשפטי הקראי בתחום הדיון בעניני נשואין וגרושין בין הקראים, תוך בירור יסודי של הדעות והרצונות השוררים בקרב כל ציבור הקראים. - הוא מבקש להמליץ בפניו על הצעדים המשפטיים והמינהליים, שרצוי לנקוט בהם כדי לפתור לטובת ציבור הקראים בישראל את בעיות הדיון בעניני נשואים וגרושין וכו'. - כבר מבחינה פורמלית אין לנו סמכות לדון בשאלת היחסים בין הקראים והרבניים. אכל לי נדמה שאף אילו היה לנו סמכות לכך לא היינו יכולים לפתור את הבעיה וזה משני טעמים: א) מפני שחסרה לנו סמכות הלכית הדרושה לכך. ב) אם נכנס לסבך הבעיות האלה נצטרך לשמוע לא רק את הדעות השוררות בכיוון זה בין הקראים, אלא גם הדעות השוררות ~~בכיוון זה~~ בנדון זה בין הרבניים. לכן מציע היו"ר, כדי למנוע ויכוחים בקרב חברי הועדה, לקבוע כבר עכשיו שלא רצוי להציג לעדים שאלות בנוגע לאפשרות של נשואין בין הקראים לבין הרבניים.

מר ישראל ישעיהו: אדוק היו"ר, שלפי כתב ההסמכה אנחנו מוגבלים בבירור ובחיפוש הצעות להסדרת המעמד האישי בתוך העדה הקראית בינה לבין עצמה. אבל אילו היה זה בלבד - ספק אם היה צריך להקים ועדת חקירה כזאת במעמד כזה. משום שאם יש 5,000 בני אדם שתובעים את זכותם להסדרת המעמד האישי שלהם על פי החלכה המקובלת עליהם, מסופקני אם אפשר למנוע מהם זאת. אבל הם רוצים להיות בתוך כלל ישראל ואנו רוצים להגיע לכלל ישראל. כלומר, לאחות את הקרעים. ועלולות להתעורר שאלות מעשיות בענינים שהם קובעים חיי בני אדם, שהם אהבת בחור ובחורה, ועלולות להתעורר ~~מסביב לזה~~ סערות ציבוריות על אותם המקרים שהם "נשואין מעורבים". הם יושבים יחד בישובים שונים. ואם לשאלה זו לא יהיה פתרון - אנו צפויים לסערות. אני אומר דבר זה, כדי להפנות את השומע לב הועדה ולתפוס את השומע לב השר שמינה אותנו, שהוא מינה אותנו על החלק הקל שבענין. אבל מיד התעוררנה שאלות גבול, שאלות של "נשואין מעורבים" ותהיינה סערות ציבוריות כאלה שלא נוכל לעמוד בפניהן.

הגב' תלמי: אני חושבת שלא נודקק יותר לאיש זה. אפשר להודיע לו שלא יחכה.

ד"ר זילברג: נזמין אותו בשעת הצורך. נקרא אותו ונפרד ממנו. (מכניסים את הרב מסעודה).

ד"ר זילברג: הרב מסעודה, נהנינו מאוד מהעדות שנתת לנו. אנו מודים לו. אם יהיה צורך - נזמין אותו עוד פעם. א עכשיו יש לנו דבר שאנו צריכים להחיעץ בינינו לבין עצמנו. הודה רבה.

הרב מסעודה: אבקש להזמין אותי בשעה מוקדמת. (יוצא).

ד"ר זילברג: אני מרשה לעצמי לומר כמה מלים ~~למר ישעיהו~~. תראה נא, גם אם נצמצם את הדברים לענין ה"אינטרה-קראי", גם כן תהיה לנו עבודה קשה מאוד. כרגע המצב המשפטי כזה, שלקראים אין כרגע שום מעמד אישי. הם אינם יכולים להתחתן, אפילו אם כולם יוותרו וילכו לרבניים. הרבניים לא ישיאו אותם אפילו קראי עם קראי. אפילו אם נצטרך לדון בשאלה זו לבד, על השאלה המתעוררת

בקרב הקראים, תהיה לנו די עבודה. זאת אי אפשר לעשות על רגל אחת. ביניהם יש הרבה מאוד התכתשויות ומחלוקות אישיות.

מר י. ישעיהו: האם משתמע מכתב האסמכתה שאנו צריכים לעסוק במחלוקות האישיות?

ד"ר זילברג: לא. לא יהיה לנו קל אפילו אם נצמצם את עצמנו לעניינים הקראיים. כאן יש אפשרות קיצונית מאוד - שאני מתפלל שלא נקבל אותה -

שהקראים אינם יהודים. אז הם עדה נפרדת כמו הדרוזים. אני מקווה שלא נקבל אותה. אני מדבר עכשיו מצד הרבנים, איך אנו רואים זאת דרך האספקלריה הרבנית. דרך האספקלריה הרבנית קיימת שאלה אחת: אם הם כשרים או פסולים. היו רבנים שאמרו שהם כשרים לבוא בקהל והיו רבנים שאמרו שהם אסורים. מחלוקת זו נמשכת עד היום הזה. אפילו עכשיו יש רבנים שאומרים שהם אינם כשרים, רואים אותם כאסורים. ויש כאלה שהושבים שמוחל לסמוך על הפוסקים שמוחר להשיא אותם. לא רק הקידושין שלהם אינם קידושין אלא הגרושין שלהם אף הם אינם גרושין. אם נכנסים שאלה, נהיה מוכרחים לשמוע את הצד שכנגד. והצד השני יגיד "לא" בא' רבתי, כשם שגם אצלם נשמע "לא" בא' רבתי. נצטרך לפתור שאלה זו בלי לנגוע בשאלת העדות.

מר י. ישעיהו: אני מבין שבסופו של דבר נגיע לזה, שיוסד המעמד האישי שלהם מבחינת המדינה. לכן מבחינת הרבנות המדינה חצטרך להקים להם

בי"ד לנשואין ולגרושין. אחר כך זה יתפתח וירצו חינוך נפרד ובית-קברות נפרד. לקראת זה אנו הולכים. אם נצמצם בכתב הסמכות, המסקנה הטמונה בכתב הסמכות, כי כל פתרון אחר איננו ניתן, אלא אם כן נתחיל להסתבך. שיש חסכוכת גדולה - בזה אתה צודק. נתחיל להסתבך במציאת פתרונים ושום פתרון לא יעלה בידנו, אלא אם כן נקרא את המוסמכים לדבר בשם הרבנות והם יגידו לנו איזה פתרון מזוית הראיה שלהם, שיכול להבטיח כלל ישראל, שחוק הנשואין והגרושין חל על כולם. ז"א אם לא בדרך זו - נראה לי הענין מתקרב להקמת עדה דתית חדשה. (ד"ר זילברג: ואם נצמצם שאלה זו לענין גרושין ונשואין?) זה יתפתח מאליו.

מר שחור: הבעיה המרכזית אינה "נשואין מעורבים", במרכאות. נניח בעיה זו.

אני בטוח שבעיה ה"נשואין המעורבים" יוחר קל למצוא לה פתרון מאשר בעיה הנשואין בינם לבין עצמם. לו היינו באים לכלל הסדר אתם, מה יהיה בנשואין בין קראי לקראית, או להיפך, אין לי ספק שהיינו מוצאים גם אחר כך פתרון. (הגב' א. תלמי: אני רוצה להבין אותך). לי נדמה שהבעיה המרכזית במדינה איננה מה יהיה אם קראי רוצה פעם לקחת רבנית או להיפך. הבעיה היא - איך קראי וקראית יתחבנו במדינת ישראל. וממנה פתרון לבעיה אחרת. לו היו הרבנים והקראים מביעים לידי הסדר, שקראי וקראית מחתנים לפי דת ישראל בתוספת משהו, אז המקרים המועטים של קראי ורבנית היינו מוצאים להם פתרון. (פרופ' בן-ששון: איך?) אינני יודע איך. העובדה היא כך, שמחור 10 אלפים יהודים במדינת ישראל התחתנו 500 קראים וקראיות, במשך הזמן הזה התחתנו גם 20 קראים עם רבנים. ביסוד התחתנו קראים עם קראיות. לפי דעת הרבנים שלנו הנשואין האלה אינם נשואין והגרושין אינם גרושין. אנו יוצרים בעיה חדשה במדינת ישראל שהיא אינה קיימת. הבעיה החדשה של חיתון - היא לא הלכתית. לו היינו מוצאים לזה פתרון, שהרבנות חסכים באיזה אופן והקראים יסכימו לבוא לידי הסכם על מקרים רגילים של קראים וקראיות - היו"ר הסביר נכון, שהבעיה היא שנמצאת עדה בישראל ללא כל מעמד מי יחתן אותם ומי מגרש אותם. זאת הבעיה העיקרית של המדינה. לו היינו יכולים למצוא פתרון מוסכם על

דעת הקראים והרבנים בין קראי לקראית + (ישראל ישעיהו: מה עסקם של הרבנים לכך? פרופ' בן-ששון: לפי כחב המינוי של השר שלך, זה בפירוש לא נאמר לנו). לדעתי הבעיה העיקרית שעומדת לפנינו - זוהי הבעיה שעלינו למצוא לה פתרון.

לו היינו מוצאים פתרון שיהיה פתרון מתאים גם על דעת הקראים וגם על דעת הרבנים היינו בטח מוצאים פתרון לבעיה שאנו קוראים לה "נשואין מעורבים".

מר ג. האוזנר: מוטב שנראה את המיגבלות שלנו ולא נהלך בגדולות, שמא נפסיד את הדברים שאנו יכולים לפתור בעניינים שבהם נתמנינו. אילו חזיתי

אפשרות של פתרון, שכנראה שר הדתות חלם עליו כל השנים ומשום כך לא דחק את הקץ, הייתי גם אני מציע שאנו נסמוך על הזמן שיעשה מה שלא עשה השכל. אבל אינני רואה פתרון כזה. ובינתיים יש חיי שעה. יש אלפי אנשים אשר לא זו בלבד

שעתיים איננו מובטח מבהינה זו, אלא כל מאות הנשואין ביניהם, אם מישהו ירצה להפיל אותם בבית המשפט, להביא למבחן, אני הייתי סובר לו הייתי נותן עצה

משפטית - שכל הנשואין האלה לא שווים כלום. לא רק הגרושין של מרוזק היו נופלים, שאליבא דכל העולם לא היה להם תוקף, אלא גם הנשואין לא היה להם תוקף. אז אנו נמצאים חוטאים כלפי ~~העולם~~ ציבור של אלפי אנשים. לו הייתה זאת

משפחה אחת - הייתי אומר שהיא צריכה לסבול בשביל התקווה של היהדות, אבל זה ציבור של אלפים. הואיל וכך צריכים למצוא פתרון לעניינים היום-יומיים המידיים.

כל הנסיון שלנו להפליג להטברים ולשכנוע, שבעצם הם סועים, שהם לא מפרשים את ההלכה שלהם כשורה, שיש גדולים ופוסקים קראים שפסקו פעם אחרת, שיש היחר - זה

לא יעלה, לא יכול לעלות. וכי תהליכים היסטוריים שכל כך העמיקו במשך אלף שנים, אנו יכולים במחי יד אחת להתגבר על זה. נוציא "אוקאז" שמהיום והלאה

הקראים ילכו לפי הלכה אחרת? - אני מבין ללבו של פרופ' בן-ששון. מי מאתנו לא רוצה באחדות ישראל? אבל נסתכל סביב למציאות. גם הם אומרים: פעם יבוא

משיח צדקנו ויפתור את כל הבעיות, אבל בינתיים מה נעשה? אם הפתרון שלנו לא יהיה שלם ויהיו מקרי גבול - מוטב שישארו מקרי גבול מאשר שיחסר כל פתרון.

סבורני שנחטא לעצמנו אם נתרחק מאפשרויות של פתרון מעשי.

אני חושב שמינויינו הוא חוצאה מכך, שמשרד הדתות נואש ממציאת פתרון על ידי התעלמות מן הבעיה. אנו לא נוכל להתעלם מן הבעיה, ובלי לפגוע בסדרים

שנוחים לנו נצטרך למצוא את ההסדר בשבילם. איך למצוא? - חשבתי על אפשרויות, גם היו"ר חשב. בינתיים לא החלטנו בדעתנו. אבל אם אנו מושכים את הבירורים

שלנו לדרך לא-דרך - אנו רק משלים את עצמנו וגם אנשים שיסיקו מעצם השאלות שלנו מסקנות לא רצויות. ולכן עלינו לקיים את הציווי: הוה זהיר בחקירת

העדים וכו'. אינני יודע מה יספר מחר הרב מסעודה באיזה כיוון אנו הולכים. בודאי אנו צריכים לדעת מה חושבים האנשים השונים מקרב הקראים, איך הם נוטים

להסדיר עניינים אלה, אם רוצים מעמד של עדה או לא רוצים, אם הם מצמצמים את המשאלות שלהם בעין קדושין וגרושין או יש להם בעיות אחרות. אלה הדברים אנו

חייבים להציג בפני האנשים שיבואו. אם נבקש מאדם להסיח ~~אז~~ באופן כללי את אמונותיו ותקוותיו - אינני מתנגד לכך. יבוא כל אדם ויספר. אני כשלעצמי

מזדהה לחלוטין עם דעתו של היו"ר, שאנו צריכים להגביל את עצמנו. זה גם יהיה מעשי, זה ירחיק אותנו מתקווה שוא גם אצלנו ועוד יותר - אצל האנשים המופיעים.

הגב' אמה תלמי: אני חושבת שהסמכות הזאת שניתנה לוועדה מכניסה אותנו

לסימטה שממנה יש רק מוצא אחד וזה כ פ ו ר ח ס .

כלומר, שיהיו להם כל האביזורים של עדה, מבלי שנקרא את הילד בשמו. לפי הדברים שיש לנו פה, אנו יכסלים רק זאת להחליט. דרך אחרת אינני רואה לפתרון אחר איננו. כך אני מבינה. אינני פוסק הלכות. במידה שאני יודעת האשה נקנית בשלושה דרכים. הנשואין שלהם הם נשואים. אני הולכת לפי ההגיון שלי. אם אמנם האשה נקנית בשלושה דרכים - אין ענין של ערוה והנשואין נשואין. הבעיה היא באמת זו - שיש לנו רק מוצא אחד: להודיע שאנו מכירים בנשואין על פי הדין שלהם, לחת להם רושמי נשואין, לעשות להם מבחנים, ועל ידי זה לבנות את הדבר שאיננו רוצים בו - את המתיצה. לעודד את כל האמביציות של שלטון, מבלי שיש להם ידיעה כיצד להשתמש בו. התרשמתי מדברי לוי, שלא ברור להם למי מקנים זכות בחירה ואת מי בוחרים, ואין אפשרות לבדוק אם הבחירות היו כשרות. האם גם את זה אנו צריכים להסדיר או לא צריכים להסדיר? אם זה באמת כך כפי שאחם אומרים, אני חושבת שצריכים לשקול. אנו מוכרחים להתייעץ ולשקול, אם אני רוצה להיות בועדה שאין לי מה לדבר, שיש לי רק הוראות מסויימות.

(מר האוזנר: נניח שיש לך חופש פעולה, כאיזה כיוון אחר היית מכוונת?)

הייתי מזמינה גם את הרבנים ואת אלה שחושכים אחרת, שחושבי שיש אפשרות להשיא אותם, והייתי משאירה דעה חפשית לקראים שרוצים להנשא על פי דין אחר, על פי דין רבני. אני שומעת מכבוד השופט, שהרבנות שלנו לא חשיא קראי עם קראית.

(מר האוזנר: נניח שחשיא, תגידי להם שאסור להם להנשא אצלם?) אם קראי וקראית יוכלו להנשא אצל רב, אני פותחת בזה פתח בסכר. גם אצל רושמי נשואין וגם אצל רב רבנני. (מר האוזנר: היכן יש לך רושמי נשואין אצל מישהו שיהיה מוכר כרב?)

פרופ' בן-ששון: אנו עוברים למערכת ארגומנטים שהם ספציפיים לפתרון. אני חולק על הויכוח אחר, שמטה אותך מן הפתרון, בשעה שאת מביאה אותנו להצעות היפוטטיות של פתרון.

הגב' א. חלמי: זה לגמרי הגיוני כשאני אומרת שזה מביא אותנו לפתרון. זאת שאלה לבטימית אם מישהו שואל: איזה כתב מינוי את מתארת

לעצמך? - אני מתארת לעצמי שיהיו רושמי נשואין על פי הדין, ויחד עם זה יהיו רבנים שיסכימו להשיא קראי עם קראית. על ידי זה יחלישו את רצון השררה. אם כי אני מרגישה שהא-ונה הזאת בין העם יותר חלשה. אם אני רוצה למזג אותם עם יהודים, אני רוצה כתב סמכות יותר גמיש. אינני רוצה לפתוח פתח בפני מחיצות שעלולות להבנות על ידי כתב סמכות.

פרופ' בן-ששון: יש אפשרות להיות מעשיים בצורה בלתי מעשית ביותר, וזה דומני מה שרוצה הרוב בועדה לעשות. מה יש לפנינו? לפנינו יש דבר

כזה, = ישנה עדה קראית. כבר שמענו מדבריו של חברי שחור, שבעצם הפתרון שהוא רואה הוא פתרון של הסדר לעדה קראית, שיחקבל על דעת הרבנות. אני שמעתי שאתה היית רוצה לחתור לפתרון של נשואין, שיחקבל על דעת הקראים והרבנים גם יחד. האם אמרת זאת או לא? אני מבין למה הוא מעמיד את זאת. פה עומדת בעיה של הלכה או הלכות בתוך היהדות. שחור מבין את זה יפה מאוד. ואם לא מבין זאת - יעמידו אוחו על כך. זאת כל הבעיה. בפשטות הגדולה ביותר היא מאוד מסתבכת. הבעיה המרכזית שעומדת היא בדפניציה - הן מצד הרבנים והם מצד הקראים - שיש יהדות שיש לה שני שמות, או שתי הלכות שכל אחת אפקטיבית לאלה שמכירים בה. זאת שאלה קרדינלית, לא פחות מכל השאלות שאני נסיתי להעלות ואנסה

להעלות. מה שאנשים מחזירים להם מאחורי הקלעים אינני יודע. אבל ברור שזאת הבעיה שעומדת לפנינו, אם הועדה תרצה לראות את עצמה כועדה לאומית-מדינית, שתקבל את הדפיניציה שהקראים לא יגדירו את עצמם כעדה. פירושו של דבר שתצטרך לומר: יש בישראל 5,000 יהודים שלגביהם קובעת הלכתו של ענן, שהיא הלכה קובעת מטעם המדינה. האם אתם חושבים שמטעם הרבנות לא תקום צעקה, מפני שזאת שאלה של הלכה והלכות? (הגב' הלמי: גם לגבי סמכות מצומצמת?) כן. אם חסכיו (לא כאן בועדה) לא כל רב, אם לא אומרים שהקראים אינם יהודים, אם אומרים שהם יהודים והמדינה היהודית אומרת שיחגרו לפי דיניהם, הם זה מבחינת ההלכה לא פגיעה בדין תורה?

אל תלכו
הלא כאן אחד הנימוקים הקרדינליים, שהוא ~~השאלה~~ לקראת הסככות. אני מבין על עמדה מיוחדת, ~~אני יכול להאחז~~ נגד עמדה שהוצגה על ידי אנשים אחרים. אני רוצה לנסות להסביר את עמדתי. אני יכול להאחז בכתב המינוי שאומר, כי עלינו לחפש פתרונות לטובת הקראים. כתב ההספכה לא ניתן לי לקרוא לאנשים שאינם קראים, אבל את הקראים עצמם לטובתם, אני יכול לשאול כל שאלה שהיא. השאלה שהיא עומדת - נשואין בין קראים - היא כוללת מה יהיה דינו של זוג שיתחתן לא לפי דיני הקראים. כתב ההסכמה סגר בפני את הדלת בפני הזמנת אנשים שאינם קראים, אבל את הקראים אני יכול לשאול כל שאלה.

אני עובר לענין הפרינציפיוני שאנו עוסקים בו: אני מצטרף לדעתה של הגב' הלמי. אם אנו מקבלים ניסוח זה אנו הולכים לבנות את החומה. מחר זאת תהיה חומה בין יהודים וריפורמיים. אנו יוצרים תקדים. אתם אומרים: לא ללכת בגדולות. אני סועך, שאם אתם הולכים בקטנות - אתם גם כן הולכים בגדולות של הכדלה ולא של מיוזג. אתם יוצרים תקדים של דחיקה. אם יתברר שהושיה חלך בדרך זו, אני בשלב זה לא אשתף פעולה ואפסס ווסוק. ^{או שאפרסם התפטרות.} אבל זאת שאלה שאנו עדיין לא עוידים בפניה. השאלה שאנו עומדים בפניה היא כך: שאלו כאן את הגב' הלמי מה הם הפתרונות? יתכן שהשאלה שעומדת, אם אנו מגבילים בשאלתם של העדים הקראים לאסור שאלות מסוג מסויים. הועלתה הטענה הפורמלית של היו"ר, שכתבה ההסכמה איננו מאפשר זאת; ב) שבעדה הקראית מעוררים הלך-רוח, כאילו האנשים היושבים כאן מתכוונים לפתרונות אלה או אחרים. ג) שמסתככים בדרכים. על שלוש טענות אלו אני רוצה לענות.

ראשית, כתב הסמכות, לפי נימוקיו, מאפשר ומחייב לשאול קראים כי מה שהוא לפי הבנתנו לטובתם. זאת תשובה ראשונה על הצד הפורמלי. לצד המעשי אני רוצה לומר דבר אחד: מה שלא תפעל - חשדים ישנם. אבל יחד עם זה, ככל שאנו מברורים את עמדתנו, אינני חושב שיתברר להם שיש חיפושים אחרים. אשר לשאלה השלישית - לא אצטער אם פעולה של הועדה תביא להרחבת הבאת העדים.

אינני רואה אפשרות שלא לשאול שאלות מבחינה פורמלית שהן ~~לסטובת~~ לקראים. שיקולים מעשיים אינני מקבל. מבחינה ערונית אנני אומר, שהן אם תצמצמו והן אם תרחיבו אתם עושים גדולות. אלא מה? אתם רוצים ללכת לעשות גדולות לפירוד, ומה שאני רוצה - שנעשה גדולות לאחדות האומה.

פר שחור: נניח לרגע שהרבנות מסכימה לחתן קראי עם קראית. (ד"ר זילברג): זאת הנחה בלתי ~~אפשר~~ מציאותית, או שאפשר בתנאים מסויים להעביר את הדבר, בשעם שכל נציגי העדה מתנגדים לכך. האם יש מישהו שסבור שנכפה עליהם? המצב כרגע שהרבנות לא רוצה. לו היתה בתנאים מסויים מוכנה, האם היתה העדה מוכנה? אנו רוצים פחרון בהסכם עם הקראים. גם אני שייך לאלה החוששים, שעל ידי כך שנקים עדה - אנו מנציחים שבט בישראל שהוא צרה לדורות. אבל אני שואל:

מה הוא המוצא? (פרופ' בן-ששון: לחפש אותו). הייתי מוכן לחפש אותו, אילו היו מוכנים להצטרף לעדה ישראל. מה יש לי לחפש אותו אצל הרבנים, בשעה שמהם לא שמעתי תשובה חיובית.

מר י. ישעיהו: ברור לי שהגענו לסלע. אני מודה שאת הסלע הזה הרגשתי עוד בהתחלת העבודה. הסלע הוא ברור: יש עמדה ברורה, עמדה הלכתית של הרבנות, יש עמדה הלכתית של הקראים, יש עדה שצריכים להסדיר את העניינים שלה. לא אנו מסוגלים לבנות גשר זה שאלף שנים לא נבנה. אבל לפנינו יש בעיה יהודית, אם אנו רוצים עם אחד, שכל היהודים שישנם בארץ יהיו עם אחד; ויש בעיה שנוגעת לחוג מסויים שהכנסת חקקה - חוק הנשואין והגרושין - שמחייב חוק נשואי וגרושין לפי חוק התורה. היות והם אומרים שהם יהודים-קראים, ואיש לא יכול לשלול מהם זאת, לכן ישנה בעיה. אילו היו באים ואומרים: אנו כמו שהננו, תנו לנו מעמד של עדה כמו הדרוזים, זה היה יותר קל לי, אם כי זה מוביל להיזוק המחיצות. כמה שאני מסתובב, נדמה לי שאנו מגיעים לאותה נקודה: נצטרך לחת להם מעמד של עדה לא רק לרושמי נשואין אלא גם לגרושין. שחור אמר: אילו היו הרבנים מסכימים להשיא, כלום זה פותר? גם בגרושין יצטרכו להם. אז הרבנים יחפשו כל מיני הלכות. אם הקראים לא יסכימו - אז אין לך ברירה, וטובת הקראים דורשה גרושין ונשואין לפני הרבנים שלהם. ואני חוזר ואומר: מכיוון שכולנו חיים ביחד, עלולות להתעורר שאלות בין עדה ועדה. אני מציע לא להתעלם מזה, אם כי כתב הסמכות מגביל אותנו.

הגב' א. תלמי: שחור אמר, שלא שמע מהם שהם רוצים פתרון אחר. קודם כל, שמענו מעט מאוד. שנית, ראינו עובדות של שנים-שלושה שעשו פומבי לקרושין שלהם, שעשו זאת בזדון כדי להדגיש את המצב האבסורדי שלהם. כששאלתי את לוי מדוע עשו זאת, הלא זה סימן שלא מאמין בדין שלהם, הוא השיב: בודאי. הוא ענה תשובה פקחית, מכיוון שבית-הדין שלנו לא מוכר, הם מזלזלים בזה ועושים כאוות נפשם. יחד עם זה אני מסיקה מזה, שהאמונה שלהם נתערערה. יש לנו ארצות רבות שבהן יש נשואין אזרחיים והנשואין הדתיים היהודים אין להם ערך חוקי. שם אם היהודי מאמין - הוא הולך גם אל הרב. מכאן אני מסיקה מסקנה - מה שלא שמעתי מהם, שמעתי הדים מן המשפטים, ואני שומעת הדים לא מיהודים ששולחים ילדיהם לבית ספר חילוני, אני שומעת שדברים אלה לא מקובלים כל כך בעיניהם כמו אצל הפנהיגים. אין להסיק שלא יהיו קראים וקראיות שלא ירצו ללכת לבית הדין הרבני. אם האוזנר מסיק מסקנה מן המצב הקיים שהמצב הוא ללא נשוא (מר האוזנר: רק אם נגיע לנשואין אזרחיים). לזה בודאי אין לנו סמכות. אני חוחרת לפתרון ריאלי. נשואין אזרחיים זה לא ריאלי בכנסת הזאת. אני רק שואלת אלה וילמדוני חכמינו: יש אומרים שהקראים הם ממזרים. (ד"ר זילברב: אילו היו ממזרים אפשר היה לחתן אותם בינם לבין עצמם, הם ספק ממזרים). אילו היה ברור שהם ממזרים אפשר היה לחתן אותם גם על פי דין רבני. אני מסיימת בזה, שאנו צריכים לסייע לתהליך התבוללות טבעי שמתנהל בעדה זו ולהשאיר להם פתח. יש לשכנע ולמצוא דרך שהם יוכלו להנשא קראים בין קראים אצל הרבנים. (מר שחור: מי שרוצה בכך.) צריכים לשאול רבנים ולהסביר להם, אולי נמצא דרך הלכתית.

ד"ר זילברג: הועדה שלנו עלה על שרטון. על כל פנים לא רחוק משרטון. חששתי לזה בישיבה השניה ואנו מתקרבים לזה יותר. אי אפשר שאנו נתפטר. האחד יגיד שהוא רוצה הרחבת הסמכויות ושני ירצה לצמצם. אני ער לשאלה שעורר אותה חברנו ישעיהו. אם נקבע להם בית-דין מיוחד שידון בענין כשרות הנשואין ורושמי-נשואין וגרושין תקומנה שאלות בנוגע לשחיטה, בנוגע לבתי ספר, וזה עוד יעמיק את הקרע הקיים כרגע בין הרבנים ובין הקראים. אבל דבר זה לא צריך לרפות את ידינו לגמרי.

הייתי מציע הצעה כזאת: נדון לעת עתה רק בסכסוך הקראי הפנימי ונבחון מהו המצב בחוץ העדה הקראית גופה. אם יש שם מצב, כפי ששמענו מיהודי זה, שבגלל עוול שנגרם לו הוא פוסל את זה זה ואחרים פוסלים את זה, יתכן שיש פלגים יותר עמוקים ויותר רחוקים זה מזה. נבחון שאלה זו בגדר כתב הסמכות שלנו. לא נציג שום שאלות בנוגע לנשואין מעורבים". והיה אם אנו נמצא באמת, שלא מבקשים מאתנו שום דבר, שטעאנו פתרון שמתקבל על הדעת של 90 אחוז של הקראים, והם לא רוצים לפתור שאלות היסטוריות, ובזה נגמר הענין - נניח שהדבר היחיד שצריך לעשות זה לסדר ענין גרושין ונשואין, והם מסכימים לכך שיהיו להם רושמי נשואין ורבנים מתאימים לנשואין - נעמוד כאן. אבל אם נראה שאותו פתרון שהגענו אליו לגבי הסכסוך הפנימי, הוא עצמו מוליך בעיות אחרות ובעיות אלו הן בשטח "נשואין מעורבים" - אז נגיד למי שהסמיך אותנו (שר הדתות או ראש הממשלה): מה שדרשת מאתנו מעורר בעיות יותר עמוקות. אנו מבקשים שתקנה לנו סמכות לדון גם ב"נשואין מעורבים". יתכן שנראה כי נעל זו גדולה מהרגל, ויתכן שיהיו בינינו אופטימיסטים שיגידו, שאנו יכולים להתמודד עם השאלה הזאת. אז נגיד לשר הדתות: איננו יכולים להציע פתרון לשאלה המצומצמת, אלא אם כן תסמיך אותנו לעסוק בשאלה הרחבה.

פרופ' בן-ששון: אני מבין שלא נשאל שום שאלות אחרות (ד"ר זילברג: לעת עתה). ז"א שלא נשאל ער שנביע לליברציה שום שאלות נוספות. אינני מבין איך התעורר בעיה שלא עוררת אותה. יתכן שכן ויתכן שלא. אני מבין שזאת הצעתך. אני מתנגד לה. אני רוצה לשאול: כמה מחברי הועדה מתנגדים לה?

מר ישעיהו: אותי לא מטרידה השאלה אם מותר לשאול או לא. הענין הוא - לאן אנו נוסעים? נניח שלא מקפידים בשאלות. מאיש כמו מסעודה לא תחכים. אפשר לשאול אותו ערמה של שאלות, והוא לא יודע מה להשיב ומפחד להשיב והשובותיו סותרות. השאלה היא לאן אנו נוסעים. השאלה היא - הבנת כתב הסמכות. אנו כמעט חוזרים לראשית דיוננו. לכן הייתי מציע להזמין את שר הדתות, כדי לדעת לאן אנו נוסעים. גם מתגנבת ללבי ההרגשה: מה אני אחן את ידי לבנות את המחיצה בין הקראים לרבנים? אני רוצה לדעת לאן אנו הולכים. אני מציע להזמין את שר הדתות שיאמר לנו מה הוא רוצה. (מר האוזנר: הוא אמר לנו מפורשות שאין לו פתרון).

פרופ' בן-ששון: אני רוצה לקבוע, שבישיבה הקודמת שאלתי את השאלה והיו"ר אמר שלא לרשום את השאלה.

מר האוזנר: שר הדתות אמר: הוא חשב שיש לו פתרון רצוי, בא בית המשפט העליון וטפח על פניו במשפט מרזוק-מרזוק.

פרופ' בן-ששון: היו"ר אמר בישיבה הקודמת, ששאלתי שלוש שאלות ומהן האחת אינה כשרה. אנו לא עוסקים בדברים פורמליים אלא בדבר ענייני.

המשפט : המשפט המפורסם של אפלטון, "האדם האדם הוא אדם", הוא דוגמה קלאסית לשימוש במילה "אדם" כשם כללי. המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי.

המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי. המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי. המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי.

(המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי. המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי.)

המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי. המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי. המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי.

המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי. המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי.

המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי. המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי.

המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי. המשפט הזה מנסה לתאר את המהות של האדם, וזהו דוגמה לשימוש במילה "אדם" כשם כללי.

ד"ר זילברג: לא קראתי לכם מלה אחת בכתב ההסמכה, שהיא מלת מפתח: "... בין הקראים שנתעוררו לאתרונה". הדחף הביא רק ענין מרוק. ז"א שלא העלו על הדעת שאנו נעשה אחגר עם השאלה העצומה הזאת של יהדות קראית ורבנית.

מר י. ישעיהו: לולא המקרים הלא-טובים האלה שקרו, היה הענין £8 מחבלבל. הגב' א. חלמי:

ד"ר זילברג: יש פה בארץ-ישראל עדה פרוטסטנטית. העדה הפרוטסטנטית אינה מוכרת. למעשה כל הנשואין שלהם אינם מוכרים מפני שאינם עדה, אין להם שום מעמד אישי. ובכל זאת הם חיים. יש פרוטסטנטים גדולים וקטנים. אלפלא הדברים האלה שקרו, היה כך עם הקראים. במשך הזמן היו מחבוללים בין הרבניים, או שהיו בכלל הולכים לנשואין אזרחיים. הרבנות לא היתה מתערבת ודרך החילוניות היו מגיעים לעדה זו. מפני שהבעיה הזאת שמעורר פרופ' בן-ששון - הנעל גדולה מן הרגל, אנו לא מסוגלים להחמודר אתה.

פרופ' בן-ששון: אנו עוסקים כרגע בשאלה פשוטה, בשאלה לוקלית. השאלה שעומדת היא - אם מותר לשאול את העדים הקראים כל שאלה שעולה על דעת

חבר הועדה, שהיא לטובת העדה הקראית, לפי דעתו. - היו"ר פסק ששאלותי במהותן בחור שאלות מובילות את הועדה בכיוון לא טוב. אני שואל שאלה בשביל המשך העבודה בוועדה. אני אינני מוכן לדון בשאלה, שהיא בשבילי שאלה של אחדות עם ישראל, ללכת בדרך שאינה מאפשרת לי לשאול שאלה. אם דעת הועדה כדעת היו"ר, אמציא לך תעודה שאני מחפטר.

מר י. ישעיהו: במילה מכבודך. אילו היה עד שאתה שואל והוא משיב - היו"ר היה נהנה וכולנו היינו נהנים. אבל אתה שאלת אדם שאין בפיו מה להשיב.

פרופ' בן-ששון: אני מעוניין בשאלת הכוחות הפועלים בעדה זו. גמנומיו מתוך הפחד שיש לו העלו יותר מאשר דברי הרב לוי. אני כרגע נכנס לשאלה פשוטה אחרת: כשהרמב"ן נכנס לויכוח בשנת 1263 אמר ^{לפרא} ריימונדו: נתן לך להתווכח ובלבד שלא תעשה בזיונות. השיב לו הרמב"ן: אני אומר מה שאני רוצה ואתה סמוך עלי שלא תעשה בזיונות. - השאלה בשבילי קרדינלית.

ד"ר זילברג: לא ענית על השאלה ששאלתי אותך.

מר האוזנר: רבותי, על מה אנו מהוכחים? עוד אין לנו עדים. החברה תלמי רוצה להביא בפנינו את הרב הראשי. אני חושב שזה לא יביא שום דבר. אבל למען שלמות הועדה אני מוכן לשמוע גם את הרב הראשי. למה לי לחסום לה את הדרך? קודם נראה אם יש עדים, נהיה מעשיים.

פרופ' בן-ששון: אני לא אקפיד שום דבר. לא רציתי למנוע את הגב' חלמי

לשאול את שר הדתות בישיבה הקודמת. אגיד כרגע דבר פשוט:

כב' היו"ר אמר - וזוהי דעת הועדה - שלפי כתב הסמכות שלנו כיוון השאלות שלי איננו לגטימי. אם זה לא לגטימי - אין לי מה לעשות בוועדה. אינני מאמין שמשתיקה נולד משהו. אני מאוד מעריך קב' זו, אבל אני מוכן ללכת לקולנוע. אם אני יושב במשהו, הרי זה משום שאני רואה בו ערך חברתי או לאומי. אם אני יכול לפעול לפי הבנתי - אני מוכן להמשיך. אם דעת הועדה כדעת היו"ר, שכיוון שאלותי איננו לגטימי לגבי העדים הקראים - אין לי מה לעשות. אם הועדה מסירה סייג זה - טוב.

מר שאור: קודם אמר לי בן-ששון: אני רוצה לעזור לך להסתבך. אני מוכן לקבל את הצעתך, מפני שאני מוכן לעזור לך להסתבך. אני אומר זאת בצורה חדה. לי ברור שבמציאות שלנו היום אין פתרון כפי שאתה רוצה וכפי שכולנו רוצים. אין הברל בינך ובינינו. גם אתה חושב שזה צריך לקחת זמן. (פרופ' בן-ששון: אל תשים דברים בפי).

מר י. ישעיהו: אינני רואה מקום להכריע בין מה שהיו"ר חושב ובין סענתך. היו"ר העיר מה שהעיר ואין מקום להכרעת הועדה בענין.

(פרופ' בן-ששון: יש מקום). היו"ר אמר זאת בדרכי ביטוי שונות, שהכוונה לעשות את הדיון יותר ענייני ולשאול את מי שיכול לתת תשובה. היה הרושם גם לי, שהשאלות שלך הן זריקת אפונים לקיר. אתה חשבת שמפיו של הזקן הזה אתה יכול להוציא משהו.

פרופ' בן-ששון: אחת נציג מפלגת פועלים. קראתי את דו"ח ועדת החקירה לענייני הכורים בשנות 1637-1638 (?). התחיקה הראשונה לטובת הפועלים

יצאה מועדה זו, אם כי גם במקרה זה השאלות היו בכחינת "רעד צו דער וואנט". השאלה לא מעניינת אותי אם זה אל הקיר או לא. היו"ר אמר פסק ברור מאוד (ד"ר זילברג: לא פסק ולא החלטה), רצוני לדעת אם אתה עומד על דעתך או לא. ד"ר זילברג: הצ-עתי את דעתי. אמרתי "לעת עתה", מבחינה פרקטית. הגב' א. תלמי: אולי תהיה פשרה, שזאת תהיה שאלה שתישאל פעם אחת ולא תהיה נושא לחקירה.

ד"ר זילברג: אמרתי "משעה לשעה".

פרופ' בן-ששון: אני אחקור תמיד בכיוון זה, אחקור כל אדם.

ד"ר זילברג: זאת לא דרך לאיים על ועדה בהתפטרות, כדי להכריח אותך לקבל דעתך.

פרופ' בן-ששון: זה בתחלט לא נוח לי, אבל זאת הדרך היחידה לברר משהו. אתם קובעים דרך, שלפי דעתי סוהמת את הדרך אל הפתרון.

מר י. ישעיהו: לא קבענו, אנו מתלבטים.

פרופ' בן-ששון: אני אוביל את התלבטותכם בכיוון זה.

ד"ר זילברג: לא מחליטים שום דבר, נראה. הישיבה הבאה ביום ג' הבא במשרד

הדהות, מ-4 עד 6. לשבוע הבא אני מציע להזמין את

עובדיה מצליח ומוריס מרזוק.

הישיבה ננעלה.

קב באר האם

8. 8. 66.

לזבוב: וזה טעם האלה.
אזכר צב משה בילברג.

הנצח: בדין אמנם האיש

היה אצלו בקראים בשראם.

זכאת' את הוצאתכם בזמין
לזבוביה הנז' והנני מציע את זכאת' כ'
אמר מבני האלה הנני.

סודות, יחד בתולדות ה' האלה 8,

וטמ' - כהן ת"ם (אצל בירקו).

נא לה אין אבקשותיכם ואיכף אילוף
ואעלית אל כז - שאף אסר ביכולתי
ובאפטיחני אעלית עליה.

אין תקווה אקבל' האמת: אמתיון האלה

בבבלהם

כחחחחחח

כחחחחחח

אשדוד, 8 באוגוסט 1966.

לכבוד

מזכירות הועדה לבדיקה מעמדם האישי
של היהודים הקראים, בישראל.

א.נ.י.

לפי הודעתכם שפורסמה בעתונות, הנני ברה מבקש ראיון עם הועדה
להביע דעתי לכל ענייני העדה.

אני סרב אסלן, המתגורר באשדוד שכונת 26/4, בן 52 שנה, מבקר
העתונות, עובד בבנק הפועלים, והייתי יו"ר המעוצה הארצית בשנים
1958/59 בארץ.

אני בוגר באוניברסיטה האמריקאית בקהיר, ושם הייתי חבר ההנהלה
הזמית העליונה לישראלים הקראים לתשע שנים רצופה, שנבחרתי 3 פעמים,
והייתי העוזר להמזכיר.

אחיה אסיר תודתכם אם אקבל הזמנה ממכם לראיון זה.

בכבוד רב,

סרב אסלן
26/4 אשדוד.

נד אב ושכנ' 8.66

H/A

נד אב ושכנ' 8-16-7

THE
REPUBLIC OF THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF THE ARMY
WASHINGTON, D. C.

1. THE PURPOSE OF THIS ORDER IS TO ESTABLISH THE
POLICY AND PROCEDURES FOR THE

2. THE POLICY IS THAT ALL PERSONNEL SHALL BE
TREATED EQUALLY AND WITHOUT DISCRIMINATION
ON THE BASIS OF RACE, COLOR, RELIGION, SEX,
OR NATIONAL ORIGIN.

3. THE PROCEDURES FOR THE IMPLEMENTATION OF THIS
POLICY SHALL BE AS FOLLOWS:

- ALL PERSONNEL SHALL BE SUBJECT TO THIS ORDER.

END PAGE

THE ARMY
OFFICE

תל-אביב 7/8/60

לכבוד המפקד אוצרת אביב
מזכיר של ה'בונים בקרית הישראל'

אין.

א/מ/י/ד

אין מקום להוסיף בפני' הוצבה

לבעיני בקשר לאיכות בלא נכון של הרב

של הוצבה בעיני בני הוצבה, כיג תמצי

הצדוק שלי

אין מקום לקבל תשובה חיובית למינוח

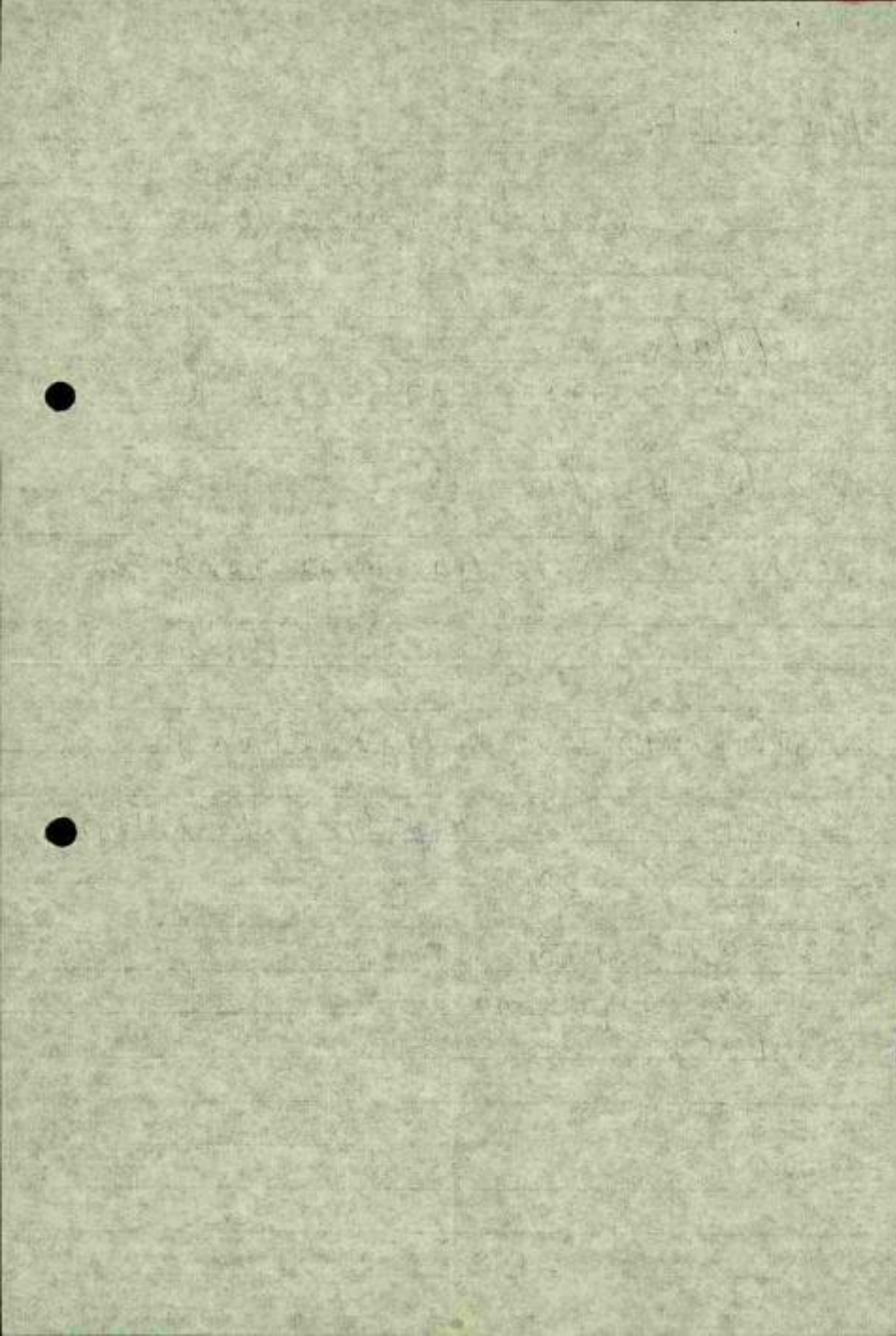
כפולות בלתי מוצדקות

בכבוד רב

פרופ' משה

רח צ'לניק 38

תל-אביב

ת.ס. א.ק.י.ב. 7/8/66

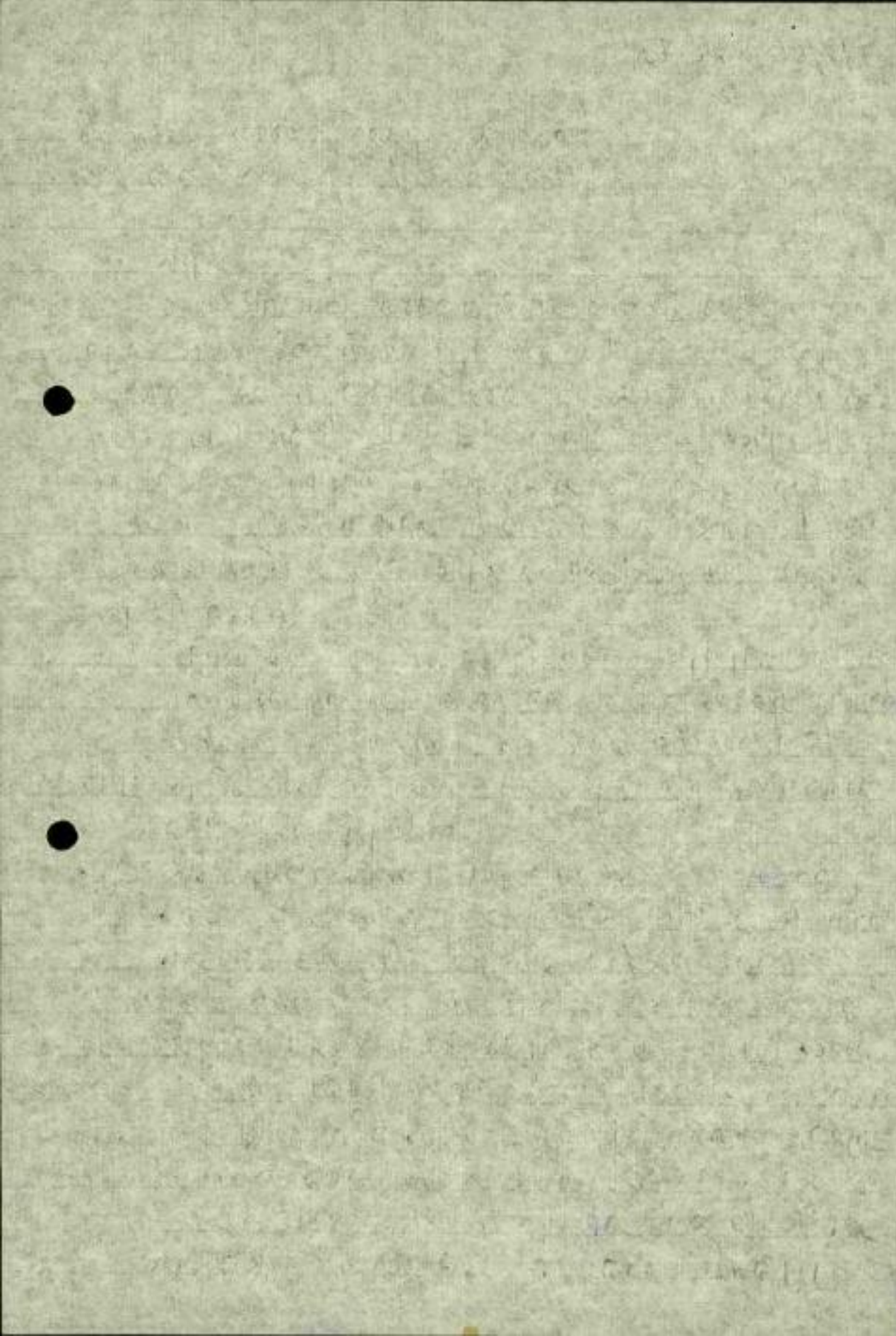
לכ מנכ"ל הוצעה להצטרף למחנה
של חיילים בקראים בישראל

א.נ.

הנני אחז מבין הצעה בקראים בישראל. לפני כחודשים
פנית אליהם לרוב שלמה ונני חרב באחרא' בביר הכנסת
לקראים בבבית בי"ו ברמלה ובקשתנו ממנו להסביר לי
מצוה הוא מפיץ אנדרוג בין בני עדת שאולנו מוכן
לערוך כס נשואים לאחר הפגוע שלי עם כל קראי שיקש
לשאר אגף לאשה. תשובתו של פרב ה'ג' : אתה לא נשוי
לקראי ובי"צים שלך אינם קראים ואנני מוכן לקבלם
בין בני הצעה.

אנני: אנחנו בקראים אומרים כל פזון שאנו נרפי'ם אק
ורק י"ב עם מבטוב בתורה, בי"ב עם פתוב בתורה
שאסור לי להתחתן עם אשה כל שפלא ?
הוא: אני לא אערוך כס נשואים לפגוע שלך ומה שכתוב
בתורה זה ענין אחר

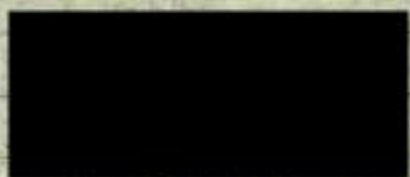
אנני: אלא' הסביר לי מצוה ועל כחך מה פזק מסרב
להכיר בי"צים שלי בקראים. אנני קראי חכמי
את בי"צים שלי בקראים בכל צדד וקראי צ"ב
יבנ' אשר ירפך אק ורק לפי חתום שקכתה.
הנה לא רצו למצוה לא ענינו ומה עקש גס'ונו לערוך
כס נשואים והוא ממשיך להפיץ אנדרוג לפני הצעה
שכל חתן אשר ירצה לשאת לאשה את ממטת הפגוע
שלי לא יצפה בהם מעט הפגוע של צדד בקראים
הרוב שנה פוגע בפגוע שלי קשה יחס בי אליהם
אני רואה שתשובתו של הרב שלמה ונני

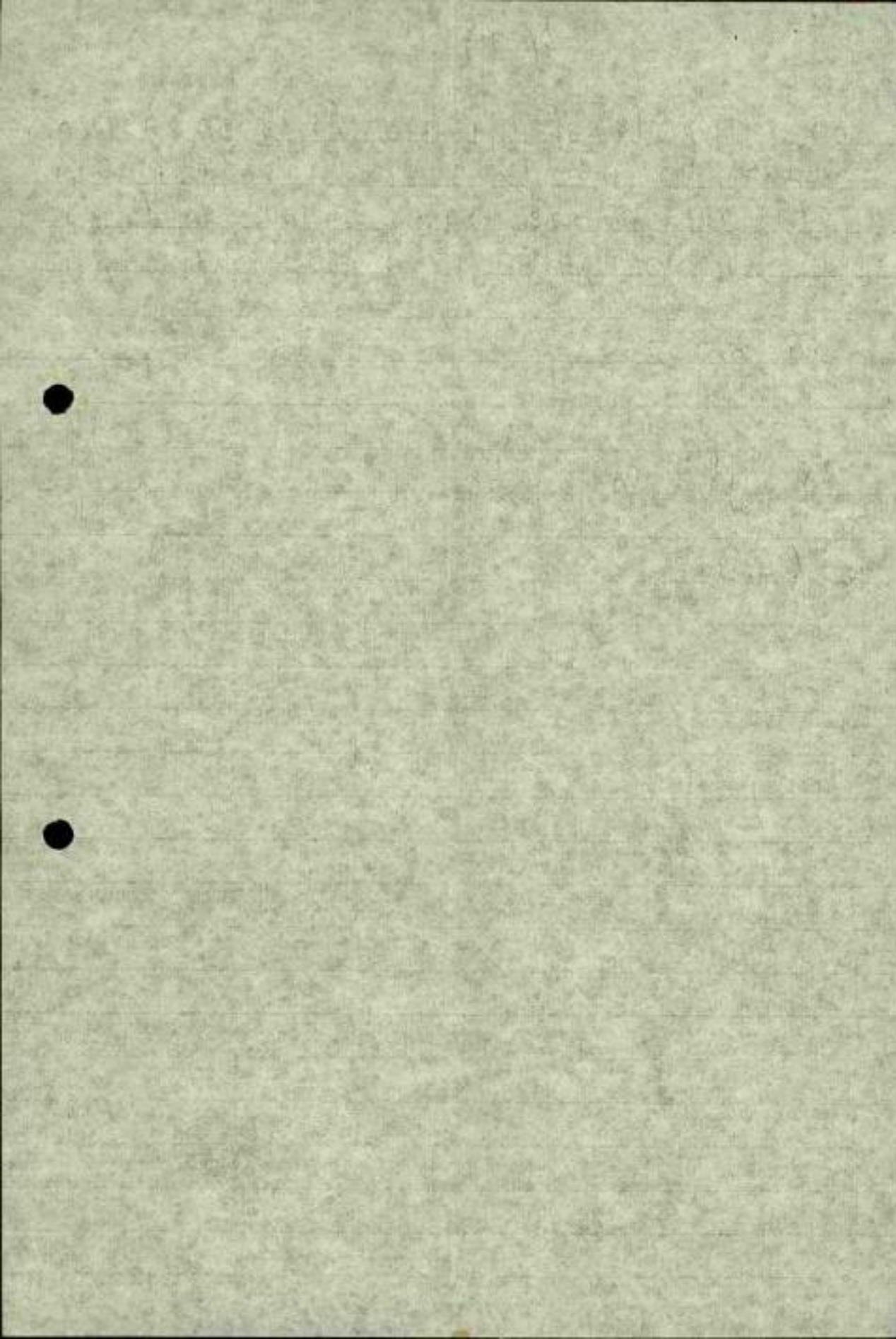
(2)

תשובה תסיר כל יסוד ואין לה על מה להגבס
פוא מחש מצבי על צע עצמו בל' להגבס
על כל חוק מחוק' ביורה שבכתב אטרי בלא,
ורק בלא, בגסיס מ'ח'צ' עתוק' בקיבא'ם

בכבוד רב

תל-אביב

שם השולח

מספר

מברק רשמי

מספר סידורי	נימס בסקה	ק"י
מספר המלום	סדר בסקה	ק"י
מספר סידורי	א"ל:	

הסתייג	הוראות סירות			רשמי
	א"י	ל"י	מספר המלום	
				ETAT GOVT

חוזמת בית הדין

(1) שם הנמען

(2) הרוחב ומס' הבית

(3) מקום הייעוד

מ
ת
נ

מברק רשמי מס' 1000
 משרד המבחן
 תל אביב

א"ל

תנאים למשלוח

מברק זה יישלח בהתאם לתקנות משלוח מברקים לחוץ לארץ לפי סקודת הדואר משנת 1959. תקנות אלו הושבנה כמחייבות, לא רק את השולח והמגול המלוי, כשרד הדואר, אלא אף את השולח. לכל חברת טלגרפים פרטית או ממשלתית שעל ידה יועבר המברק במרד השולח של שירות המלג'ה.
(תקנות אלו חשבו למשוא כמוריד הדואר.)

על השולח למלא את ההצהרות הבאה לפני הנשח המברק למשלוח

הנני מצהיר שמברק זה כתוב בטעם ברורה ב..... ובתאום לשימוש המקובל של שפה זו
ועל לי כל בראר נסתר.

הנני מבקש שמברק זה יישלח בהתאם להצטרתי, ולפי התנאים שלמבלה, שלהם אני מתחייב.

סמו ומצנו המלא של השולח.....
(לא להקפיד על המלג'ה.)

.....
התקנת השולח

ה צ ה ר ה

הנני מצהיר כי מברק זה נשלח בשירות רשמי של ממשלת ישראל.

נא לחיוב את..... במחיר המברק,
(בשם המשרד והחמולות)

.....
בתקנת המקור האחרון והחמולת המשרד

מרזוק מוריס
רח' הרב מימון 689/2
משדוד

אשדוד, כא באב תשכ"ז
7 באוגוסט 1966

א/א/א/א/א

לכבוד
מזכיר הועדה הציבורית לבדיקה
מעדם האישי של הקראים.

אדון נכבד,

הנדון : בקשה להופיע בפני הועדה הציבורית
לבדיקה מעד הקראים.

הנני מבקש כזה להופיע בפני הועדה הציבורית לבדיקה מעד

הקראים מהסיבה דלהלן :-

אני רואה בזה שמחובתי לבקש להופיע בפני הועדה

הציבורית לבדיקה מעדם האישי של הקראים, ואני חש את הבעייה כלהט בחלים
על כשרי. אני סבור שבאפשרותי לפסור מספר פרטים שיסייעו בהחלטה הועדה
הציבורית לבדיקה מעדם האישי של הקראים.

אני תקווה לקבל מענה לבקשהי זו, וכן

לאשר קבלה מכתבי זה אליכם.

ב כ כ ר ר ב

מרזוק מוריס
רח' הרב מימון 689/2
משדוד

העמק : פר אורי הנפרט ע"ד

OFFICE OF THE
DIRECTOR OF THE
BUREAU OF THE
CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT
ON THE
STATE OF THE
UNION

1870

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF THE CENSUS

OFFICE OF THE
DIRECTOR OF THE
BUREAU OF THE
CENSUS

ב"ח ירושלים, כ"א באב תשכ"ו
7 באוגוסט 1966

לכבוד
סא"ל גה
קצין הכנסה

מכובדי,

נחקקתי ע"י מ"מ נשיא כיה"טש העליון ד"ר
מ. זילברג לפנחה אליכט לאפשר לועדה לקיים את ישיבותיה
בבנין הכנסה.

היטיבה הקרובה החקיים כיום שלישי כ"ג באב תשכ"ו
(9.8.66) בשעה 19,45 בערב.

את שתי הישיבות הקודמות קיימנו למעשה בבנין
הכנסה כחדר 33, ונודה לך באם תאשר קיום הישיבה הקרובה
באחד מקומות.

כ ב ר כ ה,

דוד גלס
מזכיר הועדה

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

1954
MAY 21
1954

MEMORANDUM

RE: [Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

ב"ח ירושלים, י"ח באב תשכ"ו
4 באוגוסט 1966

לכבוד
הברי הועדה לבדיקה פנימי הסמך האישי
של הישרים הקראים בישראל

ח"ח מרס' ח.ג. ה.ג. בן שרון
ח"כ ג. הרזנר
ח"כ י. יאקונו
ראש עירייה באר שבע א. גארי
סגן של הועדה כ. שחר
ח"כ א. הלסי

הברי הועדה הנכבדים..

בהתקשרי ע"י יושב ראש הועדה ס"מ נמיה ביה"כ העליון
ד"ר כ. זילברג לתזמיןכם לישיבה הועדה כיום שלישי כ"ג באב
תשכ"ו (9.8.66) בשעה 7,45 בערב.

ישיבת התקיימה בבנין הכנסת, קומה ב', חדר סס' 33.
על סדר היום: ערוחו של הרב ע. סמורדא סמטב טעליה.

כבוד רב,

דוד גלם
סוכיר הועדה

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1957
1958
1959

1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970

1971

1972
1973
1974
1975

1976
1977
1978
1979
1980

1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

1957

1958
1959

ב"ה ירושלים, י"ח באב שחכ"ו
4 באוגוסט 1966

לכבוד

לכבוד
הרב עמנואל מסקודה
הזן העדה היהודית קראית
מושב מאליה
רח' ג. נחל אילון

מכובדי,

בהקשרי ע"ז יושב-ראש הועדה, השופט ד"ר מ. זילברג
להזמין את כב' להופיע ולהעיד בפני הועדה על הבעיות השונות
הנוגעות לנושא העומד על סדר יומה של הועדה.

כב' מוזמן להופיע בפני הועדה ביום השלישי כ"ג באב
השכ"ו (9.8.66) בשעה 7,45 בערב בבניין הכנסת (קומה ב' חדר 33)

אודה לכב' באם יאשר את השתתפותו, לפי התחבית:
מזכירות הועדה בעד הדתות דח' יפו 30 ירושלים.

בכבוד רב,

דוד גלט
מזכיר הועדה

THE REPORT, THE END OF THE

1. REPORT, 1941

SECRET
THE REPORT, THE END OF THE
THE REPORT, THE END OF THE
THE REPORT, THE END OF THE
THE REPORT, THE END OF THE

SECRET

SECRET THE REPORT, THE END OF THE
THE REPORT, THE END OF THE
THE REPORT, THE END OF THE
THE REPORT, THE END OF THE

SECRET THE REPORT, THE END OF THE
THE REPORT, THE END OF THE
THE REPORT, THE END OF THE
THE REPORT, THE END OF THE

SECRET THE REPORT, THE END OF THE
THE REPORT, THE END OF THE
THE REPORT, THE END OF THE
THE REPORT, THE END OF THE

SECRET

SECRET

ב"ה ירושלים, י"ח באב תשכ"ו
4 באוגוסט 1966

לכבוד
הרב חיים לוי
מזכיר היהודים הקראים
ח.ד. 62
תל אביב

שלום וברכה.

בהנחה לאסור כיטיבתה האחרונה של הועדה אודה לך באם
תמציא לכל חברי מחברי הועדה לפי כתובתו את הספר "דוד מדיכ"ה"
וכן ארכיון חלקי הסידור הקראי.

השועט זילכרג מכר קיבל את שני חבריהם.

רצומה כזה רשימה כתובתו חברי הועדה.

ב ב ד כ ה,

דוד בלס
מזכיר הועדה

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF JUSTICE

MEMORANDUM
TO: THE ATTORNEY GENERAL
FROM: THE ASSISTANT ATTORNEY GENERAL
DATE: 1954

RE: [Illegible]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible]

[Illegible]

הועדה לבדיקת מעמדם האישי של היהודים הקראים בישראל

ב"ה ירושלים, כ"ג באב תשכ"ו

9 באוגוסט 1966

פרטיכל מס' 2

מישיבת הועדה הציבורית לבדיקת עניני המעמד האישי

של היהודים הקראים מיום ט"ז באב תשכ"ו (2.8.66)

השתתפו: מ"מ נשיא ביה"מ העליון ד"ר מ. זילברג

פרופ' ח.ה. בן ששון

ח"כ ג. האוזנר

ח"כ י. ישעיהו

סגן שר הדתות ב. שחור

ח"כ א. הלמי

א. בפני הועדה הושמעה עצות נציגי המועצה הארצית העליונה של היהודים
הראים בישראל: הרבנים שלמה נרנר, חיים לוי, וה"ה יצחק אלגזר ו א. מורד.

ב. הוחלט לפרסם בעתונות מודעה המזמינה אנשים מקרב היהודים הקראים
יש ברצונם להעיר בפני הועדה להופיע בפניה.

ג. הוחלט לקיים את שתי ישיבותיה הבאות של הועדה כיום שלישי כ"ג
באב תשכ"ו (9.8.66) בשעה 7,45 בערב בבנין הכנסת: וביום שלישי ל' באב תשכ"ו
(10.8.66) מקום ומועד הישיבה טרם נקבעו.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Second line of faint, illegible text.

Third line of faint, illegible text.

Fourth line of faint, illegible text.

Fifth line of faint, illegible text.

Sixth line of faint, illegible text.

מגן אש

ס ט נ ו ג ר מ ה

מישיבת הוועדה הציבורית לבריחה ענייני
המספר האישי של היהודים הקראים מיום ט"ז
באב תשכ"ו (2.8.66)

השתתפו: השופט ד"ר מ. זילברג (יושב ראש)

- פרופ' ה.ה. בן ששון
- הצ"כ. ג. האוזנר
- ה"כ י. ישעיהו
- סגן שר הדתות ב. שחור
- ה"כ א. הלמי

על סדר היום: עדה נציגי המועצה הארצית העליונה של היהודים הקראים בישראל: הרבנים שלמה נונו, חיים לוי, וה"ה יצחק אלגזן ואברהם מורד.

ד"ר מ. זילברג: האם יש לעדה היהודית קראית גוף מייצג ארצי?

הרב ה. לוי: יש, המועצה הארצית העליונה המורכבת מ- 33 חברים ובראשה הרב הראשי הרב יוסף מרזוק.

הבחירה נערכה באזורים בהם יש מספר אנשים המצדיקים השתתפותם ונציגי האזורים הנבחרים בוחרים אחר כך את המועצה הארצית.

ד"ר מ. זילברג: כמה מונים היהודים הקראים בישראל?

הרב ה. לוי: ישנם קרוב לעשרת אלפים. הממוצע של הילדים כ- 5 בכל משפחה וישנם גם יוחר. לא נעשה מפקד אבל אנו מעריכים שישנם כחשעה אלפים ואולי יותר, קרוב לעשרת אלפים.

לפני 5 שנים החרימו את המפקד כך שאין להסתמך על מספר האנשים בזמן הספירה.

ד"ר זילברג: מה עמדתכם כלפי השאלה של עדה נפרדת?

הרב לוי: אנהנו כיום נבד הפרדה מעם ישראל אם כי מנהגינו הדתיים שונים, הרי אנו יהודים ונבד הפרדה. ישנם הרבה זרמים דתיים הרפורמיים למשל, ובם אנהנו זרם דתי. אך אנו מחנבים בכל הורף לתורה עדה נפרדת ולא מקבלים זאת.

יש לנו הלכה דתית, הנוגדה את זו של אחינו הרכניים. וצריך שהיה לרבני העדה סמכות לערוך כדיון טכני נישואין ולבצע פסקי גירושין.

ד"ר זילברג: אתם מודים שלפי חוקי הקראים, אסור לאשה גרושה להנשא מחדש?

הרב לוי: איני מבין זה לא כתוב בשום מקום.

ד"ר זילברג: האם אין זו עובדה שהנשים הגרושות לפי גס קראי נחשבות נשים נשואות?

הרב לוי: יהיה רוצה לדעת איפוא זה כתוב.

ד"ר זילברג: נדמה לי שהשאלה לא הובנה כראוי. האם אשה רבנית המתגרשת בגט רבני רוצה להנשא לקראי האם יסכימו להשיא אותה?

הרב לוי: הכעיה היא שיש פסוק שנאמר בחזרה " עדה אחוה אביך לא תגלה" אנו מוציאים היקף.

SECRET

SECURITY INFORMATION - FOREIGN DISSEM

EXEMPT FROM AUTOMATIC DOWNGRADING AND DECLASSIFICATION

AND CONTROL (DDI, 1.1)

Paragraph 1: [Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

Paragraph 2: [Illegible text]

Paragraph 3: [Illegible text]

[Illegible text]

Paragraph 4: [Illegible text]

Paragraph 5: [Illegible text]

[Illegible text]

Paragraph 6: [Illegible text]

Paragraph 7: [Illegible text]

[Illegible text]

Paragraph 8: [Illegible text]

Paragraph 9: [Illegible text]

Paragraph 10: [Illegible text]

Paragraph 11: [Illegible text]

Paragraph 12: [Illegible text]

Paragraph 13: [Illegible text]

ואוסרים על קרובים המותרים אבל מרכזיים. למשל אבל אחינו הרבניים
מותר להחתן עם דוד. אבל הקראים זאה היא פרוה, לדוד אסור לקחה את בת
אחיו.

ד"ר זילברג: האם אחס מכירים בגט הרבני?

הרב לוי: הכעיה אינה קיימת אצלנו. היא לא אקטואליה, אם התעורר נדון ונחפס
ונראה.

ד"ר זילברג: אין אחס רוצים בעדה נפרדה אבל הנכס רוצים שמכוח בכדי לספל בעניני
נישואין ובירושיין?

הרב לוי: כן, אנו רוצים שמכוח בכדי שנוכל לספל בשאלות אלו בבתי דין משלנו.

ד"ר זילברג: זאה לגבי הרשות הרשמה נישואין ובירושיין. מה בקשר לרשות השימושים
שקבע אם יתעודדו ספיקות?

הרב לוי: אנו רוצים רשות נפרדה וכן רשות שופטת נפרדה שהחליט אם הנישואין
כשרים או לא כשרים.

אנו רוצים את הרשות ולא עדה נפרדת. אנו רוצים שמכוח משפטית - חוקית
ע"י המסמלה ואז לא יכול לבוא מישהו לערער עליה.

ד"ר זילברג: צריך לשפוט בן איש לאשה מי ישפוט?

הרב לוי: ביה הדין.

ד"ר זילברג: אבל הדושים אינם ביה דין אלא אנשי העדה.

הרב לוי: אנו מתנגדים למלה עדה. החלטנו להוציא את המלה עדה.

ח"כ האזנר: למעשה דרישותיכם מבחינה החוכן פירושו עדה נפרדת. כמה תהיו למעשה
שופטים מעדה נפרדת?

הרב לוי: את הדרך לקביעה הדבר אנו משאירים לנציגי האומה.

אנו נגד הפרדה מעט ישראל.

ח"כ ישעיהו: אם אנו מקבלים את הדרישה להקים ביה דין מיוחד, ומוסדות דושים
מיוחדים, האם אינכם מעלים על דעתכם שיהיו נישואין מעורבים?

הרב לוי: יכול להיות אנו לא נעסוק בכך.

ח"כ א. הלמי: האם רשם הנישואין שלכם יקבל את הנישואין המעורבים?

הרב לוי: כרגע לא יקבל. אולי בעוד 20 או 30 שנה יהיה שינוי, היום כעיה זו
לא תעמוד על הפרק, כיום איננו מסכימים לנישואין מעורבים בין רבניים
לקראים ולא גערון אותם.

פרופ' בן שרון: מאוד שמחתי לשמוע דברך על רצון האחדות שלכם בהוך עם ישראל
העדה היהודית והקראית עומדים זו מול זו אלפי שנים והיתה חסיד מעין
הדברות. ונסיונות למפגש דעה, גם אצלכם ישנן דעה שונה למשל נוסח
הגט....

הרב לוי: גם בחלמוד ישנן דעות שונות של ביה הלל וביה שמאי, לנו יש כיום
נוסח גט בעל "אדרת אליהו".

פרופ' בן שרון: אני שואל האם יש אפשרות שמכוח משלכם הסכים לכך שיקבע תנאי
שינחן גט הן ע"י ביה דין רבני והן ע"י ביה דין קראי במקרה של זוג
מעורב?

האם הייתם מסכימים שבמקרה של זוגות מעורבים ייקבעו הסכמים מעין
אלו שהקראתי לפניכם?

הרב לוי: כרגע אין אצלנו שאלה כזו היא ככלל לא קיימת. אנו מתנגדים לנישואין
מעורבים.

ח"כ ב. שחור: נראה שהרבנים יסכימו לקדש או לגרש אנשים מהעדה הקראית חסכמו לכך?

הרב לוי: את החשובה כבר נחתי לפרופ' בן שרון.

... ..

1978

1979

1980

1981

1982

1983

... ..

1984

1985

1986

1987

1988

1989

... ..

1990

1991

1992

1993

1994

1995

1996

... ..

1997

1998

1999

ח"כ האוזנר: נניח שישנה דרך לקבל את הנוסחאות המקובלים אצלכם במקרי גירושין, האם בכל זאת החנגוד לעריכתם ע"י בית דין רבניים?

הרב לוי: נעטוד על כך שביצוע ההלכות הקראיות יהיה בידי רבני העדה.

ח"כ שחור: האם ישנם בארץ קראים שלא הגיעו ממצרים? והאם קיים קשר ביניכם ובין קראים בחוץ לארץ?

הרב לוי: רוב הקראים באו ממצרים, ומקצתם מתורכיה, עירק פרס מאירופה לא באו לישראל, ישנם קראים בודדים באירופה אין בינינו קשר.

ח"כ האוזנר: מתי היו הבחירות האחרונות בעדה?

הרב לוי: לפני ששה חודשים. על הרכב המועצה החדשה נמסר למשרד הדתות וכן שמות חברי המועצה.

ח"כ האוזנר: מה שם העדה?

הרב לוי: היהודים הקראים.

ח"כ האוזנר: הזכרתם עיניני כשרות, האם ישנן בעיות בשטח זה?

הרב לוי: היו בעיות אבל אני שמח שמשרד הדתות משהחף ועזר כפתרון ואני מודה להם על כך.

ח"כ האוזנר: כמה מחבטאים המיוחד שבניין השחיטה אצלכם?

הרב לוי: אנו לא אוכלים משחיטה רבנית, כה שחטים רק שני סימנים, יש לנו שחיטה נפרדת משלנו גם לעופות וגם לבהמות.

ח"כ האוזנר: מה בענין בחי עלמין?

הרב לוי: בענין ביה עלמין יש לנו הלקוח נפרדות בבחי העלמין הקיימים. כמושב מצליח היו סיכסוכים, והכרזנו על ביה עלמין נפרד במקום אותו אנו משתרים זאת בהשתתפות משרד הדתות.

ח"כ האוזנר: האם הצעום שהזכרתם בקשר לעדה נפרדה וכו' מקובלות על דעה על עדה?

הרב לוי: כדרך כלל כולה כאיש אחד. ישנן בסך הכל 5 משפחות המתנגדות לכך ועליהם מנהיג שרצה לקבל את הסמכות ולהיות מנהיג בעדה. אנו לא קבלנו אותו הוא לא טוכר על ירינו. כוונתי לרב עובדיה אמצליח מאשדוד.

למשפחות אלה יש השקפה אחת. הם רק מעמידים לנו מכשול.

ד"ר זילברג: איפוא הדיכויים שלכם, לפי מספרים?

הרב לוי: הדיכויים הם: ברמלה - 400-500, אשדוד - 250 משפחות, מצליח - 60 משפחות, אופקים - 100 משפחות, מושב רנן - 80 משפחות, באר-שבע - 80 משפחות, בת - ים - הולון - ח"א - 90 משפחות, עכו - 50 משפחות.

ד"ר זילברג: אם כך הערכתם שר הדתות קרובה למציאות, הוא דיבר על 5,500 קראים.

הרב לוי: ישנם רבים במקומות בודדים.

ח"כ האוזנר: ככל מקום ריכוז של יהודים קראים יש ביה כנסת?

הרב לוי: יש כמעט בכל מקום.

ח"כ האוזנר: איך מטדרים את סידורי הסמיכה, כיצד אדם מוסמך להיות רב?

הרב לוי: כראש המועצה הדתית הארצית ישנו רב שאנו שואלים את פיו בעניני הלכה והוא מסמין רבנים. אבל לפני ההסמכה זה גם בלי לדיון במועצה הארצית.

- ח"כ האוזנר:** הרבנים המכהנים כיום כולם הוסמכו על ידו?
- הרב לוי:** בחלקם על ידו ובחלקם ע"י קודמו הרב מסעודה.
- ח"כ האוזנר:** הוא גם נותן היתרי שחיטה?
- הרב לוי:** היתרי שחיטה נותן הרב אחרי שהמועמד מצליח בבחינות מסוימות.
- ח"כ האוזנר:** מי מוסמך לפסוק על גירושין?
- הרב לוי:** בית הדין המורכב מ - ארבעה אנשים. 3 יושבים בדין בכדי שחיה הכרעה.
- ח"כ האוזנר:** אני חוזר לשאלתי מקודם. אמרתם שאיך אתם רוצים כעדה נפרדה. כל מה שאמרת ובקשה הרי זוהי למעשה בלי לקרוא לזה כך עדה נפרדה. להכריז הרי גם הדיונים למעשה עושים כל דבר כפי שאתם ביקשתם. אתה לא מוכרח לקרוא לזה עדה אבל זהו למעשה הדבר אותו הנך מבקש.
- הרב לוי:** החוק הוא כחומר ביד היוצר. זוהי אצאצא מדינת ומוקדסת. לולא הייתה מבילת העצמאות לא הינו מבקשים מה שאנו מבקשים, אך אנו יהודים ומבקשים שהמצאו פהרון לבעיחנו.
- ח"כ האוזנר:** יש בפועל היהודים בין יהודים קראים לבין יהודים רבנים?
- הרב לוי:** אם נענה במילה אחת זה קיים. אבל זה נערך ע"י בית דין רבני אנו לא מסדרים זאת. היה מקרה אחד ויחיד ע"י הרב מסעודה שנלחץ לעשות זאת בדרך עקיפה ואיני יודע מה גורל נישואין אלה.
- ח"כ האוזנר:** היהודים בין יהודים קראים לבין יהודים רבנים האם ישנה הסתייגות לגביהם אך מקבלים אותם?
- הרב לוי:** במשפחת עצמה אין הסתייגות רבה. מהוץ למשפחה זה שונה.
- ח"כ האוזנר:** האם אתם מחרימים אותם?
- הרב לוי:** ^{אין} נחשבים כנקלטים בחוץ עהנו.
- ח"כ ישעיהו:** נהאר לעצמנו שנקבל את נקודת הדיבור שלכם ואתם מקבלים מסכוינות. האם לזעזע תהיה אפשרות לרוצים בכך מקרב היהודים הקראים שלא להזדקק לבתי דינכם, או שמה יהויכו לכך כולם ללא יוצא מן הכלל?
- הרב לוי:** אינני חורץ גורל אנשים שבעיה זו תמווד לפניכם.
- ח"כ ישעיהו:** איך נהיה עם אחד אם לא נוכל לאכול יחד למוה יחד ולהנשא?
- הרב לוי:** השוכה לזאת תקבל מהרבנות שמהרימה אותנו.
- ח"כ חלמי:** לאחר ששמעתי שאינכם מוכנים להשיא זוג מעורב את מי אמר להאשים בנוקטרה לגבי שאלה זו את הרבנים או הקראים?
- הרב לוי:** אני מודה את הקראים.
- ח"כ חלמי:** האם אתה רואה שיש למצוה נוסח של גט אחיד?
- הרב לוי:** הכעיה היא לא של הגט אלא של איסור ערווה.
- ח"כ חלמי:** איך אתה מסביר את העובדה שהיו לפחות 3 מקרים שהיהודים הקראים לא קבלו את פסק הדין של בית הדין שלכם?
- הרב לוי:** אני בטוח שארבעים אחוז מהיהודים הרבניים היו מהמרדים נגד פסקי הדין אילו הייתה לתם אפשרות. הסיבה שהמרידה את 3 המקרים בחוסר הסמכות המשפטית של בית הדין שאינו מוכר ע"י הממשלה.

- 1970: ...
- 1971: ...
- 1972: ...
- 1973: ...
- 1974: ...
- 1975: ...
- 1976: ...
- 1977: ...
- 1978: ...
- 1979: ...
- 1980: ...
- 1981: ...
- 1982: ...
- 1983: ...
- 1984: ...
- 1985: ...
- 1986: ...
- 1987: ...
- 1988: ...
- 1989: ...
- 1990: ...
- 1991: ...
- 1992: ...
- 1993: ...
- 1994: ...
- 1995: ...
- 1996: ...
- 1997: ...
- 1998: ...
- 1999: ...
- 2000: ...
- 2001: ...
- 2002: ...
- 2003: ...
- 2004: ...
- 2005: ...
- 2006: ...
- 2007: ...
- 2008: ...
- 2009: ...
- 2010: ...
- 2011: ...
- 2012: ...
- 2013: ...
- 2014: ...
- 2015: ...
- 2016: ...
- 2017: ...
- 2018: ...
- 2019: ...
- 2020: ...
- 2021: ...
- 2022: ...
- 2023: ...
- 2024: ...
- 2025: ...
- 2026: ...
- 2027: ...
- 2028: ...
- 2029: ...
- 2030: ...

ח"כ הלמי: על סמך איפה מסוק בתורה הילד הולך אצלכם אחרי הרב?

הרב לוי: בכל מקום בתורה מוזכר האיש כבנו של איש לא אישה.

פרופ' בן ששון: האם הסכימו לקידושיך כפולים? לאור תשובתיך אני מניח שחשבת שהבעיה לא אקטואלית ואין אתם יכולים להעמיד את השאשח השאלה?

הרב לוי: ישנה בעיה משפטית מסוימת שבדיקה פתרון ולזה צריכים חוק שיחוקק בכנסת. אך נוסף על כך מעבר לשאלה זו אין אנו רוצים לסגור את הדרך כי יבוא יום ונמצא שפה משהחמת. לכך השבנו לנכון לא להכיר בנו מעדה נפרדת אבל הבעיה הקיימת צריכה פתרון.

פרופ' בן ששון: כלומר: הדרך לא נסגרה....

הרב לוי: אנחנו עלינו ארצה לפני 16 שנה בזמנו ישבו חכמי העדה בחו"ל והחליטו מה שהחליטו, נבד נישואין מעורבים.

שאלה: זה היה במזרח אירופה?

הרב לוי: לא בממזרים ב 1930 הם החליטו לא לערוך נישואין מעורבים ועד שהעדה נמצא זמן מהאיים לעורר את הבעיה מחדש אנו מקוים לקירוב לבבות שכזה יבוא.

שאלה: על ידי הקמת המוסדות הנפרדים כדרישתכם האם הושב הינך שזוהי סגירת הדרך?

הרב לוי: דעהי שונה, ע"י השארת המצב הנוכחי כמות שהוא הרי זה יגרם לכאב מסוק בעדה וזה יגרם לפילוג גדול עוד יותר בעם.

מה אלבזר: ח"כ האוזנר שאל שאלה מעניינת מדוע העדה מבקשת מעמד משפטי. הסיבה היא למעשה בגלל שהרבנות אינה מכירה בחלכה של העדה שלנו. אין לנו ברירה אנו עומדים בפני אלטרנטיבה או להצטרף למקיימי החלכה הרבנית. או להתיר למעמד משפטי עצמאי.

שאלה: אולי יש דרך ביניים?

מה אלבזר: אין דרך ביניים איננו מקבלים זאת.

פרופ' בן ששון: אנו עוסקים בבעיות של איחוד העם, ושאלתי היא האם מוכנים אתם לחזור ולדון בשאלה מחדש ותהיו מוכנים ללכת לקראת איחוד כעם שאכוחינו ואכוחינו פיר מוכנים לכך?

הרב לוי: אנו מוכנים לשבת וללבן את הבעיה למרות שאנו בטוחים שהרבנות לא תסכים.

ד"ר זילברב: כראוני להזכיר שאנו רגיש כועדה בכירור המצב הקיים בעדה קראית גומא. האם מכירים כמושב ממזר?

הרב לוי: מכירים, הוא ילד בלתי חוקי החלכה היא רבה אינני יכול לזכור תכל. ממזר = מעם זר.

ד"ר זילברב: נניח כי אחד לקח את בת אחיו?

הרב לוי: זו ערה אסורה אינני רוצה לקרוא לילד שילד ממזר אך אינו נישא לקהאית כשרה.

ד"ר זילברב: יש אצלכם רבנים מי מקדם את הלימוד בדור החדש?

הרב לוי: אנו מהחיליים לשבת וללמש דור חדש. אנו מהמסרים לבעיה זו?

ד"ר זילברב: האם יש לכם כחי סדר שיקימו דור של מורים ורבנים?

הרב לוי: יש.

שאלה: איך הביקור מצד הנוער בבחי כנסת?

הרב לוי: הנוער חוסס הוא לומד מבי"חם ושומע דברים בגנוה הקראים ישנם כאלו וכאלו, לא כולם שומרים את החלכה אך ישנם השעים אחוז שאפשר להגדירם כשומרי

THE FIRST: The first part of the report deals with the general situation.

THE SECOND: The second part of the report deals with the specific details.

THE THIRD: The third part of the report deals with the conclusions and recommendations.

THE FOURTH: The fourth part of the report deals with the appendixes and references.

THE FIFTH: The fifth part of the report deals with the summary.

THE SIXTH: The sixth part of the report deals with the final remarks.

THE SEVENTH: The seventh part of the report deals with the closing.

THE EIGHTH: The eighth part of the report deals with the distribution of the report.

THE NINTH: The ninth part of the report deals with the date of the report.

THE TENTH: The tenth part of the report deals with the signature.

THE ELEVENTH: The eleventh part of the report deals with the distribution of the report.

THE TWELFTH: The twelfth part of the report deals with the closing.

THE THIRTEENTH: The thirteenth part of the report deals with the distribution of the report.

THE FOURTEENTH: The fourteenth part of the report deals with the date of the report.

THE FIFTEENTH: The fifteenth part of the report deals with the signature.

THE SIXTEENTH: The sixteenth part of the report deals with the distribution of the report.

THE SEVENTEENTH: The seventeenth part of the report deals with the date of the report.

THE EIGHTEENTH: The eighteenth part of the report deals with the signature.

THE NINETEENTH: The nineteenth part of the report deals with the distribution of the report.

THE TWENTIETH: The twentieth part of the report deals with the closing.

THE TWENTY-FIRST: The twenty-first part of the report deals with the distribution of the report.

THE TWENTY-SECOND: The twenty-second part of the report deals with the date of the report.

THE TWENTY-THIRD: The twenty-third part of the report deals with the signature.

THE TWENTY-FOURTH: The twenty-fourth part of the report deals with the distribution of the report.

THE TWENTY-FIFTH: The twenty-fifth part of the report deals with the date of the report.

מסורה.

ח"כ ב. שחור: אט אשה קראית חתונה בבית דין רבני, היא נשארת אשה איש או לא?
הרב לוי: הבטיח לא עלתה לפנינו לכשתעלה נדון בזה. לא היו מקרים כאלה ולכן
הבטיח לא עלתה.

10000.

THE SECRET - NO MORE SECRETS SHOULD BE KEPT. THE PEOPLE ARE WISE ENOUGH

TO KNOW - THERE IS NO NEED FOR SECRETS ANY MORE. THE PEOPLE ARE WISE ENOUGH
TO KNOW THE TRUTH.

הועדה לבדיקת מעמדם האישי של היהודים הקראים בישראל

ה ו ד ע ה

כל אדם, חבר היהודים הקראים בישראל, הרוצה להעיד בעניין הקשור לעבודת הועדה הנ"ל, ימנה בבקשה למזכיר הועדה, מטרידת רח. יפו 30, ירושלים.

הבקשה חוגש בכתב עד יום 15.8.66. היא חציין את שמו וכתובתו של המבקש, ותכיל כנסתה את המצית עדותו.

והיה אם החליט הועדה כי יש צורך בשמיעת עדותו של המבקש, היא תקבע לו זמן ומקום לכך.

ד"ר משה זילברג
יושב ראש הועדה

1911

1911

At the

...

...

...

הועדה לבדיקת עניני המעמד האישי של
היהודים הקראים

כ"ה ירושלים, ט"ו באב תשכ"ו
1 באוגוסט 1966

לכבוד
מערכת "מעריב"
רח' הלל 16
ירושלים

א.ג.א.

בהקשרי ע"י מ"מ נשיא ביה-המטפט העליון ד"ר ס.
זילברג יו"ר הועדה לבדיקת עניני המעמד האישי של היהודים
הקראים בישראל להגיש על הידיעה שהופיעה אתמול 31.7.66
ב"מעריב" תחת הכותרת "יוקם ביה דין לקראים".

אין כל שחר לקביעות הפסקניות של כתבתם בקשר למסקנות
המיועדות של הועדה.

הועדה התכנסה עד כה פעמיים, בישיבה הראשונה דנה
בעניני נוהל וסדרי עבודתה ובישיבת השניה הופיע כעד שר
הדתות שטער לוועדה אינפורמציה על הבעיה.

עבודה הועדה נמצאה איפוא ^{כ"ה} בשלביה הראשונים.

עליה עוד לשמוע שורה ארוכה של עדים בירושלים וסמוצת
לה, לאחר מכן התחיל ככידודים ובגיבוש מסקנותיה.

ככבוד רב,

דוד גלס
מזכיר הועדה

THE UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

WASHINGTON, D. C. 20250
JANUARY 1961

TO: DIRECTOR, BLM
FROM: SAC, DENVER
SUBJECT: [Illegible]

Re: [Illegible]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

100-100000
100-100000
100-100000

עדת היהודים הקראים בישראל
המועצה הדתית הארצית

ת.ד. 92 רמלה

017900

תאריך

Handwritten signature

נוסח גט

ביום... לשבוע... לחודש... בשנת... לתורכן בית שני
בעיר... במדינת... אני... גרשתי ושלחתי את...
אשר היא אשתי כי אלאתי בה ערוות דבר. ועתה גרשתי ושלחתי
על ידי ספר כריתות את אהיוס האב היא אינה אשתי ולא אישה
ולא עלי תשוקתה ולא אני מושל בה והיא מקורשת ומשולחת אליני
וקטורה להנשא לכל איש אשר יחפוץ לכל העולם ואיש לא יאחזה
בירי אשתי אהיוס האב והלאתה וזה יהיה לה מאני גט פטורין וספר
כריתות ואגרת שבוקין כדת משה וישראל.

החיות הבעל

החיות גט

נוסח גט

ביום... לשבוע... לחודש... בשנת... לתורכן
בית שני בעיר... במדינת... אני... גרשתי ושלחתי
ועזבתי את... אשר היתה אשתי כי מצאתי בה ערוות דבר, ועתה
גרשתי ושלחתי על ידי ספר כריתות זה מהיום הזה היא אינה אשתי
ואנכי לא אישה ולא אלי תשוקתה ולא אני מושל בה והיא מקורשת
ומשולחת ממני ופטורה להנשא לכל איש אשר יחפוץ לכל העולם ואיש
לא ימחה בידה משמי מהיום הזה ותלאתה וזה יהיה לה ממני גט פטורין
וספר כריתות ואגרת שבוקין כדת משה וישראל.

חתימת עד... חתימת עד... חתימת הבעל...

ס ט נ ו ג ר מ ה

משויכת הועדה הציבורית לבדיקה ענייני
המעמד האישי של היהודים הקראים מיום י"א
באב תשכ"ו (28.7.66)

השתתפו: מ"מ נשיא ביה"מ ד"ר מנחם זילברג - יו"ר

פרופ' ה.ה. בן ששון

ד"ר ג. האוזנר

מר א. נאוי

ח"כ ב. שחור

ח"כ א. הלמי

הנושא: דברי שר הדתות בפני הועדה

ד"ר מ. זילברג: אדוני השר, הוזמנת למסור לנו מהם הרגשות השוררים בקרב העדה היהודית הקראית לגבי שאלת המעמד האישי. אנו מצפים ממך להחליט לנו אם כל האינפורמציה הדרושה בקשר לנושא זה.

היש שאלות להכריז הועדה?

ח"כ ג. האוזנר: רוחח דעה כי היו למשרד הדתות צפיות שהבעיה היסודית מאלוה אולי הספר לנו מעט על הפעיה ועל החקורות שהיו בקשר לפתרון?

פרופ' ה.ה. בן ששון: היתה רוצה לשאול, אני קבלתי העתק של דברים שנשלחו במכתב המינימום מכתב השר ליו"ר הועדה. ובכך כל מה שכחוב כחוב על הקראים והיתה רוצה להניח ומקרה שהנחה זו היא בסדר שהכונה היא ליהודים הקראים.

ברצוני להודיע כנר כראשית הדברים, מדובר על "טובת הקראים" לדעתי לא טובת הקראים בלבד או טובת הרבנים בלבד צריכה להיות לנו ענייננו אלא טובת האומה כולה.

שר הדתות: חשבתי שאולי כדי להעלות את הדברים גם ככתב כל מה שידוע לי על הבעיה. אומר כמה דברים בעל פה וקודם כל הנחה אחת מוקדמת על מספר הקראים.

השתדלתי לאסוף את החומר כדי לדעת מהו היקפה של הבעיה.

היו מספרים שונים, אין בעיניו רישום קראים וגם במקומות אחרים אין ולכן יש רק הערכה בלתי מדוייקת, את האינפורמציה קיבלתי מהקראים.

אני מעריך את מספרם כ - 5,500 קראים, זה היה מהאינפורמציה של המועצה. אם להתבסס על חישוב לוי מזכיר הועדה הרי ב - 1955 היו כ - 3500 קראים ואם הרבוי לא היה כל כך גדול, (הדימוי אצלם הוא פחות מאשר אצל עדות המזרח ויותר מאשר אצל האשכנזים) ולכן אין יותר מ - 5,500 - 6000 ולא 10,000.

ואם נחבש לחת אינפורמציה מפורטת יותר נעשה זאת.

הבעיה היא אם ישנם פלגים בעדה, וכאן יש לחלק את השאלה מבחינת הגישה לשניים:

א. מבחינת הגישה הדתית

ב. מבחינת הגישה של בעיות השילוב או אי שילוב בעם.

קודם כל מבחינת שמירה המצווה, זה במידה רבה קובע את ענין הגישה יש דברים שבהם ההבדלים מבחינה שהיה בולטים באופן דרסטי והן שלש מצוות: שבת, לוח, שהיטה,

שבת: זהו אחד ההבדלים "הפופולריים" האם לא הבערו את בכל מושבותיכם" פירוש שלא יבער האש בשבת, או כפי שהרבנים מפרשים את לא הבערו "לא תדליקו", יכולה האש להיות טודלקת בערב שבת.

בעדה הקראית ישנן מספר משפחות שלא נהנו מאש, אבל צורה שבת. ישנן אולי לא יותר מ - 100 משפחות מכל 6,000 הקראים הנמצאים בארץ.

על אף שאמרו שאיך להם תורה שבעל פה הרי הסתמכו על "חפישו באורייתא". הם השתמשו במידות התורה, למשל בקשר ל"לא הבערו אש".... אך הרוב כאמור אינם מקפידים.

השהיטה: יש הבדל בענין ארבעה הסימנים....

ד"ר זילברג: שהיטתם כשרה היא או לא כשרה?

שר הדתות: יש כאן שיקולים נוספים, בדיקה החלף וכו'. אך לכאורה "הכל שוחטים" אצלם שוחטים גם את הקנה הושט ושני ורידים.

עסה לקבוע בענין השהיטה אם הם מקפידים לפי הערכתם לא אוכלים משהיטה שלנו אך נדמה לי שהם בדרך כלל אוכלים משהיטה יהודית - רבנית.

ח"כ א. הלמן: יש להם חומר ברבנים שוחטים והם מלמדים שהיטה. הם מקימים דור של שוחטים חדשים.

שר הדתות: אך השאלה אם מקפידים גם בבהמות או רק בעופות, נדמה לי שלא.

הבדל נוסף הוא בקשר ללוח, ההבדל הוא לגבי מועדים. הם מקדשים את החודש על פי ראיה ולא על פי חשבון. הם לא קבלו את הלוח, ומכאן ההבדלים לגבי המועדים. אם ראש השנה אצלנו בחשבון ב-7 בספטמבר ביום ב' הרי אצלם היה ראש השנה ביום א' ויש הבדל ביום אחד. יום כיפור אצלם ביום ג' אצלנו ביום ד'.

לפני שהדפוס אצלם את הלוח שאלתי את הרב מסעודה איך נקבעים מועדיהם והוא ענה לי הרב מסעודה ממצליח "אנו יודעים שיום אחד לפני אהינו היה ה'הגוריים".

עד כאן בקשר להבדלים בין הרבנים לקראים, ולהקפדה על שמירת ההלכה הקראית בחובם. ישנה ההבדלות מסוימה ובכל זאת במדעם הם שומרים על עיקרי דתם.

ד"ר זילברג: ככ' אשר שבת הבדל אחד - ענין הנישואין והגידושין.

שר הדתות: בענין הנישואין והגידושין שלהם הרי הם מקדשים ב - הטיטה דברים: כסף, שטר, סוחר, מוקדם ומאוחר.

פרופ' בן ששון: הם דורשים גם ערים, עשרה עדים.

שר הדתות: באמת ההשוואה שבאלי מחפשים כל מיני דרכים להתיר נישואיהם ושם נאמר שהם עושים את הקידושין כאילו התחן נותן את הטבעה אחרי שהוא עושה את הקניין. בקשר לגט הרי אין כל ספק שהגידושין שלהם אינם גירושין לפי ההלכה הרבנית הרמבם שהיה מאוהדי הקראים במערים מסק שהקראים צדיקהם אינן גיטין גירושיהן אינן גירושין ונישואיהם כן נישואים. במערים היה מספר קראים עצום והוא צירף אותם לעם.

פרופ' בן ששון: הוא להם בהם.

שר הדתות: ועה אגע בשאלה ההתכוללות בעם, בענין זה ישנם אצל היהודים הקראים שלושה פלגים: האחד שהוא הקיצוני קודא לשמור על העדה ולא להתעבב בשום מהיר.

ברמלה התזן כן נזנו עומד בראש וכן היים לוי התזן באשדוד פיצגים דעה זו. הם נלחמים בחוקף נגד נישואין עם יהודי - רבני.

הרב מסעודה מטצליח הוא מהרן יוחז והוא סגור כבר נישואין בין הבניים

לקראים

כשהוא עשה זאת הורידו אותו מגולותו ואחד מהם בן לולו קילל אותו בלישכתי והשאירו אותו רק לשמש כחזן של הכפר, אחריו מינו את הרב מרדוך כרב הראשי של העדה הם כהנו מכתב לתב מסעודה בענין פיסוריו בגלל השמה קראי ורבניה.

וחם מציינים במכתב שכל נישואי הערוכה בורמים להחרפה הכתרה וכן " לא יבוא ממזר בקהילתנו".

ברור שהקבוצה הזו היא בעלת החוקף והיא נותנת את הסדר בעדה, יתכן שיטנה קבוצה שניה שאם קורה מקרה של נישואין מעורבים הם לא מקפידים כל כך, למשל החזן מטצליח הוא לא מהמקפידים כל כך.

קבוצה שלישייה הייתה רוצה במיזוג בחוף העם, אלא שקולה אינו נשמע. נרמס לי שזהו "העפן" של הקראים. אלגזר אחד האינסטליבנטים בעדה אסר לי שאולי בעוד 20 שנה יבוא שינוי ויהיה מיזוג.

לגבי השאלה של עדה נפרדת.....

ד"ר זילברג: האם אין קשר בין השקפות 3 החלקים כשהם השאלות?

שר הדתות: לא כהכרה, לעצם הענין חרי בזמנו קבלתי הזכירים מעו"ד לירצקי כשם ועד העדה הקראית והוא בקש כשם הכרה בעדה נפרדה כשם שמכירים בורוזים.

ח"כ א. תלמי: מה היתה המסקנה אילו היו סוכרים בעדה נפרדה?

שר הדתות: הינו מקלטים להם בחי דין נפרדים בהתאם לחוק.

ח"כ א. תלמי: האין זה בניגוד להלכה?

שר הדתות: הצד ההלכתי אינו מושפע ע"י החוק. לירצקי כתב אצא הזכיר

שני בשם העדה שהודפס בלוח הקראי ביום ה - 8 בינואר 1962 והוא אומר שכהספעה ראש הממשלה ואז מר כן גוריון הם הוזרים בהם מהבקשה להקיים עדה נפרדה, הם דורשים מצד שני שיכיר בפסקי הדין שלהם כלי להכיר בהם בעדה נפרדה, אבל לתת להם בית דין נפרד.

כלומר ישנם שני פלגים, האחד שאותו מיצג הרב עובדיה מצליח מאשרוד דודס הכרה בקראים בעדה נפרדה, והפלב השני הרשמי דודס הכרה בבית הדין בלי הכרה בעדה נפרדה. הפלב השלישי רוצה לסחוב את הענין ללא פתרון ואולי בעוד 10 שנים יהיו שינויי ויחיה בעדה הקראית.

ח"כ ב. האוזנר: אני חרזר ומעלה את השאלה בקשר לחקורה שנגרזו אני מסקט מעט פרטים בקשר לזה, האם היו מקרים שרבים השיאו זרבה מעורבים?

שר הדתות: היו מקרים כאלו, שלשה זכורים לי.

ד"ר זילברג: לא היה שום מקרה שרכנים מישראל השיאו קראי ללא טקס נוסף?

שר הדתות: לא, דרשו מחצד הקראי "קבלה רבנות".

(חילופי דברים בין ח"כ תלמי, שר הדתות, וכרופ' בו-ששון).

ד"ר זילברג: מהי עמדת ההלכה נוכל לשאול ברכנות הראשית אם נגיע לכך ואם נרצה לעסוק בכך, על כל פנים לא נשאל את שר הדתות.

ח"כ בן האוזנר: מה היתה השוכת מסדו הדתות לפניו הרב מצליח להכרה בעדה נפרדה?

שר הדתות: החשובה: אינך מוסמך מאחר והעדה הוציאה אותך. בורמליח היתה הבקשה מאוס אחו, שאינו מדבר בשם העדה.

ברצוני להזכיר עוד נושא זהו ענין החקצים לשרותים הדתיים של הקראים. עד השנה השתתף בחקצים רק מסדו הדתות. העירינות לא השתתפו וחשבו הקראים שהם יוצאים מקופחים. שאם יהיו עדה נפרדה אז כל מקום ישתתף בחקצים. השנה סודר ענין החקצות, והעירינות (הרץ כהמועצות האזוריות) משהחפוח בשני - שליש של החקצים.

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

גלס
משרד הדתות

סגן שר הדתות מר בנימין שחור
משרד הדתות
ירושלים

כשם יושב ראש הועדה הציבורית לבדיקה עניני המעמד
האישי של היהודים הקראים הריני להזמין לשיבת הועדה
ביום שלישי 2 לאוגוסט בשבע ארבעים וחמש בערב בבנין המנסח
על סדר היום סעיף ראשון סדר עבודת הועדה סעיף שני הומע
בציגי המועצה הארצית של עדת היהודים הקראים.

גלס מזכיר הועדה

100

1944

THE
1944

THE
1944

1944

בלס
משרד הדתות

ה"כ א. הלמי
הכנסת
ירושלים

בשם יושב ראש הועדה הציבורית לבדיקה עניני המעמד
המדיני של היהודים הקראים הריני להזמין לשיבת הועדה
ביום שלישי 2 לאוגוסט בשבע ארבעים וחמש בערב בבנין הכנסת
על סדר היום סעיף ראשון סדר עבודה הועדה סעיף שני הומצא
נציגי הסוכנה הארצית של עדת היהודים הקראים.
בלס מזכיר הועדה

210

1957

THE

BOOK

OF

THE HISTORY OF THE UNITED STATES
OF AMERICA FROM 1789 TO 1865
BY JOHN P. HARRIS
NEW YORK
1957

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

גלס
משרד החירות

ח"כ י. יטעיהו
דח' יוסטטל 244 א'
בה - יט

בשם יושב ראש הועדה הציבורית לבריקה עניני המעמד
האישי של היהודים הקראים הריני להזמין ליושבת הועדה
ביום שלישי 2 לאוגוסט בשכע ארבעים וחמש בערב בבנין הכנסת
על סדר היום סעיף ראשון סדר עבודה הועדה סעיף שני הופעה
נציגי המועצה הארצית של עדת היהודים הקראים.

גלס מזכיר הועדה

גלס
סדר הדתות

טר אליאז נאוי
ראש העירייה באר שבע

בשם יושב ראש הועדה הציבורית לבדיקה עניני המעמד
האישי של היהודים הקראים הריני להזמין ליועץ הועדה
כיום שלישי 2 לאוגוסט בשבע ארבעים וחמש בערב בבנין הכנסת
על סדר היום סעיף ראשון סדר עבודת הועדה סעיף שני הופעה
נציגי המועצה הארצית של עדת היהודים הקראים.

גלס מזכיר הועדה

גלס
משרד הדתות

ח"כ ג. האוזנר
דח' ברטנורא 6
ירושלים

כטס יושב ראש הועדה הציבורית לכדיקה עניני המעמד
האישי של היהודים הקראים הריני להזמין לשיבת הועדה
כיום שלישי 2 לאוגוסט בשבע ארבעים וחמש בערה בבנין הכנסת
על סדר היום סעיף ראשון סדר עבודת הועדה סעיף שני הומעת
נציגי המועצה הארצית של עדת היהודים הקראים.
גלס מזכיר הועדה

100
1000 10000

1000 10000
10000 100000
100000

1000 10000 100000 1000000 10000000
10000 100000 1000000 10000000 100000000
100000 1000000 10000000 100000000 1000000000
1000000 10000000 100000000 1000000000 10000000000
10000000 100000000 1000000000 10000000000 100000000000

1000 10000 100000

גלס
מסדר הדמות

פרופ' ה.י. בן ששון
קרית טשא 10
ירושלים

בשם יושב ראש הועדה הציבורית לבדיקת ענייני המעמד
האישי של היהודים הקראים הריני להזמין ליושיבה הועדה
ביום שלישי 2 לאוגוסט בשבע ארבעים וחמש בערב בכנין הכנסת
על סדר היום סעיף ראשון סדר עבודת הועדה סעיף שני הופעת
נציגי המועצה הארצית של עדת היהודים הקראים.

גלס מזכיר הועדה

1950

STATE OF TEXAS

COUNTY OF ...

...

...

...

...

...

...

...

...

תנאים למשלוח

מברק זה יישלח כהתאם לתקנות משלוח מברקים לחוץ לארץ לפי סקורת הדואר מסנת (1931). תקנות אלו התעבדו כמחייבות, לא רק את השולח והמטל הכללי, מסדר הדואר, אלא אף את השולח וכל חברת טלגרפים פרטית או ממשלתית שעל ידה יועבר המברק בדרך הישלה של שירות הטלגרף.

(תקנות אלו אפשר לסגור במרדף הדואר.)

על השולח למלא את ההצהרה הבאה לפני הנחת המברק למשלוח

הנני מצהיר שמברק זה כתוב בשפה ברורה ב..... והתאם ליחידים המקובל של שפה זו ואף לו של בארץ מטרה.

הנני מבקש שמברק זה יישלח כהתאם להצהרותי ולפי התנאים שמועלת, שלהם אני מתחייב.

שמו וטענו המלא של השולח.....
(לא להעביר ע"י הטלגרף.)

.....
חתימת השולח

ת צ ה ר ה

הנני מצהיר כי מברק זה נשלח בשירות רשמי של ממשלת ישראל.

וא להיב את..... במחיר המברק.
(שם המסדר והמסלול)

.....
חתימת המסדר והמסלול

ב"ה ירושלים, ד' באב תשכ"ו
21 ביולי 1966

לכבוד
חברי הועדה לבדיקה פנימי המעמד האישי
של הקואיט

ה"ח מירום' ה.ה. כן שרון
ה"כ ג. האוזנר
ה"כ י. יעקיהו
ראש קליטה באר-שבע א. נאוי
סגן שר הדתות ב. שחר
ה"כ א. הלמי

חברי הועדה הנכבדים,

אניני מהכבוד לתזמיןכם לישיבת הועדה ביום ה'
י"א באב תשכ"ו (28.7.66) בשעה 9 בבוקר.

הישיבה תקיים בבנין הכנסת, קומה ב', הדר
כס' 33.

בכבוד רב,

ד"ר מ. זילברג
יו"ר הועדה

ב"ח ירושלים, ג' באב תשכ"ו
20 ביולי 1966

לכבוד
שר הדתות
ד"ר ז. ורהפטיג
לשכת שר הדתות
ירושלים

ד"ר ורהפטיג הנכבד.,

בהתאם להחלטת הועדה לבדיקה ענייני המעמד האישי
של הקראים בישיבתה סיום שני א' באב תשכ"ו (18.7.66),
הריני להכבד להזמין את ד"ר ז. ורהפטיג להופיע בפני הועדה כיום החמישי
י"א באב תשכ"ו (28.7.66) בשעה 9 בבקר בבנין הכנסת,
ולמסור לה את האינפורמציה הדרושה בקשר לכעיה הקראים.

בכבוד רב,

ד"ר מ. זילברג
יו"ר הועדה

THE UNITED STATES OF AMERICA
DO NOTOR 1981

1981
DO NOTOR
THE UNITED STATES
DO NOTOR 1981

THE UNITED STATES

THE UNITED STATES OF AMERICA
DO NOTOR 1981
THE UNITED STATES OF AMERICA
DO NOTOR 1981
THE UNITED STATES OF AMERICA
DO NOTOR 1981

THE UNITED STATES

THE UNITED STATES
DO NOTOR 1981

כ"ה ירושלים, ד' באב תשכ"ו
21 ביולי 1966

להכבוד
מר דוד גלס
רח' כ"ט בנובמבר 33
ירושלים

א.ג.א

הריני להודיעך שהועדה לבדיקה עניני המעמד
האישי של הקראים החליטה למנות אותך לחקיד מזכיה
הועדה.

אני מאחל לך הצלחה.

בכבוד רב,

ד"ר מ. זילברג
יו"ר הועדה

ב"ח ירושלים, ג' באב תשכ"ו
20 ביולי 1966

פרטיכל משיגה הועדה לבדיקה עניני המעמד
האישי של הקראים

התקיימה כניה יושב ראש הועדה פ"מ נטיא כיה המשפט
העליזון שרופט ד"ר מ. זילברג ביוש שני א' מנחס - אב
תשכ"ו, 18.7.66.

השתתפו: שרופט ד"ר מ. זילברג, יו"ר
ח"כ ג. האוזנר,
ח"כ י. ישעהו
סגן שר הדתות ח"כ ב. שחור
ח"כ א. הלמי

קרוב' ח.ה. בן שרון ומר א. נאוי התפאלו על אי
השתתפותם.

הוחלט:

א. למנות את מר דוד גלס למזכיר הועדה.

ב. להזמין את שר הדתות ד"ר ז. זרחפטיג לתדפיע בפני
הועדה ביום החמישי י"א באב תשכ"ו (28.7.66) בטעם
9 בבקש בכנין הכנסה ולססוד לה את האינפורמציה
הדרושה בקשר לבעיה הקראים.

Project: [Illegible]
[Illegible]

[Illegible text]

- [Illegible]
- [Illegible]
- [Illegible]
- [Illegible]

[Illegible text]

[Illegible]

[Illegible text]

- [Illegible]
- [Illegible]

ב"ח ירושלים, ג' כאב תשכ"ו
20 ביולי 1966

לכבוד
הבד"ח הועדה לבדיקת עניני המעמד האישי
של הקראים בישראל

ח"ח מרדכי הל"ה בן שרון
ח"כ ג. האוזנר
ח"כ י. יטעיתו
ראש עיריית באר-טבע א. נאוי
מגן טר הדתות ג. שחר
ח"כ א. הלמי

הבד"ח הועדה הנכבדים..

הריני מסגיא לכם, רצוף בזה, העתק כתב המינוי
של הועדה שנסלה לי ע"י טר הדתות כיום 1.7.66 ותמגיד
ההתקיד הועדה.

בכבוד רב,

ד"ר מ. זילברג
יו"ר הועדה

הערות

יג' בחסדו השכ"ו
1 ביולי, 1908

לכבוד
המרום' מ. זילברג
מ"ט צטיא בית (המטמט העליון).

ד"ר זילברג הנכבד,

הריני להודיעך שהמשלח יפתח את כוחי למנות וקצה ציבורים
לביקת בעידה הדין בפניני המסד האישי של ציבור הקראים בישראל בראשותך.
התורים האחרים של הועדה יהיו:

מגן של הדרה ב. שוור
חבר כנסת י. יעקוב
הכרה הכנסת א. הלסי
פרום' לתיסטוריה ה. ה. בן שרון
ראש עירייה באר שבע אץ נאוי

הועדה מתבקשת על ידי לבדוק את מצב המטמטי הקיים במחוז הדין
בעניני הנישואין והגירוטין בין הקראים, הון בידור ימודי של הועדה והוארונות
השורדים בקרב כל הלקי ציבור הקראים, אבקש להמליץ במני עם הום הכירור על הצעדים
המטמטיים והסיננהליים שאורי לנקוט בהם כדי לפתור לטובה ציבור הקראים בישראל את
בעידה הדין בעניני הנישואין והגירוטין בין הקראים שנחשודרו לאחיונה.

ברצוני להודיעך גם כן שהקמדה לרשותך ולרעה הועדה את פר
דוד גלט, מנהל המחלקה לקראים ולטומרונים במשרד הדרה, והוא יביט לך כל עזר הן
בחוטי הן באינפורמציה והן ככל שרג אחי שהמאז לנכון לבקש ממנו.

בכבוד רב

ז. ורהמטיג

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

משרד הדתות

7/4/10/א
מ.ת.ד

ב"ה ירושלים, סו' תמוז תשכ"ו
3 ביולי 1966

אל : הממונה על חקיקת המשנה, משרד המשפטים

מאת: היועץ המשפטי, משרד הדתות

הודוין: הודעה בדבר מינוי ועדה ציבורית

רצ"ב הודעה חתומה בידי שר הדתות בשני
עותקים בדבר מינוי ועדה ציבורית לבדיקה בעיות
הדיון בענייני המעמד האישי של ציבור הקראים בישראל.

מינוי הועדה בראשותו של מ"מ נשיא בית המשפט
העליון, ד"ר מ. זילברג, אושר על ידי הממשלה בישיבתה
מיום ה' כהמוז תשכ"ו (26.6.66).

נא לפרסם את ההודעה בילקוט הפרסומים הקרוב.

בברכה

מ.ת.ד

ח. הפץ, עו"ד
היועץ המשפטי

SECRET

CONFIDENTIAL, OR MAY BE
CLASSIFIED

It is noted that the above information
is being furnished to you for your information.

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION

The above information is being furnished to you
for your information and is not to be
distributed outside your organization.

This information is being furnished to you
for your information and is not to be
distributed outside your organization.

It is noted that the above information is

SECRET

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL
SECRET

הודעה על מינוי ועדה ציבורית לבדיקה
בעיות הדיון בעניני המעמד האישי
של צבור הקראים

אני מודיע כי מיניתי ועדה לבדיקה בעיות הדיון בעניני המעמד האישי
של צבור הקראים בישראל בהרכב דלקמן:

1. ד"ר כ. זילברג - מ"מ נשיא בית המשפט העליון - יושב ראש
2. מר ב. שחור - סגן שר הדתות - חבר
3. מר י. ישעיהו - חבר הכנסת - חבר
4. גכ"א. הלמי - חברת הכנסת - חברת
5. עו"ד ג. האוזנר - חבר הכנסת - חבר
6. פרופ" ח.ח. בן ששון - פרופ" אוניברסיטה העברית - חבר
7. מר א. נאוי - ראש פירית באר שבע - חבר

הפקידי הועדה לבדוק את המצב המשפטי להלכה ולמעשה הקיים בתחום הדיון
בעניני המעמד האישי של ציבור היהודים הקראים, לברר את הדעות והרצונות השוררים
בקרב כל חלקי ציבור היהודים - הקראים, ולהמליץ בפני שר הדתות, על הצעדים המשפטיים
והמינהליים שרצוי לנקוט בהם כדי לסתור בעיות שהתעוררו בתחום זה".

ז. ורהפטיב
שר הדתות

תאריך: יג' בתמוז תשכ"ו (1 ביולי 1966)

THE STATE OF TEXAS,
COUNTY OF [illegible]
[illegible]

BEFORE ME, the undersigned authority, on this [illegible] day of [illegible] 19[illegible], personally appeared [illegible], known to me to be the person whose name is subscribed to the foregoing instrument, and acknowledged to me that he executed the same for the purposes and consideration therein expressed.

- 1. [illegible]
- 2. [illegible]
- 3. [illegible]
- 4. [illegible]
- 5. [illegible]
- 6. [illegible]
- 7. [illegible]

Given under my hand and seal of office this [illegible] day of [illegible] 19[illegible].

[illegible]
[illegible]

WITNESSES my hand and seal this [illegible] day of [illegible] 19[illegible].

363

ב"הירושלים, יג' בתמוז, תשכ"ו
1 ביולי, 1966

לכבוד
ראש קריית באר-שבע
מר א. נאוי
באר שבע.

שלום וכרעה,

הריני להודיעך שמיניתיך לחבר הועדה

הציבורית לבדיקת בעיות הדיון בעניני המעמד האישי

של ציבור הקראים בישראל כראשותו של מ"מ נשיא בית המשפט

הקליון, הגרופ' ס. זילברג.

ב ב ר כ ה

ז. ורהמטיב

אם לסכם בשאלת העדה הנפרדת הרי הפלג השני דורש כיה דין מזכר לא בדרך של הכרה בעדה נפרדת ואילו הפלג השלישי כאילו אוזר הסתבר את הענין לעוד כמה שנים שהיה לזאת תשובה. אלגור אמר לי "תציעו לנו הצעות שונות ואנו נחליט".

ד"ר ג. האוזנר: קבלנו סמך כחב מינוי, כב' השר. מה הכיא אותך להקים ועדה זו?

ד"ר ורהפטיג: במשך כל השנים הלכה בדרך של: לחתוך את הבעיה. לפי סמכותי העניקתי למספר רשמי נישואין של העדה הקראית זכרה לרשום נישואין.

נהגתי אותו דבר לגבי ענין הגירושין, ואני סבור שזה בסמכותי. שלחתי להם טפסים בקשר לכך. זה קיים לגבי כל העדות וכיה הדין שלהם סידר את הגירושין ובמשך כל התקופה שהם כארץ היו בקושי 20 מקרי גירושין. זה החסוץ במקרה של מרידוק. שם היה מקרה של גט שהבעל לא רצה להת אה הגט וכיה הדין נתן את הגט אף שגט לפי ההלכה הקראית אין הגט גט, שם האשה האשימה את בעלה שבא עליה בשבת. כשבא ענין זה התעוררה שאלת סמכות כיה הדין וענין זה הביאני לשאלתם מה לעשות.

ד"ר זילברג: כפי שאני מבין עיקר הקושי נעוץ בענין נישואין וגירושין.

ח"כ ב. שחור: זה קושי בין הקראים לבין עצמם.

ד"ר זילברג: רציתי לדעה האם שקלתם אחם את האפשרות שהקראים יסודרו באורה חוקי כרשויות נפרדות ולא לעדה נפרדת באשר הם כיהודים סבחינה תכניה. מוצר דשות מיוחדת שהסדיר את עניני הנישואין והגירושין.

ד"ר ורהפטיג: לנו אין הצעות. כידוע להציע לנו ואנו נשקול.

ד"ר זילברג: האם הנך תושב שראוי שנבקר במקום מגוריהם של היהודים הקראים?

ד"ר ורהפטיג: רצוי לבקר בריכוזי הקראים כרמלה ובאשדוד; באר שבע מצליח אופקים רבן... יש עדיין קהילות קראים בעולם. במצרים טעט, באיטליה בודדים ובטורקיה. המרכז בגולה הוא ברוסיה וטעט בפולניה. הקראים בארץ לא מקיימים שום קשר עם קראים מבחוץ.

no good can be done unless the whole world is set on fire. The only way to save the world is to burn it.

THE PROLOGUE: - Before we begin, we must first understand the nature of the world.

THE PROLOGUE: - Every man has a secret life. It is hidden from the world, but it is there.

There is a great deal of suffering in the world. It is not always visible, but it is there. It is the pain of the heart, the pain of the soul, the pain of the mind. It is the pain of the world, the pain of the world, the pain of the world.

THE PROLOGUE: - The world is a great mystery. It is full of secrets, and it is full of wonders.

THE PROLOGUE: - In the end, we must all die. But we must live first.

THE PROLOGUE: - There is a great deal of suffering in the world. It is not always visible, but it is there. It is the pain of the heart, the pain of the soul, the pain of the mind. It is the pain of the world, the pain of the world, the pain of the world.

THE PROLOGUE: - The world is a great mystery. It is full of secrets, and it is full of wonders.

THE PROLOGUE: - In the end, we must all die. But we must live first.

THE PROLOGUE: - There is a great deal of suffering in the world. It is not always visible, but it is there. It is the pain of the heart, the pain of the soul, the pain of the mind. It is the pain of the world, the pain of the world, the pain of the world.

28/330

Handwritten signature/initials

לכבוד שר הדתות

מאת היועץ המשפטי לשימוש רבני

הנדון: הצעת חוק כתי דין יהודים קראים של היועץ המשפטי לממשלה

להעלאתו של מר ח. חפץ ברצוני להוסיף, כמה הערות.

א. לפיך 1. המלה "להרכיב" מצביעה לכאורה על הרכבה זמנית - "אד הוק" אך אם כן אין, לדעתי, מקום לפיך 5 הסדרה על כי"ד קבוע, ואם הכוונה היא להקופה מסוימת יש לציין ארכה התקופה או לציין שהמינוי הוא לכל חיי הדין עד יציאתו לפנסיה. כמו כן יש לקבוע זכויותיו ותובתיו של הדיין, את אחריותו והאפשרות לפסרו או להעמידו לבי"ד מטעמי זכו."

ב. צדק מר חפץ שיש לקבוע בצורה שאינה סתמטית לטמי מנים שהחוק יחול רק במקרה ששני בני הזוג הם קראים ייתכן שגם הביטוי "כין יהודים קראים" אינו מבהיר את העניין למעלה מכל צל של ספק.

ג. לפיך 4 להפיר מר חפץ, אין להניח שביה"ד הגדול יטכים לסמל בס"ד של ביה"ד הקראי. לא רצוי לקבוע שאין זכות ערעור כי זה פוגע בעיקרון חשוב של הצדק. ויש לקבוע הסדר לערעור (אולי לביחמ"ש העליון). מאידך אם המחוקק ירצה לקבוע שאין זכות ערעור הוא צריך לכתוב זאת במפורש הביטוי "סומי" אין בכוחו להשיב זאת.

ד. לפיך 5. כדי לצאת מכל ספק רצוי לקבוע במפורש שהוק שימוש בעניני החרה נישואין לא יחול על נישואין בין יהודי וקראי ויחול על נישואין בין לא יהודי וקראי.

ב ב ר כ ה

מר ח. חפץ

העתיק למנהל הכללי למה/ת
למר ח. חפץ

1. The first part of the document is a list of names.

2. The second part is a list of dates.

3. The third part is a list of locations.

4. The fourth part is a list of events.

THE SECOND PART OF THE DOCUMENT IS A LIST OF DATES

1. The first date is 1863.

2. The second date is 1864.

3. The third date is 1865.

4. The fourth date is 1866.

5. The fifth date is 1867.

6. The sixth date is 1868.

7. The seventh date is 1869.

8. The eighth date is 1870.

9. The ninth date is 1871.

יג' בחמוז השכ"ו

1 ביולי, 1966

לכבוד

הפרופ' מ. זילברג

מ"מ נשיא בית המשפט העליון.

ד"ר זילברג הנכבד,

הריני להודיעך שהמטעלה יפתח את כוחי למנות ועדה ציבורית
לבדיקה בעיות הדיון בעניני המעמד האישי של ציבור הקראים בישראל בראשותך.
החברים האחרים של הועדה יהיו:

סגן שד הדתות ב. שחור

חבר הכנסת י. ישעיהו

חברת הכנסת א. תלמי

חבר הכנסת ג. האוזנר

פרופ' להיסטוריה ח.ה. בן ששון

ראש עיריית באר שבע א. נאוי

הועדה מתבקשת על ידי לבדוק את המצב המשפטי הקיים בתחום הדיון
בעניני הנישואין והגירושין בין הקראים, תוך כירור יסודי של הדעות והרצונות
השוררים בקרב כל חלקי ציבור הקראים. אבקש להמליץ בפני עם חום הכירור על הצעדים
המשפטיים והמינהליים שרצוי לנקוט בהם כדי לפתור לטובת ציבור הקראים בישראל את
בעיות הדיון בעניני הנישואין והגירושין בין הקראים שנתעוררו לאחרונה.

ברצוני להודיעך גם כן שהעמדותי לרשותך ולרשות הועדה את פר
דוד גלס, מנהל המחלקה לקראים ולשומרונים במשרד הדתות, והוא יגיש לך כל עזר הנ
בחומר הנ באינפורמציה והן מכל סוג אחר שתמצא לנכון לבקש ממנו.

בכבוד רב

ז. ורהפטיג

14. 2000 0000

1. 2000 0000

1000
1000 0000
1000 0000 0000

1000 0000 0000

1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

1000 0000 0000
1000 0000 0000
1000 0000 0000
1000 0000 0000
1000 0000 0000 0000
1000 0000 0000 0000

1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
1000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

1000 0000

1000 0000

1000 0000

7/4/11/א

מוכירות הממשלה

ירושלים, י' בחמוז חשכ"ו
28 ביוני 1966

א ל: שר הדתות

מאת: מזכירת הממשלה

הנני מחבדה להביא לתשומת לבך החלטה מס. 443 של
הממשלה בישיבתה מיום ח' בחמוז חשכ"ו (26.6.66):

"443. מינוי ועדה ציבורית לבדיקה בעיות הדיון בעניני
המעמד האישי של ציבור הקראים

מ ה ל י ט י ס:

(א) הועדה הציבורית תהיה בה שבעה חברים.

(ב) ליפות כוחו של שר הדתות למנות ועדה ציבורית
לבדיקה בעיות הדיון בעניני המעמד האישי של ציבור
היהודים הקראים בהרכב דלקמן:

- ד"ר מ. זילברג, שופט בית המשפט העליון - יו"ר
- פרופ' ח.ה. בן ששון
- ח"כ ג. האוזנר
- ח"כ י. ישעיהו
- מר א. נאוי - ראש עירייה באר-שבע
- ח"כ ב. שחור
- ח"כ א. תלמי

תפקידי הועדה: לברוק את המצב המשפטי להלכה ולמעשה
קיים בתחום הדיון בעניני המעמד האישי של ציבור היהודים
הקראים, לברר את הדעות והרצונות השוררים בקרב כל חלקי
ציבור היהודים - הקראים, ולהמליץ בפני שר הדתות, על
הצעדים המשפטיים והמינהליים שרצוי לנקוט בהם כדי לפתור
בעיות שהתעוררו בתחום זה."

דני כהן
ראש
יעל עוזאי